

Giới thiệu Chung Cực Thị Vệ Convert

Ngày xưa cao thủ thần bí, không ngờ công lực tan hết; trở lại đô thị, lại chinh con đường cường giả, thế phải giải khai thân thể của mình chi mê. Hắn bản điều thấp, làm sao mỹ nữ lão bản nương, ngạo kiều tổng giám đốc, nóng bỏng hoa khôi cảnh sát, thanh thuần giáo hoa... Từng cái xông vào tính mạng của hắn bên trong.

câu vote cuối chương truyện

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Nàng miếng vải đen trong tay ta đâu

"Ta cái lớn cổ, bần muội vội vàng đi đầu thai a! Hạ mưa to còn tại trên quốc lộ đua xe, đáng đời đâm chết con em nguoi!"

"Cái này gà đào quý thời tiết còn chơi đua xe, xe van không tầm thường a! Lão tử có thể mua mười chiếc!"

Nửa đêm Trung Hải vượt thành trên đường cao tốc, tại đông đảo lái xe quý khóc sói gào bên trong, ba chiếc màu đen xe van đuổi theo một cỗ màu đỏ đường hồ chạy như điên, khí thế hung tàn vô cùng.

Mỗi xe MiniBus bên trong đều chen lẫn mười mấy bắp thịt cuộn cuộn đại hán vạm vỡ, mắt như ung tất, xem xét cũng không phải là cái gì loại lương thiện.

"Quang đầu ca, Hồng Liên cái kia tiểu tiện nhân cũng quá có thể chạy, chúng ta truy năm tiếng đều không thể đuổi kịp, mã lực qua bách, sẽ không liền đề nàng cứ như vậy chạy đi."

Thứ nhất xe MiniBus bên trong, một đại hán mặt vuông cắn răng, hướng tay lái phụ bên trên một đầu trục nói.

"Hừ vội cái gì! Ngay cả nàng lão tử Tứ Hải Bang chúng ta Huyết Lang bang đều xử lý, còn lo lắng nàng một cái nương môn! Hừ, quan tâm nàng trước kia nhiều thần khí, buổi tối hôm nay đồng dạng muốn gây tại ta Quang đầu ca trong tay."

"Hắc hắc, kia là! Quang đầu ca xuất thủ, Diêm Vương đều phải tè ra quần." Mặt chữ điền cười hắc hắc, âm hiểm cười nói "Kia Quang đầu ca, đợi chút nữa đêm kia hàng phục, huynh đệ mấy cái có thể uống hay không khẩu thang a, nghe nói cô nương kia tao đến ép một cái "

"Cơ bang chủ coi trọng người nguoi cũng nghĩ bên trên, có phải hay không thích ăn đòn a!" Quang đầu ca hừ lạnh một tiếng, mặt chữ điền lập tức sợ run cả người.

"Quang đầu ca mau nhìn, kia dừng xe! ! !"

"Hoi đi tới, cô!"

"Ai hắc mỹ nữ, có thể đánh cái xe sao? Có soái ca mắc mưa."

Một chừng hai mươi người tuổi trẻ đứng tại giữa đường, loại bỏ lấy cái phổ phổ thông thông đầu húi cua, mày kiếm nồng đậm, mũi cao thẳng, góc cạnh rõ ràng, một thân trắng bạch quần áo xối đến ướt đầm.

Chính là hắn đưa tay ngăn lại màu đỏ đường hồ.

"Sống đủ à nha? ! Nhanh cút ngay cho lão nương mở!" Trong xe nữ nhân hiển nhiên bị đột nhiên xuất hiện Mục Phong hạ nhảy một cái, nhưng lập tức biến kịp phản ứng, cả giận nói.

"Lên trước đến! ? A tốt, vậy ta lên trước tới. Vẫn là Hoa Hạ tốt, người hảo tâm nhiều!"

Mục Phong cảm tạ cười cười, mở cửa xe, một liền ngồi lên tay lái phụ.

"Nghe không hiểu tiếng người a, không muốn chết liền mau xuống xe." Hồng Liên lông mày nhăn lại, giận dữ mắng mỏ bên người ướt sũng Mục Phong.

"Ngạch cái kia tỷ, ta ba phút trước vừa xuống phi cơ liền gặp mưa to, tiểu đệ đệ đều ướt. Vừa rồi vừa sốt ruột, không có nghe rõ tỷ nguoi nói cái gì, còn tưởng rằng xe của nguoi đâu. Thật sự là không có ý tứ a."

Mục Phong chất phác cười một tiếng, nhưng không có xuống xe dự định, thật vất vả mới ngăn lại một chiếc xe, tại sao có thể tùy tiện thả đi!

Mục Phong cảm thấy toàn thân ướt đầm ngồi tại người khác trên xe không lẽ phép, tiện tay ở phía sau tòa cầm khối miếng vải đen xoa lên nước mưa.

Vừa lau, Mục Phong có chút oán trách Trung Hải thời tiết, mẹ nó, liên không thể chờ hán có an thân địa phương lại xuống mưa sao?

Khiến cho hán còn mẹ nó chưa kịp tiến thi, liền đã biến thành ướt sũng.

"Thủy Sĩ ngân hàng thẻ giao cho Alice không nói, trong túi còn sót lại mấy chục khối tiền cũng ẩm ướt thành một đoàn thủy cầu, thao đàn!"

Trong lòng im lặng, Mục Phong như quen thuộc điều điều chỗ ngồi độ cao, lúc này mới quan sát cái này tựa hồ gặp được phiên phức đô thị mỹ nhân tới, nhưng trong lòng thì dâng lên một tia cảm giác kinh diễm.

Ngũ quan tinh xảo không góc chết liền không nói, da thịt như tuyết không phải trọng điểm, lông mày như vẽ cũng không tính trọng điểm, trọng điểm là dáng người đủ lửa, một thân căng cứng áo da màu đen phác hoạ lấy chói mắt đường cong, lộ ra mười phần mê người!

Bởi vì tư thế ngồi nguyên nhân, nữ nhân dáng người càng lộ ra chọc người, lại thêm buộc ở cái cổ trắng ngọc sau hơi cuộn từa hồng sắc tóc, cùng cặp kia vẽ lấy nhân nhật nhân ảnh câu người chết không đèn mạng con người, đơn giản chính là một trời sinh dẫn lửa phương vật.

"Phi, lão nương đối người tiểu đệ đệ không có hứng thú! Mà lại Trung Hải phi trường quốc tế cách nơi này ít nhất cũng có mười cây số lộ trình, ba phút, kéo con bê đâu?"

Nghe nói Mục Phong đùa nghịch lời nói, Hồng Liên hẹp dài đôi mắt đẹp lập tức trùng một cái, nhưng chợt liền chăm chú vào Mục Phong chính lau mặt khối kia 'Miếng vải đen' bên trên.

"Tỷ ta quên nói, cái này khăn lau làm sao tốt như vậy nghe a? Ân có điểm giống nữ nhân mùi thơm cơ thể? Bất quá ngược lại là rất hút nước." Nói, Mục Phong vắt khô nước, hít hà, sau đó dặt ra nhìn một chút.

Bầu không khí, trong nháy mắt ngưng kết.

Hồng Liên một trương trắng nõn gương mặt xinh đẹp, lúc này đỏ đến có thể nhỏ máu.

Cái này ngay cả nhận biết cũng không tính nam nhân, vậy mà cảm năng vật kia, ở trên người phui một lần, hơn nữa còn tiến đến mũi người một cái

Mục Phong hóa đá, hán thật không phải cố ý a!

"Lão nương giết người "

Hồng Liên khó thở, tay nhỏ đột nhiên nắm tay, sau đó một quyền liền hướng Mục Phong đánh qua.

Mục Phong hơi kinh hãi

"Lại là ngoại gia công phu?"

Giật mình về giật mình, Mục Phong bàn tay có chút xoay tròn, liền đem Hồng Liên cái này đủ để đập gãy nhân cánh tay một quyền đón lấy, sau đó đưa tay tại nữ nhân trên người một điểm ma huyết, nhẹ nhõm đem nó chế phục.

"Người "

"Xúc động là ma quỷ, tỷ!" Mục Phong hậm hực cười một tiếng.

Mà liền tại lúc này, ba xe MiniBus kết một tiếng, liền đem nữ nhân đường hỏ ngăn chặn, lúc này trên quốc lộ cổ xe rất ít, cũng không sợ tạo thành tai nạn giao thông, trực tiếp như ong vỡ tổ vọt xuống xe, đem đường hỏ bao bọc vây quanh.

"Xú nương môn, lão tử lần này nhìn người còn thế nào chạy! Mã lực qua bích, hại bọn lão tử đuổi lâu như vậy, cút ngay cho ta xuống tới!" Bọn đại hán tại ngoài xe kêu gào, đập đến cửa sổ xe bành bành rung động.

Nhìn thấy ngoài xe chỉ ít ba mươi tên đại hán vạm vỡ, Hồng Liên gương mặt xinh đẹp trắng bệch, nhưng đôi mắt đẹp chợt trùng Mục Phong một chút, thanh âm có chút hân ý mà nói: "Nếu không phải là bởi vì người, bọn này chó hoang cũng đuổi không kịp lão nương."

Mục Phong phảng phất không có nghe được nữ nhân nói, nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ xe một đám đại hán, nhưng trong lòng thì dâng lên một tia hoài niệm hương vị.

Ở nước ngoài thời điểm hán cũng thường xuyên bị vây quanh a, bất quá vậy cũng là chút lính đánh thuê hoặc là sát thủ, không phải trước mắt loại này hạ cử lưu lưu manh.

"Người cừ nhân?"

Việc đã đến nước này, Hồng Liên ngược lại bình tĩnh lại, đôi mắt đẹp nhìn thoáng qua bên cạnh Mục Phong, nhân nhật mở miệng: "Huyết cừ!"

"Dạng này a? Xem bọn hán rất muốn bắt được người bộ dáng? Lấy người tư sắc cùng dáng người, không phải hiến cho lão đại bọn họ, chính là bị xe

buýt một lần, sau đó bán đi quán ăn đêm, sau đó có cần thời điểm lại đến chiếu cố người sinh ý, vẫn là cơm chùa cái chùng loại kia."

Mục Phong sờ lên cái cằm, cổ ý mắt sáng lên nhìn xem nữ nhân nói.

Hồng Liên bị nói đến hốc mắt đỏ lên, một ngụm răng ngà cắn đến khanh khách rung động ở giữa, tiết lộ ra hàn khí nghiêm nghị câu chữ: "Người cũng là cặn bã!"

Bị nữ nhân thẳng như vậy chỉ cái mũi mắng, Mục Phong ngược lại khước miệng gương nhẹ, lộ ra một tia cùng hân tuổi tác cực đoan không hợp lão Trần ý cười.

"Làm giao dịch thế nào? Ta giúp người giải quyết bọn này phiền phức, người đem ta chở về nội thành. Vừa trở về, có chút không biết đường a. Đương nhiên, bởi vì vấn đề thời gian, có lẽ cần làm phiền người tá túc một đêm."

"Liên người "

Àm!

Ngay tại Hồng Liên vừa mới mở miệng lúc, ngoài xe một gã đại hán xoay tròn gây tròn, trực tiếp đem Mục Phong bên phải cửa sổ xe đánh nát, pha lê trong xe vỡ ra.

"Thảo nê mã nhỏ đồ lão, cửa gái cũng không nhìn thời điểm, đầu dài đến treo lên a, tin hay không lão tử đem người xâu cắt bỏ cho chó ăn!" Đại hán đầu tiên là mặt mũi tràn đầy hung hăng trên người Hồng Liên nhìn một phen, sau đó hung tợn nộ trừng lấy Mục Phong nói.

"Lăn xuống đến, ba phút biến mất, có lẽ người còn có thể lưu lại một mạng." Đầu trục cũng tới đến cửa sổ xe trước, hí mắt nhìn thoáng qua Mục Phong, vô hạn lãnh ý địa đạo.

Mục Phong nguyên bản hơi hốt biểu lộ đột nhiên trở nên có chút lạnh, ánh mắt phức tạp nhìn xem đầu trục nói: "Đầu trục đúng không người biết ta người này không thích nhất cái gì sao?"

"Thập "

Không đợi đầu trục theo bản năng hỏi xong, đầu trục lại đột nhiên cảm giác thân thể của mình lảng không bay lên! Ngay sau đó truyền đến xương sườn nội tạng kịch liệt đau nhức, đầu trục thân thể liền trực tiếp phịch một tiếng nện vào trong đám người!

"Ta người này, ghét nhất bị uy hiếp "

Phảng phất là tiện tay mở xuống xe cửa, Mục Phong xuống xe, đứng tại trước đó đầu trục vị trí.

"Từ lên máy bay đến bây giờ, ta đã chín giờ không có ăn cái gì, ta người này một bụng đói tính tình liền sẽ trở nên rất đáng sợ "

"Kia có có bao nhiêu đáng sợ?" Một ngu ngốc đại hán run rẩy mà hỏi.

"Ngay cả mình đều đánh!" Mục Phong trán trượt xuống hai đầu hắc tuyến, thăm nghĩ người anh em này quá phối hợp

Trong xe Hồng Liên toàn thân bất lực, nhưng nghe đến Mục Phong cũng là giận quá mà cười, gia hỏa này có phải hay không đầu thiếu gân a, bị hơn ba mươi đại hán cầm đao vây quanh còn dám nói đùa!

Hồng Liên có chút hối hận vừa rồi mình chưa kịp đem Mục Phong đuổi xuống xe đi, là nàng liên lụy cái này thích khoác lác gia hỏa.

Khôi phục một chút tri giác tay trái, từ dưới nệm lót lấy ra một cây chủy thủ, hỗn đản này nói không sai, nàng nếu là rơi xuống Huyết Lang bang những người này trong tay, tuyệt đối sẽ sống không bằng chết.

Kiều ngạo như nàng, tuyệt đối sẽ không cho phép cái kia trung niên sự tình phát sinh!

"Vị huynh đệ kia, chúng ta nước giếng không phạm nước sông, chuyện vừa rồi là ta Huyết Lang bang không đúng, ta đầu trục tại cái này Hưởng huynh đệ xin lỗi. Bất quá sự tình cũng đừng quá mức." Đầu trục bị người nâng đỡ, ngữ khí hàm ẩn uy hiếp nói.

"Dễ nói dễ nói, tùy tiện bồi ít tiền chính là, các người ba mươi người, liền một người một vạn đi, đúng lúc ta gần nhất không có tiền." Mục Phong bĩu môi, Huyết Lang bang là cái gì, nói, liền vươn tay đòi tiền.

Một đám đại hán sắc mặt lúc này tối đen, không nói trước trong tay không có nhiều tiền như vậy, cái này gà đào thời tiết ai không có việc gì sẽ thăm dò một vạn tiền mặt ở trên người.

Bất quá đầu trục cũng không phải ngớ ngẩn, kiêng kị Mục Phong vừa rồi triển lộ thực lực, không thể không lộ ra khuôn mặt tươi cười, nói để Mục Phong hai ngày nữa đi hân đường khâu tìm hân, đến lúc đó cùng nhau cho hân.

Việc cấp bách là muốn bắt được Hồng Liên, hân không tin tiểu tử này đến lúc đó thực có can đảm đi tìm hân đòi tiền.

"Tiểu Quang thật biết giải quyết, đã dạng này, đem các người tẩu tử xe cùng một chỗ bồi thường đi, xe này cửa sổ đều bị đánh nát, nói ít cũng phải tám mươi "

"Không phải có bảo hiểm sao! Người muốn lừa gạt chúng ta! !" Ngu ngốc đại hán mở trừng hai mắt, lúc này xù lông đem Mục Phong đánh gãy.

Nói đùa, mười vạn, cũng quá mẹ hán nhiều a

Hiện tại xe đều mua bảo hiểm!

"Ngạch, kia chín vạn? Là tại không được, tám vạn chín người thấy thế nào?" Mục Phong thận trọng hỏi

"Hừ! Nhiều nhất năm "

"Cút sang một bên, Sa Bì!" Đầu trục sắc mặt âm trầm đến sắp nhỏ xuống nước đến, một bàn tay đem ngu ngốc đại hán vung mạnh mở, sau đó hít một hơi thật sâu hỏi.

"Hong Liên, lúc nào thành nữ nhân của người?"

Mục Phong nghe vậy, quay người nhìn thoáng qua trong xe nữ nhân, xác định mình sẽ không lỡ vốn về sau, đứng là lộ ra đại nam hài dương quang xán lạn tiểu dung, mang theo một vòng ngượng ngùng, giương lên trong tay 'Miếng vải đen' .

"Hong Liên, thật sự là tên rất hay! Ày, nàng chữ T hình miếng vải đen còn trong tay ta đâu!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cục Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Hồng Liên quán bar

Mưa to bên trong ba mươi đại hán đều là không thể tưởng tượng nổi nhìn xem Mục Phong trong tay vải nhỏ vải, mà Hồng Liên lúc này hận tìm không được một cái lỗ để chui vào, tâm lý âm thầm thế nếu là có thể sống được qua đêm nay, tất nhiên không tha cho Mục Phong hỗn đản này.

"Hắc hắc, sẽ chơi. Ta nói vừa rồi các người làm sao không xuống đâu, nguyên lai tại xe chán, hắc hắc." Ngu ngốc đại hán lần nữa tiến tới góp mặt, lộ ra một mặt biểu tình hâm mộ.

"Ta thảo mẹ người Sa Bì, đừng cho lão tử mất mặt!"

Đầu trục một cước đem ngu ngốc đại hán đá văng, làm sao bị nội thương, đau đến mình khàn giọng toét miệng.

"Huynh đệ, chúng ta là Huyết Lang bang người, mà nữ nhân này là bang chủ của chúng ta coi trọng nữ nhân, ta khuyên người không muốn tranh đoạt vùng nước đục này, miễn cho Nê Bò Tát qua sông tự thân khó "

Đầu trục chưa nói xong, cảm giác má phải đau xót, cả người bay thẳng lên, tại mắt đi ý thức trước nói câu 'Chơi hán', sau đó liền triệt để hôn mê bất tỉnh.

"Thật sự là không nhớ lâu! Vừa rồi cảnh cáo người không muốn uy hiếp ta. "

Mục Phong đưa bàn tay thu hồi lại, sau đó mày kiếm có chút cong lên, một cổ lạnh lùng hương vị đột nhiên phát ra, lạnh lùng nói: "Không muốn bị đòn mau cút, đừng xử ở chỗ này ảnh hưởng giao thông trật tự."

"Móa nó, các huynh đệ chơi hán, nhò B đồ chơi muốn chết!"

Đại hán mặt vuông quát lạnh một tiếng, dẫn đầu dẫn theo sáng loáng khảm đao nhào về phía Mục Phong.

"Tiểu tử thôi dám đánh chúng ta Quang đầu ca, không muốn sống nữa!"

"Chém chết hán nha!"

Đều là một đám kẻ già đời, lúc này gặp có người dẫn đầu, trong lòng kia cổ ý sợ hãi cũng trong nháy mắt biến mất, dẫn theo từng thanh từng thanh rét lạnh trường đao, hung ác nhào về phía Mục Phong.

"Giúp ta lấy được."

Mục Phong đem trong tay tiểu Hắc vải hướng trong xe quăng ra, sau đó đột nhiên hóa thành một đạo tàn ảnh xông vào đám người.

Mà Hồng Liên không kịp nổi giận chính là trông thấy, Mục Phong giống như linh hầu xuyên thẳng qua tại trong ánh đao, mặc kệ đại hán làm sao chặt, bàn tay của hắn đều sẽ trước một bước rơi vào cái sau trên cổ tay, khảm đao rơi xuống, sau đó phản búng trong nháy mắt trúng vào một cước.

"Phanh phanh phanh!"

Một đám đại hán chỉ cảm thấy mình tay bị một cổ to lớn lực đạo kèm ở về sau, thân thể biến không khỏi không chế bay lên không bị quật bay ra ngoài, đợi đến đụng phải cứng rắn băng lãnh trên mặt đất, trên thân mới là truyền đến kịch liệt đau đớn.

Vèn vèn nửa phút thời gian, hơn ba mươi đại hán, toàn bộ co quắp tại trên đường cao tốc, đau đến oa oa trực khiếu.

Mặt chữ điền gặp ngay cả Mục Phong nửa cọng tóc đều không có đụng phải, đáy lòng lập tức phát lạnh, ta cái lớn cổ, gia hỏa này không phải là trong truyền thuyết cổ vũ giả đi.

Mặt chữ điền từng tại trong bang hội nhìn thấy qua cổ vũ giả, những người kia, đều là có thể lấy một địch mười tồn tại, Huyết Lang bang nắm trong tay toàn bộ Trung Hải dưới đáy thế lực, trong bang hội tối thiểu mấy ngàn người, nhưng cổ vũ giả, nghe nói cũng chỉ có hai ba mươi cái tả hữu.

"Đi!" Mặt chữ điền dùng cả tay chân từ dưới đất bò dậy, nhưng không lo được nhiều sĩ diện, đoán được Mục Phong lai lịch, lúc này hắn nhìn thấy Mục Phong tâm kia sắc bình tĩnh mặt, liền như là gặp ma đáng sợ, cuống quýt chào hỏi mấy người nâng lên đầu tặc đi đường.

Hồng Liên gặp nguyên bản một trận tuyệt cảnh cứ như vậy bị Mục Phong hơi hột giải quyết, đồ phốc phốc miệng nhỏ cũng là kinh ngạc nói không ra lời, thẳng đến Mục Phong ngồi trở lại phụ xe, từ trong tay mình cướp đi chỉ đen tiểu Hắc vải, mới là lấy lại tinh thần.

"Trả lại cho ta!"

Hồng Liên vội vàng đưa tay đi đoạt, gia hỏa này làm sao dạng này!

"Uy, ngươi sẽ không qua sông đoạn cầu đi!" Mục Phong tay trái ngăn lại Hồng Liên, tay phải nhanh lên đem tiểu Hắc vải nhét vào trong túi của mình, nói đùa, cái này nữ nhân ngu xuẩn chẳng lẽ coi là trên thế giới có cơm trưa miễn phí?

Biết mình không phải là đối thủ của Mục Phong, Hồng Liên tức giận đến nghiến răng, lại là giẫm mạnh chân ga, vèo một tiếng biểu ra ngoài.

Bởi vì Mục Phong bên cạnh cửa sổ xe bị nện nát, trên đường đi hạt mưa giống như là cục đá đập vào trên mặt đau nhức, tăng thêm một thân ướt đầm quần áo, so sánh là Mục Phong cảm thấy không có gì, một bên nữ nhân cũng cảm thấy có chút nhìn không được.

"Đằng sau có một bộ sạch sẽ áo ngủ, ngươi đem trong túi đồ vật trả lại cho ta, ta cho phép ngươi về phía sau đổi." Tức giận phui một chút, đang ra sức vẩy nước mưa Mục Phong, Hồng Liên nói.

"Ngạch, cái này không tốt lắm đâu." Mục Phong ngượng ngùng cười cười, sau đó trực tiếp lên đến chỗ ngồi phía sau cởi quần áo ra, căn bản không có nghe được Hồng Liên nửa câu nói sau.

"Ngươi "

Hồng Liên tức giận đến nghiến răng, chỉ có thể xuyên qua kính chiếu hậu giận hừng hực nhìn chằm chằm Mục Phong.

Mục Phong đáng người không tính là cường tráng, thậm chí mặc quần áo thời điểm cho người ta một loại hơi có vẻ gầy gò cảm giác.

Nhưng cởi quần áo ra về sau, màu đồng cổ da thịt pho tượng ra khoáng đạt khối hình, thân trên hiện lên vừa đứng ngược lại hình tam giác, tám khối hình giọt nước cơ bắp cho người ta một loại dương cương hương vị.

Hồng Liên cũng lượn qua một chút công phu, đương nhiên có thể nhìn ra Mục Phong mỗi một tác cơ bắp, đều ẩn chứa bạo tạc lực lượng!

"Nghĩ không ra gia hỏa này đáng người cũng không tệ lắm." Hồng Liên thầm nghĩ.

"Đây là nữ nhân áo ngủ?" Mục Phong từ trong túi xuất ra một bộ thuần cotton áo ngủ, loay hoay im lặng nói.

"Nói nhảm! Chẳng lẽ ngươi cho rằng xe của lão nương bên trong sẽ xuất hiện nam trừ ngươi bên ngoài nam nhân! Thích mặc không mặc, không mặc đẹp đi! Tránh khỏi lão nương còn muốn đi ném!" Hồng Liên cũng không quay đầu lại chầm chọc nói.

"Mặc liền mặc!"

Đợi Mục Phong thay đổi áo ngủ về sau, Hồng Liên mới là hỏi: "Ngươi tên là gì?"

"Soái ca!"

" "

Gặp Hồng Liên không nói lời nào, Mục Phong thăm nghĩ, chẳng lẽ lão tử không đẹp trai sao, lại là bữu môi nói: "Mục Phong."

Phía trước là khoảng chừng nửa phút thời gian dài đèn đỏ, Hồng Liên đạp xuống phanh lại, hỏi: "Thân người tay lợi hại như vậy, chẳng lẽ là cô võ giả?"

"Trước kia là."

Mục Phong từ sau xem kính cùng Hồng Liên liếc nhau một cái, lại cũng không nguyện ý nhiều lời, trên thực tế, nếu không phải hẳn thật cần Hồng Liên chở hẳn về nội thành, hẳn đánh chết cũng không nguyện ý cùng đầu trục những tên côn đồ kia lên xung đột.

Hắn lần này về nước mục đích là vì tình duyên, cũng không muốn trêu chọc quá nhiều phiền phức, càng không muốn tại tu vì không có một lần nữa đột phá tiên thiên trước đó, bại lộ quá nhiều mình về nước tin tức.

Bất quá cũng đúng như hắn nói cho đầu trục, hẳn có ranh giới cuối cùng của hắn —— chịu không nổi bị người uy hiếp! Dạng này dờ hoi, từ sinh ra tới liền có, cho dù tại kia như Địa ngục trại huấn luyện, cũng chưa từng thu liễm.

Có lẽ, dạng này dờ hoi, coi như hẳn lại thế nào muốn điều thấp sinh hoạt, đều không thể xóa đi, bởi vì, hẳn có một cường giả tôn nghiêm!

Cũng chính bởi vì dạng này dờ hoi, nước ngoài vẫn rơi vào trong tay hắn cường giả, nhiều đến ngay cả chính hắn đều nhớ không rõ.

Hồng Liên gặp Mục Phong không muốn nhiều lời, cũng liền không hỏi thêm nữa nửa câu, đèn xanh sáng lên, tiếp tục mở lên xe tới.

Mưa to đã không chút hạ, ước chừng nửa giờ, Hồng Liên chở Mục Phong, xuất hiện tại Trung Hải thành phố đông khu quán bar một con đường.

Trung Hải là Hoa Hạ duyên hải quốc tế đại đô thị, đông khu tuy nói không tính là đặc biệt phồn hoa, nhưng cũng coi như đem ra được.

Mà xem như thương nghiệp đường phố 'Quán bar một con đường', nhân khí càng là không kém.

Lúc này mặc dù đã nửa đêm ba điểm, nhưng quán bar một con phố khác vẫn có không ít bóng người lui tới, Mục Phong vừa xuống xe, liền cảm giác được một cỗ đô thị bầu không khí đập vào mặt.

Ánh mắt trên đường phố những cái kia trắng bóng nữ nhân trên đùi áo qua, Mục Phong không khỏi hơi nghi hoặc một chút, Hồng Liên nữ nhân này dẫn hẳn tới nơi này làm gì? Chẳng lẽ là bởi vì sống sót sau tai nạn, nghĩ sống một thanh?

"Nếu như người muốn ở chỗ này làm hành vi nghệ thuật lời nói, làm xong nhớ kỹ đến 'Hồng Liên quán bar' tìm ta." Hồng Liên dừng xe xong, hẹp dài đôi mắt đẹp ngoạn vị nhìn Mục Phong một chút, sau đó mang theo một trận làn gió thơm, trực tiếp đi hướng một nhà tên là 'Hồng Liên' cửa quán bar.

Không thể không nói, trải qua vừa rồi một phen sự tình, Hồng Liên thái độ đối với Mục Phong, tựa hồ tốt hơn một điểm.

Quầy rượu đèn nê ông chiếu bài làm được cũng không tính rất lạ mắt, Mục Phong nhìn lướt qua, chỉ có thể coi là trung đẳng quy mô quán bar, toát ra mấy phần không bị cản trở khí tức.

Mục Phong cũng không hề để ý chung quanh một chút chi trò ánh mắt, mà là bất động thanh sắc đem hoàn cảnh chung quanh quét mắt một lần, xác định không có gì nguy hiểm về sau, mới tiến vào quán bar.

Nhiều năm qua đã thành thói quen, vô luận đến địa phương nào, đều sẽ theo bản năng nhớ kỹ hoàn cảnh chung quanh, bởi vì chỉ có dạng này, tại cùng địch nhân quyết đấu thời điểm mới có thể nhiều một phần phần thắng.

"Hồng Liên tỷ người trở về."

"Hồng Liên tỷ tốt."

"Hồng Liên tỷ, mấy ngày không thấy càng xinh đẹp hơn."

"Ha ha, tiểu vương mệnh càng ngày càng ngọt, hôm nay tiêu phí tỷ cho người miễn phí."

"Ồ! Hồng Liên tỷ uy vũ."

Tiến vào quán bar về sau, Mục Phong liền nghe điều tử sư, phục vụ viên cùng liên tiếp khách hàng hướng Hồng Liên chào hỏi, Mục Phong lão Trần cười một tiếng, xem ra nữ nhân ở nơi này uy vọng còn rất cao.

Về phần một chút nhìn về phía chính hắn ánh mắt, hẳn ngược lại là lười nhác để ý.

"Hồng Liên tỷ." Mặc đen trắng âu phục áo lót tuổi trẻ điều tử sư nhìn thấy Hồng Liên, lộ ra nhiệt tình mỉm cười, đồng thời đưa lên một chén nước.

"Không cần Tiểu Tổng, tỷ tới người bằng hữu, chờ một lúc giới thiệu cho các người nhận biết." Hồng Liên khoát khoát tay, tại tuổi trẻ điều tử sư cùng

mấy chục đạo trong ánh mắt kinh ngạc, dẫn chính mặc đồ ngủ Mộc Phong, trực tiếp đi hướng quán bar chỗ sâu, sau đó hướng phía lầu ba đi đến.

Thăng đến hai người biến mất, trong quán rượu lúc này mới sôi trào.

"Ta dựa vào, con mắt ta không mù đi. Hồng Liên tỷ thể mà mang theo cái nam nhân trở về."

"Nữ vương động phạm tâm rồi? Ta đến Hồng Liên tỷ quán rượu này công việc cũng có hơn nửa năm, nhưng cho tới bây giờ chưa từng nhìn thấy nàng dẫn người đi gian phòng của mình." Quán bar bên quầy bar, một khuôn mặt nhu thuận tinh xảo nữ sinh phục vụ viên, mở to một đôi phảng phất biết nói chuyện mắt to, hướng Tổng khai nói.

"Cũng không có thể đi." Tiểu Tống trong mắt lóe lên một tia thần sắc phức tạp, chợt liền thu hồi ánh mắt tiếp tục pha rượu, nói: "Hồng Liên tỷ không phải đã nói rồi sao, đợi chút nữa mang đến cho chúng ta nhận biết, có phải hay không bạn trai nàng, đợi chút nữa liền biết. Chúng ta tranh thủ thời gian công việc đi, đều chờ đoán mò."

"Nha, nhìn cái này chưa, Tống khai ca xem ra là ăn dấm a. Cũng khó trách, đừng nói các người nam sinh, liền tính cả vì nữ nhân ta, cũng có bị Hồng Liên tỷ uốn cong đầu hiệu a. Người cứ nói đi Tiểu Nhu?" Hứa Tiểu Nhu bên người, giữ lại sóng vai tóc ngắn Lý Giai nhạo báng Tống khai, Lý Giai mặc dù không có mắt to hứa Tiểu Nhu đáng đáp đẹp mắt, nhưng hai đầu lông mày lộ ra một cỗ khí khái hào hùng, khí chất cũng là không kém.

"Không biết, đợi chút nữa nhìn Hồng Liên tỷ nói thế nào đi. Chúng ta dạng này đoán mò cũng không tốt." Hứa Tiểu Nhu lắc đầu, cũng có chút hiểu kì hướng lầu ba quan sát, sau đó bụng Tống khai điều tốt rượu, hướng nơi xa dựa vào tường một bàn khách nhân đi đến.

Mà cùng lúc đó lầu hai phòng bên trong, một khí chất bất phàm thanh niên ngồi tại ghế sa lon bằng da thật, bên người đi theo bảy tám cái đeo kính râm bảo tiêu, tại trước người hắn, một tóc vàng thanh niên chính cười theo, nói gì đó, chỉ thấy thanh niên sắc mặt càng ngày càng đen, trong tay một chén rượu đỏ bọt một tiếng rơi vỡ nát.

"Người nói Hồng Liên mang theo một người mặc nữ nhân áo ngủ lẳng đầu tiểu tử trở về! Hơn nữa còn mang tới lầu ba?"

"Khụ khụ, đúng vậy Trịnh Thiếu. Ngay tại mấy phút trước, ta tận mắt nhìn thấy bọn hắn đi lên." Tóc vàng thanh niên phảng phất không có trông thấy thanh niên càng ngày càng đen sắc mặt, cười hi hi nói.

"Hừ, tốt người cái Hồng Liên, lão tử truy người lâu như vậy, cả tay đều không có dắt đến một chút, vậy mà công lão tử trộm nam nhân!"

Nghe thanh niên lời nói, hoàng mao nhưng trong lòng thì khinh bỉ, trộm cọng lông nam nhân, người khác mặc xác người còn không thể chìm những người khác.

Bất quá lời này hắn cũng không dám nói lời ra, hắn còn dựa vào Trịnh Hiền cho tiền boia cửa gái đầu.

Đúng lúc này, thanh niên tiện tay ném cho hoàng mao năm tám Mao gia gia, nói: "Chờ một lúc nghĩ biện pháp đem Hồng Liên cho ta kêu lên đến, làm sao bây giờ không cần đến ta dạy cho người, thông minh cơ linh một chút."

"Ngạch, tốt Trịnh Thiếu."

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Sinh mệnh chi thủy

So sánh quán bar một hai lầu âm ỉ, lầu ba lại có vẻ phá lệ yên tĩnh.

Lầu ba hành lang lạ thường dài, một chút nhìn đến phần cuối, đứng đấy hai tên người mặc âu phục chế phục nam tử cao lớn, trông coi một cái cách bọn họ chừng hai mét tính mỹ cửa gỗ.

Hai người thấy người đến là Hồng Liên, lập tức chỉnh tề cúi đầu, kêu một tiếng Hồng Liên tỷ, nhìn thoáng qua Mộc Phong về sau tránh ra thân thể.

Đi vào phòng, bên trong nghênh đón chính là một trận tự nhiên hương thơm, mang theo từng tia từng tia trầm hương hương vị.

Đây là một cái trọn vẹn hai trăm mét vuông phòng lớn, tròn bóng trắng ngà mộc sàn nhà, màu trắng đá cẩm thạch mặt tường, trung ương trưng bày một trương bày thước rộng bao nhiêu da thật đệm giường lớn. Thuần bạch sắc trang trí để gian phòng nhìn cực kỳ sáng tỏ tinh khiết, toát ra mấy phần điệu

thấp trang nhã. Gian phòng một mặt là to lớn cửa sổ sát đất, ngoài cửa sổ trên ban công, là một cái tư nhân bể bơi cùng một cái tiểu hoa viên.

Mục Phong có chút kinh ngạc, một cái huyền não quán bar lâu ba, lại có dạng này một phương ẩm áp an bình cảnh.

Mục Phong đứng thẳng ở giữa, đã đổi một bộ quần áo Hồng Liên từ phòng tắm ra.

Bởi vì là tại gian phòng của mình bên trong, Hồng Liên ăn mặc tùy ý vô cùng, trên thân một kiện hoa trắng bên cạnh tơ chất váy ngủ, rộng rãi bao trùm ở nàng mê người vũ mị thân thể. Chỗ cổ áo, quần áo phình lên, từ khe hở chỗ còn có thể nhìn thấy vài tia phong quang.

Ngủ nửa người ngắn đến lạ thường, chỉ khó khăn lắm bao trùm nàng kia, một đôi tuyết trắng thẳng tắp đùi ngọc không có chút nào ngăn cản bại lộ trong không khí, hiện ra ôn ngọc quang trạch.

Nhìn thoáng qua, Mục Phong chính là cảm giác hô hấp có chút tăng tốc, nữ nhân này, thật đúng là một cái làm cho người ta phạm tội yêu tình!

"Còn tốt lão nương chỗ này có một bộ quần áo, bằng không đêm nay ngươi cũng đến mặc nữ nhân áo ngủ." Phát giác được Mục Phong lửa nóng ánh mắt, Hồng Liên câu người cười một tiếng, đem quần áo đưa cho Mục Phong, nói.

"Áo ngủ cái gì ngược lại không quan trọng, chủ yếu là người đẹp trai." Mục Phong cười hắc hắc, sau đó cấp tốc đổi quần áo.

"Không muốn mặt."

Một kiện Armani màu xám mảnh cách áo somi cùng quần jean, mặc trên người Mục Phong, nhìn cực kì sạch sẽ suất khí, lại thêm trong mắt kia tia như có như không lão thành hương vị, so sánh là Hồng Liên đều có chút tim đập nhanh hơn.

"Dạng chó hình người. Sớm biết lão nương liền nên để ngươi ngủ ngoài đường!" Hồng Liên cánh tay ngọc vờn quanh, không có phát giác động tác này làm cho nguyên bản liền cao thẳng bán cầu, phác họa ra càng kinh người đường cong.

"Ngươi đây là ghen ghét, khẳng định là chưa từng gặp qua Phong ca đẹp trai như vậy nam nhân. Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, lấy tỷ tính cách của ngươi, hẳn là sẽ không để ân nhân cứu mạng ngủ ngoài đường mới đúng!" Mục Phong ánh mắt không che giấu chút nào nhìn thoáng qua Hồng Liên kia hoàn mỹ cầu, sau đó giẫm lên một đôi xăng đan giày, đứng là hướng ngoài phòng đi đến.

Đối với mình mị lực, Phong ca vẫn rất có lòng tin, hấn sợ nữ nhân này nhìn không được dụ hoặc hấn. .

Hồng Liên cho Mục Phong một cái đẹp mắt long não, gia hỏa này cho là hấn hiểu rất rõ mình?

"Ngươi làm gì đi?"

"Xuống dưới tán gái, thuận tiện tìm gà, tại phòng ngươi đợi lại không thể phát sinh chút gì việc hay."

Chính khoát tay, đột nhiên Mục Phong xoay người lại, ánh mắt sáng rực nhìn xem Hồng Liên: "Đúng rồi, ngươi thay quần áo, giống như quên mặc tiểu Hắc vải! Mặc dù cái thói quen này rất tuyệt, nhưng đối thân thể không tốt nha."

Trong phòng truyền đến dép lê nện vào cửa thanh âm

Hồng Liên gương mặt xinh đẹp đỏ bừng, cái kia hỗn đản trên ánh mắt có ẩn hình kính viễn vọng sao, mình có hay không làm cái gì khác người động tác, làm sao lại bị hấn nhìn ra được?

Hồng Liên gương mặt nóng lên, nhịp tim, không hiểu có chút tăng tốc.

"Mục Phong thực lực rất mạnh, chỉ ít trước kia tại Tứ Hải Bang bên trong chưa từng gặp qua tay không đối phó ba mươi người, còn nhẹ tênh lại nhặt viết người. Thật không biết hấn ở nước ngoài đều làm những gì? Người bình thường, cũng sẽ không có được thực lực mạnh như vậy."

Nữ nhân hẹp dài đôi mắt đẹp bên trong, một vòng làm cho người nhìn không thấu tình quang thiềm lược

Đổi quần áo Mục Phong, tới ở giữa căn bản chính là hai người, đi vào ồn ào vô cùng quán bar đại sảnh cũng không ai chú ý hấn, hấn cũng vui vẻ đến thanh nhàn, quan sát một chút quấy rệu cấu tạo, liền dọc theo sân nhảy vừa đi đến quấy bar, dán nơi hẻo lánh ngồi xuống.

"Soái ca uống chút gì không?" Điều tử sư Tống khai nhiệt tình hỏi một câu.

"Tùy tiện, không chọn." Mục Phong tò mò nhìn quán bar các nơi, cũng không quay đầu lại đường.

Tống khai đây mới là nhận ra người trước mắt này là trước kia đi theo lão bản nương lên lầu người, sắc mặt nhỏ bé không thể nhận ra biến đổi, nói.

"Nguyên lý là Hồng Liên tỷ bằng hữu, 'Sinh mệnh chi thù' thế nào? Ha ha, bất quá rượu này quá mạnh, người bình thường đều uống không quen, không được, có thể đổi một loại."

Tống khai cười, trong mắt có một nét khó có thể phát hiện hương vị, mà lúc này, Mục Phong trước đó nhìn thấy hai tên nữ sinh phục vụ viên ôm đặt vào ly rượu không khay đi tới, nhìn thấy Mục Phong, con mắt lập tức sáng lên, có chút hiếu kỳ quan sát.

"Ta on, vậy liền kia cái gì sinh mệnh chi thủy đi. Hắc hắc, trước kia tại gia tộc ta đều là uống thổ rượu, hương vị cũng liệt." Mục Phong quay đầu lại, lộ ra nụ cười thật thà.

Ha ha, nguyên lai là đồ nhà quê, Tống khải thở dài một hơi, đồng thời có chút trào phúng, liền ngơ ngác cái này chó đất cũng nghĩ của lão tử coi trọng nữ nhân, lão tử chơi chết ngơ ngác.

Tống khải trong mắt hương vị Mục Phong tự nhiên nhìn thấy, bất quá cũng không để ý, hắn không biết mình chỗ nào chọc tới gia hỏa này.

"Phốc."

Nhưng mà cách đó không xa tóc ngắn nữ hài nghe thấy Mục Phong, lại là cười khúc khích, như quen thuộc bu lại, nhiệt tình nói.

"Soái ca, cái này 'Sinh mệnh chi thủy' thế nhưng là trên thế giới cường cường nhất rượu, cồn độ 96. Cũng không phải cái gì thổ rượu có thể so sánh, đối ta gọi Lý Giai, bên kia cái kia xinh đẹp đến không tưởng nổi nữ sinh gọi hứa Tiểu Nhu, ta đại học bạn cùng phòng, Trung Hải đại học công nhận giáo hoa. Ngươi đây? Chẳng lẽ là Hồng Liên tỷ bạn trai?"

"Mục Phong. Hôm nay bốn giờ trước vừa cùng các ngươi Hồng Liên tỷ nhận biết." Nhìn trên quầy bar cổ phác đồng hồ, Mục Phong cười nhạt nói.

Mà thấy hai người trò chuyện, chán ghét khuê mật còn tự tác chủ trương đem mình giới thiệu một phen, hứa Tiểu Nhu đáng giận chà chà chân nhỏ, cũng là đi tới, đứng sau lưng Lý Giai.

Nữ hài mặc phục vụ viên màu trắng áo khoác, phía dưới màu lam bảy phần quần, sạch sẽ vô cùng thuần bạch sắc gầy cứng, lộ ra bạch ngọc giống như hai mảnh bắp chân, thuần phác tươi mát.

Nàng một đầu mái tóc đen nhánh đâm thành đuôi ngựa, một trượng tiêu chuẩn mặt trái xoan, cũng không có trang điểm, tú khí lông mày, thật to nước nhuận con mắt đen trắng phá lệ rõ ràng, mũi ngọc, thật mỏng phấn môi, tuyết trắng cổ trắng chỗ da thịt thối qua liền phá.

Nàng lẳng lẳng đứng sau lưng Lý Giai, trong quán rượu ánh đèn ngẫu nhiên đưa nàng làm nổi bật, giống như ngày mùa hè hoa sen thoát tục xuất trần.

Trường học nữ thần, chứ quá như thế.

Hứa Tiểu Nhu kia xinh đẹp không tưởng nổi con mắt nhìn xem Mục Phong, trong lòng có chút hiếu kỳ, Mục Phong nhìn xem cũng so với nàng lớn hơn không được bao nhiêu nha, vậy mà lại cùng Hồng Liên tỷ dạng này không tầm thường người cùng một chỗ

Bất quá, người này đổi một bộ quần áo về sau, nhìn ngược lại là thật đẹp trai, so trường học những cái kia cả ngày quần lầy bạn học của nàng nhìn xem thuần mắt không ít.

"Ha ha, đừng nghe Lý Giai nói vậy, cái này sinh mệnh chi thủy mặc dù liệt, nhưng thường xuyên uống thổ rượu người, hẳn là có thể uống đến quen. Huống hồ Hồng Liên tỷ bằng hữu, tự nhiên dùng trong quán rượu rượu ngon nhất đến chiêu đãi."

Tại hai người đối thoại lúc, Tống khải đem chén rượu đưa cho Mục Phong, trong giọng nói có chút trào phúng, đồng thời còn trừng mắt liếc Lý Giai.

Phát giác được Tống khải ánh mắt, Lý Giai bĩu môi liền không nói thêm gì nữa, nhưng mà làm cho người đám người kinh ngạc chính là, xưa nay ôn nhu nữ hài lại là trước một bước tiếp nhận chén rượu, có chút tiểu sinh khí nhìn xem Mục Phong.

"Ngươi người này thật ngốc hay là giả ngốc, loại rượu này trước đó vài ngày thế nhưng là kém chút uống chết qua người." Nói, gương mặt xinh đẹp đáng yêu đỏ lên, nghiêng đầu nói."Tống khải ca ngươi cũng thật là, vạn nhất người này xảy ra chuyện, làm sao cùng Hồng Liên tỷ bàn giao."

"Ha ha, đã Tiểu Nhu đều nói như vậy, kia Tống khải ca giúp hắn đổi một chén quả bia chính là." Tống khải lúng túng cười một tiếng, đối với cô gái xinh đẹp này hẳn cũng là có chút thích, không muốn để cho nữ hài khó xử.

"Cám ơn ngươi quan tâm. Bất quá, ta trước kia kỳ thật uống qua loại rượu này." Mục Phong nhìn xem tinh xảo nữ hài, ôn nhu giải thích nói.

"Ngươi" nữ hài không nghĩ tới Mục Phong không linh tinh, miệng nhỏ lập tức ừm khụt bĩu một cái, đem rượu Mục Phong trong tay, nỉ non nói."Người ta hảo tâm nhắc nhở, người này vậy mà không linh tinh, uống đi uống đi, uống chết ngươi cho phải đây."

Nàng không biết, ngay cả chính nàng cũng không quá nghe được xong câu nói này, Mục Phong lại rõ ràng nghe lọt vào trong lỗ tai, cái sau trong lòng ấm áp, cô gái thiện lương.

"Sinh mệnh chi thủy, cẩn thận ngòm củ tỏi, đến lúc đó ta cũng không chịu trách nhiệm."

Đúng lúc này, Hồng Liên kia kiều xấp xỉ giơ ngón tay cái cười khẽ truyền đến.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cự Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Ta mẹ nó đông khu phân cục sao

Hồng Liên đổi một thân hiện đại cảm giác mười phần mỹ lệ sắc sảo xám, mơ hồ từ kia xẻ tà đến bắp đùi toát ra vũ mị, mười phần say lòng người.

Trước lời chối mất, vòng eo tinh tế, phối hợp tằm kia như vẽ tinh xảo khuôn mặt, tửu hồng sắc hơi cuộn tóc dài, chậm rãi đi tới Mục Phong trước mặt.

"Tiểu Tổng cho tỷ một chén Whisky, người tùy ý, Tiểu Nhu hai cái nữa hài tử các người uống gì cũng mình cầm nha, đêm nay tỷ mời khách."

"Kia Hồng Liên tỷ ta muốn một bình cocktail." Lý Giai cười hắc hắc nói.

"Ta không thể nào biết uống rượu, muốn một chén quả bia đi." Hứa Tiểu Nhu nói khẽ, đồng thời nhìn thoáng qua Mục Phong.

Mục Phong khước mắt mỉm cười, nữ nhân này, thật đúng là không đem mình để vào mắt a.

"Cười cái gì? Chính người muốn Spirytu S, bị lão nương gặp phải, khóc cũng phải uống xong, cùng lắm thì đợi chút nữa giúp người đánh 120, tiền thuốc men cái gì tỷ bao hết."

Hồng Liên khiêu khích nhìn Mục Phong một chút, đưa cho cái sau một cái, để người trước đó đoạt lão nương đồ vật ánh mắt!

Mục Phong buồn cười sờ lên cái mũi, đừng nói này danh xưng thế giới cường cường nhất rượu, thân thể của mình, lưu toan đều có thể làm nước uống.

"Tới đi, đã các người đều đã quen biết, kia cùng uống một chén đi. Thời điểm cũng không sớm, tiếp qua nửa giờ Tiểu Nhu các người đều về trường học đi, hôm nay các người không phải còn có lớp sao, trong quán bar có Tiểu Tổng bành biên bọn hán nhìn xem là được."

"Án. Tạ ơn Hồng Liên tỷ."

Hứa Tiểu Nhu khéo léo gạt gạt đầu, giờ ly rượu lên cùng mọi người khẽ chạm, sau đó cũng là có chút bận tâm nhìn lên lấy Mục Phong, trong lòng thở phào, nàng không thích cây mạnh nam sinh.

"Ta làm, Mục Phong người tùy ý. Không được cũng không cần cây mạnh." Tổng khái cử đi nâng chén rượu, ngoài cười nhưng trong không cười nhìn xem cái sau.

Mục Phong lười nhác nói thêm cái gì, chột không có chút nào do dự ngừng đầu uống vào trong miệng lạnh buốt chất lỏng.

Dư vị vô mạnh vào mồm, Mục Phong cười nhìn lấy Hồng Liên: "Lão bản nương rượu, cũng không có gì đặc biệt a?"

"Ha ha, không hiểu cũng đừng nói lung tung đi, sử kia lập tháp tư, danh xưng đệ nhất thế giới liệt tửu, vào trong bụng giống như nham tương thiêu đốt, nếu như rượu này đều chẳng ra sao cả, chẳng lẽ người còn uống qua càng dữ dội hơn rượu hay sao? Cũng không sợ đem ruột hóa táng!" Tổng khái nheo mắt, không nghĩ tới Mục Phong thực có can đảm uống, cười lạnh nói.

Mục Phong lắc đầu, cũng không muốn cùng Tổng khái tranh luận cái gì, chậm từ tốn nói: "Spirytu S Rektyfikowany, nguyên nơi sản sinh Ba Lan, lại tên Ba Lan tinh lưu Vodka. Chủ yếu nguyên liệu là ngũ cốc cùng khoai loại, trải qua lập đi lập lại 70 về trở lên chưng cất về sau, độ cồn đạt tới 96, so bệnh viện trừ độc dùng Ất thuần số độ cồn cao. Thuần Spirytu S, chỉ cần lướt qua một ngụm, bờ môi liền sẽ trong nháy mắt run lên, mất nước."

Nói, Mục Phong ngửi ngửi chén rượu, tiếp tục nói.

"Bất quá nha, người cho ta rượu, uống hương vị cũng không phải là rất nồng nặc, mà lại bên trong còn có mấy loại khác thấp độ cồn hương vị, hiển nhiên rất sớm trước đó liền điều hòa qua, hẳn là sợ điểm rượu này người uống ra vấn đề đi."

Kỳ thật so sánh Ba Lan tinh lưu Vodka ta càng ưa thích Scotland Vodka một chút, có một chút thuốc Đông y thành phần, hương vị tựa hồ cũng muốn tốt một chút đương nhiên, ta chỉ là ngẫu nhiên uống một chút, đối rượu không thể nào nghiên cứu, mà lại so sánh rượu loại này sẽ hỗn loạn đại não tư duy đồ uống, ta càng ưa thích uống nước trái cây, chỉ ít sẽ không đề cho nữ nhân chán ghét, không phải sao?"

"Người "

Tổng khái một mặt đỏ bừng lên, cái này mẹ hán chính là trần trụi đánh mặt, vừa rồi mới gọi hán không hiểu chó nói lung tung, lập tức liền phản kích lại.

Gia hỏa này không phải đồ nhà quê sao? Làm sao lại mẹ hán hiểu rõ nhiều như vậy?

Lúc này Hồng Liên các nàng cũng là ánh mắt tỏa sáng nhìn xem Mục Phong, mặc dù các nàng nghe không hiểu nhiều lắm, nhưng từ Tổng khai sắc mặt xem ra, gia hỏa này tựa hồ nói không sai.

Đột nhiên Hồng Liên thân thể nghiêng về phía trước, dán lên Mục Phong tim, thở khí như lan nói. "Trung thực đưa tới, trước kia ngươi đến cùng làm cái gì? Tiểu Tổng pha rượu cũng có ba bốn năm, làm sao cảm giác ngươi so với hắn biết đến còn nhiều?"

Trước mặt nữ nhân đáng người, bất luận từ góc độ nào nhìn đều dễ người mê muội, giờ phút này, Mục Phong rõ ràng cảm thấy mấy phần nhẹ mềm mại nhiệt độ, để Mục Phong có chút chống đỡ không được.

Mục Phong hơi kinh ngạc nữ nhân lớn mật, nhưng khỏe miệng lại là vén lên, nói. "Ta trước kia là sát thủ, chuyên môn tiếp một chút ám sát phú thương tham quan nhiệm vụ, về phần những cái kia rượu, hắc hắc, nhân như cẩu trùng thời điểm lên mạng tra."

"Phốc. Phong ca ngươi thật khôi hài, nếu là sát thủ, mới sẽ không như vậy giống trống khua chiêng nói ra đi." Lý Giai cười nói.

"Đúng thế. Mà lại hiện tại là xã hội pháp trị, làm sao có thể còn có sát thủ loại kia chức nghiệp mà!" Hứa Tiểu Nhu gặp Hồng Liên góp Mục Phong gần như vậy, khuôn mặt nhỏ có chút ửng đỏ, nhưng vẫn là to gan nhìn xem Mục Phong.

Một bên Tổng khai một mặt âm trầm nhìn xem Mục Phong, bên dưới quầy bar nắm đấm bóp trắng bệch, trong lòng nóng to Hồng Liên tiện nhân, lại dám ở ngay trước mặt hắn câu dẫn nam nhân!

Chỉ có Hồng Liên, đang nghe được Mục Phong lời này lúc, trong mắt tinh quang lóe lên, không biết đang suy nghĩ gì.

Mà liền tại lúc này, một vàng lông hấp tấp từ lầu hai chạy xuống, cười híp mắt nói.

"Lão bản nương, chúng ta Trịnh Thiếu đã đợi chờ đã lâu, ngươi liền không đi lên nhìn một chút?"

"Hắn còn chưa đi sao?" Hồng Liên đại mi nhãn lại, từ trên thân Mục Phong rời đi.

"Hắc hắc lão bản nương, chúng ta Trịnh Thiếu tâm tư ngươi cũng không phải không biết. Muốn ta hoàng mao nói, ngươi dứt khoát liền đáp ứng làm hắn bạn gái đi. Trịnh Thiếu chắc chắn sẽ không bạc đãi ngươi." Hoàng mao hất lên tóc cắt ngang trán, ngữ trọng tâm trường khuyên nhủ.

Hồng Liên nghe vậy, môi đỏ có chút bĩu một cái, một trương quyền rũ động lòng người trên gương mặt lập tức có thấy lạnh cả người, nói: "Trịnh kiệt là cha ngươi vẫn là gia gia ngươi, đáng giá ngươi như thế giúp hắn nói chuyện? Hoàng mao, quán bar một con đường, thế nhưng là ta Hồng Liên địa bàn, đừng để ta khó làm!"

Nghe vậy, hoàng mao lập tức mặt lộ vẻ khó xử, hắn đương nhiên biết quán rượu này một con đường, tám mươi phần trăm quán bar đều có Hồng Liên cổ phần, lúc này nhận sợ.

"Hắc hắc, lão bản nương ta liền giúp Trịnh Thiếu truyền một lời, vậy đi không đi theo ngài." Cúi đầu khom lưng cười cười, hoàng mao mau chóng rời đi quán bar.

Mà lúc này Mục Phong mỗi ngày đã tăng sáng, vì vậy nói. "Trời đã sáng, ta ra ngoài đi một chút."

"Ngươi không ở quán bar? Ngươi vừa về nước, xem ra cũng tại Trung Hải cũng không có cái gì thân thích, nếu không tại quán bar trước ở, Hồng Liên quán bar cho ngươi quản lý." Hồng Liên gặp Mục Phong đứng dậy, cũng là trong nháy mắt đứng lên.

Mà nàng vừa nói, hứa Tiểu Nhu hai nữ đều mặt lộ vẻ kinh ngạc, mà Tổng khai sắc mặt thì càng thêm âm trầm, không nghĩ tới, Hồng Liên vậy mà chịu đem rượu a đưa cho một cái mới vừa quen mấy giờ gia hỏa, cái quán bar này, nói ít cũng phải giá trị hơn hai trăm vạn đi!

Hơn hai trăm vạn đồ vật, thế mà mí mắt đều không nháy mắt một chút liền mở miệng tặng người, Tổng khai trong lòng thầm mắng Hồng Liên đầu có phải hay không bị cửa chen lún!

"Hồng Liên tỷ, như vậy không tốt đâu." Tổng khai nói.

"Tiểu Tổng, tỷ sự tình, lúc nào đến phiên ngươi." Hồng Liên lông mày nhíu một cái, thanh âm có chút băng lãnh, Tổng khai nghe vậy sợ run cả người, lúc này ngậm miệng, sắc mặt âm trầm nhưng cũng không dám phát tác.

"Thế nào? Cái quán bar này mặc dù không tính quá xa hoa, nhưng mỗi tháng thuần lợi nhuận còn là không ít, ngươi quản lý quán bar, tiền kiếm được mình cảm hoa, ta không hỏi đến."

Nghe được những lời này, Mục Phong tâm lý có chút cảm động, hắn tự nhiên có thể nhìn ra nữ nhân trước mặt là thật quan tâm mình, thế nhưng là hắn có lập trường của hắn, lần này về nước vốn là vì qua một đoạn cuộc sống yên tĩnh, thuận tiện tìm kiếm một chút thường xuyên xuất hiện tại mình trong mộng cảnh nữ nhân kia mà thôi.

"Quên đi thôi Hồng Liên, ta dự định mình đi tìm công việc, ngẫu nhiên đến ngươi quán bar chơi đùa liền tốt. Quản lý quán bar loại này việc cực, vẫn là giao cho chính ngươi đi." Mục Phong cúi đầu uống một hớp nước, chột hướng phía quán bar bên ngoài đi đến.

"Đúng rồi, cảm ơn ngươi quần áo, rất vừa người."

Thoại âm rơi xuống. Mục Phong trong ánh mắt chăm chú của mọi người đi ra quán bar, tại hắn rời đi đồng thời, yên lặng chú ý hắn rời đi Hồng Liên trong mắt, hiện lên một vòng thất lạc.

Trung Hải, làm Đông Nam duyên hải đệ nhất đại quốc tế đại đô thị, loại kia phồn hoa tự nhiên không cần nhiều lời. Bởi vì đêm qua hạ một trận mưa to, lúc này sáng sớm trên đường phố người đi đường cũng không nhiều, chỉ có ngẫu nhiên một hai chiếc xe taxi cực tốc chạy qua, lưu lại một trận tiếng còi hơi.

Mục Phong nghĩ hút một điếu thuốc, lại phát hiện mình ngoại trừ quần áo trên người, một phân tiền cũng không có, chỉ có thể cười khổ một cái coi như thôi.

Chẳng có mục đích đi qua không ít đường đi, Mục Phong đi vào một chỗ công viên bên cạnh, lúc này hắn đứng tại công viên đối diện, ở giữa có một đầu đường cái, trên đường cái có nước đọng, Mục Phong nhìn trên đường cái không có gì cổ xe, thế là hướng phía công viên đi đến.

Mà liền tại lúc này, một cỗ màu đen lao vút đột nhiên phi xiên xiên bão tố qua.

Mục Phong ánh mắt xiết chặt, tranh thủ thời gian về sau vừa rút lui, làm sao lao vút hành sử tốc độ quá nhanh, bản hoàng nước đọng trực tiếp tung tóe Mục Phong một thân, truyền ra trận trận hơi thổi cùng bùn đất hương vị.

"Hỗn đản này, biết hay không quy tắc giao thông a!" Mục Phong nhìn xem đã đi xa màu đen lao vút, thấp giọng mắng.

Nhức cả trứng giật giật mình Armani quần áo mới, đây chính là Hồng Liên vừa mới đưa cho mình quần áo mới a.

"Ô."

Ngay tại lúc Mục Phong một mặt đau lòng chuẩn bị rời đi lúc, một đạo rất nhỏ đến căn bản sẽ không có người chú ý thanh âm truyền vào Mục Phong lỗ tai.

Kia một trương đau lòng khuôn mặt, lập tức biến đổi, hai mắt bên trong có một tia ngoạn vị ánh mắt thêm lược.

"Có ý tứ, sáng sớm không phải là đang đóng phim đi." Mục Phong khóe miệng nhấc lên một tia đường cong, sơ về Hoa Hạ, không nghĩ tới liền liên tiếp gặp gỡ những người bình thường này không gặp được quái sự, thật đúng là làm cho người im lặng.

"Bất quá, vừa vặn vì cái này bình thân vô vị sinh hoạt, tăng thêm một tia niềm vui thú."

Mục Phong quan sát, chạy đến phía trước giao lộ ngăn lại một chiếc xe taxi.

Lái xe là một cái chừng ba mươi tuổi nam tử, mang theo một đôi mắt kính, nhìn giống một cái nhả nhận thư sinh, nói: "Tiên sinh muốn đi đâu?"

Mục Phong cũng không để ý tới, mà là dùng sức kéo mở cửa xe, một tay đem tài xế xe taxi kéo xuống.

"Người tại chỗ này đợi."

Mục Phong nhấn cần ga một cái, trong nháy mắt xe taxi liền ra ngoài.

"Mẹ nó sáng sớm đoạt xe a, ngoa tào! Người đứng lại đó cho ta, không phải ta báo cảnh sát a!" Tài xế xe taxi tức giận đến giờ chân, móc điện thoại ra liền đánh ra ngoài.

"Uy! Ta mẹ nó đồng khu phân cục sao? Có hỗn đản đoạt xe."

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Người giả bị đụng?

Màu đen lao vút bên trên, ba tên nam tử áo đen, trong chớp mắt sau còn có một cái trĩu nặng bao tải to.

"Hung tàn ca, đằng sau có vừa vỡ xe taxi đi theo chúng ta!" Chỗ ngồi phía sau một tóc ngắn nam tử nói.

"Xe taxi?" Tay lái phụ đại hán hung thần ác sát nhìn một chút kính chiếu hậu, quả thật có một cỗ màu lam nhỏ Jetta xe taxi theo ở phía sau, mà lại càng cùng càng chặt.

"Ngựa cái so, Tiểu Cường vứt bỏ hán." "

"Được rồi!" Vị trí lái bên trên nhếch nhếch miệng, chiếc này lao vút vốn là lấy tốc độ tăng trưởng, làm sao có thể không chạy nổi một cỗ phá xuất thuê. Nhấn cần ga một cái, màu đen lao vút đột nhiên lao ra ngoài.

"Nha, liền người sẽ gia tốc!" Mục Phong cười cười, chân ga cũng là đạp tới cùng.

Mười phút sau.

Hai chiếc xe đã lên xa lộ, nhưng hung tàn ca gấp phía sau xe taxi mặc dù bị kéo dài khoảng cách, nhưng cũng không có bị quãng ròi, không khỏi giận dữ hét: "Mở người ngựa tề xe điện sao? Chân đạp phanh lại lên? Người có biết lái xe hay không a! ? Cò, phía trước hạ cao tốc, ngựa tề, gọi hán truy!"

"Ta cũng kỳ quái, xe này đều đạt tới 140. Đằng sau kia phá xuất thuê còn mẹ hán theo đuổi không bỏ." Tiểu Cường khó chịu cái cò một câu, tay lái đánh, màu đen lao vút hướng phía một mảnh công nghiệp khu đang phát triển chạy tới.

Sáng sớm khu đang phát triển trên đường xi măng quanh quệ vô cùng, hai chiếc xe gào thét lên từ trên đường xi măng ép qua, ép lên nước đọng vầy ra.

Dạng này người truy ta chạy, sau một lát, hai chiếc xe đã là tiến vào một mảnh còn tại thi công thành hương giáp giới đất trống.

"Dừng xe, cầm lên gia hỏa, lão tử muốn để hán biết biết Mã vương gia đến cùng có mấy cái mắt! !"

Hai người khác cũng không nói nhảm, từ dưới ghế ngồi rút ra hai cây ống thép, liền hung tàn đẩy cửa xe ra, hướng về sau phương xe taxi vây lại.

Mà bên trong xe taxi Mục Phong, bắt đầu dĩ lắc đầu, đẩy cửa xe ra, đi xuống.

Gặp Mục Phong xuống xe, Tiểu Cường phui tay bên trong ống thép, cười gằn nói: "Tiểu tử, người là mắt chó dài mù, vẫn là đầu bị xe vòng cho ép rồi? Cũng dám truy xe của chúng ta, không nhìn ra huynh đệ chúng ta ba là sống trong nghề?"

"Mặc kệ là đầu nào trên đường, làm bản người khác quần áo cũng phải bôi a, ta cái này a mẹ nó quần áo mới vẫn là một mỹ nữ vừa đưa cho ta, giá trị thật nhiều tiền! Đừng tưởng rằng người thành thật liền tốt khi dễ.

Bất quá nhìn bộ dáng của các người, để các người rửa sạch sẽ khẳng định là sẽ không đáp ứng, dạng này, vừa vặn ta gần nhất không có tiền, các người bôi thường ta năm trăm khối, ta xong đi thuê cái phòng. Thế nào, ta đủ ý tứ đi." Mục Phong rất là hào sảng bộ dáng vỗ vỗ tim.

Ba tên đại hán đầu tiên là sừng sốt một chút, ngay sau đó mới là giận quá thành cười, tóc ngắn nam tử nói: "Tà môn, mẹ nó chúng ta không có ăn cướp người cũng không tề rồi. Lại dám đến hỏi chúng ta đòi tiền, muốn chạm sừ đâu!"

Mục Phong bữu môi, nói ". Bất kể nói thế nào, hôm nay các người liền phải bôi thường tiền!"

"Hay A! Còn ngạo kiều lên! Tin hay không lão tử cho người một cước!" Tóc ngắn nam hung ác nói.

Hung tàn ca ngăn lại tóc ngắn nam, điềm nhiên nói "Nói thật cho người biết, đòi tiền không có, ta đếm tới ba, thức thời liền lăn trứng, không phải liền đánh gãy chân của người, để người xuất liên tục thuê xe đều không mở được!"

Hung tàn ca lên tiếng, bên người hai người cũng là nắm thật chặt trong tay bồng tử.

Trong xe nữ nhân kia, là chủ tử đã phân phó, bọn hán không thể xuất sai lầm!

Cho nên cái này không có mất tiểu tài xế nếu là không thức thời lời nói, bọn hán không ngại gõ nát hai cái đùi.

Mục Phong sắc mặt bình tĩnh, tựa như căn bản không có nghe được uy hiếp, chỉ là kia có chút đẹp mắt khóe miệng, hơi có chút giương lên.

"Xem ra là không có nói chuyện."

Nếu là vampire những người kia ở chỗ này, thấy Mục Phong lộ ra loại này mỉm cười, liền biết trước mắt ba thằng ngu phải xui xẻo.

"Một hai lão tử giết chết người!"

Gặp Mục Phong vẫn không có rời đi ý tứ, hung tàn ca trong mắt sát cơ lộ ra, xoay tròn ống thép, gào thét lên đánh tới hướng Mục Phong đầu.

Coi như hung tàn ca coi là ống thép sẽ giống thường ngày, để cho người ta đầu tung ra huyết hoa lúc, đột nhiên cảm giác cổ tay bị một ngón tay hung hăng một điểm.

"A!"

Cổ tay như gặp phải điểm kích, hung tàn ca thủ chương đột nhiên co rút lại, ống thép bay ra, bị Mục Phong vững vàng tiếp trong tay, trong lòng cười một tiếng, thuận tay hướng vọt tới hai người vùng đi.

Hai người chỉ nhìn thấy một cây ống thép tại trong mắt phóng đại.

"Ngao!"

Một tiếng kêu đau, hai người trực tiếp máu mũi chảy ngang nằm trên mặt đất kêu rên lên

Đây hết thấy đều phát sinh ở hung tàn ca chớp mắt trong nháy mắt.

Mục Phong tiện tay đem ống thép hướng xa xa trên đồng cỏ quảng ra, lại một lần mặt không thay đổi nhìn xem hung tàn ca.

"Ta nhìn vẫn là ta tới đếm đi, đếm tới ba người còn không bởi thường tiền, vậy ta liền tự mình động thủ lục soát." Mục Phong không kiên nhẫn được nữa.

Hung tàn ca sắc mặt một trận biến ảo, hẳn không phải là đồ ngọc, tại trên đường cũng đã gặp một số cao thủ, Mục Phong tuy tiện chế phục ba người bọn họ, loại kia thân thủ, tuyệt đối không phải một cái bình thường lái xe nên có!

"Một hai "

"Cho! Chúng ta cho!"

Hung tàn ca hướng trong túi tiền của mình sờ mó, lấy ra dăm dó tiền lẻ.

Mục Phong lộ ra một cái như trút được gánh nặng mỉm cười, chỗ ở có chỗ dựa rồi.

"Sớm dạng này không phải tốt sao? Đều một tòa thành thị, cúi đầu không thấy ngẩng đầu thấy, không cần thiết huyền não không thoải mái" nói, cười tùm tùm nhận lấy tiền, kiểm kê.

"Mới hai trăm tám mươi ba khối tiền a! Cái này còn kém hai trăm mười bảy khối đâu?"

Mục Phong nhìn về phía chặt vật tóc ngắn nam hai người.

"Thật to ca, chúng ta không mang tiền a." Tóc ngắn nam hai người lộ ra nụ cười so với khóc còn khó coi hơn.

"Nam nhân đi ra ngoài vậy mà không mang theo tiền, có bị bệnh không!" Mục Phong khinh bỉ nói.

Hung tàn ca đầy đường khó xử, nói: "Vị này bằng hữu, nếu không trước thiếu, về sau cho người thêm tiền còn lại? Dù sao đều một tòa thành thị."

Mục Phong trừng mắt: "Người hù ta đây, Trung Hải thành phố lớn như vậy, các người vừa trốn, ta tìm được mới là lạ!"

Ba người lúc này trong lòng một vạn đầu thảo nê mã lao nhanh mà qua, mẹ nó so, không phải người nói cúi đầu không thấy ngẩng đầu thấy sao?

"Vậy người nói làm sao bây giờ?" Hung tàn ca không nhịn được nói.

Mục Phong hí hí mắt, ánh mắt liếc về phía ba người sau lưng màu đen lao vút, nói: "Đây không phải là có chiếc xe sao? Các người có thể dùng đến thế chấp, trở về cầm tiền về sau tới tìm ta, đến lúc đó ta trả lại xe cho các người."

"Người đừng khinh người quá đáng! Đừng cho là chúng ta thật sợ người!" Hung tàn ca biến sắc, Mục Phong vậy mà nghĩ ra cái chủ ý này!

Xe kia bên trong thế nhưng là có khuynh thành quốc tế nữ tổng giám đốc, vì bất cóc nàng, bọn hắn chỉ riêng điều nghiên địa hình liên xài nửa tháng không nói, hôm nay cuối cùng hoàn thành nhiệm vụ, làm sao có thể đem xe giao cho Mục Phong? !

"Tại sao lại nổi giận, ta đây không phải thương lượng với các người sao?" Mục Phong thâm nói.

"Vị bằng hữu này, chúng ta nhẫn nại cũng là có cực hạn, người tại như thế lãng phí thời gian, đừng trách chúng ta cùng người liều mạng!" Hung tàn ca đe dọa.

Mục Phong nhưng không có bị hù dọa ý tứ, khó làm mà nói: "Cái kia thanh các người điện thoại giao cho ta gán nợ, hoặc là cái gì khác thứ đáng giá cũng được, dù sao ta không thích ký sô!"

"Khinh người quá đáng! Hồ ca, chúng ta cùng một chỗ giết chết hắn!" Tóc ngắn nam lên cơn giận dữ, nắm đấm bóp khanh khách rung động.

Hung tàn ca cũng nhẫn nại đến cực hạn, bọn họ nói bên trên lẫn vào, nếu như bị người trên đầu đi ị còn nén giận, cái kia còn hỗn cái rầm!

Hướng chỉ đối phương chỉ là một người tài xế, coi như luyện qua một chút công phu, ba người ghép thành mệnh đến, vậy cũng chưa chắc là đối thủ của bọn họ!

Gặp ba người siết quả đấm liền muốn xông lên, Mục Phong đau đầu nói: "Tại sao lại muốn động thủ? Không phải mới vừa nói phải hảo hảo sao?"

"Đi cùng quý nói đi!"

Hung tàn ca xông lên chính là một cái đá mạnh!

Mục Phong cũng không còn cùng ba người nói nhảm, bước chân nhẹ nhàng đồng thời, ngón tay nhẹ nhàng điểm tại đại hán bấp chân một bên, cái sau phát ra một tiếng kêu rên, xương bấp chân phảng phất muốn vỡ ra đồng dạng đau đớn.

Mà lúc này, hai tên đại hán khác từ khía cạnh giáp công Mục Phong, nhưng Mục Phong vai trầm xuống, ngay sau đó một cái quét đường chân, hai người chính là bay ra ngoài.

"Ngao!"

Như giết heo tru lên tại công nghiệp khu đang phát triển trên đất trống vang lên, vậy mà lúc này Mục Phong trong mắt lại là hiện lên một tia vô tình hàn mang, ngón tay một khuất bắn ra ba cái cục đá, cục đá chính giữa đầu, ba người mắt tối sầm lại, chính là hôn mê bất tỉnh.

"Đuôi lâu như vậy, sẽ còn để các ngươi đem người mang đi không thành."

Tự nói câu, Mục Phong đi hướng màu đen lao vút rương phía sau.

Mở một chút không có phản ứng, Mục Phong nhếch miệng, bàn tay có chút dùng sức, liền nghe sát băng một tiếng, xe thép khóa trực tiếp bị đứt đoạn.

Một cổ hoa lan cùng cơn hỗn tạp mê người mùi thơm cơ thể, lập tức nhàn nhạt truyền đến, như vậy hương vị, làm cho người say mê.

Bên trong, là một nữ nhân!

Một thân màu trắng giữ mình váy bao vây lấy nổi bật đường cong, như là ôn nhu gợi sóng.

Nữ nhân một đầu đen nhánh sáng mềm tóc dài xõa, chặn gương mặt, trên người tay chân đều bị trói ở, ngoài miệng tựa hồ còn bị phong băng dán

Chẳng biết tại sao, Mục Phong đẩy lồng hung hăng run lên.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Hô hấp nhân tạo một chút

Hơi ngần ra, Mục Phong đem nữ nhân trên người dây thừng, đưa nàng bỏ vào một chỗ bằng phẳng trên đồng cỏ.

Không thể không nói, đơn thuần từ dáng người bên trên nhìn, cái này đã là một cái đáng quý mỹ nhân.

Một bộ màu trắng giữ mình váy phác hoạ ra kinh người nổi bật đường cong, tỉ lệ vàng dáng người hiện lên hoàn mỹ hình chữ S không nói, một đôi hiện ra trắng ngà óng ánh đuôi ngọc, để nữ nhân thân cao chỉ ít tại một mét bảy trở lên.

Vén vén nhìn dáng người, Mục Phong đều khó mà tin tưởng này lại là một phương đông nữ hài có thể có được!

Mục Phong gặp qua không ít xinh đẹp Châu Âu danh viện, nhưng cùng trước mắt nữ nhân này so ra, tựa hồ cũng phải kém hơn không ít!

Da thịt của nàng trắng nõn thủy nộn, bởi vì còn cùng thời gian dài thiếu dưỡng, bày biện ra một loại nhàn nhạt màu hồng.

Mục Phong có chút chờ mong, dạng này dáng người nữ nhân mọc ra như thế nào hoa dung nguyệt mạo.

Nhanh lên đem nàng trên miệng màu đen băng dán xé xuống, đưa tay đẩy ra trên mặt hán bị mồ hôi kề cận sợi tóc, lộ ra một trương đẹp đến mức kinh tâm động phách tuyệt sắc dung nhan, phảng phất một vòng không cóc U Liên, lại như một đóa đỏ bừng bom nước phù dung!

Phương bắc có giai nhân, một chú ý khuyên nhân thành, lại chú ý khuyên nhân quốc!

Trong chốc lát, thấy rõ nữ nhân khuôn mặt Mộc Phong, trong đầu đột nhiên dần hiện ra một câu nói như vậy.

"Giống như "

Nam nhân hai tay run rẩy, có chút khó có thể tin nuốt nước miếng một cái.

Trong đầu thật vất vả bị ký ức phủ bụi một bóng người xinh đẹp, lúc này giống như thủy triều hiện ra đến, từng màn nguyên bản bị tuế nguyệt phủ bụi hình tượng, không ngừng tại Mộc Phong trong con mắt hiện lên

Vô số hình ảnh cùng chuyện cũ, xông lên đầu.

Trộn vụn qua hơn mười giây, Mộc Phong mới đột nhiên lấy lại tinh thần, hơi dò xét một phen, Mộc Phong cau mày dùng ngón tay chống ra nữ nhân mí mắt.

"Con người song bên cạnh phóng đại, hô hấp mạch đập yếu ớt, xem ra là ngạt thở tính thiếu dưỡng hôn mê, làm không cẩn thận liền sẽ tử vong, lần này phiền toái "

Mộc Phong có chút bất đắc dĩ, thăm mắng mình ngớ ngẩn, vừa rồi liền không nên cùng ba tên kia nói nhảm, trực tiếp một bàn tay đập choáng, có lẽ nữ nhân cũng sẽ không đã hôn mê.

Bất quá chuyện tới như thế, Mộc Phong biết ảo não cũng vô dụng, đưa tay đem nữ nhân lưng ngọc bên trên khóa kéo kéo xuống, lộ ra trắng nõn như tuyết óng ánh da thịt.

Không nghĩ tới nữ nhân chỉ mặc một kiện màu trắng chạm rồng văn che đây, từ sau lưng nhìn lại, đúng là có thể nhìn thấy một chút không gói được phần bạch.

Bất quá Mộc Phong căn bản không tâm tư đi chú ý nữ nhân kinh người vòng 1, hắn cần cho nàng làm hô hấp nhân tạo cùng trái tim nén, vì lấy được hiệu quả tốt hơn, Mộc Phong trực tiếp đem nữ nhân phía sau che đây chụp kéo đứt, chọt hai tay trùng điệp bỏ vào ngực của hắn chỗ không ngừng nén.

Mộc Phong động tác khó tránh khỏi đụng phải nàng trước lời kinh người mềm mại, nhưng cũng không lo được quá nhiều.

Liên tiếp đè ép hai ba mươi lần, nữ nhân đều không có phản ứng.

"SHIT "

Mộc Phong không chút suy nghĩ, dùng sức nắm nữ nhân mũi ngọc, cúi đầu dùng miệng bao trùm tại nữ nhân miệng thom bên trên, bắt đầu làm hô hấp nhân tạo.

Môi mỏng lạnh buốt, hàm răng Hàm Hương.

Mặc dù thời khắc nguy hiểm cho, nhưng Mộc Phong cảm thấy hắn phảng phất là tại cảm xúc lấy một đóa bom nước phù dung, giữa mũi miệng, hương thom bốn phía.

"Móa nó, loại nữ nhân này nên tùy thân mang theo, cũng không có việc gì đến một ngụm!"

Thời gian trôi qua, nữ nhân hô hấp bắt đầu lưu loát.

Mộc Phong cũng không có chú ý, chẳng biết lúc nào, nữ nhân một đôi đôi mắt đẹp, đã có chút phát run, dần dần mở ra

Coi như Mộc Phong đã có chút nóng nảy, chuẩn bị lần nữa hô hấp xuống dưới lúc, bỗng nhiên cảm giác một trận gió hướng khuôn mặt của mình đánh tới.

"Ba!"

Mộc Phong bởi vì quá mức chuyên chú, không có kịp phản ứng, trên mặt liền có chút thấy đau!

Nữ nhân giận điên mà xuống, lực đạo hiển nhiên sẽ không quá nhẹ!

Mộc Phong tranh thủ thời gian thối lui một chút khoảng cách, chỉ gặp nữ nhân đã tỉnh táo lại, mở to một đôi ngập nước mắt to, nghiêng chặt hàm răng, mặt mũi tràn đầy hàn ý nhìn mình lom lom.

Mộc Phong vô tội chà xát có chút thấy đau gương mặt, tâm lý vẫn có chút cao hứng, tâm tư hoạt lạc.

"Mỹ nữ, ta làm hô hấp nhân tạo cứu ngươi, ngươi tại sao đánh ta!"

"Biến thái dưới ban ngày ban mặt vậy mà làm ra loại sự tình này."

Nữ nhân nghiêng chặt hàm răng, hốc mắt hồng hồng nhìn chăm chăm Mục Phong.

Mà phía sau truyền đến một trận lạnh buốt, nữ nhân như đúc phía sau lưng, váy dây xích đúng là bị, mà lại, liền ngay cả vãn che đầy đều bị kéo hồng, lập tức sắc mặt tái đi.

"Nguyên lai là!"

Thẩm Thanh Tuyết gương mặt xinh đẹp phát lạnh, mình đã lớn như vậy, cả tay đều không bị nam nhân dắt qua, hôm nay thế mà bị một cái nhỏ tài xế xe taxi chiếm sơ wen, ngay cả quý giá địa phương đều đã bị chạm qua

Đôi này thẩm Thanh Tuyết tới nói, cái này đã cùng bị ô roi không có gì khác biệt được không?

Lần này đến phiên Mục Phong ủy khuất, buồn bực nói: "Mỹ nữ người hiểu lầm, người vừa rồi thiếu đường hôn mê, ta chỉ bắt quả giúp người hô hấp nhân tạo cùng trái tim để ép mà thôi.

Vì kịp thời để người tỉnh lại, cho nên mới người phía sau lưng khóa kéo. Trừ cái đó ra cũng không có làm cái gì việc không thể lộ ra ngoài. Không tin, người có thể mình sờ sờ. Đương nhiên, ta cũng không phủ nhận người trước lời thật vĩ đại, hình dạng cùng cảm giác càng là hoàn mỹ, hắc hắc."

"Vô si! Không chỉ có thủ đoạn bẩn thỉu, nói chuyện đều làm người chán ghét!" Thẩm Thanh Tuyết nghiêng chặt hàm răng, âm thanh lạnh lùng nói.

"Ngạch mỹ nữ, đừng không nói lý lẽ như vậy tốt a, tốt xấu nói thế nào, ta cũng cứu được người đây. Người trước tỉnh táo một chút, suy nghĩ một chút đến cùng chuyện gì xảy ra mới có kết luận, người xinh đẹp như vậy, cũng không thể oan uổng người tốt nha!" Mục Phong về mặt đau khổ nói.

"Ta mới sẽ không oan uổng người tốt!"

Thẩm Thanh Tuyết hừ lạnh một tiếng, nhưng cũng là nghe lời, cấp tốc ép buộc mình tỉnh táo lại, lấy năng lực kì thông minh, tự nhiên biết đối mặt Mục Phong loại này vô lại, nổi giận cũng vô dụng.

Thẩm Thanh Tuyết một bên cảnh giác Mục Phong, một bên cấp tốc hồi tưởng lại.

Nàng ngày bình thường xã giao không ít, tối hôm qua có mặt một trận thương nghiệp giao lưu hội sau đã là rạng sáng bốn giờ, lại tại bãi đỗ xe bị ba hắc y nhân ngăn chặn.

Về sau ấn tượng có chút mơ hồ, nhưng thẩm Thanh Tuyết mơ mơ màng màng cũng là biết, mình bị trói lại rương phía sau, sau đó ba hắc y nhân tựa hồ làm sao chọc tới tên trước mắt này, bị đuổi kịp cao tốc, lại sau đó mình cảm giác tim khó chịu, đầu mê muội, liền không có ý thức sau đó ngay tại lúc này!

Nhìn một chút nằm trên đất ba hắc y nhân

Thẩm Thanh Tuyết xưa nay băng lãnh gương mặt xinh đẹp, hiếm thấy biến đổi.

Làm sao bây giờ, thế mà hiểu lầm gia hỏa này, hấn mặc dù hôn ta, nhưng bản ý nhưng không có sai, nếu là ta gặp được loại sự tình này, cùng nhân mạng so sánh, ta hấn là cũng sẽ cứu người!

Bất quá, đây chính là nụ hôn đầu của ta! ! !

Từ nhỏ đến lớn ngay cả nam sinh tay đều không có chạm qua, trong vòng một giờ, vậy mà

Làm sao bây giờ làm sao bây giờ, đúng, nếu là tiểu yêu, nàng nàng sẽ trả đũa!

Ta muốn hay không cũng làm như thế?

Không thể không nói, mặc dù thẩm Thanh Tuyết ngày bình thường mặc dù một bộ người sống chớ gần khí tràng, nhưng đó là vì tốt hơn công ty quản lý!

Làm khuyển thành quốc tế người cầm lái, suốt ngày cùng những cái kia giáo hoạt như hồ người liên hệ, nếu là không phủ thêm một tầng nguy trang, sớm đã bị ăn đến không còn chút nào!

Nhưng từ thực chất bên trong tới nói, nàng cũng chính là một cái hai mươi mốt tuổi nữ hài, bình thường nữ hài, ở độ tuổi này đều tại trong đại học đọc sách yêu đương đi!

Thẩm Thanh Tuyết là một cái bảo thủ nữ sinh, nàng rất xoắn xuýt!

"Thế nào, suy nghĩ minh bạch đi. Thiết thời ta còn dâng ra nụ hôn đầu của mình mới đem người cứu tỉnh. Dạng này người tốt, đốt đèn lồng cũng tìm không thấy a! Rõ ràng đẹp đến mức nổi lên một nữ nhân, vậy mà lại không phân tốt xấu đánh ân nhân cứu mạng, xã hội tiến bộ chậm chạp, xem ra không phải là không có đạo lý." Gặp nữ nhân bộ dáng khả ái, Mục Phong lúc này hừ hừ nói.

Thẩm Thanh Tuyết mím môi một cái, tâm lý nói thẩm người mới kéo xã hội chân sau đầu.

Bất quá, nàng hiển nhiên có trứ danh viện nên có tốt đẹp tu dưỡng, ý nghĩ như vậy chỉ là xuất hiện một cái chớp mắt, sau đó liền hít một hơi thật sâu.

"Thật có lỗi."

Mục Phong một quýnh, nữ nhân này vậy mà không theo sáo lộ ra bài.

"Ngươi tại thẹn thùng? Ngươi không cần thẹn thùng, động thủ đánh người chính là ta không đúng! Ngươi là ra ngoài cứu người mục đích mới hôn ta mặc dù cách làm ta có chút không thể tiếp nhận, nhưng một mã thì một mã, ta vì chuyện vừa rồi xin lỗi!"

Nữ nhân mặc dù cuộn tròn ngồi dưới đất, nhưng lời nói ở giữa bộc lộ khí tràng, lại là thanh lãnh vô cùng, để Mục Phong đồng tử chỗ sâu hiện lên một tia dị sắc, đây là một cái tinh táo nữ nhân.

"Bất quá tựa như ta nói, một mã thì một mã! Ngươi cứu ta là một chuyện, nhưng một cái nữ hài tử sơ wen cùng trinh khục bị ngươi chiếm đi lại là một chuyện ta là một cái truyền thống nữ hài tử, ta cảm thấy ngươi hẳn là phụ trách!" Thẩm Thanh Tuyết nói.

Mục Phong nheo mắt, liền vội vàng lắc đầu. "Ta đó là vì cứu ngươi, ngươi coi như ta là một cái bác sĩ, thầy thuốc tấm lòng của cha mẹ, ta sẽ không so đo những điều kia. Ngươi không cần phụ trách, càng không cần lo lắng cho ta sẽ tìm làm phiền ngươi, ta biết nữ hài tử đối danh dự thấy rất trọng yếu, ta sẽ thủ khẩu như bình! Ha ha."

Phụ cái rắm trách a, nếu là hôn một cái liền muốn phụ trách lời nói, vậy cần hẳn phụ trách nữ nhân, đều nhanh tạo thành một cái gia cường liên.

Mặc dù nữ nhân đáng đáp kính tâm động phách, nhưng Mục Phong cảm thấy hẳn cũng nhanh nhanh rời đi nơi này, làm không tốt liền sẽ cuốn vào phiền phức.

Hồng nhan họa thủy, cô nhân thật không lừa ta!

"Ngươi" thẩm Thanh Tuyết gặp Mục Phong một mặt đáng vẻ khẩn trương, sợ mình sẽ ý lại vào hẳn đồng dạng, một trương gương mặt xinh đẹp lập tức tức giận đến đỏ bừng, tự xưng là bình tĩnh tinh táo nàng, khi nào xuất hiện qua như vậy bối rối?

Thủ khẩu như bình nàng có thể hiểu được, nhưng

Cái gì gọi là sẽ không so đo? !

Nam nhân này chẳng lẽ cho là nàng thẩm Thanh Tuyết cần vì một cái ba phụ trách?

Đừng nói một cái ba, chính là mình để ai kéo một chút tay, đoán chừng xếp hàng người đều có thể vây quanh, sau đó quán Trung Hải thành phố một vòng một vòng đi!

"Ngươi thật đúng là vô sỉ!" Nữ nhân giận quá mà cười.

"Ừm hừ, tạ ơn! Đây là ta Mục Phong từ nhỏ liền có ưu điểm, không nghĩ tới nhanh như vậy liền bị ngươi phát hiện." Mục Phong ngượng ngùng cười một tiếng.

Thẩm Thanh Tuyết tức giận đến nghiến răng, lòng thích cái đẹp mọi người đều có, cứ việc thẩm Thanh Tuyết không thể nào thích cùng nam nhân liên hệ, thế nhưng là trước mặt Mục Phong như thế vô sỉ, để nàng phi thường khó chịu.

"Mục Phong đúng không, mặc dù ngươi đã cứu ta, nhưng cũng đã chiếm tiện nghi. Hiện tại thế mà muốn ăn xong lau sạch trốn tránh trách nhiệm, hừ, cũng không hỏi thăm một chút, ta thẩm Thanh Tuyết tiện nghi sao lại là tốt như vậy chiếm?" Thẩm Thanh Tuyết thầm nghĩ.

Nhưng vào đúng lúc này, chỗ xa xa đột nhiên ra trầm thấp tiếng động cơ.

Liên tiếp số lượng màu đen lao vút chạy nhanh đến.

Mục Phong trông mắt hơi híp, đột nhiên nghĩ đến cái gì, trong con mắt hiện lên một đạo hắc mang, ánh mắt xuyên thấu qua màu đen lao vút, quả thật tại một chỗ cực kì ẩn nấp địa phương, phát hiện một cái cỡ nhỏ màu đen thiết bị truy tìm.

"Lại là 'Secret' công ty mới nhất nghiên cứu đời thứ năm Nano hình thiết bị truy tìm!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Vì cái gì cứu ta?

Mục Phong nhìn nữ nhân một chút, đi đến đèn sắc lao vút trước. Đưa tay nhẹ nhàng kéo một phát, cửa xe liền bị hấn sinh sinh tháo xuống tới.

Tại thảm Thanh Tuyết ánh mắt khiếp sợ bên trong, Mục Phong xuất ra một cái ước chừng to bằng móng tay màu đen thiết bị truy tìm, đưa cho cái trước.

"Ở nước ngoài rất được hoan nghênh một loại vật nhỏ, tín hiệu cường độ đại khái là phổ thông thiết bị truy tìm gấp mười. Không có gì bất ngờ xảy ra, nơi này phát sinh hết thảy, đều bị người ta phát hiện." Mục Phong ung dung địa đạo.

"Cho nên chờ một lúc sẽ có đồng bọn của những người này đuổi theo sao?" Thảm Thanh Tuyết ánh mắt lạnh lẽo, nói.

"Bingo, đáp đúng, nhưng là không có ban thưởng. Bởi vì không phải chờ một lúc, lấy mỗi giờ một trăm cây số tốc độ xe đến xem, đại khái một chia làm hai mươi giây, bọn hắn sẽ xuất hiện tại trước mặt chúng ta, sau đó xuất hiện mười ba người đem chúng ta bao bọc vây quanh mỹ nữ, người tựa hồ là cái khoai lang bông tay a!" Mục Phong cười nói.

Bất quá mang theo đùa giỡn lời nói, lại tựa hồ như xúc động nữ nhân nào đó dễ dàng cảm thấy mờ mịt thần kinh, đột nhiên miệng nhỏ nhẹ nhàng hạ thấp, nói: "Nếu như ta là khoai lang bông tay, vậy người muốn đem ta ném đi sao "

"" Mục Phong không nói chuyện, trong lòng nghĩ vị thành tạp.

Phủ bụi tại ký ức chỗ sâu nữ nhân kia, đã từng không biết bao nhiêu lần hỏi qua mình câu nói này, vậy người muốn đem ta ném đi sao?

Đã từng đối mặt nữ nhân vấn đề, Mục Phong chưa từng có trả lời qua một lần, bởi vì hắn đáp án, một mực tại dùng hành động thực tế chứng minh.

Vì tại kia trong địa ngục sống sót, vì bảo hộ nữ nhân, hắn không ngừng mạnh lên, luyện tập nhanh nhất vô cùng tàn nhẫn nhất kỹ thuật giết người! Bất quá dù vậy, cho dù hắn trở thành thế giới xếp hạng mười vị trí đầu sát thủ, cho dù trong thân thể chảy xuôi huyết dịch đã sớm biến thành màu đen, hắn vẫn không thể nào bảo vệ tốt nữ nhân kia!

"Nữ nhân này, không chỉ có bề ngoài có chút tương tự, liền ngay cả nói chuyện cũng như vậy giống a." Mục Phong sắc mặt phức tạp, trầm nghĩ trong lòng.

Nhưng mà Mục Phong không nói, rơi vào thảm Thanh Tuyết trong mắt lại thành sợ phiền phức trầm mặc, trong lòng nhất thời một trận đau khổ, đồng thời có chút tự giễu, xem ra chính mình không gần như chỉ ở cái kia lạnh lùng trong gia tộc nhận hết lạnh lẽo, liền ngay cả mới quen nhờ tài xế xe taxi cũng đem mình coi là phiền phức!

Trong nháy mắt, thảm Thanh Tuyết ánh mắt trở nên băng lãnh, nàng giầy dựa lấy từ dưới đất, vừa bước ra một bước, cũng có chút đầu vầng mắt hoa, tựa hồ thân thể còn rất yếu ớt, ngọc thủ chống đỡ xe taxi ổn định thân thể.

Tăng thêm phía sau lưng kéo ra vảy khóa kéo, đề động tác của nàng rất không tiện.

"Làm sao vậy, ta đến đỡ diu người đi." Mục Phong đi qua vươn tay.

"Đừng đụng ta!"

Nữ nhân thối lui một bước, không cho hắn tới gần.

"Ta là khoai lang bông tay, phiền phức cực kỳ! Người một cái nhỏ tài xế xe taxi, coi chừng dẫn lừa thân trên!"

Thảm Thanh Tuyết lạnh lùng nhìn xem Mục Phong, trong lời nói, tràn đầy châm chọc.

Mục Phong giật mình, chợt chính là nhẹ nhàng cười một tiếng, khóe miệng giương nhẹ, như gió phật liễu.

"Người, vẫn còn không tính là phiền phức!"

Mục Phong sờ lên cái mũi, đột nhiên cảm thấy nữ nhân thật đáng yêu.

Một phút sau, ba chiếc màu đen lao vút đứng tại Mục Phong hai người chỗ trên đất trống.

...

Thảm Thanh Tuyết ngồi tại trong xe taxi, kinh ngạc nhìn qua kia chen chúc mà xuống người áo đen, không nhiều không ít, chính như Mục Phong nói tới chính là mười ba người.

Thảm Thanh Tuyết không khỏi đối Mục Phong tràn ngập tò mò, hắn làm sao lại biết sẽ có mười ba người, mà lại lại có thể dễ dàng như trở bàn tay gạt xuống ô tô cửa xe, kia là phải khí lực lớn đến đâu!

Chính là bảo tiêu công ty bên trong những cái kia lợi hại nhất bảo tiêu, cũng làm không được đi! ?

Mỗi cái nữ hài tử trong lòng đều có một đoạn anh hùng cứu mỹ nhân mạng, thậm chí Thanh Tuyết cũng không ngoại lệ, mặc dù tên trước mắt này có chút đáng ghét!

Mục Phong có chút lười biếng tựa ở trên xe taxi, thấy khí thế hung hăng người áo đen vây quanh, nhưng trong lòng thì có chút buồn cười, không nghĩ tới hán huyết thân Mục Phong, vậy mà lại bởi vì một nữ nhân đối phó một đám không có chút nào tu vi người bình thường.

Những người này mặc dù nhìn cường tráng vô cùng, nhưng này cũng là so sánh người bình thường tới nói, đối với hán loại này người mang cổ vũ kẻ già đời, cho dù thực lực rơi xuống đến hậu thiên trung kỳ, nhưng những người này, đơn giản tựa như ba tuổi tiểu hài nhi đồng dạng yếu.

"Tiểu tử, thức thời liền đem trong xe nữ nhân giao cho chúng ta, đừng tưởng rằng có chút công phu nội tình liền có thể sinh anh hùng, có ít người, là người không chọc nổi."

Mở miệng chính là một cao lớn nam tử áo đen, đeo kính đen, lời nói ở giữa có nhân nhạp áp bách.

"Thật đúng là liên miên bất tận bại hoại ra sân bạch, bất quá hiển nhiên không thể thuyết phục ta, mục đích của các người là trong xe nữ nhân đi, ta nghĩ không ra ngoài ý muốn, ta hẳn là sẽ không đem nàng giao cho các người."

Mục Phong mặt lộ vẻ mấy phần bất đắc dĩ, đối với nam tử áo đen cũng không kinh ngạc, đã trong xe có thể lấp đặt lên loại kia thiết bị truy tìm, vậy trong này phát sinh hết thảy, hiển nhiên cũng không thể trốn qua ánh mắt của bọn hắn.

"Hừ, không cần đến người giao, người không có tư cách kia!"

Kính râm nam không có tính toán nói nhảm, bàn chân trùng điệp giẫm một cái mặt đất, chính là dẫn đầu hướng Mục Phong đánh tới, mà hậu thân sau mấy người theo sát mà lên, nôi đất lớn nắm đấm mang theo kinh phong gào thét đập tới, căn bản không có cân nhắc đập chết người vẫn đề.

Bọn hắn là Vương thiếu người, cho dù giết chết một cái tài xế xe taxi, cái trước mí mắt đều không cần nháy một chút liền có thể tùy tiện giải quyết.

Ai nói quân tử phạm pháp cùng thứ dân cùng tội? Thế giới này, vốn cũng không công bằng!

"Lôi lệ phong hành, ta thích!"

Mục Phong khóe miệng vén lên, chợt đột nhiên hóa thành một đạo tàn ảnh xông vào trong đám người, ngay sau đó, trong đám người không ngừng có tiếng gào đau đớn vang lên, bọn hắn đều là cảm giác cổ họng vào trọng kích, phảng phất bị đạn pháo oanh đến.

Trong khoảnh khắc, còn sót lại kính râm nam từ một người đứng thẳng, sắc mặt một trận biến hóa, trong đôi mắt, tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Tại Mục Phong động thủ thời điểm, hắn từng vung ra hai quyền, nhưng đều là đánh hụt.

"Thế nào, còn cảm thấy người có tư cách để cho ta xéo đi sao?" Mục Phong xuất hiện tại kính râm nam trước người, hai tay ôm cháp, một mặt trên tức cười ngược một câu, đối với trước một khắc còn lòng tin tràn đầy gã đeo kính, trần trụi đánh mặt! .

Mà cùng lúc đó, trong xe nữ nhân một đôi mắt đẹp bên trong tràn đầy kinh ngạc, mặc dù nàng không thấy rõ Mục Phong động tác, nhưng từ đây lúc kết quả đến xem, tựa hồ là Mục Phong thắng.

"Người người đột phá võ giả! ?" Kính râm nam chặt vật giật giật yết hầu, trời ạ, mình vậy mà chọc tới một võ giả.

"Trở về nói cho người gia chủ tử, cách trong xe nữ nhân kia xa một chút. Bằng không, một cái gọi Mục Phong gia hỏa, có thể sẽ nửa đêm xuất hiện tại gian phòng của hắn, về phần sẽ làm ra sự tình gì đến vậy thì phải nhìn tâm tình."

Mục Phong phì một chút kính râm nam, chợt quay người tiến vào xe taxi, không để ý tới nữ nhân kia có chút ánh mắt kinh nghi, đem xe đánh đót lửa chính là nghênh ngang rời đi.

Mà đợi Mục Phong rời đi về sau, kính râm nam đột nhiên ngồi liệt trên mặt đất, trên mặt hiện đầy mồ hôi lạnh, tốt nửa ngày, mới run rẩy lấy ra điện thoại di động, bấm một số điện thoại.

Về Trung Hải thành phố trên đường cao tốc, bên trong xe taxi bầu không khí có chút quỷ dị.

Mục Phong lái xe, mà nữ nhân một đôi mắt đẹp lại là hào phóng nhìn xem hắn, giống nhìn quái vật.

Sáng sớm mặt trời mới mọc, giống như vàng rực vẩy vào Mục Phong tấm kia kỳ thật còn trẻ trên khuôn mặt.

Thậm chí Thanh Tuyết nhìn xem nam nhân kia lây dính ánh nắng ấm áp mà nụ cười nhẹ nhõm, toát ra nhân nhạ tang thương ánh mắt, không biết thế nào, nhất thời quên hô hấp, nhịp tim có chút tăng tốc.

Tại trong xe taxi thời điểm, nam nhân gió một trận giải quyết hết một đám người áo đen thân ảnh, phảng phất thiên thần hạ phạm trùng điệp khác ở trong

lòng của nàng.

"Khụ khụ, mỹ nữ, trên mặt ta có hoa? Ngươi lại như thế nhìn chằm chằm vào ta nhìn, ta sẽ hoài nghi ngươi đối ta vừa thấy đã yêu. Mặc dù biết mình rất đẹp trai, nhưng ta cảm thấy ngươi có thể thận trọng một chút xiu nha."

Thẩm Thanh Tuyết tròn trắng mắt, thu hồi ánh mắt, hỏi: "Tại sao muốn cứu ta?"

Mục Phong lướt qua đầu, đột nhiên lộ ra vẻ lúng túng ý cười.

"Kỳ thật ta chỉ là muốn đuổi theo nợ, bọn hần lái xe đem ta quần áo làm bẩn, a mẹ nó! Giá trị rất nhiều tiền!"

"Coi như ta không có hỏi!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Ngươi chính là nghĩ chiếm lấy ta đẹp

Sáng sớm, ở vào thị giang thiên tình cao ốc khách sạn năm sao tầng cao nhất trong phòng.

Một mặt như đao tước nam tử mặc đồ ngủ, đứng tại toàn cảnh cửa sổ sát đất trước, lông mày nhíu lại, một tay cầm Champagne, một cái tay khác tiếp lấy điện thoại.

"Lúc này gọi điện thoại cho ta, sự tình làm được thế nào?" Nam tử âm trầm hỏi.

"Vương thiếu, chúng ta thông qua thiết bị truy tìm tìm được ba người bọn hần, nữ nhân kia cũng tại, bất quá" trong điện thoại truyền đến kính râm nam thanh âm

"Có rắc cứ thả!" Nam tử nhíu mày.

"Bất quá, gặp được một tên. Không chỉ có đem a Hồ ba người bọn hần đánh ngất xỉu, liền ngay cả chúng ta tiến đến hơn mười người, cũng đều không phải là đối thủ."

"Phế vật! Hơn mười người đánh một cái đều đánh không lại, ta nuôi dưỡng ngươi nhóm đi ăn chùa sao?"

"Có lỗi với Vương thiếu, là chúng ta vô dụng! Bất quá người kia võ công rất cao, có thể là võ giả! Chúng ta tại giao thủ thời điểm, ngay cả góc áo của hần đều không có đụng phải, liền toàn bộ bị đánh bại."

"Hừ. Ta không hiểu cái gì võ giả không võ giả đồ vật? Nhanh tra người kia, đường đường Trung Hải, dám cùng ta Vương Hạo đối nghịch, ta muốn để hần hối hận đi đến thế này!" Nam tử ngoan lệ nói.

"Rõ!"

...

Cầm tú biển trang, Trung Hải thành phố xa hoa nhất khu biệt thự, mỗi ngôi biệt thự khoảng thời gian cách đều tại khoảng hơn năm trăm mét, bốn phía đình đài lầu các thanh thủy xanh hoá vờn quanh, Châu Âu cổ điển phong cách bố trí, quanh quần lấy một cỗ nồng đậm tôn quý trang nhã khí tức.

Trong này ở đều là Trung Hải chân chính thượng lưu xã hội người, xuất nhập Âu phục giày da, xe xịn thay đi bộ.

Vậy mà lúc này cầm tú biển trang nơi cửa, một cỗ màu lam nhỏ Jetta xe taxi rất sát phong cảnh dừng ở giữa lộ.

Trong phòng gát cửa bảo an trông thấy xe taxi, lập tức nhướng mày, nơi này chính là toàn bộ Trung Hải thành phố lớn nhất khu nhà giàu, tại sao có thể có xe taxi xuất hiện?

Một họ Tần nam tử trung niên vẫy vẫy tay, ba tên bảo an nhanh chóng hướng xe taxi đi đến.

Mà lúc này trong xe, Mục Phong nhìn một chút trước mắt cầm tú khu biệt thự, nói ". Ta chỉ cho là ngươi rất có tiền, không nghĩ tới là cái triệt triệt đề đề

phủ bà."

Tay lái phụ bên trên, thăm Thanh Tuyết tròng Mực Phong một chút, chợt mở dây an toàn chuẩn bị xuống xe, nàng mới lười nhác cùng Mực Phong nói nhảm

Mà lúc này ba tên bảo an đi tới, thấy trong xe lại là thăm Thanh Tuyết, lúc này nhãn tình sáng lên.

"Ha ha, nguyên lai là Thăm tiểu thư. Thăm tiểu thư lúc này không ở công ty làm việc làm sao về nhà?"

"Thăm tiểu thư hôm nay tại sao không có tự mình lái xe, mà lại khuôn mặt cũng có chút tiêu tụy, có phải hay không gặp được chuyện gì, có muốn hay không chúng ta giúp cho người mỹ nữ gọi điện thoại?"

Nói, ánh mắt cảnh giác nhìn xem Mực Phong.

"Tiểu Lý các người sớm, không cần, chính ta trở về chính là." Thăm Thanh Tuyết tại trong sinh hoạt có chút bất thiện lời nói, nhưng trở ngại lễ phép, vẫn là dừng lại động tác nhân nhặt trả lời một câu.

Mấy tên bảo an tựa hồ cũng hiểu biết một chút nữ nhân tính tình, đều là cười gật gật đầu, sau đó liền trở về phòng gác cửa.

"Xuống xe a mỹ nữ, ta còn phải đi trả xe tử đâu. A đối quên nói cho người, vừa rồi người ngồi xe, là Phong ca đoạt, mượn tới." Gặp mấy người rời đi, Mực Phong cũng là rơi ra lệnh đuổi khách.

"Người không phải mở ra mượn? Xe cũng là cướp?" Thăm Thanh Tuyết một trận tức giận, đến cùng còn có chuyện gì là hỗn đản này làm không được!

"Đừng một bộ muốn chết biểu lộ tốt a. Tịch thu xe của người tiền cũng không tệ rồi, còn dám ghét bỏ ta." Nói, Mực Phong ghét bỏ trên dưới nhìn thoáng qua nữ nhân, dùng chỉ có hai người nghe thấy thanh âm thăm nói: "Nói trở lại, nhìn người bây giờ cũng không giống là có tiền bộ dáng! Thua thiệt lớn!"

"Người" thăm Thanh Tuyết chỗ nào nói đến qua Mực Phong, chỉ có thể tức giận đến nghiêng răng, sau đó hừ lạnh một tiếng, nói: "Roi tiền trong mắt gia hỏa, điện thoại cho ta!"

"Làm gì? !" Mực Phong hỏi.

"Bảo người cho người liền cho, chỗ nào nói nhảm nhiều như vậy, lẽ mà chậm chạp làm sao cùng nữ hài tử đồng dạng a!"

"Không có!"

Thăm Thanh Tuyết một bộ ánh mắt nhìn quái vật nhìn xem Mực Phong, gia hỏa này hoà tính tới đi, vậy mà không có điện thoại vật này.

"Cảnh cáo người đừng nhìn ta như vậy a. Phong ca vừa mới về nước, điện thoại còn chưa kịp mua đâu. Lại nói, người một cái nữ hài tử gia, thế mà da mặt dày hỏi nam sinh điện thoại, còn nói không phải là đối ta có ý đồ. Ta nhìn người chính là nghĩ chiếm lấy ta đẹp!" Mực Phong một mặt xem thấu nét mặt của người, ánh mắt bên trong tràn đầy ngạo kiêu cùng ghét bỏ.

"Ta người xem như người lợi hại!"

Thăm Thanh Tuyết muốn nể người, cái đầu nhỏ bên trong lại là không có dư thừa từ ngữ, cuối cùng cắn răng một cái, đẩy cửa xe ra xuống xe.

"Uy mỹ nữ, người còn không có nói cho ta tên người đâu? Còn có, tiền xe ta cho người nhớ kỹ a, lần sau nhớ kỹ cùng nhau cho a!" Mực Phong đem đầu ngã vào ngoài xe, dất giọng quát.

Thăm Thanh Tuyết nghe vậy gương mặt xinh đẹp ngậm sưng, lập tức bước nhanh hơn, nàng cảm thấy cùng hỗn đản này chờ lâu một hồi nàng sẽ điên mất!

"Hỗn đản, chờ bản tiểu thư điều tra rõ lai lịch của người, người sẽ biết tay "

Thẳng đến nữ nhân hoàn toàn biến mất trong tầm mắt, Mực Phong nụ cười trên mặt mới là thu liễm, thay đổi một bộ lão thành biểu lộ, trong mắt ánh mắt phức tạp.

Nhìn một chút xe taxi dầu biểu, Mực Phong đánh lấy tay lái, trên xe có kia không may lái xe phương thức liên lạc, hẳn dự định giúp hắn đem dầu tăng max, sau đó gọi điện thoại để hắn tới lấy.

"Ngu bức a huynh đệ, vậy mà bỏ được gọi Thăm tiểu thư trả tiền, ta đã lớn như vậy ngành không đứng, ở chỗ này công việc nhiều năm như vậy, vẫn là lần đầu gặp được loại tình huống này!" Một tên bảo an đi ra, một mặt thần nhân nhìn xem Mực Phong.

"Nhìn huynh đệ quần áo, không giống như là mở ra mượn a. Hôm nay làm sao lại chở Thăm tiểu thư?" Tàn ca cười ha hả nói.

"Buổi sáng trùng hợp gặp phải nàng mà thôi, đưa nàng trở về. Ca các người cùng vị này Thăm tiểu thư rất quen sao? Đối nàng sự tình làm sao để ý như vậy?" Mực Phong dùng xe cười nói.

"Quen đến chưa nói tới, ở nơi này người không phú thì quý, không phải chúng ta những người hạ đẳng này với cao bên trên. Bất quá Thẩm tiểu thư thế nhưng là Trung Hải thành phố hình tượng người phát ngôn, nhân sinh xinh đẹp không nói, năng lực càng là kinh người. Mà lại Thẩm tiểu thư người rất tốt, bình thường gặp chúng ta đều chào hỏi, không giống những người khác, một bộ lão tử có thể nói trời đất dạn." Tần ca cười mắng.

"Thời tiết quá nóng thời điểm, Thẩm tiểu thư trả cho chúng ta mang qua hoặc hương chính khí thủy."

Mục Phong mỉm cười gật đầu, không nghĩ tới kia tính tình có chút cổ quái nữ nhân, danh tiếng lại còn không tệ.

Cùng mấy người nói chuyện phiếm vài câu, chính là lái xe rời đi.

Mục Phong tìm cái trạm xăng dầu tăng thêm một trăm khối dầu, chột lái vào nội thành, trên đường chặn lại một lát xe, Mục Phong dùng điện thoại công cộng cho kia không may lái xe gọi điện thoại, gọi hẳn tới lấy xe về sau, đến đông khu thời điểm, đã không sai biệt lắm 12 giờ trưa.

Tiến vào một đầu náo nhiệt đường đi, nồng đậm khói dầu vị, các loại điều linh sơn cửa hàng chiêu bài, trưng bày điều hoà không khí cơ quán net nhỏ, mặc đồng phục học sinh, ven đường đỗ xe xích lô, rao hàng quả vật xe, làm cho Mục Phong cảm giác trong nháy mắt đi tới một cái thế giới khác.

"Lớn như vậy Trung Hải thành phố, nghĩ không ra còn có tốt như vậy địa phương."

Có chút kích động chép miệng nện miệng, Mục Phong tâm động, tại cái này một mảnh tìm phòng ở, hẳn là sẽ không tệ.

Bước chân tại một nhà tên là "Hứa nhớ tiệm mì" cửa hàng trước dừng lại, so sánh chung quanh tiểu điểm tới nói, nhà này tiệm mì hoàn cảnh càng sạch sẽ ấm áp.

Trọng điểm là, trước quầy thu tiền phụ nhân, tựa hồ rất có tư sắc.

Mục Phong mỉm cười, đi vào.

...

Trung Hải đông khu phân cục, phó cục trưởng văn phòng

"Báo cáo!"

"Báo cáo cái rắm, lẫn tới đây!" An bình để điện thoại xuống, cửa trước bên ngoài âm thanh lạnh lùng nói.

"Hắc hắc đại tỷ đại, người phản phó tra đồ vật đã tra được, nghi phạm là vào hôm nay sáu giờ sáng mười phần thời điểm, tại người cùng công viên bên ngoài ngã tư đường cướp xe, sau đó đuổi theo sáng lên màu đen lao vọt lên xa lộ. Mãn hình giám sát ta cùng tạ xào xào đã nhìn qua, đây là chính lý sau tư liệu, cùng xe taxi bảng số tin tức chờ. Hắc hắc, ngài mời xem qua."

Đi vào là một cái chải lấy phong cách tây tóc chệch ngôi giữa, mang theo màu đen khung kính tuổi trẻ nam tử, một bên đưa trong tay văn kiện đưa cho mặc đồng phục cảnh sát cao gầy nữ nhân, một bên lú lo không ngừng.

An bình tiếp nhận tư liệu, phía trên là Mục Phong đoạt xe lúc ảnh chụp cùng một chút giao thông đoạn đường hình tượng quay chụp.

Xem qua tài liệu, an bình ngoắc ngoắc thon dài ngón tay ngọc."Viên Bình người qua đây."

"Ngạch, đại tỷ đại." Cái sau biến sắc, tranh thủ thời gian lui ra phía sau hai bước.

"Tới!"

Nuốt nước miếng một cái, tên là Viên Bình nam tử chủ động đem mặt đưa tới, nữ nhân thuận tay nhéo nhéo, quát: "Chơi tỷ đâu? Buổi sáng 6h10 báo bản án, đến bây giờ người mới cho ta tư liệu, nhỏ Viên Bình, có phải hay không không muốn tỷ cho người mở thực tập chứng minh?"

"Đại tỷ đại, không phải ta không chú ý a. Báo án tên kia quá thiếu ăn đòn, ta vừa nhận điện thoại, liền bị mắng dừng lại!" Vuốt vuốt mặt, Viên Bình ủy khuất nói.

"Hắn mắng người? Mắng cái gì rồi?" An bình cau mày nói.

"Ta mẹ nó!"

" "

An bình tức giận đến nghiến răng, nhìn đồng hồ, chỉ vào ngoài cửa nói ". Người còn có mười phút, mười phút về sau ta muốn nghi phạm tin tức cận kề, vượt qua một giây, tỷ "

Bánh!

An bình nói còn chưa dứt lời, Viên Bình đã tông cửa xông ra.

Đội Viên Bình rời đi về sau, an bình một lần nữa cầm lấy ảnh chụp, lòng mảy mòi chặt nhìn xem phía trên Mục Phong.

"Tỷ mới vừa lên mặc cho phó cục, lại dám tại tỷ địa bàn gây sự tình, đừng để tỷ bắt được ngươi, bằng không, không chết cũng phải để ngươi thuê lớp da."

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Giúp các người cha mẹ giáo huấn người

Tiệm mì không lớn, ngoại trừ phòng bếp bên ngoài đại khái chỉ có năm mươi mét vuông tả hữu, tám mươi trương mặt bàn đơn giản trưng bày, mấy cây bồn hoa cây xanh, tăng thêm tựa hồ trước đây không lâu quét vôi qua lộ ra đặc biệt sạch sẽ mặt tường, cho người ta một loại rộng rãi khí quyển cảm giác.

Lúc này trong quán có bốn năm bàn người, Mục Phong tuyển chỗ dựa vào tường chỗ ngồi xuống, lão bản nương liền nhiệt tình đi tới.

"Ngài tốt, xin hỏi muốn ăn chút gì "

Đó là cái phong vận vẫn còn người đẹp hết thời, thanh âm rất êm tai, dáng người có chút biến dạng, trên mặt cũng có được dấu vết tháng năm, nhưng không khó coi ra, lúc còn trẻ hẳn là một đại mỹ nữ.

Mục Phong nhìn thoáng qua, đột nhiên cảm giác nữ nhân này ở nơi nào gặp qua, nhưng lập tức phủ định, cười nói: "A di, cho ta đến một bát mì xương ống đi."

"Ha ha tốt. Lão Hứa, một bát lớn phần mì xương ống." Mục Phong một tiếng a di kêu Triệu Thục Phân tâm tình không tệ, cười hi hi hướng phía phòng bếp nói.

"Rất nhanh liền tới." Trong phòng bếp truyền đến có chút khàn khàn âm thanh nam nhân.

"Tiểu hòa tử không phải người địa phương đi, a di nghe ngươi cái này khẩu âm, làm sao có điểm giống kinh thành? Nhìn ngươi còn trẻ như vậy phải cùng nhà ta khuê nữ không chênh lệch nhiều, vẫn là học sinh đi, ở đâu đọc sách đâu?"

Ta khuê nữ thế nhưng là Trung Hải đại học học sinh, nghe nói vẫn là giáo hoa đâu. Trung Hải đại học ngươi biết a, đây chính là cả nước số một số hai đại học."

Triệu Thục Phân nhìn một chút Mục Phong quần áo cách ăn mặc, nhãn tình sáng lên, phá lệ nhiệt tình cùng Mục Phong bắt chuyện.

"Ha ha, Trung Hải đại học hoàn toàn chính xác rất nổi danh."

Có chút không chịu đựng nổi lão bản nương nhiệt tình, Mục Phong lộ ra chiêu bài thức chất phác mỉm cười.

Mà tại hai người trò chuyện lúc, hứa trung bụng một bát nóng hổi mặt đi tới, sắc mặt có chút vàng như nén, một bộ người thành thật tiểu dung, đang muốn nói chuyện, một cái vệt đực giống như tiếng nói đột ngột xuất hiện ở ngoài tiệm.

"Lão Hứa, hai ngày trước đáp ứng tiền nên giao lên đi!"

Nghe vậy hứa trung cặp vợ chồng biến sắc, trong tiệm còn có rất nhiều khách nhân, lúc này buông xuống mặt nghênh đón tiếp lấy.

Mục Phong quay đầu qua xem xét, đi tới chính là năm cái nhìn chưa đầy hai mươi tuổi nam hài tử, cách ăn mặc dáng vẻ lưu manh, đương đầu một cái rõ ràng smart, cái mũi đánh lấy kim loại đinh, treo ngân sắc kim loại dây chuyền, quần jean cũng đào mấy cái lỗ thủng, sắc mặt trắng bệch hốc mắt hằm sâu, miệng bên trong còn ngậm điều thuốc.

Còn bên cạnh mấy người mặc dù không có khoa trương như vậy, nhưng cũng đều một bộ trên trời dưới đất duy ngã độc tôn điệu dạng, nhìn xem cũng có chút muốn ăn đòn.

Bất quá trong tiệm khách hàng thấy mấy người kia lúc, đều là cúi đầu xuống ăn mì, hiển nhiên có chút sợ sợ mấy cái này lưu manh, loại này lưu manh cũng không phải tầm thường nhân gia có thể gây.

"Khụ khụ! Khai ca, gần nhất sinh ý khó thực hiện, trong tiệm không có gì sinh ý nguoi cũng biết, dưới mắt chúng ta tiệm này từ cũng nhanh đến kỳ, thực sự không có tiền giao cho ngài a" lão Hứa ho khan một tiếng, về mặt đau khổ.

"Ta nói lão Hứa a, đừng mẹ hấn cho thể diện mà không cần a, nếu không có chúng ta khai ca ở chỗ này chiếu cố nguoi, nguoi tiệm này từ đã sớm không mở nổi." Đi theo một tiểu đệ đe dọa lại vuốt mông ngựa đường.

Được gọi là khai ca smart lộ ra rất đắc ý, nhếch miệng vỗ vỗ cái kia vuốt mông ngựa tiểu tử, lại xông lão Hứa nói: "Hôm nay cái này phí bảo hộ, nguoi cho cũng tốt, không cho cũng tốt, ta nhất định phải cầm tới tiền, bằng không, liền đem nguoi cửa hàng đập!"

Nguoi không phải kêu to tiền thuê nhà đến kỳ sao? Vừa vặn giúp nguoi sớm đóng cửa." Nói xong, đẩy ra lão Hứa, tự lo đi đến trong quầy thu ngân lật ngăn kéo.

Lão Hứa cặp vợ chồng gấp đến độ sắc mặt đỏ lên, nhưng cũng chỉ dám xa xa nhìn qua.

"Cỏ mới ít như vậy! Đuối ăn mày đâu?" Smart lục soát nửa ngày, xuất ra hơn hai trăm khối tiền, trừng mắt lão Hứa cặp vợ chồng.

"Là thật không có a." Triệu Thực Phân về mặt đau khổ, dưới quầy mặt ẩn giấu hơn một ngàn khối tiền, nhưng là đều là muốn cho lão Hứa xem bệnh dùng cứu mạng tiền, nang vô luận như thế nào cũng không thể lấy ra a.

"Mẹ nó rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, ăn mì lập tức cho ta xéo đi! Bằng không đem các nguoi cùng một chỗ đập! Động thủ!"

Smart quát lạnh một tiếng, số lượng không nhiều khách nhân dọa đến ném đi đĩa liền hướng bên ngoài đi, mà một đám tiểu lưu manh thì từ ngoài tiệm bắt đầu bình bình bành bịch lật bàn.

"Tê đại, mở mẹ nó tiệm mì."

"Cỏ! Cái rắm tiền giấy không đến một cái, chạy trở về quê quán trồng trọt đi."

"Các nguoi" lão Hứa tức giận đến hai mắt đỏ lên, đây chính là nhà bọn hấn a.

"Ta liều mạng với các nguoi!"

Lão Hứa xông đi lên ngăn lại một tiểu lưu manh, lại không nghĩ bị cái sau một cước đạp lăn trên mặt đất, lập tức sắc mặt ửng hồng không ngừng ho khan.

"Ai nha, lão Hứa nguoi không sao chứ!" Triệu Thực Phân dọa đến mặt mũi tràn đầy trắng xanh đi đỡ lão Hứa, trơ mắt nhìn mấy người phá tiệm, miệng bên trong không ngừng nhắc đi nhắc lại."Nghiep churong a, tiệm này thế nhưng là Tiểu Nhu đến quán bar đánh nửa năm công mới mở a, tan học trở về trông thấy nhưng bàn giao thế nào a."

"Hừ, lão tử thế nhưng là đã cảnh cáo các nguoi, mình không nghe lời trách ai? Mẹ nó, không cho các nguoi điểm nhan sắc nhìn xem, thật đúng là cho là ta khai ca là ăn chay. Nện, thuận tiện đem hai cái này lão già ném ra, để bên cạnh tất cả xem một chút không nghe ta khai ca nói hậu quả." Smart đứng ở một bên hung ác tiếng nói.

"Uy ta nói, đủ chứ! Tuổi còn nhỏ cũng không học tốt, tiền của bọn hấn ta hỗ trợ cho."

Mục Phong không muốn gây chuyện, nhưng hấn cảm thấy mấy người kia có chút quá mức.

Mục Phong từ nơi hẻo lánh hướng khai ca đi tới, từ trong túi quần móc ra mấy trương khô cần tiền mặt, cộng lại cũng liền hơn một trăm khối, đẩy tới, không nặn không nhát mà nói: "Tặng thêm nguoi vừa rồi từ trong ngăn kéo cầm, những này hấn là đủ đi, lão bản thân thể không tốt, chịu không được các nguoi hành hạ như thế, tuổi quá trẻ, cũng tích chút âm đức đi."

Smart một thanh tiếp nhận Mục Phong trong tay trước, điểm một cái, sau đó cười lạnh nói: "Này nha, tê đại, tiểu tử nguoi lá gan vẫn rất mập a, thế mà không có dọa nước tiểu. Làm sao, cầm mẹ nó so hơn một trăm khối đã muốn làm lạn người tốt a? Nói cho nguoi thiếu đi! Muốn trang bức, chỉ ít lấy thêm một ngàn!"

Mục Phong nhú mày, thanh âm đã là có từng tia từng tia lãnh ý, nói: "Khai ca đúng không, trên người của ta cứ như vậy nhiều, muốn hay không! Nguoi cũng đừng ở không đi gây sự, ta người này ngại phiền phức, nhưng cũng không để ý giúp các nguoi phụ mẫu giáo huấn một chút hỗn trưởng nhi tử."

Lúc này, ngoài tiệm đã vây quanh không ít xem náo nhiệt, gặp Mục Phong nói như vậy, đều là chỉ trò, nhưng càng nhiều là xem náo nhiệt.

"Tiểu huynh đệ nguoi hảo ý ta lão Hứa tâm lĩnh, bắt quá nguoi vẫn là đi đi. Cha hấn Phùng lão hồ là Huyết Lang bang một đầu từ, nguoi không chọc nổi." Lão Hứa ho khan, khuyên nhủ.

"Lão già hiện tại nhưng không phải do hấn!" Khai ca trong mắt lãnh mang chột hiện, mấy tên tiểu lưu manh cũng là vây quanh.

"Tiểu tử, lập tức lão tử liền để nguoi biết, cái gì là trang B đại giới! Tại ta Phùng Khai trước mặt trang B, đều chỉ có một con đường chết! Đánh hấn!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cự Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Giải quyết phiền phức

"Tiểu Nhu không phải ta nói nguoi, giống Liễu Nhị ngốc loại kia hoa thiên tử địa hỗn đản, nguoi nên trước mặt mọi người đánh hấn mặt, tránh khỏi hấn cả ngày quần lấy nguoi, cùng chó ghê, không chừng lần sau sẽ làm ra cái gì chuyện ngu xuẩn tới."

Quả vật trên đường, hai đạo tịnh lệ thân ảnh kéo tay, hướng hứa nhớ tiệm mì đi đến.

"Ta đã cự tuyệt qua hấn rất nhiều lần tốt a, thế nhưng là người kia da mặt dày như vậy, ta có thể có biện pháp nào." Hứa Tiểu Nhu đáng yêu cắn môi một cái, bất đắc dĩ nói. Thanh âm của nàng rất nhẹ nhàng, trong ngôn ngữ để cho người ta không khỏi an tĩnh lại.

Hứa Tiểu Nhu lấy một thân màu trắng thẳng đường vân áo somi, là đầu chắt chẽ bao vây lấy thon dài màu lam nhạt quần jean, dáng người tinh tế cao gầy, tinh xảo tiểu xảo ngũ quan, quạt hương bồ lông mi, đen nhánh lõe sáng mắt to, đi trên đường, tuổi tác tại tám tuổi đến tám mươi tuổi nam tính cũng nhận không được sợ hãi thân phục, con bé này đáng đáp thật là tuần!

"Tốt tốt tốt, nhà ta Tiểu Nhu mềm lòng, liền xem như Liễu Nhị ngốc loại kia hỗn đản đều không bỏ được để hấn khó xử thật sự là phục nguoi cái tiểu ny tử, muốn hay không như vậy thay người suy nghĩ a

A, Tiểu Nhu nhà nguoi tiệm mì hôm nay sinh ý làm sao tốt như vậy, trong phòng không ngồi được, làm sao trên đường cái đều chật ních người?"

Lý Giai đột nhiên chỉ vào phía trước đen ngịt đám người, lời kéo còn không có kịp phản ứng hứa Tiểu Nhu chạy tới.

"Phùng Khai bọn này nhỏ thật đúng là bất chấp vương pháp, thu phí bảo hộ liền không nói, lại còn dám phá tiệm, này!" Một lão ông đau lòng nhức óc nói.

"Có thể có thập biện pháp, ai kêu người ta có cái lão tử là Huyết Lang bang, Huyết Lang bang biết đi, chọc bọn hấn, cũng chỉ có đập nát răng hướng trong bụng nuốt rồi." Một bác gái bĩu môi nói.

" "

Biết tình huống về sau, hứa Tiểu Nhu thần sắc đại biến, không lo được lễ phép, đẩy ra đám người liền cùng Lý Giai hai người hướng trong tiệm xông.

Lúc này trong tiệm, hứa trung cặp vợ chồng tựa sát ngồi liệt trên mặt đất, mà một bên, Phùng Khai mấy tên tiểu lưu manh vây quanh Mục Phong đang muốn động thủ.

Hứa Tiểu Nhu không để ý tới trong tiệm bữa bọn, kinh hô một tiếng cha mẹ liền hướng hứa trung cặp vợ chồng chạy tới.

"Nha, Tiểu Nhu trở về nha. Hắc hắc, khai ca giải quyết cái này ngu B liền đến a." Phùng Khai gặp hứa Tiểu Nhu xuất hiện, trong mắt lập tức hiện lên một tia mãnh liệt, tựa hồ vì biểu hiện mình anh dũng, quơ lấy một cây băng ghê liền hướng Mục Phong đập tới.

"Bạn gái ta trở về, huynh đệ tiểu tử này, đừng để Tiểu Nhu chế giễu!"

"Con mắt dài cầu thân bên trên gia hỏa, nhớ kỹ hẹn trước một gian phòng bệnh!"

"Đánh gãy một cái chân chó!"

Mấy tên lưu manh kêu gào nhào về phía Mục Phong, trong tay gia hỏa trực tiếp hung ác hướng Mục Phong chào hỏi mà xuống, căn bản không có cân nhắc hậu quả ý tứ.

"Không muốn!" Hứa Tiểu Nhu phát hiện tình huống bên này, lập tức kinh hô một tiếng, dọa đến trực tiếp nhắm hai mắt lại, gương mặt xinh đẹp trắng xanh một mảnh.

"A, ta thao!"

"Thảo nê mã, đừng đánh nữa, ai ta thao!"

"Ngọa tào rút lui, trở về gọi a lão tử!"

" "

Nhưng mà làm cho Tiểu Nhu kinh ngạc, trong tưởng tượng kêu đau cũng có xuất hiện, ngược lại là vang lên bọn côn đồ thấp kém thống mạ, vừa mở mắt nhìn, mấy tên lưu manh đều nằm trên mặt đất vụn vụn lên thân thể, sau đó lộn nhào liền hướng ngoài tiệm mắt xông.

Mà kia mặc màu xám mảnh cách áo somi cùng quần jean thon dài thân ảnh, chính cười tủm tỉm nhìn xem mình, một mặt mây trời nước chảy.

Mà lúc này ngoài tiệm, một đám người xem náo nhiệt gặp Mục Phong tam quyền lưỡng cước liền đem Phùng Khải mấy tên cuồn cuộn đánh gục, lập tức vang lên trận tiếng khen.

"Lại là hần! Hần làm sao lại xuất hiện tại trong tiệm nhà ta, chẳng lẽ là Hồng Liên tỷ nói cho hần biết, nhưng hần tới làm gì đâu?"

Hứa Tiểu Nhu trong lòng kinh hô, không nghĩ tới Mục Phong sẽ xuất hiện tại nhà mình tiệm mì, hơn nữa còn hỗ trợ đánh bại Phùng Khải bọn này, nữ hài gương mặt xinh đẹp phát nhiệt, nhịp tim không hiểu tăng nhanh một cái nhịp.

"A..., Phong ca người đi mau, những người này không dễ chọc. Nếu là đợi chút nữa Phùng Khải nhìn thấy người còn ở lại chỗ này, khẳng định sẽ gọi hần ba ba đến giúp đỡ."

Hứa Tiểu Nhu đột nhiên nghĩ đến Phùng Khải lại lịch, trong lúc nhất thời quên nam nữ trao nhận không rõ truyền thống quan niệm, mấy bước chạy tới lôi kéo Mục Phong tay liền hướng cửa hàng bên ngoài lẹ.

Mục Phong cũng là ngẩn người, chợt chính là tâm lý ám áp, nha đầu này thật đúng là thiện lương, thứ nhất trực tiếp phản ứng lại là không muốn hần cái này gây phiền toái gia hỏa xảy ra chuyện, căn bản không có cân nhắc đến nhà nàng tình huống của mình.

Tục ngữ nói chạy được hòa thượng chạy không được miếu, nhà nàng mặt tiền cửa hàng ở chỗ này, ra cái này việc sự tình, muốn chạy cũng chạy không được.

Mục Phong không có dời bước, mà là quyết định lưu lại giúp hứa Tiểu Nhu nhà xử lý xong chuyện này.

"Ha ha, không đi. Chuyện này là ta gây ra, ta đi chẳng phải là muốn liên lụy các người chịu khổ." Mục Phong cười lắc đầu, tay bị nữ hài nắm, rất dễ chịu, hần cũng lười nhắc nhở.

"Này làm sao có thể! Người vẫn là đi mau đi tiểu huynh đệ, Phùng lão hồ đồ nhưng là vùng này lớn nhất đầu lĩnh, không chọc nổi." Hứa trung là người thành thật, không muốn liên lụy Mục Phong.

"Đi! Đi cái gì đi, hần đi chúng ta làm sao bây giờ? Người là hần đánh, hần đi chẳng phải là muốn rơi vào trên đầu chúng ta! Phùng Khải kia ranh con coi trọng Tiểu Nhu cũng không phải một ngày hai ngày, chẳng lẽ người nghĩ bởi vì việc này hại ta khuê nữ sao?"

Triệu Thục Phân trừng một cái hứa trung, dùng chỉ có hai người nghe thấy thanh âm quát lớn.

Bất quá Mục Phong lại là rõ ràng nghe vào trong tai, xông cặp vợ chồng mỉm cười, nói ". Yên tâm đi, mấy cái mà thôi, ta có thể giải quyết. Chẳng qua là ngưng ngừng để bọn hần làm hư nhà các người cửa hàng."

"Ha ha, cửa hàng ngược lại không vướng bận, chỉ là chuyện này đến làm phiền người giải quyết." Triệu Thục Phân tranh thủ thời gian nói tiếp, sợ Mục Phong hối hận.

"Mẹ! Người tại sao có thể dạng này, Mục Phong ca đem những người này đánh bại, liền đã giúp chúng ta một lần." Hứa Tiểu Nhu vội la lên.

"Người biết cái gì!" Triệu Thục Phân trừng nhà mình khuê nữ một chút, sau đó quay đầu đỡ hứa trung.

Một bên không nói gì Lý Giai lúc này tiến đến Mục Phong hai người đối diện, ngoạn vị nhìn xem hai người, nói ". Nha, mới gặp hai mặt tay này đều dặt lên a, cô nàng chết đảm kia chẳng lẽ mùa xuân đến! ?"

Hứa Tiểu Nhu nghe xong, lúc này mới kịp phản ứng mình nắm Mục Phong tay, kinh hô một tiếng buông tay, gương mặt xinh đẹp lại là lập tức đặc sắc.

A, sao lại thế! Hứa Tiểu Nhu người thế mà chủ động dặt nam hài từ tay!

Từ nhỏ đến lớn đều không có dặt qua nam sinh tay, hôm nay thế mà mình chủ động! Đây cũng quá mất thể diện a

Bất quá, vừa rồi mình thế mà không có cảm thấy khó chịu, ngược lại có chút dễ chịu, chẳng lẽ mình

Không thể nào, mới gặp hai mặt mà thôi, mà lại Mục Phong ca cùng Hồng Liên tỷ quan hệ tốt giống rất không tệ

"Trời ạ, ta đều đang nghĩ thứ gì a!"

Hứa Tiểu Nhu vội tránh một cái, ngăn cản mình suy nghĩ lung tung, nhưng mà lại lại nhìn không được vụng trộm quan sát Mục Phong biểu lộ, muốn nhìn một chút hần phản ứng gì.

Mục Phong đương nhiên không biết nữ hài những quý tâm tư kia, mặt cũng chưa có ấn được, trong túi tiền một phần không dư thừa, có chút ảo não.

"Ai nha lão Lý, ngươi thế nào, ngươi đừng dọa ta à! Tiểu Nhu mau tới đây nha, ba ba của ngươi thổ huyết!"

Đúng vào lúc này, Triệu Thục Phân tiếng kinh hô nhớ tới, hứa hứa Tiểu Nhu hai nữ dọa đến tranh thủ thời gian chạy tới.

"Giai Giai mau đánh điện thoại gọi xe cứu thương!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Chân khí trị liệu

"A tốt, ta lập tức đánh, Tiểu Nhu Triệu di các người đừng hoảng hốt." Lý Giai trấn an một câu, vội vàng lấy ra điện thoại di động liền muốn đánh xe cứu thương điện thoại.

"Đợi một chút Lý Giai." Nghe được kinh hô, Mục Phong cũng là nhường mảy, bước nhanh tới.

"Chờ cái gì a, lão Hứa đều thổ huyết, đợi thêm mệnh đều phải dựng vào."

"Đúng a. Tiểu hòa tử lại không hiểu y thuật, cũng đừng ngăn cản người ta."

Ngoài tiệm đám người xem náo nhiệt kêu la, nhưng mà lại là không có người nào tiến đến hỗ trợ ý tứ.

Mục Phong mặt không đổi sắc cúi xuống thân, cũng không có để ý hứa Tiểu Nhu ánh mắt khó hiểu, một tay bắt lấy hứa trung cổ tay, bắt đầu bắt mạch.

"A di các người đừng hoảng hốt, Hứa thúc là huyết mạch không khoái, tăng thêm nhất thời khí cấp công tâm, cho nên mới sẽ thổ huyết. Tạm thời cũng không có vấn đề gì lớn."

"Linh hay không a? Ngươi sẽ đem mạch? Đây chính là mấy chục năm lão trung y mới có thể, nếu là nói lung tung hại nhà ta lão Hứa tính mệnh, ta cũng không tha cho ngươi." Triệu Thục Phân nghe vậy hơi trấn định về sau, trên mặt hồ nghi nhìn xem Mục Phong.

"Mẹ" hứa Tiểu Nhu tức giận nhìn thoáng qua Triệu Thục Phân, mặt mũi tràn đầy lo lắng hỏi: "Mục Phong đại ca, ngươi xác định cha ta tạm thời không có vấn đề sao? Thân thể của hắn một mực liên không tốt, ta sợ xảy ra chuyện gì."

Mục Phong trấn định lắc đầu, trầm giọng nói: "Tạm thời xác thực không có vấn đề, nhưng Hứa thúc dạ dày tựa hồ có chút vấn đề, vừa rồi nôn máu có chút tanh chua, hẳn là trong dạ dày. Hứa thúc gần nhất muốn ăn thế nào?"

"Cha ta muốn ăn chưa hề liên không tốt, sớm đi thời điểm uống rượu không ăn cơm, bệnh viện kiểm tra đi ra ngoài là loét dạ dày sinh mủ, trị thật lâu cũng không có tốt." Hứa Tiểu Nhu học mặt có chút phiếm hồng đường.

Triệu Thục Phân tức giận nói: "Cha ngươi cũng là đáng đời, lúc còn trẻ không ít khuyên, tính bướng bỉnh cũng không nghe!"

Mục Phong phi thường tỉnh táo mà nói: "Hiện tại đưa đi bệnh viện cũng vụ sự vô bổ, ngược lại bởi vì xóc nảy để Hứa thúc tình huống càng hồng bết, Tiểu Nhu biết phụ cận nơi đó có bán ngân châm sao?"

"Ngân châm? Mục Phong đại ca là muốn vì cha ta châm cứu sao?" Hứa Tiểu Nhu nghi ngờ hỏi một câu, nhưng chợt lắc đầu, nói: "Phụ cận không có trúng y quán, gần nhất cũng muốn đi Trung Hải người thứ ba dân bệnh viện, kia rất xa."

Nghe vậy, so sánh là Mục Phong lông mày cũng là nhui, không có ngân châm, chân khí trong cơ thể hẳn không có tác dụng.

Tại cổ vũ thế giới, tu luyện chia làm hậu thiên, tiên thiên, Đại Thừa ba Đại cảnh giới.

Hậu Thiên cường giả siêu việt nhân thể cực hạn, nội lực thôi động có thể mặc kim liệt thạch. Tiên Thiên cường giả thì có thể tu luyện ra chân khí, tuổi thọ phóng đại, làm được một chút thường nhân khó có thể tưởng tượng sự tình. Còn cảnh giới Đại Thừa, cho dù tại trên thế giới đều được cho nhất lưu tồn tại, một chút quốc gia thủ lĩnh gặp cũng phải lễ nhượng ba phần loại kia.

Mục Phong ở nước ngoài thời điểm rất mạnh, nhưng bởi vì nguyên nhân nào đó, thực lực rơi xuống đến hậu thiên trung kỳ, thể nội mặc dù còn dư giữ lại

một chút Tiên Thiên chân khí, nhưng ở không có ngoại vật trợ giúp dưới, hẳn cũng không thể thôi động chân khí ly thể.

Mục Phong lúc đầu dự định lợi dụng châm cứu giúp Hứa Trung ổn định thân thể một cái, nhưng không có ngân châm, hẳn cũng vô kế khả thi.

"Ngân châm thật sao? Lão đầu nhà ta có, nhi tử ta học y, đã từng mua qua một hộp đặt ở trong nhà, chờ lấy ta đi lấy a." Một xử lý quái trọng lão ông nói một câu, sau đó xoay người lại cầm ngân châm.

"Gia gia ta bồi ngài đi thôi." Hứa Tiểu Nhu nhận biết lão già, lập tức đứng dậy đuổi theo.

Một lát sau cầm lại ngân châm, Mục Phong nhìn một chút không có vấn đề về sau, ánh mắt dần dần trở nên ngưng tụ.

"Hỗ trợ đem Hứa thúc để nằm ngang, sau đó giải hết thân trên quần áo."

Tại ba nữ nhân dưới sự hỗ trợ, Mục Phong cầm lấy một cây kim châm cứu, không chút do dự đâm vào huyệt trung trên thân.

Bất quá hẳn ra tay mặc dù nhanh, nhưng ngân châm đâm xuống về sau, lại là thật lâu không buông tay.

Lúc này Mục Phong, ánh mắt cực đoan ngưng trọng, một cổ cực đoan yếu ớt băng hàn chân khí, lộ ra u lam, từ đầu ngón tay chậm rãi chảy ra, chậm rãi bao trùm lên ngân châm.

"Đó là cái gì?" Xích lại gần Hứa Tiểu Nhu ba người, đều nhìn thấy Mục Phong đầu ngón tay dị trạng, lập tức kinh ngạc phải nói không ra nói tới.

Không để ý đến Hứa Tiểu Nhu ba người kinh ngạc, Mục Phong không ngừng cầm lấy ngân châm phi tốc đâm vào huyệt trung trên thân, đồng thời từng sợi chân khí cũng không ngừng từ thể nội chảy ra, nhưng mà mức tiêu hao này, hiển nhiên không phải hậu thiên trung kỳ thực lực Mục Phong có thể tiếp nhận, cho nên khi cây thứ năm ngân châm rời tay lúc, Mục Phong sắc mặt đã trở nên trắng bệch, trên trán không ngừng có mồ hôi toát ra.

"Còn kém ba cây "

Đầu có chút mê muội, nhưng Mục Phong cũng không có ý dừng lại, lại là cầm lấy một cây ngân châm đâm xuống dưới.

Cây thứ sáu, đệ thất cây

Mục Phong động tác càng lúc càng chậm, thứ sáu cùng đệ thất cây ngân châm lúc, mỗi một cây đều dùng gần mười phút.

Đương cây thứ tám ngân châm rời tay lúc, Mục Phong hai mắt đã là trở nên xích hồng, vô số tơ máu tràn ngập, nhìn cực kỳ khủng bố, mà lúc này Hứa Trung sắc mặt đã rõ ràng chuyển biến tốt đẹp, trên mặt ứng hồng cùng bờ môi phát tím đã biến mất không thấy gì nữa, hơi thở cũng dần dần khôi phục bình thường.

"Mẹ, cha nhìn thực sự tốt rất nhiều a." Hứa Tiểu Nhu mặt lộ vẻ vui mừng đạo, Triệu Thục Phân cũng là kích động gật đầu.

Mà ngoài tiệm xem náo nhiệt mặc dù không nhìn thấy Hứa Trung sắc mặt, nhưng nghe gấp tiếng hô, đại khái cũng là đoán được tình huống, lập tức phát ra tiếng thán phục, không nghĩ tới tiểu tử kia thật đem Hứa Trung chữa lành.

Còn có mấy tên bác gái đã đang thương lượng, để Mục Phong giúp các nàng xem bệnh, đúng lúc bỏ đi một bút tiền thuốc men.

"Tiểu Nhu, Hứa thúc đã không có đáng ngại. Bất quá làm phiền người giúp ta xông một chén nước chè, có chút mất nước." Mục Phong chịu đựng té xỉu xúc động, thanh âm khàn giọng đường.

Hứa Tiểu Nhu lúc này mới phát hiện Mục Phong dị trạng, nghe nói kia đột nhiên thanh âm khàn khàn, trái tim không hiểu đau xót, nhu thuận gật đầu, liền đứng dậy giúp Mục Phong xông nước chè đi.

"Cám ơn người a, tiểu hỏa tử. Nếu là không có người, hôm nay ta hứa trung đầu này mạng già liền phải nhét vào nơi này." Một lát sau Hứa Trung mở to mắt, ngữ khí yếu ớt đường.

"Ha ha, không nghiêm trọng như vậy, ta gọi Mục Phong, thúc người không ngại có thể gọi ta tiểu Phong." Gặp Hứa Trung tỉnh lại, Mục Phong một bên rút, vừa nói.

"Mục Phong, ha ha tên rất hay. Vậy ta khinh thường bảo người một tiếng tiểu Phong, người cũng đừng gọi ta thúc, nếu là không chê, gọi ta một tiếng Hứa lão ca liền tốt. Đồi tiểu Phong người biết Tiểu Nhu?" Bị đỡ đến trên ghế về sau, Hứa Trung nói.

"Người lão hồ đồ rồi đi, Mục Phong gọi ta a đi, lại gọi đại ca người, cái này luận cái gì bối phận." Triệu Thục Phân nói.

"Phụ đạo nhân gia người biết cái gì! Người đi giúp Tiểu Nhu bận bịu, chính ta cùng tiểu Phong trò chuyện." Hứa Trung nghe lão bà xen vào, lập tức giận dữ, mà Triệu Thục Phân há to miệng, cũng là nghe lời rồi đi.

Mục Phong ánh mắt có chút trời đất quay cuồng, nhưng vẫn là cười cùng Hứa Trung bắt chuyện."Àn, trước đó cùng Tiểu Nhu gặp qua một lần."

"Ha ha, tốt tốt. Đã gặp mặt tốt." Hứa Trung một bộ nhìn con rể biểu lộ, luôn mồm khen hay, hiển nhiên trong lòng đối với cái này vừa mới đã cứu hắn một

mạng tiêu hóa từ, cực kỳ có hảo cảm.

Mục Phong nghe được như lọt vào trong sương mù, nhưng cũng không hỏi nhiều, chuyện phiếm đồng thời, Mục Phong cảm giác thể nội số lượng không nhiều chân khí, đã tiêu hao gần một nửa.

Hắn thực lực rơi xuống đến Hậu Thiên cảnh giới, cũng không thể tu luyện một chút ra chân khí, cho nên thể nội dư lưu chân khí sẽ chỉ dùng một điểm ít một chút, mà lần này càng là trực tiếp dùng đi một nửa, mặc dù không có hối hận ý tứ, nhưng nói không đau lòng là giả.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Tiến cực!

Trong phòng, hứa Tiểu Nhu đang giúp Mục Phong xông nước chè, Lý Giai ở một bên nhìn trừng trừng lấy nằng.

"Loại ánh mắt này nhìn ta làm gì rồi Giai Giai!" Bị Lý Giai ánh mắt thấy toàn thân nổi da gà, hứa Tiểu Nhu nhủ lại mũi ngọc nói.

"Hi hi, ta đang nhìn nhà ta cô nàng đến cùng phát c hờn không có!"

"Đi, nói lung tung cái gì a. Ta cũng không phải động vật, làm sao lại như vậy?" Hứa Tiểu Nhu bắt đắc dĩ liếc một cái cái này đại thần trải qua khuê mật, nói.

"Người sinh vật khóa giáo viên thể dục dạy a, ai nói với người người liên sẽ không phát c hờn rồi? Còn có người cũng là động vật một loại có được hay không, có gì ghê gớm đâu. Mà lại Mục Phong ca nhìn cũng không tệ lắm, sẽ đánh đỡ, sẽ cứu người, trọng yếu nhất chính là vóc người thật đẹp trai, so trong trường học những cái kia truy người gia hỏa tốt hơn nhiều."

Hứa Tiểu Nhu nghe vậy len lén nhìn thoáng qua Mục Phong, cũng không biết đang suy nghĩ gì, bụng một bát nước chè ra phòng bếp.

Lý Giai bĩu môi, lẩm bẩm: "Hừ, còn nói không có, liền người điểm tiêu tâm tư kia đều viết lên mặt."

"Mục Phong ca cho, vừa rồi làm phiền người." Hứa Tiểu Nhu đỏ mặt nói.

Mục Phong gật gật đầu, uống qua nước chè về sau, lại cùng hứa trung hàn huyền một hồi, để hắn nắm chặt thời gian đi lợi bệnh viện kiểm tra một chút thân thể, sau đó cùng mọi người cùng một chỗ thu thập bữa bọn tiệm mì, mặc dù rất nhiều cái bàn bị ngã hỏng, phải bồi thường đi vào một khoản tiền, nhưng ngoại trừ Triệu Thực Phân có chút đau lòng bên ngoài, hứa trung cha con cũng không có nửa điểm không vui ý tứ.

Nhưng mà cũng không lâu lắm, ngoài tiệm đột nhiên ồn ào, một xe cảnh sát dừng ở 'Hứa nhớ tiệm mì' bên ngoài, nhảy xuống hai cái cảnh sát nhân dân cùng một người mặc áo sơ mi trắng cảnh sát, một mặt nghiêm túc đi đến Mục Phong trước mặt.

Đương đầu cảnh sát thần sắc lạnh lùng hỏi: "Người chính là Mục Phong?"

Gặp cảnh sát xuất hiện, ngoài tiệm lập tức có tập trung lên không ít người, xì xào bàn tán đàm luận Mục Phong lần này phải xui xẻo.

"Ủm là ta." Mục Phong nghi hoặc buông xuống cái bàn, không rõ cảnh sát vì sao lại tìm mình, chẳng lẽ là trong nước cao tầng phát hiện mình rồi? Không đúng, nếu là như vậy, phải tới hẳn là 'Hoa Hạ an toàn bộ', mà lại thiết hạ thiên la địa võng đánh lên mới đúng, thế nào lại là ba cái lính cảnh sát.

Cảnh sát hai ra mình chứng minh, lãnh ngạo đe dọa nhìn Mục Phong nói: "Ta là đông khu phân cục nghiêm An đội phó, có người cáo người dính líu đánh nhau ẩu đả mưu sát thanh thiếu niên, hiện tại phải lập tức mang người về cục cảnh sát hiệp trợ điều tra!"

Nguyên lai là chuyện như vậy Mục Phong giật mình, xem ra là mới vừa rồi bị đánh chạy Phùng Khai mấy người động lách ra đầu óc, xã hội đen vậy mà tìm cảnh sát đến làm việc!

Bên cạnh hứa Tiểu Nhu bọn người gấp, vội vàng ngăn tại Mục Phong trước người giải thích: "Cảnh sát đồng chí, các người bắt nhầm người! Mới vừa rồi là Phùng Khai đám người kia đến thu phí bảo hộ, nện chúng ta tiệm mì, Mục Phong ca là vì bảo hộ chúng ta mới động thủ a!"

"Hừ! Tiểu nha đầu biết cái gì? Bắt không có bắt lầm người chính chúng ta sẽ điều tra rõ ràng, ta chỉ thấy Phùng lão bản công tử bị đánh đến thổ huyết, bây giờ còn đang trong bệnh viện đâu, người là muốn ảnh hưởng công vụ sao? Cần thận đem người cũng bắt lại!" Nghiêm an nói xong, phất tay để hai tên cảnh sát nhân dân tiến lên chế trụ Mục Phong.

"Các người đây là làm việc thiên tư!" Hứa trung cá giận nói.

"Trò cười, ta đường đường đông cục phó đội trưởng sẽ làm việc thiên tư? Hừ, mang đi!"

Mục Phong cũng không chống cự, bị mang tới còng tay về sau chỉ là khề thờ dài, đối ngấn ở trước người mình cô bé nói: "Đừng lo lắng, người Phong ca ta lại không làm cái gì việc trái với lương tâm, bọn hần không thể làm gì ta. Ngược lại là hai người các người nữ hài tử, trường học hần là có ký túc xá đi."

Hứa Tiểu Nhu mặc dù lo lắng Mục Phong, nhưng vẫn là gật gật đầu, nàng mình bạch Mục Phong ý tứ.

"Đừng nói nhảm, đi mau!" Nghiêm an nghiêm nghị nói.

Hứa trung cặp vợ chồng còn muốn nói điều gì, nhưng cũng biết không giúp đỡ được cái gì, chỉ có thể than khổ lấy nhìn Mục Phong bị với lên xe cảnh sát.

Đội đến nghiêm an bọn người mang Mục Phong sau khi đi, đám người vây xem mới là bắt đầu chửi ầm lên, cảnh sát đầu lĩnh cùng xã hội đen cấu kết các loại, chỉ bắt quá, những lời này ngay trước cảnh sát mặt không dám nói mà thôi.

Một đường bị mang vào cục cảnh sát, Mục Phong lập tức bị kéo vào trong phòng thẩm vấn.

Tại cái này cực kì lãnh tức trong phòng, Mục Phong có chút hiếu kì nhìn quanh bốn phía, nói thật ra, hần không ít tiến vào nước ngoài cục cảnh sát, nhưng trong nước loại này cục cảnh sát, thật đúng là lần đầu.

Nghiêm an chào hỏi hai tên thể trạng cường tráng cảnh sát nhân dân vào nhà về sau, hừ hừ cười lạnh vài tiếng "Nhìn người một bộ bộ đáng nhân nhả, đội chút nữa ta trở lại thăm người, hi vọng người đến lúc đó còn có tốt như vậy hào hứng."

Dứt lời, bịch một tiếng đóng lại cửa sắt đi ra ngoài.

Mục Phong lơ đãng ngồi xuống, bình tĩnh nhìn đồng dạng nhập tọa hai tên cảnh sát nhân dân, bọn hần chính giống như dò xét con mồi nhìn xem mình, một mặt mỉa mai hương vị.

Một cái tạ đình đại hần bắt đầu đề ra nghi vấn: "Tính danh?"

"Mục Phong."

"Giới tính?"

"Nam." Mục Phong rất phối hợp, mỉm cười trả lời.

"Tuổi tác?"

"Hai mươi ba."

"Quê quán?"

" "

Liên tiếp đơn giản mà bức bối đề ra nghi vấn về sau, Mục Phong vẫn như cũ cười hi hi đáp trả vấn đề, dù là yếu hơn nữa trí vấn đề đều trả lời có tư có vị, ngược lại hai tên cảnh sát hơi không kiên nhẫn. Bọn hần đặt được chỉ lệnh là tìm lý do sửa chữa Mục Phong, bây giờ tiểu tử này phối hợp như vậy, bọn hần thật đúng là tìm không thấy lý do.

Rốt cục, một tên khác hốc mắt có chút hăm sâu cảnh sát nhân tình sáng lên, hỏi: "Hôm nay khắp nơi hứa nhớ tiệm mì, người đánh bốn tên thanh thiếu niên, đồng thời nghĩ thông hạ sát thủ đúng hay không?"

"Cảnh sát thúc thúc người hiểu lầm, sự tình là bọn hần thu phí bảo hộ, còn nện lão bản mặt tiền cửa hàng, ta là không muốn bọn hần tổn thương đến người, mới ló ra ngăn lại, mà lại là bọn hần động thủ trước, ta có tự vệ quyền lợi." Mục Phong nói.

"Nhưng kết quả là bọn hần nhập viện rồi, có người chung thân tê liệt có não người chấn động, mà người lại hoàn hảo không chút tổn hại ngồi ở chỗ này!" Tạ đình đại hần tiếp lời, sau đó lấy ra một phần vật liệu đưa cho Mục Phong, nói: "Ta cũng lười cùng người nói nhảm, ở chỗ này viết lên tên của người, biểu thị người nhận tội, đồng thời bồi thường người bị hại vốn có tổn thất."

Mục Phong nhìn lướt qua, đúng là một phần đã sớm mô phỏng tốt nhận tội sách, phía trên các loại tội danh thêm đến, đã đầy đủ ngồi xuống mấy năm nhà tù.

Mục Phong biểu lộ nghiền ngẫm mà, cười lạnh nói: "Cảnh sát, phần này đồ vật hần không phải là ta à? Ta cũng không nói gì, làm sao vô duyên vô cớ thêm ra nhiều như vậy tội đến?"

Hốc mắt thân hăm cảnh sát bỗng nhiên vỗ bàn một cái "Ý của người là chúng ta tại vu hãm người sao? Người đây là tại chất vấn cảnh sát phá án cường độ, người cho rằng nơi này là nhà mình sao, có thể nói năng bậy bạ!"

"Ta chỉ nói là lời nói thật đi." Mục Phong trong lòng mình bạch, hai gia hỏa này là quyết tâm muốn để mình phạm tội mà, không khỏi, đen nhánh trong mắt, dừng động từng tia từng tia băng lãnh.

Hai tên cảnh sát tự nhiên biết Mục Phong không ký chính thức, loại văn kiện này, đổi lại bất luận cái gì người bình thường cũng sẽ không ký, bất quá bọn hắn cũng không có kỳ vọng Mục Phong ký chính thức, bọn hắn chỉ muốn dùng phần văn kiện này chọc giận Mục Phong, rất rõ ràng, có hiệu quả!

"Tiểu tạp chủng, ngươi đây là tại xem thường pháp luật, không phối hợp cảnh sát phá án! Ngươi biết làm như vậy sẽ có hậu quả gì sao?" Hai tên cảnh sát đứng dậy, bộp một tiếng đóng lại máy giám thị, ma quyền sát chương địa đạo.

"Ta không biết ta sẽ có hậu quả gì, nhưng ta biết, hai người các ngươi nếu như xúc động, tất nhiên sẽ có ngoài ý muốn kinh hi!" Mục Phong xóc lên khoe miệng, hững hờ phui một chút nói chuyện tạ đình đại hân.

"Đã muốn chết, vậy coi như trách không được huynh đệ chúng ta!"

Gặp Mục Phong rút cục lộ ra sơ hở, hai tên cảnh sát bỗng nhiên nhắc chân, ý đồ đập Mục Phong chó đóp cứt

Mà lúc này phòng thẩm vấn bên ngoài trên hành lang, một so nghiêm an còn phải cao hơn một tia xinh đẹp nữ cảnh sát, mang theo một nam một nữ hai tên ngây ngô cảnh sát, đứng tại nghiêm an trước mặt.

Cao gầy nữ cảnh sát không chỉ có dáng người rất tốt, ngũ quan cũng cực kì tinh xảo, giữ lại một đầu sóng vai tóc ngắn, một trương mặt trứng ngỗng oánh nhuận trắng nõn, sáng rõ đôi mắt mang theo một cổ đặc hữu lạnh lùng cùng nhuệ khí.

"Nghe nói nghiêm đội phó hôm nay mang theo người trở về?" An bình ngữ khí bình tĩnh hỏi.

"Ha ha ngay tại trong phòng thẩm vấn giam giữ đâu, làm sao, An đội phó có cao kiến gì?" Nghiêm an ngoài cười nhưng trong không cười đường.

"Không có gì, bất quá người kia có thể là ta ngay tại điều tra một cướp bóc phạm, không biết nghiêm đội phó có thể hay không để cho ta dẫn người đi vào chứng thực một chút?" An bình cười nói.

"Ồ?"

Nghiêm an nhãn tình sáng lên, thâm nghĩ lần này đến bất kể có phải hay không là thật, đều có cơ hội để tiểu tử kia ngồi tù mục xương.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cục Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Mỹ nữ hoa khôi cảnh sát

"Đi chết đi tiểu tử!"

Hai tên cảnh sát mặt mũi tràn đầy âm tàn, đồng thời bay lên một cước, hướng Mục Phong cái bụng đá tới.

Nhưng lại tại trong chớp nhoáng này, Mục Phong không biết làm sao lại từ trên ghế đầu đứng lên, liên tiếp hai cước nhanh như bôn lôi đá ra, hai người chỉ cảm thấy tim đau xót, liền bay ngược ra ngoài.

Chỉ gặp hai người toàn thân một trận co rút, ngã trên mặt đất không ngừng run rẩy.

"Nghĩ đập người của lão tử có nhiều lắm, các ngươi tính là cái gì!"

Mục Phong cười tà, mà liền tại lúc này, đầu trục đại hân sắc mặt hung ác, lấy ra một thanh 54 súng ngắn liền chỉ vào Mục Phong, nổi giận nói."Mẹ cái so dám đánh lén cảnh sát, tin hay không lão tử hiện tại liền sập ngươi! A?"

Mục Phong ánh mắt trong nháy mắt lạnh lẽo, căn bản không có quan tâm cái kia đen ngòm họng súng, lòng bàn chân một điểm, trực tiếp là xuất hiện tại đầu trục đại hân trước người, ngón tay nhẹ nhàng điểm tại đầu trục cảnh sát trên cánh tay, cánh tay kia liền giống như bị điện giật đánh, trùng điệp lắc một cái, súng ngắn trực tiếp rơi xuống đến trên mặt đất!

Đầu trục cảnh sát kịp phản ứng, đưa tay liền muốn đi nhặt, Mục Phong một cái chân to, trong nháy mắt giẫm tại hắn trên mặt!

Mục Phong cầm lấy kia phần phi pháp văn kiện, nụ cười quý quyết lấy nhìn xem hai người nói. "Loại này mảnh khoé sợ là các người thường dùng a, không biết tiết lộ ra ngoài, hai người các người lão tiểu tử "

"Người người dám! Người biết người đắc tội là ai sao? Đây chính là Phùng lão hồ nhĩ tử, Phùng lão hồ thể nhưng là Huyết Lang bang người, chúng ta giúp Phùng lão hồ làm việc, người dám tiết lộ ra ngoài, Phùng lão đại có thể diệt người tổ tông mười tám đời!"

Nghe nói Mục Phong muốn đem việc này tiết lộ ra ngoài, một tên khác cảnh sát lập tức mồ hôi lạnh ứa ra, trong miệng lại là đe dọa.

Mục Phong sắc mặt lập tức lạnh xuống. "Lại mẹ hửn tới một cái uy hiếp lão tử, chẳng lẽ các người từng cái cũng không biết, Phong ca ghét nhất bị uy hiếp sao?" Nói xong, Mục Phong tiến lên chính là một cước, lần này, trực tiếp để nói chuyện cảnh sát hôn mê bất tỉnh.

"Àm!"

Đột nhiên, phòng thẩm vấn cửa sắt bị bỗng nhiên đẩy ra, một thân ảnh thật nhanh vọt vào!

"Dừng tay!"

Một đạo thanh thúy lạnh lùng tiếng nói truyền vào trong tai, Mục Phong nghi ngờ quay người lại, nhìn thấy người tới, lông mày lại là vậy một cái.

Đó là cái thân cao rất có cảm giác áp bách nữ cảnh sát, giẫm lên một đôi ngắn giày cao gót, không sai biệt lắm tiếp cận 1m76.

Nàng mắt hạnh như thu hoàng, mũi ngọc cao thẳng, miệng nhỏ đỏ búng, khuôn mặt chột nhìn có điểm giống Hàn Quốc nữ tinh, nhưng nhìn kỹ, mà có thể cảm nhận được nàng thực chất bên trong phát khí khái hào hùng, khí tràng bức nhân.

Nhưng Mục Phong ngay sau đó nhìn thấy, nữ cảnh sát quân hàm bên trên, thành lĩnh có hai cái bốn góc tinh hoa, đây đã là cấp hai cảnh đốc tiêu chí.

Mục Phong hơi kinh ngạc, cái này mỹ mạo không thua tại Hồng Liên nữ cảnh sát, vậy mà đã là đông khu phân cục cục trưởng, Hoa Hạ xử cấp cán bộ!

Lúc này an bình lại là càng phần nộ, nhìn thấy Mục Phong lần đầu tiên liền nhận ra, Mục Phong đây là kia đoạt xe hỗn đản, mà lúc này cái này hỗn đản, vậy mà tại dưới mí mắt nàng đánh lén cảnh sát!

Nàng an bình là ai, đây chính là đông khu phân cục vừa mới nhậm chức phó cục trưởng có được hay không?

Nương, dám ở tỷ địa bàn gây sự tình, đây không phải lão thọ tính ăn thạch tín sao?

"Người! Hai tay ôm ngược ở đầu, dựa vào tường bên cạnh ngồi xổm đi!" An bình tay chỉ Mục Phong, nghiêm nghị quát, mà ở sau lưng nàng, nghiêm an cùng Viên Bình còn có một đáng yêu nữ cảnh sát lần lượt tiến đến.

Mục Phong trên dưới quan sát một lát, tâm lý cảm khái chế phục quả nhiên là đồ tốt a, không trách trước kia bên người những tên kia, sẽ để cho bên người nữ tính bạn lữ mặc vào các loại chế phục, sau đó lại làm loại kia hắc hắc hắc sự tình

Giờ phút này nghe được mỹ nữ hoa khôi cảnh sát mệnh lệnh, Mục Phong từ chối cho ý kiến cười một tiếng: "Mỹ lệ cảnh sát tiểu thư, ta cảm thấy ngại vẫn là xem trước một chút trong tay của ta phần này đồ vật lại nổi giận cũng không muộn." Nói, đem trên tay văn kiện ném cho nữ cảnh sát.

An bình không phải loại kia cầu lớn vô não bạch si nữ nhân, thì cũng sẽ không ở không có bất kỳ cái gì bối cảnh tình huống dưới, tuổi còn trẻ an vị bên trên Trung Hải thành phố đông khu phó cục vị trí cho nên khi nhìn thấy Mục Phong bình thân ung dung biểu lộ lúc, tâm lý mặc dù có chút khó chịu, nhưng lập tức liền nghi ngờ quang lên văn kiện liếc mấy cái.

Thời gian dần trôi qua, an bình tầm kia khí khái anh hùng hùng hực xinh đẹp trên khuôn mặt nhỏ nhắn, bịt kín một tầng sương lạnh, hung hăng quét trên đất hai tên cảnh sát về sau, thanh âm băng lãnh xông nghiêm an hỏi: "Nghiêm cục phó, đây chính là thủ hạ người người làm việc thái độ? Uy hiếp đe dọa? Vẫn là nói giỏi về chuẩn bị loại này phi pháp văn kiện?"

"Ha ha, An phó cục trưởng sợ là hiểu lầm, chuyện này ta hoàn toàn không biết, bất quá đợi chút nữa ta sẽ hảo hảo thẩm vấn hai cái này khốn nạn, cục trưởng bên kia cũng sẽ đi bàn giao, cũng không nhọc đến phiền An phó cục trưởng phí tâm." Nghiêm an tâm lý mắng một câu, trên mặt lại là yên ổn lấy cười.

"Hừ! Ta cũng lười cùng người nói nhảm, người ta đã xác nhận chính là kia đoạt xe người bị tình nghi, hiện tại ta liền muốn mang đi!" An bình cười lạnh âm thanh, trắng nõn tố thủ vung lên, chài lấy phong cách tây tóc chẻ ngôi giữa Viên Bình cùng tên kia mặt có chút hài nhĩ mập nữ cảnh sát liền quá khứ đem Mục Phong ra phòng thẩm vấn.

"Ha ha. Xin cứ tự nhiên." Nghiêm an ngoài cười nhưng trong không cười nhếch nhếch miệng, đưa mắt nhìn an bình mấy người ra phòng thẩm vấn về sau, mới là trầm thấp mắng một câu tiện nhân.

Mục Phong bị ba người dẫn tới một gian khác phòng thẩm vấn, an bình ngồi đối diện hửn, cầm trong tay một phần thật mỏng tư liệu lập đi lập lại đang nhìn, Viên Bình hai người đứng nghiêm ở sau lưng nàng, ánh mắt bất thiện nhìn xem Mục Phong.

"Ba vị cảnh sát, các người không phải là muốn cùng trước đó hai cái ngu ngốc, lại cho ta một phần 'Tội trạng sách' a? Nếu nói như vậy, ta khó tránh khỏi

phải lần nữa nhận biết cảnh sát các người trí thông minh vẫn là nói, lý lịch của ta có vấn đề gì, cảnh sát tiểu thư cần lập đi lập lại thăm dò!" Mục Phong buồn cười nhìn chằm chằm trước mắt cái này xinh đẹp hoa khôi cảnh sát, vài trang tư liệu, nữ nhân này nhìn gần nửa canh giờ.

"Người bót nói nhầm, đại tỷ đại nhìn tư liệu còn cần hướng người báo cáo vẫn là thế nào?" Viên Bình trợn mắt nói.

Mục Phong bĩu môi, cái này chải lấy tóc chèn ngồi giữa tao bao!

"Ba tuổi, cùng phụ mẫu tẩu tán, bị bọn buôn người đưa đến nước ngoài sau bị Jack vợ chồng thu dưỡng hai mươi một tuổi, Cambridge đại học văn học hệ cùng Harvard đại học tài vụ quản lý thạc sĩ song học vị tốt nghiệp, hai năm sau Jack vợ chồng tai nạn xe cộ song vong, hai tháng sau về nước "

An bình trong tay cầm trưng, Mục Phong đứng tại tốt nghiệp diễn thuyết trên đài, cùng Harvard đại học trường nữ dài Selina quỳnh chụp ảnh chung trên tấm ảnh Mục Phong mặt mũi tràn đầy thư quyền khí, cùng Selina cùng nhau cười đến chính xán lạn.

Cục cảnh sát trong kho tài liệu ảnh chụp tự nhiên là thuần thiên nhiên không PS vết tích, nhưng an bình vẫn cảm thấy mình bị lừa gạt, quý tới Cambridge Harvard song học vị thạc sĩ, thật sự là như thế, sẽ luân lạc tới đoạt ra thuê xe?

Mà lại phần này sơ yếu lý lịch tin tức cũng quá mẹ hấn thiếu đi đi, bị Jack vợ chồng thu dưỡng, về sau tin tức đâu? Bị chó ăn?

Mà lại từ gặp Mục Phong lần đầu tiên bắt đầu, an bình liền cảm giác nhạy cảm đến một loại nguy hiểm áp bách, mặc dù hỗn đản này một mực cười ha ha, nhưng an bình lại là có một loại đối mặt dã thú cảm giác!

Minh, tựa hồ bản năng cảm giác được một loại sợ hãi?

Bất quá rất nhanh an bình liền bình tĩnh lại, càng là lý kỳ sơ yếu lý lịch, càng có ý nghĩa tồn tại của nó, mà lại trong kho tài liệu tất cả tư liệu, đều là trải qua trùng điệp xét duyệt mới bỏ vào, đã phía trên những người kia tán đồng phần này sơ yếu lý lịch tồn tại, vậy đã nói rõ người này tạm thời không có nguy hại quốc gia nguy hiểm.

An bình nhìn Mục Phong một chút, đã thấy đến Mục Phong chính không chút kiêng kỵ đánh giá nàng, trước lời chửi đang bị càn 'Chiếu cố' !

Đối với mình đáng người an bình đương nhiên là có lòng tin, nhưng lúc này lại tức giận đến nghiêng rằng, nàng buồn nôn nhất chính là Mục Phong loại này lỗ mãng hỗn đản, liền cùng kia lý kỳ sơ yếu lý lịch, an bình đã đem Mục Phong liệt vào quốc tế tội phạm truy nã, thương nghiệp gián điệp, giang đường đại đạo các loại thân phận, có một chút có thể khẳng định là —— An cục trưởng đã triệt để ghen ghét bên trên Mục Phong!

Bất quá, ngay tại an bình suy nghĩ xử lý như thế nào cái này cướp bóc phạm lúc, cửa bị gõ.

"Tiến đến."

Một cái cạo lấy đầu đỉnh tuổi trẻ nhân viên cảnh sát trên mặt nụ cười thô bỉ vào cửa, nhỏ giọng báo cáo: "Phó cục, Trung Hải luật sư tổng sở sự vụ rừng luật sư muốn tới nộp tiền bảo lãnh tên gia gọi Mục Phong phạm nhân."

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Dài nhất ghi chép là nhiều ít?

Đương Mục Phong mang theo vài phần nghi hoặc đi ra cục cảnh sát lúc, cũng còn không có hiểu rõ vì sao lại có Trung Hải luật sư tổng cục rừng luật sư đến nộp tiền bảo lãnh mình, mình vừa về nước hai ngày, cũng không có nhớ kỹ gặp qua cái gì luật sư a!

Cửa cảnh cục, tóc hoa râm rừng luật sư mang theo mặt kiếng gọng vàng, an bình chính một mặt trịnh trọng cùng hấn nắm tay.

"Ha ha, phiền phức An cục trưởng, khó được An cục trưởng tuổi còn trẻ liền có thể ngồi vào vị trí này, quả nhiên là đại nhân đại lượng."

Lúc này an bình một trương gương mặt xinh đẹp bên trên tràn đầy đứng đắn cùng lãnh túc, duy trì công thức hoá nụ cười nhàn nhạt. "Rừng luật sư là toàn bộ Trung Hải luật sư giới lão tiền bối, phụ thân trước kia không ít nhắc qua ngài, chúng ta những văn bối này lẽ ra tôn trọng."

Mặc dù cùng rừng luật sư nói chuyện, nhưng an bình ánh mắt vẫn không khỏi đến phui một chút một bên chính vặn eo bẻ cổ Mục Phong.

An bình làm sao cũng không nghĩ tới, Mục Phong sẽ mời đến rừng luật sư loại này lão tiền bối đến vì hấn nộp tiền bảo lãnh, rừng luật sư thế nhưng là

Trung Hải luật sư giới thái đầu cấp nhân vật, ngay cả nàng cũng không thể không nể tình, xem ra chính mình suy đoán không sai —— cái này đoạt xe thuê xe gia hỏa, bởi cảnh không hề tầm thường!

Ra cục cảnh sát đại viện về sau, Mục Phong một mặt khiêm tốn mà cười cười đối rùng luật sư nói: "Cái này đa tạ rùng luật sư ra tay giúp đỡ, bằng không, tiểu tử sợ là đến tại cái này trong cục cảnh sát qua đêm."

Gặp Mục Phong một mặt khiêm tốn tiểu dung, rùng luật sư lập tức có chút hiếu kỳ, nguyên bản còn không hiểu vì cái gì người kia sẽ để cho mình đến nộp tiền bảo lãnh một đoạt ra thuê xe tiểu hỏa tử, hiện tại xem ra, ngược lại thật sự là có chút bất phàm. Vén vén từ cục cảnh sát bình thân ung dung, cùng sau khi ra ngoài mây trời nước chảy, còn có rảnh rỗi nói đùa tính tình đến xem, dạng này người trẻ tuổi tuyệt đối có phi phàm khí độ.

Bất quá rùng luật sư nhếch miệng mỉm cười, khoát tay nói: "Ta chẳng qua là nhận ủy thác của người mà thôi, người đến không cần cảm ơn ta. Bất quá nàng ngược lại để ta mang một câu cho người, nói không muốn thiếu người ân tình, càng không muốn bởi vì chuyện của nàng để người tiến nhà tù."

"Ừm?"

Mục Phong hơi nghi hoặc một chút, mình vừa mới về nước mà thôi, đừng nói bằng hữu thân thích, ngay cả gặp mặt qua người một cái tay tính ra không quá được, ai không có việc gì hội phí kình dùng tiền nộp tiền bảo lãnh mình ra.

Mặc dù Mục Phong cũng không lo lắng cho mình ở bên trong sẽ có vấn đề gì, coi như không ai nộp tiền bảo lãnh hắn, hắn cũng có thể nhẹ nhõm đi ra kia phá cục tử, nhưng lúc này trong lòng khó tránh khỏi hơi nghi hoặc một chút cùng kinh ngạc nhưng rùng luật sư câu nói kế tiếp, lại không từ để hắn nhớ tới thăm Thanh Tuyết kia đẹp đến mức không tưởng nổi thân ảnh, Mục Phong khóe miệng co giật một chút, không phải là nữ nhân kia a?

"Ha ha, Mục Phong tiên sinh thật đúng là vận khí tốt a, ta biết vị kia lâu như vậy, cũng không có gặp nàng lúc nào đối một cái nam nhân sự tình để ý như vậy qua, càng đừng đề cập nói là kéo xuống mặt mũi gọi ta người bạn cũ này ra mặt."

"Ha ha, lần này thật sự là phiền phức rùng luật sư." Mục Phong rất lễ phép nói lời cảm tạ, muốn mở miệng hỏi rùng luật sư trong miệng 'Người kia' có phải hay không thăm Thanh Tuyết, nhưng gặp cái sau không có đề cập ý tứ, hắn cũng không tốt mở miệng.

"Chuyện nhỏ, a đúng, đây là danh thiếp của ta. Ha ha, Mục Phong tiên sinh về sau có cần, có thể gọi điện thoại cho ta."

Rùng luật sư từ trong bọc lấy ra một tờ bia cứng thiếp vàng danh thiếp đưa cho Mục Phong, phía trên có cái trước công việc địa chỉ cùng tư nhân điện thoại.

"Vậy thì cảm ơn rùng luật sư, về sau có cơ hội ta mời ngài ăn cơm." Mục Phong cười ha ha một tiếng, tiếp nhận danh thiếp vững vàng cầm ở trong tay, cười nói.

"Ha ha cái này không vội, Mục tiên sinh vẫn là đi trước cảm tạ vị kia đi."

Dứt lời, rùng luật sư chính là cùng Mục Phong cáo biệt, lên một cỗ đường khác, nhanh chóng rời đi.

Đưa mắt nhìn rùng luật sư rời đi, Mục Phong lại là bởi vì cái trước một phen, lần nữa nhớ tới một đạo đẹp đến mức nổi lên thân ảnh, khóe miệng không bị không chế giương lên, "Thật đúng là cái có cá tính nữ nhân"

Đương hai người sau khi rời đi, nơi xa một cỗ màu đỏ đường hồ cũng chậm rãi phát động, trong xe, Hồng Liên chờ hứa Tiểu Nhu Lý Giai hai nữ,

Việc tại Mục Phong bị cảnh sát mang đi về sau, hứa Tiểu Nhu liền đặc biệt sốt ruột, nhưng nghĩ nửa ngày cũng không có cách, cuối cùng vẫn là Lý Giai đi nói tìm Hồng Liên hỗ trợ, mặc dù đều biết không lâu, nhưng lấy Hồng Liên tính tình, đối với Mục Phong, nàng khẳng định sẽ ra mặt.

Mà lấy Hồng Liên thủ đoạn, nhất định có thể từ trong cục cảnh sát đem Mục Phong nộp tiền bảo lãnh ra, dù sao đối với việc này, Mục Phong là xuất thủ tự vệ, hơn nữa lúc ấy có nhiều như vậy người chứng kiến.

"Nghĩ không ra Mục Phong đại ca nhanh như vậy liền ra cục cảnh sát, xem ra lo lắng của chúng ta thật sự là dư thừa." Lý Giai nói.

"Ừm." Hứa Tiểu Nhu gật gật đầu không nói chuyện, vừa rồi nói chuyện với Mục Phong người kia nàng tại điện thoại tin tức bên trên gặp qua, là một cái không tầm thường luật sư, nghĩ không ra Mục Phong đại ca hắn thế mà biết hắn.

"Ta đưa các người về nhà đi. Máy ngày nay ta chuẩn bị đem rượu a bề ngoài trang trí một chút, tạm thời không cần tới đi làm" Hồng Liên xuyên qua kính chiếu hậu nhìn thoáng qua đằng sau đi xa thân ảnh, một đôi không hề bận tâm con người, càng thêm chìm một chút.

...

"Thắm tiểu thư, ngài phân phó sự tình đã làm xong." Trên xe, rùng luật sư gọi điện thoại.

"Tạ ơn rùng luật sư, sau đó ta sẽ để cho tiểu yêu đem thù lao đánh tới ngài thẻ bên trên, không có việc gì, Thanh Tuyết cúp trước." Thanh âm trong điện thoại, rõ ràng là buổi sáng Mục Phong đưa về nhà thăm Thanh Tuyết.

Lúc này cảm tử biển trang chỗ sâu, một tòa không tính phía ngoài hồ bơi lộ thiên cùng to lớn dừng xe kho, liền chiếm diện tích tiếp cận năm trăm mét vuông Baroque thức dùng nặng nề đá cẩm thạch đắp lên thành trong biệt thự xa hoa, thăm Thanh Tuyết thân mang thuần bạch sắc áo thun, một đầu đen

nhánh tóc dài tùy ý xoắn xuống, lộ ra một đôi óng ánh thon dài cặp đùi đẹp, cuộn tròn ngồi tại ghế sa lon bằng da thật, kia lơ đãng toát ra tới dự hoặc hương vị, đủ để cho bất kỳ người đàn ông nào nhịp tim

"Xoạt xoạt răng rắc."

Nữ nhân cúp điện thoại, bên cạnh lại truyền tới ken két cắn vào âm thanh, mặc dù thâm Thanh Tuyết đối với cái này đã sớm tập mãi thành thói quen, nhưng vẫn là không nhịn được cười yếu ớt nói: "Thâm mỹ nữ tiểu thư, người không phải đáp ứng tiểu yêu muốn cùng nàng cùng một chỗ giảm béo sao?"

"Xoạt xoạt xoạt xoạt ngô tiểu thư lại nói như vậy không sai thể nhưng là xoạt xoạt mỹ nữ không ăn no xoạt xoạt từ đâu tới khí lực giảm béo mà!

Mà lại mỹ nữ không ăn no, làm sao bảo hộ tiểu thư người an toàn a xoạt xoạt "

Nói chuyện chính là một đạo thân mang màu hồng quần áo, ghim hai cái đuôi ngựa béo cô nàng, tại nàng trước mặt trên bàn trà, chồng chất như núi túi đồ ăn vặt, nàng nói chuyện hồ âm thanh khí thế, kia thâm Thanh Tuyết to bằng bắp đùi cánh tay, đoán chừng có thể một bàn tay đem người cho phiến chết.

Thâm Thanh Tuyết có chút đau đầu thâm mỹ nữ lý luận, gật gật đầu cũng không nói gì thêm, bất quá thâm mỹ nữ lại là nhắc nhở nàng, có lẽ nàng thật nên tìm cái hộ vệ

Thâm Thanh Tuyết suy nghĩ một chút, tại sổ truyền tin bên trên tìm tới 'Tiểu yêu', sau đó gọi tới.

"Tiểu Tuyết tuyết, nghĩ như thế nào lão công à nha?" Trong điện thoại truyền đến một giọng của nữ nhân.

"" thâm Thanh Tuyết trầm mặc không nói.

"Ngô tốt a tốt a, bất quá tiểu Tuyết tuyết người lúc này gọi điện thoại cho ta làm gì? Ta đang giúp người chiêu nam nhân, a phi, chiêu bảo tiêu đầu.

Truyền đơn đã phát ra ngoài một vạn phần, yêu cầu sức chiến đấu cao, trình độ cao, thân cao, nhan giá trị cao, cái kia công phu cao tính cách, phẩm hạnh, tuổi tác, thói quen sinh hoạt, toàn diện đều muốn trải qua yêu tỷ nghiêm ngặt khảo sát

Tiểu Tuyết tuyết người cứ yên tâm đi, chờ lão công đem bảo tiêu cho người tìm xong, lần sau thâm rong biển người đến quấy rối người, liền cho hấn đẹp mắt ngô! Tới cái đại suất ca, cứ như vậy a tiểu Tuyết tuyết, lão công đêm nay trở về sùng hạnh người, byebye!"

Nói xong, điện thoại bên kia nữ nhân không kịp chờ đợi cúp điện thoại.

"" thâm Thanh Tuyết hơi há ra miệng nhỏ, nghĩ nghĩ liền tùy ý nàng đi.

Cúp điện thoại, thâm Thanh Tuyết trong đầu lại là hiện ra Mục Phong kia chọc người ghét khuôn mặt, từ trên bàn trà cầm lấy một chồng thật mỏng tư liệu, phía trên một trương tác chiếu, chính là Mục Phong.

"Cái kia hỗn đản công phu giống như không tệ đáng vẽ, lúc ấy đối mặt nhiều người như vậy, cùng đánh lấy chơi giống như "

"Xoạt xoạt, ngô tiểu thư người làm bầm cái gì đâu?"

""

...

"Soái ca là đến nhận lời mời sao "

'Khuyh thành quốc tế' đối diện đường dành riêng cho người đi bộ một chỗ ô mặt trời dưới, tô mộng tình bỗng nhiên ngăn lại Mục Phong, nháy nháy mắt hỏi.

Mục Phong nhìn trong tay mười phút trước bị người cứng rắn nhét nhận lời mời truyền đơn, có chút đoán không ra trước mắt cái này đại mỹ cô nàng ngọn nguồn, trong lúc nhất thời không dám đáp lời.

Tô mộng tình một mét sáu năm cái đầu, eo nhỏ tinh tế, trước lời phỉnh lên, một trương mỹ kiểm trắng nõn hoàn mỹ, cho người ta một loại kinh diễm mỹ cảm, lông mi của nàng càng đẹp mắt, nếu không phải Mục Phong giờ phút này cách nàng rất gần, còn tưởng rằng cái này lông mi là giả.

"Uy soái ca, có phải hay không là người cho cái nói a" tô mộng tình lông mày chớp chớp.

"Thật giống phía trên này nói, bao ăn bao ở lương một năm trăm vạn? Tại sao ta cảm giác có chút giả a!" Mục Phong gấp qua không ít mỹ nữ, cho nên rất nhanh liền không nhìn trước mắt đôi mắt đẹp cao nhan giá trị, nghi ngờ hỏi.

"Ta đường đường yêu tỷ sẽ gạt người sao?" Khiến Mục Phong không nghĩ tới lúc, hấn vừa mở miệng, tô mộng tình liền lườm hấn một cái, sau đó vỗ vỗ Mục Phong tim nói: "Người thấy ta giống thiếu tiền người sao?"

"Không nhất định" Mục Phong không hề nghĩ ngợi, đầu năm nay người đều giảng cứu đóng gói hiệu ứng, ai biết thật giả.

"Người ngậm miệng!"

Tô mộng tình trờng Mục Phong một chút, liền trực tiếp vươn tay ra đi sờ sờ Mục Phong cánh tay, mặt, phần bụng, đồng thời hỏi: "Biết mắg người không?"

"Người trong nghề!" Mục Phong gật gật đầu.

"Sẽ đánh đờ không?" Tô mộng tình tiếp tục sờ.

"Lão tài xế!" Mục Phong thành thật trả lời, nghĩ nghĩ sợ không đủ kỹ càng, nói bổ sung: "Đơn đầu mười mấy trắg hán cũng không có vấn đề."

"Tốt nghiệp đại học sao?"

"Tất."

Không chỉ có tất, mà lại là song bằng Thạc sĩ. Mục Phong trầm nghĩ.

"Ấn ấn, không sai không sai bất quá vừa rồi vấn đề đều không phải là trọng điểm uy, người thế nào? Dài nhất ghi chép là bao lâu?"

"Ấn Hừ?" Mục Phong lông mày nhú lại, ? Chiều này mời chẳng lẽ là con vịt?

"Ủm cái rắm a, cô nắi nắi tra hỏi người đầu?" Hải lòng vỗ vỗ tay nhỏ, tô mộng tình hỏi.

"Hai giờ cũng không có vấn đề" Mục Phong trong lòng do dự muốn hay không lập tức đi, là tại không được liền hắh liền trở về tìm Hồng Liên, hắh lại không muốn đi quán ăn đêm phục vụ những lão bà kia

"A..., lợi hại ta ca! Được rồi, liền người!" Phắg phắt là nghe được cái gì ghê gớm sự tình, tô mộng tình tay nhỏ vui sướng vỗ, trực tiếp dẫn đường hướng một cỗ màu trắng Maserati đi đến, căn bản không cho Mục Phong dắi ý cơ hội.

"Còn thất thần làm gì, yêu tắ dẫn người đi gặp Boss, nằg hải lòng, không chừng lương một nằm nhiều ít đâu!"

Mục Phong do dự một chút, cũng là đi theo, dù sao hắh hiện tại thân là chút xu bạc, chân trần không sợ mang giày, ăn phải cái lỗ vốn cùng lắm thì từ cái này đại mỹ cô nằg trên thân tìm trở về.

Bất quá, tô mộng tình cũng không có mằg Mục Phong đi cái gì trung tâm tắm rửa hộp đêm loại hình địa phương, mà là trực tiếp ra nội thành, hướng vùng ngoại ô lái đi.

Chắg biết tại sao, Mục Phong làm sao cảm gắc đường này có chút quen thuộc

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Đến từ béo em gái uy hiếp

Sau hai giờ, đương Mục Phong ngồi Maserati xuyên qua cấm tú biển trang đại môn, đi vào chỗ sâu một tòa rộng rãi trước biệt thự, khuôn mặt lập tức đặc sắc.

"Mỹ nữ kia lão bản, người xác định chúng ta không có đi sai chỗ sao? Đây chính là cấm tú biển trang." Mục Phong nghi ngờ nói.

"Sai cái rắm a, cấm tú biển trang làm sao vậy, thông qua khảo hạch người về sau liền phải ở chỗ này, đừng một bộ nhà quê tiến trình đáng vẻ được không! Mà lại bản tiểu thư cũng không phải người lão bản, chân chính lão bản ở bên trong đâu."

Tô mộng tình dừng xe ở biệt thự ngoài cửa lớn, sau đó dẫn Mục Phong hướng trong biệt thự đi đến.

Biệt thự hoàn toàn là kiểu dáng Châu Âu phong cách kiến trúc, phía trước có vườn hoa, trong hoa viên còn có suối phun, chính phun màu trắng bọt nước.

Đạp vào biệt thự sàn nhà, tô mọng tỉnh chân nhỏ một đá liền đem màu vàng nhạt giày cao gót bỏ đi, lộ ra một đôi trắng bóc chân nhỏ, vui sướng đi nhún chuông cửa.

Chuông cửa theo vang về sau, hoa văn trang sức tinh mỹ gỗ lim cửa rất nhanh bị mở ra, đương thấy người mở cửa trong nháy mắt, Mục Phong mí mắt đều là không nhìn được nhảy một cái.

Tốt béo!

Mở cửa là một cái tuổi trẻ béo cô nàng, Mục Phong nhìn ra nàng trọng tải đại khái tại 140kg trở lên, nháy hai cái bím tóc đuôi ngựa, mặc sắc quần áo ở nhà, nhìn hần là nha hoàn một loại.

Lúc này trong tay nàng chính cầm một bao lớn khoai tây chiên, mơ hồ không rõ mà nói: "Tô tiểu thư trở về à nha? Bên ngoài trời nóng, nhanh lên tiến đến." Nói xong, phúi một chút tô mọng tỉnh phía sau Mục Phong một chút, tựa hồ không cảm thấy kinh ngạc, trực tiếp quay người rời đi.

Vào phòng, Mục Phong nhìn quanh bốn phía, toàn bộ biệt thự phân ba tầng, hiện đại ở không đầy đủ mọi thứ, trắng noãn ghế sa lon bằng da thật, màu đen đá cẩm thạch mặt đất, gỗ lim đồ dùng trong nhà cái bàn, trên tường còn treo mấy tấm hoặc lớn hoặc nhỏ danh gia họa tác, trên bệ cửa sổ trồng vài cọng nở rộ hoa lan, lộ ra giản lược mà phong cách cao nhã.

"Mỹ nữ tiểu Tuyết tuyết đâu, tại sao không có thấy nàng?" Tô mọng tỉnh chào hỏi Mục Phong vào cửa ngồi xuống, sau đó nhìn chung quanh một chút, hai chân khoác lên trên bàn trà đứng đưa nói.

"Tiểu thư trên lầu thư phòng đâu, hần là đang bận chuyện của công ty đi. Chờ ta ăn cái này bao khoai tây chiên, liền làm tốt cơm đi lên báo nàng. Đối Tô tiểu thư, cây gây trúc này là ai a? Chẳng lẽ lại là người tìm bảo tiêu?"

"Bingo đáp đúng, thế nào mỹ nữ nhìn cũng không tệ lắm phải không? Tiểu yêu tỷ ánh mắt thế nhưng là nhất lưu." Tô mọng tỉnh khoe khoang hướng mỹ nữ giường lên đầu, tựa hồ đối với Mục Phong rất hài lòng.

"Mặc dù Tô tiểu thư mỗi lần gọi trở về tới gia hỏa tướng mạo đều không tệ, nhưng sức chiến đấu trên cơ bản đều chỉ có 5 đi. Về phần hôm nay gia hỏa này sao?"

Thẩm mỹ nữ dành thời gian đánh giá Mục Phong một chút, trong mắt tràn đầy ghét bỏ, nói: "Uy cây gây trúc, liền người vốc người này còn muốn bảo hộ tiểu thư nhà ta, sẽ không phải là tới hết ăn lại uống a? Nói thật cho người biết, tại biệt thự này bên trong, ta mỹ nữ thế nhưng là thực lực tuyệt đối tồn tại, có cái gì tâm địa gian xảo tốt nhất đều thu a! Nên nhìn không nên nhìn mình phân rõ ràng a!

Không sợ nói cho người, lần trước Tô tiểu thư mang về một cái cây gây trúc, cũng là bởi vì nhìn lên một chút tiểu thư nhà ta, ta trực tiếp hừ hừ!"

Thẩm mỹ nữ dựng lên cái cằm cổ động tác, âm trầm mà nhìn xem Mục Phong nói: "Trực tiếp bị ta đạp gãy eo, đến nay còn tại bệnh nằm đâu."

Mục Phong khước miệng giạt một cái không có đáp lời, cái này chết béo em gái, nhìn xem liền dầu mỡ.

Bất quá Mục Phong ngược lại là nghe thấy được bảo tiêu hai chữ, tình cảm suy nghĩ cả nửa ngày, tô mọng tỉnh là muốn tìm mình tới làm bảo tiêu a.

Bao thật ăn bao trù lương một năm trăm vạn, bảo tiêu, thật đúng là đáng cái giá này cách. Dù sao cũng là lấy mạng đổi com ăn, bất quá hần Mục Phong là người bình thường sao? Lương một năm trăm vạn liền muốn để hần làm bảo tiêu, mẹ nó, nằm mơ đâu? Mà lại trọng yếu nhất chính là, cái này chết béo em gái lại dám gọi hần 'Cây gây trúc' !

Mục Phong tự hỏi nhìn không trắng, nhưng cùng cây gây trúc tám gây tre cũng đánh không đến cùng một chỗ đi thôi!

Mục Phong ghét nhất người khác cho hần lên loại này rác rưởi tên hiệu!

Mỗi người đều có khí trận, đương hai cái khí tràng bài xích người gặp nhau, trừng mắt loại sự tình này ngay tại chỗ khó tránh khỏi, thời khắc này Mục Phong cùng thẩm mỹ nữ chính là như thế!

"Uy béo em gái! Ta nhìn vẫn là gọi các người tiểu thư xuống đây đi. Tại như thế chờ đợi trời tối rồi, ca còn không có tìm tới chỗ ở đâu, vạn nhất đợi chút nữa các người tiểu thư không đề vào mắt, kia ca chẳng phải là muốn đi ngủ đầu đường." Đợi một hồi còn không có động tĩnh, Mục Phong quan sát lâu hai hồi vào thư phòng, nói.

"Phốc." Tô mọng tỉnh đang uống sữa bò, nghe Mục Phong gọi 'Béo em gái' lập tức quay đầu phun ra Mục Phong một mặt.

"Ha ha, thật xin lỗi thật xin lỗi. Ta cũng không phải cố ý, cười ha ha chết ta rồi, béo em gái! Ha ha mỹ nữ, gia hỏa này giống như phạm vào cấm kỵ của người a, ha ha." Tô mọng tỉnh một bên rút giấy giúp Mục Phong lau mặt, một bên cười ha ha, trước mặt một đôi lớn run run rẩy rẩy, kém chút không có đem Mục Phong con mắt chói mù.

"Chết cây gây trúc! Lại dám kêu ta béo em gái, ta ta ta đề chết người!"

Thẩm mỹ nữ bị tô mọng tỉnh cái này gây chuyện tình một chế giễu, lập tức tức giận đến kêu to, cũng mặc kệ cái gì nam nữ hữu biệt, một cái bay nhào liền hướng Mục Phong đè ép tới.

Một nháy mắt, phảng phất là ngày tận thế, Mục Phong chỉ cảm thấy từ trên trời giáng xuống một đoàn bóng đen, sau đó bịch một tiếng bị trên ghế sa lon, không thể động dậy.

Mẹ nó, lật thuyền trong mương, trên trời rơi xuống tai vạ bất ngờ!

Mặc cho Mục Phong thông minh một thể cũng không nghĩ tới, cái này Hồ Nữ sẽ trực tiếp cho mình đến cái Thái Sơn áp đỉnh, tăng thêm khoảng cách của hai người rất gần, trong lúc nhất thời đúng là bị đè ép cái rần chắc, có như vậy một nháy mắt, Mục Phong cảm giác mình đã xuất huyết bên trong.

"Ồ rỗng, mỹ nữ làm tốt lắm a! Ha ha!"

Tô mộng tình cái này gây chuyện tình thừa cơ trên Mục Phong hung ác đập hai cước, mà đúng lúc này, thẩm Thanh Tuyết kia đặc biệt mà dễ nghe tiếng nói tại lầu hai truyền đến, "Các người đây là tới khách nhân sao?"

Bởi vì Mục Phong bị thẩm mỹ nữ ngồi dưới thân thể, thẩm Thanh Tuyết cũng không có thấy rõ ràng mặt, thế là lông mày có chút nhăn lại, có chút nghi ngờ hỏi.

Mà phía dưới thẩm mỹ nữ cùng tô mộng tình hai người, nghe được thẩm Thanh Tuyết thanh âm, lập tức lấy thế sét đánh không kịp bưng tai từ trên thân Mục Phong rời đi, mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, giả bộ như không có cái gì phát sinh bộ dáng.

Các nàng thế nhưng là biết, thẩm Thanh Tuyết thích yên tĩnh, ngày bình thường đừng nói đùa giỡn, liền ngay cả lớn tiếng nói đùa đều là rất ít.

"Xong xong, tiểu thư nhà ta không thích nhất chính là chúng ta trong nhà ẩm ỉ, bây giờ tốt chứ, vậy mà quấy rầy đến tiểu thư làm việc. Tô tiểu yêu tỷ người nói làm sao bây giờ nha?" Thẩm mỹ nữ gấp đến độ nước mắt đều muốn rơi ra tới, lo lắng xông tô mộng tình nói.

"Ta cũng không nghĩ tới tiểu Tuyết tuyết sẽ ở lúc này ra nha." Tô mộng tình thề lưỡi, nhỏ giọng nói.

"Đều do cái này chết cây gây trúc, đều là bởi vì hấn, hai chúng ta mới có thể chọc ta nhà tiểu thư sinh khí! Đợi chút nữa chờ tiểu thư trở về phòng, ta còn cho hấn một! Hừ, nghĩ nhận lời mời tiểu thư bảo tiêu, ta mỹ nữ cái thứ nhất không đáp ứng! !" Thẩm mỹ nữ cắn răng nghiền lợi nói.

"" tô mộng tình.

Khách tới rồi sao?

Đương thẩm Thanh Tuyết tiếng nói truyền vào Mục Phong lỗ tai, hấn lập tức khẽ giật mình, ngay cả tô mộng tình hai người xì xào bàn tán cũng không có chú ý nghe, một đôi ánh mắt, rơi xuống trên lầu bóng người xinh xắn kia trên thân, lập tức liền lại khó dời đi.

Nữ nhân tư thái ưu nhã đứng tại hành lang chỗ, một đầu vén lên thật cao mái tóc đen nhánh cẩn thận tỉ mỉ, tinh xảo tịnh lệ gương mặt bên trên mang theo một bộ thật to kính đen, màu đen khung kính cùng hơn tuyết da thịt hình thành so sánh rõ ràng, toát ra một cỗ lãnh ngạo đồng thời, đẹp để cho người ta ngạt thở.

Tại Mục Phong dò xét nữ nhân đồng thời, nữ nhân một đôi ánh mắt nghi hoặc cũng tại lúc này thấy được Mục Phong, một nháy mắt, hai người đều tại đối phương đáy mắt thấy được một tia kinh ngạc.

"Là người." Thẩm Thanh Tuyết trước kịp phản ứng, lông mày nhàn nhạt nhăn lại, nhưng lập tức hiểu chuyện đã xảy ra, Mục Phong hấn là tô mộng tình ở trong điện thoại kinh hô 'Soái ca', cũng là mang về nhận lời mời bảo tiêu.

"Hắc hắc hắc, mỹ nữ thật là đúng dịp a. Không nghĩ tới trong một ngày liền gặp được hai lần." Lần nữa nhìn thấy nữ nhân, Mục Phong đáy mắt hiện lên một vòng ngay cả mình đều không thể phát giác hưng phấn, trên mặt lộ ra người vật vô hại tiểu dung.

Thẩm Thanh Tuyết trong lòng cũng hơi kinh ngạc, không nghĩ tới trên thế giới thật có trùng hợp như vậy sự tình

Bất quá thẩm Thanh Tuyết lập tức liền nghĩ đến buổi sáng hôm nay Mục Phong thu hấn tiền xe sự tình, khóe miệng nhỏ không thể thấy giương lên, cất bước đi tới trong đại sảnh.

"Tiểu Tuyết tuyết, người cùng gia hỏa này nhận biết?" Tiểu yêu tô mộng tình giống như là phát hiện đại lục mới, chân trần liền nhảy xuống ghế sofa.

Thẩm Thanh Tuyết không để ý đến tô mộng tình, mà là đi thẳng tới Mục Phong trước mặt, ngữ khí bình tĩnh nói: "Người đến nhận lời mời bảo tiêu?"

Mục Phong lông mày nhíu lại, không mò ra nữ nhân này khóe miệng đường cong là có ý gì, đang muốn mở miệng, lại nghe thấy thẩm Thanh Tuyết lại lần nữa lên tiếng.

"Hai năm một trăm triệu, chúc mừng người Mục Phong tiên sinh, người được tuyển!"

Chương 16: Một lần nữa khảo hạch

"Trời ạ? ! Một trăm triệu!"

Tô Mộng Tinh Hòa thắm mỹ nữ đồng thời không hện mà cùng kinh hô lên.

Cái này giá trên trời, không chỉ có Tô Mộng Tinh Hòa thắm mỹ nữ cảm thấy chấn kinh, liền ngay cả chính Mục Phong, cũng là nghe được bên tai chấn động.

Ở nước ngoài thời điểm, một trăm triệu đối Mục Phong tới nói, cũng không phải là cái gì số lượng lớn.

Nhưng là hiện tại, cơ hồ người không có đồng nào Mục Phong, không thể không sợ hãi thần phục cái này đích xác là cái như sấm bên tai thiên văn số tự.

Lại nói, trên quốc tế cấp cao nhất bảo tiêu, lương một năm đồng dạng tại năm sáu trăm vạn, một ngàn vạn một năm đã là cao nữa là!

Thế nhưng là cái này thắm Thanh Tuyết, thế mà mở miệng chính là hai năm một trăm triệu, một năm 5000 vạn!

Thật coi tiền tiền là giấy làm? Hay là gió lớn thổi tới?

Giờ phút này, mười phần không nguyện ý tiếp nhận cái này giá trên trời thắm mỹ nữ, tranh thủ thời gian móc ra một bao khoai tây chiên, "Răng rắc răng rắc" nhai, trước ép một chút!

Sau một lát, thắm mỹ nữ mới rốt cục phá vỡ trầm mặc, phát ra một chuỗi cao nồng độ mờ vị đặc hữu trợ phụ âm: "Tiểu Tuyết, người ra giá có phải hay không mở quá cao? Cây gậy trúc này, có thể đáng nhiều tiền như vậy sao? Một năm 5000 vạn a! Chắc chắn, thật sự là không có người nào!"

Nhỏ nhả cao quý, khí chất lách lách thắm Thanh Tuyết, vừa đỡ chỉ đen kính mắt, một bộ chăm chú mặt: "Hắn đáng đồng tiền!"

Thắm mỹ nữ vẫn kiên trì lập trường của mình: "Tiểu Tuyết, Đại tiểu thư của ta! Người sắc mặt tại sao có thể nghiêm túc như vậy? Nếu không người suy nghĩ lại một chút? Hoặc là thi lại hạch khảo hạch hắn, không muốn nhanh như vậy liền lựa chọn thu nhận hắn!"

Tô Mộng Tinh gặp thắm mỹ nữ một mực cùng tiểu Tuyết tuyệt làm trái lại, chủ tớ không phân, cũng không phải cái sự tình.

Lại nói, cái này Mục Phong, thế nhưng là mình đưa tới, dù sao cũng phải mèo khen mèo dài đuôi một chút.

Thế là, tiểu yêu Tô Mộng Tinh, nhẹ nhàng vừa gõ thắm mỹ nữ béo ị trán, nhếch miệng vui mừng mà nói: "Hi hi, mỹ nữ, đừng ồn ào! Ta Tô Mộng Tinh là ai, đây chính là khuyên thành quốc tế một tay hảo thủ, gần như chỉ ở chúng ta tuyệt tuyệt phía dưới! Ta khai ra người, nào có sai được? Còn có, chúng ta tuyệt tuyệt, già có ánh mắt, liếc mắt liền nhìn ra cây gậy trúc này, tuyệt đối có thực lực đảm nhiệm cận vệ chức vụ này!"

Tô Mộng Tinh một trận khoe khoang, thuận tiện khen tiểu thư có ánh mắt, nhưng là trong lòng chính nàng kỳ thật cũng tại nói thầm: Cái này Mục Phong, đến cùng lai lịch gì? Có thể đáng hai năm một trăm triệu sao? Không được, đợi chút nữa tiểu thư sau khi đi, phải lần nữa khảo hạch một chút, xem hắn đến cùng có cái gì năng lực, thế mà chiêu đến tiểu thư mở ra như thế một cái giá trên trời!

Giờ phút này, Mục Phong trong lòng mặc dù chấn kinh, nhưng là sắc mặt y nguyên rất bình tĩnh, bình tĩnh đến một cái gợn sóng tựa hồ cũng không có lên.

Nếu là đối lại người khác, nghe được cái này giá trên trời, khẳng định không kịp chờ đợi hô to: Cảm ơn tiểu thư ưu ái, ta nguyện ý làm, ta vạn phần nguyện ý, người chính là của ta mẹ ruột loại hình!

Mục Phong tựa hồ còn tại suy tư.

Thắm Thanh Tuyết ngược lại có một chút khản trương cảm giác vọt khắp cả toàn thân.

Nếu là nhìn kỹ, thắm Thanh Tuyết chỉ đen kính mắt bên trong vành mắt, đã có ửng đỏ.

Đây là một loại không người có thể minh bạch buồn khuất cảm giác!

Thắm Thanh Tuyết trong lòng, còn lặp lại lên một câu: Chẳng lẽ lần này, người y nguyên muốn bỏ xuống ta sao?

Nhìn thấy Mục Phong bộ này có chút không có thêm đáng vẻ, có chút không nín được thắm mỹ nữ, lập tức "Thùng thùng" mấy bước, chạy đến Mục Phong phía trước, dùng mập tròn cánh tay, đụng đụng Mục Phong, nói: "Cây gậy trúc, chúng ta tiểu Tuyết chờ người mình xác trả lời chắc chắn đâu! Ai, đến cùng có làm hay không a? Đây là thiên đại tốt kỳ ngộ a, bỏ lỡ cái tiệm này liền không, a không đúng, là bỏ lỡ cái thôn này liền không có tiệm này!"

Nhìn xem Mục Phong chậm rì rì bộ dáng, Tô Mộng Tinh cũng có mấy phần không vững vàng, tiếp tra nói: "Đứng a! Tiểu tử, thẳng thắn chút!"

Mà Tô Mộng Tinh trong lòng, thì tại thâm nghĩ: Tiểu tử a, ta tiểu yêu cũng tìm vô số cái hộ vệ, kết quả tiểu thư đều không coi trọng! Liền ngơoi vừa đến đã bị tiểu thư thu nhận, ngơoi cũng không thể không đáp ứng a! Nếu không, cô nãi nãi ta lại phải bốn phía đi tìm kiếm thí sinh.

Mục Phong rất vô tội, vươn tay, mở ra, mấy phần bình tĩnh nói ra: "Ha ha, đây hết thấy, tựa hồ tới quá đột nhiên, trước hết để cho ta lại suy nghĩ một chút a!"

"A? Còn cân nhắc cái gì a?" Tô Mộng Tinh Hòa thâm mỹ nữ lần nữa trăm miệng một lời kinh hô lên.

Mà thâm Thanh Tuyết, khoe mắt vành mắt đỏ càng thêm rõ ràng.

Thâm Thanh Tuyết cái mũi chua chua, ngữ khí trong lúc đó trở nên có chút đáng thương: "Ta hiểu được, ngơoi quả nhiên vẫn là muốn lần nữa bỏ xuống ta à!"

Ngơoi quả nhiên vẫn là muốn bỏ xuống ta à! ! !

Câu nói này, để Mục Phong nhớ tới rất nhiều rất nhiều chuyện cũ.

Mục Phong sợ nhất chính là nữ hài tử làm ra loại này dáng vẻ đáng yêu!

Mục Phong trong lòng cứng rắn nhất địa phương, trong lúc nhất thời, cũng không hiểu trở nên có chút mềm mại.

Dù sao, mình bây giờ cũng xác thực nhu cầu cấp bách một cái coi như công việc ổn định.

Lại nói, ở chỗ này, nói không chừng mình có thể một lần nữa tìm về những cái kia mình nhất định phải tìm về đồ vật, nói không chừng có thể tìm tới giấc mộng kia bên trong chớp mắt là qua mỹ diệu thân ảnh.

Rốt cục, Mục Phong mỉm cười, sờ lên cái cằm, nói: "Tiểu Tuyết tuyệt, tốt a! Ta chính thức tuyên bố: Nguyên ý đảm nhiệm tiểu Tuyết tổng giám đốc cận vệ cái này gánh nặng đường xa gian khổ nhiệm vụ! Nhưng là, chỉ có hai năm kỳ hạn ha! Hai năm sau, nói không chừng ta còn là sẽ rời đi!"

Thâm Thanh Tuyết khoe miệng, rốt cục hiện lên vẻ mơ hồ ý cười.

Nào biết, béo cô nàng lập tức gõ một cái Mục Phong bả vai, nói: "Xung hô như thế nào chúng ta đại tiểu thư đâu? Biết không, ngơoi chính là chúng ta đại tiểu thư một cái bảo tiêu! Tính chất cùng người làm công đồng dạng! Ngơoi hoặc là gọi 'Tổng giám đốc', hoặc là gọi đại tiểu thư, nhưng là 'Tiểu Tuyết tuyệt' là ngơoi có thể gọi sao?"

Thâm Thanh Tuyết vì che giấu ánh mắt của mình, nhân nhạ nói ra: "Xét thấy Mục Phong tiên sinh vẫn là người mới, còn dư lại công việc cùng quy củ, vẫn là tiểu yêu ngơoi cho hân hạo hạo nói một chút đi! Chỗ ở cái gì, cũng từ tiểu yêu tốt đẹp cô nàng đến an bài!"

Thâm Thanh Tuyết nói xong, trong lòng rung động không thôi đi lên lầu.

Tiểu thư rời đi, mỹ nữ cùng Tô Mộng Tinh, song song đi tới Mục Phong phía trước, đồng thời đưa tay ra móng vuốt, không ngừng khê trương khê hợp, khoe môi nhếch lên từng tia từng tia đắc ý cười xấu xa.

Mục Phong xem xét, biết hai nữ, đang dùng thủ thế ám chỉ mình: Tiểu tử, ngơoi hôm nay cần phải đưa tại tỷ trong lòng bàn tay, ngơoi đã trốn không thoát các tỷ tỷ ma trảo!

"Tiểu yêu, mỹ nữ, hai người các ngơoi đừng làm rộn! Nếu là rảnh đến hoàng, đi trước cho ta đến bình Champagne, hoặc là trước mang ta đi tắm nước nóng cũng là có thể!"

Mục Phong mấy phần hài lòng nói.

Tô Mộng Tinh cười đến không ngậm miệng được, chống đỡ bờ eo thon, nói: "Mục Phong tiên sinh, ngơoi là tới làm bảo tiêu, cũng không phải đến hưởng thụ! Ngơoi cho chúng ta hai cái là ngơoi hạ nhân a? Ha ha ha, người mới nha, chúng ta lại phải cho ngơoi dò xét một chút a!"

Mỹ nữ lập tức hiểu ý, một trận mặt mày hơn hơ, chắc lấy khoai tây chiên, nói: "Cây gây trúc, lời nói thật nói với ngơoi đi, tiểu thư cho ngơoi mở ra như thế một cái giá trên trời, hai chúng ta đều không phục! Là ngựa chết hay là lừa chết, trước tiên cần phải lời ra đến linh lợi! Hiện tại, hai chúng ta, phải lần nữa khảo hạch một chút ngơoi!"

A, nguyên lai là hoài nghi ta không đáng con số này a?

Mục Phong cũng là minh bạch, làm cầm tù biến trang người mới, cũng nên bị nhảm chán người, trước trên cột một phen.

Bất quá, Mục Phong xác thực không có cái này hào hứng cùng với các nàng hồ nháo.

Mục Phong đang muốn uyển chuyển cự tuyệt, nào biết mỹ nữ đã ném khoai tây chiên, dời qua một trương lưu quang đầu bàn, lại chuyển đến hai cây

băng ghê.

"Cây gây trúc, đến, cùng Nữ Nữ trước tách ra cái cổ tay! Nhìn người cái này cánh tay nhỏ bắp chân, có thể tách ra qua ta không?"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Phản hí hai nữ

"Ha ha, mỹ nữ, làm sao mở miệng một cái cây gây trúc, ngậm miệng một cái cây gây trúc a? Kỳ thật người là có thể gọi ta Phong ca, gọi ta soái ca cũng không có ý kiến!"

Mục Phong nói xong, bắt đầu đi lắc đầu, lại không tâm tư đi cùng như thế một cái béo cô nàng vật tay.

Gặp Mục Phong không đến, mỹ nữ đành phải sử xuất khích tướng đại pháp: "Hào hảo, người tới trước cùng ta tách ra bên trên một tay cổ tay, ta nếu bị thua, liền bảo người Phong ca! Tinh cảm, người cái này cây gây trúc, là không dám cùng ta so a? Sợ bại bởi một cái mỹ nữ, về sau trên mặt ám muội a?"

Khích tướng đại pháp? Không dùng được a!

Mục Phong y nguyên lắc đầu, dạo bước liền muốn rời đi tư thế.

Giờ phút này, Tô Mộng Tinh lập tức liền hoàn giáp công: "Mục Phong, người dừng lại! Người như là đã đáp ứng làm chúng ta đại tiểu thư cận vệ, liền không thể một bộ chủ nhân giá đỡ! Ta đây, hiện tại liền xem như người người mới này lâm thời huấn luyện viên! Chuyện sau này vật, người còn phải nghe ta chỉ huy. Hiện tại, bản giáo luyện mệnh lệnh người, tới cùng nhà chúng ta mỹ nữ so tay một chút, nhìn người có hay không thật có thể nhin!"

S hít! Cảm lông gà lệnh tiến tới dọa ta?

Chiều này cũng không tốt làm!

Mục Phong cười nhạt một tiếng, co cẳng liền đi.

Hai nữ, lập tức hai mặt nhìn nhau.

Ngay tại Mục Phong muốn đi ra đại sảnh thời điểm, coi như cơ linh tiểu yêu, minh bạch Mục Phong loại này người mới, tâm cao khí ngạo, ăn mềm không ăn cứng, liệt mã trước được trấn an một phen!

Thế là, tiểu yêu dịu dàng nói: "Phong ca, Phong ca, đến, trước cùng chúng ta Nữ Nữ tách ra một vật tay. Nếu là người thắng, ta cho người, a không, mỹ nữ cho người quét dọn gian phòng!"

Cái này âm thanh Phong ca kêu còn có mấy phần ngọt.

Phải cho ta quét dọn nhà ở? Đây cũng là cái không tệ giao dịch.

Mục Phong lúc này mới cười nhạt một tiếng, ngồi xuống mỹ nữ đối diện, nói: "Mỹ nữ, nhưng không cho đối ý a! Còn có, nếu như các người lần này thua, tiểu yêu về sau đến cho ta tẩy quần áo bẩn! Đương nhiên, bao quát giặt nước!"

Tiểu yêu nghe xong, trong lòng đã sớm mừng toét ra: Hồn đản, dám trêu chọc ta tiểu yêu? Quần áo bẩn loại vật này là có thể để cho ta đến tẩy sao? Chờ xem, tiểu tử, không hảo hảo trừng trị người, ta cũng không phải là tiểu yêu!

Mỹ nữ gặp Mục Phong rốt cục chịu ra tay, có mấy phần nhỏ kích động, hút mạnh một hơi, lực xâu mập mạp cánh tay, còn dựng thẳng lên một cây ngón trở ngoắc ngoắc, thầm nghĩ: Tiểu tử, mau tới bêu xấu đi!

Mục Phong hơi hột khê vuron tay, nắm chặt mỹ nữ cổ tay.

Mỹ nữ tay, đầy đặn, ấm áp, còn lệch rộng.

Man kinh nhất định không nhỏ.

"Hi hi, cây gậy trúc, ta ba giây liền có thể tách ra lật ngori xương sườn tay!"

Mỹ nữ nói xong, cắn răng một cái, mạnh mẽ ra sức, thật đem Mục Phong tay tách ra lệch một cái biên độ.

Ha ha, cái này Hồ Nữ, không hồ có cái này một thân mỡ, nguyên lai thật là có mấy phần khí lực đâu.

Nếu là phổ thông nam tử, cùng cái này Hồ Nữ cứng đối cứng, còn chưa nhất định có thể tách ra lật nạng đâu.

Mục Phong cười nhạt một tiếng, nói: "Nữ Nữ, vật tay đâu, phải chú ý tiết tấu! Tiết tấu loại vật này đâu, liền nên có lên có xuống nặng, hiểu không?"

Mục Phong nói xong, nhẹ nhàng lung lay mấy lần cổ tay.

Một cổ thần kỳ lực lượng, lại không hiểu từ mỹ nữ trong lòng bàn tay, lan tràn đến toàn thân.

Loại cảm giác này, thật quý dị, thoáng như thăng tiên.

Mỹ nữ báo đáp ân tình không tự kìm hãm được khuôn mặt biến đỏ.

Tiểu yêu xem xét, thầm nghĩ: Trời ạ, đây là vật tay sao? Ngay cả vật tay đều có thể tách ra ra loại này quý dị tiết tấu? Ngô, gia hỏa này, đến cùng là thể nào làm được? Kỳ thật, ta cũng nghĩ thử một chút đâu!

Bánh!

Mục Phong rút cục lấy ra mấy phần thực lực!

Đạo này cường hãn lực đạo, lập tức chấn động đến mỹ nữ toàn bộ thân thể lui về sau một hai bước khoảng cách.

Về sau, mỹ nữ rũ cụp lấy đầu, ngồi xuống tinh mỹ trên ghế sa lon, không nói, chỉ là bụm mặt, trở về chỗ vừa rồi loại kia cảm giác quý dị.

Tiểu yêu thấy thế, lập tức bùng lên một chén nước lạnh, gọi đến mỹ nữ trên mặt, nói: "Mỹ nữ, bây giờ trở về qua thần tới không?"

"Hồi qua thần đến rồi!"

"Hồi qua thần tới liền đi cho ngori Phong ca quét dọn gian phòng!"

"Rồi!"

Mỹ nữ như là một đầu dụ dăng ngoan ngoãn cừu non, ngoan ngoãn rời đi.

Tiểu yêu lúc này mới cái này đến xoay ngori lại, một mặt cười xấu xa nhìn thấy Mục Phong.

Tiểu tử này, vừa rồi vốn cho là hấn thua, liền để hấn đi cho chúng ta gọi nước! Kết quả tính sai ! Bất quá, làm ngori lâm thời huấn luyện viên, ta có thật nhiều đau khổ có thể cho ngori ăn!

Tô Mộng Tinh nghĩ tới đây, thối lui cười xấu xa, chừng chặc đang hoảng mà nói: "Mục Phong, ngori cũng biết, chúng ta đại tiểu thư, đây chính là Trung Hải đệ nhất mỹ nhân, lâu dài ẩn hiện tại Trung Hải những cái kia nhân vật có mặt mũi bên trong. Thậm chí, sẽ còn có mặt không ít kinh thành bạn bè, quốc tế bạn bè tiệc rượu! Ngori đây, làm chúng ta đại tiểu thư duy nhất cận vệ, đương nhiên phải hiểu không ít đồ vật, mới xứng cùng chúng ta đại tiểu thư cùng nhau đi có mặt những cái kia lớn trường hợp! Ti như, ngori quần áo, dáng ngori, thể đứng, lễ nghi các loại, đều muốn một lần nữa nghiêm ngặt huấn luyện một phen. Tóm lại, ngori mỗi tiếng nói cử động, đều phải trải qua nghiêm ngặt huấn luyện, xứng với chúng ta đại tiểu thư thân phận!"

Mục Phong không khỏi buồn cười, nói: "Tiểu yêu mỹ nữ, ca là tới làm bảo tiêu, là chủ yếu phụ trách đánh ngori, không phải tới làm rượu bạn hoặc là phù rể! Có thể bảo chứng tiểu thư an toàn là được rồi, lấy ở đâu quy củ nhiều như vậy!"

Bất quá, tiểu yêu lập tức lại ba lạp ba lạp nói với Mục Phong dạy một trận.

Về sau, tiểu yêu lôi kéo Mục Phong, nói: "Đi, ra ngoài, ta trước dạy ngori đi đường nào vậy, làm sao đứng thẳng, làm sao mỉm cười!"

Làm cái bảo tiêu, làm sao nhiều như vậy việc vật đâu?

Sớm biết dạng này, lúc trước xác thực nên suy nghĩ thật kỹ một phen.

Bất quá, ai kêu mình đã đáp ứng đâu!

Cầm lương cao làm việc, xác thực không thể vừa đến đã cùng tiểu Tuyết tốt nhất khuê mật huyền náo rất cương.

Thế là, có chút mặt ủ mày chau Mục Phong, bị tiểu yêu một trận lôi kéo, dẫn tới một mảnh tu bổ rất tinh xảo trên bãi cỏ.

Tiểu yêu chừng chặc đang hoảng gọi Mục Phong đứng ở một bên, nhìn cho thật kỹ, mình tới trước làm đi đường làm mẫu.

Thế nhưng là tiểu yêu, quơ thon thả lại chơi mất thân thể, uốn éo uốn éo đi lên bất quy tắc bước chân người mẫu đến, lập tức để Mục Phong nhếch miệng vui lên.

Cái này không phải nam bảo tiêu có thể đi bước tư?

Quá nương! Quá người mẫu!

Mục Phong lập tức minh bạch, kỳ thật tiểu yêu nữ hài tử này, cũng là tùy tiện tính tình bên trong người, mình làm như thế nào đi đường cũng không biết, còn muốn lấy sung làm huấn luyện viên.

Bất quá, cẩn thận nhìn thấy tiểu yêu đường cong, mảnh khảnh tứ chi, thực cũng đã Mục Phong một lần nữa có mấy phần tinh thần.

Tiểu yêu làm mẫu xong, lại chẳng chặc dàng hoàng nhếch lên ân đào khoe miệng, dịu dàng nói: "Mục Phong tiên sinh, nhìn kỹ, tiểu dung đâu, nên như thế cười!"

Mục Phong sờ lên cằm cười một tiếng, nói: "Tiểu yêu, cười thôi đi, trước tiên đem bờ môi bẻ chặt chẽ một điểm! Cười không lộ răng mới là cao quý cười, thuyết pháp này nghe qua sao?"

Tiểu yêu gật đầu: "Àn, đúng, giống như trước kia là ở nơi nào nghe qua!"

Bất quá tiểu yêu lập tức cảm giác không đối: Gia hỏa này, đến cùng là ta đang dạy người làm sao cười, vẫn là người đang dạy ta a?

Tiểu yêu thử nghiệm đem bờ môi bẻ chặt chẽ, thế nhưng là vẫn là rất không quen, cuối cùng nhếch miệng vui lên: "Ha ha, tiểu dung liền dạy đến nơi đây! Hiện tại, ta sẽ dạy dạy người, làm như thế nào đứng thẳng, liền có thể đưa đến không gian tự uy uy hiếp hiệu quả!"

Tiểu yêu nói xong, không khỏi vênh lên lộ đỉnh, hai tay bên cạnh rủ xuống.

Mục Phong xem xét, bật thốt lên: "Tiểu yêu, người sau lưng không tụt úc, biên độ cũng không tụt a! Nhưng là, ca ca có thể dạy người làm sao đem nó trở nên càng lớn, càng có đường cong cảm giác!"

"A? Thật sao? Người thực sẽ sao, đến, dạy một chút ta à!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Nửa đường cho gạt!

Tiểu yêu vừa nói xong, lại có chút hối hận.

Rõ ràng là mình đang dạy Mục Phong đồ vật nha, làm sao cảm giác Mục Phong cùng vị trí của mình bị điên đảo nhất chuyển.

Ngô, bị gia hỏa này nửa đường cho gạt!

Bất quá, đối với Mục Phong nói sự tình, tiểu yêu hoàn toàn chính xác hết sức cảm thấy hứng thú.

Nếu là cái này Mục Phong, thực sẽ cái này tuyệt chiêu, mình có thể tính tìm đúng người.

Về sau, mình sau lưng, lại trở nên mê người một điểm, coi như không sánh bằng đại tiểu thư vẻ đẹp, nói không chừng cũng có thể làm Trung Hải thứ hai đại mỹ nhân đâu!

Nữ hài tử, ai không thích chưng diện đâu!

Nghĩ tới đây, tiểu yêu cái gì cũng bất chấp. Uốn éo nhoáng một cái, xen lẫn nhảy nhót bước chân, chạy tới Mục Phong bên người, lóe ngấp nước mắt to, đóng đưa Mục Phong cánh tay, dịu dàng nói: "Mục Phong ca ca, người thực sẽ sao? Đến, dạy một chút tiểu yêu thôi!"

Ha ha, cô gái nhỏ này, cho cái hờ, liền thật hướng bên trong nhảy đâu!

Mục Phong sắc mặt biến đến nghiêm chỉnh lại, nói: "Ân! Trước kể cho người giảng nguyên lý đi!"

Mục Phong nói xong, kéo ra y phục của mình, lộ ra một khối tuần mã cơ bắp.

Tiểu yêu không hiểu, tranh thủ thời gian bưng kín miệng nhỏ, khuôn mặt ửng đỏ, nói: "Mục Phong ca ca, người kéo quần áo làm cái gì a?"

Mục Phong một lần nữa cài nút áo, nói: "Nhìn thấy không, những này cơ bắp, kỳ thật đều không phải là huấn luyện ra!"

Tiểu yêu liếc qua Mục Phong, cười nói: "Đừng bắt ta làm trò cười, cơ bắp không phải huấn luyện ra, đầu người bên trong là không phải có bao a?"

Mục Phong đang đưa hai cây đầu ngón tay, nói: "NO NO cơ bắp không phải luyện ra được! Rất nhiều người, coi là cơ bắp chính là huấn luyện ra. Nhưng là, đó cũng là biểu tượng! Loại kia huấn luyện ra cơ bắp, là không trải qua đánh! Chỉ có bộ dáng, cơ bắp bên trong cũng không có gì lực lượng! Ca ca cơ thể của ta đâu, thật không phải huấn luyện ra, mà là dựa vào bị đánh, bị đánh ra!"

Tiểu yêu vậy lên sợi tóc, cái hiểu cái không nói ra: "A, cơ bắp là dựa vào bị đánh mới mọc ra? Nghe, tựa hồ có mấy phần đạo lý!"

Mục Phong lập tức gật gật đầu: "Có giác ngộ! Dựa vào bị đánh mọc ra cơ bắp, bên trong lực lượng, cường hãn như mãnh thú, bị đánh năng lực mười phần cường hãn, mọc ra cơ bắp cũng mấy chục năm sẽ không lại mọc lan tràn thịt thừa! Ân, giống nhau đạo lý, nghĩ đẹp sau lỗi, liền phải trước bị đánh! Bị đánh lâu, sau lỗi tuyệt đối có thể đỉnh chỉ chén nước, mà lại có thể mấy chục năm không đi hình!"

Tiểu yêu cẩn thận sửa lại một chút mạch suy nghĩ, vẫn là cảm giác chỗ nào tựa hồ không đúng.

Rốt cục, giáo hoạt giáo hoạt tiểu yêu, rốt cuộc hiểu rõ, chỉ vào Mục Phong chớp mắt: "Mục Phong tiên sinh, có thể a, lượn quanh như thế nửa ngày, nguyên lai người là muốn đánh ta à? Người làm ta khờ a?"

Mục Phong trong lòng đã sớm vui mở: Đừng nhìn người gọi tiểu yêu, tại ca ca nơi này, người mặc dù là khuyển thành quốc tế tinh anh, cũng nhất định sẽ trí thông minh biến thấp.

Nhưng là Mục Phong biểu lộ, vẫn là chững chạc đàng hoàng, nói tiếp: "Tiểu yêu đại mỹ nữ a, người đồ chơi kia thật có thể trở nên tốt đẹp mấy lần, biến chói mắt mấy cái vây độ. Mà lại ta đã đem bí mật nói cho người biết! Đương nhiên, cụ thể làm sao thao tác, cũng là có không ít kỹ pháp, ca ca có thể chậm rãi dạy người!"

Nhìn Mục Phong đáng vẻ, rất chân thành, không giống nói đùa.

Gia hỏa này nói biện pháp đến cùng là thật là giả đâu?

Ngay tại tiểu yêu chần chờ thời khắc, Mục Phong lại lần nữa nói: "Có hiệu quả hay không, không thử một chút làm sao biết đâu? Chuyện cũ kể thật tốt a, muốn có được chưa từng từng chiếm được đồ vật, liền muốn đi làm những cái kia chưa từng có đi làm qua sự tình!"

Tiểu yêu nghe xong, cảm thấy Mục Phong nguyên lai rất biết cách nói chuyện đâu, quả nhiên không hổ là Cambridge văn học hệ uống cái dương mực nước rửa biển.

Nếu không, thử một chút?

Rốt cục, tiểu yêu vẫn là nửa tin nửa ngờ nói ra: "Kia tiểu yêu liền thử một lần đi! Nếu là người dám đùa ta, ta có cơ hội thu thập người!"

"Ha ha, tiểu yêu nói chỗ nào nói! Người thành thật, xưa nay không lác lư!"

Mục Phong nói xong, sửa sang lại tiểu yêu thế đứng, mới giương lên bàn tay, chính là một trận đập nện!

Cô gái nhỏ này, giáo hoạt giáo hoạt, còn muốn tìm cơ hội sẽ trừng trị ta, hiện tại nhưng phải hảo hảo rút quất người.

Bất quá, Mục Phong quạt hai lần, lại không muốn thật đem tiểu yêu đánh đau nhức. Cô gái nhỏ này, ngốc mạnh ngốc mạnh, thích hợp mà dùng giáo huấn một chút năng là được rồi.

"Ngô, Phong ca, cảm giác này quả thật không tệ đâu!"

"Tiểu yêu, tình cảm người còn bị đánh lên nghiện rồi?"

"Ngô, vẫn có chút đau nhức cộc!"

"Ha ha, muốn có được một cái khác người hâm mộ đồ vật, đây chính là phải trả giá thật lớn, người nhin thêm đi!"

"Tốt! Ta nhin!"

Một hơi, Mục Phong đánh mấy chục cái, cảm giác tay mình đều có chút như nhũn ra, mới ngừng lại được.

Xem xét tiểu yêu thần sắc, một hồi run vai, một hồi cắn răng. Bên khóe mắt, tựa hồ còn có một số nước mắt.

Ha ha ha, cô gái nhỏ này, vẫn là cảm giác có đau một chút đúng không?

Bảo người lung tung tại ca trước mặt nhảy nhót? Hiện tại biết đau không?

"Tiểu yêu, đau không?" Mục Phong biết rõ còn cố hỏi mà hỏi.

Tiểu yêu dụi dụi mắt vòng, lại xoa xoa bị đập chỗ, nói: "Nói nhảm, có thể không thương sao? Bất quá, tiểu yêu gánh vác được, tiếp tục tới đi!"

Ôi ta đi, còn bị đánh lên nghiện rồi? Thật trời sinh thiếu ngược?

Tiểu yêu gánh vác được, Mục Phong tay có thể ăn không ở. Lại quát xuống, mình tay liền phải bao băng gạc.

Thế là, Mục Phong tìm cái cớ: "Mọi thứ đâu, muốn giăng cái kiên trì bền bỉ! Năm phút nhiệt tình mở bất động viễn chinh chiến xa! Loại này quật kỹ pháp không gián đoạn, dần dà, mới có thể có rõ ràng hiệu quả. Hôm nay đâu, đến đây kết thúc!"

Tiểu yêu tin là thật, mấy phần ủy khuất gật gật đầu, nói: "Vậy thì tốt, ta nên trở về đi tắm rửa! Đúng, sự tình hôm nay, liền người biết ta biết! Người dám cho ta giữ ra đi, ta không tha cho người!"

"Đi thôi đi thôi!"

Mục Phong nói xong, muốn tìm một điều thuốc đốt, thế nhưng là trong túi nhưng không có.

Tiểu yêu rời đi về sau, bảo an Tần ca lại chạy tới, ánh mắt quý dị, khóe miệng cười xấu xa, trong tay còn mang theo một cái bao.

Tần ca nhìn thấy Mục Phong, lập tức gian giáo mà hỏi: "Phong ca a, ta đã thấy được, vừa rồi người cùng tiểu yêu đại mỹ nữ tựa hồ rất thân cận a, truy cầu tiểu yêu rất nhiều người, người thật là có phúc!"

Tiểu yêu vừa rồi mới nói chẳng ngờ hôm nay sự tình bị cái thứ ba gia hỏa biết, kết quả cái này anh ruột thế mà thấy được.

Mục Phong mấy phần không vui, Tần ca tranh thủ thời gian đem thả hạ bao khóa, từ trong túi móc ra hộp lại mây khói, rút ra một cây, cho Mục Phong đốt.

Về sau, Tần ca mới biết thú nói ra: "Phong ca, yên tâm, chúng ta chỉ là hạ nhân, sẽ không lung tung nghị luận những chuyện này, nếu không chúng ta vài phút khả năng bị sa thải a! Bất quá tiểu nhân thật hâm mộ người a! Có thể được đến tiểu yêu phương tâm, ngắm lại cũng đẹp a!"

Mục Phong phun ra một vòng khói, hỏi: "Ai bảo người tiến đến?"

Tần ca giờ bao khóa: "Mỹ nữ bao khóa, bên trong khẳng định lại là khoai tây chiên cái gì! Bao khóa đến đại môn, tiểu nhân liền chủ động đưa tới!"

A, là như thế này!

Mục Phong phát phát tay, ra hiệu Tần ca: Tranh thủ thời gian nên làm cái gì làm cái gì đi.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Đội cái nước

Mục Phong rất lâu không có hút thuốc lá, hiện tại mặc dù chỉ rút một cây cấp bậc rất phổ thông mây khói, nhưng là nicotin chậm rãi tại ngũ tạng lục phủ khuếch tán ra tới cảm giác vẫn là rất thoải mái.

Mục Phong hút xong, duỗi ra lưng mỏi, lại nghe đến trên người mình có cổ ề ảm nam nhân vị nói.

Ngô, đã rất lâu không có tắm!

Là nên đi tắm một cái!

Mục Phong về tới trong biệt thự, gặp mỹ nữ, ngay tại hủy đi khóa, lên con cười ngây ngô.

"Hi hi, khoai tây chiên!"

"Hi hi, vẫn là ta thích sô cô la!"

"Hi hi, còn có mạch mằm bánh bích quy —— "

Ngô, cái này Hồ Nữ, ôm kia túi bao khóa, như ôm lấy bạn trai đồng dạng!

Bất quá, Mục Phong cũng xác thực có mấy phần đói bụng.

Nhất là trông thấy mỹ nữ tại say sưa ngon lành thưởng thức mình đồ ăn vặt, càng khơi gợi lên Mục Phong cảm giác đói bụng.

Mục Phong đi đến, mỹ nữ thế mà ngay cả chào hỏi cũng không đánh một cái!

Mục Phong đành phải mình mở miệng: "Khụ khụ, mỹ nữ a, lúc nào ăn cơm a?"

Thế nhưng là, Mục Phong đã hướng về phía mỹ nữ nói chuyện, mỹ nữ thế mà không nghe thấy đồng dạng.

Xem ra, mỹ nữ đã triệt để say mê tại mình mỹ thực bên trong a!

Dứt khoát, Mục Phong đi nhanh mấy cái, đoạt lấy một túi sô cô la, xé mở, móc ra hai khối, bỏ vào trong miệng mạo xưng đồ đói.

Thế nhưng là, ngay tại một sát na này gặp, lại nghe được "Ba" một tiếng gió vang, thật đô đô một quyền đã đánh vào Mục Phong trên bụng.

"Ai vậy, dám cướp ta mỹ nữ đồ ăn, chán sống rồi?" Ngay sau đó, vang lên mỹ nữ mắng liệt âm thanh.

Mỹ nữ một quyền này, trở ra mười phần nhanh.

Mỹ nữ như thế thật trắng thân thể, lực lượng cũng không nhỏ, đánh Mục Phong một quyền, thế nhưng là Mục Phong cũng không có nửa điểm về thống khổ. Tương phản, Mục Phong chỉ coi là mỹ nữ tại cho mình gãi ngứa ngứa.

Mỹ nữ xem xét, không khỏi xấu hổ, nói: "Phong ca, ngươi nguyên lai ngươi năng lực kháng đòn tốt như vậy a? Ôi, tay của ta, đau quá!"

Mục Phong tiếp lấy cười nhạt một tiếng: "Hồ Nữ, nguyên lai ngươi là cậu a? Đoạt ngươi một điểm đồ ăn, ngươi liền triệt để liều mạng rồi? Bất quá, vô dụng! Muốn đánh đau ca ca, ngươi lại nhiều ăn chút, có cái 150 kí lô trọng lượng cấp rồi nói sau!"

Hồ Nữ che lại đồ ăn, ngó ngó Mục Phong bụng, le đầu lưỡi: "Phong ca, ngươi đây rốt cuộc cái gì thể trạng a? Ta đánh như vậy ngươi cũng không thương! Ta nhưng nhớ kỹ, chính là người an ninh kia anh ruột, trước kia cũng là vụng trộm cướp ta đồ ăn, đừng ta đánh một quyền, kết quả về nhà nằm vài ngày đâu!"

"Khụ khụ, Hồ Nữ, ca ca thân thể đâu, là cái bí mật, còn không thể nói cho ngươi! Bất quá, tính ngươi hung, cộp cái, trả lại ngươi sô cô la là được!"

Đang sau, truyền đến mỹ nữ xin lỗi âm thanh: "Phong ca, vừa rồi xuất thủ, ta thật là không phải cố ý! Ta đây, liền cái này tạt xấu. Người khác vụng trộm cướp ta đồ ăn, liền sẽ kim lòng không được đánh người."

Mục Phong đang tìm gian phòng, mỹ nữ lại ôm thật chặt lấy đồ ăn đến đây, chỉ vào cửa một gian phòng, nói: "Phong ca, về sau, ngươi liền ở nơi này! Ta vừa cho ngươi thu thập, ngươi nhìn còn không hài lòng? Không hài lòng, ta đợi chút nữa lại đến cho ngươi quản lý! Nhưng là, nhớ lấy, không thể tùy tiện lên lầu, miễn cho tranh cãi chúng ta đại tiểu thư!"

Oa kháo! Còn nói là cận vệ đâu!

Tên như ý nghĩa, tại ban đêm, cũng nên ở tại tiểu Tuyết gian phòng mới đúng chứ! Kết quả ngay cả lầu cũng không được lên? Còn thể nào thiếp thân sao? !

Bất quá, Mục Phong khoát khoát tay, ra hiệu Hồ Nữ đi mau đi mau.

Tiến gian phòng, xem xét, oa nha, không tệ a!

Toàn bộ phòng ngủ, bố cục đến cấp cao khí quyền cao cấp, màu đỏ sậm tủ quần áo sáng đến có thể làm tấm gương dùng, hai bồn văn trúc, một chậu thật lan, trên bệ cửa sổ có một mảnh Lục Lục lan điều.

Trong không khí mùi thơm, cùng trong thiên nhiên rộng lớn không khí tương tự, mùi thơm mà hương thơm, nhưng không gay mũi.

Gối đầu, đệm chăn, ga giường, màn cửa các loại, vừa nhìn liền biết là hàng hiệu!

Liền ngay cả sàn nhà, cũng là tao nhã tinh xảo có nội hàm a.

Khách sạn năm sao bên trong gian phòng, cũng bắt quá như thế đi!

Thế nhưng là, Mục Phong rất nhanh liền phát hiện trên ngọc có vết xước: Chỉ có nhà vệ sinh, nhưng là không có phòng tắm a!

Không có phòng tắm, chơi cọng lông a?

Dầu gì, cũng nên trong nhà cầu an cái tắm vòi sen đầu a?

Mục Phong mấy phần phàn nàn, từ tủ quần áo bên trong móc ra một bộ âu phục, liền một lần nữa đi ra cửa phòng.

Vừa vặn, mỹ nữ còn tại cách đó không xa trong hành lang.

"Mỹ nữ, nơi nào có tắm rửa a? Ca nghĩ tắm vòi sen!"

"Răng rắc, răng rắc!" Một trận nhai gặm về sau, mỹ nữ chỉ vào Mục Phong phải hậu phương, nói: "Phong ca, chúng ta biệt thự này không phải khách sạn, không cần thiết mỗi gian phòng phòng ngủ đều an tắm vòi sen đầu! Nơi đó, có cái lớn nhà tắm đâu! Bình thường ta cùng tiểu yêu đều ở nơi đó tẩy! Nhưng là tiểu thư không ở nơi này tẩy, tiểu thư có mình tự dụng phòng tắm!"

Mục Phong lần nữa ra hiệu mỹ nữ rời đi, liền thành thoi thành thoi đi tới lớn nhà tắm trước cửa phòng.

Thế nhưng là cửa phòng, từ bên trong khóa trái.

Chẳng lẽ trong phòng tắm có người?

Tiểu yêu tiểu ny từ kia, vừa rồi cũng muốn nói tắm rửa đâu. Chẳng lẽ nàng ở bên trong?

Không có khả năng!

Nàng muốn ở bên trong, giờ phút này hẳn là có tiếng nước mới đúng!

Thế nhưng là cũng không nghe thấy tiếng nước a!

Mục Phong tại gõ gõ cửa, hỏi: "Có ai không?"

Thế nhưng là bên trong không có trả lời.

Xem ra, bên trong không ai!

Thế là, Mục Phong đánh giá ra, nhất định là cái này nhà tắm khóa cửa rỉ sét!

Cạch!

Mục Phong một dùng sức, dứt khoát đem nhà tắm một mặt cánh cửa cho tháo xuống tới.

Về sau, Mục Phong huyết sáo, mười phần hài lòng đi tới nhà tắm.

Thế nhưng là, một màn kế tiếp, lập tức để Mục Phong á khẩu không trả lời được, ngoài ra còn chảy máu mũi!

Lúc này, một tia không có tiểu yêu, toàn bộ đẹp đến mức không thể bắt bẻ thân thể, đã bị Mục Phong nhìn rõ ràng!

Oa nha, sai lầm a sai lầm! Kỳ thật ca cũng không muốn nhìn cộc!

"A, lưu manh a!"

Rốt cục, tiểu yêu vẫn là giật ra giọng gào thét.

Nhìn kỹ lại tiểu yêu diện mục, gấp tiểu yêu trong lỗ tai, giờ phút này dứt lấy tai nghe.

Tiểu yêu giật xuống tai nghe, không biết là nên trước bảo vệ chỗ nào.

Mục Phong một vòng cái mũi, xấu hổ nói ra: "Tiểu yêu a, ca thật không phải cố ý. Ca không nghe thấy tiếng nước, gõ cửa cũng không có phản ứng, nào biết người ở bên trong a?"

"Cút! Không gấp lão nương mang theo tai nghe, vừa thoát xong còn không có nước sôi long đầu sao?"

Tiểu yêu nói xong, một khối xà phòng đã hướng Mục Phong mặt đánh tới.

Tiểu yêu như thế một dùng sức, thân thể đường cong càng thêm có biên độ, trong lúc nhất thời để Mục Phong thật cảm giác có chút chống đỡ không được.

Mục Phong tiếp nhận xà phòng, thè lưỡi, đem xà phòng một lần nữa ném đi trở về, nói: "Ca sạch sẽ đâu, không cần xà phòng, chính ngươi cầm chơi đi!"

Mục Phong nói xong, tranh thủ thời gian quay người chạy ra nhà tắm.

Tiểu yêu hất lên khăn tắm, chạy đến cạnh cửa, phát hiện nhà tắm cửa đều bị Mục Phong tháo một khối, tức bực giậm chân: "Hỗn đản, ta sẽ không bỏ qua ngươi!"

Mục Phong chạy đến trong đại sảnh, có chút thở hổn hển.

Mỹ nữ xem xét, nhai lấy sô cô la, nói: "Phong ca, ngươi có chút khản trương a? Nhất kinh nhất sợ làm cái gì a? Đến, tới, Nữ Nữ cho ngươi một khối sô cô la ép một chút! Tới nha, không đánh ngươi! Ngồi, đứng, vừa rồi tựa hồ nghe đến nhà chúng ta tiểu yêu đang gọi! Nàng kêu cái gì đâu? Ta đi trước nhìn xem!"

Mục Phong xấu hổ vầy vầy đầu, hỏi: "Nhà các ngươi tiểu thư tư nhân nhà tắm ở nơi nào đâu?"

"Lầu hai!" Mỹ nữ nói xong, lập tức cảm giác không đúng, nói tiếp: "Phong ca, không có việc gì nghe ngóng nhà ta tiểu Tuyết nhà tắm làm cái gì? Ta nhưng nói cho ngươi a, tiểu thư nhà ta, có bệnh thích sạch sẽ, không thích bất luận kẻ nào tiến vào tư nhân nhà tắm! Liên ngay cả chúng ta, cũng tại lầu một tẩy đầu!"

Mỹ nữ nói xong, "Thùng thùng" hướng tiểu yêu thanh âm truyền đến nhà tắm, chạy tới.

Cắt, cái gì bệnh thích sạch sẽ sao?

Ca ca liền tắm rửa, cũng sẽ không làm bẩn nhà tắm.

Lại nói, ô uest lại vọt lên liền xong rồi nha.

Mục Phong nói xong, trong nháy mắt hóa thành một đạo tàn ảnh, xông lên lầu hai.

Lầu hai không ai!

Mục Phong tìm một hồi, rốt cục phát hiện nhà tắm.

Cái này nhà tắm cửa, cũng khóa lại.

Nhưng là, lần này, Mục Phong cũng không dám lại đem đại tiểu thư chuyên dụng nhà tắm cửa phòng cho tháo!

Bất quá, coi như không tháo bỏ xuống cửa phòng, cũng không thắng được Mục Phong.

Tay lấy ra tấm thẻ, nhẹ nhàng hướng phía tấm thẻ hà ra từng hơi, lại nhắm ngay lỗ khóa trượt đi, "Kít du" một tiếng, cửa phòng mở ra.

Cẩn thận hơi đánh giá, cái này nhà tắm không ai.

Rốt cục có thể tẩy cái tắm nước nóng, thoải mái a!

Mục Phong nói xong, khừ trừ quần áo, xoay mở vòi nước, huyết sáo, thanh thoi thanh thoi thanh tẩy.

Dưới lầu, hiểu rõ tình huống Hồ Nữ, lập tức giận dữ: "Cái gì, Mục Phong tiểu tử này quá hỗn đản! Thật không làm nhà tắm cửa là nhà mình a? Nói hủy đi liền phá hủy? Không được, ta phải nói cho tiểu thư đi!"

Hồ Nữ đi vài bước, chợt nhớ tới cái gì, quay người dò hỏi: "Tiểu yêu, vừa rồi, cái kia hỗn đản, nhìn không nhìn thấy ngươi a?"

Tiểu yêu gật gật đầu.

Về sau, vì che giấu, tiểu yêu lại vội vàng lắc đầu.

Hồ Nữ cũng không ngốc, suy đoán Mục Phong hỗn đản này nhất định là thấy được.

Về sau, giận không thể nói Hồ Nữ, thở hổn hển chạy lên lầu hai, tiến đến tìm kiếm đại tiểu thư.

Bảnh!

Hồ Nữ phá tan cửa phòng.

"Nữ Nữ, ngươi vội vội vàng vàng như thế làm cái gì?" Thẩm Thanh Tuyết nhu hòa mà hỏi.

"Đại tiểu thư, không tốt rồi, xảy ra chuyện lớn!"

Hồ Nữ quỷ kêu một tiếng, tiếp lấy ngắn gọn đem sự tình vừa rồi, cho thẩm Thanh Tuyết nói một phen.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Mục thị chỉ pháp

Không có một tờ cánh cửa, tiểu yêu lập tức không có tám vòi sen tắm tình, vội vàng mặc vào quần áo, tìm kiếm một trận, lại không thấy mỹ nữ.

Tức giận tiểu yêu, nhoáng một cái uốn éo đi lên lầu hai, mới phát hiện mỹ nữ ngay tại tiểu Tuyết trong phòng tắm thục.

Tiểu yêu trông thấy thẩm Thanh Tuyết băng lãnh đến hơi trắng bệch sắc mặt, thầm nghĩ: Xong, khẳng định là mình bị Mục Phong nhìn lên sự tình, bị mỹ nữ toàn bộ tung ra.

Loại chuyện này, tiểu yêu kỳ thật không muốn ngoại trừ Mục Phong bên ngoài bất luận kẻ nào biết đến, bao quát tốt nhất khuê mật tiểu Tuyết.

Thẩm Thanh Tuyết cắn môi một cái, âm thanh lạnh lùng nói: "Mục Phong bây giờ ở nơi nào? Lập tức tìm hắn tới gặp ta!"

Nhai lấy sô cô la mỹ nữ, nhớ ra cái gì đó, nói lầm bầm: "Tiểu thư! Lúc trước Mục Phong tiên sinh tại hướng ta nghe ngóng người tư nhân nhà tắm ở nơi nào!"

Tiểu yêu thầm kêu không tốt, bật thốt lên: "Gặp, gia hỏa này, sẽ không chạy đến tiểu thư trong phòng tắm tắm rửa a?"

Mục Phong rút cục thanh tẩy xong, nhốt vòi nước, cầm khăn tắm lau sạch lấy trên thân thể giọt nước.

Coi như, vào thời khắc này, bên ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân dồn dập.

Phanh phanh phanh!

Có người còn mãnh liệt gõ lên cửa phòng tới.

"Mục Phong, ở bên trong à? Cút ra đây cho ta!" Tô Mộng Tinh thanh âm đàm thoại vang lên.

Oa nha, hồng!

Nhanh như vậy liền đến!

Mục Phong vốn định tắm rửa xong, cọ rửa một phen nhà tắm, liền lặng lẽ rời đi.

Bất quá, việc đã đến nước này, không cần thiết né tránh.

Mục Phong lập tức cao giọng một tiếng: "Đừng gõ, ca ca mặc quần áo tử tế liền đến cho các người mở cửa!"

Ngoài cửa mỹ nữ, tựa hồ nghe đến trong phòng tắm có người nói chuyện, vỗ đầy đặn song chường, rất có cảm giác thành tựu nói ra: "Ta liền nói Mục Phong tiểu tử thói này ở bên trong a?"

Tiếp theo, mỹ nữ phá cửa cường độ càng thêm mãnh liệt, chấn động đến toàn bộ cánh cửa đều tại kịch liệt rung động.

"Ai nha, đừng gõ, đừng đập! Ta lập tức liền ra!"

Nhưng là cái này nhà tắm cửa cách âm hiệu quả tựa hồ rất tốt, Mục Phong lời nói, thẩm Thanh Tuyết ba người đều không thể nghe rõ ràng.

Mục Phong không đến mở cửa, mỹ nữ không khỏi có chút nổi giận, mắt hồ trợn lên, hãnh mi đứng đấy, hét lên: "Mục Phong, không mở cửa đúng không? Coi là trốn ở bên trong, chúng ta liền lấy người không có biện pháp? Người có thể tháo nhà tắm cửa, người cho rằng ta mỹ nữ liền không có bản sự này? Ngô, ta đung!"

Muốn nói một tay tháo bỏ xuống cánh cửa bản sự, mỹ nữ thật là không có.

Nhưng là mỹ nữ nặng như vậy lượng cấp thể trạng, nghĩ xông phá một đạo nhà tắm cửa, vẫn là làm được.

Mỹ nữ lui lại ba bước, hai chân đạp một cái, hình như một đầu man ngư, một cái bước xa, hướng nhà tắm cửa va chạm mà đi.

Bành!

Một tiếng vang giòn, toàn bộ nhà tắm cửa phòng, thật đúng là bị mỹ nữ đụng bay lên, xoay chuyển mấy lần, mới trùng điệp nằm ở đàn hương hình sàn nhà bằng gỗ phía trên.

Phù phù!

Ôi!

Ngay sau đó, phì phì mỹ nữ, thân thể của mình, cũng bay lên, lướt qua một đạo không hài hòa đường vòng cung, ngã ở mặt đất cánh cửa phía trên.

Mục Phong xem xét, nhãn nhãn cái mũi, nói: "Mỹ nữ, náo loại nào, gối đầu ôm không đủ, hiện tại thể mà muốn đôi đôi khẩu vị, mê luyện ôm cánh cửa rồi?"

Cũng chính là cùng thời khắc đó, tiểu yêu chạy ở phía trước, thẩm Thanh Tuyết theo ở phía sau, cùng đi tiến vào nhà tắm.

Mục Phong xem xét, rất thông dong, rất bình tĩnh, nói: "Ba vị, náo loại nào đâu? Ta tắm rửa xong, mình sẽ ra tới mà! A, ta đã hiểu, ba người các người gia hỏa, muốn trộm nhìn ca ca thân thể? Ôi, các người quá xấu rồi, ca ca tiết tháo khó giữ được a!"

Mà ba nữ tử, hiện tại tất cả đều mở ra thật to miệng, sững sờ ngay tại chỗ, thật lâu không có không có lấy lại tinh thần.

Thẳng đến Mục Phong bình tĩnh nói xong, ba nữ hài tử mới hiểu được thấy được cái không nên nhìn đồ vật, đồng thanh phát ra một tiếng âm lượng cao tiếng hét chói tai.

Ráng mây đốt tới bên tai thẩm Thanh Tuyết, tranh thủ thời gian che lấy hai mắt, chạy ra nhà tắm.

Mỹ nữ cũng trong nháy mắt quên đi toàn thân đau đớn, tron tru xoay người mà lên, chạy ra ngoài.

Tiểu yêu từ giữa kẽ tay lại nhìn lên Mục Phong một chút, cũng đỏ mặt chạy mất.

"Dừng a!" Mục Phong thỗn thức một tiếng, tron tru thay xong quần áo, qua loa thu thập một phen nhà tắm, đi ra ngoài cửa.

Bên tai, lập tức một tiếng mỹ nữ rống to: "Mục Phong, người quá không ra gì, xem chúng ta tiểu thư làm sao thu thập người!"

Tức giận đến bờ môi đều có chút trắng bệch thẩm Thanh Tuyết, không nhìn Mục Phong, bước nhanh đi vào nhà tắm, chỉ vào một trương ướt sũng khăn mặt: "Người vừa dùng trương này?"

Tiểu yêu đi theo vào, chỉ vào Mục Phong chớp mũi, mắng liệt nói: "Người có biết hay không, trương này khăn mặt là tiểu thư nhất hoan một trương? Mặc dù cô xưa một chút, nhưng là tiểu thư một mực không nỡ vứt bỏ!"

Mục Phong gật gật đầu, hỏi hột nói ra: "Dừng! Ta liền nói trương này khăn tắm, làm sao thơm như vậy đâu, nguyên lai là tiểu thư thường xuyên dùng a?"

"Trời ạ, ta lúc ấy là lấy cái gì ma? Thế mà thu nhận như thế một cái buồn nôn bảo tiêu? Tự gây nghiệt, không thể sống a!" Thẩm Thanh Tuyết trong lòng nghĩ như vậy nói.

Rốt cục, tức giận đến toàn thân lên nhò run rẩy thẩm Thanh Tuyết, hai mắt tối đen, hôn mê bất tỉnh.

Mỹ nữ, tranh thủ thời gian một thanh đỡ thẩm Thanh Tuyết.

Mục Phong xem xét, chuẩn tới, nói: "Ngô, tiểu thư thể chất thật sự là yếu đuối a, cái này cũng có thể ngắt đi. Đem tiểu thư giao cho ta đi! Mỹ nữ, tranh thủ thời gian xử lý một chút nhà tắm"

"Ta tại sao muốn nghe người? Cho một lý do!" Mỹ nữ hỏi.

"Biểu hiện tốt, về sau lại cùng người vật tay!"

"Tốt!" Mỹ nữ nói xong, bắt đầu nhiệt tình tràn đầy bận bịu hồ.

Mục Phong hai tay vừa nhấc, ôm đại tiểu thư thân thể, hỏi thẩm tiểu yêu đại tiểu thư ở tại cái nào một gian phòng ốc.

Đi vào phòng, tiểu yêu vội vã phái người đi tìm bác sĩ. Mục Phong nói cho tiểu yêu, không cần tìm bác sĩ.

Mục Phong đem thăm Thanh Tuyết mang về phòng, nhà trệt mỹ diệu tự tiện, về sau, sử xuất một bộ tự sáng tạo cũng rất có cấp cứu hiệu quả thành thạo chỉ pháp.

Rốt cục, thăm Thanh Tuyết hô hấp bắt đầu bình thường.

Thăm Thanh Tuyết mở ra thanh thủy con ngươi, không khỏi có chút hư nhược nói một tiếng: "A, hỗn đản! Nhanh đi ra ngoài cho ta!"

"A, tiểu Tuyết tại sao có thể như vậy chứ? Vừa rồi chỉ là cho ngươi sử dụng một loại ta Mục Phong bản gốc 'Mục thị ba mươi sáu xoa bóp chỉ pháp', để ngươi mau sớm khí tức ổn định, mạnh tâm cố bản! Hiện tại, ngươi hít sâu một chút, cảm thụ một chút, có phải hay không có chút thanh thanh khí sáng cảm giác?"

Mục Phong nói xong, nửa tin nửa ngờ thăm Thanh Tuyết, thật hít sâu một chút, quả nhiên cảm giác có chút thanh thanh khí sáng.

Thăm Thanh Tuyết nộ khí, rốt cục tiêu tan một chút, vô lực khoát khoát tay, ra hiệu Mục Phong đi ra ngoài trước.

Mục Phong trở lại phòng ngủ, mê đầu liền ngủ.

Bất tri bất giác, lại tiến vào một chút quen thuộc mộng cảnh: Một cái xinh đẹp như là thiên nhân nữ tử thân ảnh, thoáng qua trong đầu của mình. Nhưng là, Mục Phong lại thấy không rõ mặt mũi của nàng.

Lại về sau, kia mỹ lệ mà quen thuộc mộng cảnh không thấy.

Tùy theo mà đến, là một trận ác mộng.

Máu, bốn phương tám hướng đều là máu!

Toàn bộ lớn như vậy không gian, toàn bộ bị mảnh liệt huyết hải bao phủ, không khí làm cho người ngạt thở.

Hô hấp khó khăn, Mục Phong bắt đầu đầu đầy mồ hôi. Quá khứ một chút không muốn hồi tưởng chuyện cũ, cũng đột nhiên ở giữa tràn vào Mục Phong trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Tùy tiện cảm một thanh đến

Loại này cảm giác hít thở không thông, như là có người cảm chặn mền gắt gao che mình đồng dạng.

Ba!

Mục Phong hai tay vỗ giường, toàn bộ thân thể liền dựng đứng lên.

Cái này, là một cái đỉnh cấp sát thủ bản năng phản ứng.

Thế nhưng là, trong phòng cũng không có người.

Mục Phong xem xét tay trái của mình, lóe vài tia như ẩn như hiện huyết khí.

Huyết khí nhảy lên mấy lần, trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Huyết khí, ta tại sao lại có huyết khí?

Thế nhưng là, tình lực của ta, mới xuất hiện không có nhiều, lại hình như bị thứ gì thôn phệ đồng dạng.

Đây thật là cái quái sự.

Hướng ngoài cửa sổ xem xét, giờ phút này đã là chạng vạng tối.

Mục Phong cảm thấy đói bụng, ra khỏi phòng, tìm một trận, lại không phát hiện mỹ nữ, tiểu yêu.

Vọt đến lầu hai, rốt cục thấy được mỹ nữ cùng tiểu yêu, lại không thấy thăm Thanh Tuyết.

"Tiểu thư đi nơi nào?" Mục Phong nhàn nhạt hỏi.

Mỹ nữ nhai lấy đồ ăn, nhìn xem phim Hàn, như không nghe gặp đồng dạng.

Tiểu yêu thì ôm máy tính, chính đắc ý nhìn xem Lão Sói Xám cùng chú dê vui vẻ, trong miệng còn vui mừng mà nói: "A..., Lão Sói Xám làm sao ngốc như vậy, lại bị đẹp dê dê lừa nghịch?"

Mục Phong nắm chặt tiểu yêu lỗ tai, lần nữa hỏi thăm tiểu thư vì cái gì không tại.

"Tiểu thư của chúng ta đi nơi nào, là tự do của nàng, người quản được sao?"

"Nói nhảm, ta là nàng cận vệ! Vì cam đoan an toàn của nàng, nàng hết thầy hành động, ta đều có quyền hỏi đến!"

"A, giống như có đạo lý! Tiểu thư ra ngoài ăn cơm! Mang theo mấy cái bảo an đi, nói là sau một tiếng liền sẽ trở về!"

"Địa chỉ?"

"Không biết!"

"Cho ta một bộ điện thoại, bên trong nhất định phải có tiểu Tuyết đây số!"

"Thôi đi, thật sự là kì quái! Điện thoại mình không biết đi mua? Không có tiền đúng không, đợi chút nữa tỷ cấp cho người tắm thẻ, dự chi một điểm cho người!"

Mục Phong không nói thêm gì nữa, một thanh lục soát tiến tiểu yêu túi quần, lấy ra một cái quả táo điện thoại, nói: "Ngô, cái này điện thoại liền có thể, ta trước dùng đến đi!"

Mục Phong nói xong, trong nháy mắt hình như quỷ mị, tránh hạ biệt thự.

Trong phòng tiểu yêu, tức bực giẫm chân, một tiếng gào thét: "Hỗn đản, sờ soạng liền chạy a? Còn có, đây chính là điện thoại di động của ta, ta! Người ta thật vất vả tranh mua đến một cái kiểu mới quả táo điện thoại, liền bị người cướp đi? Mục Phong, người đừng trở về, ta không để yên cho người!"

Đi vào nhà để xe, nhìn thấy một cái râu ria xồm xoàm trung niên quần kho đại thúc.

"Họ gì?"

"Ha ha, tiểu hòa tử a, giống như mặt người sinh a! Ta đây, họ Hoàng, người gọi ta Hoàng thúc liền tốt!"

"Ân, Hoàng thúc tốt! Xin hỏi, Thắm tiểu thư nhà xe ở nơi nào!"

Hoàng thúc mang theo Mục Phong, đi một trận, chỉ vào năm chiếc xe sang trọng, nói: "Cái này năm chiếc đều là Thắm tiểu thư xe."

Mục Phong xem xét, có bảo mã, có Audi, có đại bốn cùng việt dã. Tinh mỹ nhất một cỗ, liền số kia đen nhánh vọt sáng Lamborghini.

Cái này Lamborghini, chỉ ít cũng phải ngàn vạn tả hữu!

Cô gái nhỏ này, thật là có tiền a! Xe sang trọng bày biện, giống thịnh phóng đồ chơi đồng dạng.

Mục Phong chỉ vào chiếc này Lamborghini, nói: "Chìa khoá đâu, lấy ra! Ta biết người nơi này khẳng định có dự bị chìa khoá!"

Hoàng thúc lập tức lắc đầu, ôn hòa nói ra: "Tiểu hòa tử a, người còn không có nói cho ta người là Thắm tiểu thư người nào đâu? Bất quá, ta ngược lại thật ra gặp qua người, ngày ấy, ta nhìn người lái một chiếc xe taxi đưa Thắm tiểu thư trở về!"

"Ta là tiểu Tuyết vị hôn phu! Đừng lại hỏi! Chìa khoá lấy ra đi!"

Hoàng thúc cảm giác có mấy phần khó khăn, một bộ chăm chú nói ra: "Tiểu hòa tử, ta chỗ này, hoàn toàn chính xác có Thắm tiểu thư cái khác cỗ xe dự bị chìa khoá, nhưng là chiếc này Lamborghini chìa khoá, nhưng không có. Chiếc này Lamborghini, thế nhưng là Thắm tiểu thư chuyển đặc biệt, chìa khoá tất cả chính nàng trên thân đâu. Còn có, ta nhưng nói cho người a, Thắm tiểu thư rất thích chiếc xe này, chính mình cũng không mở, nhất định phải là mười phần nồng đậm thời gian, nàng mới mình mở ra chiếc xe này!"

"Tất tất cái gì? Thật không có chìa khoá?"

"Thật không có!"

Hoàng thúc nói xong, còn lấy ra một chuỗi chìa khóa xe, lung lay.

Mục Phong bắt đầu đi, chỉ đành phải nói: "Tùy tiện cầm một cái chìa khóa tới đi!"

"Tùy tiện lấy một thanh?" Hoàng thúc suy tư nửa phần, mới gỡ xuống một thanh xe Audi chìa khóa xe, đưa cho Mục Phong, nói: "Tiểu hỏa tử, đợi chút nữa cần phải đăng ký ha!"

"Lấy ra đi!" Mục Phong đoạt lấy cái kia thanh xe Audi chìa khóa, đi đến Lamborghini bên cạnh xe, cái chìa khóa cửa xe lỗ khóa.

Hoàng thúc lập tức lắc đầu, nhắc nhở: "Người tiểu tử này, không có uống rượu chứ? Làm sao hồ đồ như vậy đâu? Đây chính là xe Audi chìa khóa xe, người làm sao cầm đi mở Lamborghini đâu?"

"Ai nói xe Audi chìa khóa xe, liền mở không ra Lamborghini cửa xe đâu?"

Mục Phong nhân nhạ phun ra một câu, uốn éo chìa khóa, Lamborghini cửa xe mở ra.

Hoàng thúc lập tức ngây ngẩn cả người!

Hồi lâu, Hoàng thúc hồi phục thần trí, nói: "Tiểu hỏa tử, người làm như thế nào?"

"Không nên hỏi nhiều á!"

Mục Phong đóng kỹ cửa xe, lại đem chìa khóa cắm đến phòng điều khiển trong lỗ khóa, oanh một cái chân ga.

Tinh xảo đến như là tác phẩm nghệ thuật Lamborghini, tại trong ga-ra một cái nhẹ nhàng di chuyển, bên cạnh bay đảo quanh, trong nháy mắt biến mất.

Gấp đến độ Hoàng thúc một trận giơ chân: "Ai ai ai, tiểu hỏa tử, dừng lại, người còn không có đăng ký đâu!"

Lamborghini phi tốc lái ra cầm tù biển trắng, Mục Phong mới lấy ra quả táo điện thoại tới.

"Người là ta nhỏ nha quả táo nhỏ!" Tiếng chuông reo.

Mục Phong xem xét màn hình, gấp điện báo nhắc nhở: Ăn liệng Luru!

"Ăn liệng Luru" là ai a? Tiểu yêu thật là biết chơi a, cho người khác ghi chú như thế một cái tên.

Tiếp!

Mục Phong một điểm nút trả lời.

Trong điện thoại di động vang lên một vị trung niên nam hài thanh âm. Từ nói chuyện khẩu khí đến xem, đầu điện thoại kia gia hỏa, giờ phút này nhất định là nuốt nước miếng, lóe sáng lên ánh mắt.

"Tiểu yêu, đêm nay có rảnh không, Luru ca mời người ăn cơm a! Người cũng không thể lại đây, ta đã hẹn người chín trăm chín mươi chín lần! Tiểu yêu, hôn hôn tiểu yêu, cho cái cơ hội đi, ta nhất định sẽ biểu hiện tốt một chút!"

A, nguyên lai là cái tiểu yêu hoa si phần.

"A, ờ, ân!"

Mục Phong đổi điện thoại nổi lên khẩu kỹ.

Ăn liệng Luru, lập tức giận dữ: "Tiểu yêu a, người cái này hỗn đản, tại sao có thể công ta trộm nam nhân! A, ta không sống được, ta muốn đi nhảy lầu á!"

Ngay sau đó, còn truyền đến đối phương cuồng ném điện thoại di động thanh âm.

Điện thoại tự động quai điệu về sau, Mục Phong mới lần nữa ấn mở màn hình, tìm tới người liên hệ giao diện, lật qua người liên hệ, quả nhiên tìm được "Tuyệt tuyết nàng dâu" mấy chữ.

Dừng a! Tiểu yêu này, thực biết chơi a, còn xưng tiểu Tuyết là nàng nàng dâu!

Gọi!

Cổ xe tại vòng thành trên đường một trận bão táp.

Dọc theo đường màn hình lớn điện tử nhắc nhở bài bên trên, đã xuất hiện nhiều lần:

Bảng số xe Trung Hải A80848 chủ xe, người đã nghiêm trọng siêu tốc 12 lần, tổng cộng tiền phạt 688 nghìn, sau ba ngày sẽ khấu trừ bằng lái xe 5 phân. Do đó cảnh cáo vị chủ xe này, lại không muốn siêu tốc, trân quý sinh mệnh!

Hồ!

Mục Phong cũng không có đi nhìn những cái kia điện tử nhắc nhở bài, lần nữa đem chân ga oanh đến lớn nhất.

Điện thoại rất cục thông.

Thẩm Thanh Tuyết tính tình tốt nói ra: "Tiểu yêu a, ta không phải nói cho người sao, ta nhiều nhất một cái giờ liền trở lại. Bên cạnh ta có mấy cái bảo an đi theo, sẽ không xảy ra chuyện! Không có chuyện, liền treo ha!"

Mục Phong không có trả lời, lập tức khởi động điện tử định vị hệ thống.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Vương thị bún thập cẩm cay

Mười phút về sau, Mục Phong lái đến một nhà "Vương thị bún thập cẩm cay" ngoài cửa lớn.

Xem xét, đã không có chỗ đậu.

Nhà này bún thập cẩm cay, xem xét cũng chỉ có thể tính cấp trung. Dừng ở nhà này bún thập cẩm cay phía ngoài xe, bốn năm chiếc tất cả đều là xe van, chỉ cần hai chiếc Honda coi như là qua được.

Không xe vị, Mục Phong đành phải đem Lamborghini công bằng đặt tại bún thập cẩm cay phía ngoài đường ngay bên trên, vừa vặn cắt đứt thực khách tiến vào Vương thị bún thập cẩm cay con đường.

Mục Phong vừa xuống xe, đóng cửa xe, bún thập cẩm cay trong cửa lớn, lập tức vang lên một tiếng nam tử trung niên chửi mẹ âm thanh: "Hắn mã lực qua bích, làm sao dừng xe a? Còn muốn hay không lão tử làm ăn?"

Cũng chính là lúc này, một cái trung niên phụ nữ, tranh thủ thời gian đánh gãy lời của nam tử, nói: "Ma quỷ, đừng chửi loạn người! Người nhìn, xe kia, bao nhiêu xinh đẹp a, mặc dù ta không học thức, còn không biết xe này là nhãn hiệu gì, nhưng là vừa nhìn liền biết là quý báu xe sang trọng! Nói lung tung, đắc tội người, người liền đợi đến đóng cửa đi!"

"Hào hào, lão tử không nói, lão tử nhẫn!"

Mục Phong đi hai bước, chỉnh lý hai lần quần áo, lại đi tới hai cái học sinh muội.

"Oa, thổ hào a! Đây chính là trong truyền thuyết Lamborghini?" Một muội tử vịn kính mắt nói.

Một cái khác muội tử, móc ra giấy cùng bút, chạy đến Mục Phong bên người, giọng dịu dàng vui lên: "Hi hi, thổ hào, cho ký cái tên đi!"

Dừng a! Hai tên tiểu quý! Cái gì thổ hào a, ta cũng là mượn dùng xe của người khác!

Nhìn cái này tình muội tử nói chuyện cũng dễ nghe, Mục Phong tâm tình không tệ, tiếp nhận giấy cùng bút, tới cái rất nhỏ một bút ký "Mục soái ca".

"Ta cũng muốn, ta cũng muốn!" Một cái khác muội tử cũng chạy tới.

Ký xong tên, Mục Phong một lần nữa mang tốt kính râm, nói: "Đi thôi, đi thôi! Về nhà học tập cho giỏi, không muốn sùng bái thổ hào!"

Mục Phong nói xong, thầm nghĩ Những học sinh này muội thực biết chơi a, tuổi còn nhỏ, làm sao đã lớn như vậy hai đồng a? Bình thường đều ăn thứ gì?

Đi vào Vương thị bún thập cẩm cay, lão bản cùng lão bản nương, cùng nhau tới cùng Mục Phong cúi đầu.

Nam nữ sau lưng, còn đứng lấy không ít phục vụ viên.

Mục Phong đốt một cây Tiểu Yên, nhàn nhạt nói ra: "Ha ha, thực sự không xe vị, xe của ta liền để ở đó rồi? Không có vấn đề a?"

Lão bản không dám trả lời.

Lão bản ngay cả lập tức cười ha hả: "Ha ha, vị thiếu gia này, người thật biết chê cười! Mặc dù vị trí quả thật có chút không đúng, nhưng là không có quan hệ, thật không có quan hệ!"

"Ân! Vậy là tốt rồi!"

Mục Phong nói xong, tựa hồ đối với nhà này bún thập cẩm cay gian phòng cách cục rất quen thuộc, trực tiếp hướng lầu hai đi đến.

Âm thầm kêu khổ lão bản, rốt cục vẫn là mở miệng, lộ ra một loạt răng vàng khè, cúi đầu khom lưng nói ra: "Vị thiếu gia này a, ta lời nói thật nói với người đi, chúng ta Vương thị bún thập cẩm cay, đêm nay đã bị một vị khách nhân bao hết, lại không có thể tiếp nhận khách nhân khác!"

Một người bao hết?

Mục Phong bật thốt lên: "Có phải hay không một vị đáng đáp rất đẹp rất đẹp nữ hài tử bao hết?"

Lão bản cùng lão bản nướng, đều là lắc đầu liên tục.

A, nguyên lai không phải thẩm Thanh Tuyết nha đầu này bao hết. Ta liền nói nha đầu này sẽ không như thế chơi phô trương.

"Ai bao?"

Nhưng là lão bản cùng lão bản nướng đều là há hốc mồm, cũng không dám ngôn ngữ.

Nhìn ra được, bao xuống cái này Vương thị bún thập cẩm cay gia hòa, là vị có chút lai lịch người, những này làm tiểu bản buôn bán đứng đắn thương nhân, đương nhiên không dám đắc tội hắn.

Mục Phong cũng không làm khó những này đứng đắn thương nhân, cười nhạt một tiếng, đi lên lầu hai.

"Ai, thiếu gia, người không thể lên đi a!" Trung niên lão bản mau đuổi theo đi lên.

"Ngậm miệng. Ca không phải thiếu gia! Người thực sự tìm không thấy xưng hô, gọi ta soái ca liền có thể!"

Đi đến lầu hai, một gian nhà gian bên ngoài, đứng vững bốn cái bảo an, trong đó có Tần ca.

Tần ca xem xét Mục Phong tới, lập tức chạy tới vấn an: "Ha ha, Phong ca, sao người lại tới đây?"

Tần ca nói xong, lập tức hiểu chuyện cho Mục Phong đốt một cây mây khói.

Một cái khác bảo an, liền không quen nhìn Tần ca cái này lấy lòng khoe mẽ bức dạng, tranh thủ thời gian móc ra một hộp phù dung vương, muốn đá kích một chút Tần ca, đi tới: "Phong ca, ta cái này có thuốc xịn, quất ta!"

Mục Phong tiếp nhận Tần ca mây khói, đánh lên, cười nói: "Khói nha, đều là Yên Yên, có thể rút là được! Cảm giác cái này mây khói cũng không tệ, có lực!"

Tần ca lập tức giơ ngón tay cái lên: "Phong ca chính là trâu! Liền rút khói đều có nghiền

cứu!"

Mục Phong khoát khoát tay, đẩy cửa, đi vào nhà gian, quả nhiên thấy thẩm Thanh Tuyết một bộ thềm dạng mình sẩy lấy bún thập cẩm cay.

Trong gian phòng trang nhã, ngoại trừ thẩm Thanh Tuyết, còn có một người đáng đáp coi như thanh tú nữ phục vụ viên.

"Khụ khụ, tiểu Tuyết a! Ta đến rồi!"

Mục Phong mỉm cười, lấy xuống kính râm

Thẩm Thanh Tuyết gặp Mục Phong đột nhiên xuất hiện, hít vào một ngụm khí lạnh, bật thốt lên: "Tại sao là người? Người là thế nào biết ta ở chỗ này? Cái này địa chỉ, ta ngay cả tiểu yêu đều không có nói với nàng qua!"

Mục Phong như quen thuộc, chạy đến bồn rửa nước, chọn một chút thịt cá, bỏ bát tét, cá mực buông xuống xuống dưới.

Dù sao, Mục Phong cũng thích bún thập cẩm cay, nhưng là chỉ thích ăn thịt, không thích những cái kia khoai tây, rong biển, bánh mì loại hình.

"Ha ha, tiểu Tuyết a, cái này có cái gì kỳ quái! Làm một xứng chức cận vệ, nếu như ngay cả nhanh chóng khóa chặt bảo hộ người năng lực đều không có, còn hỗn cọng lông a!"

Thẩm Thanh Tuyết bị mất một trong, chính là thích len lén ăn bún thập cẩm cay. Nhưng là bún thập cẩm cay loại vật này, cấp bậc quá thấp, là người bình thường ăn đồ vật. Giống thẩm Thanh Tuyết loại này danh viện, nếu như bị người biết thế mà đi ăn loại này cấp bậc thấp đồ ăn, là sẽ bị thượng lưu xã hội đám người chế giễu.

Mục Phong đương nhiên biết thẩm Thanh Tuyết ý định này.

Thẩm Thanh Tuyết chọn nhà này bún thập cẩm cay, đã tại bên trong Hải Nam khu vắng vẻ đường đi. Thẩm Thanh Tuyết cảm giác, mình ngẫu nhiên đến hai lần, những cái kia thượng lưu xã hội người, sẽ không biết.

Đến bây giờ, Mục Phong ngủ một giấc, còn chưa ăn cơm đây.

Thật đói bụng!

Thế là, Mục Phong không lo được nói chuyện, chính là một trận gió cuốn mây tan.

Thẩm Thanh Tuyết, nhìn chăm chăm Mục Phong, cắn một cây đũa, thầm nghĩ: Gia hỏa này, ăn cơm không có tướng ăn! Có thể hay không nhả nhận một điểm? Bất quá, cảm giác hần cũng thích ăn bún thập cẩm cay đâu! Nhìn hần ăn bún thập cẩm cay đáng vẻ, cũng là không phải mười phần chán ghét.

"Nhìn ta làm gì a? Lúc trước tại nhà tắm, còn không có nhìn đủ ta à? Muốn nhìn, về sau nhiều cơ hội đâu!"

Mục Phong nói xong, thẩm Thanh Tuyết vừa đối Mục Phong sinh ra mấy phần hảo cảm, lập tức tất cả đều biến mất.

Nghe xong chuyện lúc trước, thẩm Thanh Tuyết liền tức giận đến sắc mặt trắng bệch.

Thẩm Thanh Tuyết trong nháy mắt không có muốn ăn, ném đũa. Kia thanh tú nữ phục vụ viên, lại bùng một chén tinh phẩm Phở Nhị trà đến đây.

"Tiểu thư, ăn nhiều bún thập cẩm cay, sẽ lên lửa, uống chén Phở Nhị trà thanh thanh lửa đi!"

Thẩm Thanh Tuyết tiếp nhận chén trà, ngửi ngửi lá trà hương khí, ôn nhu nói: "Hương khí nồng đậm, hòa hàu vừa vặn, vẫn được!"

Mục Phong một bên nhai lấy thịt, một bên vội vàng kêu dừng: "Chờ một chút, tiểu Tuyết, cái này chén trà ngươi không thể uống!"

"A?" Thẩm Thanh Tuyết chất vấn nhìn xem Mục Phong.

Mục Phong nắm qua giấy ăn, lau miệng, mới đi đến kia nữ phục vụ viên bên người, nhìn chăm chăm nàng kia không nhỏ nhỏ lên chỗ, cười nói: "Nữ oa tử, người rất thanh tú mà ! Bất quá, tại sao có thể chơi như vậy đâu! Tới tới tới, ngươi trước tiên đem cái này chén trà uống!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Đánh phế quyền vương

Cái này thanh tú nữ phục vụ viên, gặp sự tình đã bại lộ, lập tức dọa đến đi đứng, mang theo tiếng khóc nức nở, cầu xin tha thứ: "Vị tiên sinh này, ta thật không phải cố ý. Là bọn hần bức ta, nếu là ta không tại Thẩm tiểu thư trong chén trà len lén thả, bọn hần liền sẽ không bỏ qua cho ta".

Thẩm Thanh Tuyết nghe xong, lập tức buông xuống chén trà này, còn có nghĩ mà sợ, nói: "Các người nhà này bún thập cẩm cay, làm sao hạ lưu như vậy, thế mà còn muốn cho ta hạ ——"

Cũng chính là lúc này, nhả gian bên ngoài, truyền đến một tiếng Tàn ca tiếng kêu cứu: "Phong ca, cứu ta!"

Thẩm Thanh Tuyết nghe xong, biết Tàn ca bốn người bọn họ khả năng xảy ra chuyện, vội vã cầm lấy bao da liền muốn xông ra nhả gian.

Mục Phong kéo lại tiểu Tuyết, nói: "Tiểu Tuyết, đừng nóng vội! Bốn người bọn họ, chính mình cũng là bảo an, nếu là mình bảo vệ mình đều làm không được, còn có thể bảo hộ người khác an toàn sao?"

Nhưng là Thẩm Thanh Tuyết hay là không yên lòng, vẫn là đi ra nhả gian bên ngoài.

Mục Phong không cần nhìn, cũng biết cái này bốn cái chiến năm cận bã, đã bị trói đi.

Hô!

Vào thời khắc này, một con thật to vãi bỏ túi, đã bảo bọc Thẩm Thanh Tuyết thân thể, từ

Thẩm Thanh Tuyết trên đầu rơi xuống.

Dọa đến giống con con thỏ nhỏ Thẩm Thanh Tuyết, tranh thủ thời gian lui lại một bước, nhắm lại đôi mắt đẹp, tựa vào Mục Phong trong ngực.

"Tiểu Tuyết, ta ở đây! Đừng sợ!"

Mục Phong mấy lần Thẩm Thanh Tuyết sợi tóc, mới một thanh tiếp nhận túi, phương hướng bao trùm, đem sát vách màn cửa sau một người, cất vào trong túi.

"Ha ha, còn chơi bao tài a? Đến làm cho người nếm thử bị trang tư vị có được hay không thụ."

Mục Phong nói xong, đóng tốt cái này túi lỗ hồng, mới cầm lên túi, đem túi ném vào hành lang nghiêng bậc thang phía trên.

Bao tài, lăn một vòng lăn một vòng hướng xuống ngã xuống.

Trong túi, truyền đến chữ mẹ âm thanh: "Mã lạc qua bích a, làm sao ngược lại đem lão tử chứa vào! Ta nói, lão tử sườn ba xương đều nhanh té gãy!"

Bạch!

Nhã gian sát vách phòng, màn cửa bị một cái to con kéo xuống.

Hết thấy mười lăm cái tay cầm các loại hung khí gia hỏa, nhao nhao lóe ra phòng.

Kia to con, cắn răng một cái, hai tay một đôi đụng, nắm tay khớp nối đụng đến "Răng rắc răng rắc" vang.

To con lại xoay xoay cổ, phát ra một tiếng man ngư rống lên một tiếng: "Lại là người cái này xe taxi tiểu tài xế a? Nghe nói lần trước người hồng chúng ta Vương thiếu chuyện tốt, hiện tại lại bị mất chúng ta tài lộ!"

Một cái khác chop lấy ống thép sáu đầu từ, nghẹn âm thanh ảm ức nói ra: "Gia hỏa này, biết công phu đâu! Rất biết đánh nhau, chúng ta vẫn là rút lui đi!"

To con một quyền đánh vào sáu đầu từ trên đầu, thẳng đánh cho sáu đầu từ một cái lăn lông lốc ngồi ở trên sàn nhà.

Về sau, kia to con, một quyền đánh vào nhã gian chất gỗ tám ngăn chi son.

Chất gỗ tám ngăn, lập tức xuất hiện một cái trong suốt lỗ thủng lớn.

To con hướng Mục Phong cho thấy một chút uy lực, tài dương dương đắc ý nói ra: "Công phu, công phu có gì đặc biệt hơn người? Lão tử mẹ nó trước kia luyện qua tán đả, về sau chuyển tự do vật lộn! Lão tử tung hoành quyền đàn kia mấy năm, thế nhưng là một hơi cầm xuống qua hai mươi đầu 80 kg cấp Thái Quyền đai lưng vàng!"

Một cái mào gà đầu nhỏ thanh niên, hướng to con giơ ngón tay cái lên, nói: "Ngốc đại cá tử bán sự, chúng ta là hiểu được! Hơn 20 đầu đai lưng vàng, đã sớm tính quốc tế quyền vương!"

Quyền vương, người lên trước a, làm phé đi cháu trai này, chúng ta xong trở về lĩnh thưởng a!"

Hô!

Kia ngốc đại cá tử Thái Quyền vật lộn quyền vương, y phục của mình, lộ ra một đầu vật lộn đai lưng vàng, nhếch miệng vui mừng mà nói: "Tiểu tài xế, sợ rồi sao? Thấy được nha, lão tử căn này mặc quần dây lưng quần, chính là hàng thật giá thật đai lưng vàng!"

Có thể thu được quốc tế Thái Quyền đai lưng vàng, kia thực lực chiến đấu tuyệt không phải thôi.

Có thể một hơi thu hoạch được 20 đầu đai lưng vàng, càng chứng minh hẳn xác thực dựa vào thực lực dốc sức làm ra. Lần một lần hai có thể làm bộ, nhưng là 20 lần đều làm bộ, vậy cũng không thể nào nói nói.

Thẩm Thanh Tuyết gặp Vương thiếu lần này, thế mà mời tới to con quốc tế quyền vương, có chút bận tâm Mục Phong, nhỏ giọng nói: "Mục Phong, nhìn hẳn giống như xác thực rất mạnh. Nếu là người đánh không lại hẳn, người cũng đừng đề ý đến, người đi trước đi!"

Dừng a! Nói gì vậy!

Làm người cận vệ, loại thời điểm này, coi như đối thủ là ác ma, cũng phải cắn trên mũi a!

Bất quá, nghe Thẩm Thanh Tuyết gọi mình đi trước, lại cảm thấy nha đầu này, ngay tại lúc này, nghĩ tới lại là người khác, tâm địa mười phần thiện lương, ngược lại lại để cho Mục Phong đôi nàng sâu hơn mấy phần hảo cảm.

"Oa nha nha nha! Tiểu tài xế, đi chết đi!" Kia to con, quơ sắt thép cơ bắp, một quyền hướng Mục Phong mặt đánh tới!

Bành!

Mục Phong nhàn nhả tự nhiên đánh ra một quyền, cứng đối cứng cùng Thái quyền quyền vương nắm đấm, đụng vào nhau.

Răng rắc!

Một tiếng vang giòn, lập tức vang lên to con kêu thảm như heo bị làm thịt âm thanh: "Ôi, mã lực qua bích a, lão tử cổ tay đều đoạn mất! Về sau còn thể nào đánh quyền a?"

Mục Phong phù chính Thẩm Thanh Tuyết thân thể, đi nhanh hai bước, quát lên một tiếng lớn: "Còn thổi cái gì quốc tế quyền vương? Ngươi cũng xứng?"Đôi xông góc vuông hoành ép chân' sẽ không? Sẽ không, ta miễn phí dạy ngươi!"

Thê!

Chỉ gặp Mục Phong chân phải bay ra, cùng bắp chân biên độ, đúng lúc là một cái tiêu chuẩn có thể công có thể thủ góc vuông chân.

Góc vuông chân hướng lên một cái "Nghênh kích", chính giữa to con miệng, liền gặp mấy khóa răng hàm mang theo tơ máu bay ra.

Nghênh kích thuận thể một cái hoành ép, một đạo lực lượng cường hãn, từ to con bả vai trùng điệp chùy nện mà xuống, thẳng đem to con ép tới ngồi xuống tại trên sàn nhà.

"Quyền vương? Đai lưng vàng? Kim em gái ngươi a "

Mục Phong mắng xong, cúi người một trào, liền tháo xuống to con bên hông đai lưng vàng.

Về sau, gãy đôi đai lưng vàng, chính là một mạch mà thành mấy chục cái đánh xong.

Lại nhìn to con mặt mũi, giờ phút này bị đánh đến sưng đỏ như heo đầu.

Mục Phong lại vừa nhắc chân, đem to con đập chó ăn liệng.

Bành!

Lại là một cái gió tấp nện qua nắm đấm, đánh vào to con xương tỳ bà phía trên.

Trên mặt đất có chút to con, giờ phút này suy yếu vô lực reo lên: "Ngựa tề, lần này, lão tử xem như tại lật thuyền trong mương! Ngay cả xương bả vai cùng xương tỳ bà đều bị mở ra rách ra, cả đời này rốt cuộc không đánh được quyền, chỉ là một người phế nhân!"

Ngay cả từng thu được 20 đầu quốc tế Thái Quyền đai lưng vàng to con đều bị đánh phế đi, cái khác Vương thiếu phái tới nhỏ đám tay chân, đương nhiên dọa đến muốn chết, tranh thủ thời gian nhao nhao lui lại, lại trốn vào gian kia bên trong bao gian.

Mục Phong giẫm lên to con thân thể, đi tới cửa một bên, nhếch miệng vui lên: "Đợi chút nữa, nhắc hấn đi bệnh viện đi, hấn mặc dù phế đi, nhưng là không chết được! Còn có, những này làm hỏng đồ vật, toàn diện các ngươi bồi! Biết không?"

"Biết!" Mười cái tiểu lưu manh rất phối hợp nói.

Mục Phong tựa hồ nhớ ra cái gì đó, nói: "Lần trước thiếu ta mấy chục vạn, các ngươi lúc nào còn a?"

Đám côn đồ không dám nói không trả, tất cả đều run rẩy móc lên túi áo tới.

Sáu hầu tử đẹp xong tiền, đưa cho Mục Phong: "Gia, chúng ta chỉ có hơn 1000, thiếu tiền của ngươi, về sau trả lại có thể không?"

Mới 1000?

Thịt muối cũng là thịt a.

Mục Phong thu trả tiền, khoát khoát tay, vịn Thẩm Thanh Tuyết, đi ra Vương thị bún thập cẩm cay.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Bằng lái lấy ra

Đi ra bún thập cẩm cay tiêu điểm, Thẩm Thanh Tuyết lập tức phát hiện mình yêu mến nhất Lamborghini, thế mà dừng ở người ta trước cổng chính.

Xe này, Thẩm Thanh Tuyết cũng không nở mồm, thế mà bị Mục Phong mở ra hóng mát, tức giận đến Thẩm Thanh Tuyết bờ môi đều có chút trắng bệch.

Thẩm Thanh Tuyết vây quanh Lamborghini dạo qua một vòng, gấp xe coi như không có hư hao, chỉ là toàn thân đều dính không ít bùn đất.

Đau lòng đến Thẩm Thanh Tuyết, tranh thủ thời gian móc ra một cái ẩm ướt khăn che mặt, lau lên xe yêu tới.

Đột nhiên, Thẩm Thanh Tuyết cảm giác không đúng, âm thanh lạnh lùng nói: "Mục Phong tiên sinh, người qua đây! Xe này chỉ có ba thanh chìa khoá, ba thanh chìa khoá đều trên người ta, người là thế nào đem ta xe yêu mở ra?"

Mục Phong móc ra một thanh xe Audi chìa khoá đưa cho Thẩm Thanh Tuyết.

Điềm đạm đáng yêu Thẩm Thanh Tuyết, quan sát tỉ mỉ chìa khoá xe, phát hiện chìa khoá Audi chìa khoá, rõ ràng chính là bị Mục Phong cưỡng ép đâm tiến lỗ khoá, bởi vì mấy cái nguyên bản nhô ra răng đinh, đều đã bị một loại kỳ quái lực lượng cho san bằng.

Thẩm Thanh Tuyết không kịp nổi giận, đành phải móc ra Lamborghini chìa khoá, lỗ khoá, nhìn xem lỗ khoá có hay không bị Mục Phong làm hư.

Khá tốt, lỗ khoá không tổn hao gì, Lamborghini chìa khoá đến liền mở cửa xe.

Thẩm Thanh Tuyết thăm dò khẽ ngửi, a, tốt nồng mùi khói.

"Mục Phong, ai cho phép người tại trong xe của ta hút thuốc lá?"

Thẩm Thanh Tuyết chất vấn thời khắc, lại không nghe thấy Mục Phong trả lời.

Thẩm Thanh Tuyết vừa nghiêng đầu, trông thấy Mục Phong đang theo một cỗ vừa đánh đốt lửa xe van đuổi theo.

Xe van đã phát động, ngay tại quay đầu chuyển biến, thế nhưng là về mặt cột nhà Mục Phong, đã nằm ngang ở xe van phía trước.

Thẩm Thanh Tuyết lập tức lắng lại nộ khí, đóng cửa xe, hướng Mục Phong nơi đó đi tới.

Trong xe tải, một cái tiểu hoàng mao vurun một cái nhọn đầu, quơ một cây ống thép: "Người ngựa tề, người muốn chết a? Có dễ hay không cho, không cho chúng ta đâm chết người cái này chó nói!"

Mục Phong chậm ung dung đốt một cây Tiểu Yên, phun ra một vòng khói, mới thuận tay nắm qua tiểu hoàng mao trong tay ống thép, nhẹ nhàng một tách ra, ống thép lập tức chém làm hai đoạn.

Về sau, Mục Phong mới cười nhạt một tiếng: "Ta nhất không nghe được người khác hướng ta miệng đầy ô ngôn uế ngữ! Người cái này tiểu hoàng mao, tự mình đánh mình 50 cái miệng! Nếu không, nhìn thấy căn này ống thép sao?"

Trong xe tải, một cái khác tiểu thanh niên, dọa đến có chút run rẩy, vội la lên: "Hoàng mao, bảo người khoe khoang mắng chửi người! Nhanh mình hút đi! Cái kia bức, cũng không biết là người hay quỷ, bẻ gãy ống thép cùng bẻ gãy một cây đu đủ đồng dạng!"

Thế nhưng là lái xe một vị Độc Nhãn Long trắng hán, lá gan lại không nhỏ, quát lên một tiếng lớn: "Các người sợ cái chùy a! Chúng ta không có thể bắt đến kia tiểu lãng hóa, dù sao cũng phải bắt mấy cái con tôm nhỏ trở về giao nộp a? Đều cho lão tử có chút chí hướng! Nhìn lão tử làm sao đâm chết cái này chó nói!"

Ồ!

Một tiếng còi hơi tê mình.

Xe van hướng Mục Phong vọt mạnh mà đi.

Thẩm Thanh Tuyết nhìn thấy một màn này, thập phần lo lắng, vội la lên: "Mục Phong, mau tránh a!"

Tránh? Tránh cái gì đâu?

Mục Phong lại phun ra một vòng khói, trên khóe miệng kéo 45 độ, lộ ra một cái tà mị mỉm cười, lại cao cao nhấc lên đùi phải.

Tốc độ, trong lúc đó tăng tốc, thoáng như điện quang hỏa thạch.

Cao cao nâng lên chân phải, mang theo thiên quân chi lực, một cước đạp mạnh tại xe van trái trước một cái bánh xe bên trên.

Bành!

Xe kia bánh xe không chịu nổi mãnh liệt như vậy lực đạo, bên trong ép phân vọt, trong nháy mắt đánh nổ cái này bánh xe thai.

Mục Phong một cước giẫm bạo một con bánh xe thai, mới nhẹ nhàng một cái lộn ngược ra sau, vọt đến một bên.

Xe van nhần nhện một con bánh xe, tại nguyên chỗ nghiêng một cái, thân xe bắt đầu khuynh đảo.

Thẩm Thanh Tuyết xem xét, lập tức ngây đại. Hồi lâu Thẩm Thanh Tuyết mới hồi phục tinh thần lại, đối Mục Phong lần nữa bình sinh mấy phần kính nể cảm giác.

Cái này Mục Phong, quá mạnh a? Cái kia cái chân, thế nhưng là trời sinh thần lực a! Thẩm Thanh Tuyết còn âm thầm nói.

Mục Phong gấp mặt xe tải lật nghiêng tại trên đường phố, mới nhấc lên tay, tháo bỏ xuống xe van cửa sau, đưa ra bốn cái bao tải.

Chật vật không chịu nổi bốn cái bảo an, rốt cục bị Mục Phong cấp cứu ra.

Tàn ca bụi đất nghiêm mật, móc ra một cái khói, cho Mục Phong đốt, nói: "Phong ca a, lần này cần là không có người, chúng ta bốn người đều bị cướp đi!"

Thẩm Thanh Tuyết gấp bốn cái bảo an cũng bị cứu được trở về, rốt cục thờ dài một hơi, tỉnh tỉnh tốt hỏi thăm bốn người có bị thương không.

Bốn người, tất cả đều cung kính cho Thẩm Thanh Tuyết chào hỏi. Nguyên bản, bọn hắn coi là sẽ bị Thẩm Thanh Tuyết chỉ trích dừng lại, không nghĩ tới đại tiểu thư người tốt như vậy, không chỉ có không có mắng bọn hắn, ngược lại có mấy phần quan tâm bọn hắn, trong lòng đều là cảm kích gấp.

Mục Phong phun thành thoi thành thoi vòng khói, lạnh nhạt nói: "Người nói các người a, thân là bảo an, ngược lại bị mấy tên côn đồ cho bắt sống! Ai!"

Bốn cái bảo an, nghe Mục Phong nói như vậy, sợ Mục Phong sa thải bọn hắn, lập tức đồng nói: "Phong ca, về sau chúng ta nhất định hảo hảo đề cao mình tố chất thân thể!"

Mục Phong khoát khoát tay, gấp bốn năm cái tướng mạo đều rất kỳ hoa gia hỏa, chặt vật từ trong xe bò lên ra, mới cất cao giọng nói: "Không hứng thú cùng các người chơi! Các người a, nghe kỹ cho ta, đứng thành võ, mình quát chính mình một trăm cái tát! Ai dám đùa nghịch lòng dạ hẹp hòi, hừ hừ!"

Lúc này, liền ngay cả kia lá gan tương đối mập Độc Nhân Long, cũng có chút sợ, run rẩy nói: "Ngựa tề a, ông thép gãy đến đoạn, lớp xe đạp bạo, thật đạp chúng ta một cước, chúng ta không chết cũng phải tàn phế! Lão tử xem như phục! Hảo hảo, ta tự đánh mình!"

Độc Nhân Long nói xong, thật "Ba ba ba" từ hút.

Cái khác nhỏ nắm tay chân, mặc dù có chút không tình nguyện, nhưng vẫn là ngoan ngoãn đứng thành võ, bắt đầu từ rút.

Mục Phong vô tội buông tay, lắc đầu, phân phó bốn cái bảo an tự mình lái xe trở về. Dù sao chính bọn hắn mở có xe tới.

Thẩm Thanh Tuyết đi đến Lamborghini một bên, mở cửa xe ra, vốn định nói với Mục Phong, để hắn cũng đi cùng Tàn ca bọn hắn ngồi một cái xe. Dù sao, xe yêu của mình, Thẩm Thanh Tuyết không thích người khác ngồi ở bên trong, nhất là nam nhân.

Nào biết, Thẩm Thanh Tuyết còn chưa mở miệng, Mục Phong đã ngồi xuống chủ ghế lái bên trên.

Thẩm Thanh Tuyết bất đắc dĩ vênh lên quyết miệng, ngồi ở ghế lái phụ vị bên trên, buộc lại dây an toàn.

Lái xe, đẹp đường hồi phủ!

Lamborghini sử qua một cái trạm kiểm tra phía trước, lại bị hai cái cảnh sát giao thông cô nương cho ngoắc kêu dừng.

Thẩm Thanh Tuyết nhớ tới Mục Phong còn không có bằng lái sự tình, sợ mình xe yêu bị cảnh sát giao thông cho chụp xuống, tranh thủ thời gian giật ra dây an toàn, lập tức nhảy tới Mục Phong phía trước.

Mục Phong thẳng gấp, hét lên: "Đại tiểu thư của ta, người chơi loại nào? Người che khuất tầm mắt của ta, ta còn thể nào lái xe?"

Phanh lại quá mau, Thẩm Thanh Tuyết thân thể, trong nháy mắt nghiêng về phía trước mà đi.

Mục Phong hai tay bao quát, lại đem Thẩm Thanh Tuyết ôm trở về.

Xe dừng hẳn, hai cái nữ cảnh sát giao thông cô nương cũng đến đây.

Một cái ngao kiều cô nương, nhìn cũng không nhìn người trong xe, chỉ hướng cửa sổ xe chỗ, đưa tới một tờ giấy phạt: "Tiền sinh, các nguoi hôm nay siêu tốc 20 lần, tiền phạt 2000! Khẩu trừ bằng lái 5 phân! Đúng, bằng lái lấy trước ra đăng ký một chút!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Ngao kiều cảnh sát giao thông

Thẩm Thanh Tuyết nghe xong, cái gì đều hiểu.

Thẩm Thanh Tuyết mặc dù không thiếu tiền, nhưng cũng không phải kia thích phô trương lãng phí người. Tương phản, bình thường Thẩm Thanh Tuyết, mười phần tiết kiệm. Nếu không phải chính quy trường hợp, Thẩm Thanh Tuyết ăn mặc ăn, cũng là tương đối mộc mạc.

2000 khối tiền mặc dù không phải được nhiều, nhưng là Thẩm Thanh Tuyết hay là có chút tức giận. Nhất là kia khẩu trừ năm phân, thế nhưng là để Thẩm Thanh Tuyết đau lòng muốn chết. Lại khẩu trừ một hai lần, mình bằng lái đều có thể bị treo.

"Mục Phong, nguoi cái nào gần không đúng, bắt ta xe điên cuồng siêu tốc, ta thật phục nguoi!"

Thẩm Thanh Tuyết một trận lâm bầm.

Một cái khác tính tình tương đối hiền hoà cảnh sát giao thông cô nương, giờ phút này lại đánh giá chiếc này xe sang trọng, thầm nghĩ: Má ơi, thổ hào a.

Cô nương kia, lại nhìn trong xe, lập tức đỏ bừng mặt. Lè lưỡi nói: "Thổ hào thế giới, chúng ta không hiểu a! Mở xe cũng là dính đến không muốn tách ra!"

Đỏ bừng mặt Thẩm Thanh Tuyết, tranh thủ thời gian đập hai lần Mục Phong bả vai: "Nguoi đi trước bên kia chỗ ngồi."

Ngao kiều cảnh sát giao thông chậm chạp không thấy chủ xe xuất ra bằng lái, có chút tức giận, cúi đầu xem xét, lại phát hiện Thẩm Thanh Tuyết đang ngồi ở Mục Phong trên đùi, lập tức đem xe cửa sổ nhô lên "Rắc rắc rắc" vang: "Ai, hai người các nguoi, có như thế lái xe sao? Muốn chơi thân mật, về nhà đi chơi! Hừ, đơn giản không nhìn chạy quy tắc, xét đến lại khẩu trừ bằng lái hai điểm!"

Hai điểm? Lại chụp hai điểm ta liền muốn lại đi một lần nữa học tập, tạm thời không thể lái xe! Thẩm Thanh Tuyết nghĩ như vậy, lấy ra bằng lái, có chút lo lắng nói ra: "Vị nữ sĩ này, nguoi cũng không thể —— "

Mục Phong quay cửa kính xe xuống, đánh gãy Thẩm Thanh Tuyết lời nói: "Vị cô nương này, nguoi có phải hay không tuổi dậy thì đụng vào thời mẫn kinh rồi? Tính tình như thế lớn?"

Ngao kiều nữ cảnh sát nghe xong, lạnh lùng mày đứng đấy, đang muốn phát tác, Mục Phong tranh thủ thời gian nói tiếp: "Đừng nóng giận, đừng tức giận, nếu không nếp nhăn nơi khoé mắt đáng đập càng nhanh. Ăn, ta xem mặt nguoi sắc thanh bên trong mang hoàng, hô hấp có chút hỗn loạn, huyết dịch cũng có chút không thông suốt, còn bí mật mang theo không ít không thể nói triệu chứng. Ăn hết mỡ phốt-pho cá dầu là vô dụng. Những vật kia, bình thường là lão thái thái ăn!"

Lần này, ngao kiều cảnh sát giao thông mặc dù nộ khí chưa tiêu, nhưng là không thể không bội phục Mục Phong, bởi vì chính mình đúng là ăn mỡ phốt-pho thêm dầu cá.

Chẳng lẽ cái này nam sĩ, còn là một vị thầy thuốc sao, làm sao một chút liền nói ra ta khó chịu.

Ngao kiều cảnh sát giao thông suy tư một chút, khách khí mấy phần, nói: "Không nghĩ tới, nguoi cái này thổ hào hiểu được còn rất nhiều. Vốn cho là các nguoi những này thổ hào, đều là chơi bởi lêu lỏng hạng nguoi!"

"Ha ha, cô nương, nguoi hiểu lầm! Mở ra xe sang trọng không nhất định là thổ hào, tỉ như ta. Đến, ta gặp nguoi trên ngực phương bảy tắc chỗ, có chút tụ huyết chưa tán, trước cho nguoi trị một chút đi!"

Ngao kiều cảnh sát giao thông còn chưa hiểu trên ngực phương bảy tắc chỗ đến cùng là nơi nào, nửa tin nửa ngờ, mê người thân thể, có chút nghiêng xuống dưới.

Mục Phong một bộ chăm chú dáng vẻ, đưa tay trái ra, nhanh mà lại chuẩn điểm một cái.

Đó cùng khí cảnh sát giao thông cô nương, lập tức hít vào một ngụm khí lạnh, nhất kinh nhất sạ nói "Tỷ a, nguoi đàn quá, hần đang ăn nguoi đậu hũ đâu!"

"Hỗn đản, lưu, manh, nguyên lai nguoi là nghĩ chiếm ta tiện nghi! Ta không hút chết —— "

Bất quá, kia cảnh sát giao thông vừa nói xong, cảm giác mình cúi người lúc nói chuyện, trong lòng thư sướng nhiều.

Không chỉ có cảm giác thể nội huyết khí ôn hòa, ngay cả chỗ cảm giác đau đón cảm giác cũng đã biến mất một chút.

"Ngô, Ngũ muội, khoan hãy nói, thật có hiệu! Hần hần không phải là tại chiếm ta tiện nghi!"

Ngao kiều cảnh sát giao thông rốt cục cảm giác dễ chịu, tựa hồ hơn mấy tháng đều không có thư thái như vậy qua, nhếch miệng cười một tiếng: "Ha ha, vị tiên sinh này, cảm ơn nguoi a, ta tốt hơn nhiều. Kia hai điểm sẽ không chụp các nguoi! Kia hóa đơn phạt, giống như tính sai, các nguoi giao 1000 là được! A, bên này vị này đại mỹ nữ, ta giống như tại trên báo chí gặp qua, thể nhưng là trong chúng ta biến thử nhất đại mỹ nhân a, ôi, nữ thần, đến ký cái tên a. Ta xét chỉ chụp nguoi 4 phân là được!"

Giao xong 1000 nguyên, khấu trừ Thẩm Thanh Tuyết bốn phần, xe lần nữa chậm rãi lái ra.

Sau xe, kia nguyên bản ngao kiều cảnh sát giao thông, lại đuổi mấy bước, cao giọng nói:

"Đứng rồi, vị tiên sinh kia, làm sao không lưu cái phương thức liên lạc liền đi a, ta còn không biết tên nguoi đâu!"

Trong xe, Thẩm Thanh Tuyết lái xe, Mục Phong thành thoi thành thoi chỗ ngồi kê tài xế bên trên, vênh lên chân bắt chéo.

"Mục Phong, nguoi học qua y a?"

"Không có! Tính sát thủ tự cứu một loại thường thức đi!"

Lamborghini đi ngang qua một nhà "Chó thể giới".

Thẩm Thanh Tuyết nhu hòa nói ra: "Mục Phong, biết không, nhà này chó thể giới, chính là chúng ta Trung Hải lớn nhất chó thị! Trước mấy ngày, tiêu yêu còn la hét muốn ta mua cho nàng đầu 'Chi búp bê' trở về đâu! Bất quá, mỹ nữ sẽ không nuôi chó, nàng cũng sợ cầu cầu đoạt nàng đồ ăn, ta liền không có mua!"

Mục Phong biết Thẩm Thanh Tuyết có hào hứng đi chó thị đi dạo, nói: "Người kia nhóm liền đi đi dạo thôi! Dù sao thời gian còn sớm "

Thẩm Thanh Tuyết cũng không phải Mục Phong, rất giảng quy tắc, rất cẩn thận cho xe dừng ở chỗ đậu xe bên trên, mới xuống xe.

Chó thể giới tiếp khách, xem xét hai vị mở chính là Lamborghini, biết bọn hần là thổ hào, tranh thủ thời gian cười thành một đóa hoa đến đây nghênh đón.

Vừa vặn, chó thể giới lão bản cũng đi ra, tinh mắt, liếc mắt nhận ra Thẩm Thanh Tuyết, hấp tấp chạy đến, cúi đầu khom lưng nói ra: "Thẩm tiểu thư tốt! Thẩm tiểu thư cao quý như vậy nữ thần, thể mà có thể đến chúng ta chó thể giới, tiêu khả thật sự là tam sinh hữu hạnh a! Tiêu thư mời vào bên trong! Ngồi yên tâm, chúng ta chó thể giới, không thiếu bảo an, những cái kia ký giả truyền thông cái gì, chúng ta nhất định cho nguoi ngăn lại, không cho bọn hần đi quấy ngại hào hứng!"

Thẩm Thanh Tuyết hé mở môi son, hỏi: "Mang bọn ta đi xem một chút các nguoi chi búp bê đi!"

Lão bản đối bảo an phân phó một phen, mới ở phía trước đầy nhiệt tình dẫn đường: "Đại tiểu thư, nguoi thật là có ánh mắt a. Chúng ta chó thể giới, danh khuyển chủng loại nhiều nữa đâu, chó ngao Tây Tạng, a sĩ, kéo không kéo nhiều, cổ đại chắn cừu, Scotland chó chắn cừu, nước Đức chó chắn cừu, đánh bại gấu các loại đều có, có thể nói cái gì cần có đều có a. Nặc , bên kia, chính là chi búp bê chuyên khu. Đi một chút, ta tự mình mang các nguoi đi."

Đi vào chi búp bê chuyên khu, Thẩm Thanh Tuyết cùng lão bản cùng một chỗ tuyển cầu cầu đi.

Mục Phong theo ở phía sau, lại nghe được một nuôi chó sư chính gõ một con chó lông chửi mắng: "Đại Hoàng a Đại Hoàng, nguoi lại xấu lại có thể ăn, hôm qua cho nguoi đồ ăn chậm điểm, còn cắn lão tử một ngụm, hôm nay lão tử hạ độc chết nguoi tính cầu!"

Mục Phong tập trung nhìn vào, gặp một con cốt thép chế tạo, cao một thước chó lông bên trong, quả nhiên có chỉ gầy yếu, nhưng là thể trạng rất lớn chó vàng.

Cái này Đại Hoàng, trên thân không có một cây tạp mao, nhưng là không có tu bổ qua, quả thật có chút xấu xí.

Thân thể gầy lớn, ánh mắt lại sắc bén như đao.

Mà lại, nó ngồi xổm lập tư thế, cùng cái khác chó đất, chó săn cũng không giống nhau.

Cái này Đại Hoàng, ngồi xổm lập thời điểm, một đôi chân trước tú, ôm ở trước người, rất giống một cái nam nhân tại chộp lấy tay, băng lãnh nhìn thấy địch nhân!

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Chó bên trong chi vương

Kia chửi nuôi chó sư, giờ phút này cầm một cái bánh bao, ném vào chó chiếc lồng, tay phải còn cầm một cây cây gậy trúc luồn vào chó lồng hung hăng quát lấy Đại Hoàng: "Ăn, nhanh cho lão tử ăn! Hôm nay cứ như vậy nhiều, bảo người cần ta, hiện tại sướng rồi a?"

Mục Phong cẩn thận một cảm giác, biết kia màn thầu bên trong cũng không có độc dược. Vừa rồi kia nuôi chó sư nói muốn hạ độc chết Đại Hoàng, chỉ nói là nói nhảm.

Mà Đại Hoàng, ôm chân trước từ, không nhìn kia nuôi chó sư, mặc dù nhìn ra được mười phần dối bụng, nhưng là cũng không có đi ăn cái kia ném vào tới màn thầu.

Thẩm Thanh Tuyết gặp Mục Phong không cùng quá khứ, lập tức dừng bước.

Cơ linh lão bản, cong người trở về, chỉ vào cái này xấu xí con chó vàng, vui vẻ nói ra: "Vị tiên sinh này, ngài đối cái này Đại Hoàng cảm thấy hứng thú a? Ha ha, nếu là người khác, ta khẳng định lắc lư bọn hắn một phen. Nhưng là Thẩm tiểu thư đến đây, ta không dám nói káo. Cái này Đại Hoàng a, mặc dù không có tạp mao, nhưng là cũng chính là một con chó đất! Lại không đáng tiền, thế nhưng là già có thể ăn, theo kịp hai cái làm việc nam nhân lượng cơm ăn. Còn hung, cảm xúc thất thường thời điểm ngay cả chúng ta nuôi chó sư đều cần! Nếu như các người thích, các người mua chi búp bê về sau, đem cái này chó cũng mang đi đi! Ha ha, con chó này, không lấy tiền, tặng không!"

Tặng không?

Tặng không cũng không tệ nha!

Bất quá, Mục Phong vẫn là vì Đại Hoàng cảm thấy bất bình.

Cái này chó thể giới, nuôi chó sư đều là nhất khiếu bất thông ngu ngốc, không có một chút ánh mắt.

Cái này Đại Hoàng, rõ ràng chính là một con U Linh Khuyển, bọn hắn lại nói là chó đất!

U Linh Khuyển, đây chính là chó bên trong chi vương, quay về sơn lâm, không chỉ có thể kêu gọi nhau tập hợp bầy chó, còn có thể chinh phục đàn sói. Nếu là bị quân khuyển sư nhận ra, lại trải qua huấn luyện, như vậy, có U Linh Khuyển huyết mạch cầu cầu, nhất định là quân khuyển chi vương.

Trọng yếu nhất chính là, cái này U Linh Khuyển, có thể thông nhân tính, mặc dù không thể nói chuyện, nhưng là có thể nghe hiểu nhân loại lời nói.

Phải biết, cái này U Linh Khuyển thế nhưng là bộ đội cũng không nhất định có thể gặp được bảo bối. Thậm chí, U Linh Khuyển, một mực liền có quốc bảo danh xưng.

Mục Phong đánh lên một cây Tiểu Yên, muốn giương trước ức, nói: "Lão bản, người cho chúng ta nhà đại tiểu thư là ai a? Tiểu thư của chúng ta thân phận cao quý như vậy, là nuôi loại này chó đất người sao? Người nghĩ đưa cho chúng ta, chúng ta cũng không muốn đâu!"

Lão bản lập tức giật một cái mình, nói: "Phi phi phi, nhìn ta nói gì vậy ngữ! Tiểu thư làm sao lại để ý loại này chó đất đâu! Coi như vậy đi coi như vậy đi! Ngày mai a, ta gọi một cái làm việc vặt, đem cái này chó ném đi được rồi. Đi một chút, đại tiểu thư, chúng ta tiếp tục xem chi búp bê đi."

Thẩm Thanh Tuyết dạo qua một vòng, tựa hồ không tìm được hài lòng chi búp bê, lại đi trở về, đối Mục Phong nói: "Được rồi, chúng ta vẫn là hôm nào tới đi!"

Lão bản nhìn ra Thẩm Thanh Tuyết không có chọn được vừa ý chi búp bê, tranh thủ thời gian sát mồ hôi lạnh trên trán, nói: "Đại tiểu thư, nếu không, ta qua mấy ngày tân tiến một nhóm chi búp bê đến, đến lúc đó tự mình đưa mấy cái đi ngài phù thượng chọn lựa!"

Thẩm Thanh Tuyết khách khí lắc đầu, nói: "Không cần phiền toái như vậy, về sau có thời gian chính chúng ta lại đến là được! Mục Phong, chúng ta đi!"

Mục Phong bút tích một chút, nói: "Lão bản a, ta nhìn cái này Đại Hoàng, mặc dù không đáng tiền, nhưng là vĩ béo, còn có thể ăn bữa thịt chó! Nếu không, ta liền làm chuyện tốt, mang đi cái này Đại Hoàng được rồi!"

Lão bản nghe xong, vui vẻ ra mặt: "Ồi, vị tiên sinh này, người nếu là không ghét bỏ cái này Đại Hoàng, lôi đi chính là, tặng không, ha ha ha, tặng không!"

Bất quá a, ta cũng nhắc nhở người a, cái này Đại Hoàng, rất có thể ăn, vỗ béo phí tổn quá cao!"

Mục Phong móc ra một trăm khối tiền, nói: "Ha ha, mặc dù chỉ là một con gầy yếu chó đất, không đáng tiền, nhưng là cũng không thể lấy không người! Cái này 100 khối tiền, mặc dù không nhiều, nhưng là liều tỏ tâm ý đi!"

Lão bản khen ngợi một phen Mục Phong, nói Mục Phong thật hiểu chuyện, không hổ là Thảm tiểu thư người bên cạnh, về sau, vội vàng gọi nuôi chó sư tìm đến xích chó, cầm miệng chó mũ bao lấy Đại Hoàng miệng, mới đem Đại Hoàng giao cho Mục Phong.

Mục Phong nắm Đại Hoàng, mang theo Thảm Thanh Tuyết, âm thầm vui vẻ đi ra chó thể giới.

Chó trong thế giới một cái nuôi chó sư, lắc đầu: "Gia hỏa này, có phải hay không ngốc a, còn muốn vỗ béo Đại Hoàng ăn thịt chó! Vỗ béo Đại Hoàng tiền, đều đủ lấy lòng vài đầu mập chó!"

Lão bản thì nhếch miệng vui lên: "Cuối cùng đem cái này xấu xí chó đất đuổi rơi mất ! Bất quá, Thảm tiểu thư hôm nay đến, mặc dù không có mua chó, chúng ta cũng kiếm lật ra! Đi đi, nhanh đi đem Thảm tiểu thư tới qua chúng ta chó thể giới sự tình, làm thành tuyên truyền áp phích, dán tại chúng ta chó thể giới nhất chói mắt địa phương. Ha ha ha, ta hôm nay thể nhưng là kiếm lật ra, đã giảm bớt đi không ít tiền quảng cáo dùng a!"

Mục Phong mở cửa xe, mang theo Đại Hoàng đi phía sau chỗ ngồi.

Thảm Thanh Tuyết lập tức bắt mắt cong lên miệng, nói: "Mục Phong, người ngồi ta xe, ta liền đã rất khó nhìn, kết quả người còn muốn đem như thế một con chó đất mang ta lên Lamborghini?"

"Ha ha! Tiểu Tuyết a, người nhìn Đại Hoàng có phải hay không có chút đáng thương? Người thể nhưng là thiện lương người, sẽ không như thế so đo a?"

Thảm tiểu thư xem xét Đại Hoàng, xác thực vô cùng đáng thương, nếu không nói, tự mình lái xe về trang.

Mục Phong, cưỡi xuống chó mũ cùng xích chó, sờ sờ Đại Hoàng đầu, nói: "Đại Hoàng a Đại Hoàng, người khác mắt mù không biết người, nhưng là ca ca thể nhưng là Bá Nhạc a! Về sau theo ta, người liền có thể thi thố tài năng, rốt cuộc không cần biệt khuất bị giam trong lồng!"

Trở lại biệt thự, Mục Phong mang theo Đại Hoàng, thành thói thành thói hướng đại sảnh đi đến.

Tiểu yêu tốt đẹp cô nàng biết tiểu Tuyết trở về tin tức, đều là hào hứng đi ra nghênh tiếp, thể nhưng là thể mà phát hiện một con xấu xí con chó vàng ngồi chồm hổm ở trên ghế sa lon, chính cảm thấy nữ đồ ăn đặc ý nhai lấy.

Đại Hoàng mặc dù gầy yếu, nhưng là khung xương rất lớn, rất giống một con sói, dọa đến mỹ nữ cùng tiểu yêu, đều là rít lên một tiếng.

Thể nhưng là mỹ nữ, gặp Đại Hoàng ngay tại ăn vụng thức ăn của mình, cái gì cũng không để ý, một trận ồn ào, dẫn theo cây chổi, liền đến quật Đại Hoàng.

Gâu!

Một tiếng chó sủa, Đại Hoàng lại ôm chân trước, ngồi xổm lập mà ngồi, bộ dáng cao lạnh mà uy vũ, dọa đến mỹ nữ chân căng như nhũn ra, lại lui trở về.

Thảm Thanh Tuyết tự mình cất kỹ cổ xe, trở lại đại sảnh, gặp Đại Hoàng thể mà ngồi tại nhà mình trên ghế sa lon, hết sức tức giận, nói: "Mục Phong, mặc dù Đại Hoàng có chút đáng thương, nhưng là hần có chút dọa người, ta không thích. Mời người về sau đem nó đưa đến bảo an chỗ ở chó đi đút nuôi, không cho phép đưa đến nơi này!"

Mục Phong lau lau cái mũi, nhếch miệng vui lên: "Không sao, về sau Đại Hoàng liền ở ta trong phòng . Bất quá, ta trước được dẫn nó đi tắm!"

Mục Phong nói xong, mang theo Đại Hoàng liền đi nhà tắm.

Thẳng đem tam nữ tức giận đến hai mặt nhìn nhau.

Tắm rửa xong, Mục Phong lại dẫn Đại Hoàng, đi bảo an chỗ, để bọn hần cho Đại Hoàng tu bổ một chút da lông.

Xem xét, chỗ nào xấu nha, rõ ràng chính là một con uy vũ bá khí chó ngoan.

Bất quá, Đại Hoàng quả thật có thể ăn, một hơi thể mà ăn ba bồn thức ăn cho chó.

Ban đêm, đã rất sâu!

Mục Phong chuẩn bị đi trở về đi ngủ. Nhưng là Đại Hoàng, đến Mục Phong cổng, cũng rút cuộc không tiến vào.

Đại Hoàng chỉ là giống thị vệ đồng dạng ngồi xổm ở Mục Phong cửa phòng bên ngoài, ôm tay, bắt đầu ngủ dậy lớn cảm giác tới.

"Đầu đất, bên ngoài lạnh lẽo, cùng ta đi vào a?"

Thể nhưng là Đại Hoàng, giống làm như không nghe thấy, ngồi xổm đứng ở cạnh cửa, cũng không nhúc nhích.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Nhị thể tổ lão cha

Tình cảm, cái này Đại Hoàng, giống báo ân, muốn tại Mục Phong trước cửa thị vệ đầu.

Mục Phong cũng không còn đi quán Đại Hoàng, trở lại phòng, mê đầu liền ngủ.

Thẳng đến sáng ngày thứ hai, Mục Phong cảm giác chân mền của mình tựa hồ bị ai kéo đi, mới mơ mơ màng màng tỉnh lại.

Mục Phong tập trung nhìn vào, căn mình bị tử, không phải người khác, chính là Đại Hoàng.

Oa khaó, nguyên lai là gia hỏa này đến đây vén chân mền gọi ta rời giường đầu.

Mục Phong sờ sờ Đại Hoàng đầu, gọi chính nó tìm ăn đi, tốt nhất đem mỹ nữ đồ ăn toàn bộ ăn sạch, để cho mỹ nữ bớt mập một chút.

Đại Hoàng, tựa hồ thật nghe hiểu được tiếng người, rung mấy lần cái đuôi, chạy ra gian phòng, bốn phía đi tìm mỹ nữ cất giấu đồ ăn.

Mục Phong vừa đi ra gian phòng, lại nghe được biệt thự đại môn bị ai một cước đá văng, phát sinh "Bành" một tiếng vang trầm.

Ngay sau đó, lập tức nghe được có cái nũng nịu nữ tử thanh âm đàm thoại vang lên: "Ôi, lão gia đích thân đến, thế nhưng lại không có tới nghênh đón, thành thể thống a!"

Mục Phong tập trung nhìn vào, thấy là một người mặc màu hồng phấn sườn xám, nùng trang điểm mặt nữ tử uốn éo người, đi vào đại sảnh.

Nữ tử yêu điểm này vừa mới tiến đến, lập tức lại vào một cái áo khoác âu phục, bên trong bộ áo lót, giày da dầu lượng đến có thể làm tấm gương nam tử trung niên.

Nam tử này, ước chừng hơn 40 tuổi, mặt chữ quốc, quốc tự sợi râu, ngâm một cây xì gà, đeo kính đen, giữ lại đầu đỉnh.

Nam tử kia, đi vào đại sảnh, gặp không ai, lập tức đưa tay ngăn lại nữ tử yêu điểm này vòng eo, mới giật ra giọng hét to một tiếng: "Đến cùng có người hay không a? Lão tử tới, lại không người tới đón tiếp, còn thể thống gì, còn đem ta để vào mắt sao?"

Mục Phong nghe xong, nắm chặt nắm đấm, lập tức muốn xông tới giẫm dẹp cái này trung niên hán tử.

Dù sao, nơi này chính là đại tiểu thư tư nhân biệt thự, ai dám đến hồ nháo, chính là tìm đường chết!

Nhưng là, ngay lúc này, trong hành lang, lại chạy xuống mỹ nữ cùng tiểu yêu.

Mỹ nữ cùng tiểu yêu, thấy người tới chính là Thẩm Thanh Tuyết phụ thân, lấy làm kinh hãi, đồng nói: "Lão gia tốt!"

Lão gia?

Mục Phong lập tức đoán được, cái này mặt chữ quốc hán tử, hẳn là Thẩm Thanh Tuyết phụ thân. Mục Phong nắm chắc quả đấm, cũng bắt đầu nói lòng.

Tại mỹ nữ cùng tiểu yêu trước mặt, tiểu Tuyết lão cha, vẫn không có thu liễm, tay y nguyên nắm cả nữ tử yêu điểm này eo, phun ra một vòng khói, cười nói: "Mỹ nữ a, còn như thể béo a? Mau mau rút, chớ ở trước mặt ta xuất hiện! Tiểu yêu a, ôi, càng ngày càng đẹp, đến, thúc thúc cho người kiểm tra một chút thân thể!"

Mỹ nữ biết lão gia ghét bỏ mình xấu xí, biết điều xoa xoa hai tay, rũ cụp lấy đầu, về tới trên lầu.

Mà tiểu yêu, có chút buồn nôn, nhanh nói khoái ngữ nói ra: "Thảm thúc, bên cạnh người không phải có cái yêu nữ sao? Thích kiểm tra thân thể liền kiểm tra năng đi! Bất quá, nữ nhân kia, son phấn bôi quá dày, người không hợp ý, ta có thể cho thêm người tìm kiếm mấy cái ra đáng đến ! Bất quá, coi chừng thân hư ờ!"

Thảm thúc phun ra một cái thuốc phiện vòng, ngoắc ngoắc đầu ngón tay: "Tiểu yêu, tới mà! Bên cạnh ta cái này tiểu biểu, tử, mặc dù có chút yêu khí, nhưng là sao có thể có người yêu a? Người thành toàn thúc thúc, thúc thúc về sau đem khuynh thành quốc tế một phần ba cổ phần cho người!"

Ngay lúc này, ăn mặc như là một đạo thanh tuyền Thẩm Thanh Tuyết chậm rãi đi xuống thang lầu.

Thẩm thúc tựa hồ vẫn là có mấy phần ngại nữ nhi, lập tức thu hồi ánh mắt, vẫn để ý lý cổ áo, đem xì gà bỏ vào sau lưng.

"Người tới làm cái gì? Đúng, nhanh đi đem xì gà diệt! Biệt thự của ta, không cho phép người khác hút thuốc! Còn có vị nữ tử này, mặc dù lạ mặt, nhưng là người đến chính là khách nhân, mời ngồi đi!"

Thẩm thúc nghe xong, đối với mình nữ nhi kính sợ cảm giác lập tức bị phần nộ tách ra, lần nữa tới tỉnh tỉnh, nghiêm nghị nói: "Đúng sao? Biệt thự của người? Thẩm gia tất cả tài sản, không phải lão tử? Mặc dù người bây giờ là tổng giám đốc, nhưng là người không thể ngay cả ta cái này lão cha đều không nhận đi? Gặp ta, cha cũng không dám một tiếng! Còn chỉ trích ta không thể tại người nơi này rút xì gà, còn không thể mang nữ nhân tới người nơi này uống trà! Cái này đúng a?"

Thẩm thúc nói đến có mấy phần kích động, trong lúc nhất thời nước miếng văng tung tóe.

Về sau, Thẩm thúc mới lập tức ngồi ở trên ghế sa lon, tiếp tục mãnh hút xì gà, vênh lên chân bắt chéo, lạng lẽ đảo mắt.

Đã sớm nghe không vô tiểu yêu, giờ phút này không thể nhịn được nữa, nghiêm nghị nói: "Thẩm thúc, đủ! Ngấm lại các người trước kia Thẩm gia, khuynh thành quốc tế lại bại đến hình dáng ra sao? Tiểu thư của chúng ta mười chín tuổi tiếp chương nhiều lần lâm phá sản khuynh thành quốc tế, gần gũi hai năm sửa cục diện, sức một mình chống lên toàn bộ Thẩm gia, người lại chẳng biết xấu hổ nói toàn bộ Thẩm gia tài sản đều là người? Người còn muốn hay không điểm bức mặt?"

Khoa trương khoa trương!

Giận dữ Thẩm thúc, bỗng nhiên đứng lên, một cước đạp lên một trương đầu bàn, bị kịch rút bễ một chỗ.

Về sau, Thẩm thúc mới lại móc ra một cây xì gà, đốt, chỉ vào tiểu yêu: "Phản a, đều cho lão tử phản á! Ngay cả Thẩm Thanh Tuyết đều là lão tử khuê nữ, nữ nhi là có tài năng, bất quá, có thể nói chúng ta Thẩm gia tài sản tất cả đều là Thẩm Thanh Tuyết một người tránh ra tới sao?"

Thẩm Thanh Tuyết chịu không được cái này nồng đậm xì gà hương vị, không khỏi "Khụ khụ".

Về sau, tỉnh tỉnh tốt Thẩm Thanh Tuyết, vẫn rất có lễ phép ra hiệu lão cha cùng yêu điểm nữ tử ngồi trước.

Thẩm Thanh Tuyết tự mình dọn dẹp ngã nát đĩa cái chén, hỏi: "Nói đi, người đến có chuyện gì? Có phải hay không lại thua? Lần này lại thiếu nhiều ít tiền nợ đánh bạc?"

Trước kia, Thẩm thúc mỗi lần tới đại náo, đều là bởi vì chính mình ăn uống piao cược đem tiền tiêu hết. Thẩm Thanh Tuyết coi là lần này, phụ thân lại là đòi tiền tới.

Nào biết, mặt chữ quốc Thẩm thúc, thế mà đem da mặt sống sờ sờ kéo thành mặt ngựa, từng chữ nói ra nói ra: "Tiểu Tuyết, người không cần lo lắng cho ta tiền nợ đánh bạc, ta tiền nợ đánh bạc, Vương thiếu đã giúp ta trả hết!"

Thẩm Thanh Tuyết nghe xong, lập tức sắc mặt phần nộ: "Cha, người tại sao có thể cùng người của Vương gia xen lẫn trong cùng một chỗ! Nhất là Vương thiếu cái kia ác ôn!"

Bành!

Thẩm thúc lần nữa quăng đôi mới đôi một cái bàn, cả giận nói: "Tiểu Tuyết, người thật là được a, lại dám quản lên lão tử đến rồi! Vương thiếu có cái gì không tốt? Muốn người mới có nhân tài, muốn khẩu tài có khẩu tài, muốn địa vị có địa vị! Người cũng không nên quên, bọn hán Vương gia, thế nhưng là Trung Hải thành phố tam đại gia tộc đứng đầu, không gần như chỉ ở trong quân có thực lực, càng là nằm trong tay thế giới Top 100 'Thiên Tinh chế được tập đoàn'! Mà chúng ta Thẩm gia, mặc dù cũng coi như Trung Hải một trong tam đại gia tộc, nhưng là chúng ta ngay cả Vũ gia cũng không sánh nổi, chỉ có thể xếp tại cuối cùng!"

Tiểu yêu tựa hồ nghe ra tới, âm thanh lạnh lùng nói: "Thẩm thúc, người làm sao lão là nói Vương thiếu lời hữu ích a? Chẳng lẽ lần này, người là đến cho Vương thiếu làm thuyết khách? Ý đồ nhà chúng ta đại tiểu thư gả cho hắn?"

Phần nộ Thẩm thúc, gặp không còn nhưng té đồ vật, đành phải ném xì gà, dùng sức bước lên, mới quát: "Đúng! Hôm nay, ta chính là hướng về phía nhà ta tiểu Tuyết chung thân đại sự tới! Vương thiếu tốt bao nhiêu a, ngưỡng mộ Vương thiếu mỹ thiếu nữ, chỉ sợ đến vòng quanh Trung Hải vây vài vòng a? Người ta treo đầu treo không lên cao phú soái, thế nhưng là người hết lần này tới lần khác không có thèm! Nếu là ta là nữ hài, ta đều gả Vương thiếu!"

Về sau, Thẩm thúc hòa hoãn một chút ngữ khí: "Tiểu Tuyết a, vừa rồi cha nổi giận, là không đúng! Nhưng là ta cũng là đối người nghĩ a! Người còn tuổi còn rất trẻ, rất nhiều chuyện, chúng ta những người lớn tuổi này, mới có thể hiểu. Lại nói, chúng ta Thẩm gia cùng Vương gia thông gia, có thể nói là cường cường kết hợp, về sau Trung Hải ai còn là chúng ta Thẩm vương hai nhà đối thủ? Đây chính là có trăm lợi mà không có một hại sự tình, ta cũng là vì chúng ta Thẩm gia suy nghĩ!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cự Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Đây chỉ là cái hiểu lầm

Mỹ nữ lần nữa đi xuống, giúp đỡ Thẩm Thanh Tuyết quét dọn gian phòng.

Phụ thân đến bức hôn, đã không phải là lần một lần hai. Thẩm Thanh Tuyết cũng không cảm giác quá mức ngoài ý muốn.

Chỉ là, Thẩm Thanh Tuyết trong lòng, vẫn là mười phần bi thương. Thẩm Thanh Tuyết nhiều lần tự hỏi, mình vẫn là phụ thân con gái ruột sao? Nào có phụ thân vì mình điểm này tư lợi, không nên ép lấy nữ nhi gả cái một cái việc ác bất tận Vương gia đại thiếu!

Thẩm Thanh Tuyết con mắt đỏ ngầu, nhưng là ngữ khí vẫn là rất bình tĩnh. Phụ thân đối với mình bất nhân, nhưng là rất có giáo dưỡng Thẩm Thanh Tuyết, lại không thể thật cùng phụ thân của mình triệt để vạch mặt.

Mặc kệ phụ thân thế nào, phụ thân thủy chung là phụ thân của nàng. Thẩm Thanh Tuyết đã không có mẫu thân, Thẩm gia gia tộc mặc dù cũng không nhỏ, nhưng là chân chính thân nhân, cũng chỉ có như thế một cái Thẩm Hải.

Thẩm Thanh Tuyết bên trên sắp xếp răng cắn lấy miệng môi dưới, nói: "Phụ thân, đừng đề cập cái chuyện này! Khuynh thành quốc tế hiện tại thế nhưng là sóng ngầm mãnh liệt, ta sẽ không kết hôn! Coi như muốn kết hôn, cũng không có khả năng gả cho Vương Hạo loại này ác thiếu!"

Tiểu yêu nhưng không có Thẩm Thanh Tuyết như thế uyển chuyển hàm súc, trực tiếp bật thốt lên: "Thẩm thúc, người nếu là thích Vương thiếu chính người đi gả cho hắn a!"

Phụ thân Thẩm Hải, lần nữa tức giận rồi, trong lúc nhất thời nước miếng văng tung tóe: "Hỗn trướng, trong mắt các người còn có ta sao? Tiểu Tuyết, ta trịnh trọng nói với người, từ xưa đến nay, hôn nhân của nữ nhi đại sự, chính là phụ thân làm chủ!"

"Làm chủ làm chủ! Điều thời đại nào, thật cổ hủ!" Tiểu yêu không vui, mạnh miệng.

Thẩm Hải hơi vung tay cánh tay, quát: "Tiểu yêu, người làm ta thật cổ hủ a? Những cái kia tầng dưới chót xã hội người, có thể tôn trọng hôn nhân tự do, nhưng là chúng ta những này tầng cao nhất xã hội đại gia tộc, là tuyệt đối không thể nói chuyện gì hôn nhân tự do! Lão cha ta ngậm liệng đi tiểu đem tiểu Tuyết nuôi lớn, ta dễ dàng sao? Hiện tại đem người nuôi lớn, người cũng là nên cho chúng ta Thẩm gia quật khỏi làm một chút hi sinh đi?"

Thẩm Thanh Tuyết, đánh gãy lão cha lời nói, vẫn rất có lễ phép nói ra: "Cha! Chuyện này thật không muốn nói! Người về sau cũng cách Vương thiếu xa một chút! Nếu là người thiếu tiền, ta có thể cho người, nhưng là người đừng lại hồ đồ rồi!"

Hô!

Phần nộ Thẩm Hải, cao cao giương lên bàn tay, hướng phía Thẩm Thanh Tuyết tuyệt mỹ khuôn mặt đánh tới.

Vừa đánh còn bên cạnh đe dọa: "Phản, thật phản! Hôm nay việc này, nhưng không phải do người, người là từ cũng phải từ, không theo cũng phải từ!"

Thẩm Hải tay, còn không có kẻ đến Thẩm Thanh Tuyết gương mặt, lại cảm giác có người thoáng như một đạo tàn ảnh, vọt đến hất bên người.

"Lão già! Làm ta là không khí a! Dám đánh chúng ta tiểu Tuyết, người nhưng phải hỏi trước một chút ta à!"

Mục Phong chửi mắng một câu, tiếp nhận Thẩm Hải cổ tay, kéo một phát, lại dừng lại, răng rắc một tiếng, Thẩm Hải cổ tay phải đã trật khớp.

"Hung! Ta bảo người hung! Nhìn người về sau còn dám tới nơi này đùa nghịch hung ác không?"

Mục Phong nói thêm câu nữa, bay tứ tung một cước, chính giữa Thẩm Hải lồng ngực, liền gặp Thẩm Hải thân thể giống một mảnh nhẹ nhàng lỏng vũ, tung bay!

"Ngao, cái nào hỗn trướng, dám đánh lão tử! Ngao!"

Thẩm Hải vừa trách mắng một câu, thế nhưng là cảm giác trong lòng như là có chỉ cường hãn mãnh thú, ngay tại lấy thân thể của mình. Miệng bên trong ngòn ngọt một mặn, lập tức lại phun ra hai cái lão huyết tới.

"Lão già! Lần sau lại tới nơi này đùa nghịch hoành, cần phải nhớ lâu một chút!"

Ba!

Mục Phong một bên nói, một bên một bàn tay chào hỏi tại Thảm Hải trên mặt, đánh cho Thảm Hải kính râm bay tứ tung, máu mũi chảy ngang.

Thảm Hải, đầu óc một trận oanh minh, con mắt ứa ra kim tinh, trong miệng vẫn còn tại la hét: "Ngựa tề a, cái nào đang đánh lão tử!"

Tình cảm, cái này Thảm Hải, giờ phút này còn không có hiểu rõ, đến cùng là ai dám đánh hắn, không biết đánh hắn người này đến cùng là cái nào cổ nước phát!

Mục Phong còn không có cảm giác hả giận, giờ tay liền phong bế Thảm Hải cổ áo, từng thanh từng thanh Thảm Hải giống mang theo một con con gà con xách lên.

Thảm Thanh Tuyết ba người cùng nữ tử yêu điểm này, gặp Mục Phong nổi trận lôi đình, đều sợ choáng váng, mở ra thật to miệng, không biết như thế nào cho phải.

Nhưng là, Thảm Thanh Tuyết rất mau trở lại qua thần đến! Nếu là Mục Phong thật đem Thảm Hải trừng điệt xuống đất, cha mình không chết cũng phải té gãy eo.

Thảm Thanh Tuyết cũng không hi vọng cha mình thành tàn phế, tranh thủ thời gian dịu dàng nói: "Mục Phong, đừng đánh nữa, hắn nhưng là cha ta!"

Mục Phong lúc này mới đem Thảm Hải để xuống, vui vẻ sửa sang Thảm Hải quần áo, đi tìm một trương giấy vệ sinh, đưa cho Thảm Hải, lại vỗ vỗ Thảm Hải bả vai, cười nói: "Ha ha ha, A ha ha ha, nguyên lai ngươi là tiểu Tuyết lão cha a! Ta còn tưởng là cái nào đến đây gây chuyện tôm tép nhãi nhép đâu! Đắc tội a, đắc tội a, vừa rồi hoàn toàn là cái hiểu lầm!"

Nữ tử yêu điểm này, lấy mình "Phù phù phù phù" nhảy loạn trái tim, đi đến Thảm Hải bên người, bắt đầu vì Thảm Hải lau lên da mặt tới.

Thảm Hải đi tìm một chiếc gương, xem xét, chính mình cũng bị đánh thành đầu heo, vốn là không dễ nhìn mặt già bên trên còn để lại vô số đầu thịt ngang, lập tức chỉ vào Mục Phong chớp mũi, quát: "Hỗn trướng, ngươi đến cùng là ai a, ngươi làm sao tại nhà ta trong biệt thự, còn dám xuất thủ đánh lão tử!"

Mục Phong hài lòng cười một tiếng, hồi đáp: "Ha ha ha, a ha ha, Thảm Hải đại thúc a, ta đây, gọi Mục Phong, là mới nhậm chức cận vệ!"

"Hắn thật là ngươi vừa thuê cận vệ?" Thảm Hải hỏi Thảm Thanh Tuyết.

Thảm Thanh Tuyết gật gật đầu, tranh thủ thời gian phân phó tiểu yêu đi tìm tư nhân bác sĩ đến đây vì Thảm Hải liệu chữa thương.

Thảm Hải thở dài một hơi, nói: "Bà nội gấu, tiểu Tuyết lúc nào mời như thế một cái gan to bằng trời bảo tiểu việc này, ngươi cũng không có nói với ta qua a!"

Về sau, Thảm Hải càng nghĩ càng giận, chỉ vào biển sâu chớp mũi, quát: "Ngươi liền một cái bảo tiêu, cũng chính là tại nhà chúng ta lấy tiền làm công người làm công, ngươi lại dám đánh lão tử, ngươi tin hay không lão tử lập tức khai trừ ngươi?"

Mục Phong một bộ thông dong, nói: "Ha ha, thật sự là không có ý tứ! Ta không biết ngươi là tiểu Tuyết phụ thân đại nhân a! Bất quá, ta Mục Phong cũng trình trọng nói cho ngươi, ta làm bảo tiêu, chính là bảo hộ nhà chúng ta tiểu Tuyết! Về sau ai còn dám uy hiếp chúng ta vợ con tuyết, ta cho hắn biết Mã vương gia đến cùng có mấy cái mắt!"

"Hừ! Thật sâu sáo lộ a, đánh lão tử một chầu về sau, mới nói ngươi không biết ta! Còn uy hiếp ta đừng đến tìm tiểu Tuyết phiền phức! Ngươi thật sự là phản á!" Thảm Hải nói xong, một nhìn Mục Phong, lại trông thấy Mục Phong ánh mắt đột nhiên biến đổi, lạnh lùng như lưỡi đao, đáy lòng không khỏi hiện lên mấy tầng hàn băng.

Thảm Hải giống như chim sợ cành cong, sợ Mục Phong lại lần nữa phát tác, lui lại hai bước.

Về sau, Thảm Hải mới hòa hoãn mấy phần khẩu khí, nói: "Tiểu Tuyết, kia Vương gia thực lực quá lớn, chúng ta thật không thể trâu vào, ngươi vẫn là lại suy nghĩ một chút đi!"

Gâu gâu gâu!

Ngay tại cái này ở thời điểm này, một con cao gầy cao gầy Đại Hoàng, lại vọt vào đại sảnh, hướng Thảm Hải phóng đi.

Dọa đến đi đứng Thảm Hải, nghiêm nghị nói: "Tiểu Tuyết, chúng ta nhà làm sao nuôi một con sói a? Ôi ôi ôi, sói con, thật hung đáng về, tuyết đối đừng tới, tuyết đối đừng cắn lão tử! Nếu không, lão tử ngày mai liền làm thịt ngươi ăn thịt chó!"

Gâu!

Đại Hoàng lại một tiếng chó sủa, thân ảnh tron tru vọt tới, vây quanh Thảm Hải sau lưng, chiếu chuẩn Thảm Hải, hung hăng cắn lên một ngụm!

"Ôi! Lão tử!"

Thảm Hải đau đớn cực kỳ, thờ hồn hèn một cước Đại Hoàng, thoát khỏi Đại Hoàng miệng chó, tranh thủ thời gian nhanh chân liền chạy.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Khuynh thành quốc tế

Thẩm Hải vừa hốt hoảng chạy ra đại môn, Đại Hoàng ngược lại đi căn nữ tử yêu điểm này hoa cúc.

"Cứu mạng a!"

Nữ tử yêu điểm này duyên dáng gọi to một tiếng, cũng là nhanh chân liền chạy.

Thế nhưng là mặc sườn xám, váy áo thật chặt, dùng sức vừa chạy, tê lạp một tiếng, phía dưới lập tức xuất hiện một cái vết nứt, là chặt vật không chịu nổi.

Bởi vì chạy quá mau, giày cao gót còn chạy mất một con.

Nữ tử kia vừa chạy ra cửa bên ngoài, mang giày cao gót cái chân còn lại nghiêng một cái, trọng tâm bất ổn, một chó ăn liệng, té lăn quay mặt đất núi.

Đại Hoàng tựa hồ còn không có chơi hết hưng, đang muốn đuổi theo ra đi, Mục Phong tranh thủ thời gian nói ra: "Tốt, Đại Hoàng, mau trở lại!"

Đại Hoàng tựa hồ nghe hiểu Mục Phong lời nói, ngoan ngoãn trở về, ôm chân trước, mấy phần đắc ý ngoắt ngoắt cái đuôi.

Mục Phong sờ sờ Đại Hoàng đầu, cười nói: "Ngô, Đại Hoàng, hôm nay biểu hiện không tệ, ban thưởng một chậu bò bít tết! Về sau, gặp người này xuất hiện, liền cho ta ngăn lại, cần đến hấn tề ra quần, cũng không dám lại đến!"

Mục Phong cách làm, mặc dù cho Thẩm Thanh Tuyết giải vây, nhưng là Thẩm Thanh Tuyết lại có chút cảm giác bất khoan, dù sao đây chính là phụ thân của mình.

"Mục Phong, về sau đừng như vậy!" Thẩm Thanh Tuyết vẫn là đem mình oán trách nói ra.

Mà tiểu yêu, tựa hồ đối với cái này Đại Hoàng có hảo cảm, tới sờ sờ Đại Hoàng lỗ tai, vui mừng mà nói: "Ôi, Đại Hoàng, không nghĩ tới ngươi như thế uy vũ a, tỷ thích! Về sau a, gặp lão gia hỏa kia đến, liền muốn như thế cắn hấn!"

Thẩm Thanh Tuyết gặp tiểu yêu cũng thay đổi hồng, bắt đầu đi lắc đầu, móc ra một chút thẻ cho Mục Phong, nói: "Nơi này, có thứ mà ngươi cần thẻ căn cước, công tác chứng minh, thẻ ngân hàng chờ chút! Hai giờ rưỡi xế chiều, chúng ta khuynh thành quốc tế có trận đặc biệt hội nghị trọng yếu, ngươi đi trước chuẩn bị một chút đi!"

Thẩm Hải mười phần chặt vật vịn nữ tử yêu điểm này vừa đi ra biển trang đại môn, Vương thiếu điện thoại đánh tới.

Wương thiếu quát: "Lão già, sự tình làm được thế nào?"

Run rẩy Thẩm Hải, vội vàng nói: "Vương thiếu a, sự tình không có hoàn thành!"

"Móa! Lão gia hỏa, lại không có hoàn thành? Ngươi cũng đừng quên, ta có thể nắm lấy ngươi cái đuôi nhỏ đầu! Ngươi không cho ta hảo hảo làm việc, ta đem ngươi cái đuôi nhỏ giao ra, ngươi nửa đời sau, liền muốn tại phòng trực bên trong vượt qua!"

"Vương thiếu a, ta đã tận lực ! Bất quá, sự tình hôm nay, không trách ta à, chủ yếu là nhà chúng ta tiểu Tuyết, vừa mời tiến áp sát người bảo tiêu! Hộ vệ kia nhưng lợi hại, không chỉ có đánh ta, còn thả chó cắn ta, mẹ nó!"

"Bảo tiêu? Ta đã biết! Tên hỗn đản kia, hấn là đã thương ta thuê quyền vương gia hỏa! Cái kia bị phế xương tỷ bà quyền vương, đã thành phế vật, ta phái người đem hấn ném xuống biển cho cá ăn đi! Ân, hảo hảo làm cho ta sự tình, nếu không, quyền kia vương chính là của ngươi hạ tràng!"

"Đúng đúng, Vương thiếu a, lại cho một cơ hội đi! Không dùng đến mấy ngày, ta nhất định đem cái này chó nói bảo tiêu cho đuổi việc!"

"Ta chờ ngươi tin tức tốt a!"

Hai giờ chiều, Mục Phong, Thẩm Thanh Tuyết cùng tiểu yêu, bắt đầu hướng khuynh thành quốc tế xuất phát.

Nhưng là, Thẩm Thanh Tuyết lại không cho phép Mục Phong lại đi mở chiếc kia Lamborghini.

Tiểu yêu tại nhà để xe tùy tiện tuyển một cỗ Audi, mở ra, ra hiệu Mục Phong cùng Thẩm Thanh Tuyết lên xe, sau đó nhếch miệng vui lên: "Mục Phong, người ngồi ở phía sau làm cái gì a? Đến, mau tới lái xe!"

Mục Phong đánh lên ngu gậy, uể oải nói ra: "Tiểu yêu, chính người qua xe nghiện đi! Ta là bảo tiêu, cũng không phải các người tiểu Tuyết lái xe! Đúng, tiểu Tuyết, hôm qua ta miễn phí cho người làm một lần lái xe, nhớ kỹ cho ta tăng lương a!"

Thẩm Thanh Tuyết sửa sang lấy một chút hội nghị văn kiện, âm thanh lạnh lùng nói: "Hôm qua tự mình vận dụng ta Lamborghini, ta không có chụp người tiền lương, người thế mà ngược lại muốn ta tăng lương? Ta thật đối người bó tay rồi! Đúng, đợi chút nữa đến khuynh thành quốc tế, người tốt nhất đừng đi lên, bởi vì người quá lỗ mẫm! Mà chúng ta khuynh thành quốc tế, phần lớn viên chức đều là người của Thẩm gia, rất nhiều người là người không thể đắc tội!"

"A a, tốt! Cậu còn không được đâu!"

Đi vào khuynh thành quốc tế cao ốc phía dưới, Mục Phong vẫn là lấy làm kinh hãi. Cái này cao ốc, thật không tệ, phong cách quốc tế hóa, tràn đầy nồng đậm hiện tại công nghiệp nghệ thuật khí tức, lại không mất thoát tục khí chất.

Chợt nhìn, ba cái cảm giác: Cao, chiếm diện tích rộng, cấp cao khí quyền.

Thẩm Thanh Tuyết cùng tiểu yêu vội vàng đi vào thang máy, Mục Phong liền nhàn nhã đốt một cây Tiểu Yên, chuẩn bị đi trước tầng dưới chót nhất bảo an bộ sờ sờ hành tình.

Một tòa thành thị tốt và không tốt, đầu tiên phải xem nhà vệ sinh.

Một cái xí nghiệp lớn tốt và không tốt, trước được đi xem bảo an bộ.

Đây là chính Mục Phong ngộ ra đạo lý.

Nếu là bảo an bộ đều bát nháo, như vậy xí nghiệp này nội bộ, nhất định có vấn đề.

Lại nói, tầng dưới chót người, lòng dạ bình thường đều không sâu, hiểu được không nhiều lại già yêu đàm luận xí nghiệp, mà lại thích nói lời nói thật.

"Ai ai, vậy ai, làm sao như thế lạ mặt, mới tới?" Một cái bảo an lập tức phát hiện chính đi vào công ty Mục Phong, la hét chạy tới.

Mục Phong xem xét, người này, 40 tuổi khoảng chừng, gầy gò, ánh mắt có chút ngốc trệ, bên hông treo lấy đèn pin (gây cảnh sát trạng).

"Muốn rút bên ngoài rút! Một khi tiến vào công ty, người còn dám rút, tiền phạt 500 nguyên!" Kia gầy gò trung niên bảo an kêu la.

Cũng liền ở thời điểm này, lại một người đến.

Người này, trên đầu bao lấy lụa trắng vải, hoa cúc cũng có vẽ hơi cồng kềnh, để cho người ta minh bạch trong quần nhất định cũng bao lấy băng gạc loại hình đồ vật.

Mục Phong tập trung nhìn vào, người này, không phải Thẩm Hải lại là người nào!

Thẩm Hải phát hiện Mục Phong, đánh trước run một cái, chuẩn bị cong người liền chạy.

Thế nhưng là Thẩm Hải lập tức cảm giác không đúng, mình là muốn đi họp, lại nói đây là công ty của mình, chạy cái gì a!

Thế là, Thẩm Hải quyết tâm liều mạng, bên ngoài mạnh bên trong hư đi tới.

Mục Phong xem xét, cười nhạt một tiếng: "Ôi, Thẩm thúc, thân thể không tệ a, tốt nhanh như vậy! Cũng rất kính nghiệp, bao lấy băng gạc cũng tới họp a!"

Thẩm Hải hừ lạnh một tiếng, nói: "Nói nhảm! Có thể không chuyên nghiệp sao? Hôm nay thế nhưng là chúng ta khuynh thành quốc tế nửa năm một lần cổ đông đại hội, ta nhất định phải đi giao cho nữ nhi của ta động viên một chút a!"

Về sau, Thẩm Hải đảo đảo trông mắt, trầm giọng nói: "Mục Phong a, người đây, tại chúng ta khuynh thành quốc tế, kỳ thật còn tính là cái ngoại nhân, không thể tùy tiện đập vào đầu hai trở lên tầng lầu! Người rảnh rồi miễn tiến, biết không? Nhưng mà, đã tới, người đi trước bảo an bộ chơi lên mấy ngày đi! Nếu như người tại bảo an bộ biểu hiện được xuất sắc, ta sẽ đồng ý người trở thành khuynh thành quốc tế một viên chức nhỏ!"

Oa kháo! Ca là bảo tiêu, cũng không nghĩ gia nhập người khuynh thành quốc tế đâu!

Bất quá, Mục Phong cũng không phản đối, buông tay, phun ra "Tùy tiện" hai chữ.

Thẩm Hải bị đau gáy đầu một cái, lôi kéo cái kia trung niên bảo an, đi đến một cái Mục Phong nghe không được bọn hắn nói chuyện nơi hẻo lánh, âm thầm tại nhân viên an ninh kia bên tai nói thầm một trận, mới khoe miệng hiện lên ý cười, đi vào khuynh thành quốc tế.

Nhân viên an ninh kia, được Thẩm Hải ý chỉ, dừ dừ đi tới, nghiêm nghị nói: "Cho ta đứng vững! Đầu tiên, mình giới thiệu một chút, ta là khuyển thành quốc tế đội cảnh sát đội trưởng, tên là rừng rồng, về sau người gọi ta rừng đội liền có thể! Ân, Thẩm quản lý đã nói, người về sau đi theo ta! Đi thôi, đi với ta bảo an bộ đưa tin!"

Mục Phong mỉm cười, làm một cái "Mời" thủ thế.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 30: Bảo an bộ

Lâm đội đem Mục Phong mang vào một gian bảo an phòng nghỉ, để Mục Phong trước tiên ở nơi này vân vân.

Mục Phong quét qua bảo an phòng nghỉ, gặp bên trái là một loạt cất giữ quần áo cùng đồ dùng hàng ngày liền thể từ quần áo. Liên thể từ quần áo hết thấy có 56 cái số hiệu, nhưng là không ít từ quần áo tro bụi ảm ảm, lỗ khóa rõ ràng có vết rỉ, vừa nhìn liền biết không có bị người dùng qua.

"Các người bảo an bộ hết thấy có 32 người?"

Mục Phong nhàn nhạt hỏi.

Vừa muốn rời đi Lâm đội, kinh ngạc, bật thốt lên: "Tiểu tử, người là thể nào biết đến? Người xem qua chúng ta bảo an bộ danh sách?"

Mục Phong nhẹ nhàng cười một tiếng, nói tiếp: "Các người bảo an bộ, hẳn là có một vị đại đội trưởng, hai cái tiểu đội trưởng, 29 cái bảo an, trong đó 9 cái lệch béo, 8 cái yêu lười biếng, 16 cái thích hút thuốc!"

Lâm đội nghe xong, lần nữa giật mình! Lâm đội không thể tin được, cái này mới đến Mục Phong, làm sao giống cùng bọn hắn sinh hoạt qua một đoạn thời gian, bởi vì bọn họ ngon nguồn đều đều bị Mục Phong cho thăm dò, Mục Phong nói tới những tin tức này quả nhiên không kém chút nào.

Lâm đội không khỏi đối Mục Phong sinh ra mấy phần ý kính nể, nhưng là lại có Thẩm Hải mệnh lệnh mang theo, giờ phút này đành phải phun ra một câu: "Hỏi nhiều như vậy làm cái lông a? Thành thật một chút, ở chỗ này hảo hảo ở lại, ta đi cấp người tìm chút bảo an công việc vật dụng đến!"

Lâm đội suy đoán Mục Phong thân phận, bước nhanh chạy tới bảo an bộ phòng họp, gặp được tiểu đội trưởng Hàn Thanh cùng Vương Hồng.

Hàn Thanh, vóc dáng rất cao, lệch béo, chính thể xem xét: Chất phác, nhưng không thành thật.

Vương Hồng, một đôi mắt gian xảo, thân thể hơi gầy, vệt đục tiếng nói.

Lâm đội gặp Vương Hồng gia hỏa này đang ngồi ở đội trưởng của mình vô đen lác đầu trên ghế, lập tức có chút nộ khí: "Chỗ ngồi của ta, người loạn ngồi cái trứng a! Chẳng lẽ người cái này vệt đục, còn đã tâm không nhỏ, muốn cướp lão tử người đại đội trưởng này vị trí!"

Vương Hồng tranh thủ thời gian đứng lên, cho Lâm đội rót một chén nước, thanh âm làm nũng nói ra: "Ha ha, Lâm đội, ta đều là người mang ra ngoài, nào dám đoạt người vị trí a, hiểu lầm, đến, Lâm đội trước uống ngụm nước."

Lâm đội ngồi tại xoay tròn lác đầu trên ghế, hướng Vương Hồng cùng Hàn Thanh vẫy tay, nói: "Tới! Thẩm quản lý, chính là chúng ta tổng giám đốc lão cha cái kia Thẩm quản lý, vừa rồi cho ta hạ một cái ý chỉ! Bên kia trong phòng nghỉ, tới cái mới bảo an, không biết làm sao đặc tội chúng ta Thẩm quản lý, chúng ta Thẩm quản lý nói cho ta, phải thật tốt thu thập hắn, tốt nhất đem hắn chơi tàn phế!"

Hàn Thanh nghe xong liền cười: "Một cái mới tới? Sợ cái trứng a, chơi trước chết hắn, một chết hắn, lại thừa dịp hắn khổ lụy không chịu nổi thời điểm, chọc giận hắn, đem hắn đánh cho tàn phế chẳng phải xong!"

Vương Hồng nghe xong, lập tức nhớ ra cái gì đó, làm nũng nói ra: "Thẩm quản lý chỉ là gọi chúng ta đem kia mới tới chơi phế, nhưng là có hay không xách cho chúng ta chỗ tốt a? Không có chỗ tốt, chúng ta không làm cái này thất đức sự tình!"

Hàn Thanh lập tức gật đầu, suy đoán nói: "Lâm đội, có phải hay không Thẩm quản lý cho chỗ tốt, bị một mình người nuốt? Tiền đều không phân điểm cho chúng ta, chúng ta cho người phối hợp cái chùi!"

Chỗ tốt? Lâm rồng xác thực không có đạt được.

Lâm đội đành phải nói ra: "Trúng chỗ tốt đâu! Đừng nhìn Thẩm Hải cái kia nhị thế tổ, là cái quản lý, nhưng là hắn cũng chỉ là xác không, chính hắn dùng tiền nghe nói còn muốn hướng chúng ta tổng giám đốc đưa tay đâu! Bất quá, các ngươi nếu là không phối hợp, Thẩm Hải giận dữ, chúng ta cũng đừng nghĩ ăn chén cơm này!"

Vương Hồng cùng Hàn Thanh tương tượng, cũng cảm thấy Lâm đội nói rất có lý. Thẩm Hải mặc dù là cái xác không quản lý, nhưng là vài phút đuổi việc quyền lực của bọn hắn vẫn phải có.

Thế là, ba người tụ cùng một chỗ, bàn bạc một phen.

Mười phút về sau, Lâm đội mang theo Vương Hồng hướng phòng nghỉ đi đến. Hàn Thanh thì chạy tới đem xe kho, cao ốc bốn phía tuần tra bảo an, gọi trở về một nửa.

Trong phòng nghỉ, trong lúc nhất thời, tăng thêm ba cái đội trưởng, hết thấy xuất hiện mười bảy cái bảo an.

Mà Mục Phong, đang nằm tại một trương sô pha bên trên, chân phải khoác lên chân trái bên trên lóe lên lóe lên quơ, thành thói thành thói quát lấy Tiểu Yên.

Lâm đội xem xét, mặt mày lập tức xanh lét, lạnh rùng một tiếng: "Mới tới Mục Phong, ngươi đem chúng ta khuynh thành quốc tế bảo an bộ đương nhà mình a? Nói không thể hút thuốc, con em ngươi còn ở nơi này chống vô hướng thụ! Mẹ nó, thật sự là dễ chịu nha!"

Mà Mục Phong, thân thể hơi nghiêng về phía trước, trong tay giơ một đầu phù dung vương, cười nói: "Ha ha, Lâm đội a, ngươi tháng ngày không tệ a, trong tù treo quần áo thế mà cất giấu một đầu phù dung vương! Tới tới tới, các huynh đệ, tùy tiện rút, Lâm đội nói muốn mời khách!"

Các nhân viên an ninh, phần lớn đều là thuốc phiện thương, nhìn thấy đầu này phù dung vương, vẫn là đem cầm không ở, nhao nhao tới, một người cướp đi một bao.

Lâm đội xem xét, âm thầm kêu khổ, chạy đến mình tù quần áo bên cạnh xem xét, cửa vẫn là khóa lại đâu.

"Ngựa tề a, ngươi cầm phù dung vương thật sự là ta sao? Thế nhưng là cửa tù quần áo cũng không có mở a?"

Lâm đội nói xong, mở ra tù quần áo, bên trong cất giấu một đầu phù dung vương, quả nhiên không thấy!

Tức giận đến sắc mặt xanh xám Lâm đội, chạy đến Mục Phong phía trước, cả giận nói: "Mục Phong, ngươi làm như thế nào? Bắt ta đồ vật ngay cả cửa tù đều không cần mở?"

"Dừng a! Ai nói không có mở? Ta mở chấm dứt!" Mục Phong y nguyên thành thói thành thói nói.

Lâm đội không lo được cùng Mục Phong đấu võ mồm, nhanh đi đoạt các nhân viên an ninh thuốc lá trong tay, cao giọng nói: "Các ngươi đều đem lão tử phù dung vương trả lại! Thuốc lá này, lão tử đều không nở rút! Kia là ta giữ lại, chuẩn bị về sau gặp được lãnh đạo, sau đó cho bọn hắn rút!"

Các huynh đệ cướp được khói, sao có thể trả lại cho Lâm đội.

Một người cao nói: "Lâm đội, đoạt cái trứng nha, ngươi tiền lương hơn 5000, rỗng rã cao hơn ta hơn 1000, là nên mời lần khách mà!"

Một cái khác gầy lùn bảo an nói ra: "Đúng đấy, ngươi suốt ngày liền nghĩ đập lãnh đạo mông ngựa! Ngươi thuốc lá này, cho chúng ta rút, đáng giá, không oan uống, ngày sau, còn dựa vào các huynh đệ xuất lực đâu!"

Lâm đội nhìn xem tất cả huynh đệ đều kéo lên mình hàng lậu đến, lòng đang rỉ máu. Chó nói, lão tử nhất định hảo hảo thu thập ngươi!

Lâm đội mấy bước chạy đến Mục Phong phía trước, đánh Lôi đạo: "Còn nằm làm cái gì?! Xét thấy ngươi là mới tới, cái gì cũng không biết! Bào ngươi làm việc cũng là không tốt, ngươi vẫn là đi trước đem các huynh đệ quần áo bản tẩy đi!"

Các nhân viên an ninh nghe xong, lập tức đại hi. Bởi vì bọn này bảo an, bình thường đều không yêu tẩy công việc của mình phục. Mặc dù bọn hắn có bốn năm bộ quần áo lao động, nhưng là ba bốn bộ đều đã sớm ô uế, đang lo không ai tẩy đâu.

Không đến một phút, trên mặt đất liền quăng hơn 60 bộ quần áo bản.

Lâm đội gặp Mục Phong bất động, tiếp lấy hét lớn một tiếng: "Mục Phong, đứng dậy, ngươi đến cùng đi tẩy không tẩy a?"

Mục Phong "Sưu" một tiếng đứng lên, không nói lời nào, tìm một cái thùng gỗ lớn, ôm hơn 60 bộ quần áo bản, lập tức hướng sát vách phòng tắm đi đến.

Lâm đội lúc này mới tiêu tan mấy phần nộ khí, cao giọng nói: "Thấy được không? Vốn cho là hắn có mấy phần cốt khí, khẳng định không muốn tẩy chúng ta quần áo bản, nhưng là hiện tại còn không phải nhận sợ, ngoan ngoãn đi giặt quần áo rồi!"

Vương Hồng nện lấy Lâm đội lưng, tiếp tra nói: "Ha ha, đã nhìn ra, cái này Mục Phong, kỳ thật cũng chính là một cái lêu người sợ trứng, hắn nào dám không nghe chúng ta!"

Hàn Thanh cũng gật đầu, cười nói: "Ha ha, từ hôm nay trở đi, y phục của chúng ta tất thối, rốt cục có người tẩy! Bất quá, ta cũng không tin hắn

không nổi giận! Hắn muốn nổi giận, chúng ta liền cùng một chỗ giết chết hắn!"

Thế nhưng là, hai phút về sau, một cái đi nhìn lên Mục Phong bảo an, cả kinh da mặt tất cả đều là hắc tuyến, vội la lên: "Lâm đội, còn có các huynh đệ, các người nhanh đi nhìn a, cái kia bức, không phải tại giặt quần áo a, xong, xong, chúng ta quần áo tất cả đều không có mặc vào!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Tẩy áo vụn phục

Không hiểu Lâm đội, mang theo tất cả huynh đệ, tràn vào sát vách phòng tắm

Xem xét, Mục Phong đem tất cả quần áo, ném vào một cái thùng gỗ lớn, sau đó giống vạch lên Thái Cực, quấy đến bọt nước văng khắp nơi.

Lâm đội tựa hồ minh bạch, Mục Phong sẽ đánh Thái Cực. Nhưng là thấy hắn cũng tại ngoan ngoãn giặt quần áo, cũng không có quá lớn dị dạng

Thế là, Lâm đội vừa gõ báo cáo sai quân tình báo an: "Chúng ta quần áo nơi đó liền không thể mặc, ta làm sao không nhìn ra?"

Kia bị gõ đầu báo an, tiếp lấy cao giọng nói: "Các người chạy tới gần điểm tới nhìn nha, chúng ta quần áo toàn nát! Về sau còn mặc cộng lông a, không có mặc vào!"

Vừa vặn, lúc này, Mục Phong hài lòng nói một tiếng: "Tốt, quần áo giặt xong! Chính các người đi thẩu thẩu nước đi!"

Mục Phong nói xong, nhìn cũng không nhìn đám người, một mình đi thanh tẩy mình tay.

Các nhân viên an ninh, vây đến cạnh thùng gỗ một bên, đều là giặt tẩy cả mình.

Lâm đội cả kinh nói: "Cái này Mục Phong rốt cuộc là ai a? Hắn tẩy cái quần áo, làm sao cảm giác đem nước quấy đến so máy giặt còn nhanh đâu?"

Vương Hồng đuổi ra một cái tay, vớt ra một bộ y phục, triển khai xem xét, quần áo đều bị tẩy thành dải nhỏ vải rách đầu.

Hàn Thanh cảm thấy không thể tưởng tượng được, nói: "Khí lực gì như thế lớn a, quần áo đều cho chúng ta tẩy thành vải!"

Hàn Thanh nói xong, lại vớt đưa ra y phục của hắn, xem xét, nơi nào còn có quần áo, tất cả đều là hình méo mó vải.

Vương Hồng vừa sợ lại dọa, phát ra vệt đục âm thanh: "Oa kha, hôm nay xem như gặp! Chúng ta hơn 60 bộ quần áo, đều bị tẩy thành vải rách đầu, về sau ngay cả đôi thân quần áo đều không có!"

Đừng nhìn Lâm đội một tháng cầm hơn 5000, thế nhưng là trong nhà có tê liệt lão mẫu, nhà cũng là rất túng quẫn.

Bây giờ mình bốn bộ quần áo, đều bị tẩy nát, về sau mình dùng tiền đi mua, ít nhất cũng phải hơn 1000.

Hơn 1000, đau lòng a!

Lâm đội phần nộ giống một đầu phát cuồng sư tử, quát lên một tiếng lớn: "Mục Phong, người cái này hỗn đản, người đến cùng chúng ta quần áo! Ngộ, không thể nhìn được nữa, các huynh đệ, lên cho ta, trước đánh cho hắn một trận lại nói!"

"Ha ha, đánh người? Được không đơn giản mà!" Có chút nhọc trí Hàn Thanh, dẫn đầu giờ quả đấm hướng Mục Phong phóng đi.

Mà Vương Hồng, người liền tương đối thông minh được nhiều, phát ra làm nũng thanh âm: "Hàn đầu, người ngu xuẩn a, cái này bức ngay cả 60 bộ quần áo đều có thể tẩy thành vải, người đánh thắng được hắn? Ha ha, dù sao lão tử không đánh, liền trốn ở một bên nhìn các người biểu diễn."

Mấy người nghe Vương Hồng nói rất có đạo lý, cũng học được ngoan, cùng Vương Hồng đứng qua một bên.

Lâm đội gặp Vương Hồng nửa đường xướng phản điều, vì cổ vũ mọi người sĩ khí, cao giọng nói: "Các huynh đệ, ta cũng biết gia hỏa này quần áo đều tắm đến nát, khả năng rất biết đánh nhau! Nhưng là sợ cái trứng a, tặc ngữ nói, ba cước không địch lại bốn tay, chúng ta nhiều người, liền không sợ trị phục không được như thế một người mới!"

Bảy tám cái bảo an, nghe xong, cảm thấy có lý, đồng loạt hướng Mục Phong cảm nã mà đi.

"Ha ha!" Mục Phong cười lạnh một tiếng, khoe miệng có chút thân trên 45 cái biên độ.

Hô!

Mục Phong vừa cười xong, Lâm đội thân thể liền bay trở về, trực tiếp đựng ngã lẫn bốn năm cái bảo an.

"Hàn Thanh, rất biết đánh nhau có phải không? Ca đến uốn nắn một chút người quyền tu!" Mục Phong nói xong, uốn éo Hàn Thanh cổ tay, Hàn Thanh kêu thảm một tiếng, cổ tay đã trật khớp.

Mục Phong lại bảo bọc Hàn Thanh đầu nhẹ nhàng một bàn tay phủ xuống, lập tức đem Hàn Thanh một chương võ té xuống đất, không ngừng trên mặt đất lật ra mấy cái lăn lông lốc.

Ngay sau đó, Mục Phong hóa thành một đạo tàn ảnh, "Phanh phanh phanh" một trận quyền phong vang lên, hơn mười người toàn nằm ở trên mặt đất.

Nguyên bản không có xuất thủ, chỉ muốn xem trò vui Vương Hồng, cũng không thể may mắn thoát khỏi, đã bị xoay sai lệch cùi chỏ cùng cổ tay.

Đau đến rơi lệ Vương Hồng, tội nghiệp nói ra: "Mục Phong a, đánh nhầm, đánh nhầm! Chúng ta không muốn đánh người a, làm sao ngay cả chúng ta cũng đánh?"

Mục Phong lúc này mới rút cục hạ giận, ngồi xổm ở Vương Hồng bên người, hỏi ngược lại: "Ta đánh nhầm sao?"

Vương Hồng tranh thủ thời gian lắc đầu: "Ca, người đánh thật hay, không có đánh sai, không có đánh sai!"

"Nha! Cái này còn tạm được!" Mục Phong nhàn nhạt nói ra một câu, sau đó chỉ vào đồng kia vài rách đầu, hỏi: "Những này vài rách đầu, dùng ta bồi các người sao?"

Các nhân viên an ninh rất phối hợp, đồng nói: "Nào dám! Nào dám!"

Dùng a! Thế giới này, xem ra rất nhiều không giải quyết được vấn đề, nắm đám lại có thể giải quyết.

Quả nhiên dưới nắm tay mặt ra uy tín a!

Mục Phong ra một ngụm ngọt ngat, đi đến Vương Hồng bên người, nhàn nhạt nói ra: "Vương Hồng, đưa tay ra!"

Vương Hồng dọa đến muốn chết, vội la lên: "Phong ca, người tha cho ta đi, ta cũng không dám nữa! Chúng ta xác thực thương lượng qua muốn làm sao thu thập người, muốn cho người hạ thuốc xổ chủ ý cũng là ta ra. Nhưng là, kế hoạch của chúng ta không có áp dụng đâu, liền bị người cho triệt để trị phục!"

Mục Phong vỗ vỗ Vương Hồng trán, ôn hòa nói ra: "Ta gặp người tiểu tử, trong bụng mặc dù tất cả đều là ý nghĩ xấu, nhưng là người không ngu ngốc! Khuynh Thành Quốc Tế có như người loại này coi như cơ linh bảo an, cũng là không tệ! Đến, ca cho người một lần nữa tiếp nhận, không đánh người!"

Răng rắc răng rắc hai tiếng. Mục Phong quả nhiên tiếp hảo Vương Hồng trật khớp cổ tay, xoay chính ngay ngắn Vương Hồng cánh tay.

Vương Hồng đứng lên, hoạt động một chút thể cốt, cảm giác toàn tốt, lập tức cười ha ha: "Phong ca, ta phục người! Ta mình bạch người đã hạ thủ lưu tình, nếu không chúng ta sớm tàn phế! Phong ca, người liền tha các huynh đệ đi, về sau chúng ta tất cả nghe theo người!"

Mấy cái bảo an, cũng năn nỉ: "Phong ca, cũng cho chúng ta tiếp tiếp nhận cổ tay đi!"

Răng rắc răng rắc!

Một trận khớp nổi tiếng vang về sau, ngoại trừ Lâm đội, những người khác lại toàn tốt.

Các huynh đệ tranh thủ thời gian tới, các loại cảm kích Mục Phong. Có người tranh thủ thời gian cho Mục Phong đâm lưng, có người lập tức chạy tới cho Mục Phong bưng nước.

Lâm đội không thấy Mục Phong đến giúp mình tiếp chân, đỏ mắt, cầu xin tha thứ: "Phong ca, ta sai rồi, người cũng tới giúp ta cả mấy lần đi! Nói thật cho người biết đi, tựa như là người đắc tội Thẩm quán lý, cũng không trách ta à!"

Mục Phong cười nhạt một tiếng: "Người trước kia thường xuyên phần eo sườn trái đau đớn, thời tiết đột biến lúc còn thường xuyên không rời giường đúng không? Hiện tại không cần ta giúp người tiếp chân nắn eo! Chính người cật lực đứng lên hoạt động một chút nhìn xem!"

Lâm đội bật thốt lên: "Phong ca, trời ạ, người chẳng lẽ là bác sĩ xuất thân? Làm sao lợi hại như vậy? Liếc mắt liền nhìn ra ta bệnh cũ?"

Nửa tin nửa ngờ Lâm đội, cật lực khê chống, quả nhiên đứng lên.

Lâm đội lại xoay vặn eo, phát hiện eo cũng không đau.

Cả kinh Lâm đội hô to: "Má ơi, hôm nay bị Phong ca đánh một trận, kết quả đem ta eo mao bệnh cho đánh tốt! Ha ha ha, Phong ca, thật sự là quá cảm tạ người! Sớm biết người có thể đánh tốt ta eo, ta ăn nhiều người mấy quyền cũng tốt!"

Mục Phong phốc vui lên: "Ha ha, muốn được ta đánh, về sau nhiều cơ hội lấy là!"

Trở lại phòng nghỉ, Mục Phong bị đỡ đến một thanh trên ghế bành, các nhân viên an ninh, có lấy ra hàng lậu để Mục Phong nhắm nháp, có tranh thủ thời gian cho Mục Phong bóp chân lau giày.

Ngay tại Mục Phong lão thái gia đồng dạng hưởng thụ thời điểm, một đạo tịnh lệ thân ảnh lại xuất hiện ở trong phòng nghỉ.

"Tô bộ trưởng tốt!"

Rất nhiều bảo an nhận ra người chính là Tô Mộng Tinh, tranh thủ thời gian đứng lên, nghiêm vấn an.

Chỉ có Mục Phong, còn thành thoi thành thoi hí một con mắt, nhìn thấy tiểu yêu sau lời.

"A, tiểu yêu, nơi đó lại lớn, xem ra ca ca dạy người phương pháp hữu hiệu ưc!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Đặc tội Lưu Đường

Tô Mộng Tinh tại Khuynh Thành Quốc Tế chức vị, mặt ngoài đến xem cũng không cao lắm, bởi vì Tô Mộng Tinh không phải là giám đốc, cũng không phải tổng thanh tra.

Thế nhưng là tiểu yêu, lại là Khuynh Thành Quốc Tế tài vụ bộ trưởng, chương quản lý Khuynh Thành Quốc Tế tất cả tài vụ xuất nạp, giờ chân nặng nhẹ. Chức vị không cao, nhưng không giống những cái kia xác không cao quản, trên thực tế lại là gần như chỉ ở Thẩm Thanh Tuyết dưới một người người đứng đầu.

Bây giờ Tô Mộng Tinh tự mình đến đến bảo an bộ, sắc mặt giận dữ, không biết có chuyện gì muốn bàn giao, tất cả mọi người khản trương đến muốn chết, thế nhưng là hết lần này tới lần khác Mục Phong như thế bộ dáng nhàn nhã, giọng điệu còn mang theo chấm dứt ý vị.

Mọi người nghe Mục Phong nói tiểu yêu nơi đó lại lớn, nhưng lại không biết đến cùng là nơi nào biến lớn, đành phải mông bức ngó ngó Mục Phong, lại ngó ngó Tô Mộng Tinh.

Nghe được Mục Phong lời nói, tiểu yêu giận dữ biểu lộ phía trên, lại nổi lên một chút ửng đỏ.

Hôm nay tiểu yêu, ăn mặc rất trang trọng, bên trên phối đồ vét, hạ mặc váy ngắn, chân dựng vớ cao màu đen, chân đạp giày cao gót, rất có thương nghiệp tinh anh phong phạm.

Tiểu yêu hai cây đầu ngón tay dùng sức gõ cửa phòng một cái, mới nghiêm nghị nói: "Người nhìn các người từng cái, giống kiểu gì? Một cái phòng nghỉ, rút đến chướng khí mù mịt! Ta đã sớm phái người thông tri Lâm đội, ta đã sớm cường điệu nhiều lần! Từ hôm nay trở đi, ta Khuynh Thành Quốc Tế, chính thức mở ra nửa năm một lần giữa năm cổ đông đại hội, hiện tại chính là thời kì phi thường, các người đều muốn đề ý một chút!"

Lâm đội âm thầm là lưỡi, một đầu mồ hôi lạnh, tranh thủ thời gian run rẩy nói: "Tô bộ trưởng, đều là ta thất trách! Bất quá, từng cái trọng yếu nhưng phát sinh tai hoạ ngầm hiểm, ta đều phải có bảo an tuần tra, hiện tại chỉ là rút trở về một nửa bảo an nghỉ ngơi!"

Tiểu yêu khoát khoát tay, âm thanh lạnh lùng nói: "Các người đều cho ta tự giải quyết cho tốt! Nếu không, nhẹ thì trừ tiền lương, nặng thì khai trừ! Nếu như các người sai lầm, để chúng ta Khuynh Thành Quốc Tế gặp nghiêm trọng tổn thất, các người nửa đời sau, lên đi phòng trực chơi đi!"

Về sau, tiểu yêu sắc mặt phần nộ chạy đến Mục Phong phía trước, nghiêm nghị nói: "Mục Phong, đứng dậy, theo ta đi!"

"Đi theo người? Mời ta đi uống trà? Vẫn là nói chuyện phiếm đầu?"

Mục Phong bị tiểu yêu mấy phần dã man kéo dài, rồi đi phòng nghỉ.

Vương Hồng xem xét, ăn vụng cười xấu xa, làm nũng nói: "Các người nhìn a, chúng ta Phong ca giống như cùng kia tiểu tao đề từ rất quen đồng dạng! Ta xem bọn hắn, có hi vọng!"

Lâm đội cũng là nhìn ra một ít môn đạo, nói ra: "Các người không có nghe Phong ca nói nàng địa phương nào lớn? Đồ vật đều lớn rồi, sao có thể không quen đâu?"

Hàn Thanh, chắc lấy bờ môi, lòng vẫn còn sợ hãi nói ra: "Ta nói, chúng ta thật sự là mất mùa a! Cái này Phong ca, cùng cao quân đều thân mật như vậy, ở đâu là tới làm bảo an úc! May mắn kế hoạch của chúng ta tất cả đều không có xuất ra, nếu không, chúng ta hôm nay chết được thảm hại hơn!"

Mà tiểu yêu, đem Mục Phong đẩy lên một mặt tường trên vách, cả giận nói: "Mục Phong, đem ta quả táo điện thoại còn tới! Người bắt ta điện thoại đều làm một chút cái gì a? Hôm nay, Lưu Đường liền chất vấn ta hôm qua với ai mướn phòng! Kia Lưu Đường, thế nhưng là chúng ta Khuynh Thành Quốc Tế một cái cổ đông, mặc dù ta đối với hắn rất chán ghét, nhưng là ra ngoài lẫn nhau lợi ích, chúng ta là không thể tạm thời đắc tội hắn!"

Lưu Đường? Mướn phòng?

Mục Phong lập tức nhớ lại, kia Lưu Đường hẳn là tiểu yêu trong điện thoại di động ghi chú "Ăn liệng Lưu" gia hỏa.

Mục Phong nhếch miệng vui lên: "Ha ha, tiểu yêu, chính là kia ăn liệng Lưu a? Ta cũng không có nói người tại mướn phòng, ta chỉ là hướng phía điện thoại biểu vài tiếng khẩu kỹ, hắn liền tự mình tức giận đến quăng điện thoại di động!"

"Biểu cái gì khẩu kỹ?"

"Muốn nghe a?"

Mục Phong nói xong, lập tức "A, ờ, ừ" cho tiểu yêu lần nữa biểu một chút khẩu kỹ.

Tức giận đến tiểu yêu, phần nộ xen lẫn đỏ bừng, trong miệng mắng to "Lưu manh", còn giương lên mũi mồm hồng hồng bàn tay.

"Tiểu ny tử! Quân tử động khẩu không động thủ! Người nói thế nào nói liền động thủ à nha? Xem ra cần phải trị trị người, miễn cho người tại ca trước mặt lung tung nhảy nhót!"

Mục Phong nói xong, thuận tay kéo một phát, giăng tiểu yêu xoay chuyển thân thể, ở vào vách tường trước.

Cách đó không xa giữ lại nước bọt Vương Hồng, lập tức phát ra vệt đục âm thanh: "Các người nhìn, Phong ca muốn bích đông!"

"Phong ca, bích đông thành công!"

"Phong ca, bên trên, đừng do dự!"

Mấy cái bảo an, còn nhỏ giọng kêu lên.

Tiểu yêu gặp Mục Phong tà tà khuôn mặt, tiểu mỹ khuôn mặt bay lên vô số rặng mây, một trái tim ở ngực cùng hầu kết ở giữa vừa đi vừa về nhảy dăng.

Hồng! Gia hỏa này, thật muốn bích đông ta sao? Ai nha, bích đông ta còn không có thử qua đâu! Cũng không biết là thế nào một loại tư vị! Tiểu yêu nghĩ như vậy, không dám nhìn thẳng Mục Phong, đành phải chậm rãi nhắm mắt lại.

Thế nhưng là tiểu yêu đợi mấy giây, nhưng không thấy Mục Phong dính sát, không khỏi có mấy phần thất vọng, mở mắt lần nữa, lại phát hiện Mục Phong đã không có nhìn mình khuôn mặt nhìn, mà là nhìn mình chăm chăm thân thể đang thương thức.

"Tiểu yêu, ta liền nói ta dạy người phương pháp hữu hiệu mà! Hôm nay liền lớn một chút! Ta đoán, buổi sáng hôm nay, chính người quật qua mình, đúng không?"

Mục Phong nói như vậy, tiểu yêu đỏ mặt càng thêm lợi hại.

Quả thật, tiểu yêu buổi sáng hôm nay xác thực mình quật qua.

Dù sao Mục Phong nói với hắn, vật kia là dựa vào kháng đòn ra, chỉ cần kiên trì liền có hiệu quả.

Mặc kệ Mục Phong phương pháp kia có phải hay không đùa ác, nhưng là mười phần hi vọng mình sau vĩnh lên lại lớn hơn mấy hào tiểu yêu, vẫn là trước kiên trì một lúc lâu lại nói.

Bất quá, giờ phút này tiểu yêu sao có thể thừa nhận những này tư ừ, cả giận nói: "Cút! Biến thái!"

...

Vương Hồng xem xét, tranh thủ thời gian bưng kín hai mắt, nói: "Phong ca quá ngu, quả nhiên bích đông thành công! Chúng ta Khuynh Thành Quốc Tế thứ hai đại mỹ nữ, chưa hề không ai chinh phục qua, bây giờ bị ta chúng ta Phong ca làm xong!"

"Phong ca uy vũ!"

"Phong ca bá khí!"

Tiểu yêu lấy lại tinh thần về sau, một cước đá văng Mục Phong, chạt vật chạy thực mạng.

Tiểu yêu rời đi, các nhân viên an ninh, tài cao âm thanh hô lên khẩu hiệu: "Phong ca uy vũ! Phong ca v587!"

"Đi đi đi, nên làm cái gì làm cái gì đi!"

Mục Phong nói xong, thành thoi thành thoi lác lên lầu hai.

Hàn Thanh lập tức ngăn lại: "Phong ca, Thẩm quản lý đã nói rồi, ngươi không thể lên lầu hai!"

Ba!

Lâm đội quát một cái tát Hàn Thanh, cả giận nói: "Ngươi là thật ngốc a? Phong ca cũng là ngươi ta có thể quản người sao? Đi đi đi, thời kì phi thường, tất cả mọi người đề ý một chút, đi làm việc!"

Vừa đi lên lầu hai, một cái thanh tú cô nương liền đi tới, dò xét một phen Mục Phong, nghiêm nghị nói: "Lạ mặt a, ngươi là Khuynh Thành Quốc Tế cổ đông? Không giống! Tiên sinh, trước đưa ra công tác chứng minh!"

Mục Phong con mắt liếc xéo cô nương này phía trước, ngô, vẫn là rất lớn! Người trong thành thực biết chơi!

Mục Phong lại quét mắt một vòng cô nương này công tác chứng minh, mới tà mị cười một tiếng: "Ôi, ngươi không phải ta trung học ngồi cùng bàn phương tiểu Ngọc sao? Ngươi không nhận ra ta rồi? Trước kia, ngươi còn mặt dày mày dạn cho ta viết thư tình?"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Hạng mục phương án kế hoạch

Phương Tiểu Ngọc, lập tức cả kinh không ngậm miệng được, bật thốt lên: "A, ngươi thế mà biết tên của ta bắt quá, ta sơ trung thật là không cho bất luận kẻ nào viết qua thư tình a!"

Mục Phong cười thầm cô gái nhỏ này, lại là cái đầu óc xoay chuyển chậm ngốc nữ.

"Ha ha! Coi như vậy đi, tiểu Ngọc a, hiện tại thành Khuynh Thành Quốc Tế tình anh, liền viết liền nhau qua thư tình già ngồi cùng bàn đều không nhận rồi?" Bất quá, Mục Phong cũng không muốn cùng cô gái nhỏ này lãng phí thời gian, một chỉ tiểu Ngọc sau lưng, nói tiếp: "Tiểu Ngọc ngươi nhìn, đây không phải là Tô Mộng Tinh kia tiểu đề từ tới?"

A? Tô bộ trưởng tới? Tiểu Ngọc vừa quay đầu lại, Mục Phong hóa thành một đạo tàn ảnh, đã sớm biến mất không thấy gì nữa.

Tiểu Ngọc lại quay đầu lại, không thấy Mục Phong, cả kinh á khẩu không trả lời được, thầm nghĩ: Má ơi, làm sao người này đột nhiên không thấy? Ta không phải là giữa ban ngày xông quỳ a?

Mục Phong một hơi tránh bên trên tầng 7, lần nữa bắt gặp Tô Mộng Tinh.

"Tiểu yêu, chờ một chút a!"

Tiểu yêu xem xét là Mục Phong theo tới, nhịp tim đến càng nhanh, chuẩn bị mau trốn vọt.

Bất quá, tiểu yêu lập tức cảm giác không đúng, quay người chất vấn: "Mục Phong, đại tiểu thư không phải cho sớm ngươi nói sao, hôm nay là chúng ta nửa năm một lần cổ đông đại hội, ở giữa sẽ dính đến chúng ta Khuynh Thành Quốc Tế cơ mật tối cao. Lại thêm ngươi tính tình có chút tùy hứng, là tuyệt không thể tham gia!"

Mục Phong một mặt chăm chú: "Ca mới không muốn tham gia các ngươi cổ đông đại hội đâu! Chỉ là, đã năm này bên trong cổ đông đại hội đối với các ngươi Khuynh Thành Quốc Tế trọng yếu như vậy, ta lại là tiểu Tuyệt cận vệ, ta dù sao cũng phải đến điều tra một phen hoàn cảnh a?"

"Điều tra một phen? Bề ngoài như có chút đạo lý ! Bất quá, người sẽ còn điều tra?"

"Ha ha, điều tra cùng phen điều tra, chỉ là một cái sát thủ chuyên nghiệp cơ bản tổ chức!"

Ngay tại Mục Phong cùng tiểu yêu trong lúc nói chuyện, từ sát vách văn phòng Tổng giám đốc bên trong chạy ra một cái thanh tú nhân viên nữ.

Kia nhân viên nữ nhìn thấy tiểu yêu, vội vàng nói: "Tô bộ trưởng, không xong! Chúng ta tổng giám đốc máy tính đột nhiên không mở được! Chúng ta tổng giám đốc thiết kế tí mĩ mấy tháng hạng mục phương án kế hoạch, cũng không lấy ra được!"

Tiểu yêu nghe xong, lập tức sắc mặt biến đổi.

Tiểu yêu biết phần này "Khuyên Thành Quốc Tế hạng mục phương án kế hoạch", đối Thâm Thanh Tuyết hết sức trọng yếu. Phần này phương án, thế nhưng là Khuyên Thành Quốc Tế sáu tháng cuối năm, thậm chí sau này một hai năm phát triển quy hoạch, thuộc về Khuyên Thành Quốc Tế cơ mật tối cao.

Phần này phương án, thế nhưng là Thâm Thanh Tuyết nhìn mấy tháng đêm, mới thiết kế tí mĩ ra.

Có phần này phương án, phương án đạt được nhất trí thông qua, Khuyên Thành Quốc Tế tương lai mấy năm lợi nhuận giá trị có thể muốn lật mấy lần.

Tạm ngưng họp hoàn tất lại họp lại thời điểm, Thâm Thanh Tuyết là muốn bắt lấy phần này phương án cùng mọi người thương nghị, nhưng là bây giờ máy tính thế mà không mở được.

Gấp đến độ tiểu yêu mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, cũng không lo được cùng Mục Phong đầu vô mồm, vượt lên trước vọt vào văn phòng Tổng giám đốc.

Mà Mục Phong, cũng thanh thoi thanh thoi theo tới văn phòng Tổng giám đốc cạnh cửa.

Kia nhân viên nữ, lập tức ngăn lại Mục Phong, nhắc nhở: "Tiên sinh, người là người phương nào? Trước đưa ra công tác chứng minh đi! Chúng ta văn phòng Tổng giám đốc, cũng không phải ai cũng có thể đi vào!"

Nhân viên nữ thanh âm đàm thoại, đưa tới Thâm Thanh Tuyết chú ý.

Thâm Thanh Tuyết lo lắng đi tới xem xét, lại là Mục Phong, lập tức tức giận đến bờ môi trắng bệch: "Mục Phong, làm sao chỗ nào đều có người a? Ta liên tục cho người nhân mạnh! Người là không thể bên trên tầng 2 trở lên tầng lầu! Hiện tại ta máy tính tựa hồ dính virus, chính không biết như thế nào cho phải, người lại tới đảo loạn? Đi mau, đi mau! Nếu người không đi, ta cũng không cho người lưu mặt mũi!"

Mục Phong khoanh tay cười một tiếng: "A, gọi ta tiến đến a? Tốt tốt tốt, tiểu Tuyết vẫn là rất tri kỷ!"

Mục Phong nói xong, chạy đến tổng giám đốc trên ghế làm việc, thanh thoi thanh thoi uống lên nhò trà.

Thâm Thanh Tuyết tức giận đến lần nữa kém chút té xỉu, vỗ vỗ ngực của mình, vành mắt hồng hồng nói ra: "Mục Phong, người tại sao có thể dạng này? Nghe không hiểu người khác nói chuyện đồng dạng! Mục Phong, người đi ra ngoài cho ta, nếu không, ta gọi người đến đuổi đi người!"

Mục Phong ra về ủy khuất hình, thở dài một hơi, nói: "Đã tiểu Tuyết như thế không chào đón ta, vậy ta thật đi rồi?"

Giờ phút này, ngay cả tiểu yêu cũng lại lần nữa oanh lên Mục Phong đến: "Đi mau, đi mau! Chúng ta thật rất bận rộn, không có rảnh cùng người ở chỗ này cãi cò!"

Mục Phong làm một cái lạnh lùng biểu lộ, rồi đi ghé làm việc, đi vài bước, dừng lại, nói: "Khụ khụ! Tiểu Tuyết, kỳ thật, ta sẽ sửa máy vi tính!"

"A? Người sẽ sửa máy vi tính? Còn lo lắng cái gì, mau lại đây cho tiểu thư nhìn xem máy tính thôi!" Miệng thẳng tâm nhanh tiểu yêu, tranh thủ thời gian chạy tới, đẩy Mục Phong, nói.

Thâm Thanh Tuyết lại lắc đầu, nói: "Tiểu yêu, người cũng hồ đồ rồi a? Ta bây giờ không phải là máy tính hỏng, mà là máy tính giống như trúng virus! Mục Phong hẳn là sẽ không —— "

Nào biết, Mục Phong lần nữa ngồi về tổng giám đốc trên ghế làm việc, nhếch miệng vui lên: "Ha ha, ta nói ta sẽ sửa máy vi tính, kỳ thật chưa nói xong đâu! Ta không chỉ có sẽ sửa máy vi tính, sẽ còn chuyên trị các loại Hacker virus!"

Thâm Thanh Tuyết nửa tin nửa ngờ, ngữ khí dụ đi một chút, nói: "Cái gì? Người lợi hại như vậy? Không chỉ có thể đánh, ngay cả Hacker cũng sẽ?"

Mục Phong xoa xoa tay, uống nữa một miệng trà, cười nói: "Ha ha, kỹ nhiều không ép thân mà ! Bất quá, ta đã thật nhiều năm không có vọc máy vi tính, nói không chừng trình độ sớm trượt, các người cũng không cần đem thanh trừ virus hi vọng ký thác trên người ta. Đúng, các người mới vừa rồi còn oanh ta, ta còn là đi thôi!"

Mục Phong nói xong, đứng dậy liền muốn rời khỏi.

Tiểu yêu lại kéo lại Mục Phong quần áo, mấy phần xộp giòn xương phệ hồn nói ra: "Ai nha, Mục Phong ca ca, đừng nghịch ngợm như vậy mà! Chúng ta

vừa rồi như vậy hung người là không đúng, nhưng là người một đại nam nhân, không thể nhỏ như vậy tính trẻ con mà!"

"Buông tay, đừng lôi kéo ta!" Mục Phong kiên trì muốn ly khai.

Thế nhưng là tiểu yêu cũng có một cổ man lực, chính là lôi kéo không thả.

Vành mắt hồng hồng Thẩm Thanh Tuyết, hiện tại cảm thấy có chút xin lỗi Mục Phong, rất thành khẩn nói ra: "Mục Phong, người tất nhiên sẽ thanh trừ virus, liền giúp ta một chút thôi! Ta mặc dù có thể phái người đi mời Hacker đại sư, nhưng là ta đã không có thời gian, lập tức liền muốn họp lại! Đợi chút nữa ta không bỏ ra nổi văn án, những lão đầu tử kia, lại muốn bắt ta làm văn chương!"

Gặp Thẩm Thanh Tuyết nói chuyện có chút điềm đạm đáng yêu, Mục Phong lúc này mới một lần nữa ngồi về trước bàn làm việc.

Dù sao, Mục Phong cũng chỉ là trêu chọc Thẩm Thanh Tuyết cô gái nhỏ này, sẽ không không giúp nàng.

Mục Phong mở ra Thẩm Thanh Tuyết laptop, ấn xuống F12, mới nhếch miệng vui lên: "Tiểu Tuyết, ta miễn phí giúp người lái xe, người cũng không cho ta tăng lương! Lần này giúp người giải quyết virus, dù sao cũng nên cho ta thưởng chút tiền lương a? Coi như không tăng tiền lương, cũng nên cho chút tiền thưởng cái gì a?"

"Người muốn nhiều ít tiền thưởng?" Lo lắng Thẩm Thanh Tuyết, gặp Mục Phong xác thực giống như rất hiểu máy tính, không lo được nhiều do dự, hỏi.

"Ha ha, cũng không nhiều, liền ban thưởng ta 88 vạn, hoặc là 66 vạn cũng được, chọn cái may mắn số lượng, về sau tán gái không đấy lưng!"

Tiểu yêu nghe xong, lập tức chạy đến Mục Phong phía sau, chùy hạ vài cái đôi bàn tay trắng như phấn: "Phong ca, người đây là thừa cơ dọa dẫm a? Nào có người như thế khẩu vị lớn a?"

Mục Phong liếc một cái tiểu yêu, nói: "Muốn cho ca đấy lưng, người cũng điềm nhẹ a? Tiểu Tuyết phương án này, giá trị chỉ ít trên trăm ức a? Ta chỉ cần như thế điềm thịt muỗi, các người còn ngại cho quá nhiều!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Cổ đông đại hội

Phần này phương án, thế nhưng là Khuynh Thành Quốc Tế tương lai, xác thực giá trị không phi.

Thẩm Thanh Tuyết cũng không do dự nữa, bật thốt lên: "Mục Phong tiên sinh, người nếu là thật có thể thanh trừ virus, ta ban thưởng người 166 vạn!"

Mục Phong nghe xong, cảm thấy Thẩm Thanh Tuyết có lúc, nguyên lai vẫn là rất hào phóng, thế mà cho ra một cái số với mình định giá cao hơn số lượng.

Thế là, Mục Phong cho Thẩm Thanh Tuyết vứt ra một cái điện nhãn, mới "Ngượng ngùng" đánh lên bàn phím tới.

Nửa phút về sau, Mục Phong sắc mặt kinh hãi, bật thốt lên: "Ôi, tiểu Tuyết, để người thất vọng, này Virus, ta thế mà trả hết nợ trừ không được!"

Thẩm Thanh Tuyết cùng Tô Mộng Tinh, mong đợi thần sắc bên trên, lại bỏ đầy thất vọng.

Mục Phong nói xong, mới chỉ vào kia văn phòng Tổng giám đốc nhân viên nữ, nói: "Người đi ra ngoài trước!"

Kia nhân viên nữ không hiểu, do dự một chút, rồi đi văn phòng, khép cửa phòng lại.

"Cái này nhưng hỏng! Tiểu yêu, mau đánh điện thoại, mời cái Hacker đại sư đến!" Thẩm Thanh Tuyết đành phải làm ra quyết định này.

Mà Mục Phong, xoa xoa mồ hôi trán châu, thành thoi thành thoi đốt lên một cây Tiểu Yên.

Tiểu yêu lập tức giận dữ: "Mục Phong, thật sự là đem người tùy hứng phải lên trời! Tại biệt thự hút thuốc còn chưa tỉnh, tại chúng ta văn phòng Tổng giám đốc, người còn dám!"

Mục Phong phun ra một vòng khói, chậm ung dung nói ra: "Ta vì tiểu Tuyết thanh trừ virus, cũng một mối hỏng, rút một điều thuốc tiêu trừ hạ một nhọc, có vấn đề sao?"

Hai nữ nghe xong, giật nảy cả mình, vội vàng chạy đến Mục Phong sau lưng, che cái mũi xem xét, máy tính quả nhiên bình thường khởi động!

Tiểu yêu một nắm chặt Mục Phong lỗ tai, vui mừng mà nói: "Ôi, tiểu tử thú, mới vừa nói không có xây xong, đùa nghịch chúng ta đây! Rõ ràng đã sửa xong mà!"

Thẩm Thanh Tuyết cũng hướng Mục Phong giơ ngón tay cái lên, sắc mặt mừng rỡ, nói: "Mục Phong tiên sinh, người giúp ta đại ân, thật sự là cảm ơn người a! Vừa rồi ta đối với người thái độ có chút không tốt, người đừng để trong lòng a!"

Mục Phong khoát khoát tay, nói: "Ta lừa các người làm cái gì đây? Các người lại không cho ta đường đường ăn! Đã phương án này, là các người Khuynh Thành Quốc Tế cơ mật tối cao, ta thanh trừ virus tin tức, đương nhiên không thể để cho người thứ tư biết! Vừa rồi, ta không đem nữ nhân viên kia đánh ra ngoài sao?"

Tiểu yêu, có đôi khi có chút dằn, bị Mục Phong lắc lư đến sừng sốt một chút, thế nhưng là công tác thời điểm, đúng là một tay hảo thủ.

Giờ phút này, tiểu yêu nghe được Mục Phong dây cung bên ngoài âm, nói: "Người nói là, cô gái này viên chức, có vấn đề?"

Mục Phong đứng lên, để Thẩm Thanh Tuyết tiếp tục copy và chỉnh lý phương án của nàng.

Về sau, Mục Phong mới nói ra: "Ta không thể khẳng định có phải hay không cô gái này viên chức xảy ra vấn đề! Nhưng là, ta có thể xác định, tiểu Tuyết trong máy vi tính virus, là người vì cảm vào! Có thể đi vào văn phòng Tổng giám đốc người, cũng không nhiều a!"

Mục Phong nói ra có người chạy vào văn phòng Tổng giám đốc cho tiểu Tuyết máy tính cảm vào virus tin tức, thế nhưng là đem hai nữ cả kinh tròn mắt hốc mồm.

Ba!

Tiểu yêu vỗ bàn một cái, nói: "Muốn lên ngày! Ta lập tức đi thăm dò, nhìn là cái nào nội ứng làm!"

Công việc, vẫn là Thẩm Thanh Tuyết trầm ổn một chút.

Thẩm Thanh Tuyết suy tư một phen, nói: "Tiểu yêu, trước không nên đánh cỏ kinh rắn. Ác giả ác báo, đuôi cáo mình sẽ lộ ra ngoài!"

Mục Phong nghe xong, cảm thấy vẫn là Thẩm Thanh Tuyết lão luyện, cười nói: "Tiểu yêu, nghe được không? Đây chính là tiểu Tuyết nên được tổng giám đốc, người làm không được tổng giám đốc nguyên nhân!"

Tiểu yêu bị sặc, đóng vai cái mặt quý, thề lưỡi.

Rất nhanh, đã đến họp lại bắt đầu thời gian.

Nhất lưu xí nghiệp, đều mười phần coi trọng thời gian quan niệm.

Tiểu Tuyết copy tốt phương án, để phòng mình máy tính về sau tái xuất mao bệnh.

Về sau, Thẩm Thanh Tuyết mấy phần ôn nhu nhìn thoáng qua Mục Phong, nói: "Mục Phong tiên sinh, đi theo ta đi, cùng đi nghe một chút hội nghị, nói không chừng đối người cũng có giúp ích!"

Mục Phong liên tục khoát tay: "Tiểu Tuyết, không thể! Ta chỉ là hộ vệ của người, không cần thiết đi nghe các người cổ đông đại hội! Nghe lên các người Khuynh Thành Quốc Tế cơ mật, thế nhưng là không đạo đức! Dù sao, ta còn là cái ngoại nhân!"

Tiểu yêu nghe xong liền không vui, kéo một cái Mục Phong, nói: "Mục Phong ca ca, lấy ở đâu nói nhảm nhiều như vậy a? Tiểu Tuyết gọi người đi, người liền đi thôi!"

Khuynh Thành Quốc Tế, thế nhưng là một nhà xuyên quốc gia thời thượng công ty, đưa ra phát cùng vận doanh hạng mục cũng rất đa dạng hóa.

Mà Khuynh Thành Quốc Tế các cổ đông, phần lớn không phải Thẩm Hải người.

Không ít cổ đông, là Trung Hải tài Hùng lão mập; cũng có rất nhiều cổ đông, là đến từ quốc tế bạn bè.

Họp lại bắt đầu.

Khuynh Thành Quốc Tế tổng giám đốc Thẩm Thanh Tuyết tại thủ tịch vị trí vào chỗ, tiểu yêu ngồi ở Thẩm Thanh Tuyết bên trái.

Cái khác Khuynh Thành Quốc Tế các đại quản lý cùng giám đốc, còn có tổng thanh tra, các loại chủ quản, tất cả đều có thứ tự vào chỗ.

Mà hơn ba mươi cổ đông, cũng tại gặp mặt lần đầu ngồi qua trên ghế ngồi, ngồi xuống.

Mục Phong xem xét những cái kia người nước ngoài cổ đông, có Đông Nam Á, có Nam Á, cũng có Châu Phi cùng Châu Úc cùng Châu Mỹ.

Phần lớn người nước ngoài cổ đông sau lưng, còn mang theo phiên dịch.

Chợt nhìn, hội nghị này trong đại sảnh, khoảng chừng chừng trăm nhân vật.

Mục Phong liếc nhìn một chút, nhưng không có chỗ ngồi trống, đành phải cong người đi vào Thẩm Thanh Tuyết bên người, chỉ vào bên phải ghế trống vị: "Ha ha, tiểu Tuyết, không có chỗ ngồi của ta đâu, ta ngồi người bên phải có thể không?"

Thẩm Thanh Tuyết do dự một chút, nói: "Nơi này có thể tính thủ tịch vị trí đâu, người ngồi không tốt a?"

Mục Phong tựa hồ không nghe thấy, cười nói: "Ha ha, tiểu Tuyết chính là tri kỷ a, thủ tịch vị trí cũng chịu gọi ta ngồi, vậy ta không khách khí á!"

Mục Phong vào chỗ, còn một mình phẩm lên tốt nhất Long Tinh tới.

Thẩm Thanh Tuyết, cau mày, lại không dễ làm lấy nhiều người như vậy trước mặt, loạn phát tỳ khí.

Mà tiểu yêu, dò xét lấy đầu, cười nói: "Tiểu Tuyết, Phong ca là người bảo tiêu, ngồi bên cạnh người, kỳ thật cũng không tính không có quy củ!"

Thẩm Thanh Tuyết hắng giọng một cái, mặt mỉm cười, ngồi nghiêm chỉnh, nhấn một cái điều khiển, mở ra một mặt màn hình lớn, trên màn hình lớn xuất hiện Khuynh Thành Quốc Tế nửa năm qua thị trường chứng khoán đi hướng đồ.

Thị trường chứng khoán đi hướng, một đường kéo lên, tiền cảnh đáng mừng.

Thẩm Thanh Tuyết lúc này mới lên tiếng nói: "Đầu tiên, nhiệt liệt hoan nghênh các lớn Khuynh Thành Quốc Tế cổ đông, nhất là từ ngàn dặm xa xôi bên ngoài thừa máy bay chạy tới quốc tế cổ đông bạn bè nhóm! Tại cái này trăm bận bịu thời khắc, các người có thể rút ra thời gian quý giá, đến đây cùng chúng ta cộng đồng mưu đồ Khuynh Thành Quốc Tế tương lai, ta đại biểu Khuynh Thành Quốc Tế, lần nữa thành khẩn cảm tạ các người! —— lớp bốp —— lớp bốp —— "

Giờ phút này, có người âm thầm duỗi ra ngón tay cái, đập lên móng ngựa: "A..., chúng ta tổng giám đốc, nói chuyện trình độ chính là cao a!"

Mà Thẩm Thanh Tuyết, dừng một chút cuống họng, nói tiếp: "Chúng ta Khuynh Thành Quốc Tế, từ trước đến nay tuân theo cộng đồng kiếm tiền đại kế, trong suốt làm sổ sách, xưa nay không từng xuất hiện cổ đông chia hoa hồng không chính xác sai lầm. Tôn kính các cổ đông, các người hơn nửa năm chia hoa hồng, trước mấy ngày liền cho các người toàn đánh tới, các người đều nhận được a? Đương nhiên, có ý kiến, hiện tại có thể cho ta xách!"

"Nhận được nhận được!"

"Yes! goodjob!"

Một mảnh tiếng khen ngợi.

Các cổ đông không có nói ý kiến, thế nhưng là có cái xấu xí tổng giám đốc lại bất mãn, bắt đầu gây chuyện ra.

Người này, chính là Khuynh Thành Quốc Tế giám đốc, tên là thẩm rộng.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Thẩm Khoan nổi lên

Thẩm Khoan, ấn chữ lót, là Thẩm Hải ca ca, là Thẩm Thanh Tuyết không phải trực hệ người thân đường thúc, cũng coi như Thẩm thị gia tộc thân nhân.

Năm đó mới lập Khuynh Thành Quốc Tế, Thẩm Khoan cũng lập xuống không ít công lao hăn mã, là Khuynh Thành Quốc Tế nguyên lão cấp tồn tại. Nhưng là về sau, Khuynh Thành Quốc Tế xuống dốc, tổng giám đốc chức vị nhu cầu cấp bách thay đổi, Thẩm Thanh Tuyết chính thức tiên nhiệm, Thẩm Khoan không thể đạt được tổng giám đốc vị trí, một mực canh cánh trong lòng.

Giờ phút này, Thẩm Khoan đem vốn là xấu xí mặt, kéo dài mấy cái thê mã, gõ mặt bàn, trầm giọng nói: "Tổng giám đốc, bên cạnh người ngồi cái kia là tiểu bạch kiểm, rốt cuộc là ai a? Một cái cùng chúng ta Khuynh Thành Quốc Tế không chút nào muốn làm người, vì cái gì có thể ngồi tại cổ đông đại hội thủ tịch trên ghế ngồi a?"

Thẩm Khoan những lời này, giống như một viên bom hẹn giờ, lập tức tại mọi người ở giữa, nổ tung.

Mọi người đã sớm chú ý tới Mục Phong. Nhưng là Thẩm Thanh Tuyết lúc trước đang tiến hành mở màn phát biểu, tất cả mọi người không tốt đánh gãy Thẩm Thanh Tuyết lời nói.

Mà không ít quốc tế cổ đông, trong vòng một năm nhiều lần là đến hai lần Khuynh Thành Quốc Tế, không hiểu rõ nội bộ thành viên, đương nhiên không biết Mục Phong là người ngoài, chỉ coi Mục Phong là cái gì nhân vật trọng yếu.

Khuynh Thành Quốc Tế tổng thanh tra thẩm Đại Minh, hơn 30 tuổi, chưa lập gia đình, thuộc về Thẩm Thanh Tuyết họ hàng xa đường ca.

Thẩm Đại Minh mười phần mê luyện Thẩm Thanh Tuyết, giờ phút này gặp Mục Phong ngồi tại Thẩm Thanh Tuyết bên cạnh, đã sớm giận không thể nói.

Giờ phút này, tức giận đến sắc mặt xanh xám thẩm Đại Minh, âm dương quái khí nói ra: "Tổng giám đốc, ngươi quá không hiểu quy củ, ngươi tại sao có thể để một cái vốn không quen biết ngoại nhân, đến đây nghe lên chúng ta Khuynh Thành Quốc Tế cơ mật tối cao? Còn để hắn ngồi tại thủ tịch trên ghế ngồi, còn thể thống gì?"

Mọi người cũng bắt đầu châu đầu ghé tai kêu la:

"Đúng đấy, đây là làm trò gì mà!"

"Người ngoài này tiểu bạch kiểm, đến cùng lai lịch ra sao a?"

"Hắn không phải là tổng giám đốc nhân tình a?"

"Cút! Chúng ta tổng giám đốc bằng thanh ngọc khiết, nơi nào có nhân tình? Trước mấy ngày tổng giám đốc đối ta tựa hồ có hảo cảm đâu!"

"Lăn, ngươi cái này dễ nhũ, cũng dám mê luyện chúng ta tổng giám đốc, trở về quét của nước tiểu hảo hảo chiếu chiếu!"

Những người này, đều tính cao tăng xã hội người. Mọi người bắt đầu nói chuyện còn có chút thân sĩ, thế nhưng là về sau, phần lớn lộ ra nguyên hình, bắt đầu ô ngôn uế ngữ.

Không ít quốc tế cổ đông, không có hiểu rõ đây là chuyện gì xảy ra, đành phải để sau lưng phiên dịch cho bọn hắn giải thích.

Về sau, không ít quốc tế cổ đông minh bạch là chuyện gì, không ít người đứng lên, hô to: "oh, no, no, badjob!"

Cũng không ít hơi có thể nói vài câu quốc ngữ người nước ngoài, trực tiếp giọng điệu là lạ nói ra: "oh, thành sông xách thùng, thành sông xách thùng!"

Thẩm Thanh Tuyết không nghĩ tới mọi người lại có phản ứng lớn như vậy, sắc mặt có chút khó xử, quay đầu đối Mục Phong nói: "Nhìn, ngươi loạn ngồi, làm xấu mọi người tâm tình a?"

Mục Phong một mặt vô tội, buông tay: "Tiểu Tuyết, ca ca lúc đầu không muốn tới, là các ngươi kéo ta tới, hiện tại lại trách ta rồi? Ca ca có như thế không được chào đón sao?"

Ba!

Giờ phút này, cảm giác rất cực bất lý Thẩm Thanh Tuyết cái đuôi nhỏ Thẩm Khoan, cười giả dối, trùng điệp vỗ hội nghị bàn dài.

Mọi người gặp Thẩm Khoan nổi giận, tất cả đều yên tĩnh trở lại, nhao nhao ngồi về trên ghế ngồi.

Về sau, Thẩm Khoan mới cất giọng nói: "Các ngươi nhìn a, ta liền nói Thẩm Thanh Tuyết vẫn còn con nít mà! Nàng vẫn là tuổi còn rất trẻ mà! Một điểm quy củ cũng đều không hiểu! Không hiểu quy củ là nhỏ, để chúng ta Khuynh Thành Quốc Tế cơ mật tối cao tiết lộ ra ngoài, vậy coi như muốn hồng chúng ta Khuynh Thành Quốc Tế tương lai a!"

"Đúng rồi! Làm tổng giám đốc, thế mà không có giữ bí mật ý thức?"

"Cái gì tổng giám đốc a, ngay cả loại sai lầm cấp thấp này cũng phạm?"

"Còn có, người kia rốt cuộc là ai a?"

Mọi người tiếp lấy ồn ào.

Thẩm Khoan gặp mọi người tâm tình bất mãn bị mình điều động, lập tức cất giọng nói: "Thẩm Thanh Tuyết còn quá trẻ! Ta đề nghị, thừa dịp tất cả các cổ đông đều tại, chúng ta Khuynh Thành Quốc Tế, một lần nữa tuyển cử tổng giám đốc!"

Không ít Thẩm Khoan đồng đảng, tranh thủ thời gian phụ họa: "Đúng, chúng ta đồng ý một lần nữa tuyển cử tổng giám đốc!"

Loảng xoảng bang!

Giờ phút này, có chút phần nô Tô Mộng Tinh, cầm một con chén trà, đem cái bàn gỗ đến "Loảng xoảng" vang.

Mọi người lần nữa an tĩnh lại, Tô Mộng Tinh mới từ từ đứng lên, nghiêm nghị nói: "Thẩm tổng quản lý, người đây là nghĩ công nhiên cướp chúng ta tiểu Tuyết tổng giám đốc vị trí à? Chỉ bằng người, người cũng xứng?"

"Làm sao nói đâu?" Thẩm Khoan đồng đảng, lập tức kêu la.

Ba!

Tiểu yêu lại vỗ bàn một cái, cao giọng nói: "Tất cả mọi người thấy được, từ khi chúng ta tổng giám đốc tiền nhiệm, chúng ta Khuynh Thành Quốc Tế thị trường chứng khoán, một đường kéo lên, chưa từng trượt xu thế! Các đại cổ đông mình nhất mình bạch, mấy năm này, các người nhập cổ phần chúng ta Khuynh Thành Quốc Tế, đều kiếm lật ra a? Như thế một cái cho các người mỗi người đều mang đến tài phú tổng giám đốc, các người nguyện ý kiểm soát oanh nã xuống đài sao?"

Không ít cổ đông, tranh thủ thời gian lắc đầu.

Một cái Châu Phi lão Hắc, còn đứng lên, dùng mấy phần khó chịu giọng điệu nói ra: "Tổng giám đốc làm việc, chúng ta tin được, ai dám oanh nã xuống đài đâu? Ai sẽ theo tiền không qua được đâu?"

Ào ào ào!

Lão Hắc nói xong, tiếng vỗ tay vang lên.

Bị trùng điệp đánh mặt Thẩm Khoan, không khỏi mồ hôi lạnh ứa ra.

Thế nhưng là, hiện tại Thẩm Khoan không thể yếu thế, tiếp tục tìm gốc rễ: "Trọng tuyển tổng giám đốc sự tình, chúng ta có thể tạm thời không đề cập tới! Nhưng là tổng giám đốc bên người người kia là ai, chúng ta dù sao cũng nên biết a? Tổng giám đốc mang ngoại nhân mở ra sẽ, chúng ta cũng nhất định phải cầm chế độ trừng phạt nã!"

Lúc này, một mực cúi đầu Thẩm Hải, rốt cục ngẩng đầu lên.

Hôm nay, Thẩm Hải trên đầu bao lấy băng gạc đầu, sợ người khác chế giễu, tiền hội trường liền cúi đầu.

Lại nói, mình là cái xác không quản lý, coi như phát biểu, cũng không có chút nào phân lượng.

Lúc này, Thẩm Hải cảm giác trừng trị Mục Phong thời cơ đã đến, liền đứng lên, nhếch miệng vui lên, cao giọng nói: "Hỗn đản này, các người lần thứ nhất gặp, đương nhiên không biết. Thế nhưng là ta cùng hắn rất quen thuộc đâu! Nhìn thấy sao, ta đầu này chính là bị hắn đánh cho!"

Ha ha ha!

Mọi người phát ra một tiếng cười vang.

Thẩm Hải lúc này mới phát hiện mình nói sai. Mình đem mình chuyện xấu nói ra, không phải để người khác cười nhạo mình sao?

Thẩm Hải nói sai, lập tức hận tim không được một cái lỗ để chui vào.

Nhưng là Thẩm Khoan, tiếp tục tiến công, hỏi: "Tổng giám đốc cha hắn, người nữ nhi bảo bối tìm tiểu bạch kiểm, làm sao còn đánh người a? Ha ha ha, cười chết người! Ân, lão Hải a, nói đi, người kia là ai a?"

Thẩm Hải lần nữa hơi ngẩng đầu, cao giọng nói: "Hỗn đản này, già có thể đánh, là nhà chúng ta tiểu Tuyết cận vệ!"

Cái gì? Nguyên lai là tổng giám đốc cận vệ? Thẩm Khoan lần nữa cảm giác mình bị đánh mặt, không thể không nắm qua chén trà, uống một ngụm trà ép một chút.

Lúc này, Thẩm Thanh Tuyết mới mở miệng nói: "Chư vị đồng sự, chư vị cổ đông bạn bè, chúng ta Khuynh Thành Quốc Tế là có tổng giám đốc quy phạm. Tổng giám đốc quy phạm đã nói, tổng giám đốc có quyền mang theo hộ vệ của mình xuất nhập bất luận cái gì trường hợp! Ta cái này tổng giám đốc, hẳn không phải là không hiểu quy củ tổng giám đốc a?"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Lỗ kim thiết bị giám sát

Thích giải trí bầu không khí lão Hắc cổ đông, lần nữa đứng lên, thao lấy khó chịu quốc ngữ: "oh, nonono! Tổng giám đốc cận vệ, đương nhiên có thể tới họp! Hắc cũng không tính ngoại nhân! Tổng giám đốc coi như họp, cũng là cần cam đoan an toàn!"

Sau lưng phiên dịch, tranh thủ thời gian nhắc nhở lão Hắc: Người sai lầm, phải nói, oh, yes, yes! Ngữ pháp không đúng.

Mà Thẩm Hải, ngày thường chính là nhị thế tổ, xác thực chưa có xem cái gì tổng giám đốc quy phạm

Thẩm Hải vốn cho rằng nói ra Mục Phong là cận vệ thân phận, chắc chắn để mọi người họp nhau tấn công. Không muốn, kết quả là dạng này.

Thẩm Hải cảm giác mình lại phạm vào sai lầm cấp thấp, tranh thủ thời gian chôn xuống đầu.

Hội trường, an tĩnh ba mươi giây.

Nổi lên không thành bị đánh mặt Thẩm Khoan, còn không chịu yếu thế, lần nữa nổi lên: "Khụ khụ, hôm nay, tổng giám đốc không phải chỉ là đến cho mọi người huấn thoại à? Nghe nói, người bỏ ra mấy tháng thời điểm, một lần nữa định ra ra một phần chúng ta Khuynh Thành Quốc Tế tương lai phương án kế hoạch! Hiện tại, là thời điểm đem phương án lấy ra, để mọi người tham khảo một chút đi?"

Mà Thẩm Khoan, đã sớm biết được tin tức, Thẩm Thanh Tuyết máy tính, trúng virus, kia phần phương án đã không có.

Nếu là Thẩm Thanh Tuyết không bỏ ra nội phương án, lại có thể mượn đề tài để nói chuyện của mình.

Mà chính Thẩm Khoan, cũng chế định cũng một phần hạng mục phương án kế hoạch. Nếu là Thẩm Thanh Tuyết không bỏ ra nội đến, lại không thể tại mấy ngày ngắn ngủi thời gian bên trong một lần nữa chế định một phần phương án mới, như vậy phương án của mình liền có thể phát huy được tác dụng.

Khi đó, mình lần nữa vấn đề tổng giám đốc vị trí, cũng không phải không có khả năng!

Thẩm Thanh Tuyết, rất tinh táo, ra hiệu Tô Mộng Tinh đem công việc của mình Laptop cho lấy ra.

Thế nhưng là, ngay lúc này, Mục Phong lại xông Thẩm Thanh Tuyết nói một tiếng: "Chậm!"

Thẩm Thanh Tuyết không biết Mục Phong lại muốn làm cái gì, đành phải dùng hỏi thăm ánh mắt nhìn thấy Mục Phong.

Mục Phong, từ thủ tịch trên chỗ ngồi, trực tiếp một cái bước xa, nhảy tới hội nghị bàn dài phía trên.

"A? Tổng giám đốc bảo tiêu muốn làm gì à?"

"Quá không lễ phép!"

"Hắn nhảy đến trên mặt bàn, chẳng lẽ muốn cho cửa biểu diễn tiết mục?"

Đám người ồn ào.

Người nước ngoài các cổ đông, gặp Mục Phong dạng này, đầu tiên là phát ra vọt tới "nonono", tiếp lấy lại là không rõ ràng cho lắm cười ngây ngô.

Thẩm Khoan, lần nữa uốn éo mặt mo, chửi mắng: "Tổng giám đốc bảo tiêu, người đây cũng là nào loại nào? Ngồi tại thủ tịch vị trí, đã rất không hiểu quy củ, hiện tại tại sao lại chạy đến trên mặt bàn đi? Cái này tiêu Tuyết, quá không ra gì, làm sao thu nhận như thế một tên hề đồng dạng bảo tiêu đâu?"

Mục Phong cử động, không chỉ có khiến người khác cảm thấy ngoài ý muốn, ngay cả Thẩm Thanh Tuyết cùng Tô Mộng Tinh cũng mộng.

Nhưng là xét thấy Mục Phong lúc trước cho Thẩm Thanh Tuyết thanh trừ virus, Thẩm Thanh Tuyết còn có ý cảm kích, hiện tại cũng không tiện nổi giận.

Thẩm Thanh Tuyết chỉ là ôn nhu nói: "Mục Phong tiên sinh, xuống tới, quá không ra gì!"

Mục Phong xông Thẩm Thanh Tuyết cười cười, nói: "Tiểu Tuyết, đừng nóng vội, ta là đang giúp người đâu!"

Về sau, Mục Phong mới tại lớn dài mảnh bàn hội nghị từ bên trên, mấy phần tiêu sái đi vài bước, đi đến Thẩm Khoan bên người, từng thanh từng thanh Thẩm Khoan cũng nâng lên trên mặt bàn.

"Ồi, người cái này bảo tiêu, người muốn làm cái gì? Chẳng lẽ người còn muốn đánh ta?" Dọa đến có chút chân căng như nhũn ra Thẩm Khoan, run rẩy nói.

"Đánh người? Đánh người ta ngại dơ tay! Bất quá, bảo người đi lên, người liền lên đến, hảo hảo cho ta đứng đây! Lắm lời quá?"

Run rẩy Thẩm Khoan, đành phải trên bàn, ngoan ngoãn đứng đấy, lại cảm thấy mình là tại làm trò cười cho thiên hạ, đành phải đem đầu chôn rất thấp.

Lúc này, đã sớm giận không thể nói tổng thanh tra Thẩm Đại Minh, vỗ bàn một cái, mắng: "Ồ đâu ra thằng hề, đây là náo cái gì?"

Mục Phong cười nhạt một tiếng: "Ha ha, đừng nóng vội! Chỉ còn người thôi!"

Mục Phong nói xong, một thanh xóc lên Thẩm Đại Minh, cũng đem Thẩm Đại Minh xách lên bàn hội nghị từ.

Thẩm Đại Minh gặp Mục Phong khí lực như thế lớn, không chỉ có xách kia hơi gầy Thẩm Khoan không phí sức khí, xách chính mình cái này thể trọng 150 lạng béo người, cũng là như thế hơi hột, trong lòng cảm thấy sợ hãi trước đó chưa từng có, không còn dám mắng liệ.

Mục Phong đem Thẩm Khoan cùng Thẩm Đại Minh kéo đến bàn hội nghị chính giữa, để bọn hắn đứng thẳng chân, mặt đối mặt thân thể khom xuống.

Mục Phong lại một nhìn bao lấy băng gạc Thẩm Hải, Thẩm Hải dọa đến muốn chết, vội vàng nói: "Mục Phong tiên sinh, cầu người, đừng kéo ta đi lên!"

Thẩm Hải nói thế nào cũng là tiểu Tuyết cha ruột, tại loại trường hợp này, Mục Phong coi như không nể mặt Thẩm Hải, cũng phải cho Thẩm Thanh Tuyết mấy phần mặt mũi.

Thế là, Mục Phong tà tà cười một tiếng, chuẩn bị buông tha Thẩm Hải.

Mục Phong xoay người, cất cao giọng nói: "Hai người các người đứng ngay ngắn cho ta, đừng loạn lắc! Đợi chút nữa té ta, các người cần phải trả tiền thuốc men nha!"

Tại mọi người vạn phần ánh mắt khó hiểu bên trong, Mục Phong nhanh nhẹn lóc lên, một cước đạp ở Thẩm Khoan trên thân, cái chân còn lại, đạp ở Thẩm Đại Minh trên lưng.

"Gọi các người đừng lắc, đã nghe chưa?"

Mục Phong nghiêm nghị nói xong, mới đứng tại hai người mặt đối mặt uốn lượn trên thân, triều hội nghị thất trần nhà sờ soạng.

Mục Phong sờ soạng mấy lần, đập nát một khối trần nhà cạnh góc, thận trọng lấy ra một cây châm trạng đồ vật!

Mục Phong lấy xuống kim tiêm, mới từ trên thân hai người nhảy xuống, đem hai người ném cái bàn.

Mục Phong đem kim tiêm hướng tất cả mọi người lung lay, mới nói ra: "Biết không? Cái này kim tiêm, cũng không là bình thường kim tiêm! Cái này kim tiêm, nhưng thật ra là sinh ra từ Italy tv công ty một loại mười phần tuyến đầu lỗ kim thiết bị giám sát!"

"Lỗ kim thiết bị giám sát" mấy chữ vừa ra, toàn trường chấn kinh!

Mục Phong nói xong, còn đem lỗ kim thiết bị giám sát truyền đến mọi người trong tay, để mọi người truyền quan sát một phen.

Cho tới bây giờ, mọi người mới hiểu được, Mục Phong sở dĩ làm như thế, nguyên lai là nghĩ giẫm lên Thẩm Khoan cùng Thẩm Đại Minh hai cái này thịt băng ghế đi lấy ra thiết bị giám sát.

Đương nhiên, phòng hội nghị này, có chính Khuyneh Thành Quốc Tế thiết bị giám sát. Nhưng là, Khuyneh Thành Quốc Tế thiết bị giám sát, tất cả đều là có thể nhìn thấy camera loại hình, cấp bậc rất thấp.

Cho nên, cái này lỗ kim thiết bị giám sát, nhất định là dụng ý khó dò người, vì ăn cắp Khuyneh Thành Quốc Tế cơ mật tối cao, phái người vụng trộm gắn ở nơi đó.

"Trời ạ, chúng ta tổng giám đốc bảo tiêu quá ngu, thế mà ngay cả giấu ở trần nhà cạnh góc lỗ kim thiết bị giám sát đều có thể phát hiện!"

"Đúng vậy a! Không thể không phục người ta a, người ta chính là chuyên nghiệp!"

"oh! Trâu trâu trâu! goodjod!"

Giờ phút này, một mảnh tán dương âm thanh.

Lỗ kim thiết bị giám sát, cuối cùng truyền đến Thẩm Thanh Tuyết trong tay.

Mục Phong, cũng tránh hạ bàn hội nghị.

Thẩm Thanh Tuyết cầm lỗ kim thiết bị giám sát, mấy phần kích động hướng Mục Phong nói ra: "Mục Phong tiên sinh, lần này người tái bút lúc giúp ta một cái thiên đại bần bệ a, cảm ơn người rồi!"

Tiểu yêu cũng gật đầu, dịu dàng nói: "Ta Phong ca chính là ngu như vậy! Nếu là không kịp thời phát hiện cái này thiết bị giám sát, chờ chúng ta tiểu Tuyết lấy ra phương án, tại trên màn hình lớn công bố phương án, chúng ta Khuyneh Thành Quốc Tế cơ mật tối cao, coi như bị người khác cho trộm lấy!"

Mục Phong cười nhạt một tiếng: "Đàm tạ ơn có làm được cái gì a? Nếu là thật muốn cảm ơn ta, cho thêm ta phát chút tiền thưởng, ca ca cũng là sẽ không ngại! Được rồi, cái hội nghị này thất, không còn cái khác không an toàn tai hoạ ngầm, tiểu Tuyết, ngươi có thể tiếp tục mở sẽ!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Khủng hoảng kinh tế

Thẩm Thanh Tuyết hào hào thu về lỗ kim thiết bị giám sát, trầm giọng nói: "Việc này, ta sẽ mau chóng tra ra đến cùng là ai ở sau lưng giờ trò! Nếu là chính chúng ta nội bộ nhân viên không tra được, ta sẽ thông báo cho người trong cục xử lý!"

Tiểu Tuyết lão cha Thẩm Hải, nghe xong, âm thầm kêu khổ, đành phải đem đầu chôn đến thấp hơn, cũng không dám thờ mặt.

Mà Thẩm Khoan, nhiều lần bị đánh mặt, hiện tại trong lòng còn nắm vuốt cuối cùng một cọng cỏ cứu mạng.

Thế là, uống một hớp nước Thẩm Khoan, tiếp tục lôi kéo mặt mo, gõ mặt bàn: "Tổng giám đốc, đã việc này đã qua một đoạn thời gian, ngươi nên đem người Khuynh Thành Quốc Tế tương lai hạng mục phương án kế hoạch lấy ra đi!"

Thẩm Khoan nhưng biết, Thẩm Thanh Tuyết trong máy vi tính độc, mà lại đến bây giờ còn không có thanh trừ virus, nhất định không bỏ ra nổi kia phần phương án.

Thế nhưng là một màn kế tiếp, lần nữa để Thẩm Khoan cảm giác mặt mo đau nhức.

Ngồi nghiêm chỉnh Thẩm Thanh Tuyết, nhẹ nhàng tiếp nhận tiểu yêu đưa tới máy tính, điểm kích mở ra khóa.

Nửa phút về sau, phòng họp ngay phía trước điện tử trên màn hình lớn, hiện ra Thẩm Thanh Tuyết chế định phương án kế hoạch.

Mồ hôi lạnh chảy ròng ròng Thẩm Khoan, không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Đến bây giờ, Thẩm Khoan còn không có hiểu rõ, Thẩm Thanh Tuyết là thế nào thanh trừ kia virus. Minh ý đồ một lần nữa đoạt lại tổng giám đốc vị trí mộng đẹp, bây giờ lại ngâm nước nóng.

Mục Phong gặp Thẩm Khoan biểu lộ quái dị như vậy, cười lạnh một tiếng: "Thẩm quản lý, chúng ta tiểu Tuyết lấy ra phương án, ngươi vì sao không vui, ngược lại lộ ra cổ quái như vậy biểu lộ?"

"Khụ khụ, Mục Phong tiên sinh a, ta vui về đây! Ta vui về!"

Mà Thẩm Thanh Tuyết bên trái tiểu yêu, nghe Mục Phong lời nói, nói: "Ta đã biết! Tiểu Tuyết, ngươi tiếp tục chủ trì sáu tháng cuối năm trả giá nhập cổ phần hội nghị, ta đây, hiện tại liền đi tìm chứng cứ. Hôm nay, ta nhất định phải đem người nào đó bắt tới!"

Tiểu yêu rời đi, Thẩm Thanh Tuyết tiếp tục hạ kéo phương án, vừa kéo còn vừa cho mọi người giải thích.

Thẩm Thanh Tuyết quy hoạch hạng mục, đơn giản là chút thương nghiệp địa sản khai phát vận doanh, du lịch khai phát vận doanh cùng thành phố dưới đất quy hoạch cùng khai thác.

Mục Phong nghe được đầu đầu, cho Thẩm Thanh Tuyết lên tiếng chào hỏi, cũng đã rời đi.

Sáu giờ chiều, họp lại cuối cùng kết thúc.

Thẩm tiểu yêu cũng tìm được đầy đủ chứng cứ, nguyên lai kia cho Thẩm Thanh Tuyết trong máy vi tính cắm vào virus, không phải người khác, chính là kia giám đốc Thẩm Khoan.

Thậm chí, tiểu yêu còn điều tra ra, sai khiến Thẩm Khoan làm như vậy, phía sau còn có cái thập phần cường đại gia tộc —— đó chính là Vương gia.

Mấy cái côm đến đây áp đi Thẩm Khoan thời điểm, Mục Phong vỗ vỗ Thẩm Khoan trán, cười nói: "Thẩm Khoan a, thật không có ý tứ, nửa đời sau, ngươi liền muốn tại phòng trực đường lão! Nhà các ngươi tại Khuynh Thành Quốc Tế cổ phần, cũng đều thu sạch trở về. Không chỉ có như thế, ngươi còn muốn bồi thường tiền a! Ai, ngươi nói ngươi, khôn khéo một thế, đến cuối cùng làm sao rơi xuống kết cục này đâu!"

Thẩm Khoan bị Mục Phong trách mắng nước mũi, trườ khắp nói: "Mục Phong tiền sinh, ngươi mắng đúng, ta xác thực sai! Không thể phủ nhận, ta xác thực muốn làm tổng giám đốc, nhưng là ta cũng chưa từng nghĩ tới muốn thật hại tiểu Tuyết! Ai, ta Đại diệt nữ, về sau không có ta, cũng chỉ có dựa vào ngươi hảo hảo giúp nàng một tay! Dù sao, Vương gia còn đối với chúng ta nhìn chăm chăm a!"

Thẩm Khoan bị áp đi, tiểu yêu mới tìm được Mục Phong, có chút phiền muộn nói ra: "Phong ca, kia tại chúng ta phòng họp vụng trộm sắp đặt lỗ kim thiết bị giám sát người, ta cũng tra ra được! Chỉ là, ta đã thủ hạ lưu tình, ta rất khó khăn a!"

Không nghĩ tới, tiểu yêu nha đầu này, thật làm việc thời điểm, hiệu suất rất cao, nhanh như vậy liền đem cắm vào virus cùng lắp đặt thiết bị giám sát người, đều tìm cho ra.

Bất quá, hai người này, Mục Phong đã sớm biết. Chỉ là, Mục Phong lại không cái kia nhân tâm, đi tìm những chứng cứ kia. Mà tiểu yêu, vừa vặn tìm ra không ít chứng cứ.

Mục Phong vỗ tiểu yêu bả vai, nói: "Lắp đặt lỗ kim thiết bị giám sát, khẳng định là Thẩm Hải, đúng không?"

Tiểu yêu vẫn là lấy làm kinh hãi: "A, Phong ca, nguyên lai ngươi đã sớm biết? Không sai, ta từ đầu đến cuối không nghĩ ra, tiểu Tuyết lão cha, vì sao muốn làm loại này đưa tiểu Tuyết tiền đồ tại không để ý sự tình đâu? Hắn vẫn là tiểu Tuyết cha ruột sao?"

Mục Phong cười nhạt một tiếng, phun ra một câu: "Không khác, Thẩm Hải khẳng định là bị Vương thiếu uy hiếp, sau đó bị ép đem lỗ kim camera lắp đặt tại các người phòng họp. Vương gia, không chiếm được đại tiểu thư, liền muốn một hơi nuốt Khuynh Thành Quốc Tế, khẩu vị thật sự là lớn a!"

Thẩm Hải vụng trộm tiến vào nhà vệ sinh, Vương thiếu điện thoại liền đánh tới: "Thẩm lão chó, ngươi làm sao làm, camera lại bị kia Mục Phong phát hiện? Ngươi có còn muốn hay không lần lớn? Có tin ta hay không lập tức liền đem ngươi cái đuôi nhỏ giao ra!"

Thẩm Hải về mặt đau khổ: "Vương thiếu a, van cầu ngươi lại cho ta một cái cơ hội! Ta đã tận lực!"

"Lão già, tận lực? Hết sức ngươi ngựa tề a! Ta cũng không tin kia Mục Phong, thế mà ngay trần nhà tấm bên trong lỗ kim thiết bị giám sát đều tìm được đi ra. Hắn có mắt a? Chối ta đây? Có phải hay không là ngươi trước đó cho hắn tiết lộ tin tức?"

"Ôi, Vương thiếu, ta thật không có cho bất luận kẻ nào tiết lộ tin tức này. Còn Mục Phong làm sao phát hiện, các người tại máy tính kia bùng, cũng hẳn là thấy rõ ràng. Ta thật sự là oan uổng, lại cho một cơ hội có được hay không!"

"Cho, ta cho ngươi ngựa tề!"

"Vương thiếu, Vương thiếu! Lại cho cái đi!"

"Ân, tốt a! Giữ lại ngươi còn hữu dụng! Về sau cho ta tỉnh linh điểm! Hừ, cái này Mục Phong, còn thật là khó dây dưa a. Không diệt trừ hắn, lão tử liền không chiếm được tiểu Tuyết cùng toàn bộ Khuynh Thành Quốc Tế a!"

Chạng vạng tới lúc bây giờ, Thẩm Thanh Tuyết phái người tìm đến Mục Phong cùng Tô Mộng Tinh.

Hai người trở lại văn phòng Tổng giám đốc, Thẩm Thanh Tuyết một bộ mặt ủ mảy chau đáng vẻ.

Tiểu yêu hỏi thăm nguyên nhân, Thẩm Thanh Tuyết mới nói cho hai người, nàng mô phỏng ra kia phân phương án, đã thông qua được, lập tức liền có thể chế định thành nhưng chấp hành bản thiết kế.

Trả giá nhập cổ phần thời điểm, tất cả đường xa mà đến quốc tế cổ đông, đều lại lần nữa nhập cổ. Những cái kia cổ đông, vào cổ, ngày mai khả năng liền muốn về nước đi.

Nhưng là, rất nhiều Trung Hải cổ đông, lại tựa hồ như có khó khăn khó nói, một mực do dự, đạo bây giờ còn chưa có đáp ứng lại vào cổ.

Mà lại không có nhập cổ phần cổ đông, số lượng còn không nhỏ, gần nguyên lai cổ đông số lượng một nửa.

Nếu là cái này một nửa cổ đông không còn nhập bọn, Khuynh Thành Quốc Tế tương lai hạng mục tài chính không đủ, cũng là không cách nào vận chuyển.

Mà tiểu yêu, mặc dù cảm thấy trước nay chưa từng có khủng hoảng kinh tế, nhưng là vẫn an ủi Thẩm Thanh Tuyết: "Tiểu Tuyết, đừng nóng vội! Dù sao những này bản địa cổ đông, cũng cách chúng ta Khuynh Thành Quốc Tế không xa. Về sau bọn hắn nghĩ thông suốt, chắc chắn lại đến nhập cổ phần. Dù sao, nửa năm một lần cổ đông đại hội, cũng còn có rất nhiều ngày nha, chúng ta nên chờ chút thời gian cho bọn hắn cân nhắc!"

Mà Mục Phong, dùng đầu ngón chân nghĩ, cũng biết khẳng định lại là Vương Hạo ở sau lưng giờ trò.

Vương thiếu hỗn đản này, đầu tiên là bắt cóc tiểu Tuyết, bắt cóc không thành, về sau lại bức hôn, bức hôn không nghĩ, hiện tại lại nghĩ đánh cắp Khuynh Thành Quốc Tế cơ mật tối cao.

Đánh cắp kế hoạch thất bại, hiện tại lại muốn cướp đi Thẩm Thanh Tuyết cổ đông, nghĩ làm khủng hoảng kinh tế!

Mục Phong như cái hảo bằng hữu vô vô Thẩm Thanh Tuyết bả vai, cười nói: "Tiểu Tuyết, cái kia Châu Phi lão Hắc cổ đồng nói hay lắm, nói sẽ cùng tiền không qua được đâu? Yên tâm đi, những cái kia không có nhập cổ phần cổ đồng, sẽ lần nữa hấp tấp chạy về tới!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Hậu thiên trung kỳ

8 điểm nhiều thời điểm, tiểu yêu lái xe, chở tiểu Tuyết cùng Mục Phong, về tới cấm tú biển trang.

Vừa về biệt thự, Đại Hoàng liền lanh lợi đến cùng Mục Phong thân mật.

Mục Phong xem xét, Đại Hoàng hôm nay tựa hồ lên cân một điểm, màu lông cũng đẹp mắt nhiều.

Ăn xong cơm tối, Thẩm Thanh Tuyết, tiểu yêu tốt đẹp cô nàng, lên tầng 2.

Mục Phong mang theo Đại Hoàng, thuê phòng cửa, nhưng là Đại Hoàng còn không chịu tiến gian phòng của mình.

Mục Phong cởi áo khoác, lập tức cảm giác gian phòng kia tựa hồ có chút không đúng.

Nhìn kỹ, mới phát hiện gian phòng của mình bên trong, nhiều một đài kiểu mới nhất màn hình lớn máy tính.

Ha ha, nhất định là mỹ nữ cho ta mới mua sắm a?

Không tệ, không tệ, có máy tính, có thể nhìn xem phiên.

Mở ra máy tính, dựa vào vượt mức quy định trong trí nhớ, tải nhập một cái giả trang web.

Ha ha, cái lưới này đứng, nhiều năm rồi, thế mà còn không có bị diệt mất.

Vừa để xuống mạng lớn, "Két" một tiếng, cửa mở.

Mục Phong lập tức biến sắc. Dù sao, ai nguyên ý mình xem phim sự tình bị người thứ hai biết đâu.

Nào biết, tập trung nhìn vào, không phải người khác, chính là Đại Hoàng.

Đại Hoàng xông vào phòng, một móng vuốt đóng kỹ cửa phòng, úp sấp trước máy vi tính, say sưa ngon lành quan sát, một bên nhìn còn một bên quay đầu ngo ngoé Mục Phong "Gâu gâu" hai tiếng.

Mục Phong lập tức cảm giác tam quan hủy hết!

Cái này Đại Hoàng, hai lần gọi hấn vào nhà, kết quả đều không muốn tiến đến. Hiện tại thả phiến, mình liền hấp tấp chạy vào.

"Đại Hoàng huynh, nguyên lai ngươi còn có cái này ham mê a? Ha ha ha!"

Ngủ thật say!

Lúc rạng sáng, Mục Phong lại cảm thấy mình giống như là rơi vào một mảnh vô biên vô tận trong biển máu.

Chỉ là, lần này, Mục Phong cảm giác, không ít sôi máu, tựa hồ đang chậm rãi quán chú đến thân thể của mình bên trong, một loại lực lượng bạo rạp cảm giác xông lên đầu.

Bành!

Tủ quần áo tiếng nổ vang lên.

Loảng xoảng bang!

Bên cửa sổ pha lê, tựa hồ cũng tại không hiểu vỡ vụn.

Mục Phong giật mình, xoay người mà lên, liếc nhìn cánh tay mình cùng tâm trước, đều có mơ hồ huyết khí.

Thế nhưng là kia huyết khí, chậm rãi lại biến mất.

Lại nhìn bị chấn nát tủ quần áo cùng cửa sổ, đương nhiên bộ kia mới dọn tới máy tính cũng không thể may mắn thoát khỏi, Mục Phong trên mặt bò lên trên mấy phần kinh hi, âm thầm nói: "Cái này dấu hiệu, có vẻ như tu vi của ta, cũng đã khôi phục lại hậu thiên trung kỳ rồi?"

Mục Phong không lo được phản ứng bị lực lượng thần bí chấn động đến rồi bởi gian phòng, đi tìm một cây đường kính 50cm lớn ống thép, dùng sức một tách ra, thế mà đem cái này ống thép ngang sinh sinh tách ra thành hai đoạn, mà lại ngắt lờ chính tề, tuyệt không dây dưa dài dòng.

Ngô, quả nhiên! Tu vi của ta lại khôi phục được hậu thiên trung kỳ.

Đã từng, có cái người thần bí, nói với mình, cả đời này, sẽ không còn có đột phá!

Nhưng là bây giờ, Mục Phong lại trở về một chút!

Mà thần bí nhân kia khẳng định, tại sự thật trước mặt, đủ để nhìn ra hẳn chỉ là thả một cái rắm.

Mục Phong hết sức cao hứng, tâm tình thật tốt, mang theo Đại Hoàng, liền ra ngoài tìm bữa sáng ăn.

Giữa trưa mười phần, Mục Phong mới nhìn thấy Thẩm Thanh Tuyết từ trên lầu đi xuống.

Cái này Thẩm Thanh Tuyết, là cái cuồng công việc, mà lại là cái trạch nữ tính chất cuồng công việc.

Nếu là không có việc gì, liền sẽ một mực uốn tại trên lầu, tranh thủ thời gian thiết kế năng hạ mục, quy hoạch các loại đồ vật loạn thất bát tao.

Nhìn Thẩm Thanh Tuyết khuôn mặt, mấy phần tiêu tụy, điềm đạm đáng yêu, khiến nam nhân xem xét liền có không nhịn được nghĩ đi thương yêu cảm giác.

Thẩm Thanh Tuyết đi xuống, tiểu yêu tốt đẹp cô nàng cũng cùng đi theo, cùng kêu lên cùng Mục Phong chào hỏi.

"Tiểu Tuyết, còn đang vì cỗ đồng không muốn nhập cỗ phần sự tình sầu muộn à?" Mục Phong bình tĩnh hỏi.

Thẩm Thanh Tuyết gật gật đầu, nói: "Công ty cao quản đã gọi điện thoại cho ta, bảo hôm nay cũng chỉ có mấy cái cỗ đồng đến đây nhập cỗ phần. Nhưng là càng nhiều người, như cũ tại do dự! Nếu là bọn hắn không nếm, ta quy hoạch, hình như một chồng giấy lộn, căn bản không có tài chính vận chuyển!"

Mục Phong đảo đảo tròn mắt, bấm đốt ngón tay tính một trận.

Về sau, Mục Phong mới bật thốt lên: "Ta dự đoán một chút, người những cái kia còn không có nhập cỗ phần cỗ đồng, nhiều nhất có thể vào bốn năm cái ức vốn cỗ phần!"

Tiểu yêu cướp đường: "A, Phong ca, người không đi làm gián điệp, thật sự là nhân tài không được trọng dụng a! Không sai, kia hơn mười cỗ đồng, cộng lại, nhiều lắm là 3 ức!"

Thẩm Thanh Tuyết khoát khoát tay, sầu muộn nói ra: "Tiểu yêu a, người đừng nhìn cái này 3 ức, nhưng là chúng ta thiếu chút tiền ấy, thật là có điểm giặt gấu vá vai đâu!"

Lúc trước, Thẩm Thanh Tuyết ló ra liền cho Mục Phong mở một trăm triệu, hiện tại lại vì ba cái kia ức sầu muộn.

Bất quá, Mục Phong minh bạch, Thẩm Thanh Tuyết tài sản cố định, đương nhiên giá trị mấy trăm ức. Nhưng là, tài sản cố định, rất nhiều là không thể vận dụng.

Có thể lấy ra lưu động vận chuyển tài chính, kỳ thật cũng không có mấy ức.

Mục Phong nghe xong, cảm thấy mình phương pháp có thể thực hiện, lập tức cất cao giọng nói: "Ai nha, tiểu Tuyết, không phải liền là vài ức vốn cỗ phần sao? Đối với bọn họ những này cỗ đồng, Khuyết Thành Quốc Tế như thường sẽ không bị rút cùi dưới đáy nồi! Như vậy đi, ta đi cấp người tìm càng lớn cỗ đồng đến! Có cái này đại cỗ đồng, những cái kia chưa quyết định cỗ đồng, muốn tới thì tới, không tới kéo ngược lại!"

Tìm càng lớn cỗ đồng đến?

Thẩm Thanh Tuyết tam nữ, đều là có chút không có hiểu rõ.

Về sau, Mục Phong hiểu rõ đến, hai ngày này, Thẩm Thanh Tuyết tạm thời sẽ không đi tiệc rượu, đến tiếp sau hội nghị cũng chỉ cần tiểu yêu đi giám sát.

Tổng thể tới nói, chỉ cần tiểu Tuyết tại biệt thự ở lại, cũng không có gì an toàn tai họa ngầm.

Mục Phong sờ lấy Đại Hoàng đầu, cười nói: "Lúc ta không có ở đây, người liền thay ta bảo vệ tốt đại tiểu thư, biết không?"

"Gâu Gâu!" Đại Hoàng gật đầu.

Mục Phong bái biệt Thẩm Thanh Tuyết tam nữ, đi ra biệt thự đại môn.

Sững sờ trong phòng tam nữ, vẫn còn có chút hoài nghi Mục Phong cách làm.

Tiểu yêu nói: "Tiểu Tuyết, người nói, Phong ca thật có thể cho người kéo ra một cái siêu cấp đại cổ đông sao?"

Mỹ nữ lắc đầu, nói: "Dù sao ta không tin! Nếu là hần có ngu như vậy cổ đông bằng hữu, hần về phần đến cho chúng ta tiểu thư làm bảo tiêu sao?"

Thẩm Thanh Tuyết không biết là vui là lo, nói: "Các người không thể xem thường Mục Phong a! Mấy ngày qua, hần đã giúp ta không ít, mà lại tựa hồ không gì làm không được, ngay cả ta cũng có mấy phần bội phục! Nếu là không làm được công, cũng là có thể lý giải. Nếu là hoàn thành công, ta lại thiếu hần một ơn huệ lớn bằng trời, về sau còn không biết làm sao còn đâu!"

Tiểu yêu con mắt gian xảo, bật thốt lên: "Có cái gì không dễ làm, về sau gả cho hần chẳng phải xong!"

"Tiểu yêu! Đừng chạy, nhìn ta không bóp người!"

Mục Phong đi ra cửa bên ngoài, chuyển trông mắt tương tượng: Ca đi giúp người tìm mới cổ đông, dù sao cũng phải mở chiếc xe đi thôi?

Nếu không, người ta gặp ta một cỗ xe sang trọng đều không có, cùng ta cự tuyệt hợp tác, chẳng phải là rất mất mặt?

Mục Phong lần nữa chạy vào nhà để xe, tìm được trông giữ nhà để xe Hoàng thúc.

Hoàng thúc thấy một lần Mục Phong lại tới, dọa đến tranh thủ thời gian đóng cửa.

Thế nhưng là cửa không khóa bên trên, Mục Phong đã lách vào nhà để xe bên trong.

Mục Phong ôm tay cười một tiếng: "Ha ha ha, A ha ha ha, Hoàng thúc a, chúng ta đều mặt mo lão mặt, người trốn tránh ta làm cái gì a?"

Hoàng thúc lúc này mới lắc đầu, mấy phần ủy khuất nói ra: "Mục Phong tiên sinh a, người lần trước đến nhà để xe loạn mở Thẩm tiểu thư xe yêu, ta liền bị phê bình! Thẩm tiểu thư còn căn dặn ta, về sau không cho người đến nhà để xe!"

"Ha ha ha, A ha ha ha, Thẩm tiểu thư khẳng định còn phân phó người, nhất định không cho ta vận dụng chiếc kia Lamborghini, đúng không?"

"Làm sao người biết?"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Trở lại quán bar

Mục Phong cho Hoàng thúc đốt một cây Tiểu Yên, mới vui vẻ nói: "Ai nha, Hoàng thúc, không có quan hệ, ta liền dừng lại lần nữa! Chia khoá tùy tiện cầm một thanh đến!"

Hoàng thúc thế nhưng là biết, cái này Mục Phong tùy tiện cầm cái chìa khoá đều có thể thúc đẩy xe cộ của người khác, giờ phút này lớn giọng quát, mau đem chùm chìa khoá giấu chấp sau lưng.

"Ai nha, Hoàng thúc, đừng như vậy mà! Người biết Thẩm tiểu thư người rất tốt, sẽ không thật chụp người tiền lương. Lại nói, xảy ra chuyện, người toàn đẩy lên trên đầu ta chính là mà!"

Mục Phong nói xong, còn kéo lại Hoàng thúc, tại hần dưới nách cào lên ngứa tới.

Ngửa lạ khó nhin cảm giác, đề Hoàng thúc lập tức đầu hàng, tranh thủ thời gian cầu xin tha thứ, ngoan ngoãn giao ra một thanh xe Audi chìa khoá.

"Cái này đúng nha! Đến, Hoàng thúc, cái này hộp phù dung vương, ngươi giữ lại rút!"

Mục Phong đem rút thừa một hộp phù dung vương ném cho Hoàng thúc, lái xe Thẩm Thanh Tuyết yêu mến nhất Lamborghini, chậm rãi lái ra khỏi cảm tử biến trang.

Lần này, cũng không thời gian đang gấp, Mục Phong đem xe nhanh nắm giữ được vừa đúng.

Nếu là lại siêu tốc, lại chụp Thẩm Thanh Tuyết mấy cái bằng lái điểm tích lũy, tiểu Tuyết cô gái nhỏ này lại phải tức giận đến khóc nhè.

Sau nửa canh giờ, Lamborghini, chậm rãi lái vào quán bar một con đường.

Con đường này, vẫn là quen thuộc phong cách, trong không khí phiêu đảng vẫn là mùi vị quen thuộc.

Khụ khụ, quán bar một con đường, ta Mục Phong lại trở về!

Lamborghini, lái đến Hồng Liên quán bar phía trước, rốt cục dừng hẳn.

Mục Phong đóng kỹ cửa xe, hài lòng đốt một cây Tiểu Yên, chậm rãi hướng Hồng Liên quầy rượu đại môn đi đến.

Trước kia, có khách đi hướng Hồng Liên quầy rượu thời điểm, Hồng Liên quầy rượu nữ phục vụ viên nhóm, là sẽ rất nhiệt tình chạy tới đón khách.

Nhưng là hôm nay, Mục Phong trở về, lại không người đến chào hỏi!

Có chút dị thường cảm giác.

Cũng chính là thời khắc này, "Bành" một tiếng vang giòn, Hồng Liên quầy rượu một cánh cửa phi tựa hồ bị cái gì vật nặng đập một cái trong suốt lỗ thủng.

Ngay sau đó, một cái máu me khắp người nam tử, thân thể như cái bóng da, từ trong suốt lỗ thủng bên trong bay ra.

Mục Phong biết đi nhanh hai bước, cúi người xem xét, cái này bị ném ra nam tử, không phải người khác, chính là Hồng Liên quầy rượu điều tử sư Tiểu Tổng.

Còn có một số thần thức Tiểu Tổng, thấy là Mục Phong đến đây, mơ hồ không rõ xông Mục Phong nói ra: "Phong ca, nhanh cứu chúng ta lão bản! Ta sợ là không được, về sau, lão bản của chúng ta, liên cực khổ người nhiều hơn chiều cô!"

Tiểu Tổng nói xong, mờ to hai mắt thật to, thẳng tắp nằm ngang ở trên đường cái.

Mặc dù Mục Phong đối Tiểu Tổng, cũng không ưa. Ngày đó, tiểu tử này cầm sinh mệnh chi thủy nghĩ say chết chính mình.

Bất quá, nghe Tiểu Tổng trước khi chết lời nói, Mục Phong vẫn là có mấy phần thương cảm.

"Tiểu Tổng! Nghi ngơi đi!"

Mục Phong nói xong, duỗi ra hai cây đầu ngón tay, sờ lên Tiểu Tổng mí mắt, Tiểu Tổng mí mắt mới rốt cục khép kín lên.

Mục Phong đi vào Hồng Liên quán bar, gấp trong phòng đèn nghị đều là người.

Toàn bộ Hồng Liên quán bar, cái bàn bị nện nát, quầy hàng đã hủy, các loại rượu ngon bị nện nát một chỗ, ngay trần nhà tấm đèn đều bị nện xấu vô số khối.

Trong đại sảnh, nằm ngang lấy vô số bản thân bị trọng thương quán bar phục vụ viên. Còn có không ít quán bar một con đường tiểu đệ. Những này tiểu đệ, cũng đều là Hồng Liên thủ hạ. Nhưng là bọn hắn tựa hồ rất không tốt, giờ phút này bị đánh đến vết thương chẳng chịt, không ngừng trên mặt đất.

"Mà sát vách! Lãng hóa, hôm nay, kiến thức đến chúng ta Huyết Lang bang lợi hại a? Đã nói rồi, thức thời liền ngoan ngoan cùng chúng ta đi gặp lão đại của chúng ta, thế nhưng là các người hết lần này tới lần khác không tin cái này tà!"

Một cái smart hoàng mao kêu âm lên.

Smart hoàng mao, Mục Phong là nhận biết, chính là kia tại Hứa gia tiệm mì náo qua sự tình nhỏ tạp mao, tên là Phùng Khải!

Phùng Khải sau lưng, đứng hơn ba mươi Huyết Lang bang huynh đệ. Những người này, trong tay đều dẫn theo hung khí: Ống thép, dưa hấu đao, đại khảm đao vân vân.

Phùng Khải bên người, có cái đại quang đầu, giờ phút này chính mang theo Hồng Liên cổ áo, quát: "Tiện hóa, sớm biết hôm nay, sao lúc trước còn như thế! Ha ha ha, chạy được hòa thượng chạy không được miếu, hôm nay vẫn là bị chúng ta trực tiếp đánh tới hang ổ, nhất cử bất đắc dĩ?"

Phùng Khải một bên khác, có cái béo ị trung niên tên trọc, giờ phút này, đã trối kỹ hứa Tiểu Nhu cùng Lý Giai, chính nuốt nước miếng, vui vẻ nói ra: "Khải ca, hai cái này tiểu ny tử, thật là tiểu chí a, ta đã không thể chờ đợi, để chúng ta trước ném một ngụm ăn mặn đi!"

Phùng Khải cao giọng một tiếng: "Cút! Hồng Liên là lão đại của chúng ta coi trọng nữ nhân! Hứa Tiểu Nhu là lão tử coi trọng nữ nhân! Các ngươi dám động các nàng, không phải muốn chết sao? Về phần cái kia Lý Giai, các ngươi muốn chơi thế nào thì chơi thế đó!"

Kia tên trọc được ám chỉ, lập tức nuốt nước miếng, chạy đến Lý Giai bên người, lập tức vươn đầy đặn đại thủ, dọa đến Lý Giai liên thanh hô to: "Đừng a! Các ngươi bọn này ác ôn, sớm muộn phải bị báo ứng!"

"Ha ha ha, báo ứng? Ta sẽ gặp báo ứng? Lão tử thế nhưng là Huyết Lang bang —— "

Thế nhưng là, kia tên trọc còn chưa nói xong, lập tức cảm giác có người xuất hiện ở bên người, "Răng rắc" một tiếng, vặn gãy hẳn cánh tay trái.

Nương theo tên trọc một tiếng kêu thảm như heo bị làm thịt, mọi người mới phát hiện Mục Phong đã xuất hiện ở quán bar bên trong đại sảnh.

Chỉ là, cái này Mục Phong tốc độ, quá nhanh, nhanh đến mức hình như quỷ mị, làm cho tất cả mọi người không rõ, Mục Phong là thế nào làm được vô thanh vô tức liền tiến đến.

Mục Phong cười lạnh một tiếng: "Ha ha ha, các ngươi Huyết Lang bang, liền sẽ không gặp báo ứng sao? Hôm nay, các ngươi báo ứng liền đến!"

Mục Phong nói xong, hóa thành một đạo tàn ảnh, bay tứ tung một cước, đem Phùng Khải thân thể trực tiếp đạp bay.

Thế nhưng là, Mục Phong cũng không có dừng lại, liền hoàn một cước, đem kia đại quang đầu cũng một cước đạp bốn chân chổng lên trời.

Mục Phong lúc này mới đi vào Hồng Liên bên người, gặp Hồng Liên hôm nay mặc dù ăn mặc y nguyên nóng bỏng mà gợi cảm, nhưng là trên thân vết máu loang lổ, lộ ra có mấy phần đáng thương.

"Ha ha, Hồng Liên, không sao! Ta tới thăm ngươi đến rồi!"

Mừng rỡ Hồng Liên, một đầu ngã xuống Mục Phong trong ngực, nước nở nói: "Mục Phong, ngươi trở lại rồi! Ô ô!"

Mục Phong vuốt ve mấy lần Hồng Liên phần lưng, phù chính Hồng Liên thân thể, lúc này mới quay người giải khai hứa Tiểu Nhu cùng Lý Giai sợi dây trên người.

"Ha ha, không có ý tứ a! Ca ca tới chậm điểm, để các ngươi bị sợ hãi!"

Nghe Mục Phong thiết hán nhu tình thanh âm đàm thoại, trong lòng hai cô gái rốt cục không còn như vậy khủng hoảng, dần dần khôi phục tâm tình, cùng kêu lên hướng Mục Phong vãn an.

Nhưng là, hứa Tiểu Nhu chân trái tựa hồ bị trọng thương, đã đứng thẳng không nổi.

Lý Giai phần eo, bị trọng thương, đã đứng không thẳng.

Mục Phong thấy thế, hướng Hồng Liên vẫy tay: "Hồng Liên, ta gặp ngươi thụ thương coi như điểm nhẹ, ngươi đến trước chiếu cổ cho các nàng đi! Đợi chút nữa sự tình giải quyết, ngươi mang theo các nàng, đi trước bệnh viện xem một chút đi!"

Hồng Liên chạy tới đỡ dậy hai nữ thời điểm, Mục Phong từ đạp nát rượu đồng bên trong, nhặt ra một bình còn không có bị nện nát ít rượu, uống hai ngụm.

Về sau, "Loảng xoảng" một tiếng, Mục Phong đem trong tay chỉ bằng rơi vỡ nát.

Một thân như là Hồng Hoang mãnh thú tiếng hét lớn quanh quẩn tại trong quán rượu: "Biết bọn hán là bằng hữu ta sao? Dám đánh làm tổn thương ta bằng hữu, các ngươi hôm nay xong rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Một cái đều chạy không thoát

Mục Phong cái này âm thanh hét lớn, dọa đến vô số Huyết Lang bang tiểu đệ, đi đứng.

Thế nhưng là, bị đánh đến đầu đều nhanh nổ tung Phùng Khai, giờ phút này lại bò lên, tê thanh nói: "Ai cũng không cho phép sợ hãi chúng ta thế nhưng là Huyết Lang bang, Huyết Lang bang ai cũng không phải sợ bức! Lại nói, các ngươi hôm nay ai dám chạy, trở về, cha ta đồng dạng đem các ngươi ném xuống biển nuôi cá!"

Huyết Lang bang các huynh đệ, ngấm lại cũng đứng! Nếu là hôm nay lại mang không trở về Hồng Liên, bọn hắn sớm muộn là cái chết.

Cùng trở về bị xử tử, còn không bằng cùng Mục Phong liều mạng.

Mục Phong chỉ vào Hứa Tiểu Nhu, lại quát lên một tiếng lớn: "Tiểu Nhu chân, là ai đánh, đứng ra cho ta!"

Mặc dù đoạn mất tay trái, nhưng là còn không có bị triệt để đánh tàn phế tên trọc, lần nữa bò lên, giận không thể nói mang theo một thanh đại khảm đao, vọt tới Mục Phong phía trước.

Về sau, kia tên trọc, dùng tay phải cao cao giơ lên đại khảm đao, quát: "Ngươi hung mẹ ngươi cái so a! Lão tử đánh! Ngươi nghĩ sao thế? Lão tử không chỉ có muốn đánh nàng, hiện tại còn muốn đánh ngươi!"

Tên trọc nói xong, cắn răng một cái, sử xuất toàn thân man kinh, một đao hướng Mục Phong đỉnh đầu bổ xuống.

"Phong ca cẩn thận!" Sau lưng tam nữ, còn gọi hô lên.

Mục Phong nhắc lên khóa miệng, chỗ thùng nặng: "Tên trọc, lão tử trang bức thời điểm, ngươi vẫn là ngươi cha một giọt chất lỏng! Ngươi dám đánh làm tổn thương ta bằng hữu chân, nay liền muốn phế bỏ ngươi hai cái đùi!"

Mục Phong mắng xong, nhoáng một cái tay, một tay bắt lấy đại khảm đao, nhẹ nhàng uốn éo, "Răng rắc" một tiếng, đại khảm đao lập tức bị xoay vì hai đoạn.

!

Gần sát!

Ném trong tay một nửa lưỡi đao, thuận thế đoạt lấy kia tên trọc một nửa khác chuôi đao.

Mục Phong mang theo tên trọc thân thể, một dùng sức, đem tên trọc thân thể, hướng lên ném đi.

Về sau, Mục Phong mới dẫn theo một nửa khảm đao, thừa dịp tên trọc thân thể thứ ba té, "Mệnh mạng" hai tiếng, hướng tên trọc hai chân chém tới.

Huyết hoa bay loạn, hai con chân, đã bị tháo xuống tới.

Lúc này, đỏ lên vì tức mắt Mục Phong, lại quát to một tiếng: "Lý Giai phần eo, là tên cháu trai nào đánh, cùng ta đứng ra!"

Kia đầu trọc, gặp Mục Phong như thế hung tàn, nào dám lại đứng ra, là quay thân liền chạy ra.

"Ôi, muốn chạy, biết là ngươi đánh!"

Một cái bước xa, bắt được đầu trọc!

Bành!

Một chương Ngũ Hoa ngập đầu, đánh cho đầu trọc trở mình một cái ngồi trên mặt đất.

"Dám đánh ta bằng hữu! Thật sự là muốn lên ngày! Tiếp tục cho ta nhảy nhót a? Làm sao không nhảy nhót rồi?"

Mục Phong một bên nói, một bên cúi từ, một quyền hướng phía đầu trọc phần eo đánh tới.

Trong nháy mắt, phần eo xương cốt vỡ vụn thanh âm vang lên.

Phùng Khai xem xét, đã sớm sợ choáng váng!

Thế nhưng là, Phùng Khai rõ ràng chính mình không thể chạy trước!

"Các huynh đệ, chúng ta thế nhưng là Huyết Lang bang, sợ đứa cháu này làm lông? Điều cho lão tử bên trên, chém chết hắn!"

Phùng Khai ra lệnh một tiếng, những cái kia dọa đến muốn chết các huynh đệ, không thể không hoành quyết tâm, hướng Mục Phong xông tới.

Dù sao, lần này, lão hồ đường đường chủ là cho bọn hắn hạ tử mệnh lệnh: Bất không ở Hồng Liên, bọn hắn trở về đều phải chết!

"Các huynh đệ, liều mạng!"

"Ngươi tề a, giết cho ta!"

"Ngươi chặt lên mặt, ta đánh hạ bần!"

Trước kia Mục Phong, xuất thủ đều rất có phân tặc, chưa từng có sử xuất mình chân thực sức chiến đấu.

Nhưng là lần này, Mục Phong ra tay hung tàn mấy phần, không còn lưu tình.

"Hừ! Muốn tìm cái chết, ta thành toàn các ngươi! Coi như các ngươi không tìm đến chết, các ngươi hôm nay một cái cũng chạy không thoát!"

Mục Phong nói xong, tốc độ đột nhiên tăng tốc, thoáng như điện quang hỏa thạch.

Hơn ba mươi Huyết Lang bang tiểu đệ, không đến một phút, đều bị Mục Phong đánh phé.

Đứt tay đứt chân, cũng không phải số ít.

Vốn là vết máu loang lổ Hồng Liên khách sạn, giờ phút này trên mặt đất đã là máu tươi cốt cốt.

Thừa dịp các tiểu đệ vây công Mục Phong thời khắc, mắt tặc Phùng Khai, mình lại muốn nhân cơ hội chạy trốn.

"Muốn chạy? Ha ha, ai cũng có thể chạy trốn, nhưng là ngươi hôm nay nhất định chạy không thoát!"

Mục Phong nói xong, hình như quỷ mị, vọt tới bên cửa, chiếu chuẩn Phùng Khai, liền bay ra một cước.

Phùng Khai một chó ả liệng, té ngã trên đất, trong miệng năn nỉ nói: "Gia, tha cho ta đi! Ta cũng không dám nữa!"

"Tha cho ngươi? Trễ rồi!"

Bành!

Mục Phong một quyền hướng phía Phùng Khai tại cửa đánh tới.

Một cỗ lực lượng cường hãn, chấn động đến Phùng Khai thất khiếu chảy máu, trong nháy mắt hôn mê đi.

Mục Phong giải quyết đám hỗn đản này, mới một liếm trên nắm tay vết máu, về tới trong quán rượu.

Mục Phong mỉm cười, nói: "Hồng Liên, ngươi còn có tiểu đệ sao? Phải người đến đem nơi này dọn dẹp một chút đi! Những người này, trực tiếp đem bọn hắn ném ra quán bar một con đường là được! Phùng Khai lưu lại cho ta!"

Hồng Liên gật gù đầu, nói: "Hảo hảo, ta lập tức để cho người đi làm!"

"Hồng Liên, trước đưa Tiểu Nhu cùng Lý Giai đi bệnh viện đi!" Mục Phong nói một câu, bốn phía nhất chuyển, phát hiện một cây giả rượu dùng bao tải to.

Nhặt lên bao tải to, Mục Phong đi ra quán bar, vừa nhắc chân, đem hôn mê bất tỉnh Phùng Khai, cất vào bao tải to bên trong.

Cũng chính là lúc này, Hồng Liên mấy cái tiểu đệ rốt cục chạy tới.

Mấy cái này tiểu đệ, hôm nay nghỉ ngơi, cũng không tại quán bar một con đường. Bọn hắn về sau nhận được Hồng Liên điện thoại, liền hoá tốc chạy đến, nhưng là vẫn chậm một bước.

Hồng Liên chưa hề không gặp Mục Phong như thế qua.

Hôm nay Mục Phong, tại Hồng Liên trong lòng hình tượng lại có chút không đồng dạng.

Nhìn Mục Phong lên mặt bao tải đi ra, Hồng Liên phân phó vừa tới tiểu đệ, để bọn hắn trước đưa Hứa Tiểu Nhu cùng Lý Giai đi bệnh viện, thuận tiện dọn dẹp một chút hiện trường.

Mà chính Hồng Liên, chỉ là thụ điểm vết thương nhẹ, chuẩn bị đi ra xem một chút Mục Phong lại muốn làm cái gì.

Hồng Liên đi ra quán bar, trông thấy Mục Phong chính đem bao tải to nhét vào một cỗ Lamborghini đuôi trong ruộng.

Không hiểu Hồng Liên hỏi: "Mục Phong, ngươi đây là?"

Mục Phong cười nhạt một tiếng: "Hồng Liên, ngươi không có chuyện gì sao? Ha ha, hôm nay ta ra tay đánh nhau, va chạm Huyết Lang bang, bọn hắn nhất định sẽ phái càng nhiều người đến ngươi quán bar gây chuyện! Mà ta, lại không thường tại bên cạnh ngươi! Cùng đề bọn hắn lại đến quấy rối ngươi, không bằng ta chủ động đi chiêu cổ bọn hắn đi!"

Hồng Liên rút cuộc hiểu rõ, bật thốt lên: "Mục Phong, ngươi còn muốn đánh tới Huyết Lang bang hang ổ đi?"

Mục Phong cái này cách làm, theo Hồng Liên, đơn giản quá.

Huyết Lang bang, thế nhưng là Trung Hải lớn nhất hắc bang. Trong bang không thiếu các loại người mang tuyệt kỹ cao thủ!

Mục Phong chỉ như vậy một cái người đi đâm Huyết Lang bang hang ổ, vậy đơn giản chính là tại lấy chính mình sinh mệnh nói đùa.

Lại nói, Huyết Lang bang hang ổ, một mực là thần bí tồn tại, liền ngay cả Hồng Liên cũng không thể xác định Huyết Lang bang tổng bộ đến cùng ở nơi nào.

"Mục Phong! Được rồi, ngươi không thể một người tiến đến!" Hồng Liên lập tức ngăn cản.

Thế nhưng là Mục Phong, đã nhảy lên Lamborghini, đánh tốt ngăn vị.

Hồng Liên biết mình không ngăn cản được Mục Phong, đành phải chạy tới Mục Phong xe phía trước.

"Hồng Liên, ngươi muốn thế nào?"

"Ta muốn theo ngươi cùng đi! Ta không thể để cho ngươi đi một mình mạo hiểm!"

"Được rồi, ngươi đi, ngược lại là gánh nặng của ta!"

"Vương vưu? Vương vưu liền vương vưu! Cho dù chết, ta cũng nguyện ý!"

Hồng Liên nói xong, mở cửa xe, nhảy lên.

Mục Phong nghĩ lại, mình cũng chưa quen thuộc Huyết Lang bang chỗ, mang lên như thế một trương bản đồ sống, cũng coi như có chút tác dụng, lập tức oanh lên chân ga.

Lamborghini chậm rãi lái ra quán bar một con đường, Hồng Liên mới mấy phần tò mò hỏi: "Mục Phong tiên sinh, bây giờ ở nơi nào phát tài a, ngay cả Lamborghini đều lái, cấp bậc so ta đường hồ còn cao!"

"Ha ha! Mượn!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cự Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Lão hồ đường

Huyết Lang bang Tổng đường đến cùng ở nơi nào, Hồng Liên đến bây giờ xác thực còn không biết.

Nhưng là, Hồng Liên thường xuyên hoạt động tại Trung Hải đông khu, vẫn là biết Huyết Lang bang tại đông khu bốn cái đường khẩu: Lão hồ đường, hắc mộc đường, phi mã đường cùng mười ba đường.

Mà cái này tứ đại đường khẩu bên trong, cách quán bar một con đường gần nhất chính là con hồ kia đường.

Lão hồ đường đường chủ, chính là kia Phùng Khai lão cha, người đưa ngoại hiệu "Phùng lão hồ".

Lái xe trên đường, Hồng Liên trương này bản đồ sống, vẫn là mười phần không dùng được, một hồi chỉ huy Mục Phong hướng đông, một hồi còn nói hướng tây chuyển, khiến cho Mục Phong có chút nhức đầu.

Mục Phong chuẩn bị khởi động điện tử hướng dẫn, hết lần này tới lần khác Hồng Liên không nhớ rõ lão hồ đường chỗ đầu kia đường phố tên gọi là gì.

Hồng Liên chỉ là nói cho Mục Phong, nàng còn nhớ mang máng đi lão hồ đường đường miệng lộ tuyến.

Mục Phong không có cách nào, đành phải thẳng, buông tay: "Hồng Liên đại mỹ nữ, đầu ta lớn, ngươi đã tới qua xe nghiệm được chứ? Dù sao ta trước

kia gặp người lái xe thật hung tàn, người khác lái xe truy người năm tiếng đều đuổi không kịp người!"

Xác thực, Hồng Liên kỹ thuật lái xe, coi như không đuổi kịp nhất lưu lái xe trình độ, nhưng là tại bình thường lão tài xế bên trong, đã tính rất mạnh đua xe tay.

Hồng Liên vũ mị mà thành thực gương mặt bên trên, hiện lên vài tia không vui, nhưng là vẫn cất bước dời đến chủ ghế lái phía trên.

"Người a, có đôi khi cảm giác tốt lười biếng bộ dáng nhân nhả! Tốt a, để tỷ đến ném thử Lamborghini loại này xe sang trọng, đến cùng qua chưa đủ nghiền đâu!"

Hồng Liên lái xe, Mục Phong ngồi ở vị trí kế bên tài xế trên ghế ngồi, một bên đầu, lại nhìn Hồng Liên kia đối lác lư không thôi đồ chơi.

Hồng Liên trên mặt, thoa một tầng nhân nhật phấn trang điểm, trắng nõn gọi cảm cổ thoáng như thiên nga, hai đầu đôi chân dài phủ lấy màu đen lưới văn câu chỉ nhĩ vớ.

Loại này lưới một chút vớ, cũng là Mục Phong thường thức một loại tất chân, lại cho Hồng Liên gọi cảm tăng phân không ít.

Nhìn kỹ cô gái nhỏ này, Mục Phong lòng không khỏi có chút tăng nhanh tốc độ.

Mà Hồng Liên, tựa hồ phát hiện nhân nhả Mục Phong đang đánh giá thân thể của mình, sắc mặt ửng đỏ, dịu dàng nói: "Mục Phong, nhìn cái gì đấy? Đợi chút nữa chúng ta liền muốn đi lão hồ đường đường miệng ác chiến một trận, người vẫn còn có tốt như vậy nhân tâm!"

Mục Phong hoạt bát cười một tiếng, nói: "Ha ha, Hồng Liên, người sợ sao? Huyết Lang bang nhiều lần phái người nghĩ bắt người đi Huyết Lang bang, thế nhưng là đều không thành công. Thế nhưng là lần này, ta lại đem người chủ động đưa đến bọn hắc công đi!"

Hồng Liên trong lúc nhất thời rơi vào trầm tư.

Hoàn toàn chính xác, Huyết Lang bang người, thế nhưng là ước gì mình đi Huyết Lang bang. Mà bây giờ, bọn hắc đạ phá giày sắt, thế mà để cho mình chủ động đưa tới cửa.

Một trận chiến này, nếu là Mục Phong chiến bại, mình cũng có thể là thật muốn bị vây ở Huyết Lang bang.

"Ha ha, ta đã sớm nói, ta sẽ không để cho người đi một mình Huyết Lang bang. Đã không cách nào cải biến quyết định của người, ta cũng đành phải đi theo người!"

Mục Phong nghe được Hồng Liên trong lòng nói, cười nói: "Ha ha ha, Hồng Liên đại lão bản, người không phải là thích ta chứ? Lại có muốn theo ta đồng sinh cộng tử cảm giác!"

Mục Phong nói ra Hồng Liên trong lòng nói, Hồng Liên sắc mặt ửng đỏ càng thêm thâm hậu một tầng. Tiếp tục lan tràn ửng đỏ, còn một mực đốt tới Hồng Liên bên tai.

Loại này then thùng mê người thần sắc, cũng làm cho Mục Phong cảm thấy cái này nóng bỏng lão bản nương kỳ thật vẫn là rất có nữ nhân vị.

Bất quá, Hồng Liên trên miệng, làm sao thừa nhận, muốn che đậy di chương nói ra: "Muốn theo người đồng sinh cộng tử? Thật đem người đẹp đến mức muốn phiêu lên đi? Người hôm nay lại cứu ta một lần, làm giang hồ nhi nữ, ta không muốn thiếu người khác quá nhiều ân tình, hiện tại chỉ muốn trả lại người một chút ân tình."

Mà Hồng Liên nói lão thời điểm, đạp mạnh chân ga, đem xe nhanh lại đề cao mấy lần.

Hồng Liên kỹ thuật lái xe, Mục Phong là tin được. Nhưng là cái này Lamborghini dù sao không phải là của mình cỗ xe.

Nếu là đợi chút nữa Hồng Liên vẫn là ra sai lầm, đụng hư Lamborghini, trở về liền không có cách nào cùng Thẩm Thanh Tuyết giao nộp.

Thế là, Mục Phong tranh thủ thời gian nhắc nhở: "Hồng Liên, chậm một chút, xe thật không phải ta!"

Hai mươi phút về sau, Hồng Liên nói cho Mục Phong, phía trước đầu kia đường phố, chính là lão hồ đường đường miệng chỗ quảng trường.

Mục Phong nghe xong, lập tức kêu dừng.

Đã phía trước chính là lão hồ đường chỗ, đợi chút nữa đi, khó tránh khỏi có trận ác chiến.

Nếu là lão hồ đường đám chó con, thừa dịp Mục Phong không có ở đây thời điểm, đem Lamborghini đạp, mình trở về thì càng cho Thẩm Thanh Tuyết giải thích không rõ ràng.

Mục Phong để Hồng Liên, cho xe dừng ở một nhà trước từ điểm chỗ đậu bên trên, phân phó thu phí đại thúc phải tắt yếu xem trọng xe của mình.

Về sau, khóa kỹ cửa xe, từ đuôi trong rương đưa ra cây kia chứa Phùng Khải bao tải to.

Đã đến đường khẩu chỗ đường đi, Mục Phong cảm thấy Hồng Liên không cần thiết lại theo tới.

"Hồng Liên, ngươi ngay tại trong xe chờ ta đi!"

Thế nhưng là Hồng Liên, vịn eo liền đi.

Đều đã đến nơi này, Hồng Liên sẽ không đồng ý để Mục Phong một người tiến đến ác chiến lão hổ đường.

Hồng Liên cố chấp lên thời điểm, cũng là không ai có thể thay đổi chủ ý của nàng.

Mục Phong cười nhạt một tiếng, dẫn theo bao tải, một giọng nói: "Vậy được rồi, đợi chút nữa ngươi cùng ta cần phải theo sát điểm!"

Vừa tiến vào quảng trường gai nhọn cửa sắt lớn, một đội Huyết Lang bang lão hổ đường của giám nhóm, liền chú ý lên Mục Phong cùng Hồng Liên tới.

Mục Phong mang theo một cái bao tải to, có chút bộ dạng khả nghi, là nhất định sẽ gây nên bọn hắn chú ý.

Lại thêm Hồng Liên trời sinh, đến cái này Huyết Lang bang đường khẩu chỗ địa bàn, đương nhiên sẽ dẫn tới không ít chú ý cùng vây xem.

Hỗn Huyết Lang bang, phần lớn là nam nhân. Mặc dù Huyết Lang bang nội bộ cũng có nữ nhân, nhưng là sói nhiều thịt ít, phần lớn bang hội nam tử căn bản không có cơ hội tiếp cận.

Những này đã sớm đối khát khó nhìn bang hội thành viên, nhìn thấy như thế, không chỉ có phải chú ý cùng vây xem, còn nhất định sẽ tới dò xét hư thực.

Nếu là biết Hồng Liên là không có thực lực người hậu đại, như vậy, bọn hắn liền sẽ không hề cố kỵ hạ thủ.

Một cái béo chảy mỡ ra nam tử trung niên, khóa miệng giữ lại chảy nước miếng, dẫn đầu mở miệng: "Ai ai ai, một nam một nữ kia, trước dừng lại! Biết nơi này là địa phương nào sao? Làm sao dám đến đi loạn?"

Mục Phong cười nhạt một tiếng, toét miệng nói: "Nơi này, tựa như là ổ sói! A, không đúng, hẳn là ổ heo!"

Nói là ổ sói đã rất dễ lão hổ đường các huynh đệ nổi giận, Mục Phong lại nói là ổ heo.

"Ổ heo" hai chữ vừa ra, lập tức như một đạo cơn lốc, tại hơn mười cửa giám bên trong, nổ lái đi.

Kia mập đến chảy mỡ nam tử trung niên, sắc mặt lập tức lộ ra nổi gân xanh, quát lên một tiếng lớn: "Ổ đâu ra câu nam nữ, dám ở chúng ta —— "

Hồ!

Mập mập còn chưa kịp nói dứt lời ngữ, Mục Phong thân ảnh lóe lên, một cái bên cạnh đập, trực tiếp chính giữa cái kia mập mập cái cằm.

Mấy khóa răng hàm, mang theo vết máu từ mập mập trong miệng bay ra.

Mà lần này, Mục Phong là đến thanh trảng tử, dưới tay không còn lưu tình.

Mập mập này, ăn một cước, lập tức phát hiện mình toàn bộ đầu đều động đậy không được nữa, giống như là bị sống sò sò đá gãy cổ đồng dạng.

Mục Phong lúc này mới cười lạnh một tiếng: "Mời ngươi về sau hình dung nam nữ thời điểm, tuyệt đối không nên ở phía trước thêm cái 'Chớ' chữ! Trong lòng ngươi khó chịu, có thể mắng ta, nhưng là tuyệt đối đừng ngay tiếp theo bên cạnh ta vị này đại mỹ nữ cùng một chỗ mắng! Xinh đẹp như vậy cô nương, là ngươi có thể mắng sao?"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Vương Ma Tử

Mục Phong nói xong, lại một cước hướng mập mập hạ bộ đá vào, mập mập thân thể liền bay lên!

"Ngựa tặc! Minh bạch, là đến đập phá quán "

Cái kia mập mạp nói xong, tròng điệp té ngã trên đất, trong nháy mắt nhắm mắt lại, từ đây mệnh về Hoàng Tuyền.

Cửa giám, chính là chuyên môn tại đường khẩu tuần tra canh gác nhân viên, lấy bảo đảm đường khẩu không bị không phải hữu hảo thế lực xâm nhập.

Một cái cửa giám, chạy đến mập mạp bên người, xoay chuyển thân thể của mập mạp, duỗi ra hai ngón tay tại mập mạp bên lỗ mũi thăm dò, biết Bàn ca đã triệt để không còn thở, chơi xong!

Một tiếng hô to cũng lập tức vang lên: "Không xong, giết người! Có người đập phá quán đến rồi!"

Cái này âm thanh hô to cùng một chỗ, quảng trường bên trong, trong nháy mắt vọt tới càng nhiều lão hồ đường thành viên.

Chợt nhìn, người người nhón nháo, khoảng chừng hơn ba mươi người.

Dù sao, cường long không ép địa đầu xà.

Nơi này chính là lão hồ đường hang ổ, những này lão hồ đường thành viên, đương nhiên sẽ không ở nơi này cảm giác được sợ hãi.

Tương phản, từng cái khí điểm, đều là mười phần phách lối, các loại vô lại mọc lan tràn tư thế cùng tạo hình, cũng bày ra.

Trọng yếu nhất, bọn gia hỏa này trong tay, đều cầm gia hỏa.

Mà lúc này đây, rồi cái này con phỏ khu gai nhọn cửa sắt không xa một cái có chút ít thân phận trung niên hán tử, cũng tranh thủ thời gian chạy tới.

Những này lão hồ đường dưới trướng đệ tử, gặp người này chạy đến, nhao nhao hô to: "Vương hương chủ, người đã tới."

"Vương hương chủ, không xong, chúng ta Bàn ca bị đánh chết rồi!"

"Vương hương chủ, đôi này chó nam——"

Bánh!

Ngay lúc này, kia vừa muốn nói "Cẩu nam nữ" gia hỏa, thỉnh linh bị một quyền oanh trúng lồng ngực, thân thể bay lên, lập tức khí tuyệt bỏ mình.

"Nói không cho phép tại nam nữ trước mặt thêm cái 'Chó' chữ, thế nhưng là các người chính là hết lần này tới lần khác không nhớ lâu!" Mục Phong đánh xong, mới chậm ung dung nói một câu.

Lúc trước tại Hồng Liên quầy rượu thời điểm, Hồng Liên cũng cảm giác Mục Phong có chút thay đổi.

Đến bây giờ, Hồng Liên cảm giác càng thêm thay đổi, trở nên ra tay không chút lưu tình!

Nhưng là thấy Mục Phong có thể đánh như vậy, Hồng Liên trong lòng sợ hãi cảm giác chậm rãi biến mất, thay vào đó là một loại trước nay chưa từng có cảm giác an toàn.

Quả thật, Hồng Liên là một cái đối cảm giác an toàn đặc biệt dễ ý người.

Từ khi Hồng Liên cha sau khi chết, Hồng Liên mặc dù vẫn là quán bar một con đường lão bản nương, nhưng là cho tới nay không có chân chính cảm giác được mình an toàn qua.

Mà giờ khắc này tại Mục Phong bên người, Hồng Liên lại tìm được loại này mình mười phần hi vọng xa vời cảm giác.

"Mục Phong, quả nhiên phách lối người đều có bản lĩnh a! Ta hiện tại có chút sùng bái người!"

Mục Phong cười nhạt một tiếng, tới một cái coi như một danh ngôn: "Hồng Liên, không muốn sùng bái ca, ca chỉ là truyền thuyết!"

Hồng Liên cũng không thích Mục Phong cái này xú mỹ thói quen, lập tức nhẹ nhàng đánh đánh Mục Phong bả vai: "Lại đắc ý lên!"

Vương hương chủ đến đây, Mục Phong lại không nhìn vương hương chủ, còn tại vương hương chủ phía trước lại diệt đi một người, thế nhưng là khiêu chiến vương hương chủ cực hạn.

Nhưng là, hương chủ chính là hương chủ, làm việc so với bình thường người trầm ổn được nhiều.

Đã Mục Phong là rõ ràng muốn tới đập phá quán, như vậy, dù sao cũng phải trước làm rõ ràng Mục Phong đến cùng là lai lịch gì!

Vương hương chủ đi đến trước đám người mặt, lạnh lẽo nhìn thấy Mục Phong: "Ta nói đập phá quán——"

Mục Phong lại đánh gãy vương hương chủ lời nói: "Ha ha, Vương Ma Tử, ta không phải đến đập phá quán, ta là tới tặng lễ!"

Vương hương chủ, trên mặt nhưng không có sẹo mụn, ngược lại là trên cổ có không ít sẹo mụn.

Trên cổ sẹo mụn, một mực là vương hương chủ tự ti chỗ một trong.

Vì che lấp trên cổ mình sẹo mụn, vương hương chủ chưa hề đều là mặc cao cổ quần áo.

Lại không nghĩ, mình mặc cao cổ quần áo, trên cổ sẹo mụn vẫn là bị Mục Phong thấy được!

Vương hương chủ bị bóc trần, cảm giác kia, giống như không có tốt vết sẹo lại bị hung hăng lái lên mới vết sẹo, còn hung hăng rải lên một chút muối.

Vương hương chủ rốt cục không vững vàng, toét miệng nói: "Bà nội gấu! Lão tử trên cổ sẹo mụn người cũng có thể phát hiện?"

Vương hương chủ mắng xong, lại cảm thấy hay là nên trước làm rõ ràng Mục Phong lai lịch, liền nhịn xuống đáy lòng sát khí, hỏi: "Vị huynh đệ kia, còn có vị nữ tử kia, các người đến cùng là ai a? Chúng ta lão hồ đường, cùng các người có cái gì khúc mắc sao? Còn có, còn nói cho chúng ta tặng lễ, đến cùng là đưa cái gì đại lễ a?"

Mục Phong trên khóe miệng thề, lộ ra một cái tà tà tiểu dung, vỗ vỗ bao tải to, cười nói: "Ha ha ha, tặng đại lễ ! Bất quá, phần này đại lễ, được các người lão hồ đường đường chủ tự mình đến thu a! Vương Ma Tử, đừng nói nữa, các người Huyết Lang bang làm tận thương thiên hại lý sự tình, cùng các người có khúc mắc người, còn ít sao?"

Lại xách "Vương Ma Tử"! Vương hương chủ là giận không thể nói, sát khí bạo rập.

Vương hương chủ cũng không còn có thể tự điều khiển, quát lên một tiếng lớn: "Tại Trung Hải nơi này, cho tới bây giờ không ai dám đánh tới chúng ta Huyết Lang bang đường khẩu đến! Các huynh đệ, đã bọn hán thù phải đến nên chúng ta trảm tử, hiện tại, nghe ta hiệu lệnh, lập tức đem bọn hán chặt thành thịt nát!"

Vương hương chủ ra lệnh một tiếng, hơn ba mươi lão hồ đường bang chúng, chớp lấy các loại vũ khí, trong miệng chửi mẹ âm thanh, tiếng la giết bên tai không dứt.

"Tiểu Liên! Theo sát!"

Mục Phong nói xong, trong nháy mắt đem bao tải to ném xuống đất, liền biến thành một đạo tàn ảnh.

Mà Hồng Liên, nghe được "Tiểu Liên" hai chữ, trên mặt lần nữa đỏ ửng ửng ửng.

Dừng a! Tiểu Liên? Quá ngây thơ, lão nương có nhỏ như vậy sao? Bất quá, trước kia lão cha khi còn tại thế, ngược lại là thường xuyên gọi như vậy như danh của mình. Hồng Liên nghĩ như vậy.

Hiện tại Mục Phong, tu vi đẳng cấp đã khôi phục được hậu thiên trung kỳ.

Mục Phong loại này hậu thiên trung kỳ cổ võ giả, cầm chân thực sức chiến đấu, đối phó những này hắc bang tử đệ, kia miếu sát chi thế, giống như chém dưa thái rau.

Thuận thực, không đến ba mươi giây, hơn ba mươi người, tất cả đều nằm ở trên đường phố. Không ít người bị đánh phể, chung thân là cái người thực vật; còn có không ít đứt tay đứt chân; đương nhiên, còn có không ít người, trực tiếp mệnh tang tại chỗ!

Có thể làm hương chủ người, đầu óc đều không phải là rất đàn, thời điểm chiến đấu, luôn luôn để tiểu đệ lên trước, đến cuối cùng tranh công thời điểm mình lên trước.

Còn không có động thủ vương hương chủ, bên tai lại đột nhiên nhớ tới quát to một tiếng: "Vương Ma Tử, đến người!"

"Ta nói, quý a!"

Vương Ma Tử không chỉ có hô to một tiếng.

Tại Vương Ma Tử trong mắt, cái này Mục Phong thật là đáng sợ, đơn giản hình như ác ma.

"Hừ! Còn hương chủ! Chờ người sau khi chết, không biết có người hay không cho người dâng hương a?"

Mục Phong nói xong, một thanh nắm chặt vương hương chủ cổ, dùng sức uốn éo, vương hương chủ mặt mũi, đã lật ra nhất chuyển, chạy phía sau phương, da mềm đồng dạng bắt đầu rù xuống.

Mục Phong lúc này mới một lần nữa xốc lên bao tải to, nói khê: "Hồng Liên, chúng ta cần phải đi!"

Vừa rồi lần này ác chiến, động tĩnh không nhỏ, đã sớm kinh động đến quảng trường bên trong càng nhiều lão hồ đường bang chúng.

Thế nhưng là Mục Phong, rất giống một đầu máy ủi đất, trước một cái diệt một cái, đến một đôi diệt một đôi, đến mười cái đánh cho tàn phế mười cái.

Vừa đi vừa chiến.

Năm phút về sau, Mục Phong rốt cục thấy được một đạo cổ điển Nhà Vận đại môn.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Bảy đại kỳ chủ

Đại môn tả hữu, có Lục Liễu thấp thoáng.

Đại môn bỏ ngang vị trí, treo một mặt đen nhánh tám bảng lớn, thượng thư thiết họa ngân câu "Lão hồ đường" ba cái mạ vàng hành thư chữ lớn.

"Lão hồ đường, hừ! Trong mắt ta, chính là 'Lão mẫu đường'!"

Mục Phong nói xong, nhanh nhẹn nhảy một cái, một tay liền tháo xuống mặt này tám bảng lớn.

Bành!

Một cước bay lên, mặt này có khắc "Lão hồ đường" mạ vàng chữ lớn cửa biển, trực tiếp bị Mục Phong một cước đập hiểm nát.

Hồng Liên gặp Mục Phong rút bễ lão hồ đường chiêu bài, trong lòng rất là thống khoái.

Hồng Liên cùng Huyết Lang bang, nhưng có lấy không đội trời chung huyết hải thâm cừ.

Mà một cái đường khẩu chiêu bài đều bị người phá hủy, về sau cái này đường coi như không có bị triệt để tiêu diệt, cái này phân đường người, cũng lại không mặt gặp người.

Trong lòng mười phần thống khoái Hồng Liên, lại cảm thấy mình có chút xin lỗi Mục Phong, bởi vì nàng thiếu Mục Phong ân tình nhiều lắm.

"Mục Phong, lần này vì ta, ngươi thế mà làm a liều mạng, ta thật không biết như thế nào cảm ơn ngươi!" Hồng Liên mấy phần phiến tình nói.

Mục Phong tiếp tục mang theo bao tải to, vừa đi vừa nói: "Ta mỗi một người bằng hữu, đều không phải là dư thừa! Ta mỗi một người bằng hữu, đều là đáng giá lấy mạng đi đổi!"

Những lời này, như gió xuân chậm rãi thổi vào Hồng Liên trong lòng, để Hồng Liên cảm thấy ánh nắng cùng ấm áp.

Kỳ thật Hồng Liên còn muốn nghe được Mục Phong lại nói điểm cái gì khác. Tỉ như: Ta quan tâm ngươi, ta mới vì ngươi quét ngang lão hồ đường!

Nhưng là Mục Phong chưa hề nói.

Mà Hồng Liên, cũng không phải kia người tham lam, cảm thấy đã đầy đủ!

Từ Mục Phong trong giọng nói, biết hắn đã đem mình làm có thể đi liều mạng bằng hữu, cái này đã đầy đủ!

Lão hồ đường đại viện, thế nhưng là đình viện thật sâu sâu mấy phần.

Ban công vòng hành lang giao thoa, đại viện lục đục với nhau.

Ở giữa nhất, còn có một tòa 7 tầng dương lâu.

Cái này cách cục, có thể nói Trung Tây kết hợp.

Một đường đánh vào mấy cái đại viện, năm phút về sau, chính là đi vào kia tòa nhà phong cách tây trước đại lâu.

Cái này cao ốc, có chút biệt thự ý vị. Nhưng là cùng Thẩm Thanh Tuyết loại kia chính tông biệt thự so ra, cái này dương lâu chính là cận bã.

Lại xông vào một cái đại viện, trên trăm bang chúng lần nữa vây quanh.

Nhưng là lần này, sắt thông xúm lại tới các bang chúng, mỗi một cái tiểu đội phía trước, có người đánh lấy một lá cờ.

Tổng cộng là bảy mặt lá cờ, nhan sắc khác nhau.

Cũng liền vào thời khắc này, có người hô to một tiếng: "Bảy đại kỳ chủ đến!"

Cái này âm thanh hô to còn chưa rơi xuống, vậy khốn Mục Phong hai người bang chúng, nhao nhao tránh ra một con đường, bảy cái tướng mạo khác nhau, nhưng là xem xét đều không phải là người lương thiện kẻ khó chơi, xuất hiện ở

Mục Phong hai người phía trước.

Lão hồ đường, tối cao đầu mục chính là đường chủ, hạ thiết bảy đại kỳ chủ, mười cái hương chủ, bang chúng hơn mấy trăm.

Đỏ cờ kỳ chủ, đã là cái gây gò lão đầu tử. Trên mặt dày, đều là nếp nhăn. Nhưng là cặp kia gian xảo lại xảo hoạt ánh mắt, để cho người ta vừa nhìn liền biết hẳn là cái xảo hoạt nhân vật hung ác.

Đỏ cờ kỳ chủ dẫn đầu phát ra một tiếng khàn khàn lại thanh âm hùng hồn, nói: "Thật là lớn gan chó! Lại có thể có người đánh tới chúng ta lão hồ đường đường viện đến rồi! Chúng ta Huyết Lang bang, dựng bang cũng có vô số năm tháng, thế nhưng là chưa hề không ai dám bước vào chúng ta Huyết Lang bang địa bàn nửa bước. Thế nhưng là hai người các ngươi người trẻ tuổi, thật sự là ăn hùng tâm báo tử đảm, trở thành cái thứ nhất dám đến chúng ta đường khẩu muốn chết vô tri người trẻ tuổi!"

Mục Phong một xep miệng, cao giọng nói: "Đừng chém gió nữa! Ca hôm nay đến, không chỉ là vì khiêu khích các ngươi! Ta hôm nay đến, chỉ là vì để các ngươi minh bạch, các ngươi Huyết Lang bang lão hồ đường, từ hôm nay về sau, liền nên biến mất!"

Lão hồ đường, thế nhưng là Huyết Lang bang tại Trung Hải đông khu tứ đại đường khẩu bên trong mười phần hùng hậu một cái đường khẩu.

Cái khác hai cái đường khẩu, hơi yếu, đường khẩu đều là thiết lập tại mặt tiền cửa hàng bên trong. Một cái khác đường khẩu, cũng mười phần mạnh hùng.

Đỏ cờ kỳ chủ nghe xong, lập tức đem mặt mày vặn vẹo như cái cây khô, cười lạnh một tiếng: "Thật là cuồng vọng khẩu khí! Quả nhiên là kẻ thiện thì không đến, kẻ ác không thiện a! Hôm nay, ta lão già này tử, trước hết đến chiếu cố ngươi cái này tiểu thanh niên, sau đó lại chà đạp bên cạnh ngươi cô nương, ha ha ha, A ha ha ha!"

Đỏ cờ kỳ chủ thanh âm đàm thoại vừa dứt, lam kỳ kỳ chủ lập tức đánh một cái lòi: "Đỏ cờ kỳ chủ, ngươi nói chuyện nhưng phải cẩn thận một chút a! Nam nhân này tùy ngươi chơi như thế nào, thế nhưng là nữ tử này, ngươi nhưng tuyệt đối không thể lại nói lung tung! Nếu không, coi chừng trên đầu ngươi đầu!"

Đỏ cờ kỳ chủ, nghe xong, vẫn là giật nảy cả mình, minh bạch Hồng Liên hẳn là có chút lai lịch.

Nhưng là đỏ cờ kỳ chủ hiện tại già , bình thường sẽ không ra đi đánh, chỉ là tại đại viện cùng đường chủ xuất một chút chủ ý, thuận tiện huấn luyện hạ đệ tử.

Không ra khỏi cửa, nghe nhìn liền nhận hạn chế. Đỏ cờ kỳ chủ, thế mà không nhận ra Hồng Liên là ai.

Nhưng là, đỏ cờ kỳ chủ vẫn là bật thốt lên: "Vị này kiều mỹ nhân, lão tử giống như đã gặp ở nơi nào đồng dạng!"

Lam kỳ kỳ chủ từ trước đến nay cùng đỏ cờ kỳ chủ có chút mâu thuẫn, giờ phút này cười một tiếng dài, nói: "Lão đầu tử, ngươi khả năng thật sự có chút cũ. Ngươi như thế mắt mờ làm sao nhận ra được vị nữ tử này, chính là chúng ta lão đại yêu ngưỡng mộ trong lòng nữ tử —— Hồng Liên!"

"Không sai! Nàng chính là Hồng Liên quỳ rượu lão bản nương Hồng Liên!" Ba bốn cái khác kỳ chủ cũng phụ họa.

Về phần những này bang chúng, mặc dù cũng nhận qua Hồng Liên ảnh chụp, cấp trên còn phân phó bọn hắn gặp được trên tấm ảnh người nhất định phải bắt sống trở về; nhưng là, bọn hắn dù sao vẫn là không chút để bụng, hiện tại không thể giả được Hồng Liên tới, bọn hắn lại nhận không ra.

Thiên hạ nữ tử tương tự thì thôi đi, bọn hắn trong lúc nhất thời không nhận ra được, cũng là hợp tình hợp lý.

Đỏ cờ kỳ chủ thấy mình gây mặt mũi, nhấn mạnh mà nói: "Ha ha ha, nguyên lai ngươi cô gái nhỏ này chính là Hồng Liên a? Tứ Hải Bang bang chủ duy nhất khuê nữ? Quả nhiên ngày thường tiêu chí, lão đại của chúng ta có phúc a! Hừ, Hồng Liên, ngươi thật là hiểu chuyện a, chúng ta nhiều lần bắt ngươi không thành công, ngươi ngược lại đưa mình tới cửa! Hôm nay, hai người các ngươi, thế nhưng là đi vào ta lão hồ đường, không ra được —— "

"Ha ha, lão gia hỏa, chúng ta có tay có chân, đi vào đến, tự nhiên trở ra đi, muốn ngươi tại cái này ồ ào?"

Mục Phong nói xong, phản phật một tiếng liền vọt đến đỏ cờ kỳ chủ trước người, lấy bụng tai không kịp sét đánh tốc độ, một quyền đánh vào đỏ cờ kỳ chủ trên ngực, đánh cho đỏ cờ kỳ chủ phun ra ba lít lão huyết, lập tức khí tuyệt bỏ mình.

Mục Phong thủ đoạn, gọn gàng, một mạch mà thành, mà lại bá đạo hung tàn, trong nháy mắt dọa đến không ít bang chúng chân cứng như nhũn ra.

Một cái nhát gan người tiên phong, còn tưởng là trận nước tiểu lên quần, ướt sũng quần gắt gao dán đùi, để hấn mất hết mặt mũi.

Lam kỳ kỳ chủ phát hiện cái này tề ra quần sợ trứng, chửi mắng một câu: "Chúng ta Huyết Lang bang, làm sao ra như người loại này tề ra quần cầu hùng? ! Thật cho lão tử mất mặt!"

Lam kỳ kỳ chủ nói xong, giơ tay chém xuống, lập tức làm thịt vị này người tiên phong.

Về sau, lam kỳ kỳ chủ mới giơ lên đại khám đao: "Các huynh đệ, có người chạy đến trên đầu chúng ta vùng phân tó, các người nói làm sao bây giờ?"

"Chém hấn "

"Chém hấn!"

"Chém hấn! ! !"

Tiếng hô khẩu hiệu như thủy triều đập trùng.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Phùng lão hồ

Có câu nói rất hay, bất giác trước bất vua.

Nếu là hiện tại bên người không có Hồng Liên, Mục Phong cũng không quan tâm là trước diệt lão Vương, vẫn là trước diệt con tôm.

Nhưng là Hồng Liên ở bên người, Mục Phong không thể không vì Hồng Liên suy nghĩ.

Hồng Liên mặc dù cũng là hắc bang xuất thân, học qua một chút quyền pháp, nhưng năng điểm này công phu mèo quào, khả năng ngay cả một cái hơi cường tráng một điểm lão hồ đường đệ tử đều đánh không lại.

Thế là, Mục Phong ánh mắt, khóa chặt còn lại sáu vị kỳ chủ.

Chỉ cần cái này lục đại kỳ chủ tất cả đều quy thiên, bọn này con tôm nhỏ, tự nhiên dọa đến muốn chết, không dám tiếp tục đến đây chém giết.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, chỉ gặp Mục Phong hóa thành một đạo tàn ảnh, vọt tới lam kỳ kỳ chủ bên người, một tay đoạt lấy lam kỳ kỳ chủ trong tay đại khám đao, mang theo đại khám đao xoay tròn, múa ra một cái hàn quang lấp lóe đao hoa.

Lưỡi đao gào thét, đao pháp sinh cay, thu hồi đao roi, lam kỳ kỳ chủ không kịp kêu thảm như heo bị làm thịt, đầu người đã rơi xuống đất.

Sóng máu còn tại bay tứ tung, nhưng là Mục Phong cũng không có dừng lại.

Thân thể nhất chuyển, lưỡi đao nhất chuyển, khai tràng phá bụng, trong nháy mắt lại diệt đi một vị kỳ chủ.

"Bóng đen liên sát!"

Chỉ nghe Mục Phong một tiếng hát vang, "Bá bá bá" liên tiếp bốn đao nhìn ra, đao đao trí mạng, một mạch mà thành, tuyệt không dây dưa dài dòng vết tích.

Lão hồ trong đường uy danh hiển hách bảy đại kỳ chủ, làm ác cả đời, lại không nghĩ vào hôm nay đồng thời mệnh về Hoàng Tuyền.

Ngay tại năm ngoái năm, bảy đại kỳ chủ, tại tế bái Quan Công thời điểm, còn trái lương tâm nói qua "Không cầu sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm, nhưng cầu đồng niên cùng tháng cùng!"

Lúc ấy, bọn hấn chỉ là trái lương tâm lời thề, chẳng ngờ hôm nay, Mục Phong ngược lại tác thành cho bọn hấn, để bọn hấn chết tại cùng một chỗ.

Bảy đại kỳ chủ vừa chết, toàn bộ hỗn loạn tràng diện, giống như đại quân đã mất đi chủ soái, là quân tâm bất ổn, sĩ khí hầu như không còn.

Nhất gan hoặc là đầu óc giáo hoạt, tranh thủ thời gian hấp tấp đào mệnh.

Gan lớn hoặc là trung tâm không hai đệ tử, thì là tiếp tục hướng Mục Phong hai người chém giết mà tới.

Thời khắc này Hồng Liên, cũng nhặt lên một thanh khảm đao, cùng vọt vào trong đám người.

Hồng Liên bão nổi lên thời điểm, cũng không phải mười phần yếu đuối. Tương phản, vẫn là tiêu diệt một hai cái con tôm nhỏ.

Thời gian, lại qua hai phút.

Toàn bộ máu chảy cốt cốt đình viện, chợt nhìn, cũng có cây ngang khắp đồng cảm giác.

Rất nhiều đã chạy trốn con tôm nhỏ, Mục Phong cũng không tâm tình đuổi theo.

Lại nói, đuổi tận giết tuyệt cũng không phải Mục Phong phong cách hành sự.

"Chúng ta nên đi gặp Phùng lão hồ!"

Mục Phong nói xong, mang theo Hồng Liên, mang theo bao tải, tiếp tục thẳng tiến.

Đi đến cái này cao ốc phía dưới, Mục Phong vừa nhắc chân, trực tiếp đập nát trước đại lâu mặt xoay tròn cửa thủy tinh.

Mà Phùng lão hồ, giờ phút này ngay tại đại lâu ba tầng.

Ba phút trước đó.

Phùng lão hồ cho Cơ lão đại bấm điện thoại: "Bang chủ a, ta cho người biết một cái tin tức vô cùng tốt! Hồng Liên đã tại chúng ta lão hồ đường!"

Huyết Lang bang Tổng đường bên trong Cơ lão đại, chính trái ôm phải ấp uống vào rượu ngon, nhìn xem hơn mười vị giành được mỹ nữ đang khiêu vũ.

Cơ lão đại nghe được tin tức này, lập tức đuổi đi tất cả "Son phấn tục phần", vạn phần cao hứng hỏi: "Phùng lão hồ a, người cuối cùng đem Hồng Liên cho ta bắt được?"

Phùng lão hồ đương nhiên sẽ không nói là chính Hồng Liên chạy tới lão hồ đường đường miệng.

Nhưng lúc ấy Phùng lão hồ đã triệu hồi lão hồ đường bảy đại kỳ chủ, thanh thế to lớn, tin tưởng nhất định có thể bắt Hồng Liên.

Cho nên, Phùng lão hồ vẫn là lòng tin lần lần tranh công: "Cơ lão đại, không sai, ta bỏ ra sức chín trâu hai hổ, rốt cục cho đuổi kịp Hồng Liên! Ban đêm thời gian, ta tự mình đem người mang cho người đến!"

Tổng đường bên trong Cơ lão đại, nuốt nước miếng, một trận hoa chân múa tay, cười nói: "Ha ha ha, Phùng lão hồ, người cho ta lập công lớn, ta nhất định sẽ không bạc đãi người! Ta đã không thể chờ đợi, cần phải sớm một chút đem ta

tiểu tâm can đưa tới a!"

Thế nhưng là ba phút về sau, lâu ba bên trên Phùng lão hồ, đạt được tin tức: Bảy đại kỳ chủ toàn bộ bỏ mình, một nam một nữ đã đánh vào cao ốc tới, lập tức liền muốn xông tới lầu ba.

Phùng lão hồ không thể không run rẩy chà xát đầy đầu mồ hôi lạnh, móc ra một cây xì gà, đốt, trước ép một chút.

Về sau, Phùng lão hồ mới lẩm bầm lầu bầu nói ra: "Cái kia gọi Mục Phong gia hòa? Đến cùng là cái gì đây? Chỉ dựa vào sức một mình, diệt đi ta không ít đệ tử không nói, thế mà còn một hơi diệt ta bảy đại kỳ chủ? Mà lại tốc độ này quá nhanh!"

Bất quá, Phùng lão hồ từ trước đến nay lấy âm tàn độc ác mà lấy xưng, cũng không phải sợ phiền phức chủ.

Lại nói, coi như Phùng lão hồ có mấy phần sợ hãi, cũng không thể không xuống dưới chiếu cố cái này Mục Phong.

Ngay tại Mục Phong hai người đi vào cao ốc một tầng thời điểm, Phùng lão hồ cũng mang theo mấy cái thiếp thân tay chân, bước chân trầm ổn đi xuống.

Phùng lão hồ một bên xuống lầu, một bên cười như điên nói: "Ha ha ha, A ha ha ha, Mục Phong, Hồng Liên, các người lá gan thật to lớn a ! Bất quá, cái này Mục Phong hoàn toàn chính xác có chút bản sự, thế mà đánh tới nơi này!"

Phùng lão hồ nói xong, khẩu khí hơi đổi, ánh mắt giáo hoạt nói ra: "Mục Phong tiên sinh, ta gặp người rất có bản sự, nhưng là vẫn tuổi còn rất trẻ ! Bất quá, ta là ái tài người. Tục ngữ nói, nghìn quân dễ được một tướng khó cầu! Người có hứng thú hay không đến ta lão hồ đường cộng đồng kiếm tiền a? Có tiền mọi người cùng nhau kiếm, ăn miếng thịt bự uống chén rượu lớn nhiều thống khoái a! Mà lại, ta Phùng lão hồ cho người cam đoan, chỉ cần người nguyện ý đi theo ta, ta nhất định cho người một lá cờ chủ, a không, là tổng kỳ chủ! Mà lại, hàng năm cho người một ngàn vạn tiền lương!"

Mục Phong nghe xong, chỉ cảm thấy buồn cười.

Một ngàn vạn? Lúc trước Thẩm Thanh Tuyết ra một trăm triệu, Mục Phong còn có chút do dự đâu.

Mục Phong cười lạnh một tiếng: "Ha ha, Phùng lão mẫu, ta Mục Phong mặc dù bất tài, nhưng là làm sao lại cùng người loại này táng tận thiên lương ác ôn xen lẫn trong cùng một chỗ? Người thực sẽ cất nhắc chính người! Cũng không cùng người nói nhảm, ca hôm nay đến, là đến cấp người đưa phần đại lễ!"

"Cái gì đại lễ?"

"Chính người xem đi!"

Mục Phong nói xong, đem nặng nề bao tải to, trực tiếp hướng Phùng lão hồ ném tới.

Phùng lão hồ cũng không phải đồ đàn, đương nhiên sẽ không mình tiến đến mở ra bao tải, nhìn xem bên trong đến cùng chứa cái gì.

Trước kia, liền có người tại trong bao bố chứa thuốc nổ, sau đó gọi Phùng lão hồ đi xem.

Hiện tại Phùng lão hồ học tinh, trước gọi một người đệ tử tiến đến mở ra bao tải to.

Kia run như cây sậy đệ tử, cắn răng một cái, hoành quyết tâm, giải khai bao tải to, lập tức hét lên một tiếng: "A, đường chủ, không tốt, tựa như là thiếu gia!"

Phùng lão hồ nghe xong, ba hồn lập tức ném đi hai hồn nửa.

Con của mình? Là Phùng Khải xảy ra chuyện rồi?

Phùng lão hồ lập tức không lo được nguy hiểm, vọt tới, tháo ra bao tải to, quả nhiên thấy được Phùng Khải.

Chỉ là, Phùng Khải đã không có khí tức.

"Con a! Ta muốn cho người báo thù! Mục Phong, người tại sao muốn diệt nhi tử ta!"

Mục Phong nhìn cũng không nhìn Phùng lão hồ, chỉ nặng một tiếng: "Phùng lão mẫu, chỉ vì người lặp đi lặp lại nhiều lần đi tìm ta bằng hữu phiền phức, hôm nay còn dám thương ta mấy cái bằng hữu, còn để điều tửu sư Tiểu Tổng cũng mất tính mệnh! Các người lão hồ đường tận thể xem như đến!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cự Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Bắn ngược đạn

Phùng lão hồ buồn hạo một trận, tức giận đến như là phát cuồng Huyết Lang, xông Mục Phong vắn vẹo cười một tiếng: "Ha ha ha, Mục Phong! Coi như ta lão hồ đường, bị người sức một mình làm hỏng, nhưng là, người cũng đừng nghĩ còn sống rồi đi nơi này!"

Mục Phong vô tội khoát khoát tay, nói tiếp: "Ta đã sớm nói qua, chúng ta có tay có chân, có thể đi tới, đương nhiên có thể ra ngoài!"

"Thật đi được ra ngoài sao?"

Phùng lão mẫu bạo hồng một tiếng, lập tức từ trong túi quần móc ra một thanh súng lục.

Hồng Liên xem xét, lập tức sợ ngây người, tranh thủ thời gian đứng ở Mục Phong phía trước, nói: "Mục Phong tiên sinh, ta biết người có công phu! Nhưng là công phu lại cao hơn một thương quật ngã! Ta đã thiếu người nhiều lắm, người vẫn là đi đi, ta tới cấp cho người đoạn hậu!"

Nghiêm nhiên, Hồng Liên là muốn vì Mục Phong ngăn trở đạn, để Mục Phong tranh thủ thời gian rút lui.

Mà Phùng lão hồ mấy lần thủ hạ, gặp đường chủ không cùng Mục Phong liều quyền cước, móc ra súng lục, lập tức châu đầu ghé tai chế giễu.

"Gọi Mục Phong, người nghĩ rằng chúng ta hắc bang, nghèo đến nỗi ngay cả mấy cái nóng hàng đều không có a?"

"Không phải mới vừa rất phách lối sao? Hiện tại sợ rồi?"

"Ha ha ha, còn muốn diệt chúng ta lão hồ đường? Còn dám đe dọa chúng ta đường chủ, ngươi lập tức liền muốn ăn hai hạt đậu đã tách vỏ!"

Phùng lão hồ, cảm sung ồ quay miệng ngắm lấy Mục Phong đầu, từng bước một tới gần, sắc mặt phẫn nộ mà dữ tợn, quát: "Ha ha ha, Mục Phong, sợ rồi sao? Hiện tại là ngoan ngoãn thủ chịu trời, lời đầu tiên mình chặt đứt tay phải của mình, vẫn là ta tới giúp ngươi chặt a? Dù sao, ngươi diệt nhi tử ta, ta sẽ không để cho ngươi chết được quá sớm a! Ta muốn làm tàn ngươi, không biết ngày đêm tra tấn ngươi, để ngươi sống không bằng chết!"

Nếu là Phùng lão hồ biết Mục Phong quá khứ, nhất định sẽ không như thế phách lối.

Mục Phong tới ký một trong: Chính là người khác cảm thương miệng ngắm lấy trán của mình.

Mục Phong một thanh kéo về Hồng Liên, cười nói: "Hồng Liên, không muốn như thế phiền tình nha, khiến cho sinh lý tử biệt, ca ca có chút không chịu được!"

Mục Phong lồi trở lại Hồng Liên, mới lặng lẽ cong lên Phùng lão hồ, cười nói: "Phùng lão mẫu, ngươi nghe nói qua có người ngay cả đạn cũng đỡ được sao? Loại này cấp thấp tay nghề sống, thật giống như ta cũng biết!"

Đám người nghe xong, cười vang!

"Hắn thổi hắn đạn đều đỡ được?"

"Ha ha ha, phim truyền hình đã thấy nhiều đi!"

"Cho là hắn là hóa điều Tà Thần?"

"Đồ ngốc, nói sai, là Hòa Vân Tà Thần!"

Phùng lão hồ cũng là cười lạnh đến càng mừng hơn, gào thét một tiếng: "Công tâm kể với ta mà nói là vô dụng! Đạn ngươi cũng đỡ được, thật là khiến người ta cười đến rụng răng! Đã ngươi như thế có thể thổi, ta liền cho ngươi một cái cơ hội, nhìn xem ngươi có thể đỡ được ta đạn không?"

Bất quá, Phùng lão hồ cũng sẽ không ngắm lấy Mục Phong yếu hại chỗ đánh.

Phùng lão hồ còn muốn giữ lại Mục Phong chậm rãi tra tấn. Cho nên, Phùng lão hồ nhắm ngay Mục Phong đùi, bóp lấy cò súng.

"Dừng a!"

Phùng lão hồ bóp cò, dùng sức lo lắng Hồng Liên, còn trò chơi tê tâm liệt phế duyên đáng gọi to một tiếng.

Nhưng là, Mục Phong lại mỉm cười, trên khoe miệng thể 45 độ, tay phải cúi xuống.

Đã từng lưu lại tại Mục Phong thể nội Tiên Thiên chân khí, bây giờ còn có một chút còn sót lại.

Lần này cần bắt lấy đạn, chỉ dựa vào tốc độ, sợ là có mấy phần nguy hiểm.

Cho nên, Mục Phong không thể không đau lòng lần nữa vận dụng chân khí.

Có chút chấn động chân khí, từ khí phủ bên trong lưu thoát mà ra, quán chú đến Mục Phong trên tay phải, cuối cùng ngưng tụ tại Mục Phong tay phải ngón tay cái cùng trên ngón trỏ.

Có chân khí bao khóa hai cây đầu ngón tay, Mục Phong tay mát lạnh lẽ, còn quả thật không có chút nào sai lầm tiếp nhận viên kia đạn.

Tất cả mọi người, nhất thời ngẩn ra!

Không khí tựa hồ đọng lại! Những người khác ngay cả khí quyền cũng không dám thờ, đành phải mở ra thật to miệng, trừng mắt phình lên con mắt.

Rốt cục, vẫn là Hồng Liên trước hời quá thần đến, mấy phần mừng rỡ, mấy phần bội phục, nhìn trước mắt cái này thần bí dường như thần thoại vậy tồn tại nam nhân, dịu dàng nói: "Mục Phong a, ngươi làm được! Nguyên lai ngươi thật ngay cả đạn đều đỡ được!"

Hồng Liên thanh âm đàm thoại, phá vỡ tạm thời yên tĩnh.

Phùng lão hồ các đệ tử, dùng tay vịn đỡ cằm của mình, rốt cục cảm giác có thể lần nữa nói chuyện.

"Trời ạ, là người hay quý?"

"Thật đem đạn tiếp nhận?"

"Chẳng lẽ là hóa điều Tà Thần chuyển thể?"

"Ngu xuân, nói cho ngươi là Hỏa Vân Tà Thần!"

Phùng lão hồ lần này thật là sợ choáng váng! Vốn cho là, đều có thể một thương quật ngã. Nhưng là trước mắt vị nam tử này, nguyên lai là đáng sợ như vậy!

Chân cẳng như nhũn ra, đầu đầy mồ hôi Phùng lão hồ, run rẩy đem súng lục nhắm ngay Mục Phong nơi tim.

Lần này, Phùng lão hồ cũng không dám lại lưu lại Mục Phong đến chậm rãi hành hạ! Mục Phong thật là đáng sợ, hấn cái biến chủ ý, cảm thấy vẫn là để Mục Phong lập tức đi chết tốt!

Thế nhưng là, Mục Phong sao có thể lại cho Phùng lão hồ nhảy nhót cơ hội.

Mục Phong cười lạnh một tiếng: "Ha ha, ca đã nói, tiếp được đạn chỉ là điều trùg tiểu kỹ! Các ngươi nghe nói qua hỏa điều đại thần tiếp đạn, nhưng các ngươi nghe qua nói có người có thể đem tiếp được đạn lại bắn ngược trở về sao?"

Phùng lão hồ các đệ tử, hai mặt nhìn nhau, sau đó hết sức phối hợp lắc đầu: "Chưa từng nghe qua!"

Mục Phong gật đầu: "Ân, chưa từng nghe qua là được rồi! Vì mở một chút tầm mắt của các ngươi, ta liền để các ngươi nhìn xem cái gì là bắn ngược đạn!"

Mục Phong nói xong, chân khí chấn động đạn, hai cây đầu ngón tay ở giữa đạn lập tức bắn ngược mà ra, mang theo kinh phong bạo mình, thẳng tắp hướng Phùng lão hồ cổ bay đi.

Không kịp nổ súng Phùng lão hồ, mở ra hai mắt thật to, thân thể bắt đầu ngã quy, trong tay súng lục cũng bắt đầu rơi xuống.

Lúc này, Hồng Liên đoạt lấy một bước, nhặt lên kia súng lục, hơi không khống chế được cao giọng nói: "Cơ lão đại, ngươi giết cả nhà của ta, ta muốn ngươi nợ máu trả bằng máu!"

Phanh phanh phanh!

Hồng Liên hướng phía Phùng lão hồ trán, bổ khuyết thêm ba viên đạn.

Nghiêm nhiên, Hồng Liên đem Phùng lão hồ xem như Cơ lão đại!

Hồng Liên phát tiết xong, xoay người, hướng phía Phùng lão hồ mấy người đệ tử, lại mở mấy thương.

Thẳng đến đạn đã đánh xong.

Nhưng là, còn có một người không có diệt đi đâu.

Cái kia dọa đến vội vàng chạy lên lầu đi đệ tử, Mục Phong cũng không định đuổi theo.

"Hồng Liên, lão hồ đường, từ nay về sau, không tồn tại nữa, chúng ta đi thôi!"

Hồng Liên bình phục một chút tâm tình, đi theo Mục Phong, bắt đầu cong người rời đi lão hồ đường.

Mà kia chạy mất đệ tử, một hơi chạy tới lầu ba, lại đánh bậy đánh bạ chạy vào đường chủ trước kia gian phòng.

"Ta yêu ngươi yêu ngươi tựa như Chuột Yêu Gạo!"

Phùng lão hồ chuông điện thoại di động vang lên.

Vậy đệ tử nhặt lên điện thoại xem xét, gấp điện báo nhắc nhở: Cơ lão đại!

Oa a, là bang chủ điện thoại đâu! Vừa vặn cho hấn báo cái tin!

Vậy đệ tử kết nối điện thoại, Cơ lão đại mở miệng trước: "Phùng lão hồ, chạy đi chỗ nào chết rồi? Lâu như vậy không tiếp điện thoại? Ân, không phải nói Hồng Liên tại ngươi lão hồ đường sao? Dem cô nàng mang cho ta tới, trước hết để cho nàng gào vài tiếng, để cho ta nghe cái âm thanh! Còn có, đã bắt được Hồng Liên, liền nên lập tức lập tức đem người cho ta đưa tới a! Lão tử đều nước thom tắm rửa qua, liền đợi đến ta tiểu tâm can đâu!"

Kia run lấy bảy tiểu đệ tử, mang theo tiếng khóc nức nở, hồi đáp: "Cơ lão đại, ta không phải Phùng đường chủ! Phùng lão Hồ đường chủ hấn, đã chết, chúng ta chính xác lão hồ đường, cũng bị người cho tận diệt!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Mua bộ quan tài

Điện thoại di động một chỗ khác, truyền đến Phùng lão hồ vỗ bàn đánh bằng ghế thanh âm.

"Mẹ trứng! Phùng lão hồ chết rồi? Chết như thế nào? Còn đem lão hồ đường đều cho ném đi!"

Mẹ trứng, chết tốt lắm! Bất quá những này đều không trọng yếu, ta muốn hỏi ngươi, Hồng Liên tiểu ny tử kia còn tại lão hồ đường sao?"

Vậy đệ tử, đành phải đem mình nhìn thấy sự tình, giản lược nói một lần.

Tức giận đến Cơ lão đại hướng về phía điện thoại cuồng hồng: "Cái gì, Phùng lão hồ hỗn đản này nguyên lai không có nắm lấy Hồng Liên liên báo cáo sai quân tình? Trả lại cho ta ném đi lão hồ đường, chết được đáng đời, trực tiếp đem hân thi thể ném đến hầm cầu bên trong đi thôi!"

Về sau, Cơ lão đại trừng điệp cúp điện thoại.

Huyết Lang Bang Tổng đường bên trong, Cơ lão đại phẫn nộ mà ngồi, cùng tả hữu hộ pháp thương lượng một phen.

Ba phút về sau.

Cơ lão đại bấm hắc mộc đường đường chủ điện thoại nói: "Độc nhãn sơn tặc, Mục Phong chỉ dựa vào sức một mình hủy ta lão hồ đường đường mệnh sự tình, ngươi biết sao? Hiện tại, ta lập tức mệnh lệnh ngươi, nhất định phải phái người đi cho bắt được kia Mục Phong, còn có Mục Phong bên người Hồng Liên!"

Đối diện truyền đến độc nhãn sơn tặc "Làm theo làm theo" thanh âm.

Cơ lão đại nhắc nhở: "Nhưng là, kia thần bí như vậy Mục Phong, nói không chừng còn sẽ tới tiến đánh ngươi hắc mộc đường, chính các ngươi cũng phải cấp ta lưu tâm một chút, đừng có lại đem lão tử hắc mộc đường cũng phải cấp ném đi! Nếu như các ngươi hắc mộc đường lại làm việc bất lợi, ta đành phải vận dụng đồng khu vương bài phân đường 'Mười ba đường!'"

Mục Phong mang theo Hồng Liên, lấy Lamborghini, rời đi lão hồ đường quảng trường.

Mục Phong vô số trận ác chiến, mặc dù không bị chút nào tổn thương, nhưng là ghét bỏ mình quần áo tung tóe vô số vết máu, đã sớm áo khoác đốt.

Hồng Liên quần áo, cũng không khá hơn chút nào, rất nhiều nơi còn mờ nát.

Mục Phong quyết định đi trước đổi thân trang bị.

Hai người dừng xe xong, song song đi vào một nhà khu mua sắm.

Hơn mười phút về sau, Mục Phong âu phục cách lĩnh từ phòng thử áo chạy ra. Vừa chiếu tấm gương, rất có tinh thần.

Mà Hồng Liên lúc đi ra, liền càng thêm cướp người con mắt.

Chỉ gặp mặt đỏ, áo khoác giấu màu đỏ đai lưng áo da bó người, bên trong mặc trắng nõn sắc ngậm hoa đường viền thiếp thân áo, màu đỏ tua cờ bó sát người váy ngắn, thối sáo màu đen nhánh lưới đánh cá Vince vớ, chân đạp mang phán trống rồng gầy cao gót.

Chính thể xem xét, dáng người đường cong bị phác họa đến mười phần sáng tỏ., chọc người.

Bên lỗ tai rót xuống hai đầu ngón thiểm tránh râu mã não vòng tai, cũng có khác có.

Hồng Liên trang bị mới đóng vai, dẫn tới không ít người sợ hãi thán phục. Liền ngay cả Mục Phong, cũng cảm thấy lão bản này nương càng ngày càng, càng ngày càng liêu nhân.

Mục Phong tiến đến Hồng Nương bên tai, nói nhỏ: "A Liên, lần này, mặc không có mặc miếng vải đen a?"

"Xéo đi!"

Hồng Liên tròn nhìn Mục Phong một chút, hỏi tiếp: "AA ché, vẫn là ngươi cho ta giao a?"

Cái gì, đối sáo trang chuẩn bị tiền còn phải ta cho ngươi ra? Đến cùng là đạo lý gì?

"Khụ khụ, A Liên à, đương nhiên là người cho ta trả tiền á! Bất quá, ca cũng không bạc đãi người! Đợi chút nữa ta mời người ăn cơm!"

"Hẹp hời!"

Dù sao Hồng Liên cũng là nói với Mục Phong cười. Mục Phong giúp Hồng Liên diệt lão hồ đường, Hồng Liên cho Mục Phong mua bộ quần áo, cảm thấy là hần là.

Trả tiền, hai người đều cảm giác có chút đói bụng, đi trước một nhà cấp trung phòng ăn, no mây mây ăn một bữa!

Cơm nước xong xuôi, Hồng Liên gõ cái bàn, che chở ví tiền của mình: "Mục Phong, nói người mời ta ăn cơm, đến lượt người trả tiền!"

"Ha ha, tiểu Liên! Ngoan, đừng làm rộn! Người trước đệm lên, dù sao ca ca cũng không bạc đãi người, ngày mai dẫn người đi ăn hải sản!"

"Thật keo kiệt!"

Hồng Liên nói một câu, tiếp tục đi trả tiền.

Trở lại Lamborghini, Mục Phong gọi Hồng Liên tiếp tục hướng Huyết Lang Bang phi mã đường xuất phát.

Hồng Liên nói cho Mục Phong, Huyết Lang Bang tại đông khu tứ đại đường khẩu, cách vừa diệt lão hồ đường gần nhất chính là hắc mộc đường, càng xa một điểm là phi mã đường, dựa vào Tây khu đường khẩu mười ba đường xa nhất.

Hồng Liên còn hỏi thăm Mục Phong muốn hay không đi trước hắc mộc đường, bởi vì hắc mộc đường tiện đường.

Mục Phong lại nói ra: "Ta liền muốn đánh hần nhóm trò tay không kịp! Hắc mộc đường đã cách lão hồ đường rất gần, như vậy bọn hần biết được lão hồ đường đừng diệt tin tức, đã sớm tăng cường phòng bị!"

Bỏ gần tìm xa? !

Đây là cái gì sáo lộ?

Bất quá, Hồng Liên biết Mục Phong là cái không theo lẽ thường ra bài gia hỏa, cũng không cùng hần tranh, quay ngược đầu xe, hướng phi mã đường xuất phát.

Ở giữa, đi ngang qua một nhà tiệm quan tài.

Mục Phong tranh thủ thời gian gọi Hồng Liên dừng xe, còn chuyên xuống xe đi mua một bộ quan tài, đem quan tài cột vào Lamborghini toa xe phía trên.

Trở lại Lamborghini, xe lần nữa khởi động.

Mục Phong lúc này mới có chút lo lắng: Nếu là về sau Thẩm Thanh Tuyết cô gái nhỏ này, biết ta tại nàng xe yêu phía trên buộc qua quan tài, không biết nàng lại muốn phát bao lớn tính tình.

Sau nửa giờ, Hồng Liên nói cho Mục Phong phi mã đường ngay ở phía trước một nhà trung tâm tắm rửa bên trong.

Phi mã đường, thực lực không có lão hồ đường hùng hậu, hoạt động hang ổ, chính là cái kia trung tâm tắm rửa.

Mục Phong gỡ xuống quan tài, nói ra: "Tiểu Liên, lần này, người không cần lo lắng cho ta cúp á? Tại lão hồ đường, người nên nhìn thấy đều thấy được!"

Đến bây giờ, Hồng Liên xác thực tin tưởng Mục Phong có thực lực phá hủy Huyết Lang Bang phần lớn đường khẩu.

Cực kì thông minh Hồng Liên, hỏi ngược lại: "Người nói là, không quan tâm ta lại đi theo người đi?"

Mục Phong nhếch miệng vui lên, liên tục gật đầu, mở miệng nói: "Bên người có cái mỹ nữ cùng một chỗ chiến đấu, xác thực có thể tu tâm dưỡng tính, còn có thể đào dã tình thao!"

Nhưng là, mang theo nữ nhân, quả thật có chút phiền phức! Cho nên, người vẫn là lưu tại nơi này cho ta xem trọng xe đi!"

Thế nhưng là Hồng Liên, vẫn là muốn đi.

Mà Mục Phong, đành phải lần nữa cường điệu: "Người xinh đẹp như vậy nữ tử, hôm nay lại mặc vào như thế một thân quần áo đẹp đẽ, cùng ta đi vào chỉ sợ lại phải làm bẩn! Nghe lời, chính là ở đây!"

Hồng Liên cuối cùng đồng ý Mục Phong quyết định.

Nhưng là Hồng Liên cùng Mục Phong ước định: Nếu là Mục Phong nửa giờ không theo bên trong ra, nàng liền muốn đi vào tìm hần!

"Có thể có thể! Tiểu Liên, bái bai!"

Mục Phong nói xong, mang theo kia hai trăm cân tả hữu quan tài, giống mang theo một khối tấm gỗ nhỏ, thành thoi thành thoi hướng phi mã đường hang ổ đi đến.

Đi hai phút, Mục Phong rốt cục thấy được một nhà treo "Phi mã tắm rửa" chữ trung tâm tắm rửa.

Hắn là nơi này!

Mục Phong nói xong, lập tức con mắt cũng không nhìn người qua đường cùng tiếp khách, trực tiếp xông vào.

Mấy vị tiếp khách cô nương, gặp Mục Phong thế mà không tốn sức chút nào khiêng một cái thật hù dọa người quan tài tiến đến, lập tức phát ra vô số âm thanh thét lên.

Một vị lá gan hơi lớn một điểm cô nương, còn dúi dằng nói: "Ai, vị khách nhân này, ngươi là làm cái gì, ngươi đi nhầm cửa đi? Chúng ta nơi này là tắm rửa, ngươi khiêng cái quan tài tiến đến làm cái gì đây?"

Mục Phong cười nhạt một tiếng: "Ca ca không đi sai không đi sai! Các cô nương, không có chuyện gì đi nhanh lên đi! Ta không thích đánh muỗi từ, biết điều xéo đi nhanh lên! Nếu không, một màn kế tiếp, có thể sẽ để các ngươi rất khó chịu ư!"

Mấy cái phi mã đường đệ tử, gặp có người khiêng quan tài tiến đến, lập tức minh bạch có người gây chuyện tới.

"Có ai không, có người đập phá quán đến rồi!"

"Các huynh đệ, mau ra đây a! Có người khiêng quan tài đến rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Phi mã đường

Phi mã đường bang chúng, số ít người tại từng cái phòng tắm tuần tra, miễn cho có khách thoải mái qua sau không trả tiền. Hay là gặp một ít nhưng lừa gạt nam tử mười phần có tiền, ngẫu nhiên đến lần tiên nhân khiêu, cũng có thể kiếm một chút đồng tiền lớn.

Nhưng là càng nhiều đệ tử, giờ phút này ngay tại một gian trong đại sảnh một bên ôm cô nương, một bên uống chút rượu, còn một bên mã lấy Trương Thành.

Ngay tại đánh cược nhỏ các đệ tử, nghe được cái này hai tiếng hô to, nhao nhao quơ lấy gia hỏa, vọt ra.

Đám người bạo động, đại chiến sắp đến, động tĩnh rất lớn.

Vô số "Tắm rửa" nam khách nhân, nghe đến đó động tĩnh, mặc kệ xử lý không có làm xong sự tình, đều là trước trả tiền, nhặt lên hành lễ, tranh thủ thời gian chạy ra phi mã trung tâm tắm rửa.

Mục Phong gặp những này nam khách hốt hoảng chạy trốn, lập tức đề cao giọng, hô to một tiếng: "Các ngươi tất cả đứng lại cho ta!"

Mặc dù chạy mất mấy cái, nhưng là phần lớn người, vẫn là rất nghe lời dừng bước.

Mục Phong cười nhạt một tiếng cao giọng nói: "Về sau, phi mã tắm rửa đã không tồn tại nữa! Ai cũng không cho phép lại tới nơi này giải trí! Nếu ai chạy đến, ta nhất định khiến hắn biết chữ "chết" viết như thế nào!"

Đám người liên tục xưng "Vâng", hốt hoảng thoát đi.

Không ít sợ phiền phức cô nương, cũng là vội vàng rời đi phi mã tắm rửa.

"Nha a, ở đâu ra thói ma cà bông, lá gan rất mập a? Biết nơi này là địa phương nào sao?"

"Còn đuổi đi khách nhân của chúng ta, để bọn hắn vĩnh viễn đừng tới, còn muốn đoạn mắt chúng ta tài lộ?"

"Ngựa tề, thật là sống đánh nhau! Chơi hần!"

Ngay tại đám người ồn ào, nhao nhao phóng tới Mục Phong thời điểm.

Trong đại sảnh vang lên từng tiếng âm hùng hậu "Chậm" chữ.

Từ cái này thanh âm hùng hậu đến xem, cái này Phùng đường chủ, cũng là luyện qua công phu người, mà lại nội lực không thể coi thường.

Đám người nghe xong, dừng lại các loại động tác quá mức, đồng nói: "Tham kiến Phùng đường chủ!"

Phùng đường chủ, chính là cái này phi mã đường đường chủ, bản danh Phùng Đường, cùng Phùng lão hồ có người thân quan hệ.

Phùng Đường lệch béo, đầu tròn trán trước giữ lại một đoàn hình bầu dục trạng lớn chừng bàn tay toái phát, như cái Lão ngoan đồng.

Phùng Đường xem xét Mục Phong, lập tức mặt mày dữ tợn, lạnh lùng mày đứng đấy: "Ngươi chính là Mục Phong a? Ta vừa đạt được lão đại tin tức, nói ngươi chỉ dựa vào sức một mình, liền đã tiêu diệt ca ca ta Phùng lão hồ lão hồ đường a! Ngươi tốc độ thật nhanh a, ta đang chuẩn bị phái người đi tìm chết, ngươi cũng đã đánh tới ta phi mã đường đến rồi!"

Mục Phong đem quan tài trùng điệp ném ở bên trong đại sảnh, cười nói: "Ha ha, tốc độ nhanh sao? Đã rất chậm! Ta nhớ được, ta cùng giai nhân đi mua quần áo, còn ăn cơm xong, mới tới, các ngươi thế mà còn nói ta nhanh?!"

Phùng Đường một cước giẫm tại đen nhánh quan tài phía trên, dữ tợn cười một tiếng: "Mục Phong, ngươi giết ca ca ta Phùng lão hồ, hôm nay lại đến đây tiến đánh ta phi mã đường, nhưng là ngươi đi vào ta phi mã đường, lại không ra được ta phi mã đường! Ca ca, ngươi nghỉ ngơi đi, hôm nay, đệ đệ liền báo thù cho ngươi!"

Mục Phong nhất thời rất im lặng. Làm sao mỗi người nhìn thấy mình, đều nói mình đi vào đường khẩu, lại không ra được cái này đường khẩu đâu!

Mục Phong tà tà cười một tiếng, chỉ vào quan tài: "Ta còn thời gian đang gấp đâu! Có mỹ nữ chờ lấy ta đây! Ta chậm, nàng sẽ không chịu nổi tịch tịch tịch! Ha ha, Phùng Đường, ngươi nhìn ta cho ngươi đưa tới quan tài, có vừa người không a?"

"Ngựa tề, làm sao cùng chúng ta đường chủ nói chuyện đâu?!" Phùng Đường tiểu đệ bắt đầu kêu la.

Mà Phùng Đường, một cái bước xa, vượt qua quan tài, đi tới Mục Phong phía trước, "A a a" vài tiếng về sau, hút mạnh một hơi, khí xâu đan điền, còn ghim lên vài bộ, hai tay xuất hiện một đôi "Hổ trảo".

Nhìn Phùng Đường xuất quyền chiêu thức, Mục Phong biết cái này Phùng Đường hẳn là luyện qua hồ quyền loại hình quyền pháp.

"Ha ha, Phùng Đường, đừng ném người, ngươi hạ bàn đều bất ổn, còn đùa nghịch cái gì hồ quyền, lo lắng biệt xuất cái rắm đến!"

Mục Phong nói xong, Phùng Đường giật mình, nẩy phần ngu ngốc mà hỏi: "Cái gì, ngươi là thế nào nhìn ra ta nghĩ đánh rắm!"

Một cái vang độ rất mạnh, âm lượng cũng không thấp, trọng yếu nhất chính là nồng độ rất đậm cái rắm, thật bị Phùng Đường Phóng ra!

Đám người lập tức bưng kín cái mũi.

Phùng Đường tiểu đệ, vốn cho rằng Phùng Đường ra sân thời điểm, nói chuyện có chút khí thế, cho là mình đường chủ, nhất định có thể diệt đến đây đập phá quân Mục Phong, nào biết Phùng Đường lại tại cái này trong lúc mấu chốt, ra một cái đại xối, để đối với hần đỉnh giá rất cao các tiểu đệ, lập tức sĩ khí giảm lớn, từng cái giống quả cầu đa xì hơi.

"Phùng Đường! Đi vào đi! Ta nhìn ta làm cho ngươi quan tài, rất vừa người!"

Mục Phong tay trái che cái mũi, chân phải vừa bay, đập bay Phùng Đường thân thể.

Cùng lúc đó, Mục Phong đột nhiên gia tốc, giơ lên tay phải, hướng phía Phùng Đường thân thể, trùng điệp một chương vỗ hạ.

Đen nhánh quan tài, còn không có mở ra cái nắp đâu.

Thế nhưng là Mục Phong một chương này bỏ xuống, để Phùng Đường thân thể, trở nên giống như từ trên không trung rót xuống ngàn cân tảng đá.

Bành!

Một tiếng vang giòn, Phùng Đường thân thể trực tiếp xuyên thấu nắp quan tài tử, nằm trong quan tài đi, rốt cuộc không thể động đây!

Mà nắp quan tài từ phía trên, vừa vạn xuất hiện một cái nhân thể khuôn đúc đồng dạng trong suốt lỗ thủng.

Biết Phùng Đường cũng kết thúc, Mục Phong cũng không làm bộ, cũng không đáp lời, thuận thực, chính là một trận miếu sát.

Sau khi đánh xong, Mục Phong cũng không quay đầu lại, đi đến bên cửa, nhanh nhẹn lóc lên, tháo xuống "Phi mã tám rừa" chiều bài, trùng điệp ngã nát tại trên đường cái.

Đương Mục Phong lần nữa đi đến con đường này cuối thời điểm, lần nữa thấy được lo lắng nhìn quanh Hồng Liên.

"Ha ha, ta trở về, không có quá thời gian a?"

Hồng Liên lấy điện thoại di động ra định thời gian khí xem xét, vừa vặn tám phút!

"Phong ca, quá ngu! 8 phút, tuyệt đối không có quá thời gian!"

Lần này, Mục Phong trở về, không chỉ có tốc độ cực nhanh, liền liền thân bên trên cũng không có một tia vết máu, quần áo cũng không có kéo nứt vết tích.

Một lần nữa ngồi lên Lamborghini, Mục Phong phân phó nói: "Hướng hắc mộc đường xuất phát!"

Lúc đầu, rồi cái này phi mã đường gần nhất, chính là kia mười ba đường! Nếu là đi trước hắc mộc đường, liền phải lái xe nữa quán trở về.

Nhưng là Hồng Liên minh bạch, Mục Phong chính là như thế tùy hứng, đành phải lại hướng đường cũ trở về.

Huyết Lang Bang Tổng đường.

Cơ lão đại lần nữa nhận được điện thoại, biết được phi mã đường đã lại bị hủy tin tức, là tức giận đến liên tục đấm ngực.

"Mẹ trứng, ta Huyết Lang Bang qua nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ không ai tiến đến địa bàn của chúng ta đập phá quán! Đây là hôm nay, cái này Mục Phong, thế mà cười đến lão tử trên đầu bài phóng phân và nước tiểu đến rồi! Hồng Liên chưa bắt được, còn liền đập ta hai cái tròng tử! Tâm ta đau nhức a!"

Cơ lão đại một trận đấm ngực tru dài về sau, trong nháy mắt ổn định tâm thần, phân phó tả hữu hộ pháp: "Các người nhanh chóng truyền đạt mệnh lệnh của ta, để mười ba đường phái người tiếp viện hắc mộc đường! Nhưng là mười ba đường đoạn khánh rỗng, không được tự tiện rồi đi mười ba đường! Còn có, lần này, nhất định phải cho ta bắt được Hồng Liên, nếu không, đưa đầu tới gặp!"

Lại là nửa giờ đi qua.

Xe hành sử đến hắc mộc đường địa bàn biên giới địa giới.

Hồng Liên nói cho Mục Phong, hắc mộc đường, cũng không phải thực lực rất mạnh đường khấu, kì thực là một nhà quán bar!

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Hắc mộc quán bar

Mục Phong chỉ dựa vào sức một mình, ngay cả hủy Huyết Lang Bang hai cái đường khấu sự thật, để Hồng Liên đối Mục Phong càng ngày càng yên tâm!

Lần này, Hồng Liên biết điều canh giữ ở trong xe, vẫn là cùng Mục Phong "Ba mươi phút" trong vòng hạn.

Rất nhanh, Mục Phong tìm được "Hắc mộc quán bar".

"Tiên sinh, người muốn cái gì rượu, chúng ta lập tức cho người điều! Còn có, cần cô nương sao?"

Mục Phong ngồi tại quầy bar đối diện một trương tình xảo trước bàn, nhếch miệng vui lên:

"Rượu muốn mãnh liệt nhất! Cô nương cũng muốn, để các người đường chủ lão nương tới bồi bồi ta, vậy thì càng tốt hơn!"

Bên cạnh cái bàn khách nhân, nghe xong Mục Phong lời nói, lập tức bật thốt lên: "Oa, vị này soái ca, quả nhiên thật nặng khẩu vị!"

Thế nhưng là khách nhân kia lập tức cảm giác không đúng.

Cái này Mục Phong, nói là muốn đường chủ lão nương tới cùng hấn đấu! Khẳng định là đến gây chuyện!

Thế là, khách nhân kia vội vàng kết hết nợ, tranh thủ thời gian chuẩn bị.

Càng nhiều người, cũng bắt đầu nhao nhao rời đi.

Quầy bar tổng thanh tra, cũng coi như mình bạch, cái này Mục Phong thế nhưng là kẻ đến thì không thiện kẻ thiện thì không đến!

Quầy bar tổng thanh tra, là cái thanh âm làm nũng, cùng thái giám thanh âm có chút tương tự trung niên mập mạp.

Quầy bar tổng đài võ quầy hàng, cao giọng nói: "Ồ đâu ra đứa nhà quê, biết chúng ta hắc mộc quán bar là ai tài sản sao?"

Chính Mục Phong đi điều một chén rượu ngon, sau đó vui vẻ nói ra: "Thái giám chết bầm, nhanh đi dạy các ngươi đường chủ ra! Liên nói ta muốn đưa hấn một phần lễ vật!"

Cái này "Thái giám" gặp Mục Phong khẩu khí cuồng vọng đến cực hạn, trong lòng vẫn là có chút chột dạ, cứ việc tại trong địa bàn của mình.

Thế là, thái giám này, vẫn là sai sử một cái phục vụ viên tiến đến tìm đường chủ.

Cái này hắc mộc đường khẩu, nguyên bản cũng có chừng trăm hào bang chúng. Thế nhưng là Cơ lão đại ra lệnh, để bọn hấn đi trợ giúp lão hổ đường, còn muốn đuổi bắt Mục Phong Hồng Liên, phần lớn người đều đi ra!

Cho nên, Mục Phong lần này đại náo, mặc dù ra hơn mười tiểu đệ, nhưng là nhân số cũng không tính rất nhiều.

"Các huynh đệ, có người đến trên đầu chúng ta vùng phân, chơi hấn!"

Vậy đi đài tổng thanh tra ra lệnh một tiếng, hơn mười tiểu đệ là cùng nhau tiến lên.

Nhưng là Mục Phong hơi hốt liền đem xông ra bang chúng, tất cả đều đánh cho nằm xuống!

Liền ngay cả quầy bar tổng thanh tra, cũng ăn Mục Phong một trận quyền chân, thân thể như là tê liệt, không thể động đậy!

Hai phút đồng hồ trôi qua, nhưng không thấy hắc mộc đường đường miệng lão đại ra.

Mục Phong không khỏi có chút tâm phiền, vì giải buồn, quơ lấy một cây ống thép, bắt đầu nện như điên lên hắc mộc trong quán rượu rượu ngon tới.

Rượu vẩy ra, vỏ rượu vỡ nát. Toàn bộ đại sảnh, như là tắm nước.

Ba phút về sau, hắc mộc đường đường chủ "Độc nhãn sơn tặc" rút cục ra.

Cái này độc nhãn sơn tặc, trước kia chính là cướp bóc sơn trại vương, tâm ngoan thủ lạt, việc ác bất tận.

Về sau, độc nhãn sơn tặc bị Huyết Lang Bang thu phục, thành Huyết Lang Bang nanh vuốt một trong.

Nghe nói cái này độc nhãn sơn tặc, cũng là một cái người luyện võ, mà lại học được rất tạp, Hồng quyền, Hình Ý Quyền, Vịnh Xuân đều luyện qua.

Độc nhãn sơn tặc người chưa tới tiếng tới trước: "Ai vậy, dám đến ta hắc mộc đường giường oai, còn nói phải cho ta tặng lễ!"

Thẳng đến độc nhãn sơn tặc đi tới quán bar trong chính sảnh, gặp toàn bộ quán bar đều bị nện, ngay trần nhà tám phía dưới đèn treo đều đập sạch sẽ, mới giật nảy cả mình, biết là Mục Phong tới.

Độc nhãn sơn tặc hôm nay, không đến hai giờ, tiếp vào Cơ lão đại hai điện thoại, biết được lão hổ đường cùng phi mã đường đều bị Mục Phong cho bung, mình bạch trước mắt người này, chỉ có thể là Mục Phong.

Nghĩ đến trước mắt người này chính là Mục Phong, mà mình phần lớn bang chúng, đã phái đi ra, có thể nói là hang ổ trống rỗng, lập tức chạy ra chạy rong rong mồ hôi lạnh.

Độc nhãn sơn tặc, vừa đỡ người mù thấu kính, còn muốn thăm dò một chút: "Ngươi chính là Mục Phong?"

"Hiện tại đi không đổi tên ngồi không đổi họ, chính là Mục Phong! Ngươi nghĩ sao?"

Mục Phong nói xong, còn chớp lấy tay, thành thoi thành thoi đốt lên mũi chân.

Nguyên lai thật sự là Mục Phong!

Độc nhãn sơn tặc lập tức lại đánh run một cái, sắc mặt biến đổi lớn, bật thốt lên: "Mục Phong tiền sinh, ngươi phải cho ta tặng lễ, nhưng ta gặp ngươi tay

không a! Ngươi muốn đưa ta lễ vật gì?"

"Ha ha, lễ vật bây giờ còn chưa có! Bất quá, ca ca lập tức cho ngươi họa một cái!"

Mục Phong, như quen thuộc, tìm tới giấy cùng bút, tại một trương trên tờ giấy trắng, vẽ lên một ngục "Chuông".

Mục Phong vẽ xong, tự giác giãn bút họa trình độ còn không tệ, đường cong cân xứng, một mạch mà thành, rất có chuyên nghiệp họa sĩ phong phạm, lập tức đem tranh này giơ lên độc nhãn son tặc phía trước.

"Độc Nhãn Long, nhìn xem a, ta vẽ ra là cái gì?"

Độc nhãn son tặc tựa hồ hết sức e ngại Mục Phong, không thể không từ, đành phải dụi dụi con mắt, run rẩy nói: "Vẽ là một cái loa?"

Oa kháo! Loa?

Mục Phong vốn cho là mình giãn bút họa trình độ cũng không tệ lắm, kết quả gia hỏa này lại còn nói là "Loa" !

"Loa em gái ngươi a! Ngươi lại nhìn kỹ một chút!"

Độc nhãn son tặc, lại cẩn thận suy nghĩ một chút, hình như có sờ ngộ, nói: "Tựa như là cái linh đang?"

Oa kháo! Linh đang!

Xem ra ca ca giãn bút họa trình độ, có còn hay không là chuyên nghiệp như vậy a!

Thế là, Mục Phong đành phải lại móc ra trung tính bút, tại vừa vẽ chiếc chuông kia phía trên, thêm vào một cái "Chuông" chữ.

Về sau, Mục Phong lại đưa cho độc nhãn son tặc xem xét.

Độc nhãn son tặc phối hợp cái kia "Chuông" chữ, rốt cuộc minh bạch Mục Phong là đang vẽ chuông.

Cái này độc nhãn son tặc, rất nhanh minh bạch, Mục Phong tiền hán lễ vật, lại là một ngục tay vẽ chuông!

Đưa chuông, hài âm thế nhưng là "Tổng chung".

Độc nhãn son tặc lập tức dọa đến muốn chết, cầu xin tha thứ: "Mục Phong tiên sinh, ngươi không phải là phải cho ta 'Tổng chung' đi! A, van cầu ngươi, tha ta, ta bên trên có già, dưới có nhỏ!"

Độc nhãn son tặc nói xong, dưới quần phượng, còn ra hiện một cổ trọc hoàng chất lỏng, tản ra nhẹ mùi tanh tươi khí tức.

Mục Phong một thanh nắm chặt độc nhãn son tặc cổ áo, cả giận nói: "Ngươi trước kia không phải son tặc lập nghiệp, hiện tại làm sao như thế sợ rồi? Ta gặp vô số sợ bức, nhưng là từ chưa thấy qua ngươi như thế sợ! Tha ngươi, không có cửa đâu!"

Mục Phong nói xong, một cái xông quyền oanh ra, độc nhãn son tặc thân thể buông mình mềm nhũn xuống dưới.

Về sau, Mục Phong đem mình vẽ chiếc chuông này, nhẹ nhàng đặt ở độc nhãn son tặc trên thân thể, còn cầm trung tính bút đè ép sợ gió để thổi đi.

Mục Phong lại quay người lại, chỉ vào tàn phế mấy cái bang chúng, nói: "Đây chính là các ngươi Huyết Lang Bang khi để bằng hữu của ta hạ tràng! Các ngươi, cho các ngươi Cơ lão đại chuyển lời, hi vọng hần về sau lại nghĩ tìm ta bằng hữu phiền phức thời điểm, nhiều nghĩ lại một chút! Về sau còn dám chọc ta bằng hữu, các ngươi Huyết Lang Bang phải bỏ ra đại giới, nhất định so hiện tại cao hơn vô số lần!"

Mấy phút về sau, Huyết Lang Bang Cơ lão đại, lại nhận được hắc mộc đường khẩu bị hủy tin tức.

Cơ lão đại tức giận đến "Khụ khụ" không ngừng. Ho ra một cục đờm đặc bên trong, còn bí mật mang theo tơ máu.

"Mục Phong, ngươi đến cùng là thần thánh phương nào, thế mà một hơi hủy ta đông khu ba cái giá trị không phi đường khẩu, ta không để yên cho ngươi!"

Mà Tả hộ pháp, lập tức an ủi Cơ lão đại: "Bang chủ, chúng ta tại đông khu vương bài đường khẩu mười ba đường còn ở đây! Chỉ cần mười ba đường vẫn còn, chúng ta tại đông khu thế lực ngầm, liền có thể lại lần nữa trọng chấn!"

Chương 49: Vận dụng cổ võ giả

Mười ba đường, cũng là bởi vì đoạn khánh rồng vũ lực giá trị tại Huyết Lang Bang xếp hạng thứ mười ba mà gọi tên.

Ở trong mắt Hồng Liên, Mục Phong mặc dù rất biết đánh nhau, ngay cả ống thép đều có thể bẻ gãy, nhưng là, Hồng Liên nghe Mục Phong nói qua, hẳn trước kia chỉ là một sát thủ.

Sát thủ lợi hại hơn nữa, làm sao có thể đấu qua được cổ võ giả đâu!

Hồng Liên không muốn Mục Phong vì mình tiến đến mạo hiểm, trải qua một phen suy tư, vẫn là dừng lại xe.

Mà Hồng Liên lời nói, cũng tại Mục Phong trong dự liệu.

Nhưng là, hiện tại Mục Phong, thực lực tu vi đã khôi phục được hậu thiên trung kỳ, làm sao lại e ngại như thế một cái hậu thiên giai đoạn trước cổ võ giả.

Mục Phong cười nhạt một tiếng: "Cổ võ giả, nghe giống như xác thực rất ngu ngốc đáng về ! Bất quá, mười ba đường bất diệt, Huyết Lang Bang tại đông khu thể lực liền sẽ khôi phục hoàn sinh, cái này sớm muộn là cái tai họa! Một câu, đánh trẻ không bằng đánh sớm!"

Mà Hồng Liên, quan tâm bên trong lại dẫn phần nọ: "Mục Phong, ngươi đến cùng có hay không chăm chú nghe ta nói? Ta nói chính là cổ võ giả! Cổ võ giả, cổ võ giả, cổ võ giả, chuyện quan trọng cho ngươi lặp lại ba lần! Thật làm không rõ ràng, ngươi cái tên này làm sao luôn là một bộ không sợ trời không sợ đất đáng về a?"

"Ha ha, người không ngừng cuồng uống thiếu niên!" Mục Phong chỉ là tiếp tục về mặt cột nhà nói một câu.

Hồng Liên biết Mục Phong từ trước đến nay làm theo ý mình, tùy hứng mà không câu nệ, là tuyệt sẽ không nghe khuyên cáo của mình.

Thế là, Hồng Liên nói ra: "Lần này, không có thương lượng, ngươi đến cùng ta trở về! Chúng ta tạm thời không đi đánh mười ba đường! Núi xanh còn đó lo gì thiếu củi đun!"

Mục Phong có mấy phần không kiên nhẫn: "Ai nha, nữ tử lão bản, ngươi nếu là sợ hãi, chính ngươi đón xe trở về, ta một người đến liền có thể!"

"Ngươi đem ta Hồng Liên đương cái gì rồi? Ta làm sao lại vút xuống ngươi không để ý? Lại nói, nói sợ? Ta Hồng Liên sợ qua sao? Đi thì đi, cùng lắm thì cùng ngươi chết cùng một chỗ!"

Hồng Liên nói xong, giắt mạnh cửa xe, tiếp tục hướng mười ba đường xuất phát.

Tồn tốt xe, Hồng Liên gắt gao đi theo Mục Phong sau lưng, còn như cái sợ mất đầu tiểu nữ hài, đưa tay bắt lấy Mục Phong quần áo lần sau.

"Ha ha, Hồng Liên lão bản, lời kéo ta làm cái gì, muốn theo ta đi vào liền đi vào, lần này ta không ngăn cản ngươi!"

Hồng Liên lúc này mới buông lỏng ra Mục Phong góc áo.

Đi bộ một dặm lộ trình, Mục Phong hai người rốt cuộc tìm được mười ba đường hang ổ.

Mười ba đường chiếm diện tích quy mô, nhưng so sánh lão hồ đường còn muốn rộng lớn gấp bội.

Đại môn có điểm giống sơn trại cảm giác, nhưng là phối hữu điện tử hàng rào cửa, cạnh cửa dán hoa lệ gạch men sứ, lại lộ ra một chút hiện đại công nghiệp khí tức.

Cửa lớn nội bộ, là một mảnh rộng lớn diễn võ trường, ngày bình thường, mười ba đường các huynh đệ ngay ở chỗ này huấn luyện.

Diễn võ trường sát bên đại môn bên này, còn có bốn cái trạm gác, mỗi cái trạm gác phía trên, đều có người thay phiên trực ban.

Rất nhanh, lầu canh trạm gác phía trên bang chúng, phát hiện bộ dạng khả nghi Mục Phong hai người, lập tức đánh lên huyết sáo, tại diễn võ trường trên không thả một cái màu xanh đậm đạn tín hiệu.

Tín hiệu này đạn, không phải tiêu chuẩn đạn tín hiệu, hẳn là chỉ là ngòi nổ loại hình pháo cải tiến mà thành.

Đạn tín hiệu một phát, mười ba công đường Thiên huynh đệ, biết tất cả Mục Phong tới, lập tức bắt đầu cầm vũ khí, nhao nhao chạy ra diễn võ trường.

Điện tử hàng rào cửa, tự động mở.

Một cái sáu hầu tử, nhô ra một cái đầu: "Ha ha ha, người đến thế nhưng là Mục Phong cùng Hồng Liên? Oa nha, cái này Hồng Liên, quả nhiên như cái hồ ly tinh, mê người như vậy, khó trách chúng ta lão đại liền hết lần này tới lần khác coi trọng người!"

Một cái khác đầu trực, dẫn theo một thanh khảm đao, vọt ra, nhếch miệng cười một tiếng: "Ha ha ha, Mục Phong, chúng ta mười ba đường đã sớm biết người muốn tới! Chúng ta chỉ sợ người không đến đâu, kết quả người thật đến rồi! Ha ha ha, quá tốt rồi, chúng ta đường chủ lập công thời điểm đến!"

Mục Phong cùng Hồng Liên, thông dong bình tĩnh đi tới đại môn, chậm rãi hướng trong diễn võ trường ở giữa đi đến.

Xông Mục Phong hai người vọt tới người thế nhưng là hàng trăm hàng ngàn, nhưng là ai cũng không dám gần sát Mục Phong.

Một cái miệng thẳng tâm nhanh đệ tử, còn nói thẳng ra: "Mục Phong, chúng ta biết người rất biết đánh nhau! Nghe nói người chỉ dựa vào sức một mình, tại trong vòng ba tiếng, ngay cả hủy ta Huyết Lang Bang tam đại đường khẩu. Chúng ta biết không phải là đối thủ của người, không cùng người đánh! Người đã tới, có loại đi cùng chúng ta đường chủ đánh a!"

"Đúng, cùng chúng ta đường chủ đánh tới!" Đám người bắt đầu không hẹn mà cùng núi thở.

Đi trong chốc lát, Mục Phong hai người, trông thấy diễn võ trường phía trên, có một cái cao cao đứng sừng sững quần dây thừng lôi đài.

Chung quanh lôi đài bốn cái cột gỗ từ bên trên, còn cắm các loại cờ màu. Những quân cờ này, hẳn là mười ba đường phân cờ cờ xí.

Dưới lôi đài, còn có một cái mỹ nữ phương trận, nhân số ước chừng có hai ba mươi người.

Những này mặc bạo lộ, dáng người mỹ lệ nữ tử, cầm trong tay đã kích, thổi nhạc khí, phía trước nhất nữ tử phía trước còn có một loạt tay trống.

"Ha ha, cái này đội cổ động viên, tốt low!"

Mục Phong cười nhạt một tiếng, nói.

Đến cái này trong lúc mấu chốt, Mục Phong y nguyên cười được, Hồng Liên không khỏi cảm giác có chút im lặng.

Nhưng là, Hồng Liên vẫn là hào phóng kéo Mục Phong tay, hướng phía kia cao lớn lôi đài đi đến.

Mục Phong đi một trận, một cái có chút địa vị già kỳ chủ tiến lên đón, tập trung nhìn vào, phát hiện Hồng Liên thế mà kéo Mục Phong tay, mặt mo không khỏi hơi nhú lại.

Về sau, kia già kỳ chủ mới nói ra: "Thôi đi, thật sự là khổ chúng ta Cơ lão đại, thế mà thích như thế một cái yêu nữ lão bản. Thật tình không biết, người ta trong lòng sớm đã có tiểu bạch kiểm!"

Già kỳ chủ nói xong, mới lắc lắc trong tay đại đao, bồi dài hai tắc sợi râu, cười lạnh nói: "Người chính là Mục Phong? Ha ha ha, quả nhiên vẫn là có chút đảm lượng, thế mà thực có can đảm đến ta mười ba đường đập phá quán! Ha ha ha, bất quá a, đợi chút nữa, chúng ta đường chủ sẽ ở trên lôi đài, tự mình cùng người luận bàn!"

Một người khác ồn ào nói: "Chúng ta đường chủ còn nói, hôm nay liền muốn cho chúng ta những thứ nhỏ bé này mở mang tầm mắt! Để chúng ta mở mang kiến thức một chút cái gì là cổ vũ giả lực lượng!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cự Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Mười tám chén

Đi đến phía dưới lôi đài, già kỳ chủ lần nữa lên tiếng: "Mục Phong tiên sinh, người đầu tiên chờ chút đã, chúng ta đường chủ đợi chút nữa liền đến. Hiện tại, người là đến bên kia quan sát ghế khách quý vị bên trên uống chút trà, vẫn là lên trước lôi đài!"

"Đi trước uống chút trà đi!"

Mục Phong thân nhiên nói, lôi kéo Hồng Liên liền đi.

Già kỳ chủ đem Mực Phong cùng Hồng Liên, ngênh đón đến hai tám coi như là qua được bàn bát tiên bên cạnh, vội vàng châm trà rót rượu.

Già kỳ chủ gặp Mực Phong như thế không có lòng đề phòng, lập tức mừng thầm, nói thầm trong lòng nói: Ha ha ha, tiểu tử thú này, vẫn là tuổi còn rất trẻ a, người trẻ tuổi chính là dễ dàng kiêu ngạo, một kiêu ngạo liền coi chính mình có thể lên ngôi. Thật tình không biết, giang hồ bộ bộ kinh tâm!

Mực Phong cẩn thận hơi đánh giá già kỳ chủ đưa cho Hồng Liên trà xanh, cười một tiếng:

"Ha ha, Hồng Liên, ngươi có thể hát!"

Mà Mực Phong một suy nghĩ chén rượu của mình, lập tức mình bạch, chén rượu của mình bên trong, đã bị hạ một loại chợ đen bên trong mới có thể mua được "Tán công hoàn".

Loại này tán công hoàn, không chỉ có độc tính, còn có thể để có công phu người nhanh chóng tán đi công lực.

Thế nhưng là Mực Phong ngay cả lòng mảy đều không hề nhú một lần, ca ngợi một câu: "Rượu ngon a rượu ngon, cửa vào ngọt, vào trong bụng nhất định có thể thấm vào ruột gan!"

Mực Phong nói xong, tại trước mắt bao người, đem chén rượu kia uống một hơi cạn sạch.

Một màn này, nhưng làm người vây xem, tất cả đều cho ngây ngẩn cả người.

Cho rượu liền uống, mà lại uống đến như thế thông dong, bình tĩnh như thế, như thế có phạm, không thể không đem đám người kinh ngay tại chỗ.

Hồng Liên cũng không muốn uống Huyết Lang Bang đồ vật, lập tức đem ly kia trà ném xuống đất.

Theo Hồng Liên, Huyết Lang Bang bất kỳ vật gì coi như không có độc, đều rất bản.

Hồng Liên gặp Mực Phong uống một hơi cạn sạch, lập tức kiêu giân: "Mực Phong a, ngươi là nào loại nào?"

Già kỳ chủ không nghĩ tới Mực Phong lại dám uống, đầu tiên là bị Mực Phong khí thế dọa sợ.

Già kỳ chủ phảng phất nhìn thấy, Mực Phong sau lưng, ần ần có loại thần bí quang hoàn sắc thái.

Nhưng là già kỳ chủ lấy lại tinh thần, lại mình bạch Mực Phong chỉ là cái không có giang hồ lịch duyệt tiểu tử ngốc.

Bây giờ Mực Phong uống xong tán công hoàn, đợi chút nữa được lực phát tác, khả năng một lá cờ chủ hòa hương chủ, đều có thể chế phục Mực Phong.

Bất được Mực Phong, lại bắt đi Hồng Liên, đây chính là thiên đại công lao một kiện, Cơ lão đại nhất định thưởng rất nhiều đồng tiền lớn tiền.

Mực Phong lại xem xét già kỳ chủ cùng cái khác vây xem trợ giúp, gặp bọn họ khoe miệng đều có cười trộm dấu hiệu, giả bộ như không nhìn thấy, nói một tiếng: "Già kỳ chủ, rượu của ngươi tốt, lại cho ta đến một chén!"

Già kỳ chủ nghe xong, lập tức hít vào một ngụm khí lạnh!

Đây là người nào a, uống một chén còn chưa đủ, thế mà còn chủ động lại muốn một chén!

Ha ha, tự gây nghiệt thì không thể sống! Ta liền thành toàn ngươi! Già kỳ chủ nghĩ như vậy, khôi phục thần sắc, tươi cười, tiếp tục cho Mực Phong rót rượu!

Không Có Hồng Liên ngăn cản, Mực Phong tiếp tục uống rượu ngon.

"Chén thứ hai!"

"Chén thứ ba!"

"Thứ mười tám chén!"

Đám người tại đêm lấy Mực Phong uống rượu độc lưng chén số.

Mực Phong một hơi uống xong rỗng rã mười tám chén tán công hoàn rượu độc, mới ngừng lại được.

Mà đám người vây xem, triệt để sợ ngây người.

Toàn bộ diễn võ trường, ngoại trừ nghe được gió nhẹ khẽ vuốt cờ màu thanh âm, không còn gì khác thanh âm.

Mực Phong như thế vui sướng uống vào rượu ngon, lập tức để già kỳ chủ có chút hoài nghi mình.

Già kỳ chủ nghĩ thầm Có phải hay không lão tử sai lầm, đem không có độc rượu cho bụng tôi rồi?

Bằng không, cái này Mục Phong uống nhiều như vậy, làm sao thí sự đều không có?

Không được, được bản thân kiểm nghiệm một chút.

Thế là, già kỳ chủ bùng qua bầu rượu, mình rót một chén, cất cao giọng nói: "Nghe Mục Phong tiên sinh nói chính chúng ta nhà rượu uống rất ngon, ta con sâu rượu đều bị câu đi lên!

Chính ta cũng uống một chén nếm thử tư vị!"

Bất quá, già kỳ chủ nâng cốc bùng đến mình bên miệng, lại chậm chạp không chịu uống xong.

Già kỳ chủ trải qua một phen suy nghĩ đấu tranh, vẫn cảm thấy mình hẳn là bùng đến không có độc rượu, lúc này mới lấy hết dũng khí, bóp cái mũi, đem chén rượu kia uống một hơi cạn sạch.

Thế nhưng là kia già kỳ chủ, vừa uống xong chén rượu kia, lập tức cảm giác tứ chi bất lực, miệng sùi bọt mép, thể nội khí tức đột nhiên bành trướng, va đập vào mình cái bụng, cường hãn khí lưu đều nhanh đem mình cái bụng cho no bạo!

Già kỳ chủ rút cục chống đỡ không nổi, hô lớn một tiếng: "Ta nói, người uống làm sao lại không có việc gì, lão tử vừa quát liền muốn biến phế vật!"

Mấy cái bang chúng gặp già kỳ chủ mình uống rượu độc đến mình, sau khi khiếp sợ, lập tức phản ứng lại, hét lên: "Nhanh nhắc già kỳ chủ đi đoạt cứu!"

Già kỳ chủ bị khiêng đi, tất cả mọi người đối Mục Phong quăng tới ánh mắt khó hiểu! Đây rốt cuộc là thế nào một cái thần bí cao nhân a, lại có thể uống liền mười tám chén rượu độc.

Nhưng là, phần lớn người, vẫn là cảm giác Mục Phong chỉ là công lực quá tốt, nhất thời bị đè nén độc tính. Nhưng là độc kia tính, cuối cùng sẽ là bạo phát. Chờ Mục Phong độc trong người thuốc phát tác, Mục Phong coi như xong.

Mà Hồng Liên, đã sớm tức giận đến mặt mũi tràn đầy đỏ lên.

Hồng Liên ân cần sờ một cái Mục Phong bụng, hỏi: "Người thật không có sự tình?"

Mục Phong nhếch miệng vui lên: "Ha ha, tạm được!"

Ngay lúc này, trên quảng trường truyền một tiếng lớn loa nữ tử duyên dáng gọi to âm thanh:

"Đường chủ đến!"

Nghe được "Đường chủ đến" ba chữ, hơn ngàn mười ba đường bang chúng, đều là thần sắc trang nghiêm, đưa ánh mắt triều đình chủ sắp xuất hiện phương hướng nhìn lại.

"Ha ha, tiểu Liên lão bản, nhìn thấy không? Bọn hần đường chủ uy vọng rất cao!"

Hồng Liên tròn nhìn Mục Phong một chút: "Nói nhảm! Người ta thế nhưng là cô vợ giả! Từ trước đến nay đều là người bình thường triều bái tồn tại!"

Đồng đông đồng!

Nhịp trống dày đặc đập trùng.

Loảng xoảng bang!

Phá hướng phá hướng đồng la cũng gõ.

Lôi đài một phương khác, lập tức trải ra một đầu thảm đỏ.

Thảm đỏ hai bên, yêu diễm nữ tử cầm dải lụa màu nhẹ nhàng nhảy múa.

Mục Phong mỉm cười, lôi kéo Hồng Liên vạt áo, nói: "Nhìn, có hay không tai to mặt lớn ra sân tú cảm giác?"

"Thôi đi, người còn cười được!"

Trên thảm đỏ, một cái ở trần, cơ bắp thành khối, tú lấy đầu trọc, chân trần, chỉ mặc một đầu quyền kích quần cụt uy vũ nam tử trung niên, bị mấy cái dáng vẻ thướt tha mềm mại mỹ nữ trước ủng sau chen đẩy ra.

Đoạn khánh rỗng chân trần bước lên thảm đỏ, mới bên trái phát phát tay, bên phải chào hỏi một chút, khi thì ném ra ngoài mấy hòn gió.

Các bang chúng gặp đoạn khánh rỗng hào hứng tốt như vậy, đều núi thờ lên "Đường chủ", "Đường chủ" lời nói tới.

Đoạn khánh rỗng giả vờ giả vệt gần hai phút, mới đi đến được cao hai trượng vậy đây thường dưới lồi đài đến, hô to một tiếng: "Các huynh đệ, bêu xấu!"

Đoạn khánh rỗng nói xong, lập tức chân trần đạp địa, một cái nhanh nhẹn lộn ngược ra sau, nhẹ nhàng tránh lên cao hai trượng lồi đài.

Giờ phút này, tán dương âm thanh một mảnh:

"Đường chủ chính là trâu a, không hổ là cổ võ giả!"

"Một cái lộn ngược ra sau liền có thể nhảy lên cao hai trượng lồi đài, đơn giản đánh vỡ kỷ lục thế giới a!"

"Đường chủ uy vũ!"

"Đường chủ vô địch!"

Đoạn khánh rỗng chân trần đứng tại trên đài cao, mới cực điểm khinh miệt hướng phía dưới quét qua xem, âm thanh lạnh lùng nói: "Ai là Mục Phong a, không phải nói muốn tới nện ta mười ba đường tràng từ sao? Có gan liền lên cho ta đến!"

Đoạn khánh rỗng nói xong, một cái mang theo huyết sáo trọng tài, mới ông cụ non từ trên bậc thang, từng bước một đi lên lồi đài.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Ta để ngươi ba chiêu

Cái này trọng tài động tác cùng lúc trước đoạn khánh rỗng nhanh nhẹn lộn ngược ra sau so ra, đơn giản chính là trời và đất khác nhau, lập tức dẫn tới đám người một trận cười vang.

Phía dưới lồi đài, mọi người gặp Mục Phong còn không có động tĩnh, đều kêu la:

"Lên a!"

"Ngươi mẹ nó mau tới a!"

"Đi lên ném thử chúng ta cao quý vô cùng cổ võ giả nắm đấm đến cùng có cứng hay không a!"

Mà Hồng Liên, y nguyên rất lo lắng, hỏi: "Hiện tại kiên trì được sao!"

Mục Phong hướng Hồng Liên hoạt bát vút ra một cái mị nhãn, mới nhếch miệng vui mừng mà nói: "Ta mang ngươi cùng một chỗ lên đi. Ngươi ở phía dưới, ta không yên lòng!"

Mục Phong mang theo Hồng Liên tiến đến, liền nhất định phải cam đoan Hồng Liên an toàn.

Chỉ cần Hồng Liên tại cách mình 20 m khoảng cách bên trong, Mục Phong liền tuyệt đối có năng lực để Hồng Liên không chút nào tổn thương.

Hồng Liên cũng ngẫm hiểu lẫn nhau, đi theo Mục Phong chậm rãi hướng lồi đài đi đến.

Mục Phong cũng sẽ không giống đoạn khánh rỗng như thế khoe khoang, như thế thích hù người.

Tương phản, Mục Phong vì hòa hoãn giải trí bầu không khí, trước cho mọi người biểu diễn một cái tiết mục.

Mục Phong gọi Hồng Liên trước từ cầu thang đi lên, chính mình mới chậm ung dung khom lưng đạp trên cầu thang.

Mục Phong bộ này suy dạng, lập tức dẫn tới đám người cười to.

"Ha ha ha, các ngươi nhìn a, hần thang dây từ cái kia sợ dạng, quá suy!"

"Chính là chính là, đơn giản cùng kia giả trọng tài đồng dạng! Ngay từ đầu, khí thế liền bại bởi chúng ta đường chủ!"

"Như thế một cái suy bức, thế mà muốn khiêu chiến chúng ta đường chủ, ha ha ha, quá không tự lượng sức!"

Mục Phong gặp mọi người cười đến thật sung sướng, không khỏi biểu diễn dụng bạo rap, dứt khoát chơi một cái càng lớn.

Mục Phong mới vừa đi mấy cấp cầu thang, đột nhiên trọng tâm bất ổn, thân thể nghiêng về phía sau, liền muốn từ trên cầu thang một lần nữa cho ngã xuống.

"Ha ha ha, các người nhìn, đi cái bậc thang đều đi bất ổn, còn muốn ngã xuống, cười chết người!"

"Chỉ sợ là ta chúng ta đường chủ khí thế dọa cho đến run chân đi?"

Đám người một trận ồn ào.

Mục Phong diễn kỹ này, xác thực có thể so với một tuyến minh tinh.

Liền ngay cả Hồng Liên đều bị Mục Phong cho che lại.

Hồng Liên gặp Mục Phong ngã sắp xuống, tranh thủ thời gian cong người chạy xuống, một thanh đỡ Mục Phong.

Hồng Liên một thanh đỡ lấy Mục Phong thời điểm, vừa vận đem Mục Phong đầu, kéo đến mình khe rãnh bên trong.

Hai mặt thịt đỏ đỏ vách tường, che đến Mục Phong có chút không thở nổi.

Mặc dù có chút ngạt thở, nhưng là có ấm áp, có mềm mại độ, mà lại hương khí thấm người, co giãn rất tốt.

Hồng Liên phù chính phù phong, Mục Phong mới rốt cục thật dài hít thở một cái không khí mới mẻ.

Thế nhưng là hút mạnh một cái, có cảm giác bên lỗ mũi có chút nóng cay cảm giác.

"Mục Phong, người thật giống như chảy máu mũi!" Hồng Liên nói xong, tranh thủ thời gian móc khăn che mặt cho Mục Phong lau!

"Ha ha, không có việc gì! Bất quá vừa rồi thật tốt buồn bực người a!"

Mục Phong nói xong, lúc này mới lôi kéo Hồng Liên, từng bước một đi đến lõi đài.

Về sau, Mục Phong một chỉ kia già trọng tài, nói: "Người cũng mắt mờ, làm cái gì trọng tài! Huýt sáo lưu lại, người cút xuống cho ta!"

Kia già trọng tài, có chút không hiểu: "Nếu là không có ta, ai tới làm trọng tài a?"

Mục Phong chỉ vào Hồng Liên: "Nàng tới làm! Ánh mắt của nàng tốt, người cũng đẹp, làm trọng tài coi như các người mười ba đường phúc phận! Cái còi lấy ra đi!"

Già trọng tài còn rất nghe lời, ngoan ngoãn giao ra cái còi, xám xịt đi xuống lõi đài.

Giờ phút này, đoạn khánh rỗng lặng lẽ như lưỡi dao, miết thị một chút Mục Phong, cười như điên nói: "Ha ha ha, A ha ha ha, người chính là Mục Phong? Nguyên lai gây đến giống khối xương sườn a!"

Đoạn khánh rỗng hoàn toàn không có đem Mục Phong để vào mắt, đi đến vây dây thừng một bên, gạt ra giọng cười nói: "Các huynh đệ, các người nhìn như thế một cái xương sườn, có thể đánh thắng ta sao?"

"Không thể ! !"

Tiếng trả lời rất chính tề, mà lại rất vang dội.

Đoạn khánh rỗng sờ lên mình đầu trục, mới xoay người, uốn éo cái mũi, nói: "Như thế một cái bề ngoài xấu xí xương sườn, thế mà có thể phá hủy ta Huyết Lang Bang ba cái đường khẩu, làm sao có thể? Ta từ đầu đến cuối không chịu tin tưởng! Mục Phong a, thân phận của ta người cũng có thể là biết, thế nhưng là cô vũ giả a! Cô vũ giả rất cao quý, chúng ta Huyết Lang Bang tổng cộng còn chỉ có mấy cái như vậy cô vũ giả đâu! Ta diệt người, ngại dơ tay! Người nếu là sợ, nhanh chóng cho ta dập đầu ba cái!"

Nào biết, Mục Phong giờ phút này gạt ra giọng cao giọng thét lên một tiếng: "Đầu trục đường chủ, ta biết người là cô vũ giả! Cô vũ giả, nhiều hiếm có đồng dạng! Đến, ca hiện tại trước hết để cho người ba chiêu!"

"Để người ba chiêu" vừa ra, toàn trường chấn kinh.

Người ở dưới đài, tất cả đều á khẩu không trả lời được.

Liền ngay cả Hồng Liên, cầm ở trong tay cái còi, cũng lập tức trượt xuống đến lõi đài trên mặt đất.

Sau nửa ngày, mọi người kịp phản ứng, lần nữa bắt đầu ồn ào:

"Ha ha ha, thực sẽ giả! Chỉ bằng hấn, còn nói muốn để chúng ta đường chủ ba chiêu!"

"Ha ha ha! Ngay cả đi đường đều kém chút ngã sấp xuống, hiện tại bắt đầu trang bức!"

"Đúng đây, còn uống mười tám chén rượu độc, thế mà còn cuồng vọng nói muốn để chúng ta đường chủ ba chiêu! Không phải là bị rượu độc cho độc gốc hả?"

Trên đài đoạn khánh rỗng, thế nhưng là cười đến giữa tới giữa lui, chỉ kém cười ra nước mắt được.

Thế nhưng là Mục Phong, hai tay ôm chệp, nhếch miệng lại lần nữa cao giọng nói: "Đoạn khánh rỗng, thôi ma cà bông, ngươi không có nghe lắm, ta vừa rồi chính là đang nói ta muốn để ngươi ba chiêu!"

"Thôi ma cà bông" ba chữ, tại đoạn khánh rỗng nghe tới, mười phần chơi tai.

Giống đoạn khánh rỗng loại này cổ võ giả, giống đến đều bị cung cấp! Nghe quen dễ nghe mật ngữ, chỗ nào có thể nghe người khác nửa câu chữ mắng!

Trong lúc nhất thời, đoạn khánh tím rờng bên trong lửa giận ầm ầm.

Đoạn khánh rỗng thu hồi tiểu dung, cả giận nói: "Cháu trai, thế nhưng là tự ngươi nói muốn để ta ba chiêu! Đã ngươi muốn chết như vậy, ta liền thành toàn ngươi đi! Ta cũng nói cho ngươi, ta không cần ba chiêu, ta một đầu ngón tay cũng

có thể diệt ngươi!"

"Ha ha, đến a! Tôi thử một chút!"

Mục Phong nói xong, Hồng Liên một lần nữa nhặt lên huyết sáo, trong lòng mười phần khẩn trương thối một tiếng huyết sáo, nhắc nhở tranh tài chính thức bắt đầu.

Đoạn khánh rỗng, lắc lắc cánh tay, xoay xoay cổ, mới đưa tay phải ra một cây ngón trỏ, trong miệng "A... Nha nha" trách móc không ngừng.

Ngưng tụ cổ võ lực lượng ngón tay, như điện quang hỏa thạch, hướng Mục Phong nơi tìm đâm tới.

Người ở dưới đài, mở to hai mắt thật to, cũng không dám thở mạnh, sợ bỏ qua cái này cổ võ giả xuất thủ kinh người hình tượng.

Trên đài Hồng Liên, vành mắt hồng hồng, lòng đang nhảy tung, không dám nhìn kỹ quá trình chiến đấu, đành phải yên lặng nhắm mắt lại.

Đoạn khánh rỗng ngón tay, vừa gần sát Mục Phong quần áo, lập tức cảm giác một cổ sức mạnh cực kỳ cường hãn phản chấn trở về.

Răng rắc!

Ngay trong nháy mắt này, đoạn khánh rỗng cây kia ngón tay, trực tiếp bị chấn vì hai đoạn.

Rớt xuống một đoạn ngón tay đoạn khánh rỗng, lập tức phát ra một tiếng kêu thảm như heo bị làm thịt: "Ôi, ngựa tề, lão tử ngón tay thế mà đoạn mất!"

Vạn phần chờ đợi hơn ngàn Huyết Lang Bang đệ tử, nghe được đường chủ kêu thảm, cũng còn không có hiểu rõ là thế nào một chuyện tình, chỉ là mở rộng ra miệng.

Mà Hồng Liên, phân biệt ra tiếng kêu thảm thiết là đoạn khánh rỗng, trên mặt hiển hiện tiểu dung, mới dám mở ra một đôi mắt như nước đôi mắt đẹp.

Đoạn khánh rỗng đoạn mất một ngón tay, cảm thấy mình mặt mũi mất hết, lập tức cố nén kịch liệt đau nhức, quyết tâm liều mạng, một quyền hướng Mục Phong lần nữa đánh tới.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Nên ta biểu diễn

Đoạn Khánh Long vốn cho là một đầu ngón tay cũng có thể diệt Mục Phong, nhưng là không nghĩ tới kết quả là mình đoạn mất một ngón tay.

Lần này, Đoạn Khánh Long không dám tiếp tục khinh thị Mục Phong.

Đoạn Khánh Long nhìn đau oanh ra một quyền này, thế nhưng là sử dụng mình chín thành cổ võ lực lượng.

Thế nhưng là, đương Đoạn Khánh Long hữu quyền vừa đập nện tại Mục Phong trên lồng ngực thời điểm, cảm giác Mục Phong lồng ngực lại là như thế cứng rắn, tựa như sò sò đập nện tại thép tấm phía trên đồng dạng.

Răng rắc!

Đoạn Khánh Long cổ tay phải lại bị cứng rắn như sắt lồng ngực cho phản chấn đến trật khớp.

Đoạn Khánh Long một trận kêu thảm như heo bị làm thịt: "A, lão tử cổ tay."

Lần này, dưới đài người xem, thế nhưng là triệt để minh bạch. Bọn hắn như thế sùng bái cổ võ giả, thế mà liên tiếp bại hai chiêu, mà lại là tại Mục Phong để hắn tình huống hạ.

Mười ba đường các tiểu đệ, không khỏi nhao nhao cúi đầu, miệng bên trong bắt đầu mắng liệt.

Trên đài Hồng Liên, lần này không có nhắm mắt, thế nhưng là đem toàn bộ quá trình chiến đấu thấy nhất thanh nhị sở.

Hồng Liên gặp Đoạn Khánh Long đánh người không thành phản chấn trật khớp cổ tay của mình, nguyên bản tích lũy ở trong lòng lo lắng, cũng dần dần tiêu tán.

Hồng Liên rốt cục yên tâm, trên mặt cũng hiện lên tiểu dung, trong lòng còn đang lầu bầu: Trời ạ, Mục Phong đến cùng còn có bao nhiêu bí mật là ta không biết? Loại này hậu thiên giai đoạn trước cổ võ giả, ở trước mặt hắn thế mà lộ ra như thế chật vật.

Hồng Liên nói thầm thời điểm, nhưng không có quên mình thế nhưng là lâm thời trọng tài, tranh thủ thời gian thổi cái còi, dịu dàng nói: "Đoạn Khánh Long, Mục Phong tiên sinh đã để hai người hiệp! Người chỉ có một cơ hội cuối cùng!"

Tức hỏn hỏn Đoạn Khánh Long, hét to một tiếng: "Cái này sao có thể? Ta thế nhưng là cổ võ giả, ta cũng không tin còn không đánh lại người một cái xương sườn!"

Đoạn Khánh Long nói xong, thế nhưng là sử xuất 120% cổ võ giả lực lượng, đem tất cả lực lượng quán chú bên phải trên đùi, sau đó một cái bay xông, một cước hướng Mục Phong lồng ngực đập tới.

Mặc dù chính Mục Phong nói muốn để Đoạn Khánh Long ba chiêu, nhưng là Mục Phong cũng không thích người khác cầm chân đá chính mình.

Mục Phong biến thành một đạo tàn ảnh, nhẹ nhõm né tránh Đoạn Khánh Long một cước này.

Đá một cái trống không Đoạn Khánh Long, lại thu lại không được chân, không xỏ giày chân phải, một cước đá vào một cây đại mộc trên cây cột, "Răng rắc" một tiếng, thế mà đem kia thùng miệng thô cột gỗ từ đá gãy, vài lần cò màu nhao nhao.

"Mẹ trướng! Người hỗn đản này tốc độ làm sao nhanh như vậy?" Đoạn Khánh Long không thể tin được nói lời nói, rốt cục tại trên lôi đài ổn định thân thể, sau đó hỏi tiếp: "Chẳng lẽ, chẳng lẽ người cũng là cổ võ ——"

Cũng liền ở thời điểm này, dưới đài mười ba đường bang chúng, gặp Đoạn Khánh Long lại thua một chiêu, rốt cục tất cả đều giống quả cầu da xì hơi, nhao nhao đem đầu chôn đến càng thêm thấp.

Hồng Liên thổi cái còi, hô to một tiếng: "Đoạn Khánh Long, ba chiêu đã đánh xong! Phía dưới tiến vào tự do cách đấu!"

Mục Phong cười lạnh, sò sò nắm đấm, lau lau chường, hô to một tiếng: "Đoạn Khánh Long, người biểu diễn xong, hiện tại đến phiên ta tới biểu diễn!"

Một cái gió táp cuồng thiểm, Mục Phong đã lên đến Đoạn Khánh Long sau lưng, hướng phía Đoạn Khánh Long chính là một cước đá ra!

"Ha ha, người không phải cổ võ giả sao? Cho là người đa ngu đâu, nguyên lai cũng không trải qua đánh a!"

Mục Phong nói xong, cúi người nhắc lên Đoạn Khánh Long thân thể, để tại không trung, sau đó lại hướng phía Đoạn Khánh Long thân thể bổ sung một cước.

Đoạn Khánh Long thân thể, bỗng nhiên hướng bầu trời bay đi lên, thẳng tắp bay đến cách mặt đất cao hơn mười trượng địa phương, mới rốt cục cấp tốc xuống tới.

Bành!

Đoạn Khánh Long lần nữa xuống tới thời điểm, lại là cũng không nhúc nhích được nữa.

Mục Phong biết Đoạn Khánh Long đã, trực tiếp lại bỏ một cước, đem Đoạn Khánh Long hướng dưới đài bang chúng đá vào.

Về sau, Mục Phong mới nói với Hồng Liên: "Đánh xong, nên kết thúc công việc, chúng ta đi thôi!"

Đoạn Khánh Long thân thể, bị đập đến trong đám người thời điểm, rất nhanh liền có người hô to: "Ai nha, không xong, chúng ta Đoàn đường chủ cũng bị diệt!"

Thế nhưng là, Đoạn Khánh Long chết, cũng không có gây nên quá lớn phản ứng.

Bang chúng tựa hồ có chút chết lặng.

Thậm chí, bọn hắn còn có chút oán hận Đoạn Khánh Long.

"Ngựa tặc a, còn cở võ giả, vốn cho là có thể vì chúng ta mười ba đường xả giận."

"Cái gì mấy cái cở võ giả, bị người đánh cho ngốc hết chỗ chê, chết đáng đời!"

"Đồ ngốc a, ngay cả Đoàn đường chủ đều đã chết, các ngươi còn lo lắng cái gì, chạy mau a!"

Có người nhắc nhở "Chạy mau", đám người ngược lại là cảm thấy rất có đạo lý, nhao nhao chạy trốn.

Đương nhiên, cũng có vài chục cái không sợ chết con tôm nhỏ, lại dám đến khiêu chiến Mục Phong.

Bất quá, thuần thực, tất cả đều bị Mục Phong nhẹ nhõm giải quyết.

Mục Phong gặp mười ba đường phân lớn người cũng đã chạy trốn, cũng không đuổi theo, chỉ là bắt lấy một vị kỳ chủ, nói cho hắn biết, tranh thủ thời gian mang theo Huyết Lang Bang thế lực còn sót lại lăn ra đồng khu, về sau cũng dừng lại đến tìm hắn bằng hữu phiền phức.

Hai mươi phút về sau, Mục Phong cùng Hồng Liên, xuất hiện lần nữa Lamborghini bên trong.

Huyết Lang Bang Tổng đường.

Cơ lão đại vận dụng cở võ giả, thế nhưng là đối Đoạn Khánh Long chiến đấu, mười phần quan tâm.

Cơ lão đại còn triệu tập Huyết Lang Bang tổng bộ đầu mục lớn nhỏ, cùng một chỗ ngồi trong đại sảnh, chuyên chờ đợi Đoạn Khánh Long tin tức tốt.

Thế nhưng là điện thoại rốt cục vẫn là đánh tới.

Một cái mười ba đường kỳ chủ nói cho Cơ lão đại, mười ba đường đường chủ đã chết, mười ba đường chiêu bài cũng bị đập, mười ba đường về sau không mặt lại tại đường khẩu hỗn đã tuyên bố giải tán.

"Hắn ngựa tặc!"

Cơ lão đại tức giận, lần nữa rút bẻ một bộ quả táo điện thoại.

Về sau, Cơ lão đại mới tức giận đến thổ huyết nói ra: "Mục Phong a Mục Phong, ngay cả cở võ giả đều không diệt được ngươi? Nãi nãi ngươi, hôm nay một hơi hủy ta giá trị mấy ngàn vạn mấy cái đường khẩu, còn đem ta Huyết Lang Bang tại đồng khu thế lực triệt để đuổi đi, ngươi chờ, ta không dễ yên cho ngươi!"

Mà Tả hộ pháp, lập tức nhắc nhở Cơ lão đại: "Lão đại, cái này Mục Phong giống như mười phần khó chơi! Nếu là chúng ta Huyết Lang Bang cũng không giải quyết được hắn, muốn hay không cùng Vương gia liên thủ? Vương gia thế nhưng là nhiều lần đến đây nói rõ ý đồ đến, muốn theo chúng ta liên thủ!"

Cơ lão đại khoát khoát tay: "Vương Hạo cái tôn tử kia, muốn dùng ta người, lại không nghĩ đưa tiền. Liên thủ là có thể, nhưng là hắn trước tiên đem tiền cho đúng chỗ. Bất quá, liên thủ sự tình, sau này hãy nói đi! Bất quá, lập tức, lập tức, phái người diệt cho ta Mục Phong! Mục Phong một ngày bắt từ, ta liền một ngày ngủ không yên!"

"Rõ!" Đầu mục lớn nhỏ một trận thừa dịp vì là, sau đó triển khai hành động.

Lamborghini bên trong.

Hồng Liên lái xe hơi, mang theo Mục Phong đi trước ăn cơm.

Trong bữa tiệc, Hồng Liên lần nữa phiền tinh: "Mục Phong, ngươi ngay cả mười ba đường đều một hơi cho hắn diệt, ta quá cảm tạ ngươi! Ta thiếu ngươi nhân tình to lớn, thế nhưng là không biết như thế nào trả lại ngươi!"

"Vây liền lấy thân báo đáp thôi!" Mục Phong nửa đùa nửa thật nói.

"Ha ha, đừng nói giỡn, đổi một cái đi!"

Mục Phong vừa vặn có việc yêu cầu Hồng Liên đâu, mượn cái này cơ hội cực tốt, nói ra: "Ha ha, Hồng Liên, có thể hay không tiết lộ một chút, thân người nhà đến cùng mấy ức a?"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: Ước pháp tam chương

Hồng Liên lập tức giật nảy mình, nói ra: "Người thật coi ta là thổ hào a? Mấy ức? Ta tài sản cố định toàn bộ tính toán ra, nhiều nhất một cái ức. Nhưng là có thể lưu thông, nhiều lắm là mấy ngàn vạn, lão nương rất nghèo!"

Mấy ngàn vạn, tại Khuynh Thành Quốc Tế tới nói, cũng coi như đại cổ đông.

Nếu là Hồng Liên nguyện ý nhập cổ phần, có thể gánh vác thay qua được mấy cái cổ đông.

Mục Phong cũng nghiêm túc, nói rõ ý đồ đến.

Nào biết, Hồng Liên không do dự, bật thốt lên: "Khuynh Thành Quốc Tế, ta nghe nói qua, thị trường chứng khoán bỗng nhiên mà tăng mạnh rồi, tình thế rất tốt. Kìa tổng giám đốc Thẩm Thanh Tuyết cũng là không tầm thường nhân vật.

Ta sợ không phải các nàng vòng tròn người, vào không được đâu. Người đã đề cử ta, ta ngày mai liền nhập cổ phần tám ngàn vạn!"

Ăn nghỉ cơm tối, Hồng Liên nói là phải đi bệnh viện nhìn xem hứa Tiểu Nhu cùng Lý Giai.

Mà lúc này đây, tiểu yêu lại cho Mục Phong gọi điện thoại tới: "Mục Phong, người âu yếm Đại Hoàng tựa hồ ngã bệnh, người chạy đi chỗ nào chết, vẫn chưa trở lại?"

"Trách móc cái gì, đợi chút nữa liền trở lại!"

Mục Phong cúp điện thoại, chuẩn bị vẫn là về trước biệt thự đi xem một chút.

"Có việc gọi điện thoại cho ta a! Hai ngày nữa ta sẽ đến bệnh viện nhìn các người!" Mục Phong nói.

"Điện thoại nhiều ít?"

Mục Phong lúc này mới lấy ra từ Tô Mộng Tinh trong túi quần giành được điện thoại.

Tiểu yêu số điện thoại di động đến cùng là nhiều ít, Mục Phong cũng không biết, đành phải lâm thời mở ra.

Mục Phong rời đi, Hồng Liên mới chu mặt, thầm nghĩ: Gia hỏa này hiện tại đến cùng ở nơi nào hỗn đâu? Gọi thế nào hấn về nhà nữ tử giọng điệu giống vợ hấn?

Trở lại cầm tú biển trang, ngừng xe, trở lại biệt thự, Đại Hoàng nhưng không có ra nghênh tiếp.

Ngược lại là tiểu yêu tốt đẹp cô nàng, đứng tại cổng, chuyên chờ lấy Mục Phong đâu.

Hôm nay tiểu yêu, tóc dài xõa vai, màu đỏ sậm đai lưng bó sát người áo khoác, hạ đeo mũ lam sắc quần jean, thân thể đường cong rõ ràng, gọi cảm mà câu người.

Nhìn thấy Mục Phong trở về, tiểu yêu mới biết chủ đạo: "Mục Phong tiên sinh, trên thân tốt nồng nức nữ nhân vị a, lại chỗ nào tán gái đi à nha? Có thành công hay không đối chọi a?"

Mục Phong nghe xong, không thể không bội phục tiểu yêu cái mũi rất linh, thế mà ngay cả mình trên thân còn có nữ nhân vị đều nghe được ra.

Mà mỹ nữ, không đợi Mục Phong trả lời, lập tức cao giọng nói: "Mục Phong, người rất có năng lực a, tiểu thư của chúng ta không cho người vận dụng năng lực yêu, thế nhưng là người hết lần này tới lần khác phải dùng. Hiện tại, mình đi cho chúng ta tiểu Tuyết giải thích đi."

Đến lần hai, Thẩm Thanh Tuyết như cũ tại trong phòng vội vàng thiết kế cùng dự toán.

Nhìn thấy Mục Phong đến đây, Thẩm Thanh Tuyết nộ khí một mạch liền thẳng lên.

Thế nhưng là Thẩm Thanh Tuyết, vẫn tương đối hàm súc người, trước ra hiệu Mục Phong ngồi trước, mới lạnh giọng hỏi: "Hôm nay đều làm gì đi à nha? Không phải tìm cho ta cổ đồng sao?"

Mục Phong đem Hồng Liên nguyện ý nhập cổ phần tám ngàn vạn sự tình, giản lược nói một phen.

Thẩm Thanh Tuyết nghe xong, sắc mặt đại hỉ, nói: "Àn, hôm nay lại có mấy cái cổ đồng nguyện ý nhập cổ. Chúng ta liền thiếu mấy ngàn vạn liền có thể khởi động phương án! Mục Phong, người quá tốt rồi!"

Mà Tô Mộng Tinh, lập tức nhắc nhở Thẩm Thanh Tuyết: "Đại tiểu thư, kia Hồng Liên, thế nhưng là trên đường! Chúng ta loại này nhất lưu xuyên quốc gia xí nghiệp, cùng trên đường người dây dưa không ngớt, sợ là có chút không tốt a!"

Nghe tiểu yêu lời nói, Thẩm Thanh Tuyết lần nữa rơi vào trầm tư.

Bất quá, làm việc quyết đoán Thẩm Thanh Tuyết, vẫn là quyết định đồng ý Hồng Liên nhập cổ phần, nhưng là Hồng Liên không được can thiệp Khuynh Thành Quốc Tế nội bộ sự tình.

Mục Phong giúp Thẩm Thanh Tuyết như thế một đại ân, Thẩm Thanh Tuyết cũng không có tái phát tính tình.

Thế là, Thẩm Thanh Tuyết lỏng mày cau lại, thân khai môi son: "Mục Phong, từ hôm nay trở đi, ta muốn cùng người ước pháp tam chương. Đầu thứ nhất: Người về sau không được tiến chúng ta nhà để xe!"

Oa káo! Nhà để xe cũng không cho phép vào rồi? Thật nhỏ mọn.

Về phần ước pháp tam chương sau hai đầu, Thẩm Thanh Tuyết tựa hồ còn không có nhớ tới, nói là về sau nhớ lại, lại nói với Mục Phong.

Mục Phong chính lo lắng Đại Hoàng đầu, cũng không cùng tam nữ đồng dài, chạy xuống tới.

Mục Phong về đến phòng, gặp gian phòng bị chấn nát pha lê cũng đã đổi, màn ảnh máy vi tính cũng là mới. Mà Đại Hoàng, uốn tại một cái góc, chính vô cùng đáng thương trừng mắt Mục Phong.

Mục Phong một kiểm tra Đại Hoàng thân thể, biết Đại Hoàng cũng không có bệnh nặng.

Thế là, Mục Phong chỉ vào Đại Hoàng chớp mũi: "Đại Hoàng huynh, về sau ăn ít một chút. Người hôm nay chính là ăn nhiều, mới khó thụ như vậy."

Rất nhanh, đến ngày thứ hai.

Buổi sáng vô sự.

Giữa trưa, tiểu yêu nói cho Mục Phong, Hồng Liên đã nhập cổ, mà lại vào một trăm triệu cổ phần. Khuynh Thành Quốc Tế khủng hoảng kinh tế xem như triệt để đi qua.

Hôm qua Hồng Liên còn nói mình không có một trăm triệu đâu, kết quả hôm nay liền nhập cổ một trăm triệu. Xem ra nữ nhân lời nói, luôn luôn có chút bảo thủ a.

Mà Thẩm Thanh Tuyết uốn tại trên lầu không xuống, lại không cho phép Mục Phong đi lên lầu quấy rầy nàng.

Mục Phong không thú vị, đành phải đi ra xem một chút mình mấy người bằng hữu.

Hôm qua, Tiểu Nhu cùng Lý Giai đều bị trọng thương, cũng không biết hiện tại khỏe chưa.

Lúc xế chiều, Mục Phong cùng tiểu yêu chào hỏi một tiếng, cứ vậy rời đi biệt thự.

Hôm qua Thẩm Thanh Tuyết vừa cùng mình ước pháp tam chương, Mục Phong sợ Thẩm Thanh Tuyết cô gái nhỏ này khó chịu, cũng liền không có đi nhà để xe.

Mục Phong điểm một cây Tiểu Yên, chuẩn bị đi bên ngoài biệt thự ven đường bên trên, ngăn lại một chiếc taxi, đi trước bệnh viện nhìn xem.

Thế nhưng là cái này cầm tú biển trang là kẻ có tiền ẩn hiện địa phương, xe taxi bình thường sẽ không tới đây.

Đợi rất lâu, đã là hoàng hôn, Mục Phong vẫn là không đợi được xe.

Không chỉ có không đợi được taxi, liền ngay cả xe buýt cũng không thấy một cỗ.

Không xe quả nhiên nửa bước khó đi a.

Mục Phong ngay tại do dự, muốn hay không trở về tại nhà để xe làm chiếc xe tới mở một chút, thế nhưng là mấy chiếc oanh đầu chân ga, mở nhẹ nhàng di chuyển liên tục xe sang trọng, mở qua Mục Phong bên người.

Xe sang trọng mở quá nhanh, cuốn lên kinh phong không chỉ có thôi loạn Mục Phong kiểu tóc, kia gay mũi xăng hương vị còn để Mục Phong thập phần khó chịu.

Em gái người a, ca liền xe từ đều không có thời điểm, các người liền mở ra xe sang trọng ở trước mặt ta khoe khoang a?

Vừa mở qua xe sang trọng bên trong, còn nhớ ra mấy cái đầu, hướng Mục Phong phát phát tay, trong miệng hào hứng rất cao hô hào "Oa rống!" .

Con em người, chơi đến như thế này, vội vàng đi đâu thai a?

Mục Phong đang có mấy phần khó chịu thời điểm, lại là mấy chiếc xe sang trọng lái đi, mà lại xem xét chính là đang tận lực chơi trời đi.

Trong cửa sổ xe một tiểu thanh niên nhóm, còn thò đầu ra, có hướng Mục Phong làm mặt quỷ, có chỉ là khinh miệt ngo ngo Mục Phong, càng sâu trực tiếp mở miệng phá mắng: "Ngựa tặc, ngăn tại ven đường tưởng muốn chết a?" .

Ồ!

Một tiếng còi hơi chói tai tê mình vang lên, lại một cỗ xe sang trọng hướng Mục Phong nơi này ra.

Mục Phong tập trung nhìn vào, chiếc xe này chiếc, thật không đơn giản a, thế nhưng là đại danh đỉnh đỉnh Ferrari, mà lại kiểu mới nhất xe đua chuyên dụng hình Ferrari.

Xe này mở quá bay, tựa hồ căn bản không thể phanh lại xe, trực tiếp hướng Mục Phong đánh tới.

Lái xe, là cái nữ hài tử.

Nữ hài tử kia, vẫn là từ trong gương nhìn thấy, giống như có người bị mình đụng đồng dạng.

"Má ơi, ta sẽ không đâm chết người a?"

Nữ hài tử kia duyên dáng gọi to một tiếng, tranh thủ thời gian đạp mạnh phanh lại, mở cửa xe ra.

Nữ hài tử kia vừa mở cửa xe, liền thấy được Mục Phong giống như cười mà không phải cười nhìn chăm chăm da mặt nàng không rời mắt.

Nữ hài tử kia rốt cục thở dài một hơi, toét miệng nói: "Nguyên lai người không chết a!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Vũ Quả Quả

Mục Phong nhếch miệng, cười lạnh: "Cô nương mặc dù không có đâm chết ta, nhưng là cũng cho ta rất khó chịu a!"

"Vậy người muốn thế nào? Ta ngay tại tranh tài đâu!" Nữ hài tử kia mười phần lo lắng nhìn xem đồng hồ bấm giây, nói.

Mục Phong biết nữ hài tử này đang đuổi thời gian, nhưng là vẫn chậm rì rì một tay kéo lại Ferrari xe đua cửa xe, cười nói: "Ha ha, người để cho ta khó chịu, làm sao cũng phải bồi đắp lại đi thôi?"

Nhìn Mục Phong tư thế, nếu là nữ hài tử này không bồi thường, Mục Phong liền sẽ không buông ra cửa xe.

Nữ hài tử kia quỳnh lên, đưa tay từng thanh từng thanh Mục Phong kéo đến xe phía trên, mới dịu dàng nói: "Đại ca, phải bồi thường cũng chờ ta tranh tài xong lại nói a! Ta nhưng thua không nổi a, ta phải gấp lấy lái xe!"

Nữ hài tử kia nói đến đây, cũng không để ý chính Mục Phong quan không liên quan cửa xe, là đột nhiên giẫm mạnh chân ga, lần nữa đem chiếc xe mở

phiền xiên dồn sức trước mặt mấy chiếc xe sang trọng.

Mục Phong đóng kỹ cửa xe, thế nhưng là cảm giác có chút như đầu.

Nữ hài tử này, một hồi cấp tốc xoay trái, dựng bay một cây ven đường hàng rào, một hồi vừa vội nhanh rẽ phải, kém chút đem chiếc xe ném tới đường trong khe đi.

Thế này sao lại là tại tranh tài, đơn giản chính là tại tìm đường chết cảm giác.

Bất quá, nữ hài tử này lái xe đến lại mãnh, Mục Phong cũng sẽ không cảm giác nôn mửa say xe cái gì.

Nhớ năm đó Mục Phong cũng là tuổi tác này thời điểm, kỳ thật đua xe so với bọn hắn biểu đến mạnh hơn.

Mạnh nhất một lần, Mục Phong trực tiếp đem xe mở roi xuống vách núi, kết quả lại xuất thần bảo tó đến vách núi đối diện đi, chân thực biểu diễn một lần bay vọt sườn đồi.

Mục Phong đốt một điều thuốc, quất lấy, mới quan sát tỉ mỉ lên cô bé này tới.

Nữ hài tử này, tuổi tác không lớn, có lẽ còn là sinh viên.

Tóc dài xõa vai, đuôi tóc giữ lại gọn sóng, mặt như hoa đào, đôi mắt đẹp lưu ba tràn ngập các loại màu sắc, mặc rất mát, tư thái dẫn lửa, nhẹ nhàng khoan khoái lại tịnh lệ.

Phía trước hở ra đường cong, cũng là mười phần câu người, nhất là hở ra địa phương hết lần này tới lần khác mang một ít, mười phần có.

Ngô, nguyên lai lại là cái đại mỹ nữ a.

Nữ hài tử kia, gặp Mục Phong ngay tại hút thuốc dò xét mình, lập tức bật thốt lên: "Có khói a? Cho ta cũng tới một cây!"

Mục Phong lập tức sững sốt một chút. Dù sao, xuất hiện tại Mục Phong sinh mệnh nữ hài tử, tuyệt đại đa số là không hút thuốc lá.

Mục Phong cũng không hẹp hòi, móc ra hộp thuốc lá, để nữ hài tử này mình cầm đi rút.

Nhưng là cho nàng đốt thuốc loại chuyện này, Mục Phong ngược lại là không có làm.

Nữ hài tử kia, một bên cấp tốc đua xe, vừa hút khói, lúc này mới hướng Mục Phong hỏi thăm: "Người tên gì?"

"Mục Phong, gọi ta soái ca cũng có thể!"

Nữ hài tử kia cũng không nhìn Mục Phong, chỉ lo nhìn đường, sau đó hỏi tiếp: "Ta vừa rồi dựng vào người chỗ nào? Người muốn ta bồi người nhiều ít?"

Mục Phong nhẹ nhàng khoan khoái cười một tiếng: "Ha ha, tiểu muội muội, gặp người đáng đáp rất đẹp, bồi cái mười vạn tám vạn còn chưa tính!"

"Mười vạn tám vạn? Người là người giả bị dựng?" Nữ hài tử kia lấy làm kinh hãi, trừng Mục Phong một chút, lại không nghĩ bởi vì phân thân, kém chút đem chiếc xe lái đến đường cao tốc bên ngoài đi.

Mục Phong cũng không cùng nữ hài tử giải thích, chỉ là nhắc nhở nàng trước lo lái xe đi, về sau mới hỏi thăm nữ hài tử danh tự tới.

"Đi không đổi tên ngồi không đổi họ, ta gọi Vũ Quả Quả, người gọi ta quả quả là được! Ôi, ha ha, rốt cục lại vượt qua một cỗ!"

Vũ Quả Quả trong lúc nói chuyện, rốt cục vượt qua một cỗ đại bọn, hào hứng rất cao cao giọng hét lên.

Vũ Quả Quả hào hứng rất tốt, thế nhưng là Mục Phong liền rất khó chịu.

Loại này trong xe cấp tốc lắc lư cảm giác, đơn giản chính là chịu tội.

"Ai ai, Vũ Quả Quả, người tại so cái gì thi đấu?" Mục Phong vẫn hỏi.

Vũ Quả Quả cao hứng thời khắc, lại gặp phía trước một đoạn đường không có độ cong, trực tiếp đem chân ga oanh đến ngọn nguồn, Ferrari cũng lập tức bay lên, vượt qua trước mặt cỗ xe.

"Oa nha, thật tuyệt, lại vượt qua một cỗ xe, bản cô nương lần này nhất định có thể xếp vào trước ba!"

Vũ Quả Quả nói một mình một trận, mới nhớ tới Mục Phong tra hỏi, hồi đáp: "Đương nhiên là đua xe tranh tài á! Dù sao lần này, ta không thể thua! Ba tên khốn kiếp kia, liền đợi đến bị ta hảo hảo thu thập đi!"

Vũ Quả Quả mở rất nhanh, lập tức liền muốn đến Trung Hải thành phố khu biên giới.

Mặc dù ngồi Vũ Quả Quả xe, đơn giản chính là chịu tội, nhưng là dù sao ngồi một đoạn miễn phí xe.

Ở chỗ này xuống xe, hẳn là có thể tìm tới taxi đi

Mục Phong nghĩ đến nơi này, cao giọng nói: "Dừng xe, ta còn muốn đi bệnh viện nhìn ta bằng hữu đâu, không có rảnh lại cùng người cùng một chỗ chịu tội!"

Ô!

Một cổ việt đã lần nữa vượt qua Vũ Quả Quả, thế nhưng là đem Vũ Quả Quả tức giận đến hung hăng bóp tắt tàn thuốc.

Vũ Quả Quả không chỉ có không có dừng xe, ngược lại đem chân ga đánh cho lần nữa đạt đến cực hạn.

"Ngừng xe gì a? Không thấy được ta đang bề bộn sao? Mấy giây thời gian đối với ta tới nói đều là rất trọng yếu. Nếu không phải người tại ven đường làm trễ nải ta một chút thời gian, ta hiện tại cũng hẳn là đệ nhất!"

Vũ Quả Quả nói xong, lái xe rời đi đường cao tốc, hướng một đầu thông hướng một nhà xa hoa câu lạc bộ lần xe lái đi.

Giờ phút này, bóng đêm đã giáng lâm.

Mà Ferrari bên trong Vũ Quả Quả, vẫn là trong xe hào hứng rất này nói ra: "Chỉ có cuối cùng hai cây số, lập tức liền là thời khắc cuối cùng!"

Nói đến đây, Vũ Quả Quả còn mở ra nhất này người da đen Rock n' Roll, từ phía bên phải trong hộp công cụ mặt móc ra hai bình rót già Champagne, một bình ném cho Mục Phong.

Ô!

Một tiếng còi hơi về sau, lại một chiếc xe vượt qua Vũ Quả Quả.

Một cái diện mục buồn cười, thần sắc lỗ mãng mào gà đầu ác thiếu, từ một cái khác chiếc xe sang trọng bên trong nhô ra một cái đầu, cao giọng nói: "Ha ha ha, Vũ Quả Quả, người lập tức liền muốn thua! Đêm nay, người chính là chúng ta, đợi chút nữa hảo hảo cùng chúng ta chơi đùa!"

"Cút! Trở về cùng người lão nương đi chơi! Ta sẽ không thua!"

Vũ Quả Quả nói xong, lần nữa đến cực hạn lái xe.

Thế nhưng là, bọn này cùng Vũ Quả Quả cùng một chỗ xe đua tiểu thanh niên, nhưng không có một cái không phải đánh nhau đến chết chủ. Cứ việc Vũ Quả Quả đã lấy hết cổ gắng lớn nhất, nhưng là lại có hai chiếc xe sang trọng vượt qua

Vũ Quả Quả Ferrari.

Vũ Quả Quả chu mỏ ra, quát mạnh một ngụm Champagne, mấy phần oán trách xông Mục Phong nói ra: "Đều là người! Nếu không phải người nhất định phải tại ven đường cản ta một chút, ta hiện tại nhất định không phải kết quả này! Ta hiện tại, đều giống như xếp tới sáu bảy tên đi!"

Mục Phong cười nhạt một tiếng, nói: "Quả quả tiểu thư, người làm sao nói không nói đạo lý đâu? Chính người lái xe kém chút đụng ta, lại không bồi thường ta, còn nhất định phải lôi kéo ta cùng người cùng một chỗ đua xe, chịu tội! Trong lòng ta còn một bụng khó chịu, người lại ý lại vào ta!"

Vũ Quả Quả bĩu môi, bật thốt lên: "Thế nhưng là ta thật thua không nổi a! Cùng ta cùng một chỗ đua xe, hết thấy có mười chiếc xe, trong đó ba chiếc xe chủ xe, thế nhưng là bên trong xú danh chiêu lấy Trung Hải tam đại ác thiếu!"

"Có bao nhiêu ghê tởm a?" Mục Phong nhàn nhạt hỏi.

Vũ Quả Quả bờ môi, bật thốt lên: "Việc ác bất tận! Dù sao ta không thể thua!"

"Thua liền muốn cùng bọn hắn ba cái đi ngủ đúng không? Các người tiền đặt cược chơi đến rất lớn!"

Mục Phong đoán được bọn hắn đua xe tiền đặt cược, Vũ Quả Quả mặt mũi tràn đầy đỏ bừng, lại không đáp lời, lần nữa đem chân ga gắt gao giẫm lên một khắc cũng không dám buông ra.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: Chơi cái hung ác

Vũ Quả Quả đã oanh tạc chân ga, mà lại không có chút nào thư giãn, mệt mỏi đã sớm đầu đầy đổ mồ hôi, nhưng là vẫn không thể đấu qua khác cổ xe.

Lại là một cổ xe vượt qua Vũ Quả Quả, Vũ Quả Quả rõ ràng chính mình lần này xem như triệt để chơi xong.

Vũ Quả Quả cũng không biết Mục Phong lái lịch, cũng không biết Mục Phong phải chăng hiểu được xe đua, nhưng là giờ phút này trong xe cũng chỉ có Mục Phong một người, đành phải đem nghi vấn của mình nói ra: "Gọi Mục Phong, người nói, ta vì sao lại thua thảm như vậy a? Là ta xe không được sao? Ta chiếc này Ferrari, thế nhưng là kiểu mới nhất, mà lại chuyên môn lấy ra xe đua dùng!"

Mục Phong cau mày một cái, nói: "Vũ Quả Quả, xe của người, hẳn là cùng người xe đua trong xe tốt nhất. Người đã rất cố gắng, nhưng là cuối cùng lại muốn thua bởi bọn hắn, chủ yếu có hai nguyên nhân."

Vũ Quả Quả không nghĩ tới Mục Phong thế mà còn hiểu xe đua, hơn nữa nhìn ra mình chỗ mấu chốt, mau để cho Mục Phong mau nói mau nói.

Mục Phong lúc này mới nói ra: "Nguyên nhân đầu tiên, xe của bọn hắn, cải tạo qua, mã lực cũng không nhỏ! Nhưng là xe của người tốt, nguyên nhân này đối với người mà nói ảnh hưởng cũng không phải rất lớn!"

"Nguyên nhân thứ hai là cái gì đây?" Vũ Quả Quả nhưng Mục Phong bộ này chậm ung dung đáng vẽ, tranh thủ thời gian hỏi thăm về tới.

"A, nguyên nhân thứ hai, là xe của người bị bọn hắn động tay chân!"

Vũ Quả Quả nghe xong, có chút hiểu được, dịu dàng nói: "Đám hỗn đản này, nguyên lai động xe của ta? Ta liền nói, ta tốt như vậy xe tốt như vậy đua xe kỹ thuật, làm sao lại thua bởi bọn hắn mà!"

Bất quá, biết nguyên nhân, thì có ích lợi gì đâu. Lần này, cuối cùng là phải thua.

Khổ sở trong lòng Vũ Quả Quả, vòng khói vòng hồng hồng, biết trừ chửi, làm ra muốn khóc biểu lộ.

Bất quá Vũ Quả Quả lập tức cảm giác không đúng, hỏi: "Mục Phong, người là sửa xe a, làm sao một chút liền biết ta xe bị người từng giờ trò?"

Mục Phong thật dài ngáp một cái, nhưng không ngờ một cái khác chiếc xe thẳng tắp đâm vào Ferrari đuôi xe bên trên.

Cái này cấp tốc chậm đuôi, để Mục Phong kém chút vung ra cửa sổ xe đi.

Mục Phong trong lòng khó chịu, bật thốt lên: "Vũ gia đại tiểu thư, người thật muốn thắng sao?"

Vũ Quả Quả nghe xong liền ngây ngẩn cả người. Cái này Mục Phong, thế mà biết nàng chính là Vũ gia đại tiểu thư. Vừa rồi nàng chỉ là nói cho Mục Phong tên của nàng, nhưng cũng không có vạch gia tộc của mình.

"Ta nghĩ thắng a! Người chẳng lẽ còn có thể giúp ta? Đừng kéo a, ta đều làm không được, người tại sao có thể làm được?"

Mục Phong thờ dài một hơi, có chút ngữ trọng tâm trường nói ra: "Ta cũng không muốn giúp cho người! Nhưng là ngồi tại xe của người bên trong, đơn giản chính là chịu tội. Cho nên, ta nghĩ mình tới qua qua xe nghiệm, để người ném thù chịu tội tư vị sướng hay không?! Còn có, phía sau gia hỏa thế mà đụng ta, ta cũng nên đứng trở về."

Mục Phong nói xong, lập tức vượt đến Vũ Quả Quả phía trên, ra hiệu Vũ Quả Quả mau để cho mở.

Vũ Quả Quả mặt mũi tràn đầy đỏ bừng, đành phải chuyển đến chỗ ngồi kế tài xế từ phía trên.

Mục Phong uốn éo chân ga, hỏi: "Nếu là ta giúp người thắng bọn hắn, cho ta chỗ tốt gì a?"

Vũ Quả Quả mặc dù không chịu tin tưởng Mục Phong có thể thắng, nhưng là vẫn cấp ra điều kiện của mình: "Người nếu là thắng ta, cho người 100 vạn, muốn muội tử, ta cũng có thể cho người đưa chút tiêu chí đến!"

Oa nha, cái này Vũ Quả Quả, nguyên lai rất không bị cản trở, không chỉ có mở ra một cái giá cao, còn hứa hẹn muốn đưa muội tử.

Lại một tiếng tiếng còi hơi về sau, chiếc xe phía sau lần nữa hướng Mục Phong đưa ra Ferrari đánh tới.

Mục Phong từ sau xem kính thấy cảnh này, thông dong bình tĩnh trái lệch xe, để phía sau xe vọt thẳng tới cùng mình đi song song.

Bên phải chiếc xe kia, thế nhưng là Porsche. Nhưng là xe xác bị đâm đến nát như, cửa sổ xe những cái kia cũng sớm đã không còn!

Trong cửa sổ xe nhô ra mấy người đầu, có tóc đỏ, có cao buộc đuôi ngựa nam.

Kia cao buộc đuôi ngựa nam tử, hướng phía Vũ Quả Quả một mặt cười xấu xa, cao giọng nói: "Ha ha, Vũ Quả Quả, hôm nay, người không chỉ có là lão đại của chúng ta, cũng là chúng ta úc! Oa oa, ngẫm lại cũng thoải mái a!"

"Lăn, các người nghĩ đến thật đẹp! Đều đi chết đi!" Vũ Quả Quả mắng một tiếng.

Mà Mục Phong, mỉm cười, đối Vũ Quả Quả nói: "Quả quả, dù sao người xe này cũng sắp tàn phế rồi! Ta hiện tại cần phải nhờ mấy cây dây cáp, chơi cái kích thích!"

Vũ Quả Quả rất không minh bạch: "A, Mục Phong, người muốn làm cái gì a? Chiếc xe này ta không quan tâm, nhưng là người kéo đứt dây cáp, xe còn có thể mở sao? Chúng ta còn muốn hay không vọt tới điểm cuối cùng rồi?"

Mục Phong cũng nghiêm túc, khẽ cong thân, xe nhẹ đường quen kéo mấy cây dây cáp, sau đó mới dùng sức oanh một cái chân ga, xe liền phát cuồng hướng bên phải Porsche đánh tới.

Kia Porsche, lập tức bị xô ra lăn xe.

Mấy cái tiểu thanh niên, từ trong xe tranh thủ thời gian nhảy ra ngoài.

Kia sớm đã tổn hại không chịu nổi Porsche, cũng lập tức dấy lên lửa lớn rừng rực.

"Kia Porsche có thể sẽ muốn nổ tung! Chúng ta lái nhanh một chút đi!"

Mục Phong nói xong, đánh vuông hướng bàn, một đường bão táp mà đi.

Vũ Quả Quả xem như minh bạch, hiện tại xe sở dĩ mở nhanh như vậy, là cùng Mục Phong kéo đứt kia mấy cây tinh tế tuyến đường có quan hệ.

"Mục Phong, ta đột nhiên cảm thấy người tốt trâu, giật tuyến đường xe cũng có thể mở!" Vũ Quả Quả gắt gao vịn chỗ ngồi, nói.

"Ha ha, điều trùu tiểu kỹ, không đáng sùng bái!"

Mục Phong nói xong, xe bay thẳng nhảy dựng lên, tại xe trên đường không, vẽ ra một cái duy mỹ đường vòng cung.

Đương xe lần nữa rơi xuống đất thời điểm, Mục Phong đã vượt qua ba chiếc xe.

Giờ phút này, lần xe cuối cùng, có người cầm lớn loa hô to: "Tranh tài chỉ còn cuối cùng ba mươi giây! Hoa rơi vào nhà nào, liền đều bằng bản sự!"

Trước mặt một chiếc xe chiếc bên trong, một cái thiếu răng cửa tiểu thanh niên, lập tức nhếch miệng mắng to: "Gầm loạn người ngựa tệt, đêm nay đóa hoa đương nhiên rơi vào nhà ta á!"

Kia "Chỗ trống răng" nói xong, đột nhiên oanh một cái chân ga, vọt tới phía trước nhất.

Răng cửa vọt tới phía trước nhất, theo sát phía sau một chiếc xe bên trong, một vị đầu to quay xuống xe có lọng che từ, cao giọng nói: "Lão nhị, người thế mà muốn theo ta tranh? Không được, lão tử mới là lão đại, đêm nay quả quả để cho ta tới trước."

Lại một cỗ xe sang trọng bay qua không lồ đầu bên người, cao giọng nói: "Lão đại, chúng ta ca ba, ai tới trước, thế nhưng là đều bằng bản sự a, người cái này tốc độ như rùa, chỉ có thể uống canh phần!"

"Nhỏ tiện! Người mẹ nó cũng nghĩ cùng ta tranh? Hai người các người hỗn đản, ta không sẽ trở thành toàn các người!"

Không lồ đầu nói xong, cái gì cũng bất chấp, đánh tung chân ga, bắt đầu sau cùng.

Thế nhưng là, ba cái muốn nhập Phi Phi gia hỏa, ai cũng không ngờ rằng, một cỗ đã lửa cháy Ferrari, đã bay vọt qua xe cộ của bọn họ, chạy tới phía trước nhất đi.

Trung Hải tam đại ác thiếu không lồ đầu, Lỗ Thiên Hữu cùng Đường Tiểu Kiếm, nhìn thấy cái này kinh tâm động phách một màn, dọa đến nghẹn họng nhìn trần trời, tranh thủ thời gian liều mạng dậm ở phanh lại.

Ba chiếc xe, tại cách điểm cuối cùng dây đỏ nửa cây số địa phương dừng lại.

Không lồ đầu lập tức lè lưỡi, mặt mũi tràn đầy là mờ hôi nói ra: "Ngựa tệt a, cái này quả quả chơi đến quá tuyệt, thế mà đem xe cũng cho mở đốt, chúng ta ai còn dám đuổi theo a?"

Lỗ Thiên Hữu cũng gạt đầu, có chút tuyệt vọng nói ra: "Ai nha, quả quả quá độc ác, trực tiếp đem xe đều mở nhưng, chúng ta lại theo tới, xe của chúng ta cũng phải đi theo bạo tạc!"

Chỉ có Đường Tiểu Kiếm, phát ra thái giám đồng dạng thanh âm: "Ô ô, xong, Vũ Quả Quả bình xăng bốc cháy, coi như nằng thẳng tranh tài, cũng nhất định đi theo Ferrari cùng một chỗ nổ tung! Ô ô, nữ thân của ta, còn không có chạm thử đầu, liền bị đốt sống chết tươi."

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Vọt tới thứ nhất

Ferrari xe đua bên trong.

Vũ Quả Quả từ sau xem trong kính nhìn thấy đuôi xe đã bốc cháy, sắc mặt hiển hiện vạn phần thần sắc kinh khủng.

"Mục Phong, đều là người loạn kéo sợi lăm kết quả! Mặc dù chúng ta xác thực vọt tới thứ nhất, nhưng là người ta đều phải chết!"

Nhưng mà, Mục Phong y nguyên rất bình tĩnh, chỉ là lần nữa cúi người, lại xé đứt hai cây tinh tế đường ống dầu, mới bỗng nhiên giảm mạnh phanh lại.

"Hỗn đản Mục Phong, người có nghe hay không ta nói chuyện a?"

Mục Phong lúc này mới liếc qua Vũ Quả Quả, cười nói: "Ha ha, Vũ Quả Quả, người chiếc này Ferrari, người còn tại hồ không quan tâm a? Người nếu muốn, ta có thể diệt đuôi xe lửa, người nếu là không muốn, liền để nó trực tiếp nổ được rồi!"

Chiếc này Ferrari, mặc dù là vừa mua không lâu xe mới, nhưng là trải qua hôm nay điên cuồng đua xe, đã sớm tổn hại không chịu nổi, trở nên xấu xí vô cùng.

Lại nói, Vũ gia, tại Trung Hải, thế nhưng là thứ hai đại gia tộc, căn bản không thiếu tiền, Vũ Quả Quả làm sao quan tâm như thế một cỗ xe Ferrari.

Chỉ cần Vũ Quả Quả một câu, cha mẹ của hắn tất nhiên sẽ cho Vũ Quả Quả lại mua một cỗ.

Giờ phút này, Ferrari còn tại không trung bay vút lên, cũng không có rơi xuống đất.

Dọa đến sắc mặt xám ngoét Vũ Quả Quả, tê thành nói: "Mục Phong, đừng nói vậy, người làm sao có thể đem Ferrari lửa cho dập tắt? Hiện tại, ta cái gì đều không muốn, ta muốn đó là sống tiếp! Ô ô, người ta yêu đương còn không hảo hảo đàm một trận đâu, người ta còn không muốn chết!"

Nếu là Vũ Quả Quả quan tâm cái này Ferrari, Mục Phong vận dụng còn sót lại không nhiều chân khí, ngược lại là thật có thực lực dập tắt đuôi xe cùng bình xăng hỏa điểm.

Nhưng là nghe được, Vũ Quả Quả đối cái này Ferrari cũng không phải là mười phần quan tâm.

Mà Mục Phong, đối với mình còn tồn không nhiều chân khí, thế nhưng là mười phần quan tâm, không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm, bình thường không muốn lại hao phí chân khí của mình.

Nóng lòng cầu sinh Vũ Quả Quả, mở cửa xe, liền muốn vừa tung người nhảy ra ngoài.

Mục Phong cười nhạt một tiếng: "Quả quả, như thế sợ chết a? Người như thế lỗ mãng nhảy loạn, liền không sợ quãng đoạn người đôi chân dài a? Đẹp như vậy chân trắng, té gãy, coi như không đẹp!"

"Té gãy chân, cũng so chết tốt!"

Vũ Quả Quả nói xong, đang muốn đứng dậy nhảy xe, lại bị Mục Phong một thanh cho nắm ở.

"Hỗn đản, người muốn làm cái gì? Nghĩ lời kéo ta cùng chết với người a?"

Mục Phong một đôi hữu lực đại thủ, ôm chặt Vũ Quả Quả uyển chuyển vòng eo, tại Vũ Quả Quả bên tai tà tà cười một tiếng: "Ha ha, ta không kéo người đi chết. Kỳ thật ta cũng muốn nhảy xe!"

Mục Phong nói xong, ôm Vũ Quả Quả, mượn cửa xe biên giới lực lượng, dùng sức đập một cái, trên không trung lướt qua một cái duy mỹ đường vòng cung, hướng 30 mét có hơn trên đồng cỏ rơi xuống.

Cùng lúc đó, xe kia đuôi lửa cháy Ferrari, công bằng rơi xuống xe đua đạo điểm cuối cùng đây đó chỗ.

Kia cảm lớn loa tĩnh chậm chậm trọng tài, hô lớn một tiếng: "Tranh tài thời gian đến, Vũ Quả Quả thu hoạch hạng nhất! Quả quả uy vũ, quả quả lợi hại,

mọi người cho quả quả đến điểm tiếng vỗ tay!"

Cách đó không xa một người, gặp trọng tài hung hiểm, hô lớn một tiếng: "Đồ ngốc, ngươi còn không chạy a? Xe liền muốn mở nổ!"

Kia trọng tài, mới chậm ung dung nói ra: "Xe cháy rồi, sẽ bạo tạc sao? Ta nhớ được giống như thực sẽ bạo tạc đâu!"

Kia trọng tài rốt cục phản ứng lại, ném lớn loa, bắt đầu liều mạng chạy trốn.

Trọng tài chạy ra 20 m, Ferrari rốt cục nổ tung.

Liệt diễm trùng thiên, thế lửa lao nhanh.

Một cỗ cường đại nhiệt lưu sóng, còn đem trọng tài thân thể, trực tiếp chấn động đến tung bay lên, cuối cùng rơi xuống đến một cái trong hồ bơi.

Như thế cấp tốc nhảy xe, Mục Phong sợ bị thương Vũ Quả Quả, đành phải đem thân thể của mình điều đến phía dưới.

Nếu là Vũ Quả Quả thân thể ở phía dưới, rơi xuống đất thời điểm, làm Mục Phong thịt băng ghế, cô gái nhỏ này không chết cũng phải tàn phế.

Rốt cục, Mục Phong thân thể rơi vào trên cỏ.

Mà Vũ Quả Quả thân thể, công bằng ép đến Mục Phong trên thân thể.

Bởi vì quán tính quá lớn, Vũ Quả Quả thân thể căn bản không nghe khống chế, bờ môi đã hướng Mục Phong bờ môi dán thật chặt đi.

Vũ Quả Quả kia cao cao nổi lên đồ vật, còn trong lúc nhất thời dính đến Mục Phong mười phần hải lòng.

"A, chúng ta còn sống không?"

Vũ Quả Quả rốt cục hồi phục thần trí, có chút ngạc nhiên hỏi một câu.

Nhưng là, Vũ Quả Quả rất nhanh liền phát hiện mình bị ăn đậu hũ, chửi mắng một câu: "Mục Phong, ngươi cái đồ lưu manh, tại sao có thể hôn ta, oa nha, nụ hôn đầu của ta cứ như vậy hết rồi!"

Nụ hôn đầu tiên? Nguyên lai mẹ nó vẫn là một cái chỗ a!

Vũ Quả Quả trong lúc nói chuyện, cật lực ngẩng đầu lên, mới giương lên mồm mỉm hồng hồng bàn tay, chiếu Mục Phong gương mặt đánh tới.

"Ha ha, nói không cho phép đánh mặt! Ca ca còn muốn dựa vào gương mặt này ăn cơm đâu!" Mục Phong nói xong, nhẹ nhàng liền kèm ở Vũ Quả Quả ngọc thủ.

Về sau, Mục Phong tiếp lấy nói ra: "Vũ gia tiểu công chúa, tại sao có thể không nói đạo lý đâu, thế nhưng là ngươi ép phía trên ta, mặt dày mày dạn muốn sờ ngực ta. Khụ khụ khụ, ca ca một hôn rất đáng tiền, ngươi đến theo giúp ta cái mười vạn tám vạn!"

Chiếm tiện nghi còn muốn tiền? Quá không muốn mặt! Vũ Quả Quả đang muốn lần nữa phát tác, lại cảm giác có rẽ thứ gì dính đến mình có chút khó chịu.

"Mục Phong, trên người ngươi còn cất gậy gỗ a?"

Vũ Quả Quả nói xong, còn duỗi ra một cái tay, muốn đi lấy ra cây kia gậy gỗ.

Mục Phong hết sức xấu hổ, vội la lên: "Ai ai ai, tiểu nha đầu phiền tử, cũng không thể sờ loạn. Ta nhưng cảnh cáo ngươi, sờ một chút quý hơn!"

Vũ Quả Quả lách không tin cái này tà, sờ một cái, rốt cuộc mình bạch cái này cây gậy là thần mã đồ vật.

Vũ Quả Quả rốt cục rõ ràng là cái gì một cái tình huống, mặt mũi tràn đầy đỏ ửng, tê thanh nói: "Hỗn đản, lại chiếm ta tiện nghi? A, mắc cỡ chết người ta rồi!"

Vũ Quả Quả nói xong, tranh thủ thời gian từ trên thân Mục Phong chạy, chạy đến bể bơi một bên, không ngừng thanh tẩy từ bản thân tay tới.

Mục Phong bắt đầu cười cười: "Mình nghĩ sờ loạn, kết quả lại vu ta ăn đậu hũ, thế giới này quá loạn!"

Mục Phong bình phục một chút cảm xúc, mới hai tay đập địa, dựng đứng lên.

Ô ô ô!

Vài tiếng xe con kêu to, Trung Hải tam đại ác thiếu xe, rốt cục lái đến dừng bên bể bơi.

Vừa bạo tạc Ferrari, cũng tại câu lạc bộ phòng cháy nhân viên cấp cứu phía dưới, dập tắt đại hỏa.

Ba chiếc xe dừng lại, ba cái tặc mi thử nhần, cà lơ phát phơ, trên thân đều có hình xăm gia hỏa, mang theo một đám tiểu đệ, quát lấy Tiểu Yên, hướng Mục Phong cùng Vũ Quả Quả vây quanh.

Tam đại ác thiếu lão tam Đường tiểu kiếm gặp Vũ Quả Quả còn sống, vuốt vuốt vừa khóc qua con mắt, mấy phần khàn khàn nói ra: "Tâm can của ta quả quả, quá tốt rồi, ngươi còn sống a?"

Vũ Quả Quả lắc lắc tay, đi vào Mục Phong bên người, liếc một cái Mục Phong, mới hai tay chống nạnh, bày một cái lạnh lùng tạo hình.

Vũ Quả Quả một bên bày tạo hình, một bên hướng Mục Phong đưa tay trái ra, ra hiệu Mục Phong: Lấy ra!

"Lại muốn thần mã a?" Mục Phong hỏi.

"Cho tỳ một điều thuốc rút rút!" Vũ Quả Quả một bộ đại tỳ đại thần thái.

Đường tiểu kiếm nghe xong, tranh thủ thời gian móc ra một cây xì gà, cho Vũ Quả Quả đưa qua.

Vũ Quả Quả tiếp nhận xì gà, ném xuống đất, bước lên, mới âm thanh lạnh lùng nói: "Muốn ngươi xum xoe sao, thật sự là tự mình đa tình!"

Mục Phong móc ra một hộp khói, để chính Vũ Quả Quả cầm, biết chủ đạo: "Tiểu nha đầu mới mấy tuổi a, ngay tại ca trước mặt xưng tỳ?"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Tranh đoạt

Vũ Quả Quả đốt Mục Phong đưa tới Tiểu Yên, nhưng là tựa hồ bình thường cũng không hút thuốc, hút mạnh một ngụm, đem mình sắc đến nước mắt tại trong hốc mắt đảo quanh.

"Thôi đi, Vũ đại tiểu thư, sẽ không hút thuốc cũng không cần trang khốc mà!" Không lò đầu, vỗ vỗ mình đầu to, giấu cợt.

Ba!

Vũ Quả Quả cời một con giày cao gót, giật một cái không lò đầu đại quang đầu, mới tiếp tục lạnh lùng nói ra: "Ha ha, trong các ngươi biến tam đại ác thiếu, nhưng cùng ta có đồ ước trước đây. Nếu như các ngươi thua, về sau liền phải gọi ta đại tỳ, nghe ta thúc đẩy! Hiện tại, còn không tranh thủ thời gian lễ bái a?"

Tam đại ác thiếu, ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, sắc mặt mười phần khó xử.

Phải biết, tam đại ác thiếu, tự nhận là đua xe kỹ thuật so chuyên nghiệp lái xe còn tốt hơn. Trước kia đua xe, bọn hắn chưa từng có bất kỳ thua trận.

Mà lại lần này, bọn hắn gặp Vũ Quả Quả xe tốt, lo sợ tình ngoài ý muốn nổi lên, sớm tại Vũ Quả Quả trên xe động tay chân.

Thế nhưng là kết quả là, bọn hắn thế mà thua.

Lần thứ nhất ném đến thua đua xe cảm giác, để tam đại ác thiếu hận tìm không được một cái lỗ để chui vào.

Đường Tiểu Kiếm dẫn đầu phá vỡ trầm mặc: "Quả quả, ngươi gian lận, lần tranh tài này không tính! Nào có ngươi ác như vậy, trực tiếp đem xe mờ đốt, ai còn dám tranh với ngươi thứ nhất a? Thật muốn tranh với ngươi thứ nhất, chúng ta xe cũng phải đi theo bạo tạc!"

Không lò đầu tựa hồ từ Đường Tiểu Kiếm trong giọng nói, nhận lấy dẫn dắt, cao giọng nói: "Đường Tiểu Kiếm, ngươi ánh mắt gì a? Ta đã sớm phát hiện, lái xe thắng chúng ta, cũng không phải ngươi Vũ đại tiểu thư, mà là bên cạnh ngươi vị này xương sườn!"

Lão nhi Lỗ Thiên Hữu cũng ứng hòa: "Đúng đây, là được! Lâm thời đổi lái xe, đơn giản chính là gian lận, tính thế nào thắng chúng ta đây?"

Lỗ Thiên Hữu nói xong, mấy cái bước xa, chạy tới Mục Phong bên người, giống dò xét gia súc đồng dạng đánh giá đến Mục Phong tới.

Về sau, Lỗ Thiên Hữu mới vỗ vỗ Mục Phong bả vai, toét miệng nói: "Ha ha, vị này xương sườn tiên sinh, ngươi tên là gì a? Ta gặp ngươi lái xe rất ác

độc, đua xe kỹ thuật đơn giản so với chúng ta, không đúng, quả là nhanh gấp phải chúng ta đua xe trình độ! Tiểu tử, ta nhìn ngươi người còn đem liền, có hứng thú hay không làm tiểu đệ của ta a?"

Đường Tiểu Kiếm gặp Lão Thiên Hữu bắt đầu cướp người, chạy đến Mục Phong bên người, kéo lại Mục Phong tay, nói ra: "Lão nhị, đây là ta nhìn trúng tiểu đệ, ngươi cũng đừng cùng ta đoạt! Vị này xương sườn tiểu đệ a, về sau đi theo ta hỗn a. Mặc dù ta xếp hạng thứ ba, nhưng là ta là tam đại ác thiếu bên trong ác nhất một cái. Mà lại bên cạnh ta không thiếu mỹ nữ, ngươi về sau muốn cái nào mỹ nữ, ta đều chuẩn bị cho ngươi đến!"

Không lẽ đầu lập tức không vui, bạo hồng một tiếng: "Lão Nhị lão Tam, các ngươi trong mắt còn có ta người đại ca này sao? Người này, mặc dù cũng liền qua loa, nhưng là ta gặp hấn lái xe đủ hung ác, có chút ta phong độ. Người này, ta muốn, ai cũng chớ cùng ta tranh!"

Vũ Quả Quả không nghĩ tới, cái này Mục Phong, hiện tại thể mà thành tam đại ác thiếu tranh đoạt đối tượng, lập tức dịu dàng nói: "Cái này tiên sinh, tên là Mục Phong, là chúng ta Vũ gia một cái người hầu! Hấn đã sớm là ta Vũ gia người, thật không hiểu các ngươi vì sao còn muốn kích động đâu?"

Mục Phong lập tức im lặng, tại Vũ Quả Quả bên tai nói nhỏ: "Quả quả, mở cái gì quốc tế trò đùa, ta lúc nào là các ngươi Vũ gia người?"

Không lẽ đầu, khổ người rất lớn, người nhìn xem gốc rễ hề hề, nhưng là lỗ tai rất linh, thể mà nghe được Mục Phong nói nhỏ.

Lúc trước nghe Vũ Quả Quả lời nói, không lẽ đầu nguyên bản còn có mấy phần thất vọng.

Nhưng là giờ phút này nghe Mục Phong lời nói, trong lòng lại dấy lên chờ mong, nhếch miệng cười to nói: "Ha ha ha, Vũ Quả Quả, ngươi thực sẽ nói hươu nói vượn! Cái này Mục Phong, rõ ràng chính là ngươi nửa đường nhặt được mà! Ai cũng chớ cùng ta tranh, tiểu tử này, ta chắc chắn phải có được!"

Về sau, không lẽ đầu hai cước đá văng lão nhị cùng lão tam, xông Mục Phong vui vẻ nói ra: "Mục Phong a, về sau liền theo ca hỗn đi! Ta cam đoan, nhất định đem ngươi đem ngươi chế tạo thành Trung Hải tiếng tăm lừng lẫy lớn thứ tư ác thiếu."

Ngay tại tam đại ác thiếu tranh đoạt Mục Phong thời điểm, cách đó không xa, có người cao giọng hét lên: "Không xong, an bình cái kia con mụ điên, mang theo một đội nhân mã đến rồi!"

An bình, Trung Hải nổi danh nhất bạo lực hoa khôi cảnh sát, cơ hồ là không người không hiểu.

Trước đây không lâu an bình, nhận được Huyết Lang bang tứ đại đường khẩu bị Mục Phong diệt, còn ra vô số nhân mạng sự tình, là mang theo một đội nhân mã, bốn phía truy nã Mục Phong.

Thế nhưng là, an bình về sau trông thấy ngoại ô một nhà tư nhân câu lạc bộ dấy lên mấy đóa mây hình nấm, biết bên này khẳng định lại xảy ra điều gì nhiễu loạn, gác lại Mục Phong sự tình mặc kệ, tiên triều nơi này chạy đến.

Tam đại ác thiếu nghe được an bình đến đây, mặc dù là ác thiếu, nhưng là cũng có mấy phần kiêng kỵ.

"Không được! Cái này con mụ điên quá bá đạo, giống như chúng ta ghê tởm, chúng ta trước tiên cần phải tránh một chút!"

Không lẽ đầu nói xong, dẫn đầu hướng dưới mặt đất câu lạc bộ chạy tới.

Lão nhị cùng lão tam, nói với Mục Phong một chút đợi chút nữa bọn hấn lại đến tìm hấn, gọi hấn đừng chạy xa loại hình lời nói, cũng hấp tấp mang theo một đám tiểu đệ chạy mất.

Vũ Quả Quả tựa hồ cũng có mấy phần kiêng kỵ cái này bạo lực hoa khôi cảnh sát, kéo một cái Mục Phong, dịu dàng nói: "Ngươi khẳng định chưa thấy qua an bình a? Cái kia bà điên, gặp ai diệt ai! Chúng ta cũng tránh một chút đi!"

Về phần an bình, Mục Phong ngược lại là cùng với nàng đánh qua đối mặt.

Mục Phong mặc dù sẽ không sợ sệt cái này an bình, nhưng là nếu là mình gặp được an bình, không thể thiếu lại phải đi trong cục uống trà.

Nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, Mục Phong cũng không phản kháng, bị Vũ Quả Quả kéo lấy, đi tới tư nhân câu lạc bộ dưới mặt đất giải trí trong đại sảnh.

Dưới mặt đất giải trí trong đại sảnh, bầu không khí cùng quán bar không sai biệt lắm.

Vô số kẻ có tiền hậu đại, ở chỗ này mở tụ hội.

Kính bạo dạn điều động lấy bọn nguyên thủy nhất hào hứng, hoa mỹ ánh đèn sân khấu phóng túng không câu nệ mất tinh thần.

Vô số mốt lại đã tính nam nữ, ở giữa nhảy run cầu lắc não múa, cũng không ít người tại từng cái quầy bar tụ chúng uống rượu.

Vũ Quả Quả mang theo Mục Phong, đi tới một gian nhà gian bực nhỏ phòng, muốn một chút liệt tửu cùng quạ vật.

Vũ Quả Quả đưa cho Mục Phong một bát liệt tửu, hỏi: "Sẽ đánh đỡ sao?"

"Ca không dễ dàng xuất thủ! Vừa ra tay, rất nhiều người lập tức biến tàn phế!"

"Ha ha, vậy liền làm ta bảo tiêu đi! Ta gặp người lái xe so ta trâu ta cho người một năm 500 vạn lương cao, có hay không tâm động đâu?"

Mới 500 vạn? Thẩm Thanh Tuyết thế nhưng là mở miệng liền ra một trăm triệu đâu!

"Ha ha, giống như cũng không có tâm động!" Mục Phong một hơi đem kia hơn tám mươi độ liệt tửu, uống một hơi cạn sạch.

Vũ đại tiểu thư thuê người, cho tới bây giờ không có bị cự tuyệt qua.

Không có được luôn luôn cảm giác mười phần trân quý.

Vũ Quả Quả đối Mục Phong lại sinh ra mấy phần hảo cảm.

Về sau, Vũ Quả Quả tận lực run lên hỏi ra địa phương, mị nhãn mê ly nhìn thấy Mục Phong: "Người nhìn ta, còn chưa đủ đẹp a? Nghĩ tiếp cận ta người, đều có thể đem Trung Hải làm thành ba vòng. Người có như thế một cái tiếp cận ta cơ hội tốt, không nghĩ tới phải thật tốt nắm chắc sao?"

Mục Phong một bộ chăm chú đáng vẻ: "Tiểu cô nương, ca cũng không nghĩ tiếp cận người! Lại nói, người tại ta đã thấy nữ hài tử bên trong, cũng chỉ là qua loa!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Dám đánh Huyết Lang Bang sao

Vũ Quả Quả cực kì cho rằng nhất tự ngạo địa phương một trong chính là mình dung mạo.

Thế nhưng là giờ phút này, Mục Phong lại nói dung mạo của nàng chỉ là qua loa, nhưng làm Vũ Quả Quả tức giận đến hoa nhan thất sắc.

"Mục Phong, ta biết người là cố ý giễu ta! Tỷ tỷ ta, có kém như vậy sắc sao? Người thấy qua vô số so ta xinh đẹp, người ngược lại là nêu ví dụ nói một chút a?"

Mục Phong cũng nghiêm túc, bật thốt lên: "Trung Hải thứ nhất đại mỹ nữ Thẩm Thanh Tuyết, so người xinh đẹp, so người có nội hàm a?"

Trung Hải đệ nhất mỹ nữ Thẩm Thanh Tuyết, Vũ Quả Quả ngược lại là nhận biết. Không chỉ có nhận biết, Thẩm Thanh Tuyết vẫn là Vũ Quả Quả thần tượng một trong.

Thẩm Thanh Tuyết chỉ dựa vào sức một mình, chống lên toàn bộ Khuynh Thành Quốc Tế, thế nhưng là để Vũ Quả Quả bội phục không thôi.

Vũ Quả Quả bị đánh mặt, nhưng là cảm giác bị đánh đến tâm phục khẩu phục.

Bất quá, Vũ Quả Quả vẫn là chất vấn Mục Phong: "Người theo chúng ta tiểu Tuyết tỷ nhận biết? Không có khả năng! Nghĩ tiếp cận tiểu Tuyết nữ thần người, so nghĩ tiếp cận ta còn nhiều. Người làm sao có thể nhận biết Thẩm Thanh Tuyết? Tốt a, Thẩm Thanh Tuyết so ta xinh đẹp, ta chịu phục! Nhưng là, Thẩm Thanh Tuyết có thể xếp Trung Hải thứ nhất đại mỹ nữ, ta tự tin ta có thể xếp tới thứ hai!"

Mục Phong bất đắc dĩ lắc đầu, nói tiếp: "Hong Liên quán bar lão bản nương, có vẻ như cũng so người chói mắt a?"

Hong Liên, Vũ Quả Quả cũng là nhận biết.

Hong Liên kia đại mỹ nhân, xác thực tiêu chí.

Vũ Quả Quả nghe xong, cũng cảm giác có chút chịu phục.

Nhưng là, Vũ Quả Quả còn không chịu bỏ qua, có chút tự luyện nói ra: "Coi như bản cô nương chưa có xếp hạng Trung Hải thứ hai, thứ ba không có vấn đề chứ? Làm sao trong mắt người cũng chỉ là qua loa rồi?"

Mục Phong còn nói ra Trung Hải giáo hoa Hứa Tiểu Nhu danh tự.

Vũ Quả Quả nhân duyên tốt, lại yêu chạy tán loạn khắp nơi, đương nhiên nhận biết Hứa Tiểu Nhu.

Kia Hứa Tiểu Nhu, không chỉ có thiện lương mỹ lệ, vẫn là cái học bá, nhân khí rất cao.

Cùng Hứa Tiểu Nhu so sánh, Vũ Quả Quả vẫn là cảm giác thua có chút phục khí.

Cuối cùng, Vũ Quả Quả không còn dám từ chối.

Vũ Quả Quả sợ Mục Phong lại cử ra một chút mỹ nữ đến, để cho mình mỹ dung tại Trung Hải ngay cả thứ tư đều chưa có xếp hạng.

Mà nhất làm cho Vũ Quả Quả giật mình, Mục Phong hình dáng này mạo cũng liền qua loa gia hỏa, làm sao có thể trong nhận thức biến như vậy nổi danh tam đại mỹ nữ.

Mục Phong, thành Vũ Quả Quả trong lòng như mê nam nhân.

Thế là, Vũ Quả Quả tiếp tục hướng Mục Phong liếc mắt đưa tình, muốn biết Mục Phong thân phận cùng lai lịch.

Thế nhưng là, cũng chính là lúc này, Trung Hải tam đại ác thiếu, rốt cục lần nữa tìm tới Mục Phong, đều là ma quyền sát chương đi đến.

Ba người vừa tiến đến, lần nữa nói rõ với Mục Phong ý đồ đến, hi vọng Mục Phong có thể làm bọn hắn tiểu đệ.

Nhất là lão đại khổng lồ đầu, còn lời thề son sắt nói cho Mục Phong, nhất định đem muốn đem hắn chế tạo thành Trung Hải ghê tởm nhất ghê tởm nhất thứ tư ác thiếu.

Mục Phong chỉ là cười nhạt một tiếng, trầm nghĩ: Chỉ bằng ba người các ngươi ác thiếu, cũng nghĩ làm lão Đại ta? Thật là không đáng yêu.

Mục Phong liếc xéo ba người một chút, để tam đại ác thiếu ngồi trước.

Về sau, mới mở miệng nói: "Các ngươi từ chối các ngươi là tam đại ác thiếu, mà lại tiếng xấu chiêu, nhưng là ta lại căn bản chưa từng nghe qua đại danh của các ngươi a!"

Ba huynh đệ nghe xong, lập tức có chút tức giận, đồng nói: "Ngươi làm sao lấn vào, ngay cả chúng ta tam đại ác thiếu danh khí cũng chưa từng nghe qua!"

Mục Phong lắc đầu, cười nói: "Các ngươi tự xưng tam đại ác thiếu, đến cùng có bao nhiêu ghê tởm a?"

Lão tam Đường Tiểu Kiếm, cướp đường: "Ba chúng ta đại ác ít bên trong, liền ta ghê tởm nhất! Nói như vậy, chỉ cần ta Đường Tiểu Kiếm coi trọng nữ hài tử, còn không có một người có thể chạy ra lòng bàn tay của ta! Không chỉ có như thế, ta hào hứng không tệ thời điểm, lên tới 80 tuổi lão bà, xuống đến 6 tuổi tiểu la ly, Khụ khụ khụ, đều không buông tha! Ngươi nói ta có đủ hay không ghê tởm?"

Mục Phong nghe xong, chỉ muốn làm nôn, bật thốt lên: "Là có chút ghê tởm, mà lại khẩu vị rất nặng!"

Lão nhị Lỗ Thiên Hữu, đẩy ra Đường Tiểu Kiếm, cười nói: "Mục Phong, ngươi đừng nghe lão tam thổi phồng. Hắn xác thực hồng không thiếu nữ hài tử, nhưng là nào có lá gan kia đi động lão bà cùng tiểu la ly? Kỳ thật, ghê tởm nhất chính là ta. Ta à, chỉ cần tại trước mặt người khác vừa đứng, liền sẽ hù chết người! Mà lại, ta tâm ngoan thủ lạt, ngay cả người chết máu cũng dám uống!"

Khổng lồ đầu đẩy ra tự biên tự diễn hai cái đệ đệ, vỗ đại quang đầu, cười nói: "Mục Phong, ta hai cái này đệ đệ, một điểm không đủ hung tàn, nhưng là nhất định phải thổi mình rất ghê tởm. Bọn hắn đều là giả, liền ta là ghê tởm nhất! Ta giết người không chớp mắt, rất đáng sợ!"

Mục Phong gặp ba người lời nói đều có chút không đáng tin cậy, liên tục khoát tay: "Ha ha, ba vị, đừng tranh ai ghê tởm nhất! Dừng lại, dừng lại!"

Mà Vũ Quả Quả, bỗng nhiên đứng lên, dịu dàng nói: "Đều mẹ nó tranh ghê tởm danh hào a? Muốn nói ghê tởm, bản cô nương ghê tởm nhất! Bởi vì ta có thể đem cái này ba cái ác thiếu sống sờ sờ tiêu diệt!"

Vũ Quả Quả nói xong, quơ lấy một cái bình rượu, liền hướng khổng lồ đầu trán đập tới.

Mục Phong xem xét, lập tức hướng Vũ Quả Quả giơ ngón tay cái lên: "Tiểu nha đầu, rất ác độc, quả thật có chút ghê tởm."

Mà khổng lồ đầu, từ nhỏ luyện qua Thiết Đầu Công, cho nên đầu so người bình thường đầu lớn mấy số.

Vũ Quả Quả cái này một bình rượu, mặc dù nện đến khổng lồ đầu não từ choáng váng, nhưng là không đến mức đã thương yếu hại.

Cái này một bình rượu, nện đến khổng lồ đầu lửa cháy, chửi mắng một tiếng: "Vũ Quả Quả, ngươi đùa nghịch cái gì hung ác? Còn dám đánh lão tử, tin hay không lão tử hiện tại đưa ngươi giải quyết tại chỗ!"

Cũng chính là lúc này, lại là hơn mười âu phục cách lĩnh, trong tay áo giấu giếm chủy thủ gia hỏa, đi tới Mục Phong chỗ cái này phòng.

Một cái dẫn đầu, cao lớn vạm vỡ, mặt như táo đỏ, đeo kính đen, thân hình mập mạp, chính là Huyết Lang Bang xếp hạng thứ mười hai cô vũ giả: Chúc

mình.

Chúc mình tiến đến liếc mắt cũng không nhìn tam đại ác thiếu, chỉ là đem một đạo như lưỡi đao ánh mắt chăm chú vào Mục Phong trên thân, về sau mới liếc nhìn Vũ Quả Quả.

Chúc mình bạch đến quen, vỗ bàn một cái, một cái ly uống rượu liền quay tròn chạy tới trong tay hắn.

Chúc mình cầm chén rượu, lại cũng không muốn uống rượu, thoáng dùng một lát cổ võ chi lực, chén rượu bên trong rượu liền bắt đầu sôi trào lên.

Không lẽ đầu vẫn là nhìn ra một chút môn đạo, sắc mặt kinh hãi nói ra: "Ngựa tề a, mập mập này, rốt cuộc là ai a, tại cho chúng ta biểu diễn tay không nấu rượu đâu!"

Mục Phong cười nhạt một tiếng, chỉ vào chúc mình, bật thốt lên: "Tam đại ác thiếu, các ngươi không phải từ thời là Trung Hải ghê tởm nhất ba người sao? Ta hiện tại mình xác nói cho các ngươi biết, cái này tiến đến hơn mười gia hỏa, tất cả đều là Huyết Lang Bang người! Các ngươi đã như thế ghê tởm, hiện tại có dám hay không đánh Huyết Lang Bang người a?"

"Huyết Lang Bang" ba chữ vừa ra, Trung Hải tam đại ác thiếu, cùng Vũ Quả Quả, đều là sắc mặt đại biến.

Dù sao, Huyết Lang Bang là Trung Hải lớn nhất hắc bang, bọn hắn từ trước đến nay không dám cùng Huyết Lang Bang người kết xuồng cừu oán.

Nhưng là, tam đại ác thiếu, nếu là không dám đánh Huyết Lang Bang người, về sau còn thế nào dám lại thổi mình ghê tởm nhất đáng sợ nhất ác thiếu đâu!

Mấy phần buồn cười Đường Tiểu Kiếm, quơ lấy một cái bình rượu, đi đến chúc trà Minh Tiền mặt, phát ra một chuỗi hơi có vẻ làm nũng thanh âm: "Ngươi ngựa tề, các ngươi chính là Huyết Lang Bang a? Nghe qua ba chúng ta đại ác ít uy danh sao? Chúng ta rất đáng sợ! Các ngươi nếu là sợ, mau rút cho ta!"

Chúc mình nhìn cũng không nhìn Đường Tiểu Kiếm, phát ra một tiếng thanh âm hùng hậu: "Chúng ta nếu là không lăn đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Chiến Hạ Minh

"Không lăn, không lăn ta đánh chết ngươi ngựa tề!" Đường Tiểu Kiếm nói xong, cao cao giơ lên bình rượu, chiếu vào Hạ Minh trán, thật một bình rượu đập xuống.

Hạ Minh thế nhưng là hậu thiên giai đoạn trước cổ võ giả, thực lực tại vừa chiến từ đoạn khảm long chi bên trên, cái nào cho phép Đường Tiểu Kiếm ở trước mặt mình làm càn.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Hạ Minh quyền trái vừa ra, Đường Tiểu Kiếm thân thể, liền hướng bên trái chất gỗ bình phong bay đụng mà đi, thẳng tắp đụng thủng hai centimet dày tấm ngăn, tại tấm ngăn phía trên lưu lại một cái trong suốt lỗ thủng.

Lão nhị Lỗ Thiên Hữu gặp Hạ Minh xuất thủ cường hãn, nhưng là cũng không sợ hãi.

Tương phản, Lỗ Thiên Hữu cắn răng một cái, từ trong túi quần lấy ra một cây chủy thủ, quát lên một tiếng lớn: "Ngựa tề, Huyết Lang Bang không tầm thường a? Dám đánh ta tam đệ? Hôm nay lão tử nhất định phải giết chết ngươi!"

Nhưng là, đó căn bản không có huyền nghi.

Lỗ Thiên Hữu mặc dù tâm ngoan thủ lạt, nhưng là ở đâu là cổ võ giả Hạ Minh đối thủ.

Hạ Minh chỉ là nhẹ nhàng một cước, trực tiếp đem Lỗ Thiên Hữu đập bay ra ngoài.

Không lẽ đầu biết hôm nay xem như gặp được kẻ khó chơi. Nhưng là không lẽ đầu lại nuốt không trôi khẩu khí này.

Không lẽ đầu vỗ trán của mình, cao giọng nói: "Ngươi ngựa tề, dám đánh ta hai người huynh đệ kết nghĩa? Quân các ngươi Huyết Lang Bang thế lực như thế nào cường đại, hôm nay đánh huynh đệ của ta, trong chúng ta biến tam đại ác thiếu xem như chính thức cùng các ngươi Huyết Lang Bang tuyên chiến! Chó nói, lão tử thế nhưng là luyện qua Thiết Đầu Công, đi chết đi!"

Khổng lồ đầu nói xong, như một đầu man ngư, quơ đầu trục liền hướng Hạ Minh va chạm mà đi.

Hạ Minh cười lạnh một tiếng: "Thiết Đầu Công? Cứng đến bao nhiêu?"

Hạ Minh nói xong, một bàn tay đập vào khổng lồ đầu não trên cửa, lại hoả tốc một lấy tay ra, liền gấp khổng lồ đầu trên trán, xuất hiện một cái to lớn bánh bao.

Hạ Minh đã hào hào thu về bàn tay, khổng lồ đầu thân thể, lúc này mới "Ba" một tiếng bay ra phòng.

Hạ Minh đánh bay tam đại ác thiếu, mới đem ly kia đun sôi liệt tửu uống một hơi cạn sạch.

Về sau, nhìn chăm chăm Mục Phong: "Người chính là Mục Phong?"

Mục Phong cười lạnh: "Đúng vậy!"

Hạ Minh hài lòng gật đầu, đem ánh mắt chuyển qua Vũ Quả Quả trên thân.

Hạ Minh nhưng biết, vị này Vũ Quả Quả thân phận bất phàm.

Hạ Minh cũng không muốn đắc tội Vũ gia.

Nếu là đắc tội Vũ Quả Quả, Vũ gia ra tay với Huyết Lang Bang, Huyết Lang Bang đem rất không có lời.

Cáo giả Hạ Minh, nói với Vũ Quả Quả: "Vị mỹ nữ kia, hẳn là Vũ gia đại tiểu thư a? Chúng ta Huyết Lang Bang cùng Vũ gia từ trước đến nay nước giếng không phạm nước sông! Thậm chí, chúng ta Huyết Lang Bang còn cùng Vũ gia từng có rất nhiều lần hợp tác! Hiện tại chúng ta Huyết Lang Bang muốn tìm Mục Phong giải quyết một ít chuyện riêng, mong rằng Vũ đại tiểu thư về trước tránh một chút!"

Mà Vũ Quả Quả, cũng không dám tùy tiện cùng Huyết Lang Bang người kết lên cừu oán.

Coi như Vũ Quả Quả có muốn trợ giúp Mục Phong tâm, nhưng là hôm nay đi ra ngoài không có mang bảo an, mình một cái nhược nữ tử, cũng là không làm nên chuyện gì.

Lại nói, Mục Phong vừa rồi đã kích nàng dung mạo qua loa, trong nội tâm nàng còn có oán trách đâu. Có người đến quản lý Mục Phong, nàng ngược lại cảm thấy có mấy phần chờ mong.

Giờ phút này nghe Hạ Minh nói như vậy, Vũ Quả Quả đứng lên nói: "Ha ha, ta có thể trở về tránh! Các người xin cứ tự nhiên."

Vũ Quả Quả đi vài bước, lại ngừng lại, nhìn chăm chăm Mục Phong: "Người cái tên này, làm sao còn đắc tội Huyết Lang Bang a? Người có mấy cái đầu ném a?"

Mục Phong cười nhạt một tiếng: "Quả quả tiểu thư, đi thôi, đi thôi, đừng ở chỗ này vướng chân vướng tay! Ta đây, tâm tình không tốt, phá hủy Huyết Lang Bang mấy cái đường khâu, bọn hắn hiện tại tìm ta tính sổ sách tới. Vừa vặn a, ta uống mấy chén liệt tửu, nắm đấm có chút ngứa!"

Vũ Quả Quả nghe xong, lập tức kinh hãi.

Cái này Mục Phong đến cùng người nào a? Thế mà nói khoác mình hủy Huyết Lang Bang mấy cái đường khâu? Mà lại nói nói thời điểm, như thế bình tĩnh, như thế hời hợt!

Gia hỏa này, thật có có thể đánh như vậy sao?

Được rồi, len lén nhìn một cái đi! Chỉ cần Mục Phong gia hỏa này không bị đánh chết, nàng liền sẽ không ra ngăn cản. Nếu là Mục Phong đợi chút nữa mười phần nguy hiểm, Vũ Quả Quả vẫn là sẽ ra ngoài cứu người. Vũ Quả Quả cũng không tin, Huyết Lang Bang dám không cho nàng cái này Vũ gia đại tiểu thư mặt mũi.

Victor Hugo đi ra phòng, nhưng không có rời đi, mà là đứng ở phòng bên ngoài, từ mấy cái trong suốt lỗ thủng một bên, nhìn chăm chăm bên trong bao gian sắp chiến đấu phát sinh.

Mà Mục Phong, rót một chén liệt tửu, cầm gấp chén rượu, cổ võ chỉ lực hơi động đây, chén rượu bên trong rượu liền bắt đầu bốc cháy lên.

Đứng tại trong suốt lỗ thủng phía ngoài Vũ Quả Quả, gấp Mục Phong cũng có thể tay không nấu rượu, thậm chí: Ai nha, gia hỏa này, giống như thật có điểm lợi hại đâu. Người khác chỉ có thể nâng cốc đun sôi dâng, hẳn lại có thể đem

chén rượu bên trong rượu trực tiếp nấu đốt.

Hạ Minh thấy được Mục Phong nấu rượu lực lượng, âm thầm lấy làm kinh hãi, trong lòng tại nói thầm: Ta liền nói đoạn khánh rỗng làm sao có thể bại bởi một cái phổ phổ thông thông giang hồ nhân sĩ, nguyên lai, cái này Mục Phong, cũng là giống như ta cổ võ giả.

"Hừ, Mục Phong, nguyên lai ngươi và ta là người trong đồng đạo ! Bất quá, ta nhưng nói cho ngươi, ta không phải kia đoạn khánh rỗng, ta lập tức liền muốn sau khi đột phá trời trung kỳ lần này chính là kỳ phùng địch thủ, ta cũng phải lĩnh giáo ngươi một phen!"

Hạ Minh nói xong, đưa tay ra cổ tay, nói tiếp: "Mục Phong tiên sinh, tới trước tách ra vật tay như thế nào?"

Mục Phong nhìn cũng không nhìn Hạ Minh, cười nói: "Hạ Minh, ta vừa hủy đi các ngươi Huyết Lang Bang bốn cái đường khẩu, còn gọi các ngươi đệ tử cho các ngươi Cơ lão đại đánh cá khẩu tín, gọi hắn về sau đừng có lại trêu chọc ta bằng hữu, cũng đừng lại trêu chọc ta! Thế nhưng là các ngươi liền hết lần này tới lần khác không dài lỗ tai!"

Mục Phong nói xong, đưa tay phải ra.

Hai tay đụng vào nhau, hai cổ cường đại lực lượng va chạm vào nhau, một đạo kinh phong đất bằng phát lên.

Hai đạo lực lượng dư ba, chấn động ra đi, còn trực tiếp đem cái này bọc nhỏ ở giữa chung quanh chất gỗ tẩm ngăn chấn động đến lay động không ngừng.

Hạ Minh cảm thấy Mục Phong cường đại, thế nhưng là không cam lòng yếu thế, nói tiếp: "Mục Phong, chúng ta Huyết Lang Bang hiện tại không có tìm bằng hữu của ngươi phiền phức. Bởi vì chúng ta muốn toàn lực đối phó ngươi! Ngươi nếu không chết, chính là chúng ta Huyết Lang Bang lớn nhất họa lớn trong lòng!"

"Ha ha, Hạ Minh, ngươi thân là cô vũ giả, lại cam tâm trở thành Huyết Lang Bang chó săn, ta thật sự là nhìn lầm ngươi! Đợi chút nữa, ngươi liền cho các ngươi Cơ lão đại chuyển lời, gọi hắn tốt nhất kẹp cho ta lấy cái đuôi làm người! Nếu không, không ra ba tháng, các ngươi Huyết Lang Bang liền muốn tại Trung Hải hoàn toàn biến mất!"

Mục Phong giọng điệu, cuồng vọng mà bá đạo, thế nhưng là để Hạ Minh mười phần phản cảm.

Hạ Minh dữ tợn vặn vẹo lên mặt mo, cười nói: "Mục Phong, thật cuồng khẩu khí a! Còn muốn triệt để diệt chúng ta Huyết Lang Bang, hiện tại ngươi trước diệt ta rồi nói sau!"

Hạ Minh sau lưng mười cái Huyết Lang Bang bang chúng, xưa nay lấy Hạ Minh làm thần tượng. Trong mắt bọn hắn, Hạ Minh từ trước đến nay không có thua trận, là trong lòng bọn họ bất bại chiến thần.

"Ta cược chúng ta Hạ lão đại một chiêu liền có thể giết cái này cuồng vọng Mục Phong!"

"Dám cùng chúng ta Hạ lão đại vật tay, cánh tay của hắn lập tức liền muốn gãy mất!"

"Hạ lão đại, chơi hắn, giết chết hắn chúng ta mới hả giận!"

Huyết Lang Bang bang chúng một trận ồn ào.

Mục Phong thét dài một tiếng: "Các cháu, tay gãy cánh tay là khẳng định, nhưng đoạn không phải ta!"

Mục Phong nói xong, lực lượng tụ tập cánh tay, hơi dùng sức, "Răng rắc" một tiếng tháo xuống Hạ Minh tay phải.

"A, ngựa tề a, cái này Mục Phong nguyên lai so với chúng ta Hạ lão đại còn muốn lợi hại hơn?"

"Ngô, muốn ỏi! Hạ lão đại nguyên lai cũng không phải là không thể chiến thắng!"

Mà Hạ Minh, bị tháo một cánh tay, đau đến trên mặt đất liên tục lăn lộn.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Hạ Minh về núi

Hạ Minh mang tới các tiểu đệ, thấy mình mười phần sùng bái lão đại, thế mà bị tháo một đầu cánh tay, đều là ngươi nhìn xem ta, ta nhìn ngươi, kinh tại nguyên chỗ, thật lâu không dám nói ra một câu.

Rốt cục có người kêu la: "Ngươi tặc a, cái này Mục Phong, thật là đáng sợ, so với chúng ta Hạ lão đại còn lợi hại hơn!"

"Hạ lão đại thể nhưng là cô vợ già, tại chúng ta Huyết Lang Bang xếp hạng mười hai. Hạ lão đại đều không phải là đối thủ của Mục Phong, chúng ta ở đâu là Mục Phong đối thủ, chạy mau đi!" Có người phụ họa.

Người này lời nói vừa nói xong, mấy cái đầu óc linh quang gia hỏa, tranh thủ thời gian nhanh chân liền chạy.

Cũng có mấy cái Hạ Minh tiểu đệ, mặc dù cũng nghĩ chạy trốn chết, nhưng là khổ vì quá mức sợ hãi, hai chân đã không nghe sai khiến, là thể nào cũng chuyển không ra bước chân.

Mục Phong cười lạnh, hai tay giao cho trước ngực, nói: "Không có chạy, mau đem các lão đại của ngươi khiêng đi đi!"

"Phong gia, ngươi không đánh chúng ta?" Một cái dọa đến run rẩy Huyết Lang Bang đệ tử hỏi.

Mục Phong lắc đầu: "Đánh các ngươi ta ngại dơ tay! Đem các ngươi Hạ Minh lão đại khiêng đi đi! Đương nhiên, nơi này làm hồng đồ vật, còn có tiền thưởng, cũng phải các ngươi giao!"

"Phong gia! Vâng vâng vâng, chúng ta giao!"

Một người ứng hòa, tranh thủ thời gian móc ra mấy trăm nguyên hồng nhân đầu.

Mấy người khác, tranh thủ thời gian run rẩy đến nhắc Hạ Minh thân thể.

Mà Hạ Minh, mặc dù đoạn mất một cánh tay, nhưng là không bị chết đi, cũng còn có thể đứng lên.

"Chính ta có thể đứng lên đến!" Hạ Minh hung một câu, tay trái che lấy cánh tay phải, một cước đạp bay mấy cái nghĩ đến đỡ tiểu đệ của mình.

Hạ Minh đứng thẳng người, trong lòng mặc dù lửa giận bùng bùng, nhưng là vẫn mang theo vẻ thống khổ, một mực cung kính hướng Mục Phong khom người chào, nói: "Quả nhiên là tông sư a, tông sư không thể khiêu chiến, ta Hạ Minh thua tâm phục khẩu phục! Tông sư ân không giết, Hạ Minh đời này khó quên! Tông sư, tiểu nhân ở đây hướng ngươi hứa hẹn: Tiểu nhân từ đây cùng Huyết Lang Bang thoát ly liên quan! Tông sư nói đúng, thân là cô vợ già, cần gì phải làm Huyết Lang Bang nanh vuốt? Lần này tiểu đệ, là nên quay về sơn lâm, hảo hảo dốc lòng tu luyện đi!"

Hạ Minh nói xong, lại hướng Mục Phong thật sâu khom người chào, nhặt lên mình bị tháo xuống một cánh tay, thất tha thất thểu rời đi.

"Lão đại, lão đại, ngươi thật muốn vứt bỏ chúng ta sao? Mặc dù ngươi chiến bại, chúng ta vẫn là nguyện ý đi theo ngươi!" Có tiểu đệ đuổi theo Hạ Minh nói.

"Lăn, ta không phải là các ngươi lão đại!" Hạ Minh nói xong, trong nháy mắt tăng nhanh tránh gấp tốc độ.

Từ nay về sau, Hạ Minh không còn trở lại Huyết Lang Bang, Hạ Minh hạ lạc cũng lại không người biết được.

Huyết Lang Bang từ đây, lại mất đi một viên hổ tướng.

Mục Phong đối cái cuối cùng rời đi Huyết Lang Bang đệ tử, nói ra: "Ngươi, đợi chút nữa cho các ngươi Cơ lão đại chuyển lời, gọi hắn về sau phải tắt yếu kẹp cho ta lấy cái đuôi làm người, nếu không, ta không tha cho hắn! Thật giận ta, các ngươi Huyết Lang Bang không ra ba tháng, nhất định sẽ trên thế giới này triệt để biến mất!"

"Vâng vâng vâng, Phong gia! Ta nhất định đem lời đưa đến!"

Kia Huyết Lang Bang đệ tử nói xong, mới tranh thủ thời gian run rẩy rời đi.

Huyết Lang Bang Tổng đường bên trong.

Mấy phút về sau, Cơ lão đại đạt được Hạ Minh chiến bại, dưới cơn nóng giận thoát ly Huyết Lang Bang, chung quy sơn lâm tin tức.

Tức giận đến mặt mày vặn vẹo, liên tục thổ huyết Cơ lão đại, đầm ngực nói: "Hạ Minh ngươi cái này câu vật, thể mà như thể bất trung bất nghĩa! Mục Phong, ngươi cái này lũ sói con, đủ cuồng vọng, còn nói không ra ba tháng, liền muốn triệt để để chúng ta Huyết Lang Bang ở cái thế giới này biến mất? Quá cuồng vọng, quá không tự lượng sức!"

Mà giờ khắc này, Tả hộ pháp mở miệng nói: "Bang chủ, cái này Mục Phong, làm không tốt cũng là cô vợ già! Chúng ta lại không có thể khinh thị hắn! Vương gia lại tới tin tức, lần nữa đưa ra muốn hợp tác với chúng ta, bọn hắn cũng đề cao giá tiền, một ngàn vạn 5000 vạn!"

Cơ lão đại vỗ bàn một cái, quát: "Thành giao! 5000 vạn mặc dù thiếu một chút, còn không có bị Mục Phong hủy đi tứ đại đường khẩu giá trị một nửa! Bất quá, lão tử cùng Mục Phong không đội trời chung, nhất định phải trừ Mục Phong cho thống khoái, hiện tại là nên tuyên bố cùng Vương gia hợp tác! Ha ha ha, Mục Phong, ngươi nhất định phải chết, ta cũng không tin, ngươi chỉ là một người, đầu qua được Huyết Lang Bang cùng Vương gia cường cường liên thủ! Ha ha ha!"

Cơ lão đại tiếng cười to vang lên, Tổng đường về sau, cái khác đầu mục lớn nhỏ, cũng phát ra từng tiếng khí diễm phách lối cuồng tiếu.

Tư nhân câu lạc bộ dưới mặt đất quảng trường bên trong.

Trốn ở phòng phía ngoài Vũ Quả Quả, thế nhưng là một chi tiết cũng không bỏ qua xem hết cả tràng chiến đấu.

Vũ Quả Quả chỉ cảm thấy cảm của mình đều nhanh rút xuống đất.

Vũ Quả Quả, thật không nghĩ đến Mục Phong cư nhiên như thế có thể đánh. Trí mạng nhất là, Mục Phong tháo bỏ xuống cánh tay của người khác, người kia còn cung kính xưng Mục Phong vì tông sư, tựa hồ còn nhận lấy nhân sinh dân dật, một lần nữa trở về núi rừng.

Vũ Quả Quả nâng đỡ cảm của mình, mới lần nữa đi vào phòng, vây quanh Mục Phong không ngừng dò xét.

"Mục Phong, ngươi lão trâu rồi! Tỷ thích ngươi! Vẫn là câu nói kia, làm ta cận vệ đi! Ta tăng lương cho ngươi, một năm cho ngươi mở hai ngàn vạn! Ngươi đáng giá lên số này!"

Mới hai ngàn vạn?

Mục Phong im lặng lắc đầu.

Mục Phong lần nữa cự tuyệt, cũng cũng Vũ Quả Quả chuyện trong dự liệu. Có bản lĩnh người, ai không có mấy phần lãnh ngạo tính xấu.

Bất quá, Vũ Quả Quả có kiên nhẫn, nói tiếp: "Mục Phong tiên sinh, đừng vội cự tuyệt mà! Ta có thể cho ngươi thời gian, hôm nay ngươi không đáp ứng về sau nhất định sẽ đáp ứng! Ngày nào ngươi nghĩ thông suốt, cứ việc gọi điện thoại cho ta, chúng ta Vũ gia đại môn, vĩnh viễn vì ngươi rộng mở!"

Mục Phong bắt đầu dĩ buông buông tay, nói tiếp: "Thực không dám giấu giếm, ta muốn cho Thẩm Thanh Tuyết làm bảo tiêu, liền không chiếu cố việc buôn bán của ngươi!"

Vũ Quả Quả nghe xong, lập tức cười đến không ngậm miệng được, đã kích Mục Phong nói: "Ngươi cái tên này, cái này tính xấu chính là chán ghét. Đừng cho là ta coi trọng ngươi, nhà chúng ta tiểu học tỷ cũng sẽ coi trọng ngươi! Ngươi tỉnh lại đi, nhà chúng ta tiểu Tuyết tỷ, thế nhưng là Trung Hải đệ nhất mỹ nữ, lại là giới kinh doanh tinh anh, người cao lãnh ngạo kiều, nghe nói còn có bệnh thích sạch sẽ. Nàng kia Lâm Đại Ngọc đồng dạng dễ hỏng nhân vật, để ý như ngươi loại này phổ phổ thông thông nhân vật mới là lạ! Như thế nói với ngươi đi, coi như ta nể mặt ngươi, giúp ngươi một chút, đem ngươi đề cử cho nhà ta tiểu học tỷ, nàng cũng không nhất định đề ý ngươi đây!"

Không nghĩ tới, Vũ Quả Quả đã kích lên người đến thời điểm, vẫn là có vẻ hơi trình độ, không chỉ có trực tiếp công kích người khác điểm yếu, còn nói đến tình cảm dạt dào.

Mục Phong mấy phần đắc chí: "Vũ Quả Quả a, thật là làm cho ngươi thất vọng! Ca ca đã sớm là Thẩm Thanh Tuyết cận vệ!"

"Cái gì? Ngươi không có đùa nghịch ta? Ngươi làm sao có thể là tiểu Tuyết tỷ cận vệ? Ta cùng với nàng quan hệ cũng không tệ lắm, nàng làm sao không nói với ta?"

Vũ Quả Quả vạn phần giật mình nói.

Vũ Quả Quả sau khi nói xong, tranh thủ thời gian móc ra điện thoại, muốn cho Thẩm Thanh Tuyết gọi điện thoại, hỏi một chút nàng có phải là thật hay không tìm bảo tiêu.

Mục Phong cũng không muốn Thẩm Thanh Tuyết biết mình bây giờ tại nơi nào, còn cùng Vũ Quả Quả ở chung một chỗ.

Thế là, Mục Phong tranh thủ thời gian ra hiệu Vũ Quả Quả chờ nóng vội gọi điện thoại.

"Quả quả, tỉnh lại đi! Chúng ta đi ra trước xem một chút, kia tam đại ác thiếu, còn sống không có!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Hiểu sơ hiểu sơ

Vũ Quả Quả cảm thấy lý do này, ngược lại là có thể tiếp nhận.

"Đứng a, cái này tam đại ác thiếu, thế nhưng là cùng ta có đồ ước, bại bởi ta, muốn làm tiểu đệ của ta! Có cái này ba tiểu đệ, về sau không có ai còn dám trêu chọc bản cô nương! Ta cũng không hi vọng bọn hán chết mất, dù sao, ta bỏ ra cái giá rất lớn! Đi một chút, chúng ta đi ra xem một chút bọn hán chết chưa!"

Mục Phong hai người, đi ra phòng, gặp tam đại ác thiếu, bị đánh bay đến phương hướng khác nhau đâu.

Mục Phong đem ba người một lần nữa mang tới phòng bên trong, Đường Tiểu Kiếm y nguyên miệng sùi bọt mép, Lỗ Thiên Hữu miệng đại trương phun bọt máu, Bàn Đại Đầu trên trán bánh bao càng ngày càng sưng to lên còn rách da.

"Chúng ta muốn hay không trước đưa bọn hán đi bệnh viện?" Vũ Quả Quả hỏi.

Mục Phong lắc đầu: "Người không phải e ngại an bình sao? Nói không chừng an bình kia bà điên còn tại phía trên đồ thừa không đi đâu."

"Vậy phải làm thế nào a? Bọn hán lại không cấp cứu, sinh mệnh hấp hối!"

Vũ Quả Quả một trận lo lắng, còn tại trong phòng dạo bước, một hồi tay nâng cái má suy nghĩ một phen, một hồi lấy điện thoại cầm tay ra muốn đánh điện thoại.

Mục Phong hài lòng móc ra một cây Tiểu Yên, phun ra một vòng khói, mới nói ra: "Khụ khụ, ca ca qua loa hiểu được điểm tự cứu chi thuật, có thể giúp bọn hán trị trị! Mặc dù cũng không phải rất tinh thông, liền đem bọn hán ngựa sống đương ngựa chết y đi!"

Vũ Quả Quả nghe xong, lại kinh ngạc thêm một lần, sững sờ nhìn chằm chằm Mục Phong.

"Người còn hiểu tự cứu? Người đến cùng là làm cái gì a? Người a, vẫn là tốt nhất chớ lộn xộn, ta nhìn người cũng không phải y sư phong phạm, loạn trị liệu một phen, ngựa sống cũng bị người trị liệu thành ngựa chết!"

Mục Phong khoát khoát tay, vui vẻ nói: "Mặc kệ nó, mọi thứ không thử một chút, làm sao biết ta lại không được!"

"Mục Phong, người vẫn là lại cân nhắc một chút, xảy ra nhân mạng, trách nhiệm thế nhưng là người!"

Mục Phong cũng không còn cùng Vũ Quả Quả đấu võ mồm, thân thể khom xuống, móc ra một bao ngân châm, hướng phía ngân châm ra dáng a thò một hơi.

Vũ Quả Quả gặp Mục Phong thế mà lấy ra vui một bao ngân châm, cả kinh nói: "Wow, người cái tên này, sẽ không thật sự là bác sĩ a? Làm sao trên thân còn có ngân châm?"

"Ai nha, qua loa hiểu được một chút cổ y chi thuật, cấp cứu thuật cũng hiểu được một điểm! Tóm lại, cái này gọi —— hiểu sơ hiểu sơ!"

Nghe Mục Phong lời nói, Vũ Quả Quả che eo bộ, "Phốc" một tiếng, nói: "Hiểu sơ hiểu sơ! Người cho rằng người là Gia Cát thôn phu a? Hiểu sơ thế nhưng là rất hiểu ý tứ, người có lâm hay không?"

Mục Phong thủ pháp thành thạo, động tác tron tru, ngân châm tuy nhỏ, thế nhưng là bị Mục Phong nhẹ nhàng bắn ra, năm, sáu cây ngân châm liền đâm về Bàn Đại Đầu trên trán bánh bao bên trên.

Mục Phong lúc này mới cúi người xuống, nắm vuốt mấy cây ngân châm, bên trái vụn vụn, bên phải lắc lắc, nâng lên xách, ấn xuống theo.

Nửa phút về sau, Mục Phong từ Bàn Đại Đầu bánh bao bên trong rút ra ngân châm, phóng tới trong chén rượu tiêu tan trừ độc, mới một lần nữa bao tại trong hộp kim châm.

Mục Phong buông tay: "Xong sống!"

Cái này xong sống? Thế nhưng là Bàn Đại Đầu cũng không có tốt đâu? Quả nhiên vẫn là gạt người trò xiếc, không có hiệu quả thực tế đâu!

Vũ Quả Quả nghĩ như vậy thời điểm, Bàn Đại Đầu lại vừa vặn mở mắt, bỗng nhiên đứng lên, không biết chuyện gì xảy ra, một mặt mộng bức vỗ mình đại quang đầu.

Lần này, Vũ Quả Quả hoàn toàn phục.

Vũ Quả Quả hướng Mục Phong giơ ngón tay cái lên, bật thốt lên: "Phong ca, trâu trâu trâu! Người thật giống như không gì làm không được đáng về đâu! Bàn Đại Đầu, vừa rồi thế nhưng là Phong ca châm cứu chữa khỏi người, hán có thể tính ân nhân cứu mạng của người, người còn cảm tạ người ta?"

Một mặt mộng bức Bàn Đại Đầu, cất lực một lần ức, nhớ tới mình bị Huyết Lang Bang một cao thủ đánh cho trên đầu lên bao, sau đó hôn mê sự tình.

Thật chẳng lẽ là Mục Phong trị liệu tốt ta?

Có chút không tin Bàn Đại Đầu, tranh thủ thời gian sờ lên trên đầu mình bánh bao, mặc dù cảm giác không ngừng chảy máu, nhưng là bánh bao hoàn toàn chính xác đã ít đi một chút.

Mục Phong cười nhạt một cái nói: "Bằng Đại Đầu, thịt của ngươi bao, chảy ra tất cả đều là tụ huyết, không cần cầm máu. Tụ huyết lưu xong, ngươi lại nghỉ ngơi hai ngày, cũng liền triệt để tốt!"

Bằng Đại Đầu lúc này mới tin tưởng Vũ Quả Quả lời nói, tranh thủ thời gian hướng Mục Phong nói ra: "Phong ca, nguyên lai ngươi vẫn là thần y a? Tiểu nhân cảm ơn ngươi rồi!"

Mà Mục Phong, ánh mắt tặc tặc nói ra: "Chỉ nói ta có ý gì đâu? Nhiều tổn thương cảm tình a? Muốn thật muốn cảm ơn ta, cho ca đến cái mưới vạn tám vạn, lúc này mới đủ ý tứ mà!"

"Phốc" Vũ Quả Quả lần nữa phun ra một ngụm trọc khí. Vũ Quả Quả không nghĩ tới, cái này Mục Phong, lại là cái gặp có cơ hội liền muốn vòng tiền gia hỏa.

Bằng Đại Đầu gật gật đầu, vui vẻ nói: "Phong ca nói đúng, đàm tình cảm nhiều tục a, đàm tiền mới là chính đạo mà! Phong ca, ngươi đã có thể chữa tốt ta, có thể hay không đem ta lão nhị cùng lão tam cũng chữa khỏi a? Nếu là ngươi đem ta lão nhị cùng lão tam cũng làm tỉnh, ta nhất định cho ngươi 10 vạn!"

"Ừm, gặp ngươi còn có chút huynh đệ tình thâm, cũng không tính vạn ác bất xá. Như vậy, ta liền thử một chút đi!"

Mục Phong nói xong, gọi Bằng Đại Đầu cùng Vũ Quả Quả đỡ lấy Lỗ Thiên Hữu thân thể, mình thì ma quyền sát chương, sau đó lắc lắc Lỗ Thiên Hữu phần eo lưng lay, "Răng rắc răng rắc" vài tiếng xương cốt vào chỗ thanh âm vang lên.

"Ừm, xương cốt vào chỗ, thế nhưng là còn bất tỉnh a!"

Mục Phong nói tới chỗ này, vừa dùng lực, phần phật một bàn tay chào hỏi tại Lỗ Thiên Hữu da mặt phía trên, truyền đến một tiếng thanh thúy tiếng bạt tai.

Bằng Đại Đầu không hiểu, có chút phẫn nộ, quát: "Phong ca, ngươi không có việc gì đánh ta nhị đệ làm cái gì?"

"Ai nha, đừng nóng vội, đánh một chút liền thanh tỉnh!"

Mục Phong nói xong, Trung Hải thứ hai ác thiếu Lỗ Thiên Hữu, quả nhiên mở mắt.

Cao hứng Bằng Đại Đầu liên tục hướng Mục Phong giơ ngón tay cái lên: "Phong ca, ta mẹ nó ai cũng không phục, hôm nay liền phục ngươi!"

Một trận hỏi thăm, Lỗ Thiên Hữu cũng biết đến cùng là thế nào một chuyện.

Lỗ Thiên Hữu cảm tạ xong Mục Phong, lại mời Mục Phong trước tiên đem Đường Tiểu Kiếm cũng cho làm tỉnh lại.

"Cái này tiểu tiện nhân, coi như càng đơn giản hơn!"

Mục Phong nói đến đây, gọi Bằng Đại Đầu cùng Lỗ Thiên Hữu vịn Đường Tiểu Kiếm thân thể, mới hoạt động một chút nắm đấm, sau đó hướng phía Đường Tiểu Kiếm bụng đánh ra một quyền.

Không hiểu Lỗ Thiên Hữu, hỏi: "Phong ca, ngươi thế này sao lại là tại cho ta tam đệ trị liệu a? Ngươi rõ ràng là nghĩ lại đẹp tiểu đệ của ta dừng lại!"

Bằng Đại Đầu tranh thủ thời gian quát: "Lão nhị, không nên nói lung tung bức nói! Vừa rồi Phong ca chính là như thế chữa khỏi ngươi! Phong ca y thuật cao minh, cứu người thủ pháp cũng là có một phong cách riêng, thật là làm cho ta

Bằng Đại Đầu phục sát đất Lục Thể ném trời!"

Một mặt mộng bức Lỗ Thiên Hữu, lập tức tắc lưỡi không nói. Dù sao, Lỗ Thiên Hữu cũng không có có thấy người là như thế cứu người.

Mục Phong một bên hướng Đường Tiểu Kiếm bụng đánh tới, một bên giải thích nói: "Loại này cứu người phương pháp, kỳ thật không lạ kỳ! Lấy độc trị độc nghe nói qua sao? Các ngươi tam đệ bị người đánh một quyền, quyền khí trầm tích ở trong cơ thể hắn, ta đành phải lại đánh hắn một quyền, đem hắn thể nội quyền khí đánh ra đến!"

Mục Phong đánh xong một quyền, Đường Tiểu Kiếm quả nhiên lần nữa mở mắt, bôi khước miệng bọt mép, một mặt mộng bức nói ra: "Oa nha, xảy ra chuyện gì?"

Về sau, Đường Tiểu Kiếm tựa hồ nhớ ra cái gì đó, cao giọng hét lên một tiếng: "Huyết Lang Bang đồ孽 ở nơi nào, cho lão tử đứng ra, lão tử không đánh ngươi nha, lão tử cũng không phải là Trung Hải thứ ba ác thiếu!"

Chương 62: Thu phục tam đại ác thiếu

Đường Tiểu Kiếm phát ra một câu như vậy làm nững lời nói, cũng là khơi gọi lên Bảng Đại Đầu cùng Lỗ Thiên Hữu hiểu kì.

Hai người đồng nói: "Đúng a, Huyết Lang Bang người đâu?"

Vũ Quả Quả lúc này mới trợn nhìn ba người một chút, một tay khoác lên Mục Phong trên bờ vai, nói: "Huyết Lang Bang người, đều bị ta bị Vũ gia vị này đặc biệt có thể đánh soái ca cho hết đánh chạy!"

Mục Phong lập tức im lặng: "Vũ gia tiểu công chúa, muốn hay không da mặt dày như vậy? Ca lúc nào là các người Vũ gia người?"

Vũ Quả Quả "Phốc" cười một tiếng: "Đây chỉ là vấn đề thời gian. Người sớm muộn là ta Vũ gia người, người trốn không thoát bản cô nương lòng bàn tay!"

Tam đại ác thiếu, nghe nói Mục Phong chỉ dựa vào sức một mình, đánh chạy Huyết Lang Bang hơn mười bại hoại, thế nhưng là người nhìn ta, ta nhìn người, có chút không tin.

Bất quá, cái này phòng, từ các loại dấu hiệu đến xem, đều có thể nhìn ra, trước đây không lâu nơi này xác thực phát sinh qua một trận ác chiến.

Mà kia cực kỳ cường hãn Hạ Minh, tam đại ác thiếu cũng là tự mình ném qua hấn đau khổ.

Nếu là Mục Phong không có chiến bại Hạ Minh, Mục Phong hiện tại cũng nên nằm trên mặt đất mới đúng.

Thế là, tam đại ác thiếu lẫn nhau nháy mắt, tất cả đều một mực cung kính hướng Mục Phong hành lễ.

Bảng Đại Đầu, móc ra một thẻ ngân hàng, đưa cho Mục Phong: "Phong ca, trong thẻ này có 50 vạn, xem như ba người chúng ta tiểu nhân cảm tạ người! Mật mã ta cái này viết cho người!"

Bảng Đại Đầu nói xong, từ trong ví tiền móc ra một trương hồng nhân đầu, xuất ra một con trung tính bút, ở phía trên viết mật mã, ngay cả hộp băng tiền đưa cho Mục Phong.

"Ủm đầu, coi như thông minh! Ca ca không phải kia tham lam người, vừa rồi chỉ là nói đùa các người. Tiền cùng thẻ đều không cần!"

Mục Phong cự tuyệt, tam đại ác thiếu ngược lại không vui.

"Phong ca, nói cái gì người cũng phải nhận lấy!"

"Không thu chính là xem thường chúng ta mà!"

"Đúng đấy, không thu liền khách khí!"

Tam đại ác thiếu nói xong, sợ Mục Phong không muốn, cưỡng ép đem thẻ cùng tiền, nhét vào Mục Phong trong túi quần.

Mục Phong thịnh tình không thể chối từ, cũng là nhận thẻ này.

"Không sao? Vậy ca ca đi trước?"

Mục Phong nói xong, lập tức liền muốn rời đi.

Tam đại ác thiếu tranh thủ thời gian ngăn cản Mục Phong.

"Còn có chuyện gì a?" Mục Phong hỏi.

Bảng Đại Đầu vỗ ót một cái, trước tiên mở miệng: "Phong ca, ta Bảng Đại Đầu đời này không sợ trời không sợ đất, làm đủ trò xấu, vạn ác bất xá, chưa hề không có phục qua ai! Nhưng là ta liền phục người! Phong ca, người

nhận lấy ta đi, ta muốn làm người tiểu đệ!"

Lỗ Thiên Hữu tranh thủ thời gian nói tiếp: "Phong ca, nhận lấy ta đi, ta muốn theo người học đánh quyền!"

Đường Tiểu Kiếm làm nũng nói ra: "Phong ca, ta cũng nghĩ đi theo ngươi, về sau duy ngươi là mệnh!"

Bàng Đại Đầu gặp Mục Phong còn đang do dự, lập tức nói bổ sung: "Phong ca, ngươi chỉ cần chịu thu ba người chúng ta làm tiểu đệ, chúng ta tình nguyện đem Trung Hải thứ nhất ác thiếu danh phận tặng cho ngươi, ta cam nguyện xưng Trung Hải thứ hai ác thiếu!"

Oa khaó! Đem Trung Hải thứ nhất ác thiếu xưng hào nhường cho ta? Buồn nôn như vậy xưng hào, nói đến ca ca ta quan tâm đồng dạng.

Mà Mục Phong, cũng không có thu tiểu đệ dự định.

Mục Phong do dự thời khắc, tam đại ác thiếu tất cả đều quỳ rạp xuống đất, đồng nói: "Phong ca, nhận lấy chúng ta đi!"

Mục Phong nhếch miệng vui lên: "Trước đây không lâu, là ai nhất định phải ca ca ta làm các ngươi tiểu đệ a? Hiện tại vì sao vừa khổ khổ thỉnh cầu muốn làm tiểu đệ của ta rồi?"

Ba ba ba!

Tam đại ác thiếu, bắt đầu mình kéo lên miệng của mình tới.

Về sau, Bàng Đại Đầu mới mở miệng nói: "Phong ca, trước đây không lâu là chúng ta ca ba có mắt không biết Thái Sơn, lại dám tranh đoạt ngươi làm chúng ta tiểu đệ! Chúng ta biết sai rồi, mời ngươi nhận lấy chúng ta đi!"

Hiện tại Mục Phong, đã đắc tội Huyết Lang Bang, còn có Vương gia, mà Vương gia cùng Huyết Lang Bang chắc chắn sẽ không bỏ qua, sớm muộn cùng mình có một trận huyết chiến.

Trong này biển, Mục Phong còn xác thực lộ ra có chút thể đơn lực bạc.

Lại nói, loại này việc ác bắt tận gia hòa, có vẻ như lại có chút giảng nghĩa khí, hung ác đến có mấy phần đáng yêu, về sau nhất định phải bên trên công dụng.

Thế là, Mục Phong rốt cục gật gật đầu, thở ra một hơi, nói: "Đã các ngươi như thế thành khẩn, ca ca liền tạm thời thu các ngươi ba tiểu đệ đi!"

"Tạ Phong ca!" Ba người trăm miệng một lời hát vang, sau đó đi lễ bái chỉ lễ.

"Phong ca, ngày sau chỉ cần một câu nói của ngươi, xông pha khói lửa, tiểu đệ không chối từ!" Bàng Đại Đầu thề.

"Phong ca, ta không nói được như vậy về nho nhã lời nói, dù sao, ngươi về sau chỉ đâu, ta liền đánh na!" Không có nhiều văn hóa Lỗ Thiên Hữu nói.

Đường Tiểu Kiếm cũng phụ họa: "Đúng đúng, chúng ta tam đại ác thiếu, hiện tại cũng có đại ca! Về sau đại ca chỉ đông, chúng ta tuyệt không đánh tây!"

Phòng bên trong, tiệc rượu một lần nữa bày đi lên.

Lần này, Mục Phong làm chủ.

Vũ Quả Quả lại hết sức không vui, uống vào rượu buồn, nói: "Mục Phong a Mục Phong, cái này tam đại ác thiếu, là ta nhìn trúng tiểu đệ, hiện tại ngược lại tốt, nửa đường giết ra ngươi như thế cái Trình Giáo Kim, ba người bọn hắn thế mà thành tiểu đệ của ngươi! Hừ, bất quá, Mục Phong ngươi chờ xem, ngươi sớm muộn là ta Vũ gia người! Ngươi là chạy không ra tỳ lòng bàn tay!"

"Cái rắm lớn một chút nữ oa tử, nhất định phải mạo xưng tỷ!" Đường Tiểu Kiếm đầu vồ mồm.

Về sau, tam đại ác thiếu muốn Mục Phong điện thoại, cũng cho Mục Phong lưu lại điện thoại.

Ăn xong tiệc, Mục Phong gọi tam đại ác thiếu riêng phần mình về nhà, về sau cần bọn hắn làm việc thời điểm, tự sẽ thông tri bọn hắn.

Tam đại ác thiếu rất nghe lời, bái biệt Mục Phong, cứ thế mà đi.

"Ngươi đưa ta?" Vũ Quả Quả mấy phần yếu ớt nói.

Vũ Quả Quả trong lòng nhưng có tính toán, chỉ cần Mục Phong đưa nàng đến Vũ gia, ha ha, Mục Phong liền chạy không xong, nhất định phải trở thành nàng cận vệ. Nếu không, trực tiếp đem Mục Phong vây ở trong lồng sắt, nhìn hắn có thể bay đi không.

Thế nhưng là Mục Phong một tiếng cự tuyệt.

Vũ Quả Quả đành phải khỉ đồ đồ đánh điện thoại nhà, để cho người tới đón nàng.

Mục Phong cáo biệt Vũ Quả Quả, đã là đêm khuya mười một giờ.

Đã đã trở về như vậy, an bình kia bà điên hẳn là thu đội rồi đi a?

Lòng mang may mắn Mộc Phong, thánh thai thánh thai rồi đi dưới mặt đất quảng trường, đi vào câu lạc bộ phía ngoài thời điểm, lại không nghĩ một đại đội nhân mã, hướng quanh hấn đi qua.

Đèn đêm mặc dù màu da cam mà mờ mờ, nhưng là đám người kia người mặc đồng phục, vẫn là một chút liền có thể nhận ra.

Tất cả đều là cóm.

Cũng chính là lúc này, một tiếng bá đạo lạnh lùng nữ tử thanh âm đàm thoại vang lên: "Mộc Phong, chúng ta vẫn là không có tính đội uồng công, rốt cục chờ được người!"

Cái này nói chuyện, mấy phần quen thuộc.

Không thể nghỉ ngơi, cô gái này bà điên, nhất định là kia an bình không thể nghỉ ngơi.

Cũng chính là lúc này, đêm Mộc Phong vây thùng sắt đồng dạng cóm nhóm, lập tức lóe ra một con đường.

An bình không có xuất hiện trước, một cái tú lủy thổ phi tóc chẻ ngôi giữa, hình dạng buồn cười trung niên tao bao "Viên Bình" vọt lên trước đi ra.

Cái này Viên Bình, là an bình phụ tá, mặc kệ xuất nhập trường hợp nào, cơ hồ cùng an bình như hình với bóng.

Kia tao bao, còn âm dương quái khí nói một tiếng: "Mộc Phong, ngược lại là tránh a, tiếp tục cho chúng ta chơi mèo và chuột a! Làm sao hiện tại không tránh rồi? Ha ha ha, ta đã nói, người là trốn không thoát chúng ta anh minh thần võ an bình cục trưởng lòng bàn tay!"

Tao bao Viên Bình lời nói vừa dứt, bạo lực hoa khôi cảnh sát an bình, mới vênh vào tự đắc đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Hoa khôi cảnh sát lại xuất hiện

Mượn ánh đèn nhân nhật, an bình bộ dáng cũng xuất hiện ở Mộc Phong trong tầm mắt.

Tối nay an bình, người mặc đồng phục, chân đạp thêm thép phiến ủng da, đầu đội cóm mũ, mũ đằng sau duỗi ra một cây búi tóc cái đuôi tới.

Mặc dù an bình ăn mặc đồng phục, kia là không giảm chút nào nàng kia mê người đáng người.

An bình đạp trên trầm ổn bước chân, đi đến Mộc Phong bên người, gương mặt lạnh lẽo Mộc Phong, mới âm thanh lạnh lùng nói: "Biết ta tại sao phải ở chỗ này chờ người sao?"

"Đại khái nhớ ta thôi!"

Mộc Phong bật thốt lên.

An bình duy mỹ trên gương mặt, lập tức dâng lên một tầng đỏ mặt. Coi như ánh đèn mờ mờ, nhưng là an bình trên mặt tầng này ánh nắng chiều đỏ xác thực mười phần rõ ràng.

Tao bao Viên Bình nghe xong, lập tức giận dữ, giọng nói: "Trọng phạm Mộc Phong, người lá gan quá mập, sắp chết đến nơi, còn muốn của ta nhóm an bình cục trưởng!"

Ba!

Mộc Phong không có động thủ, an bình ngược lại là một tát tai quất vào Viên Bình trên mặt.

Mặc dù Mộc Phong giọng điệu, quả thật có chút giống tại của an bình, nhưng là loại lời này, coi như lòng dạ biết rõ, cũng không thể tại công chúng trường hợp nói ra.

Có thể ăn bậy, nói không thể nói lung tung. An bình là sĩ diện người, tuyệt không cho phép Viên Bình nói đến trực tiếp như vậy.

"Ôi nha, đau đau đau! An bình cục trưởng, người không đánh hấn, đánh ta làm cái gì?"

Viên Bình một tiếng phàn nàn, nhưng là thấy an bình sắc mặt nộ khí chính nồng, không còn dám mạnh miệng, tranh thủ thời gian thối lui đến an bình sau lưng.

An bình đánh xong Viên Bình, mới xông Mục Phong nói ra: "Đi thôi, đi với ta trong cục uống chút trà!"

Mục Phong lộ ra rất坦然 mà nhàn nhã, lời nói thong dong mà bình tĩnh: "Ha ha, ca không tâm tình đi các người trong cục uống trà!"

An bình tức giận, nghiêm nghị nói: "Mục Phong, tối nay nhưng không phụ thuộc vào người rồi, người là muốn đi cũng phải đi, không muốn đi cũng phải đi!"

Mục Phong đốt một cây Tiểu Yên, hướng về phía an bình nhẹ nhàng phun ra một vòng khói, mới nhếch miệng vui mừng mà nói: "Người gọi ta đi trong cục, ta liền phải đi trong cục, lộ ra ta rất không mặt mũi à? Không

được, ca ca tối nay còn phải đi bệnh viện thăm hỏi bằng hữu của ta, liền không đi theo người. Người thực sự muốn ta, về sau có thể hẹn ta ưc!"

An bình cười lạnh một tiếng, một chỉ vây quanh Mục Phong đại đội nhân mã, nói: "Mục Phong, người quá phách lối, người cảm thấy người hôm nay đi được sao?"

"Chỉ cần ta nguyện ý, ta cảm thấy ta còn là có thể tích!" Mục Phong y nguyên bình tĩnh nói.

Chưa hề không ai, dám ở an bình trước mặt phách lối như vậy.

Cho dù có phách lối như vậy người, cũng lập tức liền sẽ nằm trên đất.

An bình "Bạo lực hoa khôi cảnh sát" cái này bất nhả xưng hào, cũng không phải đến không.

"Làm càn!"

An bình duyên dáng gọi to một tiếng, ngọc thủ nắm thành quả đấm, nắm đấm hướng phía Mục Phong ngực xung kích.

Cùng lúc đó, an bình đùi ngọc cũng không có nhân rồi, mà là trên dưới hai đường đồng thời tiến công.

Trang thép tấm giấy da, không lưu tình chút nào hướng Mục Phong hạ bộ đá tới.

Đã kích ngực yếu hại còn chưa tính, hết lần này tới lần khác còn muốn đánh ta hạ bộ! Thật ác độc tiểu ny tử! Muốn ta đoạn tử tuyệt tôn à?

Mục Phong hút mạnh một ngụm thuốc lá, mới đưa tay phải ra, nhẹ nhàng chắn một cái an bình nắm đấm, an bình nắm đấm liền bị chắn lệch phe tán công hướng, cuối cùng đánh một cái không quyền.

"Nha a, an bình mỹ nữ, người cái này đôi chân dài đích xác rất đẹp ưc, ăn mặc đồng phục đường cong cũng là tốt như vậy!"

Mục Phong nói xong, tay phải có chút chìm xuống, thuận thế đuổi kịp an bình đùi phải kéo một phát.

An bình, xông đến quá mạnh, thân thể căn bản không dừng được.

Lại thêm Mục Phong như thế kéo một phát, thân thể càng là gia tốc hướng Mục Phong thiếp đi.

Một nháy mắt, an bình thể mà mở ra biên độ rất lớn chân, cùng Mục Phong thân thể cách rất gần.

An bình vì ổn định thân thể của mình, còn không phải không hai tay ôm lấy Mục Phong phần eo.

Mục Phong lập tức hô to một tiếng: "Trời ạ, còn nữa không có thiên lý a? Ngay cả an bình cũng sẽ ăn người ta đậu hũ? Nhiều người nhìn như vậy đâu! Người liền muốn phi lễ ca ca!"

Mặt lạnh thất sắc an bình, tức giận đến thổ huyết, tranh thủ thời gian đẩy ra Mục Phong, chỉ vào Mục Phong chóp mũi, thế nhưng lại tức giận đến nói không ra lời, chỉ là hung tợn phun ra một cái "Người ——!" Chữ.

Rốt cục, an bình trong lòng nộ khí biến thành mấy phần sát khí, nói: "Mục Phong, ta muốn tiêu diệt người!"

Lúc này, tao bao lại hơi có vẻ nương pháo Viên Bình, tranh thủ thời gian đi tới an bình bên người, tại an bình bên người nói nhỏ: "An bình cục trưởng, Huyết Lang Bang bản án là ta đi điều tra, người còn không biết nội

tình. Cái này Mục Phong quá tà ác, người ngàn vạn không thể cùng hấn lại đánh! Nếu không, mạng nhỏ khả năng khó giữ được, ta cũng không hi vọng nhìn thấy trong suy nghĩ đẹp nhất hoa khôi cảnh sát đưa tại Mục

Phong trong tay! Chúng ta trước vậy khôn hấn, tìm một cơ hội áp hấn đi trong cục!"

An bình mặc dù sát khí ẩn hiện, nhưng là nghe Viên Bình khuyên cáo, cảm thấy Mục Phong hoàn toàn chính xác khả năng rất lợi hại.

Lại nói, vừa rồi cùng Mục Phong giao thủ, an bình đã nếm đến loại kia bị Mục Phong đè lên đánh cảm giác.

Nếu là Mục Phong xuất ra chân thực chiến đấu trình độ, mình nhất định không phải là đối thủ.

Ta an bình, còn chưa từng gặp được trị phục không được kẻ xấu! Nhưng là hôm nay hết lần này tới lần khác gặp.

An bình nghĩ tới đây, từ trong bao súng rút ra súng lục nhỏ, tiếp tục âm thanh lạnh lùng nói: "Mục Phong, có theo hay không ta đi? Không đi, ngươi nhưng có nếm mùi đau khổ!"

Nóng hàng, cũng không đáng sợ!

Mục Phong y nguyên một bộ chẳng hề để ý dáng vẻ.

Thậm chí, Mục Phong còn cho an bình chối bỏ có quy tắc đến, để an bình minh bạch, nàng làm như thế, mình cũng là muốn đi làm việc đúng giờ phòng.

"Ngươi thật không theo ta đi?"

"Không muốn đi!"

An bình không cách nào, cảm giác có chút hết biện pháp.

Thế nhưng là, an bình linh cơ khẽ động, giờ súng dán đầu của mình: "Ngươi tối nay nếu không theo ta đi, ta liền một thương vỡ nát đầu của mình!"

An bình cử động lần này thế nhưng là làm cho tất cả mọi người giật nảy cả mình.

"Cục trưởng, tuyệt đối không thể a! Ngươi tại sao có thể cùng như thế một cái thối ma cà bông đưa khí?" Viên Bình còn tranh thủ thời gian khuyên giải nói.

"Cục trưởng, không thể a!" Đội ngũ khác cũng kêu la.

Mà Mục Phong, cũng là sửng sốt một chút.

Áp chế không được mình, thế mà nghĩ ra như thế một cái tự mình hại mình biện pháp?

Mục Phong mặc kệ an bình có phải là thật hay không sẽ hướng đầu mình nổ súng, nhưng là an bình có thể làm ra khoa trương như vậy biện pháp, Mục Phong cũng là có mấy phần bó tay rồi.

Mục Phong bất đắc dĩ lắc đầu, nói: "Thôi, thôi, tự mình hại mình đại pháp đều xuất ra, ta không cùng ngươi náo loạn! Đi thôi, đi thôi, ca đi theo ngươi trong cục tâm sự nhân sinh, sự nghiệp, mộng tưởng, đương nhiên còn có tiền và nữ nhân!"

Mục Phong nói xong, kéo ra một xe cảnh sát cửa xe, tự động nhảy lên.

An bình lúc này mới thở dài một hơi, đi theo xe cảnh sát, trước tiên đem Mục Phong một cái tay cho còng tay lên, mới ngồi tại điều khiển thất chủ vị từ bên trên, oanh một cái chân ga.

Mà Viên Bình, sợ an bình một người trị phục không được Mục Phong, đã sớm ngồi ở chiếc xe này xếp sau trên ghế ngồi.

Mục Phong nhàn rãi vô sự, nghĩ hút thuốc.

An bình lại nghiêm nghị nói: "Trên xe không cho phép hút thuốc!"

Mục Phong đành phải nhìn chăm chăm an bình hai đồng, đuổi nhàm chán thời gian.

Xe thời điểm queo cua, cái này hai đồng, trái lắc phải lắc, rất mê người.

Gặp được đường không bằng phẳng chỗ, an bình một hồi giảm tốc, một hồi oanh chân ga, kia hai đồng một hồi vượt mức quy định hờ ra, một hồi co vào, cũng là vô cùng câu người.

Phía sau Viên Bình, sợ Mục Phong không thành thật, chính mục không chớp mắt nhìn chăm chăm Mục Phong đầu.

Viên Bình gặp Mục Phong đối an bình như thế cảm thấy hứng thú, lập tức cả giận nói: "Mục Phong, nhìn nơi nào đó, nhưng không cho nhìn loạn!"

An bình từ Viên Bình trong giọng nói, biết Mục Phong bản thiêu ánh mắt, lập tức móc ra một tấm màu đen khăn lụa, để Viên Bình trước bịt kín Mục Phong con mắt, miễn cho hắn không an phận.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Lần nữa thăm vấn

Trở lại trong cục, đã là trời vừa rạng sáng qua.

An bình dẫn đầu đội nhân mã này, từ hôm qua 8 giờ sáng liền xuất phát, bốn phía đi truy nã Mục Phong, liên tiếp công tác gần hai mươi tiếng.

Phần lớn người, đều vậy được không được.

An bình thấy thế, phân phó mọi người nhanh đi về nghỉ ngơi.

Mà tao bao Viên Bình, hỏi thăm an bình: "Người cũng mệt mỏi cả ngày, muốn hay không nghỉ ngơi trước một đêm, ngày mai tái thăm Mục Phong?"

An bình lại thái độ kiên quyết nói ra: "Người muốn nghỉ ngơi, người cũng cứ đi! Ta đây, thật vất vả nắm chặt đến như thế một tên trọng phạm, nhất định phải trong đêm thăm hắn!"

Kỳ thật an bình là muốn nói, tên vương bát đần này, để cho ta mất mặt không nói, còn sờ ngực ta, nhục nhã ta, ta tối nay nhất định phải hảo hảo tra tấn tra tấn hắn.

Mà Viên Bình, trong lòng một mực mê luyện lấy bạo lực hoa khôi cảnh sát, lại khổ lại mệt mỏi, cũng nguyện ý tiếp tục cho an bình giúp chút ít.

Viên Bình thế nhưng là biết, loại này thời cơ, thế nhưng là mình xum xoe tuyệt hảo thời điểm. Minh biểu hiện tốt điểm, nói không chừng, an bình về sau liền không thể rời đi hắn.

Đại đội nhân mã, rốt cục cảm giác giải phóng, nhao nhao đi thùng xe lái xe về nhà.

Đương nhiên, ban đêm trong cục, cũng không ít phiên trực người. Đi sóng lớn, trong cục còn có không ít người.

Một gian thăm vấn trong phòng mật.

An bình chẳng chặc đảng hoàng ngồi tại thăm vấn bàn hội nghị chính giữa.

Viên Bình ngáp một cái, móc ra bản ghi chép, cần cán bút, ngây ngô nhìn chăm chăm Mục Phong.

Còn có hai cái cao lớn thô kệch cóm, thì là đứng tại cổng, sợ Mục Phong giờ trò thừa cơ chạy mất.

Mục Phong trên cổ tay, giờ phút này đã mang tới ngân thiềm tránh còng tay.

An bình vừa gõ mặt bàn, mục quang lãnh lệ: "Tính danh?"

Khụ khụ!

Mục Phong ho khan hai tiếng, nhếch miệng vui lên: "Cho điều thuốc trước?"

Ba!

Viên Bình trừng diệp vỗ bàn một cái, mấy phần khăn khăn quát: "Trọng phạm Mục Phong, người làm nơi này là nhà người a? Nghe nói lần trước người đến trong cục, rất nghe lời! Lần này, người tốt nhất cũng cho ta nghe lời một chút, nếu không!"

Viên Bình nói xong, còn lung lay nắm đấm.

Nghe lời, nghe người lão mẫu đầu!

Mục Phong cũng không để ý tới tao bao Viên Bình, trực tiếp treo lên ngủ gật tới.

Tức giận đến an bình, lần nữa cầm hai cây ngọc thủ, hung hăng gõ mấy lần mặt bàn.

"Mục Phong, chớ cùng ta đùa nghịch tâm địa gian xảo, ta đang tra hỏi ngươi đây, xin hỏi ngươi tên là gì!"

Mục Phong mặt rã rồi mở mắt ra, âm thanh lạnh lùng nói: "Không thể trả lời!"

An bình thấy qua vô số cuồng chinh huyền khốc xâu tạc thiên phạm nhân, nhưng là cho tới nay chưa thấy qua Mục Phong như thế xâu phạm nhân, thế mà vừa đến đã không phối hợp, cái lại xưng không thể trả lời.

"Người tới!" An bình vừa hô một tiếng, công hai cái cốc, lập tức tới hào hứng, ngăm hiều lẫn nhau hướng Mục Phong đi đến, hung hăng giương lên nắm đấm.

Nào biết, Mục Phong lại cho an bình công lên cốc quy tắc tới.

An bình không thể không lần nữa bội phục Mục Phong. Cái này Mục Phong, tựa như trước kia tại trong cục hỗn qua, thế mà đem cốc quy tắc đọc được một chữ không kém.

An bình đành phải ra hiệu hai đầu từ lui ra, lúc này mới tự mình đứng dậy, đi vào Mục Phong bên người, từ Mục Phong túi áo bên trong móc ra một hộp khói, rút ra một cây, nhét vào Mục Phong ngoài miệng, cực không tình nguyện đốt cho hắn lửa.

Mục Phong hút một hơi Tiểu Yên, xông an bình phun ra một vòng khói: "Lúc này mới ngoan mà! Nữ nhân nha, chính là nên đi tâm một điếm! Đề ý hiểu không? Không đi tâm cộp cái, là không gả ra được!"

An bình nghe Mục Phong hồ ngôn loạn ngữ, thật muốn tại Mục Phong trên mặt chào hỏi mấy cái tát tại.

Nhưng là, cố nén nộ khí an bình, vẫn là về tới bàn hội nghị phía sau trên ghế, lần nữa hỏi thăm: "Mục Phong, tính danh?"

Mục Phong nghe xong liền khó chịu: "An bình, ngươi không có bệnh à? Mục Phong Mục Phong kêu ta, còn hỏi tên của ta? Đầu óc của ngươi đâu? Đầu óc đi nơi nào?"

Viên Bình vỗ mặt bàn, đe dọa: "Mục Phong, ngươi làm càn! Người nào không biết ngươi gọi Mục Phong? Nhưng là cục trưởng chúng ta, cái này gọi chuyên nghiệp! Sự tình gì đều cần thận ti mỉ, còn nhất định phải dựa theo quá trình đến đi!"

Mục Phong chỉ là nhìn chằm chằm an bình lớn con thô, dường dường mình mệt mỏi con mắt, âm thanh lạnh lùng nói: "Các ngươi có thích lãng phí thời gian của mình ta không ngại, nhưng là các ngươi lãng phí thời gian của ta, chính là các ngươi không đúng! Ngàn vàng khó mua một tác đêm xuân, a, không đúng, là một tác thời gian. Nghe nói sao?"

An bình không có cách nào, đành phải nhảy qua cái này quá trình, tiếp lấy hỏi thăm Mục Phong giới tính.

Không nghĩ tới Mục Phong đổ về đáp đến mười phần dứt khoát: "An bình, ngươi thấy ta giống nữ sao thật sự là giấu đầu lòi đuôi!"

Bảnh!

An bình rốt cục không thể nhịn được nữa.

An bình đối với người khác, chưa từng có mạnh như thế nhấn lửa giận kinh lịch.

"Mục Phong, ta đã nhìn ngươi rất lâu! Hiện tại ta đã không thể nhịn được nữa!"

An bình rống lên một câu, nói tiếp: "Ngươi không muốn lãng phí thời gian, ta càng không muốn! Những cái kia cầu thí quá trình, tạm thời nhảy qua đi! Hiện tại, ta trình trọng hỏi ngươi, ngươi đối Huyết Lang Bang làm cái gì? Nghe nói ngươi còn đã thương vô số nhân mạng? Hừ, ngươi không biết ngần đầu ba thước có thần minh sao? Từ hôm nay trở đi, ngươi Mục Phong triệt để xong! Không ra năm ngày, đầu của ngươi, liền sẽ ăn một bông hoa gạo sống!"

Mục Phong cười càng vui vẻ hơn, lắc đầu: "Tiểu cô nương, hỏa khí làm sao lớn như vậy chứ? Bất quá ta thích! Nhưng là, ta chết đi, đối ngươi có ích lợi gì chứ? Cảm giác ngươi là vì Huyết Lang Bang vờn vai à?"

Bảnh!

An bình một cước đạp lên bàn hội nghị.

Lại một cái bước xa, an bình vọt thẳng đến Mục Phong trước người, nghiêm nghị nói: "Mời ngươi nói chuyện chú ý phân tặc, chúng ta nơi này là gương sáng treo cao cục cảnh sát, làm sao lại cùng Huyết Lang Bang có liên

quan? Ta vì Huyết Lang Bang vờn vai, đây quả thực là nói nhảm! Nhưng là, Huyết Lang Bang người, mặc dù xác thực đáng chết, nhưng là sống chết của bọn hắn chỉ có thể từ ta quyết định, không cần đến ngươi xuất thủ!

Ngươi tự tác chủ trương, đã thương nhân mạng, ta liền sẽ không nhân nhượng ngươi!"

Mục Phong vứt xuống tàn thuốc, bình tĩnh nói ra: "Tùy theo người đi! Ta đây, xác thực hủy Huyết Lang Bang mấy cái giá trị hơn trăm triệu đường khâu!"

An bình nghe xong, lập tức ngây ngẩn cả người.

An bình tuyệt không tin tưởng, Mục Phong chỉ dựa vào sức một mình, thế mà có thể hủy đi Huyết Lang Bang mấy cái giá trị hơn trăm triệu đường khâu.

Huyết Lang Bang bản án, ban đầu là Viên Bình tại tiếp nhận, an bình đối nội tình còn không phải hết sức rõ ràng.

Giờ phút này, mấy phần không tin an bình, lôi kéo Viên Bình, đi phòng cách vách.

"Viên Bình, ta hỏi người, Mục Phong gia hỏa này, không phải liên là cái cướp bóc xe taxi vô lương thanh niên sao, hần thật hủy Huyết Lang Bang mấy cái đường khâu?"

Viên Bình nghe xong, sắc mặt xuống mồ, liên tục gật đầu: "Cục trưởng a, lúc trước nghe Huyết Lang Bang bang chúng báo án, ta còn không chịu tin tưởng đâu. Trải qua ta cẩn thận tỉ mỉ điều tra, ta mới hiểu được, cái này

Mục Phong, xác thực rất ngu, thật hủy Huyết Lang Bang mấy cái đường khâu, đem Huyết Lang Bang tại đông khu thế lực, triệt để đuổi ra ngoài!"

An bình đến xác thực tin tức, thế nhưng là cả kinh ba hồn ném đi hai hồn nửa.

An bình biết, coi như mình toàn bộ cục nhân mã dốc toàn bộ lực lượng, cũng nhiều lắm là có thể tiêu diệt Huyết Lang Bang một hai cái đường khâu.

Lại không nghĩ, cái này nhìn như bề ngoài xấu xí Mục Phong, thế mà một người liên tiêu diệt Huyết Lang Bang tại đông khu thế lực.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cự Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Đánh chết mình

Viên Bình gặp an bình sắc mặt đại biến, tiếp lấy tới cái càng thêm nặng cân tin tức: "An bình cục trưởng a, ta nói với người, Huyết Lang Bang có cái mười ba đường, mười ba đường đường chủ thế nhưng là một vị cổ võ giả. Kết quả, kia cổ võ giả, cũng bị Mục Phong tươi sống tiêu diệt!"

Kết quả, kia cổ võ giả, cũng bị Mục Phong tươi sống tiêu diệt!"

An bình, lần nữa cả kinh mở ra miệng, thật lâu chưa có lấy lại tinh thần tới.

Coi như cấp thấp nhất cổ võ giả, đó cũng là người bình thường sùng bái tồn tại.

Mà Mục Phong, thế mà ngay cả cổ võ giả cũng có thể diệt đi, quá cường hãn!

Nửa ngày, an bình bình phục nỗi lòng, âm thầm suy đoán: Cái này Mục Phong, quả nhiên lai lịch không nhỏ a, ngay cả cổ võ giả cũng có thể diệt đi? Như vậy, nói không chừng, hần cũng là cổ võ giả, mà lại là tu vi cảnh giới rất mạnh cổ võ giả!

Viên Bình cảm giác được, mình điều tra biết được những tin tức này, an bình hết sức cảm thấy hứng thú, lập tức tinh thần tỉnh táo, bán cái ngoan, nói: "Cục trưởng a, trước đây không lâu tại tư nhân câu lạc bộ thời điểm, ta tiến đến gần căn người, bảo người không muốn cùng Mục Phong chiến đấu, cũng là bởi vì hần quá mạnh nguyên nhân! Đa thương ai, ta cũng không thể trở mặt nhìn hần đã thương trong lòng ta đẹp nhất người a!"

"Cút! Ta cùng người rất quen sao?"

An bình nắn một câu, mới đi ra khỏi căn này thăm vấn thất.

"Ai, an bình, chờ một chút a, nói gì vậy a, ta đều với người không quen, ai cùng người quen a?"

Nhưng là, đương an bình cùng Viên Bình xuất hiện lần nữa tại vừa rồi thăm vấn thất thời điểm, lại phát hiện Mục Phong đã không thấy!

An bình giật nảy cả mình, thầm nghĩ: Hỗn đản này Mục Phong, có phải hay không thừa cơ chạy trốn?

Nhưng là, công hai vị phiên trực vẫn còn ở đó.

Mục Phong nếu là chạy trốn, nhất định trước muốn đồ nhào hai người này.

An bình một phen hỏi thăm, mới biết được nghiêm An phó cục trưởng đã tới.

Ba phút trước đó, nghiêm An phó cục trưởng, đi tới cửa, móc ra một lớn chồng hồng nhân đầu, nhét vào giữ cửa hai cái cóm trong tay, sau đó ra hiệu mình mang tới người, trước tiên đem Mục Phong mang đi.

Kia hai cái cóm, được chỗ tốt, đương nhiên sẽ không ngăn cản.

Coi như không có chỗ tốt, bọn hắn cũng không dám va chạm nghiêm An phó cục trưởng. Nếu không, bọn hắn cũng không cần ở chỗ này lẩn lộn.

Rất nhanh, Mục Phong được đưa tới một nhà trong tầng hầm ngầm.

Thăm vắn trước bàn, nghiêm an móc lấy một thanh súng lục nhỏ, nhắm ngay Mục Phong chớp mũi, cười như điên nói: "Mục Phong a Mục Phong, ngươi thật thật là cuồng vọng a, thật là phách lối a, thế mà diệt lão hồ đường! Ngươi biết không, không có Phùng lão hồ, cũng không có ngày hôm nay ta! Phùng lão hồ đối ta, thế nhưng là có ơn tri ngộ! Phùng lão hồ chết rồi, Huyết Lang Bang vô số đường khẩu cũng bị ngươi hủy, nhưng là, cuối cùng, ngươi nhưng vẫn là cầm đến trong tay ta! Ngươi còn có cái gì muốn nói sao?"

Đã nghiêm An phó cục trưởng, không chút nào mặt mũi nói rõ chính mình là Huyết Lang Bang người, lần này Mục Phong đã không còn gì để nói.

"Tùy tiện!" Mục Phong chỉ là nhàn nhạt phun ra như thế hai chữ.

Nghiêm an cười càng vui vẻ hơn: "Ha ha ha, tùy tiện? Tiện tiện mẹ ngươi a! Nói, ngươi tại sao muốn giết ta ân nhân Phùng lão hồ!"

"Bởi vì bọn hắn Huyết Lang Bang người đã thương bằng hữu của ta!" Mục Phong trả lời trầm ổn cùng lưu loát.

"Ha ha ha, chỉ là đã thương ngươi mấy người bằng hữu, ngươi liền muốn hủy ta Huyết Lang Bang nhiều như vậy đường khẩu? Bằng hữu của ta cũng không phải là người sao? Hừ, Mục Phong, nay xong!"

Nghiêm an nói xong, nạp đạn lên nòng.

Cũng liền ở thời điểm này, an bình mang theo Viên Bình, còn có mười cái tùy tùng, hoả tốc đi tới căn này cửa phòng dưới đất miệng.

An bình mặc dù không phải là đối thủ của Mục Phong, nhưng là đối phó nghiêm an mấy cái chó giữ nhà, ngược lại là dư dả.

An bình thuận thực, đồ nghiêm an mấy cái tâm phúc.

Mà lại, làm được mười phần gọn gàng, ngay cả một tia tiếng vang đều không có.

Về sau, an bình mới ra hiệu tùy tùng trước tiên ở bên ngoài, bao vây căn này tầng hầm.

Mình cùng Viên Bình, gót chân trước chạm đất, đi được lạng yên không một tiếng động, đã tiềm nhập căn này tầng hầm.

Nghiêm an cuối cùng hỏi lại Mục Phong một tiếng: "Mục Phong, ngươi trước khi chết, còn có cái gì muốn lời nhắn nhủ sao?"

Mục Phong thông dong bình tĩnh cười một tiếng: "Nghiêm an, ngươi thân là phó cục trưởng, lại chịu làm Huyết Lang Bang chó săn, còn dùng linh tinh tư hình, ngươi liền không sợ an bình biết, sẽ trực tiếp rút lui chức vụ của ngươi, đem ngươi đưa vào phòng trực sao?"

Ha ha ha!

Nghiêm an một tiếng cuồng tiếu.

Tiếng cuồng tiếu thật lâu quanh quẩn ở phòng hầm bên trong.

Về sau, nghiêm an mới tiếp lấy nói ra: "Mục Phong a Mục Phong, ngươi thật quá ngậy thơ! Ngươi cảm thấy, an bình kia cực kì thông minh nữ nhân, sẽ vì ngươi cùng ta trở mặt sao? Lại nói, an bình cái này gái điểm thú, chiếm vốn thuộc về ta cục trưởng vị trí, ta đã sớm đối nàng hận thấu xương. Ngươi sau khi chết, an bình không xuất thủ, ta cũng sẽ hướng nàng xuất thủ! Kia tiểu biểu tử, ngược lại có mấy phần tư sắc, ta nhất định trước

giúp nàng phá thân thể, sau đó lại để nàng trên thế giới này biến mất vô tung vô ảnh!"

Chỗ tối cất giấu an bình, lập tức tức giận đến nghiến răng nghiến lợi.

Viên Bình gặp an bình nghĩ lao ra, diệt nghiêm an cái này ác tặc, tranh thủ thời gian ngăn cản an bình, nhỏ giọng nói: "An bình, quá nguy hiểm, chúng ta chờ một chút! Đã cái này lão cầu đã sớm muốn xuống tay với chúng ta, ngươi ra ngoài, nhất định phải bị hắn một mẻ hốt gọn! Ta không thể để cho ngươi đi chịu chết!"

Mà Mục Phong, khỏe miệng có chút nâng lên 45 độ, mặt ngậm mỉm cười, lại mỉm cười đến có mấy phần vận vẹo, mấy phần kinh khủng, mấy phần đáng đáng sát khí.

"Hừ! Nghiêm lão chó, ta hận nhất người khác cảm thương uy hiếp ta! Lão tử nghịch súng thời điểm, người hấn a còn tại mặc tã! Đã người nhất định phải cho Phùng lão hồ báo thù, nhất định phải cho Huyết Lang Bang làm việc, như vậy, tối nay, người cũng đi chết đi!"

Mục Phong nói xong, "Răng rắc" "Răng rắc" hai tiếng, tay trái vận gãy trên tay phải còng tay, tay phải vận gãy trong tay trái còng tay.

Chỗ tối an bình, thấy cảnh này, nín thở, cũng không dám thở mạnh.

Mới vừa rồi còn chỉ là nghe Viên Bình nói Mục Phong như thế nào như thế nào lợi hại, không nghĩ tới, an bình lần này thế mà tận mắt thấy.

Cái này Mục Phong, đơn giản cùng ma quỷ, không tốn sức chút nào liền có thể bẻ gãy còng tay.

Mục Phong cứ chỉ, không chỉ có để chỗ tối an bình chấn kinh, cũng ngăn cản người nghiêm an thân sau hơn mười côm.

Liền ngay cả nghiêm an, cũng giật nảy cả mình, mồ hôi lạnh trên trán chảy ròng ròng.

Nghiêm sao biết đạo Mục Phong quả nhiên lợi hại, biết vẫn là tiên hạ thủ vi cường, lạnh hô một tiếng: "Mục Phong, người mặc dù có chút thủ đoạn, nhưng là người chưa từng nghe qua công phu lại cao hơn một thương quật ngã tặc ngữ sao? Đi chết đi!"

Nghiêm an nói xong, dùng sức vừa dùng lực, bóp lấy cò súng.

"Hừ hừ, súng ngắn trong mắt ta, bất quá là phổ thông đồ chơi thôi! Thế mà muốn cầm lấy đồ chơi liền nói muốn tiêu diệt ta? Thật sự là ếch ngồi đáy giếng! Lần trước, người cái này lão câu, thế mà uy hiếp ta, ta đã sớm nghĩ k người! Hiện tại, người lại cường thế vì Huyết Lang Bang ra mặt, ta lại không thể để người sống nữa, ngày này sang năm chính là của người ngày giỗ!"

Mục Phong nói xong, một đạo chân khí oanh ra, đạn dọc theo đường trở về, thẳng tắp bay vào nghiêm an bộ ngực của mình.

"A? Làm sao có thể?" Nghiêm an tựa hồ còn không có tìm hiểu được đến cùng là thế nào một chuyện, liền mới ngã trên mặt đất, mệnh về Hoàng Tuyền.

Cả kinh run lấy bấy run run một cái côm, còn bật thốt lên: "Trời ạ, đây là tình huống như thế nào? Chúng ta nghiêm An phó cục trưởng, thế mà bắn chết mình?"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: An bình đột nhiên cải biến

Chỗ tối An Ninh, ngược lại là thấy rõ, Mục Phong không biết sử dụng thần bí gì lực lượng, thế mà đem nghiêm an đánh đi ra đạn, cho sống sờ sờ phản chấn trở về.

Cường đại như thế Mục Phong, lần nữa để An Ninh cảm thấy kinh khủng. Kinh khủng qua đi, An Ninh ở sâu trong nội tâm, lại dâng lên nhè nhẹ chờ mong.

Cái này chờ mong, cùng An Ninh trong lòng chưa từng chịu nói cho bất luận người nào một cái bí mật có quan hệ.

An Ninh sở dĩ nhất định phải đến Trung Hải đương cục dài, cũng là có tư tâm. Cái này tư tâm, cũng cùng với nàng trong lòng bí mật có quan hệ.

Hiện tại An Ninh, bắt đầu huyền tượng mờ: Nếu là Mục Phong có thể trợ giúp ta, nói không chừng chuyện kia, liền có thể làm thành!

Đã từng bao nhiêu lần, An Ninh bỏ ra nhiều tiền tìm kiếm cổ võ giả. Thế nhưng là dù sao cổ võ giả mười phần hi hữu, An Ninh cuối cùng không có gặp được một cái cổ võ giả.

Thế nhưng là tối nay, thượng thiên đáng thương, cuối cùng đem Mục Phong đưa đến bên cạnh nàng.

An Ninh, nhất định phải hoàn thành chuyện kia, cho dù là nỗ lực sinh mệnh của mình.

An Ninh là cái hiệu được nắm lấy cơ hội người, lần này chính mắt thấy Mục Phong cường đại, nhất định sẽ không bỏ rơi Mục Phong.

Thế là, An Ninh không để ý Viên Bình ngăn cản, móc ra súng lục nhỏ, nhảy ra ngoài, hô to một tiếng: "Các người ai cũng đừng nhúc nhích, các người đều bị bao vây!"

An Ninh tiếng hô to, kinh động đến bên ngoài vây quanh tùy tùng, trong lúc nhất thời, cầm trong tay nóng hàng xóm nhóm, cũng lập tức vọt vào căn này tầng hầm, đem Mục Phong cùng nghiêm an tâm phúc nhóm, tất cả đều vây lại.

Nghiêm an tâm phúc nhóm, gặp nghiêm an đã chết, đại thế đã mất, đương nhiên không dám va chạm An Ninh, đành phải ngoan ngoãn nhấc tay che lại đầu, rất hiệu quả củi ngòi xôm xúng.

Thế nhưng là Mục Phong, đứng ở nguyên địa, lộ ra vô tội nhìn xem An Ninh.

Viên Bình lập tức tức giận, quát: "Mục Phong, người không gặp bọn hắn đều ôm đầu ngồi xổm sao? Người vì cái gì không hạ ngồi xổm? Muốn chết à?"

Nào biết, Mục Phong không nói gì, An Ninh lại một cước đá bay Viên Bình.

"Ồi, An Ninh cục trưởng, ta có nói nói vậy sao? Người không đáp kia Mục Phong, đáp ta làm cái gì?"

"Muốn người lẩm miệng? Nơi này là ta quyết định, vẫn là người nói tính?"

An Ninh nói xong, mới đề cao giọng, chỉ vào trên đất nghiêm an: "Nghiêm an, thân vị chấp pháp nhân viên, lại tự mình cướp đi trọng phạm, còn dùng linh tính tư hình, kết quả nổ súng cướp cò, mình đánh chết mình! Nhân chứng vật chứng đều đủ, ngày mai liền kết án đi! Người tới, đem cái này nghiêm an thì thể mang cho ta đến nhà xác đi."

Viên Bình chịu An Ninh một cước, lại không tức giận.

Kỳ thật, tại An Ninh bên người làm việc, Viên Bình một ngày không bị đánh ba lần, chính là quái sự.

Viên Bình đã thành thói quen, tranh thủ thời gian bò lên, cao giọng nói: "An Ninh cục trưởng nói đúng, là nghiêm an mình bắn chết mình, có thể nói trừng phạt đúng tội! Nhưng là, hần cầu kết Huyết Lang bang, ý đồ hãm hại chúng ta An Ninh cục trưởng sự tình, nhưng không có xong. Coi như nghiêm an chết rồi, cũng phải cấp hần phán hơn vài chục năm ở tù chung thân! Còn có nghiêm an tâm phúc nhóm, mấy người các người, tất cả đều thoát không khỏi liên quan, đi với ta phòng thẩm vấn đi!"

An Ninh hướng Viên Bình giơ ngón tay cái lên, nói: "Viên Bình, thật tích cực! Tốt a, bọn gia hỏa này, từ người thẩm vấn! Nhưng là Mục Phong ta phải mang đi!"

Nghe được, An Ninh sẽ không theo Viên Bình cùng đi thẩm xử lý nghiêm an thủ hạ, Viên Bình có chút không muốn: "An Ninh cục trưởng, người muốn dẫn Mục Phong đi nơi nào? Ta cũng đi theo người mà! Những này lính tôm tướng cua, giao cho người khác thẩm vấn là được!"

Ba!

An Ninh lại chào hỏi Viên Bình một bạt tai.

Về sau, An Ninh mới trên mặt mấy phần mất tự nhiên mỉm cười, cứng rắn đi tới một chút mê người bước chân người mẫu, đi tới Mục Phong bên người, y như là chim non nép vào người nói ra: "Mục Phong, đi thôi, cùng ta bàn bạc việc tư đi!"

An Ninh, nhưng cho tới bây giờ không có bán như vậy làm qua mặt thái. Mà lại cái này An Ninh cái này lộ ra cứng nhắc mà không được tự nhiên mặt thái, ngoại trừ mất tự nhiên, cũng không nhiều mê người.

Mục Phong xem xét, có chút không quen.

Theo Mục Phong, An Ninh vẫn là nàng bộ kia dữ dằn đáng sợ càng có hương vị một điểm.

Ngay tại trước mắt bao người, An Ninh một con ngọc thủ, kéo Mục Phong bả vai, rồi đi tầng hầm, đem Mục Phong mang vào một cỗ đại chúng trong xe.

Viên Bình mang theo một đám tùy tùng, tức giận tới mức giờ chân.

"Người nói chúng ta An Ninh cục trưởng, rốt cuộc muốn mang Mục Phong đi nơi nào à?" Viên Bình hỏi thăm bên cạnh mình một tiểu đệ.

Kia tùy tùng, bật thốt lên: "Người không nghe thấy à, An Ninh tiểu ny từ kia muốn dẫn Mục Phong đi làm việc tư đâu! Xử lý việc tư, vậy khẳng định muốn đi An Ninh trong nhà thôi!"

"Lăn, biết nói chuyện sao?"

Viên Bình lăn lộn cái này tiểu đệ, tỉ mỉ nghĩ lại, cảm thấy cái này tiểu đệ nói lời nói, cũng không phải không có đạo lý.

Viên Bình lập tức muốn khóc, thầm nghĩ: Ngựa tặc a, An Ninh là lão tử, tại sao có thể cùng Mục Phong đi làm việc? Hừ, lão tử cần phải đi theo nhìn xem.

Thế là, Viên Bình đem xét duyệt nghiêm an thủ hạ sự tình, giao cho người khác, lái một chiếc xe điện, liền mau đuổi theo An Ninh xe.

An Ninh đại chúng xe, mặc dù không tính mười phần hảo hảo, nhưng là tại người bình thường trong nhà cũng coi như xe tốt.

Xe này, là An Ninh tư nhân xe, trong xe không khí trong lành, giống như là phun qua cái gì đặc biệt nước hoa.

"An Ninh, muốn dẫn ta đi nơi nào a?" Con mắt mỗi một Mục Phong hỏi.

"Đi nhà ta thôi!" An Ninh nói chuyện có chút ôn nhu.

Nhưng là An Ninh ôn nhu thời điểm, thanh âm đàm thoại lại có mấy phần khó chịu.

Mục Phong lập tức cũng có chút chịu không được, nói: "An Ninh, đừng làm ra vẻ! Tự nhiên đẹp mới là trên thế giới đẹp nhất sự vật. Ngươi chính là cái dữ dằn nữ hoa khôi cảnh sát, có cần phải đóng vai thực nữ sao?"

"Xéo đi! Ta đóng vai thực nữ dễ dàng sao? Có phải hay không da lại ngứa, có tin ta hay không lập tức đem ngươi ném xe đi!" An Ninh lộ ra nguyên hình nằng nết.

Mục Phong cuối cùng cảm giác cảm giác An Ninh lời nói hợp khẩu vị, cười nói: "Đúng không, ngươi chính là cái này tính tình, mới là chính ngươi mà! Mặc dù như cái chửi đổng bát phụ, nhưng là ta thích!"

Bất quá, Mục Phong lập tức liền nghĩ tới An Ninh lời mới vừa nói trọng điểm: Muốn dẫn hắn đi trong nhà nàng?

Oa nha! Mang ta đi trong nhà người làm cái gì? Chẳng lẽ bị ca ca cái này anh tuấn anh tuấn bề ngoài mê đảo rồi? Muốn cùng ta gây sự tình?

Mục Phong nguyên bản mỗi một con mắt, giờ phút này cũng đột nhiên ở giữa tinh thần tỉnh táo.

Thế là, Mục Phong nhếch miệng vui lên: "Ha ha, An Ninh, ngươi đến cùng nghĩ đảo cái quỷ gì? Mang ta đi trong nhà người? Một nam một nữ, ngươi biết sẽ phát sinh cái gì sao?"

"Ha ha! Không phải liền là củi khô lửa bốc sao? Ai sợ a!" An Ninh mấy phần ung dung nói.

Mục Phong không nghĩ tới An Ninh thế mà như thế tiền vệ, lập tức thật dài thở ra một hơi dài, thầm nghĩ: Cái này bà điên, không phải là già tí?

Bất quá, Mục Phong rất nhanh phát hiện xe đằng sau, có chiếc xe điện theo rất lâu.

"An Ninh cực trường, ngươi có phát hiện hay không? Có người đang theo dõi chúng ta!" Mục Phong vẫn là nói ra.

An Ninh hướng về sau xem kính xem xét, mặc dù thấy không rõ lắm đằng sau gắt gao đuổi theo gia hỏa là ai, nhưng là cảm giác kia xe điện bề ngoài như có chút quen thuộc.

Rốt cục, An Ninh vẫn là kịp phản ứng: Người này không phải kia đối chính mình ý nghĩ kỳ quái Viên Bình lại là người nào?

Hỗn đản này, thế mà muốn theo dõi ta? Ta sự tình, ngươi cũng dám quản?

An Ninh nghĩ tới đây, trong lúc đó oanh một cái chân ga.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Từ không sinh có

An Ninh gia tốc, trong nháy mắt bỏ rơi phía sau xe điện, sợ Viên Bình gia hỏa này sẽ theo tới trong nhà mình đi, lập tức linh cơ khẽ động, quay đầu xe, chở Mục Phong, hướng một nhà coi như cấp trung khách sạn lao vút mà đi.

Đến trước tủ điểm, An Ninh dừng xe lại, ra hiệu Mục Phong: Người đi xuống trước!

Mục Phong lập tức có chút xấu hổ: Cô gái nhỏ này, sẽ không thật đối ta động tâm a? Thế mà muốn dẫn ta đi.

Bất quá, An Ninh đột nhiên biến thành người khác, Mục Phong khó tránh khỏi sẽ có mấy phần đề phòng: Cô gái nhỏ này, đến cùng nghĩ náo loại nào đâu?

Quần nhiều như vậy đâu! Đi được tới đâu hay tới đó.

An Ninh, đây chính là Trung Hải thứ nhất hoa khôi cảnh sát, mà lại lập công vô số, trải qua nhiều lần báo chí.

Nếu là An Ninh ăn mặc đồng phục đi khách sạn, chẳng mấy chốc sẽ bị người nhận ra.

Thế là, Mục Phong sau khi xuống xe, An Ninh liền trong xe đổi lên quần áo tối.

"Nhỏ Ninh Ninh, người đang làm cái gì còng lỏng? Vì cái gì còn không hạ xe đâu?"

Mục Phong hiểu kì, nằm sắp cửa sổ xe xem xét, oa nha, phong quang vô hạn tốt đâu.

"! Ai bảo người nhìn! Có tin ta hay không đào hai trông mắt của người!" Trong xe, An Ninh chửi mắng.

"Thôi đi, người cũng không nói người muốn đổi quần áo a? Lại nói, đợi chút nữa mang ta đi, còn có càng nhiều chuyện hơn a? Xem sớm xem trễ, còn không phải như vậy?"

"Cút!"

An Ninh nói xong, cảm vừa thay đổi chế phục, hướng pha lê đập tới.

"Nện ta? Có pha lê ngăn đón đâu!"

Mục Phong mấy phần hoạt bát nói xong, mới rốt cục xoay người qua đi.

Một phút chỉ chú, An Ninh rốt cục xuống xe.

Mục Phong nhìn lại, oa nha, thần tiên tỷ tỷ a!

Chỉ gặp An Ninh, mặc một bộ màu tím nhạt váy liền áo, thượng sáo màu đỏ tím ngắn áo da, đôi chân dài mặc màu đỏ sậm lưới đánh cá Vince vớ, chân đạp nâu đỏ sắc trắng rỗng mang phàn giày cao gót.

Xề tà rất sâu, cốc khe như ẩn như hiện!

Mẹ a! Có khe tất lửa đâu!

Xác thực rất mê người.

Bất quá, An Ninh vì che giấu thân phận của mình, đầu đội một đỉnh màu đỏ nhạt quyền oanh Biên cô nương khí nồng đậm che nắng mũ.

Mà lại, An Ninh đem mũ ép tới rất thấp, thẳng tắp che khuất mình hơn phân nửa khuôn mặt.

An Ninh cũng không muốn mình cùng nam nhân ở chuyện của quán rượu bị người thứ ba biết.

Đi vào khách sạn, An Ninh một câu không nói, An Ninh sợ mình nói chuyện, cũng sẽ gây nên sự chú ý của người khác.

Nhưng là, lúc này đã là ba giờ sáng, trực ca đêm khách sạn phục vụ viên, đã sớm vây được.

Mỗi ngày tình lữ nhiều như vậy, các nàng cũng lười quan tâm, chỉ là vội vàng tiếp nhận Mục Phong thẻ căn cước, đăng ký một phen, thu tiền tiếp tục ngủ gà ngủ gật.

Đi vào lầu ba một bộ xa hoa trong phòng, An Ninh mới bấm máy nội bộ điện thoại, muốn không ít tiệc cùng liệt tử.

Bộ này phòng, phòng ngủ, uống trà sảnh, phòng tắm đều có, phối trí cũng không tệ lắm.

"Đi trước tắm rửa đi! Trên người người thật lớn hương vị a!" An Ninh nói.

Oa kháo! Gọi ta trước tắm rửa? Quả nhiên có hi vọng tiết tấu a!

Đi vào Trung Hải lầu như vậy, còn không hào hào một lần đâu, là nên ăn một chút ăn mặn.

Mục Phong cũng không phản đối, nói: "Ha ha ha, nhỏ Ninh Ninh, ta cái này đi, cái này đi! Cần phải ngoan ngoãn chờ ta úc!"

An Ninh mười phần.

Mục Phong một nhìn An Ninh, cũng nghĩ biết rõ ràng An Ninh đến cùng muốn chơi cái gì, sờ một cái trán của mình, cố ý nói: "Ôi, đầu của ta làm sao mờ màng đây này?"

Mục Phong nói xong, thân thể về sau khẽ đảo, nằm ở.

An Ninh lần này nhưng cao hứng, nhếch miệng vui mừng mà nói: "Ha ha ha, Mục Phong a Mục Phong, vốn cho là ngươi có chút vốn liếng, nguyên lai lại là như thể đầu óc ngu si a! Lần này, tiểu tử ngươi đưa tại tỷ trong lòng bàn tay, bắt đầu từ ngày mai, ngươi chính là ta An Ninh tiểu tùy tùng!"

An Ninh nói xong, cật lực đem Mục Phong thân thể, kéo kéo, sau đó đem chết chìm chết trôi Mục Phong kéo tới.

Về sau, An Ninh tắt đèn, không dám thoát y phục của mình, nằm ở Mục Phong bên người.

Mười phần đắc ý An Ninh, còn bắt đầu nói một mình: "Mục Phong a Mục Phong, ngày mai, ta liền không phải nói ngươi động ta! Khi đó, ngươi nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 68: Tiểu đệ nháo sự

Mục Phong tựa hồ có chút minh bạch, cái này An Ninh, chỉ là nghĩ vu oan hấn cướp đi trong sạch của nàng.

Đương nhiên, Mục Phong còn không biết, An Ninh làm như thế, đến cùng lại là vì cái gì.

Lừa tiền, An Ninh có vẻ như không phải loại người này.

Muốn cho Mục Phong vào nhà giam, cũng không cần thiết lại làm như thế. Bởi vì Mục Phong diệt đi Huyết Lang bang đường khấu sự kiện, đã đầy đủ để Mục Phong tại phòng trực ngục cả đời.

Bất quá, Mục Phong cũng mặc kệ nhiều như vậy.

"A! Mục Phong, ngươi làm sao còn có thể động? Chẳng lẽ cao như vậy nồng độ thuốc tê vẫn không có thể hôn mê ngươi?"

"Ha ha, tiểu bảo bối, đừng nói nhiều như vậy!."

Rất nhanh, đến sáng sớm.

Lại là nên lúc làm việc, An Ninh rất nhanh liền tỉnh lại.

Nhớ tới đêm qua, An Ninh không khỏi có mấy phần rãng mây bay loạn.

An Ninh sợ Mục Phong tỉnh lại, nếu là Mục Phong tỉnh lại, An Ninh còn không biết làm như thế nào đối mặt Mục Phong.

An Ninh vội vàng mặc mang lưu loát, lưu lại một cái tờ giấy, cứ thế mà đi.

Thẳng đến mặt trời phơi cái chắn, Mục Phong mới tỉnh lại, xem xét, An Ninh cô gái nhỏ này đã không thấy.

Mục Phong thành thoi thành thoi rời giường, gấp lại có một khối nhỏ bất mất vết tích.

"Oa khaó, vốn cho là An Ninh là cái lão tài xế, nguyên lai em gái ngươi vẫn là cái Chu a!"

Mục Phong mặc hoàn tất, đốt một cây Tiểu Yên, lại phát hiện trên mặt bàn giữ lại một trương tờ giấy, phía trên viết:

Hỗn đản Mục Phong, chuyện tối ngày hôm qua, tuyệt không cho nói cho bất luận kẻ nào, nếu không, ta nhất định diệt ngươi! Còn có, ta không trách

ngươi, bởi vì ta ta yêu ngươi! Về sau nhất định phải giúp ta làm một việc. Hiện tại thời cơ còn chưa thành thực, chờ thời cơ chín muồi lúc, ta tự sẽ tới tìm ngươi!

Ha ha, cô gái nhỏ này, còn rất xấu hổ. Còn nhất định phải ta giúp nàng một chuyện?

Ai nha, tiểu ny tử, ngươi cứ yên tâm đi, như là đã là nữ nhân của ta, nếu ai dám động tới ngươi một sợi lông, định để hắn ăn không hết ôm lấy đi.

Mục Phong rời từ điểm, chuẩn bị đánh cái, đi trước bệnh viện nhìn xem mình mấy người bằng hữu.

Thế nhưng là, ngay lúc này, An Ninh điện thoại đã đánh tới.

Mục Phong cũng không có đã nói với An Ninh, mã số của hắn là bao nhiêu.

Xem ra, tối hôm qua cô gái nhỏ này, còn nhìn lên qua điện thoại di động của ta, vớ lấy mã số của ta, còn đem chính nàng đây số, tồn tại trong điện thoại di động của ta.

Nếu không, điện báo nhắc nhở, sẽ không hiện ra "An Ninh" hai chữ tới.

Hắn là không rời từ điểm bao lâu a? Nhanh như vậy liền gọi điện thoại cho ta?

Lòng mang không hiểu Mục Phong, ấn xuống nghe cái nút, trong điện thoại truyền tới An Ninh thanh âm đàm thoại:

"Mục Phong, có thể a, lúc nào Trung Hải tam đại ác thiếu biến thành tiểu đệ của ngươi rồi? Ba người bọn hắn hỗn đản, nghe nói ta đem ngươi chụp tại kết thúc bên trong, hiện tại dẫn người bao vây toàn bộ cục cảnh sát, bảo ta giao người đầu!"

Bàng Đại Đầu, lỗ trời phù hộ cùng Đường tiểu kiếm, ba tên này, cũng coi như có chút bản sự, cũng rất trung tâm, thế mà nhanh như vậy liền biết được mình bị An Ninh mang đi tin tức.

Lá gan còn không nhỏ, nhất định phải dẫn người đi bao vây toàn bộ cục cảnh sát.

Cũng chính là giờ phút này, điện thoại đầu kia, còn vang lên Bàng Đại Đầu bạo hồng âm thanh: "An Ninh, bà điên, ngươi nói ta không tại cục cảnh sát, ai mà tin đâu? Ngươi làm lão tử là ba tuổi tiểu hài a? Đừng mẹ nó nhiều lời, nhanh chóng giao người, nếu không, hừ hừ, lão tử hôm nay không phải đem ngươi cục cảnh sát đập cho nát bét!"

Cái này Bàng Đại Đầu, nguyên lai rất ác độc, lại dám nện cục cảnh sát.

Mục Phong cười nhạt một tiếng, nói ra: "An Ninh, gọi chính Bàng Đại Đầu tới đón điện thoại đi!"

An Ninh đành phải đưa di động đưa cho Bàng Đại Đầu.

Bàng Đại Đầu không chịu tin tưởng hỏi: "Lão đại, là ngươi sao? Là ngươi, trước kít cái âm thanh! Nếu là cái này bà điên tối hôm qua ngươi, chúng ta nhất định không tha cho nàng!"

Mục Phong mấy phần lạnh lùng nói ra: "Không sai, ta chính là các ngươi. Đợi chút nữa, các ngươi nhất định phải cho An Ninh Đạo xin lỗi, đừng hung ác như thế ba ba làm việc mà! Ta đây, đã không tại trong cục, hiện tại đang muốn đi xem ta bằng hữu. Các ngươi tất cả giải tán đi!"

"Ân ân, ha ha ha, lão đại, ngươi thật đi ra liền tốt! Chúng ta làm theo, lập tức xin lỗi, lập tức rút lui!"

Mục Phong hỏi thăm An Ninh còn có sự tình khác không có, An Ninh ngoại trừ vài câu lời oán giận, thật cũng không đưa ra những chuyện khác.

Mục Phong cúp điện thoại, thanh thoi thanh thoi dạo bước tại một đầu vắng vẻ trên đường cái.

Hô!

Một cỗ xe điện, mang theo cấp tốc phong thanh, đứng tại Mục Phong bên người.

Một vị vị được tiếng vang: "Mục Phong, lão tử rốt cuộc tìm được ngươi! Tối hôm qua, lão tử đi An Ninh nhà phòng phía dưới ngay ngươi, thế nhưng là không gặp An Ninh trở về, đợi uống công, bây giờ còn chưa chụp mắt đâu! Nói, ngươi đem chúng ta An Ninh cục trưởng đưa đến đi nơi nào? Còn có, tối hôm qua, ngươi theo chúng ta An Ninh cục trưởng đều đã làm những gì?"

Mục Phong xem xét, gia hỏa này, không phải người khác, chính là tao bao Viên Bình.

Chó chết bầm này, thật là tự gây nghiệt a, thế mà chạy tới An Ninh nhà dưới lầu ngồi xổm, thế nhưng là đem Mục Phong cười đến không ngậm miệng được.

Mục Phong nhếch miệng vui lên: "Ta cùng An Ninh hoa khôi cảnh sát làm cái gì, cần hỏi báo cho ngươi sao? Ngươi cho rằng ngươi là ai a, ngươi có tư cách này sao? Tránh ra!"

Mấy phần kích động Viên Bình, cao giọng nói: "Ta lại không! An Ninh thế nhưng là trong lòng ta hoàn mỹ nhất nữ thần, là ta nhất hãm mộ hoa khôi cảnh sát, ta tuyệt không cho bất luận kẻ nào đụng nàng! Nói, ngươi tối hôm qua đến cùng đụng không có đụng tâm ta nhón bên trên An Ninh?"

Mục Phong cũng có mấy phần nổi giận, lúc đầu đánh cái này Viên Bình dừng lại. Nhưng là Viên Bình quá yếu, Mục Phong đánh hấn ngay dơ tay.

Thế là, Mục Phong bật thốt lên: "Lăn ngươi ngựa tệt!"

Về sau, Mục Phong đoạt lấy Viên Bình xe điện, giảm mạnh công tắc điện, phi tốc rời đi.

Tức giận đến Viên Bình, lần nữa giờ chân: "Mục Phong, thật to gan, ngay cả lão tử xe điện, ngươi cũng dám đoạt? Đừng để lão tử bắt lấy ngươi, bắt được ngươi, nhất định phải cho ngươi quả ngon để ăn!"

Viên Bình nói xong, là co căng liền truy.

Mục Phong đã sớm dò xét qua sao, phụ cận không có sĩ ản hiện, ngay cả cái trạm xe buýt dài đều không có.

Mục Phong đương nhiên xem thường chiếc này hơn một ngàn khối xe điện, chỉ là nghĩ cười cái này xe điện tìm xem trạm xe buýt dài thôi.

Còn nữa, cũng là khí khí giá tao bao Viên Bình.

Mục Phong đi vào một cái trạm xe buýt dài, dừng xong xe điện, chờ hai phút, rốt cục có xe buýt tới.

Mục Phong nhảy lên xe buýt, Viên Bình rốt cục thờ hồng học đi tới chính hấn xe điện bên cạnh.

"Mục Phong, chạy thật nhanh a, có loại cho lão tử xuống tới!"

Mục Phong từ xe buýt cửa sổ xe, duỗi ra một cái tay, hướng Viên Bình phát phát, tài cao tiếng nói: "Lớn tao bao, về nhà tắm một cái thiếp đi đi! Ai muốn phản ứng ngươi cái này tự mình đa tình bao có?"

Xe buýt chạy được mấy phút, Mục Phong mới bấm Hồng Liên điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Pháo nưong Tiểu Yên

Rất nhanh, Hồng Liên nhận nghe điện thoại: "Mục Phong, sự tình gì a? Ta đang ở bệnh viện, chiều có Tiểu Nhu cùng Lý Giai đầu. Ngươi cứ yên tâm đi, mấy ngày nay, Huyết Lang Bang cũng không có tới tìm chúng ta phiền phức. Lại nói, ta Hồng Liên cũng không phải toi công lẫn lộn, ta có rất nhiều tiểu đệ tại bệnh viện âm thầm bảo hộ lấy hai người bọn họ."

Huyết Lang Bang không có đi tìm bằng hữu của mình phiền phức, Mục Phong nghe, coi như vui mừng.

Mục Phong mấy phần hoạt bát nói ra: "Tiểu Liên, ta không phải đã nói muốn đi nhìn các nàng sao? Chỉ là mấy ngày nay sự tình hơi nhiều, còn chưa kịp. Hiện tại, ta chính hướng bệnh viện chạy đến, trước cho cái cụ thể địa chỉ đi!"

Điện thoại đầu kia truyền đến Hồng Liên tiếng cười duyên: "Ha ha, Phong ca, ngươi quả nhiên là hữu tâm người a! Ân, chúng ta bây giờ tại Trung Hải Đệ Nhất Bệnh Viện khu nội trú tầng 5 509 gian phòng!"

Mục Phong cúp điện thoại, nghe ngóng một phen lộ tuyến, biết cái này xe buýt không thể thẳng tới Trung Hải Đệ Nhất Bệnh Viện, đành phải xuống xe, lại đi đổi xe, hoặc là trực tiếp đánh cái.

Mục Phong xuống xe, chờ hồi lâu, vận khí có chút không tốt, là xe buýt cũng không đợi được thích hợp, taxi tuy nhiều nhưng là đều ngồi người, không có ghế xe trống.

Mục Phong cũng không muốn cùng người liều xe, đành phải chậm ung dung dạo bước.

Cho tới bây giờ, Mục Phong còn không có ăn điểm tâm đâu, mà thời gian, rất nhanh liền đến trưa rồi.

Dù sao bằng hữu của mình hiện tại cũng không có phiền phức, rất an toàn, Mục Phong cũng không vội mà đi.

Vẫn là đầu tiên đi đến chỗ nào ngộ ăn chút gì a!

Mục Phong nghĩ tới đây, bốn phía hơi đánh giá, coi trọng một nhà cổ hương cổ sắc tiệm cơm, đi tới.

Bao hết một cái nhả gian, điểm một chút món chính, Mục Phong liền nhìn thấy màn hình lớn, nhìn lên TV tới.

Trên TV, ngay tại phát lại tin tức:

Các vị trước máy truyền hình các bằng hữu, hiện tại thông báo một cái nặng cân tin tức, tại trong chúng ta biến việc ác bất tận Huyết Lang Bang, không biết đắc tội với ai, Huyết Lang Bang mấy cái đường khẩu đã bị phá hủy, tương quan công việc, cảnh sát đã tham gia, phía dưới, chúng ta nhóm trực tiếp cùng xx phân cục ngay cả cơ, hỏi thăm một chút cụ thể tiến triển —— lớp bốp —— lớp bốp!

Mục Phong cảm giác có chút nhàm chán, liền đổi một cái kênh.

Cũng chính là lúc này, "Leng keng" một thanh âm vang lên.

Mục Phong biết đây là điện thoại phần mềm tự động đẩy đưa tin tức thanh âm, hay là tin nhắn thanh âm.

Mục Phong lấy ra điện thoại di động xem xét, gặp giao diện nâng lên bày ra: Người Wechat vòng bằng hữu, có người cho người phát tới một tin tức, mời xem xét.

Wechat vòng bằng hữu? Sẽ là ai chứ?

Lại nói, cái điện thoại di động này vốn là tiểu yêu, vòng bằng hữu người, ngoại trừ vừa thêm ba tiểu đệ, còn có An Ninh, Hồng Liên mấy cái, ngoài ra, phần lớn người tất cả đều là tiểu yêu trước kia bằng hữu.

Mục Phong ấn mở Wechat, tra một cái nhìn, gặp "Hẹn sao" hai cái mười phần lắc đầu chữ viết đã vọt ra.

Oa kháo! Nguyên lai là hẹn pháo!

Mục Phong nhìn kỹ cái này gửi đi tin tức id pháo nương Tiểu Yên.

Cất, lừa phỉnh ta đâu? Nghĩ hẹn pháo tiểu yêu, vẫn là nghĩ hẹn pháo ta?

Mục Phong lật ra tên kia gọi "Pháo nương Tiểu Yên" tư liệu, thấy phía trên viết:

Giới tính: Nữ

Chức nghiệp: Bác sĩ

Tuổi tác: 25

Mục Phong xem xét, lập tức cười đến không ngậm miệng được.

Hiện tại móc chân đại thúc thực biết chơi, giả thích ra về nữ hài tử, câu dẫn cộng thêm lừa gạt những cái kia độc thân tiểu thanh niên.

Những này nát chiêu, tựa như rượu năm, đã sớm quá hạn.

Nếu là cái này hẹn pháo người, thật sự là nữ hài tử, nhất định sẽ không đem nghề nghiệp của mình cùng tuổi tác cũng cho bạo lộ ra, giới tính làm bộ cũng là rất đơn giản sự tình.

Mục Phong lại cẩn thận nghiên cứu tên này gọi "Nương pháo Tiểu Yên", phát hiện người này cũng không phải là tiểu yêu vòng bằng hữu người ở bên trong, cũng không phải là tiểu yêu trước kia bằng hữu.

Mà nàng, lại là thông qua phụ cận giao hữu công năng, lục ra được Mục Phong điện thoại, sau đó phát tới tin tức.

Bởi vì điểm chính là tiệt, làm được rất chậm.

Mục Phong nhàm chán, chỉ coi trên cột một chút cái này giả mạo nữ hài tử móc chân đại thúc.

Thế là, Mục Phong tà tà cười một tiếng, đang tán gẫu đối thoại cột bên trong, gõ ra một chữ:

Hẹn!

Có vẻ như đối diện gia hỏa, còn đang theo dõi màn hình điện thoại di động, không có rời đi đâu, rất nhanh liền cho Mục Phong trở lại đến tin tức mới:

Pháo nương Tiểu Yên: Ngươi là nam hay là nữ? (nghe ngờ biểu lộ)

Mục Phong: Không biết ta là nam hay là nữ, ngươi liền mờ hẹn? (khinh bỉ biểu lộ)

Pháo nương Tiểu Yên: Cái này không trọng yếu, chỉ cần ta hài lòng, nam nữ ăn sạch! (nhếch miệng cười ngây ngô biểu lộ)

Mục Phong: Oa khaó! Ta chịu phục nguyên lai ngươi là song trọng lấy hướng a? (cười to biểu lộ) xin hỏi ngươi là con trai vẫn là muội muội?

Pháo nương Tiểu Yên: Cút! (một thanh dao phay) lão nương là nữ! Đương nhiên càng ưa thích soái ca, mỹ nữ cũng không bài xích! Thông sát! (cười to)

Mục Phong: Oa khaó! Trâu trâu trâu! Quả nhiên trọng khẩu vị! (cười to)

Pháo nương Tiểu Yên: Cút! (hai thanh dao phay) lão nương nói đùa cộc! Lão nương đương nhiên lấy hướng bình thường, chỉ thích soái ca! (cười to) nói, ngươi có phải hay không soái ca, không phải soái ca, tranh thủ thời gian chết đi, đừng

lãng phí lão nương thời gian! (một chuỗi cười to biểu lộ)

Mục Phong: (chững chạc đằng hoàng biểu lộ) mỹ nữ thật sự là có phúc a, bản nhân chính là không thể giả được đại soái nòi!

Pháo nương Tiểu Yên: Ôi! Gạt ta chết cả nhà! (nắm thanh dao phay) hi hi, lão nương hẹn pháo mấy chục lần, chưa từng có thành công qua, bởi vì vừa thấy mặt, nói soái ca tất cả đều là kỳ hoa. Ngươi muốn gạt ta, lão nương dùng giày cao gót đập chết ngươi! (cười to)

Mục Phong: Quả nhiên không hổ là nhất đại pháo nương a! Tại hạ bội phục! (chấp tay biểu lộ) còn rất bạo lực, muốn cầm giày cao gót đá người? Không sợ xuân quang lộ ra ánh sáng sao? (nhẹ răng) cũng không lừa ngươi, ca thật sự là soái ca!

Pháo nương Tiểu Yên: Thân cao?

Mục Phong: Bình thường đáng người, hơn một thước bảy!

Pháo nương Tiểu Yên: Tuổi tác?

Mục Phong: Hai mươi mấy!

Pháo nương Tiểu Yên: Có kinh nghiệm sao? Bay liên tục thời gian nhiều ít? Rẽ vạy nhiều ít? Cường độ nhiều ít? Chiều dài nhiều ít? Nhiệt độ nhiều ít? (cuồng tiểu biểu lộ)

Mục Phong: Hỏi nhiều như vậy làm thần mã? Tự mình thử một chút chẳng phải sẽ biết sao?

Pháo nương Tiểu Yên: Ngô! Ta có nhiệm vụ, lần sau trò chuyện tiếp! Đã phẫn ngươi, lẫn nhau phẫn một cái thôi! Lão nương hẹn pháo mấy chục lần, chưa hề không có một lần thành công! Nhưng là lão nương quyết không từ bỏ, nhất định

phải hẹn pháo thành công một lần!

Pháo nương Tiểu Yên tựa hồ thật có sự tình, đã rời đi, lại không cho Mục Phong phát qua tin tức.

Mục Phong đành phải nhàm chán cười cười, thăm dò tốt điện thoại.

Lúc này, đồ ăn cũng mang lên tới, Mục Phong tranh thủ thời gian dừng lại phong quyền tàn vận.

Đã ăn xong giữa trưa "Điểm tâm", kết hết nợ, rút cục chờ đến một chiếc taxi.

Hai mươi phút về sau, Mục Phong rút cục đi tới Trung Hải Độ Nhất Bệnh Viện.

Tìm được khu nội trú, lên lầu năm, hướng 509 đi đến.

Gõ cửa.

Hồng Liên nhô ra một cái đầu tới.

Hôm nay Hồng Liên, sắc mặt không tệ, bánh trắng bôi mặt, bờ môi đỏ nhạt, họa mi nhẹ nhàng khoan khoái, làn da trắng nõn, vành tai treo ngược lấy hai cái roi bảo thạch vòng tai, trên cổ một cây vàng óng ánh nhỏ bé dây chuyền.

Mặc dù chỉ là nhô ra một cái đầu đến, vẫn còn có chút câu người.

Hồng Liên thấy là Mục Phong thật tới, nấy phần kích động, lộ ra vỏ sạch sẽ răng trắng như tuyết, cười nói: "Phong ca, ngươi thật tới, mau vào!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cự Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Tú ân ái

Gỗ cửa, gặp được Hồng Liên toàn thân.

Gấu màu đỏ đai lưng bó sát người áo khoác, bên trong bộ tơ trắng đai đeo, hạ đeo son phấn váy ngắn, chân dài một đầu màu nâu ống dài tơ trắng tất chân, chân đạp màu đỏ giày cao gót.

Đôi mắt đẹp khẽ động, giống như gió xuân phát qua mặt hồ.

Từ hồng sắc gọn sóng hát lên, giống như gió đêm phát qua ruộng lúa.

Trước mặt đại cầu nhoáng một cái, làm lòng người trì hướng tới, ngọn lửa ung dung.

Hồng Liên lời kéo Mục Phong, cười duyên một tiếng: "Tiểu Nhu, Lý Giai, các người xem ai tới?"

Hai người thấy là Mục Phong đến đây, song song nói: "Phong ca tốt."

Hai nữ, nói xong, còn ráng chống đỡ lấy thân thể, muốn ngồi xuống, cùng Mục Phong chào hỏi.

Hứa Tiểu Nhu cùng Lý Giai, hôm nay sắc mặt mặc dù không tệ, nhưng là thể chất rõ ràng chống đỡ hết nổi.

Mặc bệnh áo Hứa Tiểu Nhu, không tính vũ mị, nhưng là mười phần thanh thuần, sắc mặt mang chút tiểu tụy, lại nhìn không được làm cho nam nhân cảm giác muốn yêu thương nâng cảm giác.

Lý Giai, cười mở, hào phóng, hoạt bát, cũng là rất có tư sắc.

Mục Phong hướng hai nữ khoát khoát tay, nói: "Tiểu Nhu, Lý Giai, hai người các người, đều tốt lắm, chớ nóng vội loạn động, nghỉ ngơi nhiều mấy ngày, liền có thể xuống đất đi bộ!"

Một phen khách sáo về sau, Mục Phong tới trước đến Hứa Tiểu Nhu bên người, nhẹ nhàng chuyển ra Hứa Tiểu Nhu một con đôi chân dài xem xét, còn cột tám ván gỗ đầu.

"Còn đau không? Tiểu Nhu?" Mục Phong tính tình tốt hỏi.

Tiểu Nhu gật gật đầu: "Phong ca, bây giờ không phải là rất đau đớn! Chỉ là, đang một mực nằm, thật là không có thói quen a, ta ngấm lại đi một chút!"

Mục Phong gật đầu: "Tốt, đợi chút nữa ta đến dìu người đi một chút!"

Về sau, Mục Phong lại đi tới Lý Giai bên giường, sờ lên Lý Giai phần eo, hỏi: "Bây giờ có thể nâng người lên bộ không?"

Lý Giai cười mở gật đầu, nói: "Phong ca, ta không có Tiểu Nhu bị thương lợi hại! Ta nhiều nhất tiếp qua ba ngày, liền có thể mình đi lại!"

Về sau, Mục Phong còn bưng cháo loãng, phục thị hai nữ tử.

Hai người, đều là mười phần hạnh phúc.

Các nàng gặp Mục Phong không chỉ có thể đánh, còn rất biết thương người, trong lòng đều là mười phần không muốn xa rời Mục Phong.

Lúc xế chiều, Mục Phong đang muốn đi đỡ Hứa Tiểu Nhu đi một chút, "Leng keng" âm thanh lại vang lên.

Mục Phong lấy điện thoại di động ra xem xét, thấy là pháo nương Tiểu Yên lại phát tới một đầu tin tức: Soái ca, có thời gian không? Ta hiện tại không sao, chúng ta nếu không gặp mặt a? (cười xấu xa biểu lộ)

Mục Phong lập tức im lặng, hồi phục: Về sau trò chuyện tiếp đi, ta hiện tại còn muốn chiều cổ bằng hữu của ta! Liền tương!

Hồng Liên gặp Mục Phong điện thoại nghiệp vụ rất bận rộn, lập tức suy đoán nói: "Phong ca, là Thẩm Thanh Tuyết lại điện thoại cho người đi? Ta hiện tại đã biết, người nguyên lai là Thẩm Thanh Tuyết cận vệ."

Hồng Liên nói đến đây, không khỏi có mấy phần mỉa mai: "Ta ngày đó giữ lại người tại ta Hồng Liên quán bar làm việc, nhưng là người chính là chương mất. Thẩm Thanh Tuyết quả nhiên so ta có tiền có tư sắc, ta thua chịu phục!"

Mục Phong từ Hồng Liên trong lời nói đã hiểu một cổ vị chua, cười nói: "Ha ha, Hồng Liên, ta không có làm thuộc hạ của người, nhưng là làm bằng hữu của người, đây không phải rất tốt sao? Ba người các người, đều là ta Mục Phong bằng

hữu, đều là ta đáng giá lấy mạng đi đổi bằng hữu! Cũng không cần so đo trước kia lựa chọn của ta!"

Về sau, Mục Phong mới cho mọi người giải thích, cũng không phải là Thẩm Thanh Tuyết đang cho hắn gọi điện thoại.

Nào biết, lời nói vừa dứt, Thẩm Thanh Tuyết điện thoại thật đánh tới.

Thẩm Thanh Tuyết tựa hồ có mấy phần giận dữ: "Mục Phong tiên sinh, mấy ngày nay chạy đi đâu à nha? Người còn biết người là làm cái gì sao? Hiện tại ngay cả nhà cũng không muốn trở về?"

Lại có một cổ vị chua a.

Mục Phong tính tình tốt nói ra: "Tiểu Tuyết, chẳng lẽ người tìm ta có việc?"

"Không có việc gì! Liên hỏi một chút! Bất quá, mấy ngày nữa, ta nhưng có cái tiệc rượu muốn tham gia, người nhớ về!" Thẩm Thanh Tuyết nói.

Mục Phong gật gù đầu: "Được rồi! Ta xem xong bằng hữu, cũng liền trở về. Tiệc rượu, ta khẳng định sẽ cùng đi với người tham gia!"

Mục Phong cúp điện thoại, Hồng Liên lập tức âm thanh lạnh lùng nói: "Nhìn, Thẩm Thanh Tuyết vẫn là mười phần quan tâm người a? Vừa mới đi ra ngoài không bao lâu đâu, liền chỉ sợ người không trở về!"

Lý Giai cũng cười sắp nổi đến: "Phong ca, các người mỹ nữ kia tổng giám đốc bảo người về nhà đâu, xem ra các người đã sớm là một nhà! Phong ca thật sự là diễm phúc không cạn a!"

Hứa Tiểu Nhu lặng lẽ nhìn mọi người, mặt mỉm cười, nhưng không nói lời nào.

Mục Phong thăm dò tốt điện thoại, đi đến Hứa Tiểu Nhu bên người, ghé miệng vui lên: "Ha ha, Tiểu Nhu, người không phải muốn đi đi sao, ta dẫn người đi hành lang bên trên đi dạo."

Hứa Tiểu Nhu rất xấu hổ nhẹ gật đầu.

"Muốn đi ra ngoài, nhưng phải thêm bộ y phục!" Hồng Liên nhắc nhở thời khắc, mau đem một kiện áo khoác, khoác ở Hứa Tiểu Nhu trên thân.

Hứa Tiểu Nhu một tay khoác lên Mục Phong trên thân, một cái tay khác vịn một cây quầy rượu, ném thử tính mình đi đường.

Mục Phong cũng không ngăn trở Hứa Tiểu Nhu, chân này tổn thương, chính là được nhiều rèn luyện, mới có thể khôi phục được nhanh.

Mục Phong cùng Hứa Tiểu Nhu đi ra phòng bệnh, Lý Giai "Phốc" vui lên: "Tiểu Nhu thật hạnh phúc a! Lão bản nương, người làm sao không cùng ra ngoài đâu? Người liền không sợ người Phong ca bị Tiểu Nhu cướp đi?"

Lý Giai lời nói, thế nhưng là trong lời nói có hàm ý.

Mà Hồng Liên, cũng biết, Hứa Tiểu Nhu quả thật có chút thích Mục Phong.

Hồng Liên thế nhưng là có tự biết rõ người, chính nàng, chỉ là hắc bang thế gia xuất thân, lại không nhiều ít văn hóa, tư sắc cũng không có mạnh hơn Hứa Tiểu Nhu bao nhiêu.

Tương phản, Hứa Tiểu Nhu đây chính là học bá thêm giáo hoa, có tri thức hiểu lễ nghĩa, vừa xinh đẹp lại thông minh, nhưng so sánh mình có vốn liếng nhiều.

"Ta chỗ nào xứng với Phong ca a?" To nói ra lời nói thật, liền nằm tại Tiểu Nhu bệnh, treo lên ngủ gật tới.

Hứa Tiểu Nhu, thế nhưng là Trung Hải đại học thứ nhất giáo hoa, giờ phút này đi vào trong hành lang, lập tức đưa tới vô số người chú ý.

Mà Mục Phong, bị người muốn trở thành Hứa Tiểu Nhu bạn trai, đều là ước ao ghen tị khe khẽ bàn luận:

"Các người nhìn, kia thụ thương nữ oa tử, thật đẹp a, còn đeo kính, giống như là cái người làm công tác văn hoá!"

"Ai, đáng tiếc, danh hoa có chủ, nam tử kia, hình dạng cũng liền một phen, làm sao như thế có phúc khí?"

"Dừng a! Khả năng người ta có tiền đi! Hiện tại nữ hài tử, liền thích có tiền nam tử."

Mà mấy người y tá muội muội, cũng chú ý tới Mục Phong cùng Hứa Tiểu Nhu.

Giờ phút này, Hứa Tiểu Nhu rốt cuộc không kiên trì được, thân thể trượt đi, kém chút ngã sấp xuống.

Mục Phong nhẹ nhàng ôm một cái, đỡ Hứa Tiểu Nhu thân thể.

Loại kia mềm nhũn ấm áp xúc cảm, thế nhưng là để Mục Phong mười phần hài lòng.

Mấy cái kia y tá, gặp hai người này thế mà ôm vào cùng nhau, lập tức bắt đầu nghị luận: "Thôi đi, còn tại khu nội trú tú ân ái, thật sự là phản cảm."

Một cái khác nữ y tá cười nói: "Ngũ muội, người a, ai bảo người người là độc thân cầu, hiện tại chỉ thấy không được người khác tú ân ái rồi?"

Lại một cái nữ y tá nói: "Dù sao, hai người bọn họ, xác thực rất phiền, không phải thành tâm đang giận chúng ta những này độc thân uông sao?"

Giờ phút này, một gian trong văn phòng vang lên một tiếng dữ dằn lại có chút nữ tử thanh âm đàm thoại: "Mấy người các người, lại tại bên ngoài nói thầm cái gì a?"

Một y tá nói: "Yên tỷ, chúng ta gặp có người tại tú ân ái, trong lòng khó chịu, ngay tại nói đùa đâu!"

"Tú ân ái? Mẹ trứng, đây không phải thành tâm khi lão nương sao? Để bọn hấn tranh thủ thời gian trở về phòng bệnh!" Được xưng Yên tỷ nữ y sư nói.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Liễu Như Yên

Tức giận bất bình Yên tỷ, mắng liệt vài câu, cảm thấy mới chỉ nghiệm, tiếp lấy đối một cái phản phó nói: "Người, lập tức lại thông tri người nam kia, muốn tú ân ái, trở về phòng bệnh tú đi. Hoặc là, cắt cho ta về nhà tú đi! Nếu là hấn dám hung người, đem hấn kéo ta tới phòng làm việc của ta gặp ta! Ta cũng không tin trị không được những này già yêu tú ân ái cầu nam nữ!"

Y tá kia lĩnh mệnh, chạy ra văn phòng, một trận toái bộ chạy chậm, đi vào Mục Phong cùng Hứa Tiểu Nhu phía trước.

Y tá kia, trong lòng rất không thoải mái, nhưng là trên mặt, vẫn là treo tiểu dung: "Vị tiên sinh này cùng nữ sĩ, các người tranh thủ thời gian về phòng đi thôi! Có người khiếu nại hai người các người tại công chúng trường hợp trắng trợn tú ân ái, người khác, cảm xúc lên rất lớn ba động, đối bọn hấn khôi phục bất lợi!"

Mục Phong một bên nắm cả Hứa Tiểu Nhu, một bên quay đầu, lại thấy được một cái coi như thanh tú y tá tiểu muội muội.

Nếu là đối lại người khác, Mục Phong đã sớm nổi giận.

Thế nhưng là cái này tiểu muội muội coi như thanh tú, mà lại cười đến có mấy phần ngọt, Mục Phong cũng không có phát tác, chỉ là nhân nhật nói ra: "Vị tiểu muội muội này, người làm sao nói đâu? Bệnh viện có quy định người khác không thể tú ân ái sao? Lại nói, ta tại đây ta bằng hữu liên hệ đi đường, làm sao lại là Schoen yêu?"

Y tá gặp Mục Phong nhân nhật trong lời nói, rõ ràng liền giáo biện hương vị, chu mỏ nói: "Người cũng không phải bệnh viện chúng ta, làm sao người biết bệnh viện chúng ta không có quy định không cho phép tú ân ái?"

Mục Phong cười nhặt một tiếng, tiếp lấy đem Trung Hải Đệ Nhất Bệnh Viện bệnh viện chuẩn tắc, một chữ không kém cho vị kia y tá muội muội công một lần.

Cả kinh kia ngốc mạnh ngốc mạnh, lắng tại nguyên chỗ, mở ra miệng, hồi lâu chưa có lấy lại tinh thần tới.

Vậy tới một cái khác, giật mình nói ra: "Trời a, vị tiên sinh này, người trước kia đến cùng làm cái gì a? Thế mà có thể đem bệnh viện chúng ta quy tắc một chữ không kém đọc ra đến? Oa oa oa, trâu trâu trâu!"

Mục Phong nhếch miệng vui lên, thầm nghĩ: Ai có thời gian rồi cũng các người bệnh viện thôi quy tắc a?

Nhưng là Mục Phong ngoài miệng, bắt đầu chạy bốc chấy xe tới: "Ha ha, đừng nói bệnh viện các người quy tắc, trước kia cả bản Tân Hoa từ điển, ta

toàn năng học thuộc đầu! Coi như vậy đi, coi như vậy đi, cũng không cần sùng bái ca, ca chỉ là truyền thuyết!"

Vừa rồi, một cái danh ngôn vạch không cho phép tại trong hành lang tú ân ái, ảnh hưởng bệnh nhân khác tâm tình, thế nhưng là đem Hứa Tiểu Nhu nói đến đỏ bừng cả khuôn mặt.

Hứa Tiểu Nhu thế nhưng là ngây ngô mà thanh thuần giáo hoa, không có bao nhiêu lịch duyệt xã hội, da mặt tương đối mỏng, đương nhiên người khác nói như vậy nàng.

Hứa Tiểu Nhu không chỉ có xấu hổ cảm giác, còn tâm địa thiện lương, mọi thứ trước vì người khác cân nhắc.

Đã người khác nói không thích nàng cùng Mục Phong thân mật như vậy, như vậy vẫn là nhanh đi về tốt.

"Phong ca, ta có chút mệt mỏi! Chúng ta vẫn là đi về trước đi!" Hứa Tiểu Nhu nhu hòa nói.

Mục Phong cũng không cự tuyệt, vịn Hứa Tiểu Nhu, nói: "Tốt, ta lập tức dìu ngươi trở về!"

Mục Phong nói xong, vừa nghiêng đầu, chỉ vào kia nói lung tung, nói: "Tiểu nha đầu, ngươi chờ đó cho ta, ta đợi chút nữa lại sửa chữa ngươi!"

Mục Phong thận trọng đem Hứa Tiểu Nhu giúp đỡ đi vào, gặp Hồng Liên đã ngủ.

Hứa Tiểu Nhu nói ra: "Lão bản nương tối hôm qua hầu hạ ta cùng Lý Giai rờn rã, đã sớm vậy được, trước chớ quấy rầy nàng, để nàng nghỉ ngơi thật tốt một hồi đi!"

Xem ra, Hồng Liên sớm đem Hứa Tiểu Nhu cùng Lý Giai, trở thành bằng hữu của nàng, hoặc là tỷ muội.

Từ thân phận tới nói, Hồng Liên nhưng thủy chung là Hứa Tiểu Nhu cùng Lý Giai lão bản. Một lão bản nương, lại có thể sẵn sàng tới chiếu cố nàng hai cái làm công thuộc hạ, quả thật làm cho Mục Phong cũng có mấy phần bội phục.

Mục Phong đem Hứa Tiểu Nhu nâng lên giường bệnh, cùng Hồng Liên nằm ở cùng một chỗ, mới đưa mấy cái mới mẻ hoa quả cho Hứa Tiểu Nhu cùng Lý Giai.

Về sau, Mục Phong chuẩn bị đi ra ngoài, Hứa Tiểu Nhu lại nói ra: "Phong ca, ta cảm thấy kia không có nói sai, ngươi cũng đừng đi sửa chữa các nàng!"

Mục Phong mỉm cười: "Tiểu Nhu, ngươi chính là tâm thật! Yên tâm đi, ta sẽ không quá trêu chọc các nàng. Nhưng là, cũng nên hảo hảo dạy các nàng làm thế nào một cái hợp cách!"

Mà phòng bệnh phía ngoài trong hành lang, kia bị Mục Phong đe dọa, lập tức hướng về hai bên phải trái vẫy tay, đưa tới bốn năm cái tỷ muội.

Y tá kia nói: "Vừa rồi có cái trí nhớ đặc biệt tốt kỳ hoa, bảo chúng ta lấy chớ đi, hấn sẽ không đánh ta đi? Nghe nói rất nhiều nam nhân rất dã man, xuất thủ liền đánh người."

Một cái khác hảo tỷ muội nói: "Dừng a! Hấn không có bệnh đi, dám đánh ngươi? Dừng sợ, chúng ta đều ở đây!"

Có y tá gạt đầu nghênh hợp: "Hấn dám khi dễ ngươi, chúng ta mấy cái cùng tiến lên, đập chết hấn! Nhìn hấn dám ở trong chúng ta biển Đệ Nhất Bệnh Viện khi dễ y tá muội muội không?"

Một cái hơi mập y tá, nhếch miệng vui lên: "Ha ha, là được! Cũng không hơi thăm một chút, chúng ta Đệ Nhất Bệnh Viện y tá, không chỉ có từng cái xinh đẹp như hoa, còn có thể đẹp người."

"A, béo tỷ, chúng ta xác thực xinh đẹp như hoa, nhưng là ngươi hấn là bài trừ a?" Có người đã kích lên kia béo tỷ tới.

Đương Mục Phong đi ra thời điểm, mấy cái hảo tỷ muội lập tức ngừng lại thanh âm đàm thoại, lạnh lùng nhìn thấy Mục Phong.

Béo cô nàng y tá dẫn đầu quơ nắm đấm, mở miệng: "Ngươi tên gì? Nghe nói ngươi uy hiếp ta muội muội, còn muốn đánh nàng? Nghĩ khi dễ muội muội ta, nghĩ tới ta cái này liên quan lại nói! Ta gặp ngươi gầy cánh tay chân gầy, có thể đánh thắng ta không?"

Mục Phong xem xét, lập tức cười đến không ngậm miệng được.

Theo thể trạng, mỹ nữ thế nhưng là trước mắt cái này béo tỷ hai thân thể hợp lại còn nhiều.

Mục Phong hai tay ôm ở ngực trước, đánh giá bọn này y tá, thật đúng là không tệ, phần lớn được cho mỹ nữ. Mặc dù không phải hết sức xinh đẹp, nhưng là mặc đồng phục y tá, thật đặc biệt phong vị.

Mục Phong điểm chân: "Mấy vị cô nương, các ngươi hiểu lắm đi? Các ngươi đều là mỹ nữ, ta vì cái gì đánh các ngươi đâu? Ca ca từ trước đến nay không đánh mỹ nữ, đều chớ khấn Trương!"

Vừa rồi nhắc nhở Mục Phong không cho phép tú ân ái cái kia y tá, giờ phút này rốt cục chậm một hơi, nhếch miệng ngòn ngọt cười: "Vị tiên sinh này, ngươi không đánh ta, lại dữ dằn bảo chúng ta, đến cùng là mấy cái ý tứ a?"

Mục Phong mỉm cười: "Ha ha, tiểu muội muội, ta gặp người rất xinh đẹp, vẫn là một con độc thân gâu, cho nên muốn theo người tâm sự, không có vấn đề a?"

Kia béo cô nàng rút cuộc hiểu rõ, "Phốc" cười một tiếng, đồng đưa mình tỷ muội cánh tay: "Lục muội, nguyên lai gia hỏa này là coi trọng người! Ha ha, hẳn muốn tán tỉnh người đây! Lục muội, người quá mạnh, nhanh như vậy liền câu đến

một cái coi như qua loa nam nhân, người lập tức cũng không phải là giống như chúng ta độc thân uông, bởi vì người lập tức liền muốn thoát đơn!"

Kia xếp thứ sáu y tá, trên mặt thẹn thùng một mảnh, bụm mặt trứng, nói: "Thôi đi, các người nhóm này bại hoại, liền sẽ bắt ta làm trò cười! Không để ý tới các người!"

Lục muội, nói xong, quay thân liền xấu hổ chạy mất.

Cái này thẹn thùng bộ dáng, quả thật làm cho Mục Phong có mấy phần hảo cảm.

Mà Lục muội bọn tỷ muội, tất cả đều cười ha ha.

Có người còn nhắc nhở Mục Phong: "Người cái tên này, muốn truy chúng ta Lục muội, nhưng phải lấy ra chút thành ý đến a! Lục muội chạy, người đến nhanh đi truy a!"

Bọn này y tá tiếng ồn ào, rất nhanh kinh động đến che chở cái này phân khu chủ trị y sư.

Nữ bác sĩ kia lời nói, lập tức truyền đến ra: "Người nào ở bên ngoài àmĩ a? Nơi này chính là bệnh viện, các người còn muốn hay không người khác tỉnh đường?"

Béo cô nàng gặp chủ trị y sư bão nổi, lập tức tìm cái cớ: "Đều do một vị kỳ hoa tiên sinh đang đuổi chúng ta Lục muội!"

Nữ bác sĩ kia, giận dữ: "Cái gì? Dám truy chúng ta Lục muội? Đến cùng là cái gì kỳ hoa nam a, cho ta lời vào, ta nhìn hẳn lớn mấy cái đầu a?"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Phi lễ chỗ nào

Nửa phút về sau, Mục Phong bị mấy cái, thôi táng, đi tới một gian y sĩ trưởng trong văn phòng.

Trong văn phòng, có một trương tiêu chuẩn dựng thẳng pha lê tấm ngăn bàn làm việc, trên mặt bàn chất đống lấy các loại ca bệnh, báo cáo biểu, đương nhiên còn có một đài máy tính.

Một vị nữ bác sĩ, giờ phút này cũng không ngẩng đầu lên, mang theo khẩu trang, nói ra: "Mấy người các người toàn diện đi ra ngoài cho ta, vị này xấu đến không được nam sĩ lưu lại cho ta!"

Mấy người y tá, biết Yên tỷ tính tình không tốt, đương nhiên không dám mạnh miệng, đành phải lè lưỡi, nhanh chóng rời đi văn phòng.

Mục Phong không nói gì, con kia chú ý cúi đầu nhìn chằm chằm một trương bảng báo cáo nữ bác sĩ, lập tức tức giận lên tiếng: "Nghe qua 'Tú ân ái chết được nhanh' thuyết pháp sao?"

Mục Phong im lặng, cười nói: "Chẳng lẽ mỹ nữ vẫn còn độc thân uông? Thụ như thế lớn kích thích?"

Kia nữ bác sĩ vụt xuống bán báo cáo, rốt cục ngẩng đầu lên, cả giận nói: "Lão nương chính là độc thân gâu! Độc thân uông thế nào? Rất đáng xấu hổ sao? Ta cảnh cáo người, nơi này là bệnh viện, tú cái gì ân ái a? Muốn tú ân ái về nhà tú đi! Người trắng trợn như vậy tú ân ái, còn muốn hay không bệnh viện chúng ta nhiều như vậy độc thân uông sống?"

Nữ bác sĩ ngẩng đầu lên, mặt mũi của nàng liền xuất hiện ở Mục Phong trong tầm mắt.

Màu tuyết trắng cao cấp bác sĩ bó sát người chuyên nghiệp chế phục, đầu đội tuyết trắng bác sĩ mũ, thân thể đường cong lại có thể từ chế phục bên trong mơ hồ hiện lộ ra.

Làn da trắng nõn, mũi nhọn mê người, mũi ngọc nhu thuận, mang theo khẩu trang, không cách nào thấy rõ khóe miệng của nàng.

Nữ bác sĩ quở trách Mục Phong, Mục Phong lại chỉ lo dò xét mỹ nữ này bác sĩ, nhưng làm Yên tỷ cho ngại ngùng cả người.

"Nhìn cái gì vậy? Chưa thấy qua mỹ nữ?" Nữ bác sĩ lần nữa quở trách.

Mục Phong lúc này mới sờ sờ cằm của mình, cười nói: "Ta đoán vị này tự xưng 'Lão nương' cô nương, hẳn là tên là Liễu Như Yên! Không biết tại hạ đoán sai không có?"

Còn không có giới thiệu đâu, Mục Phong lại nói lên Liễu Như Yên danh tự, nhưng làm Liễu Như Yên sùng sốt một chút.

Bất quá, Liễu Như Yên cũng là mười phần thông minh người, biết Mục Phong khẳng định là nhìn qua bệnh viện bố cáo cột ảnh chụp.

Liễu Như Yên thế nhưng là cao cấp bác sĩ, mà lại thành tích rất xuất chúng, bệnh viện mỗi cái cột công cáo, cơ hồ đều có nàng ba tác ảnh chụp, dưới tấm ảnh mặt còn có các loại giới thiệu.

Liễu Như Yên có chút tức giận, nói tiếp: "Ai bảo ngươi biết tên của ta? Ngươi cũng xứng biết tên của ta?"

Tiểu nha đầu, niên kỷ tối đa cũng liền 23 tuổi, kết quả mắng chửi người ngược lại là không chút nào chừa chút miệng đức.

Mục Phong nhếch miệng vui lên: "Ta không chỉ có biết tên của ngươi, còn biết ngươi tấm màn che là màu gì đâu! Màu đỏ bên trong, hết lần này tới lần khác giữ lại một vòng màu đen, cô nương phạm vị thật cô quái a!"

Liễu Như Yên nghe xong, lập tức á khẩu không trả lời được.

Gia hỏa này, chẳng lẽ còn nhìn trộm qua ta?

Liễu Như Yên nghĩ như vậy thời điểm, nhìn không được nắm lên mấy trương bảng báo cáo liền hướng Mục Phong đập tới, trong miệng còn mắng lấy "Thối" loại hình bất nhã từ ngữ.

Mục Phong cũng không đi tránh những cái kia đập tới những văn kiện kia sờ, chỉ là nhẹ nhàng khẽ vươn tay, liền lấy xuống Liễu Như Yên khẩu trang.

Không có khẩu trang lúc, Mục Phong đã cảm thấy cái này Liễu Như Yên là cái mỹ nhân bại hoại.

Một Liễu Như Yên khẩu trang, xem xét, quả nhiên so với trong tưởng tượng hình dạng còn mỹ lệ hơn mấy phần.

Liễu Như Yên mặc dù so ra kém Thẩm Thanh Tuyết, chỉ ít, Liễu Như Yên hẳn là so bên ngoài đám kia y tá mê người nhiều.

"! Quá vô sỉ, ngay cả lão nương khẩu trang cũng dám bóc? Ngươi chờ, ta muốn tìm bảo an đến dẹp ngươi!"

Liễu Như Yên nói xong, lấy ra điện thoại di động, bấm bảo an bộ máy nội bộ: "Ai, Lưu ngu ngốc sao? Dẫn người tới giúp ta sửa chữa cái! Cái này, ngay tại phòng làm việc của ta, nghĩ phi lễ ta!"

Trong điện thoại truyền đến Lưu ngu ngốc thanh âm đàm thoại: "Yên tỷ a, cái nào ăn hùng tâm báo tử đám vương bát đần dám phi lễ ngươi a? Hẳn làm sao cái phi lễ ngươi a? Là đụng phải ngươi? Vẫn là kéo ngươi rồi? Vẫn là làm gì ngươi a?"

Lưu ngu ngốc, nghe xong chính là cái thích truy vấn ngọn nguồn ngu ngốc, thế nhưng là đem Liễu Như Yên tức bực giận chân.

Liễu Như Yên xong điện thoại âm thanh lạnh lùng nói: "Lão nương bảo ngươi tới, ngươi liền đến nha, lấy ở đâu nhiều như vậy bức nói? Nhất định phải lão nương nói cho ngươi phi lễ chỗ nào? Ngươi cái ngu ngốc, lại không muốn nói

chuyện với ta!"

Lưu ngu ngốc lời nói lần nữa vang lên: "Yên tỷ, ngươi nói chuyện làm sao khó nghe như vậy? Làm bảo an bộ bộ trưởng, ta có quyền biết kia thói đến cùng phi lễ ngươi chỗ nào a! Yên tỷ, ngươi hảo hảo chờ lấy, ta mang theo các tiểu đệ, gấp

phải liền chạy đến!"

Lưu ngu ngốc lời nói, tựa hồ so Mục Phong còn muốn làm giận, lập tức đem Liễu Như Yên tức giận đến tê liệt ngã xuống đang ghé dựa phía trên, ủy khuất vỗ mình trái tim nhỏ.

Liễu Như Yên bình phục một chút tâm tình, nói tiếp: "Nói, ngươi cái này thói tên gọi là gì? Còn có, ta cũng nhắc nhở ngươi, kia Lưu ngu ngốc, là cái thích truy vấn ngọn nguồn người, đợi chút nữa ngươi cũng đừng nói mò a!"

Mục Phong nhìn chăm chăm Liễu Như Yên phía trước kia hai đôi hờ ra đến sắp nứt vỡ quần áo địa phương, cảm thấy cái đồ chơi này có vẻ như còn có thể.

Mục Phong cũng không muốn cùng Liễu Như Yên đấu võ mồm, nhân nhạ nói ra: "Bản nhân tên là Mục Phong! Sự tình khác, tùy theo người!"

Ba phút về sau, Trung Hải Đệ Nhất Bệnh Viện bảo an bộ trưởng Lưu Vân mang theo mười cái tuổi trẻ khỏe mạnh cường tráng bảo an xông vào căn phòng làm việc này.

Lưu Vân, người đưa tên hiệu Lưu ngu ngốc.

Lưu ngu ngốc thế nhưng là mập ra mập mạp, nói chuyện mơ hồ không rõ.

Lưu ngu ngốc xông vào văn phòng, tranh thủ thời gian nâng đỡ quần áo của mình cùng mũ, lúc này mới vội la lên: "Yên tỷ, kia chạy không có? Có phải hay không chính là cái này hỗn đản?"

Liễu Như Yên lập tức ra vẻ giọng nghẹn ngào, dùng tay xoa vành mắt, nói: "Đúng, chính là hắn! Hắn gọi Mục Phong, phi lễ ta, các người cần phải hảo hảo giúp ta giáo huấn hắn!"

Lưu ngu ngốc nghe xong lại nổi giận, chỉ vào Mục Phong: "Mục Phong a Mục Phong, người cũng đối ta Yên tỷ làm cái gì a? Để cho ta Yên tỷ khóc đến thương tâm như vậy! Người sẽ không thật làm ta Yên tỷ a?"

Lưu ngu ngốc nói còn chưa dứt lời, phát hiện trên ót tựa hồ bị thứ gì hung hăng đập một cái.

Một cái nhọn đồ vật, còn để Lưu ngu ngốc cái ót rách da, máu tươi chảy ròng.

"Ngựa tề! Cái nào đánh ta?"

Lưu ngu ngốc mắng một câu, nhìn lại, nguyên lai nện mình chính là một con giày cao gót. Chính là kia giày cao gót mũi giày, nát phá đầu của mình phá.

Giờ phút này, Liễu Như Yên giận không thể nói chữ mắng: "Lưu ngu ngốc, nói mò gì đâu? Nì mẹ mới bị người khác làm đau! Về sau cho ta nói chuyện chú ý một chút, nếu không, ta cũng không phải là cầm giày cao gót nện người!"

Nguyên lai là Liễu Như Yên đang đập hắn, Lưu ngu ngốc cũng không dám lại nói.

Lưu ngu ngốc thuốc lá tỷ vung trên người mình nộ khí, giờ phút này toàn bộ rơi tại Mục Phong trên thân: "Thối, nói a, người đến cùng phi lễ người ta Yên tỷ địa phương nào? Người không nói, lão tử đem người làm cho gần chết, mới đưa người đi cục cảnh sát!"

Mục Phong cười nhạo một tiếng, cao giọng nói: "Ta đem các người Trung Hải bệnh viện đệ nhất mỹ nữ bác sĩ, từ đầu đến chân, mỗi một tác da thịt, mỗi một cây mạch máu, đều chiếm tiện nghi! Làm sao, các người khó chịu?"

Liễu Như Yên nghe xong, trên mặt đều là hắc tuyến, thân thể cũng bắt đầu run rẩy lên, một loại từ trong ra ngoài lửa giận, tựa hồ muốn triệt để đem Mục Phong đốt vì một đoàn tro tàn.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Kéo vào mật thất

Liễu Như Yên cỡi một cái khác giày cao gót, cầm giày cao gót gõ bàn làm việc, hét to một tiếng: "Lưu ngu ngốc, còn hỏi mẹ người a! Mau đem Mục Phong cho ta kéo tới trong mật thất, hảo hảo sửa chữa một trận!"

Liễu Như Yên căn phòng làm việc này, nhưng có một gian mật thất. Bình thường căn này mật thất là Liễu Như Yên thay quần áo, hoặc là vụng trộm ngủ nướng địa phương.

Liễu Như Yên nhấn một cái đèn bàn hạ một viên cái nút, cửa ngầm lập tức mở ra.

Lưu ngu ngốc thấy thế, hung tợn nói ra: "Mục Phong, người ngựa tề, có thể a, ngay cả ta Yên tỷ mỗi cái địa phương đều phi lễ rồi? Người là thế nào làm được? Hừ, biết không, Yên tỷ thế nhưng là ta Lưu Vân duy nhất nữ thần, người phi lễ nàng, ta muốn tiêu diệt người, sau đó cắt lấy đệ đệ của người cho chó ăn!"

Lưu ngu ngốc nói xong, các huynh đệ nhao nhao cầm lên đèn pin, ra hiệu chính Mục Phong hướng mật thất bên trong đi nhận lấy cái chết.

Mục Phong cười nhạt một tiếng: "Chẳng phải đi cái mặt thất sao? Ha ha, đi một chút, ta sẽ cho các ngươi một kinh hi!"

Mục Phong dẫn đầu đi vào gian kia mặt thất.

Mười cái bảo an, tất cả đều đi vào theo.

Mà Liễu Như Yên, cầm trong tay một con giày cao gót, theo tới cổng, nghĩ đám người bạo biến Mục Phong một châu về sau, mình lại đi giải giải hận, cho Mục Phong bổ sung mấy cước.

Trong mặt thất, cũng là mười phần rộng rãi.

Lưu ngu ngốc hét lớn một tiếng: "Choi chết hán nha đầu!"

Thế nhưng là Lưu Vân lời nói vừa dứt, thân thể liền bị Mục Phong tươi sống giờ lên.

Mục Phong một tay giờ Lưu Vân, âm thanh lạnh lùng nói: "Thật sự là không cho ta thanh nhân a! Cái gì tôm tép nhãi nhép, cũng dám đến ca ca trước mặt của ta nháy nhót! Nãi nãi, hôm nay không hảo hảo sửa chữa các ngươi, các ngươi cũng không biết ta Mục Phong đến cùng có mấy cái mắt!"

Phanh phanh!

Ba ba!

Không có chút nào dây dưa dài dòng, đơn giản một mạch mà thành.

Không đến một phút, bọn này bảo an, tất cả đều nằm ở trên mặt đất, ngay cả tru lên mấy cuồng hống đều cảm giác có chút khó khăn.

Liễu Như Yên, không dám vào đến, gõ cửa phòng: "Lưu ngu ngốc, làm xong không có a? Nhớ kỹ đánh cho tàn phế hán là được, tuyệt đối đừng đánh chết hán a!"

Thế nhưng là, lúc này, cửa đã mở.

Mục Phong nhẹ nhàng xuất hiện ở Liễu Như Yên trước mặt, vui vẻ nhìn thấy Liễu Như Yên xê tà lộ hàng chồ.

Liễu Như Yên giật nảy cả mình, mở ra miệng: "Cái gì? Tại sao là một mình ngươi đi ra? Ta bảo an đâu? Bọn hán đi nơi nào?"

Liễu Như Yên lúc này mới đẩy cửa phòng ra, xem xét, đến đây làm tay chân mười cái bảo an, tất cả đều nằm trên mặt đất lên.

Liễu Như Yên sững sờ đi chân đất, vây quanh Mục Phong chuyển vài vòng, mới chất vấn hỏi: "Mục Phong, đây hết thầy, thật là ngươi làm? Làm sao có thể, ngươi gầy như vậy yếu, làm sao có thể đánh cho lật nhiều như vậy cái nghiêm chỉnh huấn luyện bảo an?"

Trên đất Lưu ngu ngốc, bị đau nói ra: "Yên tỷ, ngươi chỗ nào đưa tới như thế một cái ma quỷ a? Ta cái kia lớn Tào, hán a rất có thể đánh, chúng ta bị hán đánh cho căn bản không có sức hoàn thù!"

Liễu Như Yên đạt được đáp án xác thực, mới cười lạnh một tiếng: "Lưu ngu ngốc, ngươi còn muốn Bích Liên không? Hơn mười người bị một người đồ, bây giờ còn có mặt nói chuyện với ta! Mau mau cút, các ngươi đám phế vật này, về sau đừng đến ta chỗ này xum xoe!"

Về sau, Liễu Như Yên mới dẫn theo một con giày cao gót, một tay kéo Mục Phong, khoe khoang lấy dáng người, dịu dàng nói: "Mục Phong, nguyên lai ngươi có thể đánh như vậy a? Ta vừa vận thiếu cái bảo tiêu, ngươi có muốn hay không làm ta bảo tiêu a?"

Cũng chính là lúc này, Liễu Như Yên điện thoại vang lên.

Liễu Như Yên đẩy ra Mục Phong, nhìn kỹ, thấy là Vương Hạo đánh tới, lập tức có loại cảm giác muốn ới.

Nhưng là Vương Hạo thế nhưng là Vương gia thiếu gia, thực lực quá lớn, nếu là Liễu Như Yên dám cùng hán trở mặt, nói không chừng về sau sẽ bị đuổi ra Trung Hải Đế Nhất Bệnh Viện.

Thế là, Liễu Như Yên che cái mũi, rất không tình nguyện nói ra: "Vương Hạo thiếu gia, ngươi chỗ nào không thoải mái a? Nghĩ đến ta Trung Hải bệnh viện chữa bệnh sao?"

Điện thoại kia một đầu, Vương Hạo nhếch miệng cười dài: "Ha ha ha, ta như khói tiểu bảo bối, ngươi nguyên lai muốn ta sinh bệnh a? Vẫn là mắng ta có bệnh lão tử hiện tại long tinh hồ mãnh đây này! Chỉ là có chút nhớ ngươi! Từ khi hôm

đó gặp qua ngươi, ta thế nhưng là mất ăn mất ngủ a! Như khói bảo bối có thể cho cái cơ hội, theo giúp ta đi ăn một bữa cơm!"

"Ăn ngươi cái nướng hi thốt!" Liễu Như Yên nhỏ giọng mắng một câu.

"Cái gì? Tiểu Yên, ngươi như thế vẫn tỉnh nữ hài tử, tại sao có thể mắng chửi người?" Vương thiếu có chút thân sĩ nói.

Liều Như Yên tranh thủ thời gian đổi giọng: "Hi hi, Vương thiếu, người nghe lầm á! Người ta vừa rồi tại xem tivi, là trên TV người đang măng. Ngô, Vương thiếu a, hôm nay ta phải thêm ban, một mực công việc đến ngày mai, không có thời gian, về sau có rảnh rồi lại cùng người ăn cơm. Cứ như vậy, bái bai!"

Liều Như Yên cúp điện thoại, Mục Phong mới hỏi: "Cái kia Trung Hải đệ nhất đại gia tộc nhà Vương thiếu, đang đuổi người?"

Liều Như Yên gật gật đầu, tranh thủ thời gian lại lắc đầu.

Về sau, Liều Như Yên nói ra: "Vương thiếu kia cát so, xác thực muốn tán tỉnh lão nương! Nhưng là nghe nói hỗn đản này cái gì đều làm được! Ta chỗ phải gấp cần một cái bảo tiêu, cũng là vì phòng Phạm Vương ít. Hiện tại, người biết lão nương khổ đi, có muốn hay không làm ta bảo tiêu a? Ta cho người lương một năm một trăm vạn!"

Một trăm vạn, đối Liều Như Yên tới nói, đã tính tiền lương cao.

Bất quá, nếu là Liều Như Yên nếu là biết Thẩm Thanh Tuyết một trăm triệu thuê Mục Phong sự tình, nhất định sẽ thẹn đến muốn chui xuống đất.

Vương thiếu!

Lại là Vương thiếu!

Không muốn Vương thiếu hỗn đản này, thế mà còn để mắt tới Liều Như Yên.

Mục Phong đương nhiên sẽ không đáp ứng Liều Như Yên, nhưng là cam kết: "Tiểu Yên mỹ nữ, mặc dù đối người không có như vậy ném một cái rót hảo cảm, nhưng là Vương thiếu dám khi dễ người, cho ta nói một tiếng, ta nhất định sẽ giúp cho người!"

Mục Phong nói xong, một người y tá đi đến, nói: "Mục Phong tiên sinh, gia thuộc của người nói là đang tìm người! Người mau đi ra nhìn một chút đi!"

Liều Như Yên, giờ phút này ngược lại đối Mục Phong có mấy phần sùng bái, không muốn Mục Phong liền cái này muốn ly khai, dịu dàng nói: "Mục Phong, người đừng vội lấy đi mà! Trước uống ngụm nước, lại trở về mà!"

"Về sau có cơ hội rồi nói sau! Ta hiện tại phải trở về nhìn xem."

Mục Phong nói xong, về tới phòng bệnh, mới hiểu được là Hồng Liên tỉnh.

Hồng Liên gọi ả núp nơi nào đó tiểu đệ, đưa tới cấp cao đồ ăn, muốn tìm Mục Phong trở về ăn cơm đâu.

Mục Phong lúc đầu không đói bụng, nhưng là thịnh tình không thể chối từ, liền cùng mọi người cùng nhau bắt đầu ăn.

Leng keng!

Điện thoại lại vang lên.

Hồng Liên mấy phần khó chịu, nói đùa: "Phong ca, cô bé nào lại tại truy người a, ăn một bữa cơm cũng không yên tĩnh!"

Mục Phong mỉm cười: "Hồng Liên, chớ nói lung tung. Ai sẽ truy ta à, ca vẫn là tiêu chuẩn một con độc thân gấu."

Mục Phong ấn mở điện thoại, xem xét, gặp tên là pháo nương Tiểu Yên gia hỏa, lại cho mình phát đến một đầu Wechat:

Pháo nương Tiểu Yên: Soái ca, ở đây sao? (nhe răng) nói với người cái kỳ hoa sự tình. Hôm nay ta gặp được một cái đồ biến thái, đến phòng làm việc của ta liền nhổ ta khẩu trang (ùy khuất) ta gọi người đánh hấn, kết quả không có chiếm được tiện nghi, gọi đi người đều bị hấn bẹp! (roi lệ) tên biến thái kia, tốt có thể đánh, ta cho hấn ra một trăm vạn, hấn thế mà không đáp ứng ta! Mẹ trứng, lão nương đẹp như vậy, hấn thế mà không vung ta! Ngô, cầu an ủi! (đáng thương biểu lộ)

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74: Dân mạng mặt đối mặt

Phốc!

Mục Phong không thể không phun ra một miếng cơm tóit.

Hồng Liên không hiểu hỏi: "Phong ca, là đồ ăn ăn không ngon sao?"

Mục Phong lắc đầu liên tục, thăm dò tốt điện thoại.

Cho tới bây giờ, Mục Phong mới hiểu được, kia pháo nương Tiểu Yên, nguyên lai thật không phải móc chân đại thúc giả trang nữ nhân.

Kia pháo nương Tiểu Yên, nguyên lai thật là một cái bác sĩ, nguyên lai chính là —— Liễu Như Yên.

Không nghĩ tới, một mực cùng mình nói chuyện trời đất gia hòa, lại là Trung Hải Đệ Nhất Bệnh Viện đẹp nhất bác sĩ, mới vừa rồi còn cùng mình phát sinh ma sát.

Bất quá, Liễu Như Yên nói mình là cái đồ biến thái, Mục Phong nghe vẫn là có mấy phần khó chịu, nghĩ thầm, ăn cơm xong, đợi chút nữa nhất định đi sửa chữa nàg.

Đến ban đêm, Hồng Liên nói là muốn về quán bar một con đường xử lý một chút các loại lớn nhỏ sự tình.

Dù sao, Hồng Liên là lão bản nương, rất nhiều chuyện đều cần năng tự mình xử lý.

Mục Phong nói mình đêm nay cũng không có việc gì, có thể tại bệnh viện chiếu cố hai nữ.

Hồng Liên thật cao hứng, nói một chút lời khách sáo, cứ thế mà đi.

Mục Phong trở lại phòng bệnh, gặp nữ hai hàn huyền một hồi trời, nhìn một hồi báo chí, sau đó đều nặng nề đi ngủ, mới đóng kỹ cửa phòng, hướng Liễu Như Yên gian phòng đi đến.

Giờ phút này, Liễu Như Yên chính đùa bốn điện thoại đâu.

Mà lại, Liễu Như Yên tựa hồ là cái điện thoại không, một cảm điện thoại, liền quên những chuyện khác, ngay cả Mục Phong đi vào, đều tựa hồ không có phát hiện đồng dạng.

Leng keng!

Mục Phong điện thoại lại vang lên.

Mục Phong ngồi xuống Liễu Như Yên đối diện, mới ấn mở điện thoại, thấy phía trên viết:

Pháo nương Tiểu Yên: Đại suất ca, chết sao? (ủy khuất) làm sao không để ý tới ta, ngay cả cái an ủi cũng không cho!

Mục Phong ngồi tại Liễu Như Yên chính đối diện, trong điện thoại tin tức trở về: Pháo nương a! Tên biến thái kia rất ngu! Ngươi tuyệt đối không nên chọc hấn! Nếu không, hấn cùng ngươi hẹn pháo thời điểm, cũng không tha cho ngươi.

Liễu Như Yên không có nghe hiểu Mục Phong nói là có ý gì, đưa vào nói: Ngươi cũng là biến thái a? Vẫn là không muốn cùng ngươi hẹn pháo! Nói đỡ cho hấn cũng không an ủi ta! Chết đi, cũng không để ý tới ngươi nữa á! (đáng thương biểu lộ, bái bai biểu lộ)

Về sau, thụ đã kích Liễu Như Yên, khí đỏ đỏ hảo hảo thu về điện thoại, xem xét, mới phát hiện Mục Phong đã ngồi ở đối diện nàg rất lâu.

Liễu Như Yên cũng phát giác có người đã sớm ngồi xuống bên cạnh mình, chỉ cho là là cái nào tiểu hộ sĩ đến đây thẳng võng, lại không nghĩ là Mục Phong.

"Ngươi cái đồ biến thái, tại sao lại tới? Có phải hay không nghĩ cộ lão nương lười?" Liễu Như Yên khí đỏ đỏ nói.

Mục Phong, nhìn chăm chăm Liễu Như Yên mê người khuôn mặt, cười nói: "Pháo nương Tiểu Yên, ngươi tốt? Không nghĩ tới chúng ta nhanh như thế liền gặp mặt rồi! Đêm nay, muốn hay không cùng ca ca ra ngoài đánh a?"

Liễu Như Yên, càng nghe càng cảm giác đáng sợ, dò hỏi: Làm sao ngươi biết ta nickname gọi pháo nương Tiểu Yên?

Mục Phong cười đến không ngậm miệng được: "Ha ha, nguyên lai là ngươi nghĩ hến ta a? Ta không phải người khác, chính là gọi là 'Tiểu yêu' đại soái nòi!"

Liễu Như Yên rốt cuộc minh bạch là cái gì một chuyện, nguyên lai mình mới vừa rồi còn đang cùng hấn nói chuyện phiếm cái kia tên là "Tiểu yêu" nam nhân, thế mà chính là khi dễ qua mình Mục Phong.

A! ! !

Liều Như Yên không thể tin được sự thật này, nhin không được phát ra một tiếng cực kỳ tiếng rít chói tai âm thanh.

Liều Như Yên tiếng thét chói tai, lập tức đưa tới một đoàn y tá, còn có những khoa thất khác bác sĩ.

Mọi người coi là Liều Như Yên lại bị ai khi dễ, tranh thủ thời gian hỏi thăm nguyên nhân.

Liều Như Yên lại hướng mọi người khoát khoát tay: "Các người nhất kinh nhất sạ cộng lòng a? Đều cho ta trở về! Ai bảo các người đến cho ta xum xoe?"

"Dừng a! Là người trước nhất kinh nhất sạ được không nào?"

"Chúng ta thế nhưng là nữ, có cần phải cho nàng xum xoe?"

"Coi như vậy đi, Yên tỷ cứ như vậy, tính tình quái!"

"Bất kể nói thế nào, Yên tỷ y thuật vô cùng cao minh, thế nhưng là y giới tinh anh, có chút tật xấu, chúng ta nhin một chút chính là!"

Đám người một trận ồn ào, bắt đầu rời đi.

Liều Như Yên đuổi đi đám người, trên mặt thật cũng không đỏ như vậy.

Liều Như Yên nện lấy lồng ngực của mình, bật thốt lên: "Ôi, Mục Phong, lần này, chơi đến quá kích thích! Ta làm sao lại nghĩ đến là như vậy!"

Mục Phong nhẹ nhàng vỗ Liều Như Yên bả vai, bình tĩnh nói ra: "Tiểu Yên, đều là người quen cũ, đừng thẹn thùng mà! Đúng, người không phải cùng ta hẹn pháo sao, còn muốn biết ta đồ chơi kia chiều dài, nhận tính và nhiệt độ, đêm nay có muốn thử một chút hay không?"

Liều Như Yên nghe xong, lần nữa mặt mũi tràn đầy đỏ bừng, đành phải thẳng thắn: "Mục Phong, người tha cho ta đi! Ta nói hẹn pháo nói là lấy chơi! Ta là tại trên mạng tìm kiếm điểm kích thích mà thôi! Nào có giống ta dạng này đại mỹ nữ, chủ động hướng người khác hẹn pháo?"

Liều Như Yên lời nói, Mục Phong cảm thấy nói coi như thành khẩn.

Mục Phong nói: "Tiểu Yên, nguyên lai cũng không phải là hẹn pháo a? Ca thế nhưng là bạch hoan vui một trận!"

Liều Như Yên đảo đảo trông mắt, kéo lại Mục Phong, nói: "Mục Phong, người người, có vẻ như rất biết đánh nhau! Sau ba ngày, ta muốn đi tham gia một cái từ thiện tiệc rượu. Người theo giúp ta cùng đi chứ! Chỉ cần người chịu theo ta đi

tiệc rượu, tiệc rượu qua đi, ta nhất định đi theo người hẹn pháo! Không phải liền là hẹn pháo sao? Lão nương người lớn như vậy, có cái gì không dám!"

Ta đi? Thật hay giả a?

Đi theo người tiệc rượu chơi đùa, liền có thể thật cùng ta hẹn pháo?

Bất kể có phải hay không là thật, Mục Phong lập tức tà tà cười nói: "Liều Như Yên, thế nhưng là chính người nói ha! Yên tâm đi, sau ba ngày, ta đồng ý đi theo người tham gia cái gì từ thiện tiệc rượu! Khi đó, người thế nhưng là ca ca người của ta!"

Nghe Mục Phong lời nói, Liều Như Yên chỉ kém phun ra một ngụm lão huyết tới.

Bất quá, Liều Như Yên sắc mặt rất bình tĩnh, cười nói: "Mục Phong, quân tử nhất ngôn khoái mã nhất tiên! Ba ngày về sau, người nếu là không theo giúp ta đi tiệc rượu, người cũng không phải là nam nhân! Tốt, người có thể đi! Ta muốn ngủ!"

Mục Phong vốn còn muốn cùng Liều Như Yên tâm sự, thế nhưng là lập tức cảm thấy một cỗ sát khí.

Cứ việc sát khí này cách mình khả năng có 20 m xa, nhưng là Mục Phong hay là cảm giác được.

Mục Phong có chút lo lắng bằng hữu của mình, cao giọng nói: "Tiểu mỹ nhân, hảo hảo ngủ đi! Sau ba ngày, người chính là của ta! Bái bai!"

Mục Phong đi ra cửa phòng, Liều Như Yên mới chùi ngực của mình, một bộ dờ khóc dờ cười bộ dáng.

Liều Như Yên tự nhủ: "Cái này đầu đất Mục Phong, còn muốn sau ba ngày cùng ta hẹn pháo, thật sự là ý nghĩ hảo huyền. Kia từ thiện tiệc rượu, cũng không phải đơn giản tiệc rượu, người còn sống đi tiệc rượu, có thể còn sống đi ra kia từ thiện tiệc rượu, coi như người năng lực! Nhưng là, ta cảm giác người cái tên này muốn bị ta hủ chết! Dù sao người chết ta mặc kệ, đến lúc đó ta phải chạy trước!"

Mà Mục Phong, tìm kiếm luồng sát khí này, cấp tốc chạy về phòng bệnh.

Quả nhiên, vừa mới tiến phòng bệnh, liền thấy một vị mặc bác sĩ chế phục trung niên bác sĩ.

Trung niên bác sĩ gặp Mục Phong tiến đến, mặc dù tay run một chút, nhưng là vẫn đè ép thanh âm, nói ra: "Hai vị cô nương, nên thay thuốc!"

Hứa Tiểu Nhu cùng Lý Giai, nghe được thanh âm đàm thoại, cật lực lật ra chăn mền, thử nghiệm ngồi xuống.

Mà Mục Phong, cười lạnh một tiếng: "Vị bác sĩ này, người tới giờ uống thuốc rồi!"

Bác sĩ kia, vẫn là lấy làm kinh hãi, nghĩ thầm Lão tử sẽ không như thế nhanh liền bị phát hiện a?

Bất quá, bác sĩ kia, nội tâm rất cường đại, gặp chuyện không sợ hãi, tiếp tục nói ra: "Người cái này cái gì gia thuộc, có người nói như vậy sao? Một điểm gia giáo không có, thế mà còn ác ngôn nhục mạ chúng ta những thầy thuốc này, còn thể thống gì!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: Xuất ngũ lão binh

Hứa Tiểu Nhu cùng Lý Giai, nghe vừa rồi Mục Phong lời thô tục, cũng cảm thấy Mục Phong nói chuyện có chút quá mức.

Hai nữ ngay tại không hiểu thời điểm, Mục Phong lại cười lạnh mở: "Người bác sĩ này, chính mình cũng tới giờ uống thuốc rồi, còn có thể trị liệu người khác sao? Hừ, người giấu giếm được người khác, như thế nào giấu giếm được ta? Người vẫn là sợ sốt, người xuyên giày, cũng không phải chính quy bác sĩ già, mà là xuất ngũ lão binh già!"

Kia xuất ngũ lão binh, vốn cho là mình thật dài bác sĩ ăn vào bầy có thể đủ ngăn trở giày của mình, mà lại đi đường thời điểm mười phần cẩn thận, kết quả vẫn không thể nào che giấu Mục Phong con mắt.

Kia xuất ngũ lão binh gặp sự tình đã bại lộ, bỗng nhiên quơ lấy một con dao giải phẫu, liền hướng Mục Phong đâm tới.

Xuất ngũ lão binh biên thứ bên cạnh nói ra: "Người hẳn là Vương thiếu nói tới Mục Phong a? Hừ, nghe nói người diệt Huyết Lang Bang không ít đường khẩu, còn tuyên bố muốn đối phó Vương gia chúng ta, thế phải cướp đi Vương thiếu vị hôn thê Thẩm Thanh Tuyết!"

Người khác sợ người, ta cũng không sợ người! Nói thật cho người biết đi, ta thế nhưng là một xuất ngũ lính đặc chủng! Hôm nay, ba người các người, biết thân phận của ta, lập tức tất cả đều lại biến thành người chết!"

Mục Phong cuồng tiếu một tiếng, giật ra giọng nói: "Người cái éch ngồi đây giếng, coi là lính đặc chủng thì ngon rồi? Lính đặc chủng, đặc biệt mẹ người đâu! Hiện tại ca ca liền đem người cái này lính đặc chủng đánh thành ngu ngốc binh!"

Mục Phong mắng xong, căn bản không cần trốn tránh, âm thầm vận khởi cổ võ chi lực, hai ngón tay liền tiếp nhận cái này xuất ngũ lão binh trong tay dao giải phẫu.

Răng rắc!

Mục Phong vừa động thủ chỉ, dao giải phẫu vỡ vụn.

"Còn lính đặc chủng! Lính đặc chủng còn không như thường bị ta đánh? Mẹ nó trúng!"

Mục Phong mắng xong, một quyền đã đánh vào cái này lão binh gương mặt từ phía trên, đánh lấy cái thẳng này răng cửa cũng bay ra.

Cái này lão binh, thế nhưng là kinh nghiệm sa trường lão tướng. Mặc dù khen ra khỏi biển miệng, nói muốn giết Mục Phong ba người.

Nhưng là, từ vừa mới bắt đầu đến bây giờ, cái này lão binh, cũng cảm giác mình một mực bị đè lên đánh, căn bản không có chống đỡ chi lực, càng không có sức hoàn thủ.

Cái này lão binh, không khỏi âm thầm cô: Người ngựa tẹ a, hôm nay đến cùng là thế nào? Lão tử thế nhưng là lính đặc chủng, nhưng là cảm giác toàn thân thủ đoạn đều không sử ra được.

Oanh!

Mục Phong một tay quăng lên cái này lão binh, một quyền đập gãy cái này lão binh xương tý bà.

Lão binh kêu thảm một tiếng, hô: "A, tại sao có thể như vậy? Ta đường đường lính đặc chủng, hôm nay bị người khác một quyền đánh gãy xương tý bà,

thành một cái chung thân phế vật?"

Mục Phong một tay cầm lên lão binh thân thể, cười nói: "Ngươi không phải lính đặc chủng sao? Làm sao không tiếp tục đùa nghịch hoành nhảy nhót rồi? Mẹ nó trứng! Phế ngươi xương tỳ bà thế nào? Lão tử diệt ngươi tâm đều có!"

Mục Phong vốn định trực tiếp ngã chết tên vương bát đản này được rồi, nhưng là nghĩ đến mình tại bệnh viện làm ra nhân mạng, nhất định không tốt kết thúc.

Tại Huyết Lang Bang đường khẩu diệt người, An Ninh bình thường sẽ không quản. An Ninh chỉ coi kia là hắc bang thế lực tại lẫn nhau tranh đoạt địa bàn, qua loa liền có thể kết bản án.

Nhưng là tại bệnh viện diệt hỗn đản này, An Ninh nhất định sẽ không bỏ qua cho chính mình.

Mục Phong lúc này mới buông xuống lão binh thân thể, cả giận nói: "Lão tử biết ngươi là Vương Hạo phái tới! Mấy ngày nay Huyết Lang Bang ngược lại là có chút nghe lời, không dám đến trên chọc ta bằng hữu, nhưng là các ngươi Vương gia lại nhao nhao muốn thù! Đợi chút nữa cùng các ngươi con chó kia so Vương thiếu chuyên lời, gọi hần cũng cho ta cụp lại cái đuôi mà đối nhân xử thế! Nếu không, các ngươi Vương gia, cũng sẽ triệt để tại Trung Hải biến mất!"

Mục Phong nói xong, mở cửa phòng, đem cái này đã tàn phế lão binh ném ra cửa phòng.

Kia lão binh, bấm Vương Hạo điện thoại: "Vương thiếu, xin lỗi, kế hoạch của chúng ta lại thất bại! Ta đã tàn phế!"

Trong điện thoại truyền đến Vương Hạo chửi mắng: "Cái gì? Ngươi không phải cùng lão tử thôi, ngươi so kia quốc tế Thái Quyền đai lưng vàng quyền vương lợi hại hơn sao? Ngươi không phải lính đặc chủng sao, nói là có thể giúp ta diệt đi

Mục Phong bằng hữu? Hừ, ngươi tàn phế, tàn phế cũng không nên gọi điện thoại cho ta! Ngươi như thế không hiểu chuyện, ngày mai liền sẽ trên thế giới này triệt để biến mất!"

"Vương thiếu, ngươi cũng không thể thấy chết không cứu a?" Lão binh một trận khóc trách móc.

Thế nhưng là Vương thiếu đã sớm cúp điện thoại.

Mà lại, Vương thiếu điện thoại, cũng chỉ là mình điện thoại của tiêu đệ. Coi như cái này lão binh xảy ra chuyện, cũng không ai có thể tùy tiện điều tra ra hần là chủ mưu.

Lại nói, cũng không ai dám tra hần, nếu không một con đường chết.

Cũng chính là lúc này, Liễu Như Yên nhận được một người y tá điện thoại: "Yên tỷ, không xong, một cái khoa chỉnh hình bác sĩ nam chết tại trong thùng rác!"

Liễu Như Yên dọa đến muốn chết, mắng: "Lão Thất, ngươi muốn chết à? Có người chết, ngươi nên báo cảnh a, gọi điện thoại cho ta làm cái gì?"

Dọa đến muốn chết Liễu Như Yên, tranh thủ thời gian cúp điện thoại. Kia lão Thất tiểu hộ sĩ, tranh thủ thời gian cho trong cục gọi điện thoại.

Mười phút về sau, một đám cơm đi vào Mục Phong chỗ ngoài cửa phòng mặt, vừa vịn nắm chặt không thể động đậy lão binh.

Trải qua một phen điều tra, cơm nhóm biết, cái này lão binh chính là hung thủ giết người.

Mà lần này dẫn đội, không phải người khác, chính là tao bao Viên Bình.

Viên Bình không nghĩ tới, vụ án này hung thủ, hần a lại là cái kẻ ngu, giết người, mình chờ lấy người khác tới bắt hần.

Như thế thần tốc phá án, thế nhưng là một cái công lớn. Trở về, An Ninh một cao hứng, còn có thể thăng chức của hần.

Viên Bình ngay tại cao hứng, lại không nghĩ Mục Phong từ trong phòng bệnh đi ra.

Lần nữa nhìn thấy Mục Phong, Viên Bình thế nhưng là lại sợ vừa hần.

Viên Bình về mặt đau khổ, khom lưng, nói: "Mục Phong, làm sao cái nào đều có ngươi a? Lão tử phá vụ án đặc biệt, ngươi cũng tới gây biểu hiện? Ha ha, ngươi tính sai, lần này, An Ninh không đến!"

Mục Phong cười nhạt một tiếng, nói: "Ta ở chỗ này nhìn ta bằng hữu không được sao? Mau đưa người này mang đi đi, miễn cho tranh cãi bằng hữu của ta!"

Viên Bình ra hiệu thủ hạ làm theo, sau đó đánh bạo đi tới Mục Phong bên người, xuất ra một cái tay còng tay, nói: "Mục Phong, cướp ta xe điện, tương đương với đánh lên cảnh sát, ngươi bị bắt!"

"Bắt giữ mẹ nó a!"

Mục Phong tức giận, một bàn tay liền đánh vào Viên Bình mặt tròn phía trên.

Tức giận tới mức giờ chân Viên Bình, cao giọng nói: "Mục Phong, trong mắt ngươi còn có vương pháp sao? Ngay cả ta cũng dám đánh?"

Mấy cái nhàn rỗi vô sự cóm, đứng sau lưng Viên Bình, đồng nói: "Bất hấn, dám tập kích chúng ta Viên Bình!"

Mục Phong, lập tức đã thông An Ninh điện thoại.

An Ninh: "Mục Phong, sự tình gì a?"

Mục Phong: "Viên Bình ở bên cạnh ta mắng ngươi đâu!"

An Ninh: "Hỗn đản này, da ngựa có phải không? Dám mắng ta rồi? Mắng ta cái gì?"

Mục Phong: "An Ninh a, hấn mắng ngươi không muốn mặt!"

An Ninh giận dữ: "Mục Phong, ngươi cho ta hảo hảo tấn hấn một trận, đập nát hấn miệng chó, nhìn hấn về sau còn quản mắng ta không!"

Mục Phong đắc ý gật đầu một cái, nói: "Hảo hảo, ta giúp ngươi tấn hấn một trận!"

Mục Phong cúp điện thoại, tài cao tiếng nói: "Các ngươi đều nghe thấy được, là An Ninh cục trưởng gọi ta giúp nàng hảo hảo rút rút Viên Bình miệng, muốn nhất định phải đập nát hấn miệng chó! Ta cùng An Ninh, thế nhưng là hảo bằng

hữu, liền cố mà làm!"

Viên Bình lập tức về mặt cầu xin: "Mục Phong, tha cho ta đi! Ta hiểu rõ An Ninh cho ngươi chỗ dựa, nhưng là ta không có mắng nàng không muốn mặt a!"

Ba ba ba!

Mục Phong cũng mặc kệ, một hơi rút Viên Bình ba cái miệng rộng.

Về sau, Mục Phong mới khoát khoát tay: "Mau mau rút, lại đừng ở ca trước mặt nhảy nhót! Có là biện pháp trị ngươi nhóm!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Cọ giường

Viên Bình vừa tức vừa hận, nhưng là không còn dám trêu chọc Mục Phong, sợ Mục Phong lại nghĩ ra càng kinh khủng biện pháp đến trị hấn, đành phải mang theo các tiểu đệ, hấp tấp thu đội.

Thời điểm ra đi, Viên Bình vì mình mặt mũi, đành phải làm nũng nói một tiếng: "Mục Phong, ngươi chờ đó cho ta, ngươi sẽ biết tay!"

Mục Phong cũng không đi quản Viên Bình, trở lại phòng bên trong.

Hứa Tiểu Nhu cùng Lý Giai, vừa rồi thụ một trận kinh hãi, hiện tại cảm xúc có chút không ổn định.

Nếu là vừa rồi Mục Phong trể xuất thủ, kia ra về bác sĩ sát thủ sớm muốn các nàng mạng nhỏ.

Mục Phong tính tình tốt an ủi một phen hai nữ, còn vì hai nữ vọt lên một chén tuyệt lê đồ uống.

"Tiểu Nhu, Lý Giai, đều đi qua, các ngươi đều chó khản trương! Sợ cái gì đâu, có ca ca tại, trời sập xuống, cũng có ta cho các ngươi chống đỡ! Đến, uống trước điểm tuyệt lê mang ẩm đồ uống, đối ổn định tâm thần nhưng có diệu dụng."

Lý Giai ngược lại là so Hứa Tiểu Nhu hào sảng một điểm, cất lực tiếp nhận tuyệt lê đồ uống, giương lên nhẹ nhàng khoan khoái tóc ngắn, cười nói: "Phong ca, ngươi lại cứu chúng ta một mạng, không biết làm sao cảm tạ ngươi!"

Mục Phong nhếch miệng vui lên: "Thực sự tìm không thấy cái gì cảm tạ ta, liền lấy thân báo đáp tốt! Trên TV không phải già xuất hiện loại này tình tiết máu chó sao?"

Hứa Tiểu Nhu nghe xong, sắc mặt lập tức một mảnh đỏ bừng.

Mà Lý Giai, không có chút nào ngượng ngùng, ngược lại cảm giác trong lòng có một con nai con tại nhảy tung đồng dạng.

Lý Giai, người không có Hứa Tiểu Nhu xinh đẹp; gia đình điều kiện cũng không tốt, tiền sinh hoạt của mình còn phải mình đi quán bar làm kiêm chức tự cấp tự túc; thành tích cũng không tốt, trong trường học, tuyệt không phải có thể trở thành tiêu điểm người.

Tại người bình thường trong mắt, Lý Giai chỉ là Hứa Tiểu Nhu tiểu tùy tùng.

Giờ phút này, Lý Giai cảm giác Mục Phong lại có mấy phần để ý nàng, đương nhiên cao hứng ghê gớm: "Phong ca, ngươi thật không chê ta à? Ngươi thật muốn cưới ta? Tốt tốt tốt, Lý Giai cầu còn không được! Về sau, không làm được ngươi Đại di thái, ta làm tiểu nhân, ta cũng thấy đủ a! Phong ca, yêu ngươi!"

Lý Giai nói xong, còn lập tức cho Mục Phong tới một này hôn gió.

Má ơi! Hiện tại nữ sinh viên, làm sao như thế không bị cản trở a! Mục Phong cảm giác chính mình cũng sắp có điểm chống đỡ không được.

Về sau, nhưng phải học ngoan một điểm, ngàn vạn không thể tại Lý Giai loại nữ hài tử này trước mặt loạn nói đùa.

Mục Phong đành phải vầy vầy Lý Giai tóc ngắn, cười nói: "Lý Giai, ngươi cái này tính cách, ca ca vẫn là thích, có chút man hương vị! Bất quá, làm bằng hữu so làm cái gì đều tốt! Ta đã nói rồi, các ngươi đều là bằng hữu của ta, đều là ta

đáng giá lấy mạng đi liều bằng hữu! Ta Mục Phong bằng hữu, mặc dù rất nhiều, nhưng là không có một cái nào bằng hữu là dư thừa!"

Lý Giai nghe ra được a, Mục Phong có chút uyển chuyển cự tuyệt mình, trong lòng có chút không vui, thầm nghĩ: Hừ, lời nói được dễ nghe như vậy, ý tứ còn không phải ghét bỏ ta? Không được, ta phải thăm dò một chút Phong ca, nhìn hắn thật quan tâm ta không!

Lý Giai nghĩ tới đây, "Phốc" một tiếng phun ra một ngụm tuyết lê, sau đó để ly xuống, che lấy ngực của mình, làm ra đau đớn bộ dáng.

Mục Phong nhìn Lý Giai khó chịu, vẫn là quan tâm hỏi: "Lý Giai, ngươi thế nào? Chỗ nào không thoải mái?"

Lý Giai chỉ vào trên ngực phương năm tác chỗ: "Phong ca, ta chỗ này đau! Ngươi nói ta uống tuyết lê để chịu một điểm, nào biết uống hết càng không tốt!"

Mục Phong lập tức cảm giác có chút kì quái. Theo lý thuyết, Lý Giai bị thương, nhiều nhất đau thắt lưng, hoặc là uống không được tuyết lê sẽ đau dạ dày, nhưng là làm sao lại đau đã đi đến đâu?

Mục Phong cũng không nghĩ nhiều, nói: "Lý Giai, ngươi đã đau đớn, ca đến cấp ngươi xoa xoa a!"

Mục Phong nói xong, liền tại Lý Giai thân thể phía trước, ma sát mấy lần.

Hứa Tiểu Nhu xem xét, trên mặt đỏ bừng càng thêm nồng hậu dày đặc một tầng.

Hứa Tiểu Nhu mặc dù không nói, nhưng là trong lòng vẫn là nói thầm: Cái này Lý Giai, đúng sao? Làm sao nhiều như vậy tâm địa gian xảo? Không được, không thể để cho Lý Giai chiếm ta Phong ca tiện nghi.

Khụ khụ! Hứa Tiểu Nhu lập tức ho khan hai tiếng.

Mục Phong quay đầu hỏi: "Tiểu Nhu, ngươi bị cảm?"

Hứa Tiểu Nhu xấu hổ nói ra: "Không, Phong ca, ta không có cảm mạo. Ta chỉ là chân có đau một chút!"

Làm sao Tiểu Nhu cũng chân đau?

Mục Phong tranh thủ thời gian cho Lý Giai cười làm lạnh một chút, vọt đến Hứa Tiểu Nhu bên giường, tính tình tốt nói ra: "Tiểu Nhu, đừng nóng vội, chân ngươi đau, ta cũng cho ngươi đắp bóp!"

Hứa Tiểu Nhu không có trả lời, nhưng là mặt đỏ mặt, ngậm cho phép.

Hừ!

Lý Giai hừ lạnh một tiếng, ngã đầu nằm tại, còn gắt gao bụng kín chặn miễn.

Lý Giai cũng không sượng rồi, thầm nghĩ: Cái gì tốt tỷ muội a? Nhìn Phong ca tốt với ta điểm, liền cùng ta đoạt Phong ca rồi? Bất quá mình không có vốn

liếng cùng Tiểu Nhu so, ta còn là tấm một cái ngủ đi!

Mục Phong tay vươn vào ổ chăn, mò tới Tiểu Nhu một bên, Hứa Tiểu Nhu tựa hồ lập tức trở về qua thần đến, mở miệng ngăn lại: "Phong ca, không cần ngại nện cho! Ta hiện tại đã hết đau!"

Hứa Tiểu Nhu thế nhưng là rất có văn hóa lớn thực nữ, mới không thích nam tử như thế đụng vào thân thể mình, cho dù là cách quần.

Mục Phong tựa hồ mình bạch mấy phần, cũng không cùng hai nữ so đo, nằm tại một trương phối trên giường, muốn nghỉ ngơi một hồi.

Trước kia Mục Phong, cũng không có tốt như vậy tỷ khí hầu hạ hơn người.

Trương phân, luôn luôn một đồng người hầu hạ Mục Phong.

Mục Phong phát hiện mình quả thật có chút thay đổi, trở nên bắt đầu nhu tình đi lên.

Mục Phong không biết đây là tốt là xấu.

Nhưng là, tổng thể tới nói, Mục Phong lần này về Trung Hải, vẫn cảm giác mình vô luận thể xác tinh thần, đều trưởng thành không ít.

Lưu manh mê mẩn bên trong, có người gõ lên cửa phòng tới.

Mục Phong một cái giật mình, xoay người mà lên.

Mở cửa xem xét, không phải người khác, lại là mỹ nữ bác sĩ Liễu Như Yên.

Mục Phong ngáp một cái: "Pháo nương Tiểu Yên, lại có sự tình gì a? Không thấy ta bằng hữu đều ngủ lấy sao?"

Liễu Như Yên lại nghe Mục Phong gọi mình nickname, trên mặt một trận đỏ bừng, một con giày cao gót liền hướng Mục Phong đập tới.

Mục Phong sợ giày cao gót nện âm thanh động đất đánh thức hai nữ, tranh thủ thời gian nhanh nhẹn nhận lấy giày cao gót.

Trong lúc lơ đãng, Mục Phong còn nghe được giày cao gót bên trong thể mà phun ra nước hoa.

Oa kháo! Quá đề ý a? Giày bên trong cũng muốn xịt nước hoa? Còn giống như là Chanel bảng hiệu.

Mục Phong đem giày cao gót còn cho Liễu Như Yên, cười nói: "Bác sĩ khi làm việc trong lúc đó không thể mặc giày cao gót, ngại không biết sao?"

"Ai cần ngại lo?"

Khi đó Liễu Như Yên, chạy đến Mục Phong phối trên giường, mê đầu liền ngủ.

Mục Phong xem như mình bạch, cô gái nhỏ này, là đến cọ giường.

Trung Hải Đệ Nhất Bệnh Viện, từ trước đến nay chen chúc, giường ngủ trương.

Giờ cao điểm thời điểm, bệnh viện trong hành lang đều là lít nha lít nhít lâm thời giường ngủ.

Mục Phong trương này phối giường, vẫn là bỏ ra một trương hồng nhân đầu mướn được, là lấy ra mình ban đêm ngủ.

Hiện tại Liễu Như Yên giường của mình, mình nên ngủ chỗ nào đâu?

Mục Phong không thể không mở ra Liễu Như Yên chăn mền: "Pháo nương Tiểu Yên, ngại không có tâm bệnh a? Phòng làm việc của mình không phải có mật thất sao? Mật thất bên trong không phải có giường sao? Nhất định phải đến chỗ của ta cọ giường?"

Liễu Như Yên tội nghiệp nói ra: "Ta sợ hãi a, không dám đi mật thất bên trong đi ngủ! Lúc trước không phải chết một cái y sư sao? Ta một người ngủ ở nơi đó, nhắm mắt lại, trước mắt sẽ xuất hiện máu tanh hình tượng! Ngô, dù sao đêm nay ta liền ngủ nơi này!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Không phải chủ lưu sinh viên

Mục Phong rất im lặng, thật muốn tháo ra Liễu Như Yên chân mền, sau đó mang theo nạng đem nạng ném ra.

Thế nhưng là, Mục Phong vừa hướng giường ngủ đi một bước, một con không có thoát giày cao gót đôi chân dài nhăm ngay vào Mục Phong hạ bộ.

Liễu Như Yên dữ dằn nói ra: "Xéo đi! Ngươi dám tới, ta cầm giày cao gót đá ngươi á!"

Oa kháo! Đi ngủ ngay cả giày cao gót đều không có thoát đâu!

Mục Phong im lặng, vô tội buông tay, đánh phải tựa ở một Trương Hoàng đầu trên mặt ghế, treo lên ngủ gật tới.

"Ngươi là ta nhỏ nha quả táo nhỏ!"

Chuông điện thoại vang lên.

Mục Phong sợ tranh cãi tam nữ, đánh phải đi ra cửa phòng, lấy điện thoại cầm tay ra xem xét, là Thẩm Thanh Tuyết đánh tới.

Mục Phong ngáp một cái: "Tiểu Tuyết a, đều nhanh rạng sáng, ngươi còn chưa ngủ a, ngươi còn tại thiết kế ngươi những cái kia phương án cùng hạng mục?"

Thẩm Thanh Tuyết có mấy phần tức giận: "Mục Phong, ngươi không phải cho ta nói, chẳng mấy chốc sẽ trở về sao? Ngươi đã quên chính ngươi là làm cái gì sao?"

Mục Phong đành phải an ủi: "Tiểu Tuyết tuyệt, đừng nóng giận a! Nguyên lai ngươi còn đang chờ ta về nhà a? Ngươi hai ngày này không phải không sự tình sao? Bằng hữu của ta ngay tại nằm viện, ta chiếu cố các nàng hai ngày, liền trở

lại!"

Thẩm Thanh Tuyết càng thêm oán trách: "Bằng hữu của ngươi? Bạn trai vẫn là bạn gái a? Ngươi cũng đừng quên, ngươi là ta tư nhân cận vệ! Cận vệ ngươi hiểu không? Coi như không có việc gì, ngươi cũng nên đi theo bên cạnh ta! Nhưng

ngươi ngược lại tốt, vừa ra khỏi cửa, liền tốt mấy ngày không muốn trở về! Ngươi có tin ta hay không sa thải ngươi a?"

Làm bảo tiêu cái nghề này, nhất là cận vệ, xác thực hẳn là một tác cũng không rời bảo hộ lấy cổ chủ.

Nhưng là, cũng không thể một điểm tự do cũng không cho bảo tiêu.

Bất quá, Mục Phong cũng không muốn cùng Thẩm Thanh Tuyết đấu võ mồm. Nha đầu này, ngạo kiều cực kỳ, nói điểm lời nói nặng, có thể khí tốt nhất mấy ngày.

Mục Phong đành phải tính tình tốt nói ra: "Tiểu Tuyết a, ta những người bạn này, đương nhiên là bạn trai, ngươi cũng đừng suy nghĩ nhiều a! Đi ngủ sớm một chút đi! Ngươi tiệc rượu ngày ấy, ta sẽ đứng giờ gấp trở về!"

Thẩm Thanh Tuyết tựa hồ tiêu tan mấy phần khí: "Bạn trai? Mục Phong tiên sinh, miệng ngươi vị thật nặng a! Ân, đúng, nói cho ngươi một việc, Đại Hoàng khỏi bệnh rồi, hiện tại nhưng tỉnh thần, một cái không cao hứng, còn cần bị thương bảo an Tàn ca . Bất quá, đều do Tàn ca hiếu kì, muốn mang Đại Hoàng ra ngoài đất chó, không muốn mình bị cắn! Tốt, yêu trở về không trở lại, ai mà thêm, ta muốn đi ngủ!"

Thẩm Thanh Tuyết cúp điện thoại, Mục Phong mới âm thầm vui lên: Tàn ca cái này đồ đần, muốn chạy ta Đại Hoàng, thật sự là tìm đường chết! U Linh Huyền, thế nhưng là từ trước đến nay rất cao ngạo, mà lại chỉ nghe chủ nhân mệnh lệnh của một người. Hiện tại, ngoại trừ ta Mục Phong, không ai có thể khống chế được Đại Hoàng.

Trở về phòng, thích hợp một đêm.

Buổi sáng, Liễu Như Yên hài lòng ngáp một cái, rồi giường, vỗ vỗ Mục Phong khuôn mặt: "Mục Phong, ta đi rồi, không Cảm ơn!"

"Không Cảm ơn? Lờn gì? Tranh thủ thời gian biến mất!"

Mục Phong tức giận nói.

Liễu Như Yên lại xoay xoay mình bờ eo thon, nhắc nhở: "Hai ngày về sau, nhưng là muốn đi với ta từ hội úc, ngươi cũng đừng quên! Ai vô lại ai là chó con!"

Liễu Như Yên rời đi, Hứa Tiểu Nhu cùng Lý Giai mới tỉnh lại.

Ăn xong điểm tâm, Hứa Tiểu Nhu muốn lên nhà cầu.

Thế nhưng là, Hồng Liên còn không có tới thay thế Mục Phong.

Mục Phong gặp Hứa Tiểu Nhu có chút khó chịu, nói: "Tiểu Nhu, người thế nào!"

Hứa Tiểu Nhu kìm nén một phút, mới nói ra: "Ta muốn lên nhà vệ sinh!"

Mục Phong nghe xong, ngây ngẩn cả người.

Hiện tại, Hứa Tiểu Nhu còn không thể mình đứng vững, còn không thể tự gánh vác đi nhà vệ sinh.

Mà ở trong đó, ngoại trừ Mục Phong, không ai có thể đỡ Tiểu Nhu.

Một đại nam nhân vịn Tiểu Nhu đi đi tiểu, không tốt a?

Lúng túng Mục Phong, ngay tại khó khăn, thế nhưng là cắn răng một cái, thầm nghĩ: Tiểu Nhu a Tiểu Nhu, ngoại trừ người, thật sự là không có người nào, ca ca còn muốn dìu người đi đi tiểu!

Bất quá, nghĩ lại: Ngô! Nói không chừng, còn có thể nhìn thấy một điểm gì đó ư!

Cho nên, Mục Phong vẫn là cõm mở nói ra: "Tiểu Nhu, tốt a, ca ca dìu người đi nhà vệ sinh."

Lý Giai nghe xong, không khỏi thè lưỡi, bỗng nhiên từ giường ngủ phía trên đứng lên, xuống giường tròn tru mặc giày tới.

Mục Phong cả kinh nói: "Lý Giai, người thật giống như toàn tốt? Có thể tự mình xuống giường?"

Lý Giai gật đầu: "Phong ca, ta phần eo tổn thương, vốn là không nhiều nghiêm trọng. Trị liệu hai ngày, đã gần như khỏi hẳn."

Về sau, Lý Giai mới mấy phần thần bí nói ra: "Phong ca, người quá xấu rồi, muốn đỡ chúng ta Tiểu Nhu đi nhà vệ sinh? Người muốn làm cái gì? Không được, vì chúng ta Tiểu Nhu trong sạch, loại chuyện này vẫn là ta thay cố gắng sức lực đi!"

Mục Phong đang cầu mà không được đâu, cười nói: "Thần mã muốn làm cái gì a? Lý Giai, người tượng tượng lực thật là phong phú! Tốt a, người đi chiếu cố Tiểu Nhu đi!"

Rất nhanh, lại qua nửa ngày.

Một ngày này, coi như bình tĩnh, Huyết Lang bang không đến nháo sự, Vương gia cũng không dám lại phái người tới quấy rối.

Nhưng là Mục Phong không biết là, Vương gia cùng Huyết Lang bang, không có phái người đến đây trả thù, nhưng thật ra là tại dự mưu một kiện càn khôn sự tình đâu.

Chuyện này, nếu là Mục Phong ứng phó không được, Mục Phong còn có Mục Phong bên người tất cả mọi người, đều sẽ chết không có chỗ chôn!

Đến ban đêm, Hồng Liên cũng không có tới tiếp ban.

Hồng Liên chỉ là cho Mục Phong gọi một cú điện thoại, nói là mình bận quá, gọi Mục Phong lại thay nàng chiếu cố hai nữ một ngày.

Mà Tiểu Nhu cùng Lý Giai thụ thương sự tình, đều không có thông tri người nhà của các nàng. Hai nữ sợ người nhà mình biết, sẽ rất thương tâm.

Cho nên, hai nữ người nhà, cũng không người đến bệnh viện nhìn xem.

Đến tám giờ đêm thời điểm, ngược lại là có một đám ăn mặc cổ quái sinh viên đến xem Hứa Tiểu Nhu.

Những này kỳ trang dị phục không phải chủ lưu sinh viên, tất cả đều là Trung Hải đại học học sinh. Nói một cách khác, tất cả đều là mê luyện Hứa Tiểu Nhu hoa si.

Hứa Tiểu Nhu đạt được tin tức, nói cho Mục Phong: "Phong ca, ta căn bản không biết bọn hắn, cũng không muốn cùng bọn hắn có bất kỳ lui tới, cũng không muốn bọn hắn tới gặp ta. Người đi mang cho ta câu nói, để bọn hắn đều đi thôi!"

Mục Phong gật đầu, rồi đi phòng bệnh, đóng kỹ cửa phòng, mới đối bọn này sinh viên nói ra: "Đi thôi, đi thôi, căn này phòng bệnh căn bản không có cái gì Hứa Tiểu Nhu."

Nào biết, một người đầu trục sinh viên, mắng liệ: "Người là ai a? Đùa nghịch ta đây? Cha ta chính là Trung Hải bệnh viện bác sĩ, ta từ cha ta nơi đó đã hiểu được, chúng ta giáo hoa liền ở căn này phòng bệnh!"

Oa kháo! Xem ra đám tiểu tử này cũng không tốt lừa gạt a!

Mục Phong chưa kịp nói chuyện, một người khác nói ra: "Người là ai a? Báo ra danh tự đến! Người là chúng ta giáo hoa người nào? Không phải là chúng ta giáo hoa bạn trai a?"

Một người khác phụ họa nói: "Chính là chính là, chúng ta Trung Hải đại học, không ít người đều biết: Nghe nói chúng ta đẹp nhất giáo hoa thể mà cùng một cái xã hội nhỏ tạp da xen lẫn trong cùng nhau! Nói, người có phải hay không chính là cái kia nhỏ tạp da!"

Nhỏ tạp da? Người mẹ nó mới là nhỏ tạp da đâu!

Khó chịu Mục Phong, lúc đầu muốn tu lý bọn này sinh viên dừng lại, nhưng là lại cảm giác không được tay.

Mặc dù không phải chủ lưu một điểm, từng cái nhìn vô lại mọc lan tràn, nhưng là đều là học sinh, không cần thiết bạo đánh bọn hắn một trận.

Mục Phong trầm nghĩ: Xem ở các người vẫn là học sinh phân thượng, hôm nay tạm thời có thể không sửa chữa các người, nhưng là, cũng phải uy hiếp uy hiếp các người, tránh cho các người về sau lại đến ca trước mặt nhảy nhót!

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Ta mới là ghê tởm nhất nhỏ

Mục Phong ngay tại trầm mặc thời khắc, một cái hoàng mao sinh viên lập tức mắng liệt: "Người ngựa tề là muốn hồ lô a? Người ngược lại là nói chuyện a? Người có phải hay không chính là cái kia lừa gạt chúng ta giáo hoa nhỏ tạp da?"

Có người ồn ào nói: "Nói với hắn cái trứng, kéo tới dưới lầu đánh một trận được rồi!"

"Đúng, mang xuống đánh một trận, nhìn hắn nói hay không!" Có người phụ họa.

Một cái béo ị sinh viên, còn trực tiếp hướng Mục Phong giơ ngón tay cái lên, nói: "Nhỏ tạp da, dám hạ đi không?"

Mục Phong bắt đầu dĩ buông tay, nói: "Xuống dưới liền xuống đi! Nên dạy dạy các người làm người như thế nào!"

Mục Phong nói xong, đẩy cái này tiểu mập mập, tiểu mập mập thân thể liền đột nhiên hướng một đám đồng bạn đánh tới, trong nháy mắt đụng ngã lăn bốn năm người.

"Ngựa tề, dám hung ta?"

Mục Phong cười lạnh một tiếng: "Hung người thế nào? Đẹp tâm của người, ta còn có đây này! Nhiều lời vô ích, đi a, xuống dưới a!"

Ba phút về sau, Mục Phong cùng một đám không phải chủ lưu sinh viên, đi tới Trung Hải Đệ Nhất Bệnh Viện bên ngoài đại môn.

Hơn hai mươi cái không phải chủ lưu sinh viên, vây quanh Mục Phong, khí điểm phách lối.

Cái kia mập mập, lạnh hô một tiếng: "Chớ nói, biết lão tử là cái nào không? Lão tử thế nhưng là Trung Hải đại học tứ đại ác thiếu một trong! Dám chọc ta, có muốn hay không lăn lộn? Tại Trung Hải, vô số đại nhân vật gặp chúng ta tứ đại ác thiếu, còn muốn cho mấy phần mặt mũi đâu!"

Mục Phong nghe xong, rốt cục cười vui vẻ.

Nguyên bản, Mục Phong coi là bọn gia hỏa này, cũng chính là thích làm một sinh viên, còn không muốn đánh bọn hắn.

Nguyên lai, xác thực Trung Hải đại học ác thiếu một trong, cũng không phải hảo điều.

Mục Phong nguyên bản không muốn đánh những học sinh này, thế nhưng là Mục Phong hiện tại thay đổi chủ ý.

Mục Phong thành thoi thành thoi đốt một cây Tiểu Yên, xông béo đồn nói: "Tiểu tử, nguyên lai người là ác thiếu a? Có bao nhiêu ghê tởm a? Nói nghe một chút?"

Kia béo đồn, gặp Mục Phong thật phối hợp, còn muốn cho hắn khoe khoang cơ hội của mình, tranh thủ thời gian vỗ bộ ngực, nói: "Lão tử, thế nhưng là Trung Hải đại học thứ tư ác thiếu. Ta nhìn trúng giáo hoa hoa khôi lớp, thậm chí là lão sư, đều chạy không ra lão tử lòng bàn tay! Mặc dù Hứa Tiểu Nhu tạm thời không có bị ta đánh ngã, nhưng là cũng là chuyện sớm hay muộn!"

Mục Phong giờ ngón tay cái lên: "Ừm, quả thật có chút ghê tởm!"

Béo đôn gặp Mục Phong thế mà cho hấn giờ ngón tay cái lên, coi là Mục Phong có chút sợ hãi, lập tức cười càng vui vẻ hơn: "Nhỏ tạp da, bây giờ sợ a? Lão tử không chỉ có thể ác, mà lại lão cha là có tiền! Ngươi dám đụng đến ta sao? Hiện tại nếu là sợ, ngoan ngoãn gục xuống cho ta đến, uống huynh đệ chúng ta một bình nóng nước ngọt!"

Béo đôn nói xong, một chỉ sau lưng một vị tiểu đệ: "Ngươi, tranh thủ thời gian vung ngâm ra!"

Vậy tiểu đệ lập tức xấu hổ: ", không được a, ta mới vừa lên qua nhà vệ sinh, hiện tại đã kéo không ra ngoài!"

Béo đôn khinh thường: "Ngra tệt! Ngươi phế vật này, ngay cả bình nhiệt khí nước đều kéo không ra! Ai vậy, hiện tại kìm nén đến hoảng, tranh thủ thời gian cho ta chế tạo một bình tươi mới nóng nước ngọt."

Một cái khác đáng đáp cũng rất mập sinh viên, ngược lại chỉ riêng một bình nước khoáng, sau đó hô to một tiếng: "Tứ thiếu, ta hiện tại có! Ha ha, ta có! Bình thường các ngươi không phải nói ta vô dụng nhất sao? Các ngươi nhìn, đến thời điểm then chốt, vẫn là đến ta tới cứu trận!"

Thứ tư ít cười xấu xa một chút, nói: "Ha ha ha, Thập tam đệ, vẫn là chúng ta mập mập tốt, không chỉ có mỡ sung túc, ngay cả trình độ đều sung túc, nghĩ có liền có!"

Thập tam đệ chế tạo tốt nóng nước ngọt, đưa cho Tứ thiếu.

Tứ thiếu lại bỗng nhiên đập Thập tam đệ một cước: "Ngươi là ngu ngốc, ngươi cái này lãng phí vị nồng đậm nhiệt khí nước, còn muốn lão tử lấy cho ngươi? Đi, đem cái này nhiệt khí nước, giao cho vị này nhỏ tạp da!"

Thập tam đệ đang muốn đem nóng nước ngọt đưa cho Mục Phong, Mục Phong lại cười lạnh một tiếng: "Chậm! Cái kia tự xưng Trung Hải đại học thứ tư ít béo đôn, tới! Ta đã biết ngươi rất ghê tởm, nhưng là ngươi hiểu được ta có bao nhiêu

ghê tởm không?"

Kia béo đôn, sừng sốt một chút, hỏi: "Ngươi ghê tởm? Ngươi có thể có bao nhiêu ghê tởm?"

Mục Phong chớp lấy tay, điểm chân: "Các ngươi nghe qua Trung Hải tam đại ác thiếu sao?"

Một người cao giọng nói: "Nói nhảm, Trung Hải tam đại ác thiếu chúng ta đương nhiên nghe qua! Không lẽ đầu, lỗ trời phù hộ cùng Đường tiểu kiếm, đều là thần tượng của chúng ta!"

Mục Phong không thể không xấu hổ, nguyên lai mình ba tiểu đệ, mẹ nó còn có thể có fan hâm mộ.

Thời đại này, mặc kệ ngươi làm cái gì, đều có thể ôm lấy được một chút fan cuồng a!

Mục Phong nói tiếp: "Nói hay lắm! Bất quá, các ngươi đều sai, kỳ thật ta mới là Trung Hải thứ nhất đại ác ít!"

Đám người nghe xong, cười đến ngửa tới ngửa lui.

Bất quá, lập tức có người cảm giác Mục Phong nói chuyện giống như có đạo lý, cao giọng nói: "Nghe nói vài ngày trước, Trung Hải tam đại ác thiếu, xác thực đã xảy ra biến cố gì. Theo chợ đen tin tức, thần tượng của chúng ta, đã có một vị thần bí."

Lại một người nói: "Ta cũng tại một cái trong diễn đàn nghe nói, tam đại ác thiếu đã đem Trung Hải thứ nhất ác thiếu xưng hào chấp tay nhường cho bọn họ!"

Béo đôn có chút mộng bức, nửa tin nửa ngờ: "Ngươi thật là chúng ta thần tượng? Khoác lác gì bút? Ngươi nhìn ngươi bộ dáng này, xem xét chính là người thành thật hoặc là nhà quê, chỗ nào giống ác thiếu? Nói đi, ngươi đến cùng có bao nhiêu ghê tởm?"

Mục Phong mấy phần đắc chí, cười nói: "Ta à, xác thực rất ghê tởm! Nhất là gặp được nói mình là ác thiếu người, ta liền sẽ phé đi hấn, đá bẻ hấn, sau đó đem hấn ngũ mã phanh thây, sau đó lại thêm một bình lưu toan, sau đó lại để hấn triệt để biến mất. Các ngươi nói các ngươi có sợ hay không a?"

"Không sợ!" Đám người đồng nói.

Oa kháo! Quả nhiên nằm dưới đáy mới có thể ra uy tín a!

Chỉ là như thế hù dọa người, bọn này không phải chủ lưu, còn căn bản không đề cao bản thân.

Thế là, Mục Phong "Răng rắc răng rắc" hoạt động hai lần gân cốt, cao giọng nói: "Ca ca thật sự là Trung Hải ghê tởm nhất! Nhưng là đến cùng có thể ác, các ngươi lập tức liền sẽ thấy được!"

Mục Phong nói xong, "Phản phật" một tiếng, một cái bạt tai mạnh, liền tát tai cái này béo đôn.

Béo đôn các huynh đệ, xem xét Mục Phong còn dám đánh người, đầu tiên là giật nảy cả mình, sau là đồng nói: "Dám đánh ta Bàn ca? Chơi hấn!"

Đám người cái gì cũng không để ý, vây quanh Mục Phong chính là các loại hung ác đấu pháp.

Nhưng là những này sinh viên, lần này coi như không có khoa trương như vậy, cũng không có khung thép quấn đũa hầu đả những cái kia.

Kỳ thật, coi như bọn hắn mang theo gia hỏa, tại Mục Phong trước mặt, cũng chỉ là một chút bài trí thôi.

Mục Phong hóa thành một đạo tàn ảnh, không đến mười giây, toàn đem hơn hai mươi cái không phải chủ lưu đánh ngã tại trên mặt đất.

Về sau, Mục Phong mới ngồi xổm béo đôn trước mặt, lần nữa gọi ra một cái bàn tay.

Vừa đánh vừa nói ra: "Tiểu bàn đôn, hiện tại biết ca ghê tởm không?"

Kia bị đánh đến mắt nổi đom đóm béo đôn, tranh thủ thời gian sát máu mũi, nói: ", ngươi thật quá ghê tởm! Ta phục ngươi, tha cho ta đi!"

"Tha ngươi? Tha cho ngươi lão mẫu a! Ca ca thiện lương như vậy một cái người thành thật, làm sao lại như thế ghê tởm đâu? Nói, ca ca đến cùng ghê tởm không đáng ghét?"

Mục Phong nói xong, lại cho béo đôn chào hỏi một chút.

Đau đến béo đôn tranh thủ thời gian đổi giọng: "Ca, a, không, vị gia này! Ngươi là trên đời này tốt nhất người tốt, không có chút nào ghê tởm!"

"Mẹ nó trứng! Ta là người tốt? Ngươi con nào mắt thấy ta giống người tốt?"

Mục Phong phản phất lại một cái tát đánh ra.

Gấp đến độ béo đôn cảm giác thế giới này quá loạn, khóc ròng nói: "Gia a! Ngươi đến cùng muốn làm người tốt vẫn là ác nhân a? Ngươi khiến cho ta thật là loạn a!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Ta có một cái tiệc rượu

Mục Phong xong, rốt cục cảm giác trong lồng ngực ngọt ngào tiêu tan, mới hải lòng đốt một cây Tiểu Yên.

Về sau, Mục Phong hướng phía béo đôn phun ra một ngụm khói đặc, nói: "Lúc trước ai nói muốn uống nóng nước ngọt? Hiện tại biết làm sao bây giờ sao?"

Kia béo đôn, coi như khai khiếu, khóc cái mũi: "Gia! Ta sai rồi, ta không nên như thế tổn hại! Cái này nóng nước ngọt, chính ta uống, mình hát! Chỉ cần ngươi không còn đánh ta là được!"

Thế giới này chính là như vậy!

Rất nhiều không giải quyết được vấn đề, vẫn là nắm đấm mới có tác dụng!

"Ngô! Ngựa tề a! Tốt nồng a! Thập tam đệ, ngươi tới hôm qua đều ăn cái gì a?" Béo đôn che mũi, đều nhanh nôn mửa, thế nhưng là vẫn là không cách nào mở miệng đi uống.

Mục Phong cho tới bây giờ không làm ra như thế tổn hại sự tình, nhưng là nóng nước ngọt là chính bọn hắn nghĩ ra được biện pháp, hiện tại tự ăn quả đắng, cũng chẳng trách Mục Phong.

"Uống hay không a?" Mục Phong hỏi tới một câu.

"Ta uống ta hát!"

Kia béo đôn nói xong, che mũi, vẫn là vô cùng đáng thương uống một ngụm, sau đó bỗng nhiên lại phun ra.

Mục Phong cũng không muốn thật muốn gia hỏa này uống xong bình này nóng nước ngọt, chỉ cần uống một ngụm, cũng liền có thể giữ lời.

Mục Phong đi vài bước, đi đến một con sư tử đá bên cạnh, hỏi: "Các ngươi nói, là đầu của các ngươi cứng rắn, vẫn là cái này sư tử đá cứng rắn a?"

"Đương nhiên sư tử đá cứng!" Đám người chính tề trả lời.

Mục Phong gật đầu: "Ừm, trả lời tốt!"

Về sau, Mục Phong một quyền đánh vào sư tử đá trên thân, sau đó nghênh ngang rời đi.

Mục Phong rời đi, kia béo đôn mới ném xuống nóng nước ngọt, đi vào kia sư tử đá bên cạnh, buồn bực nói ra: "Cái này nhỏ tạp da, vừa rồi hỏi chúng ta đầu cùng sư tử đá ai cứng hơn, đến cùng có ý tứ gì a?"

Kia béo đôn, sờ lên sư tử đá!

Ngay tại cái này béo đôn sờ một cái ở giữa, "Rầm rầm" một tiếng vang giòn, cả tòa cao cổ nửa người sư tử đá, đã vỡ thành một đám đá vụn.

Béo đôn dọa đến muốn chết: "Ngựa tề a! Nguyên lai kia nhỏ tạp da một quyền đánh nát một đầu sư tử đá! Nếu là nắm đấm của hắc, sử xuất toàn lực, thật chào hỏi trên người chúng ta, chúng ta đã sớm chết vênh lên vênh lên!"

Thập tam đệ nói: "Bàn ca, chúng ta hôm nay xem như gặp được cao thủ! Ngựa tề a, đi ra ngoài không có rửa tay a! Đi đi đi, chúng ta đi nhanh lên, lại không muốn tới trên chóc cái này nhỏ tạp da!"

Rất nhanh, lại đến ngày thứ hai.

Lý Giai đã hoàn toàn khỏi rồi, ngay cả cổ định phần eo tám ván gỗ cũng lấy rơi mất.

Hứa Tiểu Nhu cũng tốt đến không sai biệt lắm, không cần người vịn, cũng có thể xuống đất đi bộ.

Hứa Tiểu Nhu lại về nhà tĩnh dưỡng mấy ngày, liền có thể triệt để tốt.

Bệnh viện hương vị, tràn đầy nồng đậm y dược hương vị, nghe lâu toàn thân đều không thoải mái.

Thế là, Lý Giai cùng Hứa Tiểu Nhu đều khẩn cầu Mục Phong đi vì bọn nàng làm xuất viện chứng.

Nhất là Hứa Tiểu Nhu, hận không thể sớm một chút xuất viện. Hứa Tiểu Nhu điều kiện gia đình không phải rất tốt, sợ tại bệnh viện ngốc lâu, trả không nổi mỗi ngày tiền nằm bệnh viện cùng tiền chữa trị.

Vừa lúc, nghỉ ngơi một ngày mỹ nữ y sư Liễu Như Yên cũng tới đi làm.

Liễu Như Yên cho hai nữ cẩn thận kiểm tra một phen, cảm thấy là có thể xuất viện.

Liễu Như Yên về văn phòng thời điểm, còn tận lực cho Mục Phong vớt ra một cái mị nhãn, nhắc nhở "Mục Phong, ngày mai nhưng chính là từ thiện từ thiện hội, ngươi thể nhưng là đã sớm đáp ứng ta, ai không đi ai là chó con!"

"Hảo hảo, nhớ kỹ!" Mục Phong hồi đáp.

Không bao lâu, Hồng Liên cũng tới.

Hồng Liên đã sớm giao đủ hơn năm vạn tiền thuốc men, xuất viện thời điểm, cũng không có lại giao tiền, các loại thủ tục cũng làm rất nhanh.

Hứa Tiểu Nhu vành mắt hồng hồng: "Lão bản nương, thật sự là cảm ơn ngươi, vì ta ra nhiều như vậy tiền chữa trị!"

Hồng Liên cười mở cười nói: "Ha ha, nói chuyện này để làm gì đâu? Ba người chúng ta, đều là cùng một chỗ trải qua sinh tử tỷ muội, không quan tâm chút tiền như vậy! Lại nói, về sau Hồng Liên quán bar, còn cần các ngươi chăm sóc mà!"

Mục Phong cùng Hồng Liên, đem hai nữ nâng lên Hồng Liên đường hồ, Hồng Liên nói ra: "Mục Phong, đi trước ta quán bar ngồi một chút đi! Vừa đến, chúng ta cho Tiểu Nhu cùng Lý Giai chúc mừng một chút! Thứ hai, ta còn có một việc muốn theo ngươi thương lượng một chút!"

Mục Phong nghĩ đến hôm nay cũng không có chuyện gì, cũng không chối từ, lên đường hồ.

Trở lại Hồng Liên quán bar, đã là hai giờ chiều.

Bị Huyết Lang bang đập hư Hồng Liên quán bar, hiện tại đã sửa chữa qua.

Trong quán bar khách nhân rất nhiều, làm ăn khá khấm.

Chỉ là, điều từ sư đã đổi một vị người mới.

Vì Tiểu Nhu cùng Lý Giai chúc mừng xong, Hồng Liên trở lại gian phòng của mình, truyền lời để Mục Phong đi lên.

Mục Phong đi vào hồng môn bên ngoài, gấp cửa phòng khép, liền trực tiếp đi vào.

Hồng Liên, mặc một bộ sắc ám áp hương vị áo ngủ, ngay tại trang điểm trước sân khấu mặt vẽ lông mày bôi phấn.

Mục Phong đóng kỹ cửa phòng, không khỏi sát churong xoa tay.

Nghĩ thầm: Cô gái nhỏ này, sẽ không gọi ta cùng với nàng cái kia a? Oa nha nha, hôm nay cái này tiểu mỹ nhân, thật câu người a, ta thích!

Mục Phong lập thủ liên cước đứng ở Hồng Liên bên cạnh, đầu liên tiếp Hồng Liên đầu, lên hào hứng, cùng một chỗ chiếu lên tấm gương tới.

Mục Phong từ trong gương xem xét, cười nói: "Hồng Liên, ngươi có phát hiện hay không, hai chúng ta như thế vừa kề sát, nhìn kỹ lại, thật có mấy phần vợ chồng tướng đâu!"

"Phốc!" Hồng Liên chỉ kém phun máu ba lần.

Về sau, Hồng Liên nói tiếp: "Xéo đi! Ai cùng ngươi có vợ chồng tướng a, thực sẽ xú mỹ!"

Hồng Liên nói xong, gấp Mục Phong không chịu đi, đành phải một con lông xù dép lê, làm ra nghĩ rút Mục Phong đáng về.

"Ta đi, cộp cái a!"

Mục Phong lúc này mới mấy phần thất vọng nằm ở Hồng Liên.

Sau một lát, Mục Phong hỏi chính đề: "Hồng Liên, ngươi không phải nói muốn cùng ta thương lượng một kiện sự tình gì sao? Nói đi, đến cùng là chuyện gì! Nếu là không có việc gì, ta nhưng phải trở về! Ta đã vài ngày không có trở về, không quay lại đi, Thẩm Thanh Tuyết tiểu ny từ kia sẽ sa thải ta!"

Hồng Liên bĩu môi: "Xem đi, hiện tại Thẩm Thanh Tuyết còn không phải ngươi nhân tình, ngươi cứ như vậy sợ nàng rồi? Ân, ngày mai, ta có một cái tiệc rượu. Ta cảm thấy rượu này sẽ, khả năng có vấn đề! Bên cạnh ta, lại không có có thể đánh người! Cho nên, ta muốn hỏi hỏi ngươi, ngày mai có rảnh rồi hay không a? Nếu là rút đến xuất thủ đến, đi với ta tiệc rượu đi!"

Oa khaó! Làm sao khéo như vậy?

Hồng Liên ngày mai cũng có tiệc rượu?

Thế nhưng là Mục Phong đã đáp ứng Liễu Như Yên!

Mục Phong đành phải khó khăn: "Hồng Liên a, thật sự là xin lỗi a, ta ngày mai đã có hẹn! Ngươi nếu là sớm một chút nói, ta nhất định đáp ứng ngươi, không đáp ứng nàng!"

Hồng Liên hừ lạnh một tiếng: "Với ai hẹn hò rồi? A, ta nghe Lý Giai nói qua, tựa như là chúng ta mỹ nữ kia bác sĩ Liễu Như Yên muốn hẹn ngươi a? Mau mau cút, của ngươi cô nàng đi thôi! Đừng có lại đến ta Hồng Liên quán bar, không muốn lại nhìn thấy ngươi!"

Cái này Hồng Liên, nói thế nào trở mặt liên trở mặt đâu? Đơn giản so lật sách còn nhanh!

Da mặt dày Mục Phong, lại cười nói: "Hôm nay, ca uống đến có chút say! Đêm qua cũng ngủ không ngon, ngay tại ngươi khuê phòng chịu đựng một đêm đi! Về phần rượu của ngươi sẽ, ta đi trước tham gia Liễu Như Yên tiệc rượu, lại đi rượu của ngươi sẽ, có thể chứ? Dù sao, ta đã đáp ứng người ta, thà người ta bỏ câu lộ ra ta thật không có có thành tín!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Phái ra ba tiểu đệ

Rất nhanh, Mục Phong liền ngủ mất.

Hồng Liên nghĩ đến hai ngày này, Mục Phong quá mức mệt mỏi, trong lòng không đành lòng, cũng không có lại đánh thức Mục Phong.

Đêm đã rất sâu, Hồng Liên vì Mục Phong đóng đắp chăn, sau đó rời đi cửa phòng, chuẩn bị đi cùng Hứa Tiểu Nhu các nàng chen một đêm.

Mục Phong đang ngủ say, chuông điện thoại di động nhưng lại vang lên.

Mục Phong xoay người mà lên, mới hiểu được mình còn tại Hồng Liên trong khuê phòng, mà giờ khắc này thời gian đã là rạng sáng 2 giờ.

Cùng Mục Phong gọi điện thoại, không phải người khác, chính là Thẩm Thanh Tuyết.

"Uy, tiểu Tuyết, sự tình gì? Muộn như vậy vẫn chưa có ngủ?"

Điện thoại đầu kia, truyền đến Thẩm Thanh Tuyết tràn ngập oán trách thanh âm đàm thoại: "Là ai cho ta nói qua không được bao lâu liền sẽ về nhà a? Hiện tại cũng mấy giờ rồi, làm sao vẫn chưa trở lại?"

Nguyên lai, lại là Thẩm Thanh Tuyết thức Mục Phong về nhà.

Mình từng nói với Thẩm Thanh Tuyết đêm nay nhất định về nhà sao? Giống như không có chứ?

Thế là, Mục Phong lại tính tình tốt cùng Thẩm Thanh Tuyết giải thích một phen.

Sau một lát, Thẩm Thanh Tuyết nộ khí tiêu tan một chút, nói: "Ngày mai, ta có một cái tiệc rượu! Không đúng, cũng không có thể để ngày mai, đã qua 24 điểm, phải gọi hôm nay! Hôm nay, ta có một cái tiệc rượu, ngươi có trở về hay không đến a?"

Hôm nay? !

Thế nào lại là hôm nay?

Đây cũng quá đúng dịp a?

Mục Phong đã đáp ứng Liễu Như Yên, hôm nay muốn cùng Liễu Như Yên đi tham gia một cái gì phá tửu hội!

Bởi vì đáp ứng trước Liễu Như Yên, về sau Hồng Liên nói mình cũng có tiệc rượu, Mục Phong còn cự tuyệt.

Thế nhưng là, sự tình làm sao trùng hợp như vậy, tiểu Tuyết tiệc rượu, cũng vào hôm nay a?

Mục Phong trầm mặc nửa phút, đối diện Thẩm Thanh Tuyết thế nhưng là tức giận đến lần nữa oán trách: "Mục Phong, ở đây sao? Có nghe ta nói không? Trong mắt ngươi còn có ta sao? Ngươi có tin ta hay không sa thải ngươi?"

Mục Phong rốt cục kiên trì, lúng túng nói ra: "Tiểu Tuyết a, thật sự là thật xin lỗi a, ta hôm nay đã hẹn người, thực sự bạn quá không có thời gian a!"

Thẩm Thanh Tuyết lần nữa khí lên: "Mục Phong, ban đầu là ai nói với ta, ta tửu hội thời điểm, nhất định sẽ gấp trở về a? Tại trong lòng ngươi, đến cùng là ta trọng yếu, vẫn là ngươi kia cái gì bằng hữu trọng yếu a? Đừng

lừa phỉnh ta, ta dùng đầu ngón chân nghĩ, cũng biết ngươi hẹn người bạn kia, là cái mỹ nữ!"

Nha đầu này, cực kỳ thông minh, thế nhưng là không tốt lắng lư.

Mục Phong nói thẳng nói: "Tiểu Tuyết, là bằng hữu của ta hẹn ta, mà không phải ta hẹn nàng! Ta xác thực đáp ứng ngươi muốn cùng ngươi cùng một chỗ tham gia tiệc rượu, nhưng là ta không nghĩ tới rượu của ngươi sẽ

cũng vào hôm nay a. Tiểu Tuyết, như vậy đi, ngươi nói cho ta biết trước, ngươi tham gia tửu hội địa điểm ở nơi nào. Coi như ta không đi, ta cũng nhất định có thể bảo chứng an toàn của ngươi, ta sẽ phái người âm thầm bảo vệ ngươi!"

Mục Phong thế nhưng là nói là làm người, nhiều lần đáp ứng phải bồi Liễu Như Yên đi tiệc rượu, đương nhiên không thể lâm thời đổi chủ ý, để người khác xem thường chính mình.

Thế là, Mục Phong nghĩ đến để cho mình ba cái tân thu tiểu đệ: Trung Hải tam đại ác thiếu, tiến đến âm thầm bảo hộ Thẩm Thanh Tuyết.

Thế nhưng là, đối diện Thẩm Thanh Tuyết nghe Mục Phong tình nguyện đi bằng hữu tiệc rượu, cũng không quay về theo nàng, tổn thương thấu tâm, mấy phần phần nộ nói ra: "Mục Phong, ta mặc kệ ngươi, ngươi ngày mai

thích đi nơi nào chơi, liền đi nơi đó chơi!"

Thẩm Thanh Tuyết nói xong, trực tiếp cúp điện thoại.

Mục Phong lần nữa đánh tới, điện thoại nhắc nhở Thẩm Thanh Tuyết đã tắt máy.

Ta đi, tiểu nha đầu này, quá ngạo kiều đi, ngay cả điện thoại cũng cho tắt máy!

Mục Phong đành phải đã thông tiểu yêu điện thoại.

Tiểu yêu cũng không ngủ, ngay tại xem Anime đầu.

Tiểu yêu xem xét là Mục Phong điện thoại, không đợi Mục Phong mở miệng, lập tức kêu lên: "Mục Phong, ngươi cái này đầu heo, ngươi còn sống a? Trong lòng ngươi còn có hay không chúng ta a? Nhiều ngày như vậy chạy đi chỗ nào chết rồi? Hiện tại, ta, đứng, chính là ta, ta lệnh cho ngươi, tại trong vòng hai canh giờ, nhất định phải xuất hiện tại chúng ta biệt thự phía dưới! Nếu không, ngươi về sau mình đi cho chúng ta tiểu Tuyết giải thích đi!"

Tại sao có thể bá đạo như vậy đâu?

Ra lệnh cho ta tại trong vòng hai canh giờ nhất định phải đuổi tới?

Hiện tại đã là hai giờ đồng hồ, trên đường cái ngay cả cái xe taxi khả năng liền đánh không tới.

Nếu là mở Hồng Liên đường hồ trở về, ngày mai Hồng Liên cũng có tiệc rượu, mình cũng muốn dùng xe.

Lại nói, Mục Phong cũng không thích người khác đe dọa mình, càng không thích người khác mệnh lệnh chính mình.

Một cái tiểu ny tử, lại dám hung ác như thế ba ba ra lệnh cho ta rồi?

"Tiểu yêu, tiểu yêu, ngươi nghe ta giải thích a! ——"

Mục Phong còn muốn cho tiểu yêu giải thích một phen, sau đó nghe ngóng ngày mai Thẩm Thanh Tuyết từ hội thời gian cùng địa điểm, nhưng là tiểu yêu nha đầu này, cũng đem điện thoại trực tắt máy.

Mục Phong đành phải lần nữa gọi mỹ nữ điện thoại, mà mỹ nữ tham ăn còn tham ngủ, hiện tại đã sớm ngủ được lợn chết đồng dạng, mặc cho Mục Phong làm sao gọi, cũng là không ai nghe.

Ngoại trừ mỹ nữ cùng tiểu yêu, những người khác, tỉ như bảo an Tần ca, là không có tư cách biết Thẩm Thanh Tuyết tiệc rượu ở nơi nào loại này "Cơ mật" tin tức. Hỏi cũng là hỏi không.

Thế là, Mục Phong đành phải quyết định thật nhanh, đã thông không lò đầu điện thoại.

Không lò đầu gia hỏa này, hiện tại ngay tại một nhà KTV chơi đến này đâu.

Không lò đầu kết nối điện thoại thời điểm, Mục Phong còn nghe được một chút chạy giọng tiếng ca, còn có hai cái nữ hài tử "Đến mà đến mà" thanh âm.

Xem ra, không lò đầu gia hỏa này, hiện tại chính trái ôm phải ấp tại bảo tố ca đâu.

"Lão đại, lão đại là người sao? Nghĩ như thế nào ta rồi? Ha ha, lão đại, chúng ta ca ba, ngay tại chơi đâu, ngươi có muốn hay không đến? Ngươi muốn tới, chúng ta tự mình đến tiếp ngươi!"

Mục Phong cười nói: "Ba người các ngươi hảo hảo chơi đi. Nhưng là đừng đùa quá lâu. Sớm nghỉ ngơi một chút, bảo tồn tốt thể lực, ngày mai ba người các ngươi có nhiệm vụ!"

Không lò đầu nghe xong có nhiệm vụ, thế nhưng là cao hứng ghé gối: "Phong ca, thật có nhiệm vụ? Ngươi chờ một chút, ta trước đuổi đi những này tiểu tao đề tử, sau đó gọi lỗ trời phù hộ cùng Đường tiểu kiếm cùng một chỗ tới."

Không lò đầu thế nhưng là thông minh người, biết lão đại hạ đạt nhiệm vụ, cũng không thể khiến cái này bồi tử nữ nghe lên đi, liền trước tiên đem các nàng đuổi đi.

Nửa phút về sau, lỗ trời phù hộ cùng Đường tiểu kiếm, bắt đầu ở trong điện thoại cùng kêu lên hướng Mục Phong vấn an.

Mục Phong háng giọng một cái, mới nói ra: "Các ngươi ca ba, ngày mai nhiệm vụ chính là âm thầm đi bảo hộ khuynh thành quốc tế tổng giám đốc Thẩm Thanh Tuyết, bởi vì tiểu Tuyết ngày mai có cái tiệc rượu, biết sao?"

Không lò đầu mấy phần không hiểu: "Lão đại, Thẩm Thanh Tuyết chúng ta biết a, không phải liền là Trung Hải hạng nhất viện sao? Nhưng là chúng ta tại sao muốn bảo hộ nàng a? Ngươi cùng Thẩm Thanh Tuyết là bằng hữu a?"

Mục Phong đã đem ba người trở thành tiểu đệ của mình, cảm thấy không cần thiết giấu diếm thân phận của mình, liền đem mình đã là Thẩm Thanh Tuyết cận vệ sự tình, nói cho ba người.

Ba người nghe xong, tất cả đều nói: "Trâu trâu trâu! Lão đại của chúng ta thế mà còn là Thẩm Thanh Tuyết cận vệ!"

Không lò đầu còn hứa hẹn: "Lão đại, đã có như thế cái quan hệ, ngươi cứ yên tâm đi, ngày mai chúng ta mang theo các tiểu đệ, âm thầm bảo hộ Thẩm đại tiểu thư là được! Bất quá, ngày mai đại tiểu thư tiệc rượu chỗ thời

gian cùng địa điểm, trước cho chúng ta nói một chút chứ sao."

Mà Mục Phong, nói mình cũng không biết.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Ta cùng với nàng rất quen thuộc

Bàng Đại Đầu nghe Mục Phong cũng không biết Thẩm đại tiểu thư hôm nay từ hội thời gian cụ thể cùng địa điểm, đành phải nói với Mục Phong: "Lão đại, không có thời gian cùng địa phương, cũng không phải việc khó. Chúng ta đợi chút nữa liền tiến đến cấm tú bên trong, sau đó âm thầm chờ lấy đại tiểu thư. Sau đó, nàng đi đâu, chúng ta liền theo đi đâu."

Mục Phong cảm thấy cái này biện pháp dần là hơi vụng về ngốc nghếch một chút, nhưng là coi như thực dụng, liền đồng ý.

Mục Phong cúp điện thoại, trở về lại ngủ một hồi.

Buổi sáng sáu giờ, Mục Phong chuông điện thoại di động vang lên.

Là Liễu Như Yên đánh tới.

Liễu Như Yên xồm giồng xương ăn hồn nói ra: "Mục Phong sao, rồi giường không có! Thế nhưng là đáp ứng người ta muốn đi một cái từ thiện từ hội! Hiện tại, người ở đâu a? Người có hay không xe a, người có xe, ta liền không mở!"

Mục Phong bật thốt lên: "Ta nghèo, mua không nổi bốn cái bánh xe đầy đất chạy xe con! Hiện tại ta tại quán bar một con đường, người vẫn là lái xe tới đón ta đi!"

Liễu Như Yên không khỏi có mấy phần oán trách: "Hừ, người cái tên này, làm sao lẫn vào a, ngay cả chiếc xe con cũng không có? Bất quá ta cũng không có, ta đành phải đi cho ta mượn ca xe con chơi một ngày. Tốt a, người liền chờ xem, ta đợi chút nữa liền đến!"

Mục Phong cúp điện thoại, mắt buồn ngủ mê ly Hồng Liên lại vào.

Hồng Liên chỉ mặc một kiện rộng rãi áo ngủ, hở ra đường cong bị như ẩn như hiện vẻ ra, cũng là mười phần mê người.

Lại thêm phía dưới mặc chính là tất lụa ống dài, gợi cảm cảm giác lại nồng đậm mấy phần.

Hồng Liên xẹp xẹp miệng: "Liễu Như Yên lại điện thoại cho người rồi? Mục

Phong tiên sinh thật sự là điểm phúc không cạn a!"

Hồng Liên nói xong, ngồi vào trước bàn trang điểm, bắt đầu rửa mặt, sau đó ngồi xuống về lòng máy họa mắt, xoa môi bôi phấn.

Mục Phong mặc một thân trắng âu phục màu đen, còn đánh lên nơ, mới úp sấp

Hồng Liên sau lưng, chiếu lên tấm gương tới.

Hồng Liên có chút tức giận: "Lăn đi! Chúng ta không có vợ chồng tướng, chớ cùng ta cùng một chỗ soi gương! Mỹ nữ của người bác sĩ đang tìm người đó, người còn không sớm một chút đi."

Mục Phong xoa xoa Hồng Liên xồm giồng vai, nói: "Hồng Liên, đừng tức giận dơ dơ! Người hôm nay tiệc rượu, thời gian cùng địa điểm ở nơi nào a? Ta buổi chiều sẽ đứng giờ đi người nơi đó đi một vòng."

Nào biết, Hồng Liên cũng không cảm kích: "Lăn đi, không thể trả lời!"

Cũng chính là lúc này, Mục Phong điện thoại lại vang lên.

Xem xét, là Liễu Như Yên đánh tới.

Mục Phong biết cô gái nhỏ này khả năng đã đến, liền lần nữa kiên nhẫn hỏi thăm Hồng Liên từ hội thời gian cùng địa phương.

"Mục Phong, mau đi đi! Tứ Hải Bang mặc dù đã bị Huyết Lang Bang tiêu diệt.

Nhưng là, ta cái này Tứ Hải Bang nữ nhi còn chưa có chết đâu. Ta đây, cũng có hơn mấy trăm tiểu đệ. Đi từ hội thời điểm, ta mang lên một chút có thể đánh tiểu đệ là được! Người đi đi, hảo hảo cùng người Liễu Như Yên chơi đi, ta không cần người bảo hộ."

Hồng Liên kiên quyết như thế, Mục Phong cũng không nói thêm gì nữa, xong

Hồng Liên khoát khoát tay, nói: "Đợi chút nữa thay ta hướng Tiểu Nhu cùng Lý Giai nói một tiếng, mời bọn họ tha thứ cho ta đi không từ giả."

Mục Phong nói xong, đi ra Hồng Liên quán bar, lập tức thấy được một cỗ mới tinh "Trung Hải hiện đại" .

Trung Hải hiện đại, là Trung Hải tự chế xe con, tại Trung Hải hay là vô cùng nổi danh.

Loại này màu đỏ khoản hình Trung Hải hiện đại, nói ít cũng muốn 15 vạn tả hữu.

Mặc dù không đuổi kịp Audi, bảo mã những cái kia, nhưng là xe này, vẫn là rất tốt.

Mà Liễu Như Yên, cũng không phải người nghèo.

Liễu Như Yên thế nhưng là Trung Hải Đệ Nhất Bệnh Viện nổi danh mỹ nữ bác sĩ, một năm tiền lương liền đem gần trăm vạn, mua chiếc Audi cái gì, kỳ thật cũng là việc rất nhỏ.

Chỉ là, Liễu Như Yên cô gái nhỏ này, cùng mỹ nữ khác không giống, không phải mười phần si mê xe sang trọng.

Ở trong mắt Liễu Như Yên, xe chỉ cần đẹp mắt, là được rồi, quan hấn có phải hay không hàng hiệu xe sang trọng đâu.

Mục Phong ngồi xuống Trung Hải hiện đại phía trên, Liễu Như Yên mới hứng thú bưng bưng cho Mục Phong tới một cái cách không hôn gió: "Ừm, Mục Phong, còn tính là cái đàn ông, quả nhiên không có cho ta leo cây, chúng ta đi thôi!"

Trung Hải hiện đại chậm rãi mở ra quán bar một con đường, khí đô đô Hồng Liên mới đi ra khỏi quán bar, yên lặng nhìn xem xe rồi đi.

"Ừm, quên đi thôi! Ta Hồng Liên xác thực không xứng với Phong ca!"

Hồng Liên bản thân an ủi một câu, sau đó về tới quán bar, chuẩn bị gọi hứa Tiểu Nhu cùng Lý Giai, cùng một chỗ ăn điểm tâm.

Trung Hải hiện đại bên trong, Liễu Như Yên rất có hào hứng lái xe hơi, nói:

"Mục Phong, xe ta đây, còn có thể á? Xe này là ca ca của ta vừa mua xe mới, kết quả hần mình còn không có mở mấy ngày đâu, liền bị ta mở ra hỏng gió!"

"Ừm, còn có thể á!"

Mục Phong trong lúc nói chuyện, bắt đầu đánh giá đến Liễu Như Yên tới.

Tại Trung Hải Đệ Nhất Bệnh Viện thời điểm, Liễu Như Yên thế nhưng là ăn mặc đồng phục.

Hôm nay, Liễu Như Yên bên trên mặc một bộ đen nhánh khảm ngân sắc sáng bảo châu hờ eo ngắn áo da, bên trong bộ một kiện màu đen nhánh ngắn tay.

Hở ra chỗ, giữ lại một khối chói sáng tinh hình đồ án. Cái này lượng tinh phía trên, chăm chăm đầy nhỏ vụn sáng tinh thạch.

Gài bẫy ngắn quần da, đôi chân dài mặc màu đen nhánh lưới đánh cá văn tất lụa ống dài, chân đạp màu đen nhánh trông rộng mang phán giày cao gót.

Màu đen, là vĩnh viễn không quá hạn nhan sắc.

Liễu Như Yên mặc như thế một thân chủ cần quét băng đảng sắc một quần áo, cũng là lộ ra mười phần vũ mị, mê người lại không mất khí quyền.

Mục Phong không biết là, Liễu Như Yên xưa nay mặc nhiều trắng nõn sắc thiên sứ chế phục, không đi làm thời điểm, liền thích mặc mang quần áo màu đen.

Một loại nhan sắc mặc lâu, sẽ cảm thấy tâm phiền. Thay đổi phong cách, cũng là điều tiết thể xác tinh thần một loại phương pháp.

Liễu Như Yên trước kia mặc đồng phục thời điểm, mặc dù toàn thân đường cong cũng có thể phác họa ra đến, nhưng là không phải như vậy rõ ràng.

Hôm nay mặc quần áo thoải mái, toàn thân đường cong, liền triệt để phác hoạ ra tới, mười phần mê người.

Mà lại, kia hai đồng, tựa hồ so mặc đồng phục thời điểm, nhìn lớn một vòng.

Cũng chính là lúc này, Bằng Đại Đầu cho Mục Phong gọi điện thoại tới: "Lão đại, chúng ta ngay tại cấm tú biển trang bên ngoài nằm vùng đâu. Hiện tại chúng ta nhìn thấy Thẩm đại tiểu thư lái một chiếc Lamborghini ra."

Mục Phong nói: "Đúng, kia Lamborghini chính là đại tiểu thư chuyên đặc biệt! Các người cùng tốt chính là."

"Lão đại, yên tâm đi! Chúng ta coi như đánh bạc tính mệnh, cũng sẽ cam đoan đại tiểu thư an toàn!" Bằng Đại Đầu nói xong, cúp điện thoại.

Liễu Như Yên nghe được Mục Phong nói cái gì Lamborghini, vẫn cảm giác mình mặt mũi có chút khó xử, nói: "Mục Phong, cái nào đại tiểu thư có Lamborghini a? Mẹ nó thổ hào a!"

Liễu Như Yên chính là Liễu Như Yên, đừng nhìn là y giới tính anh, nhưng là tính cách nhưng nam nhưng nữ. Khó chịu thời điểm, miệng đầy lời thô tục, cũng là chuyện thường.

Mục Phong cười nói: "Ta nói đại tiểu thư, thế nhưng là Thẩm Thanh Tuyết. Thẩm Thanh Tuyết tiểu ny tử kia, xe sang trọng nhiều nữa đâu, thích nhất chính là một cỗ Lamborghini. Mỗi lần đến đặc biệt nồng đậm thời điểm, nàng mới có thể mở chiếc kia Lamborghini!"

Liễu Như Yên nghe xong liền ngây ngẩn cả người: "Mục Phong, người còn nhận biết cái kia Khuynh Thành Quốc Tế tổng giám đốc Thẩm Thanh Tuyết?"

Kia Thẩm Thanh Tuyết, thế nhưng là cái dấu hiệu ngạo kiều mỹ nữ a, ngay cả lão nương gặp đều có mấy phần thích."

Mục Phong gật đầu, rất bình tĩnh nói ra: "Đúng vậy, ta cùng Thẩm Thanh Tuyết, rất quen thuộc đâu!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cự Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Trung Hải quần anh hợp thành ba hợp

Liễu Như Yên ghét nhất Mục Phong bộ này bình tĩnh như nước đáng về.

Thẩm Thanh Tuyết, đây chính là có chút kiến thức người, đều biết đại nhân vật.

Vô số người muốn gặp nàng một lần cũng khó khăn.

Mà Mục Phong, thế mà cùng với nàng rất quen. Cùng Thẩm Thanh Tuyết rất quen người, bình thường nâng lên Thẩm Thanh Tuyết thời điểm, đều sẽ có mấy phần kích động. Thế nhưng là Mục Phong hết lần này tới lần khác bình tĩnh như vậy.

Thật không biết gia hỏa này đến cùng là thế nào một người! Liễu Như Yên nghĩ như vậy.

Về sau, Liễu Như Yên vẫn có chút lo lắng: "Mục Phong a, nghe nói có mặt lần này từ thiện từ hội, tất cả đều là Trung Hải đại nhân vật đâu. Những người kia, già thích khoe khoang, nhất định mở ra xe sang trọng đi. Lão nương xe này, mặc dù không có trở ngại, nhưng là trong mắt bọn hắn, khẳng định là một đồng rác rưởi! Người nói, bọn hắn đợi chút nữa có thể hay không chế giễu lão nương a?"

Nghe Liễu Như Yên mở miệng một tiếng lão nương tự xưng mình, rất có vài phần mạnh mẽ phong vị, để Mục Phong cảm thấy nữ nhân này cũng có mấy phần đáng yêu.

Mục Phong cười nói: "Chúng ta lần này, là đi tham gia một cái từ thiện tiệc rượu, không phải đi tham gia xe sang trọng tranh tài, sợ cái gì? Lại nói, có xe sang trọng thì ngon à nha? Liền nói kia Lamborghini, ca có thể mua 10 chiếc! Còn có, ai dám chế giễu xe của người cấp bậc thấp, nhìn ta không sửa chữa hắn!"

Liễu Như Yên gặp Mục Phong trong khi nói chuyện, tràn đầy ngan hán hương vị, cười nói:

"Mục Phong, khoan hãy nói, lão nương thật đúng là đối người có hảo cảm! Đúng vậy nha, chúng ta là đi tham gia từ thiện tiệc rượu, đến lúc đó nói không chừng còn muốn đi quyền tiền lưu trình! Những cái kia lái hào xe, đến lúc đó không nhiều quyền ra mấy chục vạn, sợ là mình cho mình đánh mất a?"

Mục Phong cảm giác cùng Liễu Như Yên rất có tiếng nói chung, cười nói: "Là đâu! Người coi như thông minh á! Mở cấp thấp một điểm xe, đợi chút nữa đi, coi như chỉ quyền một hai vạn, cũng không có người nói người. Những cái kia lái lên ngàn vạn xe sang trọng gia hỏa, nếu là chỉ quyền mấy vạn, liền bị người khác cười nhạo!"

"Đừng rồi! Nhìn như vậy đến, vẫn là lão nương ta đủ thông minh!"

Liễu Như Yên nói chuyện phiếm trò chuyện cao hứng, lái xe cũng tới hào hứng, mở nhưng thuận tay, đua xe tốc độ cũng đột nhiên ở giữa thêm đến đường cao tốc có hạn chế cao nhất tốc độ.

Sau một lát, Mục Phong hỏi thăm kia từ thiện tiệc rượu đến cùng ở nơi nào, chừng nào thì bắt đầu.

Liễu Như Yên chỉ lo nhìn đường, bật thốt lên: "Lão nương bên trái trong túi quần, có một trương danh thiếp, phía trên có trận này từ thiện từ hội cụ thể giới thiệu, chính người cầm đi xem đi!"

Bên trái túi quần?

Mục Phong đành phải thân người cong lại, một tay vịn Liễu Như Yên bờ eo thon, một cái tay khác vòng qua Liễu Như Yên vò đen váy, đem bàn tay đến váy da bên trái túi quần.

Cô gái nhỏ này, trong túi quần thật là ấm áp a.

Mục Phong vừa lấy ra tấm thẻ, khoe miệng giống như là đụng phải cái gì.

Cẩn thận vừa nghe, phảng phất còn có say lòng người hương vị.

Trong lúc nhất thời, Mục Phong cảm giác lỗ mũi mình nóng hừng hực, đều nhanh muốn chảy máu mũi.

"Mục Phong, người ngược lại là nhanh lên ngồi trở lại đi a! Chặn lão nương ánh mắt, đợi chút nữa ra tai nạn xe cộ, coi như phiền toái!"

Mục Phong lúc này mới ngồi về trên ghế ngồi, nhìn chằm chằm tấm danh thiếp này, thấy phía trên viết:

Trung Hải thứ 109 giới từ thiện tiệc rượu

"Cứu khốn phò nguy, thích hay làm việc thiện" là Hoa Hạ quốc truyền thống mỹ đức!

Chúng ta Trung Hải thành phố y nguyên có dạng này một đám người: Mẹ goá con cô lão nhân, nghèo khó học sinh, thất nghiệp nhân viên, bắt lực cô nhi cùng bởi vì trọng đại tật bệnh hoặc đặc thù sự cố mà lâm vào khốn cảnh đám người, bọn hắn là xã hội đại gia đình thành viên, là chúng ta huynh đệ tỷ muội, là chúng ta phụ lão hương thân!

Bọn hắn, cần gấp chúng ta phát triển mạnh sự nghiệp từ thiện, cố gắng trợ giúp những người này đi ra sinh hoạt khốn cảnh, cùng chúng ta cùng một chỗ cùng hưởng hạnh phúc mỹ mãn ngày mai!

Xét thấy Trung Hải thứ 109 giới từ thiện từ hội dày đặc thời gian đến, Trung Hải từ thiện hiệp hội thứ chín phân hội, đặc biệt Trung Hải các giới tinh anh, chung pho ba hộp sơn trang, cùng một chỗ mưu đồ Trung Hải tương lai từ thiện đại nghiệp.

Một thiên coi như có thể đánh động người từ thiện bản kiến nghị về sau, là thời gian cụ thể vân vân.

Mục Phong đọc xong bản này từ thiện bản kiến nghị, tựa hồ cảm giác nơi nào có điểm không đúng.

Mục Phong lại tỉ mỉ nghĩ lại, rốt cục tìm ra trọng điểm câu nói "Đặc biệt Trung Hải các giới tinh anh".

Ý tứ nói, lần này từ thiện tiệc rượu, cũng không phải một cái ít rượu sẽ, mà là Trung Hải các giới quần anh tụ tập ba hộp sơn trang lớn tiệc rượu.

Mục Phong nghĩ đi nghĩ lại, cũng cảm giác có mấy phần đáng sợ.

Mục Phong cũng không phải sợ Trung Hải các giới tinh anh, mà là sợ hải Thẩm Thanh Tuyết.

Nếu là Trung Hải các giới tinh anh đều sẽ tham gia lần này từ thiện hành động, như vậy,

Thẩm Thanh Tuyết như vậy nổi danh giới kinh doanh tinh anh, làm sao có thể không đi đâu?

Hôm qua Mục Phong còn tại cảm thán Hồng Liên, Thẩm Thanh Tuyết tiệc rượu, làm sao cùng Liễu Như Yên tiệc rượu trùng hợp như vậy đụng vào nhau.

Hiện tại, Mục Phong rốt cục cho ra đáp án.

Có lẽ, hôm nay Hồng Liên muốn đi cái kia tiệc rượu, cũng là cái này 109 giới từ thiện tiệc rượu.

Hoàn toàn dựa vào nhau!

Nếu là tại trong tiệc rượu, Thẩm Thanh Tuyết nhìn thấy mình cùng Liễu Như Yên xen lẫn trong cùng một chỗ, không tức giận đến khuôn mặt nhỏ đỏ lên bờ môi trắng bệch mới là lạ!

Bất quá, Mục Phong lại cảm thấy đây là một chuyện tốt.

Mục Phong đang lo mình không có phân thân pháp, đồng thời đi bảo hộ ba cái đại mỹ nữ đâu.

Hiện tại tốt, có thể là cùng một cái tiệc rượu, Mục Phong một người liền có thể đồng thời bảo hộ Thẩm Thanh Tuyết, Hồng Liên cùng Liễu Như Yên.

Chỉ là, Mục Phong về sau đến đề phòng lấy điểm, miễn cho bị Thẩm Thanh Tuyết gặp được mình cùng với Liễu Như Yên, nếu không, liền không tốt giải thích.

"Ha ha ha, A ha ha ha!"

Mục Phong không khỏi phá lên cười.

Cười đến mấy phần buồn cười, mấy phần bất đắc dĩ.

Liễu Như Yên liếc nhìn Mục Phong, không hiểu gì chỉ biết rất lợi hại, mắng: "Người cái tên này, cười ngây ngô cái gì a? Đến cùng cái nào gần lại không đúng?"

Mục Phong không giải thích, tiếp lấy cười ngây ngô, sau đó mới phun ra một câu: "Địa Cầu nguyên lai thật rất nhỏ a, địa phương nào đều có thể dựa vào nhau, thật mẹ nó có mấy phần kích thích!"

Liễu Như Yên cũng mặc kệ Mục Phong đến cùng tại phát cái gì thần kinh, chỉ là chuyên tâm lái xe.

Khoan hãy nói, quán bar một con đường, cách ba hợp sơn trang, vẫn là rất xa.

Liễu Như Yên mở hơn một giờ, mở ra Trung Hải thành phố, đi tới vùng ngoại thành, mới nhìn đến một tòa xanh ngắt hùng tráng dãy núi.

Liễu Như Yên nói cho Mục Phong, ba hợp sơn trang ngay tại kia ba hợp núi phía trên.

Ba hợp núi, lấy Thiên Địa Nhân ba hợp chỉ ý.

Ba hợp sơn trang, lấy ba hợp núi mệnh danh.

Lại mở một giờ xe, rốt cục thấy được một tòa lộ ra tao nhã mà tràn ngập hiện đại khí tức sơn trang.

Từ dưới núi nhìn lại, sơn trang phía trên, cổ điển phong vị trạch viện thế nhưng là tốp năm tốp ba, lục đục với nhau, lộng lẫy.

Chợt nhìn, cũng biết ba hợp sơn trang chiếm diện tích nhất định không nhỏ, chỉ ít tại một trăm mẫu phía trên.

Liễu Như Yên còn nói cho Mục Phong, bình thường thời điểm, cái này ba hợp sơn trang, chính là một cái tại Trung Hải rất nổi danh điểm du lịch.

Chỉ là, lần này căn cứ hành Trung Hải từ thiện tiệc rượu, ba hợp sơn trang bị Trung Hải từ thiện hiệp hội thứ chín phân hội bao hết xuống tới, hẳn không có du khách có thể vào.

Mà ba hợp sơn trang lão bản, cũng là Trung Hải phú hào trên bảng, có thể xếp vào một trăm người đứng đầu đại phú ông.

Lão bản kia, tên là: Hà Quảng Đại.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Nhỏ phóng viên

Mà cái này Hà Quảng Đại, không chỉ có là ba hộp son trang chủ nhân, vẫn là Trung Hải từ thiện hiệp hội thứ chín phân hội hội trường.

Lần này từ thiện từ hội tổng người khởi xướng cùng người chủ trì, cũng là cái này Hà Quảng Đại.

Ba hộp son trang đại môn, xây đến cùng Tam quốc thời điểm thành lâu, mười phần có khí thế.

Mục Phong hai người tới ba hộp son trang trước cổng chính trên quảng trường thời điểm, nơi này đã là người đông nghìn nghịt.

Mỗi năm một lần từ thiện tiệc rượu, đây chính là Trung Hải đại sự, không chỉ có muốn tới các giới tinh anh, còn sẽ tới không ít truyền thông, toà báo nhân viên công tác.

Nhất là các giới tinh anh, mình tới thời điểm, kiểu gì cũng sẽ mang lên mỹ mạo của mình thê tử, sau lưng sẽ còn nâng một đám bảo đảm bọn hán an toàn bảo tiêu hoặc là bảo an.

Không chỉ có là nhiều người, xe cũng rất nhiều, chỗ đậu sớm đã bị tới trước người cướp sạch.

Không xe vị người, đành phải dựa theo ba hộp son trang nhân viên công tác thủ thế dừng xe.

Một cái trang phục chính thức cách ăn mặc, miệng ngậm huyết sáo cô nương, hướng Liễu Như

Yên một trận ra hiệu, Liễu Như Yên mới dừng xe lại.

Liễu Như Yên tả hữu xem xét, bên trái ngừng lại một cỗ Porsche, bên phải ngừng lại một cỗ đại bốn, đều là xe sang trọng a, liền tự mình xe, đậu ở chỗ này, giống vị xấu cô nương đồng dạng.

Bất quá, Liễu Như Yên cũng không phải quan tâm mình mặt mũi người, cứ việc nâng tại Trung Hải, cũng là nhân vật có mặt mũi.

Liễu Như Yên cùng Mục Phong xuống xe, bên cạnh trong xe, lại chạy xuống sáu cái mặc một, trên người có hình xăm gia hỏa tới.

Sáu người này, chính là mở Porsche gia hỏa, tuổi tác không đồng nhất, tướng mạo cũng không trải qua giống nhau.

Giống nhau chính là, cái này sáu người, đều là khí điểm phách lối, vô lại mọc lan tràn.

Mục Phong nhìn cũng không nhìn bọn gia hỏa này, mang lên kính râm, mang lên trên một đỉnh tây bộ kỵ sĩ nón cao bồi.

Cái này nón cao bồi, là Liễu Như Yên trong xe đồ vật, có thể là hán ca ca đồ vật. Dù sao, xe này cũng là ca ca của nàng.

Mục Phong nhưng không có chụp mũ thói quen. Nhưng là, Mục Phong sợ bị Thẩm Thanh Tuyết gặp được, không tốt giải thích, cho nên liền đem cái này nón cao bồi cũng mang xuống xe. Mang theo mũ, đem mũ kéo thấp, là có thể che khuất mặt mũi.

Giờ phút này, một cái xấu xí người cao đại hán, vỗ một vị hai mắt sung vũ nam tử trung niên, nói: "Vương Hồ ca, nhìn, đây không phải Trung Hải Đệ Nhất Bệnh Viện đẹp nhất bác sĩ Liễu Như Yên sao?"

Vương Hồ, Vương thị thành viên gia tộc, chính là Vương Hạo Vương đại thiếu gia dưới trưởng trọng yếu nanh vuốt một trong.

Vương Hồ nuốt nước miếng, sung vũ con mắt vẫn là hiện lên sắc mị mị thần sắc, cười ha ha: "Ha ha, đây chính là Liễu Như Yên tẩu tử a! Chúng ta Vương thiếu, thế nhưng là điểm phúc không cạn a! Nếu không phải chúng ta Vương thiếu coi trọng cái này đại mỹ nữ, cái này đại mỹ nữ nhất định trốn không thoát lảo từ lòng bàn tay!"

Vương Hồ thanh âm đàm thoại, mặc dù nói nhỏ giọng, nhưng là vẫn bị Mục Phong triệt để nghe thấy được.

Liền ngay cả Liễu Như Yên, cũng nghe đến đặc biệt chói tai "Tẩu tử" hai chữ!

Liễu Như Yên trắng nõn da mặt phía trên, lập tức hiện lên một cỗ sưng đỏ.

Ba!

Mấy phần phần nộ Liễu Như Yên, đi đến Vương Hồ bên người, chính là trùng điệp một bàn tay rút tới.

Liễu Như Yên vừa đánh vừa chửi nói: "Mẹ nguoi trứng, ai là nguoi tẩu tử? Miệng cho ta đặt sạch sẽ điếm!"

Vương Hồ bị Liễu Như Yên đánh cho mặt mo đau nhức, nhưng lại không dám hoàn thủ.

Dù sao, Liễu Như Yên thế nhưng là Vương thiếu coi trọng nữ nhân, nếu là thật động cô gái nhỏ này, hán về sau không chết cũng phải tàn phế.

Thế là, Vương Hồ cố nén nộ khí, y nguyên chất đồng nộ cười không tự nhiên, cười nói: "Ai nha, tẩu tử, nguoi nguyên lai hung tàn như vậy a, cộp cái đồng dạng! Nguoi mẹ nó còn dám đánh ta? Ha ha ha, Liễu Như Yên a, nguoi cũng là Trung Hải nhân vật có mặt mũi, làm sao

giống như chúng ta, miệng đầy thô tục a?"

Một cái Vương Hồ tiểu đệ, lập tức ồn ào, quay người hướng cách đó không xa một cái ô máy quay phim toà báo người làm việc, kêu lên: "Ai, bên kia người phóng viên kia, người mau tới đây a! Nơi này có lớn tin tức! Chúng ta đẹp nhất bác sĩ Liễu Như Yên, thế mà chửi mẹ!"

Nào biết, Liễu Như Yên tịnh không để ý người khác thấy thế nào chính mình.

Liễu Như Yên cười lạnh một tiếng: "Mẹ nó, các người đều coi là lão nương là văn tinh thực nữ a? Máng chửi người tính là gì? Lão nương đánh người đáng lên báo sự kiện còn không ít đâu!"

Mục Phong nghe xong, cảm giác Liễu Như Yên có mấy phần đùa, hỏi: "Tiểu Yên, người thật bởi vì đánh người trải qua đầu đề?"

Liễu Như Yên vẫn không để ý nói ra: "Kia nói nhảm! Bất quá lão nương không quan tâm."

Người phóng viên kia, nghe nói nơi này có tin tức, lập tức chạy tới, chính là một trận thu hình lại.

Mục Phong thấy thế, đi đến cái nào phóng viên bên người, đối với hắn nhỏ giọng nói ra: "Anh em, đi thôi, đây chính là Trung Hải đẹp nhất bác sĩ, cứu người vô số, người không thể ghi chép năng, sau đó nói xấu năng!"

Người phóng viên kia, làm sao nghe Mục Phong lời nói, nhường đường: "Tránh ra, tránh ra! Mỹ nữ bác sĩ thế mà chửi bậy, đây chính là tin tức nặng ký. Có đồ có thu hình lại, toà báo một cao hứng, khẳng định ban thưởng ta hết mấy vạn!"

Nghe được, người phóng viên này, cũng chính là một cái vì tiền cái gì đều làm được người.

Mục Phong lập tức tà tà cười một tiếng, trùng điệp vỗ người phóng viên kia bả vai, một đạo lực lượng thần bí lập tức chấn động ra đi.

Về sau, Mục Phong mới tại người phóng viên kia bên tai nói: "Anh em, người quá không nghe khuyên, hiện tại, ta có thể nói cho người, người máy quay phim đã triệt để hỏng! Bao quát người một cái cỡ nhỏ camera, còn có điện thoại, cũng tất cả đều hỏng!"

Người phóng viên kia nghe xong, lập tức giật nảy mình. Làm sao trước mặt gia hỏa này, ngay cả mình trên người có cái cỡ nhỏ camera cùng điện thoại đều biết?

Bất quá, người phóng viên này lại không chịu tin tưởng mình camera đã hỏng, nói: "Tránh ra, người làm ta là ba tuổi tiểu hài a? Ta cái này camera, là Italy nhập khẩu, bỏ ra hơn 10 vạn đâu, làm sao có thể nói xấu liền xấu đâu?"

Nhưng là, người phóng viên kia lại giờ camera vỗ thời điểm, phát hiện camera bên trong đen ngòm, cái gì đều nhìn không thấy.

Người phóng viên kia mới cẩn thận kiểm tra một lần, cuối cùng được có kết luận, cái này máy quay phim xác thực đã triệt để hỏng.

Phóng viên giật mình thời khắc, lại móc ra cỡ nhỏ camera cùng điện thoại xem xét, thật tất cả đều hỏng, nhất là điện thoại, liên bình màn đều vỡ vụn.

Kia nhỏ phóng viên, phát hiện Mục Phong nói tới, lại là thật, lập tức tức giận đến mắt không chế: "Má ơi, lão tử cái này ba thứ gì, cộng lại, giá trị vượt qua 11 vạn, nhưng là bây giờ mất ráo! Xong rồi, xong rồi, ta phóng viên mộng tưởng xem như đi đến cuối cùng!"

Mất không chế nhỏ phóng viên, một trận cuồng hồng, sau đó mấy phần điên xông qua đám người, thất tha thất thểu chạy xuống tránh đi.

Vương Hồ gặp đưa tới phóng viên lộ ra ánh sáng Liễu Như Yên chửi bậy sự tình không thành công, nhưng lại không nhẫn tâm bên trong nộ khí, đi đến Liễu Như Yên Trung Hải hiện đại bên cạnh, một trận châm chọc khiêu khích: "Oa nha, tẩu tử a, người không phải Trung Hải đệ nhất mỹ nữ bác sĩ sao? Làm sao nghèo như vậy a, mở vẫn là Trung Hải hiện đại. Ta Vương Hồ mặc dù không tốt, cũng có thể mở ra một cỗ Porsche a! Tẩu tử, xem ra, người tại Trung Hải Đệ Nhất Bệnh Viện, cũng không có kiếm được tiền gì a? Được rồi, được rồi, tiền lương thấp như vậy, về sau đừng làm thầy thuốc! Tranh thủ thời gian gả cho ta nhóm Vương thiếu, về sau có là xe sang trọng!"

Liễu Như Yên tức giận đến đỏ bừng cả khuôn mặt, cời một con giày cao gót, liền hướng Vương Hồ mặt mo đập tới.

Về sau, Liễu Như Yên mới hai tay chống nạnh, mấy phần mạnh mẽ nãy: "Lão nương làm nghề y, chỉ vì chăm sóc người bị thương, không màng tiền tài cùng danh lợi! Lại nói, một cỗ Porsche không tầm thường sao? Lão nương nếu là muốn mua, một hơi có thể mua 10 chiếc Porsche! Còn có, ai là các người tẩu tử! Lão nương người mới là chị dâu của người đâu!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 84: Vương Hồ vào tù

Liễu Như Yên bay ra giày cao gót, công bằng, lại đập trúng Vương Hồ da mặt, tại Vương Hồ da mặt phía trên, đâm thủng một cái nho nhỏ rãnh máu.

"Mẹ trúng! Tiểu lăng hóa, muốn chết a!" Vương Hồ sau lưng một tiểu đệ mắng trách móc.

Vương Hồ sờ một cái máu trên mặt rãnh, đau đến trong lòng lửa giận bùng bùng.

Làm đã quen Thiên Vương lão tử Vương Hồ, khi nào bị người khác như thế nhục nhã qua.

Vương Hồ thật muốn bóp chết Liễu Như Yên được rồi, thế nhưng là làm phiền Vương thiếu mặt mũi, là thế nào cũng không dám xuất thủ.

Thế là, Vương Hồ đem trong lòng mình nộ khí, áp đặt tại vừa rồi chửi rửa cái này tiểu đệ trên thân.

Vương Hồ đập mạnh mình tiểu đệ mấy cước, quát: "Vương thiếu nữ nhân, ngươi cũng dám mắng, tin hay không lão tử chặt ngươi?"

Vậy tiểu đệ, không biết là cái nào cổ nước phát, đành phải biệt khuất nói ra: "Vương ca, ngươi không đập nằng, đánh ta làm cái gì a?"

Vương Hồ cảm thấy hôm nay đi ra ngoài bất lợi, mười phần mất mặt, chuẩn bị rời đi, nói: "Đi đi đi, chúng ta trước cùng Vương thiếu nói một chút đi, đợi chút nữa lại đến tìm bọn hán tính sổ sách."

Thế nhưng là, Mục Phong làm sao có thể để bọn hán cứ như vậy rời đi.

Chỉ cần là Vương thiếu người, hôm nay gặp được Mục Phong, sẽ phải xui xẻo.

Coi như không phải Vương thiếu người, vừa rồi như thế trêu cợt cùng nhục mạ Liễu Như Yên, bọn hán cũng là muốn trả giá thật lớn.

Mục Phong lóe lên, nhặt lên Liễu Như Yên cỡi con kia giày cao gót, nói: "Các ngươi sáu cái, bây giờ nghĩ đi a?"

Nguyên bản, cái này sáu người, chỉ coi Mục Phong là Liễu Như Yên một cái bảo tiêu, cũng không có quá mức để ý hán.

Hiện tại, Mục Phong thế mà chủ động tới chặn đường bọn hán, bọn hán cũng liền không khách khí, tất cả đều nắm chặt nắm đấm.

Vương Hồ đang lo tìm không thấy trút giận người, quát: "Lão tử muốn đi, ngươi còn có thể ngăn lại ta Vương Hồ không?"

Mục Phong thường thức mấy lần Liễu Như Yên giày cao gót, cười nói: "Ta đây, cùng ngươi khác biệt, các ngươi khó chịu thời điểm, liền chỉ biết mắng chửi người! Mà ta đây, khó chịu thời điểm, không thích mắng chửi người, nhưng lại thích đánh người!"

Vương Hồ nghe xong, cười đến sung vũ con mắt lóe ra nước mắt: "Ha ha ha, các ngươi đã nghe chưa, cái này Liễu Như Yên tiểu tùy tùng, lại còn nói muốn đánh ta? A ha ha ha, muốn đánh ta? Ngươi đủ tư cách sao? Tại Trung Hải, còn không người không dám cho Vương gia chúng ta người mặt mũi!"

Một cái Vương Hồ tiểu đệ gọi to: "Đúng đấy, cũng không hỏi thăm một chút, Vương gia chúng ta thế nhưng là Trung Hải đệ nhất gia tộc, ngươi mẹ nó _____"

Cái này tiểu đệ còn chưa nói xong, "Phản phật" một tiếng, bay tứ tung một cước lập tức đem cái này tiểu đệ đập bay. Cái này tiểu đệ thân thể, chỗ nào trải qua được Mục Phong một cước này, bay tứ tung mà lên, trực tiếp đâm vào bọn hán Porsche cửa sổ xe phía trên, còn đem xe cửa sổ triệt để chấn vỡ. Thân thể cũng nằm ở Porsche bên trong, cuộn mình thành một đoàn.

"Ngựa tề! Ngươi thật đúng là dám đánh chúng ta người của Vương gia?" Vương Hồ khiếp sợ nói.

Mục Phong xuất thủ, không chỉ có để Vương Hồ năm người rất là chấn kinh, liền ngay cả

Liễu Như Yên cũng có chút lo lắng.

Liễu Như Yên một chân không xỏ giày, đành phải một chân nhảy tới, nói: "Mục Phong, được rồi, bọn hán là Vương gia chó săn, chúng ta tạm thời đừng chọc bọn hán!"

"Cái gì, ngươi chính là Mục Phong?" Vương Hồ năm người trăm miệng một lời hỏi.

Trước mấy ngày, Vương gia cùng Huyết Lang Bang người, nhưng tại bàn bạc làm sao diệt trừ Mục Phong. Làm Vương gia trọng yếu nanh vuốt một trong Vương Hồ, đương nhiên biết Mục Phong đại danh.

Chỉ là, Vương Hồ chưa từng thấy qua Mục Phong.

Giờ phút này mình bạch trước mặt cái này đề ép mũi gia hỏa, thế mà chính là Mục Phong, thế nhưng là để năm người đều cảm giác có chút run chân.

Dù sao, Vương Hồ mấy cái, thế nhưng là nghe nói qua Mục Phong đem quốc tế quyền vương cùng xuất ngũ lính đặc chủng trực tiếp đánh phế chuyện kinh khủng.

Bốn cái tiểu đệ, nghe Mục Phong danh tự, thế nhưng là như là gặp ma, nhanh chân liền chạy!

Mục Phong gọi Liễu Như Yên trước dựa vào xe đứng vững, mới cười lạnh một tiếng: "Mẹ trứng, không phải mới vừa phách lối rất sao? Nghe ca ca danh hào, liền dọa đến tè ra quần rồi? Muốn chạy? Đã chậm! Ca ca xưa nay không mang thù, có thù nhất định phải tại chỗ báo!"

Mục Phong nói xong, hóa thành một đạo tàn ảnh, trong nháy mắt muốn chạy bốn cái tiểu đệ tất cả đều oanh té xuống đất, là miệng sùi bọt mép.

Về sau, Mục Phong cầm giày cao gót, đi tới Vương Hồ bên người.

Mục Phong vừa nghiêng đầu, hướng Liễu Như Yên dò hỏi: "Tiểu Yên, ngươi biết ta vì cái gì thích mặc giày cao gót nữ nhân sao?"

"Gọi cảm thôi!" Liễu Như Yên hỏi đáp.

Mục Phong lắc đầu: "Ngươi sai! Ca sở dĩ thích mặc giày cao gót nữ nhân, là bởi vì không có vũ khí thời điểm, có thể cầm giày cao gót của nữ nhân rút người! Ha ha, Tiểu Yên a, ta nhìn ngươi cái này giày cao gót liền rất tốt, gót giày phía dưới còn dán một trương sắt lá, rút người nhất định rất thoải mái!"

"Ngựa tề! Ngươi dám cầm giày cao gót quá ta? Lão tử cho ngươi thêm nói một lần, ta thế nhưng là người của Vương gia! Đắc tội Vương gia chúng ta người, ngươi sẽ chết không yên lành!" Vương Hồ vừa nói vừa lui.

Mục Phong vọt mạnh hai bước, một thanh nắm chặt Vương Hồ, cười nói: "Ta biết ngươi là Trung Hải đệ nhất đại gia tộc người của Vương gia! Chính là bởi vì ngươi là người của

Wương gia, ta càng phải quát ngươi đâu!"

Ba ba ba!

Mục Phong cầm giày cao gót mũi giày, chuyên cầm giày cao gót gót giày quát lấy Vương Hồ mặt mo, lập tức quát lấy Vương Hồ trên đầu trên mặt lên vô số máu bao cùng rãnh máu.

"Vương Hồ, vừa rồi mắng thoải mái không? Hiện tại tiếp tục mắng a!" Mục Phong quát.

Đau đến kém chút đã hôn mê Vương Hồ, cầu xin tha thứ: "Mục Phong, van cầu ngươi tha cho ta đi, ta cũng không dám lại mắng Liễu Như Yên!"

"Cầu xin tha thứ? Lúc trước không phải trang bức đến kịch liệt sao? Không muốn trang bức không thành phản cầu xin tha thứ? Tha ngươi, tha cho ngươi lão mẫu a!"

Mục Phong nói xong, lại là mấy chục giày cao gót kéo xuống.

Về sau, Mục Phong rút cục giải khí, đem giày cao gót gót giày trên người Vương Hồ xoa xoa, mới còn đưa Liễu Như Yên.

Liễu Như Yên tranh thủ thời gian mở cửa xe, xuất ra một bình nước hoa, phun ra phun giày cao gót của mình, mới mặc vào.

Liễu Như Yên miệng nhỏ một phát, cười nói: "Mục Phong a, ngươi cái tên này, thì ra là thế bạo, lực a? Ngươi thật không sợ Vương gia sao? Bất quá lão nương thích!"

Mục Phong đốt lên một cây Tiểu Yên, vui mừng mà nói: "Thế giới này, kỳ thật vẫn là nắm đám mới có thể giải quyết hết thảy! Vương gia? Vương gia trong mắt ta, ngay cả sâu kiến cũng không bằng!"

Mục Phong vừa rồi trận chiến đấu này, đương nhiên đưa tới không ít người chú ý.

Vô số truyền thông cùng toà báo nhân viên công tác, thậm chí nhân viên cảnh vụ, đều đang hướng về nơi này đi tới.

Mục Phong lôi kéo Liễu Như Yên, nói: "Đi mau a! Ngươi còn phải đợi lấy người khác tới đập chúng ta bắt chúng ta a!"

Mục Phong cùng Liễu Như Yên, vừa rồi đi bãi đỗ xe không đến một phút, Viên Bình mang theo một đội nhân mã chạy tới nơi này.

Viên Bình đã không nhận ra sung giống như đầu heo Vương Hồ.

Thăng đến Viên Bình nghiên cứu thật lâu, mới xông phóng viên bằng hữu nói ra: "Ha ha ha, ta đã biết, cái này nằm xuống gia hỏa, chính là trọng phạm Vương Hồ! Cái này Vương Hồ, ba năm trước đây dính líu cướp bóc, hai năm trước dính líu buôn lậu, nửa năm trước còn chà đạp một cái hoa quý thiếu nữ! Hắn tội ác ngập trời, chúng ta đang lo bắt không được hắn đâu, không muốn hắn Vương Hồ cũng có hôm nay, thế mà mình nằm ở chỗ này chờ chúng ta tới bắt!"

Rắc rắc rắc!

Phóng viên một trận hiện trường quay chụp.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Rolls-Royce

Viên Bình gặp những ký giả này thế mà khai mạc, lập tức phát ra một chuỗi vệt đực âm thanh: "Ai ai ai, không có lệnh của ta, ai bảo các người đập! Đập, tranh thủ thời gian mình tiêu hủy!"

Viên Bình nói xong, một đội nhân mã lập tức xua tán đi người vây xem, còn gọi những ký giả kia nhất định phải xóa bỏ đã vô xuống hiện trường thu hình lại cùng ảnh chụp.

Hào hứng Viên Bình, âm thầm vui mừng mà nói: "Ha ha, không tệ a, hôm nay vừa ra khỏi cửa, liền bắt được một tên trọng phạm, thế nhưng là một cái công lớn, nói không chừng an bình sẽ cho ta thăng chức úc!"

Về sau, Viên Bình vẫy tay một cái, cao giọng nói: "Người tới, đem những này gia hỏa, toàn diện cho ta áp đi!"

Mục Phong cùng Liễu Như Yên đi trong chốc lát, đi tới ba hộp sơn trang trước cổng chính.

Giờ phút này, vô số người chính vây tại một chỗ, nhìn xiếc khi, không ngừng người chen chen ta, ta chen chen người.

Liễu Như Yên kéo Mục Phong tay, nói: "Mục Phong, cũng không biết bọn gia hỏa này đang quan sát cái gì, nếu không chúng ta cũng đi qua nhìn một chút?"

Mục Phong không cần nhìn, cũng biết phía trước ngừng lại một cỗ Lao Tử Lao Tử, Lao Tử Lao Tử trên mui xe, còn đứng lấy một người.

Người kia, một thân hàng hiệu, âu phục cách lĩnh, đáng tiếc chính là mọc ra một khuôn mặt ngựa, tướng mạo mười phần không hài hòa.

Người kia, trong tay còn cầm một bình 82 năm Italy rượu đỏ, chính đặc ý bày biện các loại lạnh lùng tạo hình.

"Tốt a, chúng ta cũng đi nhìn xem!" Mục Phong hỏi đáp.

Vừa chen vào đám người thời điểm, liền nghe đến một đám tiểu thanh niên hô to: "Vương thiếu, nam thần!"

"Vương thiếu, nam thần!" tiếng hô khẩu hiệu, còn mười phần chính tề, vang độ cũng rất cao, giống như núi thò.

Không mặc ít rất mốt mỹ thiếu nữ, còn điểm lấy chân, tề thanh nói: "Vương thiếu, ta yêu người!"

Liễu Như Yên minh bạch, mọi người vây xem, nguyên lai chính là Vương thiếu.

Đừng nhìn Trung Hải vô số mỹ thiếu nữ mê luyến lấy Vương thiếu, bởi vì Vương thiếu có tiền, gia đại nghiệp đại, nhưng là Liễu Như Yên mười phần chán ghét gia hỏa này.

Liễu Như Yên tranh thủ thời gian kéo lại Mục Phong, nói: "Mục Phong, nguyên lai mọi người vây xem chính là Vương thiếu tên rác rưởi kia! Được rồi, có gì đáng xem? Ta xem hấn quả muốn nôn, chúng ta vẫn là đi đi!"

Liễu Như Yên sợ Vương thiếu phát hiện mình, mình bị hấn trên cột một phen, trên mặt không dễ nhìn không nói, còn có thể bị Vương thiếu người khổng chế tự do.

Mục Phong còn không có gặp qua Vương thiếu đâu, lần này là lần thứ nhất đánh đối mặt.

Vương thiếu, Mục Phong là sớm muộn giết hấn.

Hiện tại liền muốn gặp mặt, làm sao lại có thể rời đi đâu.

Thế là, Mục Phong cười nói: "Tiểu Yên, đừng sợ, có ca ở đây! Chúng ta bây giờ liền đi nhìn xem, cái này Vương thiếu đến cùng có bao nhiêu xấu tặc

thiên!"

Liều Như Yên vẫn kiên trì nói: "Mục Phong, được rồi, chúng ta không đi! Lúc trước chúng ta liền đánh Vương thiếu chân chó, đã đắc tội hần. Đợi chút nữa gặp mặt, chúng ta khẳng định không có quả ngon để ăn!"

"Sợ hần cái gì! Tiểu Yên, đừng sợ, chúng ta lệch đi sửa chữa hần một phen!"

Mục Phong nói xong, kéo lấy Liều Như Yên liền đi.

"Mượn qua, mượn qua! Đã nói mượn qua, nếu là ai không cho, giẫm lên tên của các nguoi bài giấy da, ca ca tổng thể không phụ trách!"

Mục Phong một bên chen chúc, một bên cao nhurong.

Khoan hãy nói, Mục Phong một trận này chen chúc, thật giẫm lên vô số người giày, thậm chí giẫm rơi mất một cái mỹ thiếu nữ giày cao gót.

"Ngựa tề, nguoi chuyện này kỳ sị, muốn chết a!" Một cái tiểu thanh niên chửi rủa.

Mục Phong cũng không trả lời, chỉ là dựng thẳng lên hai cây đầu ngón tay, phi tốc một điểm kia tiểu thanh niên huyết Đan Trung, kia tiểu thanh niên lập tức ngã chổng vó xuống.

"Chen em gái nguoi a, giẫm rơi cô nải nải giày cao gót!" Một cái mỹ thiếu nữ cả giận nói.

Mục Phong gặp cái này tiểu muội muội coi như đáng đáp qua loa, nhếch miệng vui lên:

"Nguoi chính là em gái ta a, đuổi theo nguoi có lỗi sao? !"

Thiếu nữ kia cảm giác rất im lặng, đỏ mặt, mắng một tiếng "Hỗn đản", tranh thủ thời gian khí đô đô đi xa một điểm.

Đình lấy rất khó ngửi người mùi mồ hôi, Mục Phong cùng Liều Như Yên, rút cục đẩy ra ba hàng đầu trong đám người.

Đến nơi này, cái gì đều có thể xem cho rõ ràng, Mục Phong tạm thời không muốn đi tới.

Giờ phút này, màu xanh đậm một chiếc Rolls-Royce bên trong, phát hình người da đen Heavy Metal Rock âm nhạc.

Mà Vương thiếu, tại Rolls-Royce trên mũ xe, vạch lên vũ trụ bước, còn một bên uống mấy ngụm rượu đỏ, một bên cho người ta bày đến mấy này hôn gió.

Liều Như Yên xem xét, lập tức cảm thấy buồn nôn, nói: "Mục Phong, nguoi nhìn, cái này Vương thiếu, không phải liền là cái phú nhị đại, khiến cho mình giống như là cái đại minh tinh, quá kiêu căng, thật là buồn nôn, lão nương thật có một loại muốn đánh hần xúc động!"

Mục Phong dán tại Liều Như Yên lỗ tai nói ra: "Đừng nóng vội, nghĩ đánh hần, có rất nhiều cơ hội!"

Giờ phút này, Vương thiếu một tiểu đệ, đứng ở Rolls-Royce trên mũ xe, chỉ vào Vương thiếu, nói: "Trung Hải các giới tinh anh, hôm nay các nguoi may mắn gặp được chúng ta Vương thiếu chân diện mục, thể nhưng là vinh hạnh của các nguoi a!"

Ào ào ào!

Vương thiếu phát sốt phần nhóm, nâng lên tiếng vỗ tay tới.

Vương thiếu tiểu đệ, ra hiệu mọi người im lặng, về sau nói tiếp: "Hôm nay, các nguoi nói chúng ta Vương thiếu có đẹp trai hay không a?"

"Đẹp trai!"

Đám người cùng kêu lên trả lời.

Liều Như Yên lại che miệng lại, chỉ muốn làm nôn.

Vậy tiểu đệ gặp mọi người rất phối hợp, nói tiếp: "Đã chúng ta Vương thiếu đẹp trai như vậy, các nguoi có muốn hay không hần trở thành các nguoi lão công a? Nghĩ cùng ta cùng một chỗ hô 'Lão công' !"

"Lão công, ta yêu nguoi!" Vô số một nữ hài tử, cùng kêu lên hô to lên.

Rolls-Royce bên trên Vương thiếu, giờ phút này uống một ngụm rượu đỏ, cảm thấy mình cái này tiểu đệ đoạt danh tiếng của mình, nói: "Đi xuống đi nguoi!"

Về sau, Vương thiếu một cước đem tiểu đệ của mình đạp hạ Rolls-Royce.

Ngay sau đó, Vương thiếu theo sóng động Rock n' Roll tiết tấu, run run người, cao giọng nói:

"Thân môn, các người biết ta cái này vừa mua xe sang trọng là nhãn hiệu gì không?"

"Không biết!" Có người cao nhượng.

"Ta biết là Rolls-Royce!" Có kiến thức người, nói ra cái này xe sang trọng bằng hiệu.

Vương thiếu gật gù đầu, cao giọng nói: "Không sai, ta chiếc này xe sang trọng chính là Lao Tử Lao Tử! Trong chúng ta biển, đến bây giờ, liền ta có một cỗ Lao Tử Lao Tử! Cái này Rolls-Royce, thế nhưng là vừa ra kiểu mới, xem như trên thế giới quý nhất xe sang trọng một trong, thế nhưng là bỏ ra ta hơn 70 triệu a!"

"Hơn 70 triệu? Oa, thô hào, ta yêu người!"

"Vương thiếu, thật thô hào a, chúng ta làm bằng hữu có được hay không?"

"Vương thiếu, ta yêu người, ta muốn gả cho người!"

Đám người ồn ào.

Cũng chính là lúc này, Vương thiếu liếc nhìn một chút đám người, tựa hồ nhận ra một người, người kia chính là Trung Hải người mẫu xe hơi giới đẹp nhất người mẫu xe hơi "Đỉnh đỉnh" .

Vương thiếu lập tức tới hào hứng, chỉ vào đỉnh đỉnh nói: "Oa nha, nguyên lai đẹp nhất người mẫu xe hơi đỉnh đỉnh cũng tại a! Đến, lên xe đến, cùng ta nhảy một chi múa được chứ?"

Phía dưới đỉnh đỉnh, không chút do dự, ra vẻ xấu hổ đáng vẻ, tới xe sang trọng bên cạnh, sau đó bị Vương thiếu đưa tay kéo một phát , lên trần xe.

"Oa nha! Vương thiếu diễm phúc không cạn a!"

"Nhảy một bản!"

"Hôn một cái!"

Đám người tiếp lấy ồn ào.

Hung phấn đến như là một đầu ngựa đực Vương thiếu, ném xuống rượu đỏ, ôm đỉnh đỉnh vòng eo, tại Rolls-Royce trần xe, bắt đầu khiêu vũ.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Xe này là đồng sắt vụn

Vương thiếu nhảy một phút thời gian, rốt cục lôi kéo đỉnh đỉnh tay, thở hồng hộc ngừng lại.

"Hôn một cái!"

"Hôn một cái!"

Đám người lại bắt đầu kêu la.

Vương thiếu nhếch miệng vui lên: "Đỉnh đỉnh, người nhìn mọi người nhiệt tình cao như vậy, có cần phải tới một cái?"

Đỉnh đỉnh ra vẻ ngượng ngùng trạng: "Có thể hôn một chút. Nhưng là liền một chút á! Người ta rất thận thủng cộc!"

Vương thiếu rất hài lòng, đang muốn ba một chút đỉnh đỉnh, bất quá, Vương thiếu trong lúc lơ đãng, lại phát hiện Mục Phong bên người Liễu Như Yên.

Vương thiếu lập tức đẩy ra đỉnh đỉnh, hướng phía Liễu Như Yên chào hỏi: "Ôi, vị đại mỹ nữ kia, không phải liền là Trung Hải Đệ Nhất Bệnh Viện đẹp nhất bác sĩ Liễu Như Yên sao? Liễu Như Yên, ta thế nhưng là đối người ngưỡng mộ đã lâu a , có thể hay không nể mặt, đi lên cùng ta nhảy một bản a?"

Đình đình nghe xong, lập tức khóc: "Vương thiếu, người tại sao có thể như thế hoa tâm? Mới vừa rồi còn nói muốn hôn ta đây, làm sao gặp Liễu Như Yên, liền không để ý tới ta rồi?"

Vương thiếu lập tức có chút tức giận: "Người cái này tiểu lăng hóa, không phải liền là cái người mẫu xe hơi sao người sớm bị vô số nam nhân chơi qua, người làm ta không biết sao? Lại nói, người dễ dàng như vậy bị ta chiếm được nữ nhân, ta nào có cái gì hứng thú? Cút đi, người cái này tiện nữ nhân, đừng ở lão tử trước mặt lại xuất hiện!"

Vương thiếu nói xong, một cước liền đem đình đình người mẫu xe hơi đạp hạ Lao Tử Lao Tử.

Đình đình bị đau bò lên, xoa bụng của mình, nước mắt ba ba, nói ra: "Vương thiếu, người thật là một cái không có nhân tính cầm thú, người chờ, ta muốn người đi chết!"

Đình đình nói xong, mang theo mình mép váy chạy mất.

Vương thiếu gặp đình đình lại dám uy hiếp mình, cười nói: "Mẹ xấu xí nhóm, còn dám uy hiếp ta? Đêm nay người liền sẽ được đưa đến hộp đêm đi làm bồi tửu nữ!"

Vương thiếu nói xong, mới vui vẻ hướng Liễu Như Yên nói: "Yên Yên mỹ nữ, đến nha, phần mặt mũi mà! Người nhìn ca cái này Lao Tử Lao Tử, không xứng với người sao?"

"Phối lão nương người!" Liễu Như Yên thấp giọng mắng một câu.

Bất quá, Liễu Như Yên cũng không phải Mục Phong, cũng không dám quá trải qua tội Vương thiếu, đành phải nhếch miệng cười nói: "Vương thiếu, ta một người thô hào, không biết khiêu vũ loại này cao phẩm vị vận động!"

Vương thiếu nghe xong, có chút không vui, chỉ mình xe sang trọng: "Tiểu Yên, xe ta đây, thế nhưng là Trung Hải chỉ có một cỗ, rất nhiều người cả một đời còn không có gặp qua đâu! Người nhìn ta xe này, thật không không tốt sao?"

Lúc này, Mục Phong lại lôi kéo Liễu Như Yên, chen qua đám người, đi tới đám người phía trước nhất.

Mục Phong nâng đỡ kính râm, cao giọng nói: "Vương thiếu, ta nhìn người cái này Lao Tử Lao Tử, kỳ thật cũng không tốt mà!"

Vương thiếu lập tức cười đến nửa tới nửa lui, sau đó mới lau nước mắt, chỉ mình xe sang trọng: "Các người nghe một chút, xã này ba lão, lại còn nói xe của ta không tốt? Ha ha ha, ta cái này Trung Hải duy nhất một chiếc Rolls-Royce, mẹ nó nói xe của ta không tốt?"

"Đừng để ý tới hần, hần là nhà quê!" Có người cao giọng thét lên.

Vương thiếu lúc này mới tại Lewis Lewis trên xe ngồi xổm xuống, nhìn chăm chăm Mục Phong, nói: "Tiểu tử, nói ta xe không tốt? Chẳng lẽ người có cao hơn ta ngăn xe sang trọng? Người nếu là có, lấy ra chúng ta nhìn xem a? Nếu là không có, người ngược lại là phải thật tốt nói một chút, xe của ta cái nào điểm không xong!"

Mục Phong trên khóe miệng xách 45 độ, tà tà cười một tiếng: "Ha ha, người xe này trong mắt ta xác thực không được! Bởi vì nó trong mắt ta, chẳng qua là một đồng sắt vụn thôi!"

Vương thiếu lại lần nữa cười đến không ngậm miệng được: "Ha ha ha, lão tử xe này thế nhưng là Rolls-Royce, Rolls-Royce người hiểu không? Còn nói xe của ta là đồng sắt vụn? Ở đâu là sắt vụn rồi?"

"Ha ha, người Lewis Lewis, bây giờ không phải là một đồng sắt vụn, nhưng là lập tức liền sẽ là một đồng sắt vụn!"

Mục Phong trong lúc nói chuyện, lại là ba người đẩy ra Mục Phong nơi này.

"Tốt!"

", chúng ta rốt cuộc tìm được người!"

", ta nhớ người muốn chết!"

Ba người một trận ồn ào.

Liễu Như Yên lập tức giật nảy mình, thấp giọng nói: "Mục Phong, ba người này, tựa như là Trung Hải tam đại ác thiếu, làm sao đều gọi người a?"

Mục Phong cười nói: "Không sai, bọn hần chính là tam đại ác thiếu, cũng là ta vừa thu ba tiểu đệ."

Liễu Như Yên nghe xong, đành phải le lưỡi, hướng Mục Phong giơ ngón tay cái lên.

Lúc này, Mục Phong nói với Bàn Đại Đầu: "Đầu to a, ta mới vừa nói Vương thiếu xe này là đồng sắt vụn, hần lại không hiểu là có ý gì!"

Bàng Đại Đầu, Lỗ Thiên Hữu cùng Đường Tiểu Kiếm, cẩn thận nghỉ ngơi, lập tức minh bạch Mục Phong lời nói ý tứ.

Đường Tiểu Kiếm cười ha ha: "Lão đại, ta lập tức đi đem ta quả bóng gôn bông lấy ra, để này cậu thí Vương thiếu biết cái gì là một đồng sắt vụn."

Đường Tiểu Kiếm nói xong, tranh thủ thời gian chạy trở về mình mở một cỗ Bentley xe sang trọng bên trong, lấy ra ba thanh quả bóng gôn bông tới.

Đường Tiểu Kiếm đem hai thanh quả bóng gôn bông phân cho Bàng Đại Đầu cùng Lỗ Thiên Hữu.

Bàng Đại Đầu giương một tay lên bên trong quả bóng gôn bông, cười nói: "Đồ ngốc Vương thiếu, người không hiểu lão Đại ta nói người Rolls-Royce là đồng sắt vụn, hiện tại lên không?"

Vương thiếu xác thực vẫn là không hiểu nhiều, cười nói: "Người không phải liên là Trung Hải tam đại ác thiếu một trong Bàng Đại Đầu sao? Xe của ta, ở đâu là sắt vụn rồi? Một đám nhà quê!"

Lỗ Thiên Hữu lập tức giận dữ: "Người cái cát so, ngay cả một đồng sắt vụn cũng đều không hiểu là có ý gì?"

Đường Tiểu Kiếm nói tiếp: "Tam ca, nhị ca, chớ cùng hấn nhiều lời! Mở nện, để cháu trai này mở mang kiến thức một chút, cái gì gọi là một đồng sắt vụn!"

Trong một chớp mắt, Bàng Đại Đầu ca ba, thay phiên ba cây quả bóng gôn bông, hướng phía Vương thiếu Lao Tur Lao Tur chính là dừng lại đập mạnh.

Loảng xoảng bang!

Kiếng xe nát một chỗ.

",, chúng ta tới!"

Giờ phút này, hơn hai mươi cái xem xét cũng không phải là người lương thiện tiểu thanh niên, chớp lấy ống thép, đưa hấu đao cùng cục gạch, đã vây quanh.

Đám người vây xem, gặp nơi này khả năng có chém giết, thông minh một điểm tranh thủ thời gian chạy trốn.

Bàng Đại Đầu chỉ vào Mục Phong: "Gọi bảy cái gì? Ta hiện tại là các người nhị ca! Ở chỗ này đây! Còn không mau gọi!"

Lỗ Thiên Hữu một bên nện, vừa hướng Mục Phong nói: ", đây đều là tiểu đệ của chúng ta, đều là người đáng tin cậy, mà lại từng cái đều không phải là sợ trướng!"

Cái này hơn hai mươi cái tiểu đệ, gặp Mục Phong, tranh thủ thời gian đồng nói: "Tốt!"

Mục Phong hướng các tiểu đệ phát phát tay, tính chào hỏi, cười nói: "Ha ha, các tiểu đệ, vất vả các người! Làm cho ta sống đi, qua mấy ngày, ca xin các người ăn cơm!"

"Tốt đâu! Huynh đệ, làm việc!"

Trong lúc nhất thời, hơn hai mươi cái tiểu đệ, cảm loại này hưng khí, hướng phía Lewis Lewis chính là dừng lại đập mạnh.

Dọa đến Vương thiếu tại trên mui xe, một trận gầm rú: "Có ai không, có vương bát đản lại dám nện xe của ta!"

Bàng Đại Đầu lộn lên quả bóng gôn bông, hét to một tiếng: "Quý kêu người ngựa tề a, nện xe người tính là gì, nện lão tử người còn dám đâu!"

Vương thiếu gặp Bàng Đại Đầu sử xuất toàn thân man kinh một gây tròn đánh tới, dọa đến chân cứng như nhũn ra, tranh thủ thời gian nhảy xuống xe từ, lăn đến trong đám người.

Giờ phút này, Vương thiếu các tiểu đệ, cũng nhao nhao chớp lấy gia hỏa đến đây.

Lúc này Rolls-Royce, thân xe bị nện dẹp, bánh xe bị tháo hai cái, hình như một đồng sắt vụn.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Giải quyết riêng

Vương thiếu sau lưng, nguyên bản liền đứng đầy mấy cái tiểu đệ.

Vừa rồi, Vương thiếu tiếng kêu to, lập tức lại đưa tới trên trăm cái tiểu đệ.

Vương thiếu tiểu đệ mặc dù nhân số đông đảo, nhưng là Trung Hải tam đại ác thiếu mang tới hai mươi mấy cái tiểu đệ, cũng không có e ngại.

Giờ phút này, hai nhóm tiểu đệ, đánh nhau ở cùng một chỗ.

Trung Hải tam đại ác thiếu mang tới tiểu đệ, mặc dù không sợ phiền phức, nhưng là nhân số quá ít, nhất định là phải thua thiệt.

Mục Phong cũng không muốn nhìn thấy tiểu đệ của mình nhóm thụ thương, đành phải mang theo Liễu Như Yên, đi nhanh mấy bước.

Nếu là nhìn thấy các tiểu đệ ăn thiệt thòi, Mục Phong sẽ kịp thời xuất thủ.

Thế nhưng là, ngay lúc này, một tiếng trung niên nam tử tiếng hét lớn lại vang lên: "Dừng tay cho ta!"

Người đến này, người mặc cấp cao âu phục, giày da vạt sáng, giữ lại một đầu đen nhánh đầu đỉnh, mặt chữ quốc, ánh mắt thâm thúy đến làm cho người vô pháp đoán được hần tâm tư.

Xem xét trung niên nam tử này, chính là rất có thân phận người.

Mục Phong mặc dù không biết cái này người đến, nhưng là Liễu Như Yên nhận biết.

Liễu Như Yên nói cho Mục Phong, người này, chính là ba hợp son trang chủ nhân Hà Quảng Đại. Cái này Hà Quảng Đại, vẫn là Trung Hải từ thiện hiệp hội thứ chín phân hội hội trưởng, không chỉ có tiền, mà lại đức cao vọng trọng.

Vương thiếu thấy là Hà Quảng Đại đến đây, chặt vật không chịu nổi sửa sang lại một chút y phục của mình.

Vương thiếu quần áo, đã sớm đã nứt ra một cái lỗ hổng lớn. Vừa rồi, Bàn Đại Đầu một trận lửa cháy, ai cũng không đánh, liền đuổi theo Vương thiếu đánh.

Vương thiếu không nghĩ tới có người dám động hần, không có quá mức phòng bị, kết quả thành linh còn ăn Bàn Đại Đầu một gậy tròn, quần áo rách ra cái lỗ hổng lớn.

Vương thiếu thấy là Hà Quảng Đại đến đây, không được không nể mặt Hà Quảng Đại, chỉ là chặt vật vung tay lên, ra hiệu mình trên trăm cái huynh đệ lập tức dừng tay.

Bất quá, Vương thiếu có thể nhìn không được trong lòng ngọt ngào, cao giọng nói: "Hà hội trưởng, người đã tới! Người cần phải vì ta làm chủ a! Vừa rồi, chính là kia mang theo kỳ sĩ nữ gia hỏa, hạ lệnh các tiểu đệ của hần, đập chúng ta Rolls-Royce! Bọn hần không chỉ có đập xe của ta, còn đánh người, xem xét, ta quần áo đều bị đánh hỏng, thân thể cũng thiếu chút thụ thương!"

Hà Quảng Đại nhìn một chút bị nện xấu Rolls-Royce, có chút đau lòng nói ra: "Trong chúng ta biển duy nhất một chiếc Rolls-Royce, nghe nói giá trị mấy ngàn vạn đâu, kết quả là như thế bị nện, rất đáng tiếc a!"

Vương thiếu nghe Hà Quảng Đại ngôn ngữ, ngược lại có mấy phần dễ nghe, nói tiếp: "Hà hội trưởng, ta Rolls-Royce, thế nhưng là hơn 70 triệu mua! Còn có ta bộ quần áo này, cũng là hơn 20 vạn mua! Hiện tại, người cần phải vì ta làm chủ a!"

Hà Quảng Đại gật gật đầu, sắc mặt bình tĩnh nói ra: "Hiện tại là pháp chế thời đại, coi như ta không cho người làm chủ, bọn hần cũng là chạy không thoát."

Vương thiếu gật gật đầu: "Đúng rồi! Pháp chế thời đại, ác ý nện hủy lão tử xe sang trọng, là phải bồi thường tiền. Không chỉ có phải bồi thường tiền, lão tử còn muốn truy cứu bọn hần dân sự trách nhiệm."

Hà Quảng Đại đến, sau lưng cũng theo tới hơn hai mươi cái âu phục cách linh, dáng người khôi ngô, xem xét chính là người luyện võ bảo tiêu.

Dù sao, Hà Quảng Đại loại này tại Trung Hải tiếng tăm lừng lẫy đại nhân vật, là nhất định có hộ vệ của mình đoàn đội.

Hà Quảng Đại thế nhưng là mặt mo khéo đưa đẩy người, lịch duyệt phong phú, xử sự rất có phân tặc.

Hà Quảng Đại trước gọi mình mang tới bọn bảo tiêu, xua tán đi không quan hệ người không có phận sự, mới đi tới Mục Phong trước mặt.

Hà Quảng Đại một chút đã nhìn chăm chăm Mục Phong, mặc dù Mục Phong bên người Liễu Như Yên càng thêm cướp người ánh mắt.

Bất quá, Hà Quảng Đại cùng người khác khác biệt, là cái có thể biết người người.

Ở trong mắt Hà Quảng Đại, cái này nhìn như cũng không xuất chúng Mục Phong, lại so Liễu Như Yên chói mắt nhiều.

Hà Quảng Đại quan sát tỉ mỉ Mục Phong một phen, mới hướng về phía Liễu Như Yên chào hỏi: "Như khới a, vị tiên sinh này, là bằng hữu của ngươi?"

Liễu Như Yên vì khí khí đối diện Vương thiếu, miễn cho về sau Vương thiếu lại có ý đồ với mình, liền bật thốt lên: "Hà hội trưởng, không sai, vị tiên sinh này, là ta tân nhiệm bạn trai!"

Mục Phong nghe xong, kém chút phun ra ba lít lão huyết tới.

Bàng Đại Đầu Lỗ Thiên Hữu cùng Đường Tiểu Kiếm nghe xong, là ước ao ghen tị ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi.

Về sau, vẫn là nhất tiện Đường Tiểu Kiếm cướp đường: ", ngươi thực ngu a, ngay cả chúng ta Trung Hải đẹp nhất bác sĩ Liễu Như Yên đều của tới tay!"

Liễu Như Yên nghe xong, sắc mặt lập tức lúng túng.

Hà Quảng Đại nhìn thấy Mục Phong, trong lòng cảm thấy Mục Phong bất phàm.

Lại là Liễu Như Yên bạn trai, lại là tam đại ác thiếu, xem ra lai lịch không nhỏ a!

Vì thăm dò Mục Phong nội tình, Hà Quảng Đại giống Mục Phong vờn một cái tay, nói: "Vị tiên sinh này, có thể hay không trước tiết lộ một chút tính danh?"

Mục Phong gặp Hà hội trưởng muốn theo mình nắm tay, cũng không làm bộ, cùng Hà hội trưởng cầm một chút.

Thế nhưng là, Mục Phong còn chưa mở miệng, Bàng Đại Đầu liền đoạt: "Ta tên là mục —— "

Bàng Đại Đầu còn chưa nói hết, Mục Phong cướp đường: "Ta gọi 'Chấn cừ' !"

Bàng Đại Đầu âm thầm tắc lưỡi, mình bạch lão đại hiện tại còn không muốn bại lộ thân phận của mình.

Bàng Đại Đầu vừa rồi lỗ mãng, kém chút liền đem danh hào của mình nói ra, hiện tại là âm thầm hối hận, cũng sợ Mục Phong sẽ trách cứ hấn.

Nào biết, Bàng Đại Đầu xem xét Mục Phong sắc mặt thời điểm, Mục Phong muốn biết tâm hấn nghĩ, nói ra: "Nhị đệ, không có chuyện gì! Không muốn trong lòng có bao phục."

"Vâng, !" Bàng Đại Đầu trong lòng rốt cục buông xuống cái này bao phục, hào hứng nói.

"Chấn cừ?" Hà Quảng Đại hỏi ngược một câu, lần nữa đánh giá cẩn thận Mục Phong.

Cứ việc Mục Phong đeo kính đen, đem mũi cũng ép tới rất thấp, nhưng là Hà Quảng Đại hay là cảm giác mình đã từng thấy Mục Phong đồng dạng.

Rốt cục, Hà Quảng Đại nhớ lại, mình là tại bức họa bên trên gặp qua Mục Phong.

Hừ! Đây rõ ràng chính là Mục Phong, kết quả lại xưng mình chấn cừ! Hà Quảng Đại nghĩ như vậy.

Bất quá, Hà Quảng Đại cũng không tiện bóc Mục Phong ngọn nguồn, rút về mình tay, mấy phần hiền lành nói ra: "Chấn cừ tiên sinh, ngươi cũng biết trong chúng ta biển luật pháp! Phá hư người khác tài sản, nhẹ thì phải bồi thường, nặng

thì hỏi tội. Hiện tại, chấn cừ tiên sinh là nghĩ giải quyết riêng đâu, vẫn là công?"

Vương thiếu gặp Hà hội trưởng rõ ràng đối Mục Phong có hảo cảm, lập tức cả giận nói: "Hà hội trưởng, giải quyết riêng cái gì a? Một màn như thế đại sự, ta nhất định phải cùng hấn công! Hừ, dám nện ta xe, còn đánh ta, ta không đem hấn

đưa vào phòng trực ngồi mấy năm, ta cũng không phải là Vương thiếu!"

Hà hội trưởng trừng Vương thiếu vài lần, mới tiếp lấy hiền lành nói ra: "Có câu nói rất hay, chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không, vạn sự dĩ hòa vi quý mà! Vương thiếu, ngươi cũng không cần cố chấp, cho ta một bộ mặt, ta nhìn việc này không cần thiết làm lớn chuyện, vẫn là giải quyết riêng được rồi!"

Vương thiếu cùng Hà Quảng Đại, đây chính là quan hệ vô cùng mật thiết người.

Vương thiếu minh bạch Hà hội trưởng sở dĩ làm như thế, nhất định có đạo lý của hấn.

Lại nói, chỉ có chính Vương thiếu minh bạch, hấn là không dám không cho Hà hội trưởng mặt mũi.

Vương thiếu rốt cục gật gật đầu: "Tốt a, xem ở Hà hội trưởng trên mặt mũi, ta có thể tiếp nhận giải quyết riêng! Giải quyết riêng nha, đương nhiên các ngươi liền muốn bồi ta tài sản! Tăng thêm ta Rolls-Royce, quần áo, còn có tổn thất tinh thần của ta phí, ta cũng không nhiều muốn các ngươi, ngươi liền

liền cho 7500 vạn liền tốt!"

Đường Tiểu Kiếm nghe xong liền phát hỏa: "Người ngựa tặc a, người đây là tại đoạt a? Còn tổn thất tinh thần, tổn thất đại gia người, người có phải hay không bị ba chúng ta đại ác ít dọa đến có bệnh?"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88: Cho hấn tiền mặt

Vương thiếu gặp tam đại ác thiếu, hiện tại cảm không nổi xuất tiền tới, trong lòng âm thầm cao hứng.

Vương thiếu một phát miệng: "Ha ha, vừa rồi các người không phải nện đến rất đã sao? Làm sao hiện tại không có tiền bồi thường?"

7500 vạn, đối Trung Hải tam đại ác thiếu tới nói, xác thực nhiều lắm.

Lại nói, tam đại ác thiếu đã dám đánh Vương thiếu, trong lòng căn bản liền không nghĩ tới phải bồi thường Vương thiếu tiền.

Bàng Đại Đầu tiến đến Mục Phong bên tai, nhỏ giọng nói ra: ", chúng ta trong xe có một ngàn vạn tiền mặt, nhưng là không đủ a, người nhìn làm sao bây giờ a?"

Mục Phong đem Bàng Đại Đầu kéo lui về phía sau mấy bước, mới vui mừng mà nói: "Có thể a, các người trong xe còn mang theo một ngàn vạn tiền mặt?"

Bàng Đại Đầu gật đầu: "Phong ca, lần này chúng ta tới bảo hộ đại tiểu thư, biết chắc phải tốn rất nhiều tiền, trực tiếp đem tiền mặt chứa ở đuôi trong rương liền đến."

Giờ phút này, Lỗ Thiên Hữu cùng Đường Tiểu Kiếm cũng chạy tới, muốn theo Mục Phong bàn bạc một phen.

Lỗ Thiên Hữu nói: "Phong ca, nếu là thật bồi, chúng ta nhưng không thường nổi hấn a ! Bất quá, chúng ta chiếc kia Bentley, kỳ thật cũng giống như Rolls-Royce quý. Chúng ta bán chúng ta Bentley, vẫn là trả nổi Vương thiếu tiền!"

Mục Phong nghe xong ba tiểu đệ còn lái nổi Bentley, hướng ba người giơ ngón tay cái lên: "Ha ha, ba vị đệ đệ, có thể a, các người cũng là thật thổ hào a, ngay cả Bentley cũng lái nổi ! Bất quá, chữ của chúng ta điền bên trong, có 'Bồi' cái chữ này sao?"

Tam đại ác thiếu nghe xong, ngẫm hiểu lẫn nhau, đều là cười ha hả, liền thanh tán thưởng "Lão đại uy vũ".

Mục Phong vẫy tay, tại Bàng Đại Đầu bên tai nói thầm vài câu, liền gọi Bàng Đại Đầu nhanh đi ôm tiền.

Một phút về sau, Mục Phong một lần nữa về tới Hà hội trường cùng Vương thiếu trước mặt.

Mà Trung Hải tam đại ác thiếu, cũng mỗi người ôm hơn ba mươi vạn, chạy tới Vương thiếu phía trước.

Bàng Đại Đầu cầm mấy trói vạn nguyên tiền mặt, giương lên, nói: "Vương thiếu, người không phải gọi chúng ta bồi người tiền sao? Chúng ta là có tiền, trong xe còn có một trăm triệu! Hiện tại trước trả lại người một trăm vạn đi!"

Lỗ Thiên Hữu nói tiếp: "Vương thiếu, mở ra mắt chó của người nhìn xem, chúng ta đưa cho người tất cả đều là tiền mặt, mà lại là hàng thật giá trị tiền mặt!"

Đường Tiểu Kiếm chộp lấy một bó tiền mặt, cao giọng một tiếng: "Vương thiếu, không phải liền là mấy cái tiền bản sao, cầm đi đi!"

Đường Tiểu Kiếm nói xong, đem trong tay tiền trói trở thành tảng đá, bỗng nhiên hướng Vương thiếu trán đập tới.

"Cầm đi đi!"

Bàng Đại Đầu cũng là hét lớn một tiếng, đem ba mươi mấy trói tiền mặt, toàn đánh tới hướng Vương thiếu.

Thế này sao lại là tại đưa tiền a, ba người đơn giản chính là cầm tiền mặt đang đập người.

Dọa đến Vương thiếu tranh thủ thời gian che lại cũng không anh tuấn mặt ngựa, tranh thủ thời gian lui về sau hai bước.

Thế nhưng là, bị nện tán hàng vạn tấm hồng nhân đầu, đã bay là tả tại Vương thiếu chung quanh, rất giống hạ một trận tiền mặt mưa.

"Ngựa tề a! Các người đơn giản chính là lấy tiền nện người a! Các huynh đệ, đánh bọn hần!" Vương thiếu một tiếng hô to một tiếng, hơn trăm người nhao nhao hướng Mục Phong một nhóm vây quanh mà tới.

Hà hội trưởng thấy thế, lập tức lại cao hơn quát một tiếng: "Dừng tay cho ta!"

Hà hội trưởng lần nữa lên tiếng, Vương thiếu các tiểu đệ, cũng tức giận bắt bình đình chỉ các loại động tác quá mức.

Mục Phong cười nhạt một tiếng thời khắc, Bằng Đại Đầu tranh thủ thời gian cho Mục Phong đốt lên một cây Tiểu Yên.

Mục Phong hút một hơi, giẫm lên đầy đất tiền mặt, đi đến Vương thiếu trước mặt, vỗ vỗ Vương thiếu dọa đến tím xanh da mặt, cười nói: "Vương thiếu, người không phải nghĩ tiền sao? Hiện tại, tiểu đệ của ta nhóm cho người tiền mặt, người

lại không cao hứng rồi? Vương thiếu, nhặt a, nơi này đầy đất đều là tiền, rỗng rã một trăm vạn tiền mặt a? Làm sao không chiếm!"

Vương thiếu mới vừa rồi bị tiền bó đập mạnh một trận, thế nhưng là bị nện đến mắt nổi đom đóm, đầu óc một trận oanh minh.

Vương thiếu trong lòng lửa giận, hoàn toàn chuyển đổi thành sát khí, cao giọng một tiếng: "Chấn cừ, người đơn giản ăn gan hùm mật gấu, ngay cả ta Vương thiếu cũng dám nhục nhã! Ta hiện tại, liền muốn người đi chết!"

Vương thiếu nói xong, một cái tay đưa về sau lưng bên hông, trong lúc đó lấy ra một thanh sáng long lanh hàn sâm sâm chủy thủ tó.

Chủy thủ này, cũng không phải phổ thông chủy thủ, mà là đến từ Thổ Nhĩ Kỳ nghiên chế đặc chủng dao quân dụng.

Sợ Mục Phong thua thiệt Liễu Như Yên, còn duyên dáng gọi to một tiếng: "Chấn cừ, cẩn thận, trong tay hần có đao!"

Mục Phong cười nhạt một tiếng: "Đao, ha ha, đao ở trước mặt ta, ngay cả đồ chơi cũng không tính được!"

Vương thiếu nghe xong, cười nói: "Ha ha, chấn cừ, người thật là một cái nhà quê a. Biết không, lão tử đây là dao quân dụng, dao quân dụng hiệu không? Thôi phát phải gãy, chém sắt như chém bùn, chịu chết đi!"

Vương thiếu mặc dù xuất thủ mười phần hung tàn, nhưng là Vương thiếu cũng không phải là một cái người luyện võ, bình thường lại túng đục quá độ, tốc độ xuất thủ, cường độ cùng độ chính xác, theo Mục Phong, hoàn toàn thất bại.

Mục Phong chỉ là hững hờ khẽ vron tay, chỉ dùng hai cây đầu ngón tay, liền công bằng nắm Vương thiếu đâm tới dao quân dụng.

Răng rắc!

Mục Phong lại nhẹ nhàng vừa dùng lực, dao quân dụng chém làm hai đoạn.

Mục Phong hai chỉ đoạn mất dao quân dụng, mới mấy phần đắc ý cười nói: "Vương thiếu, ta liền nói người cái này dao quân dụng, trong mắt ta ngay cả đồ chơi cũng không bằng, thế nhưng là người hết lần này tới lần khác không tin! Còn thôi phát phải gãy đâu, còn chém sắt như chém bùn, kết quả không có ta hai cây đầu ngón tay có tính bên dèo?"

Mục Phong cử động lần này thế nhưng là làm cho tất cả mọi người đều lấy làm kinh hãi.

Nhất là Liễu Như Yên, tuyệt không chịu tin tưởng Mục Phong thế mà có thể mạnh mẽ như vậy, đơn giản không nhìn người khác dao quân dụng.

Trung Hải ác thiếu, trước một lần, cũng chỉ là nghe Vũ Quả Quả nói qua như thế nào như thế nào lợi hại, nhưng lúc ấy ba người bọn hần đều bị chúc mình đánh bất tỉnh, không có tận mắt nhìn đến Mục Phong ra chiêu.

Hiện tại, ba người chính mắt thấy Mục Phong chỗ đáng sợ, càng thêm sùng bái Mục Phong, đơn giản sùng bái sát đất, Lục Thể ném trời.

"Lão đại uy vũ!"

"v587!"

Hơn hai mươi cái tiểu đệ, còn tại sau một lát, hô to lên khẩu hiệu tới.

Đối diện Vương thiếu, dọa đến sắc mặt xám ngoét, mở ra miệng, thật lâu nói không ra lời ngữ tới.

Mười phần tinh táo Hà hội trưởng, giờ phút này cũng có chút không bình tĩnh, thầm nghĩ: Cái này Mục Phong, quả nhiên danh bất hư truyền a. Xem ra, vẫn là đến theo kế hoạch làm việc a.

Hà hội trưởng hắng giọng một cái, xông Mục Phong ôm một cái nắm đấm, nói: "Chấn cừu tiên sinh, thật sự là trời sinh thần lực a, tại hạ bội phục bội phục! Vương thiếu, người qua đây, ta gặp người mở miệng liền muốn người khác bồi người 7500 vạn, người có phải hay không muốn được nhiều lắm?"

Vương thiếu chậm một hơi, nhìn thấy Hà hội trưởng ánh mắt, đành phải không tình nguyện nói ra: "Xem ở Hà hội trưởng trên mặt mũi, ta liền cho các người ít điểm đi, liền muốn các người 7000 vạn đi. Đã thiếu đi các người 500 vạn!"

Ngay lúc này, một cái Hà hội trưởng bảo tiêu, tại Hà hội trưởng bên tai nói nhỏ: "Hà hội trưởng, không tốt, là An Ninh cái kia bạo lực hoa khô cảnh sát tới, còn giống như mang đến không ít người!"

An Ninh, Hà hội trưởng thế nhưng là rất quen thuộc a.

Lần này Trung Hải thứ 109 giới từ thiện tiệc rượu, Hà hội trưởng rõ ràng không có mời An Ninh, chính An Ninh lại tới.

Đôi này Hà hội trưởng tới nói, thế nhưng là một kiện chuyện phiền toái.

Thế là, cái trán chảy ra mồ hôi lạnh Hà hội trưởng, cao giọng nói: "Vương thiếu, người, hiện tại liền theo ta đi! Bồi thường tiền sự tình, sau này hãy nói!"

Vương thiếu mặc dù không tình nguyện, nhưng là không dám chống lại Hà hội trưởng ý tứ, chỉ đành phải nói: "Chấn cừu, lão tử 7000 vạn, người sớm muộn đến bồi! Người chờ xem đi!"

Hà hội trưởng cùng Vương thiếu rời đi, Mục Phong mới chỉ vào đầy đất tiền mặt: "Các tiểu đệ, Vương thiếu không dám nhặt trên đất tiền mặt, chúng ta cũng thật không có nghĩ bồi tiền hần đâu! Hiện tại, mau đem 100 vạn tiền mặt nhặt lên, sau đó ôm trở về trong xe."

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 89: Thư mời

Các tiểu đệ nhặt xong tiền mặt, Mục Phong mạnh mẽ quay đầu, lập tức phát hiện An Ninh chính mang theo một đội nhân mã, hướng nơi này chạy đến.

Lúc này, Mục Phong cũng không muốn cùng An Ninh đụng vào nhau.

Thế là, Mục Phong đối Liễu Như Yên cùng ba tiểu đệ nói ra: "An Ninh đại mỹ nữ tới, chúng ta tranh thủ thời gian chạy đi! Cô gái nhỏ này, rất bạo lực!"

Bàng Đại Đầu lại lập tức nói ra: "Lão đại, chúng ta trong xe trang 1000 vạn tiền mặt a, chúng ta đem xe cũng tiến vào ba hợp son trang đi thôi?"

Liễu Như Yên cướp đường: "Cái này không phù hợp quy củ a? Xe của chúng ta còn ở bên ngoài, chỉ một mình người phải lái xe đi vào, có chút không tốt a?"

Mục Phong lại lắc đầu nói: "Không sao, chúng ta lên xe trước lại nói."

Nửa phút thời gian, Mục Phong cùng Liễu Như Yên cùng ba tiểu đệ, đều đi tới một cỗ Bentley phía trên.

Bentley, thế nhưng là tuyệt không so Rolls-Royce kém xe sang trọng. Mặc dù liền danh khí tới nói, còn không có Rolls-Royce lớn như vậy, nhưng là đối với hiểu xe người mà nói, không biết Bentley đó chính là chê cười.

Liễu Như Yên nhìn thấy như thế một cỗ xe sang trọng, mặc dù không phải mười phần thích xe sang trọng, nhưng là trong lòng vẫn là có chút nhỏ kích động.

Liễu Như Yên cười duyên nói: "Lão nương cho tới bây giờ không có ngồi qua như thế xa hoa xe đâu."

Đường Tiểu Kiếm cười nói: "Tẩu tử, người không phải nói là bạn gái của ta sao? Người về sau nếu là thích, chiếc này Bentley, người tùy tiện lái đi chơi."

Liễu Như Yên nghe xong liền đỏ mặt, nói: "Ai ai, người cái này Đường lão vịt, nhưng không cho lại nói như vậy lão nương. Lão nương lúc trước chỉ là vì khí khí Vương thiếu, miễn cho hần đây đưa nữa ta. Lão nương cũng không phải các lão

đại của người bạn gái."

Mục Phong ngồi tại chủ ghế lái bên trên, Liễu Như Yên ngồi ở chỗ ngồi kế tài xế. Ba tiểu đệ thì chen tại đằng sau.

Bàng Đại Đầu quay cửa kính xe xuống, ôm ra năm vạn tiền mặt, đưa cho một cái dẫn đầu tiểu đệ, nói: "Xe này quá nhỏ, ngồi không được các người. Các người ngay tại bên ngoài ở lại đi. Lại nói, lần này là từ thiện tiệc rượu, không phải ai

đều có thể đi vào, các người hơn hai mươi cái đầu, những cái kia chó giữ nhà nhất định không cho các người cùng chúng ta đi vào chung. Hiện tại, người đem cái này năm vạn chia đều cho các huynh đệ, cầm đi uống rượu đi!"

"Tạ ơn, a, không đúng, tạ ơn nhị ca!"

Vậy tiểu đệ nói xong, liền bắt đầu phân lên tiền tới.

Lỗ Thiên Hữu lại đối bọn hắn cường điệu nói: "Các người hiện tại có thể tại phụ cận đi uống rượu tán gái, nhưng là ngàn vạn không thể đi xa!"

Kia thông minh tiểu đệ, nói: "Tam ca, người yên tâm, chúng ta hiểu được lên. Nếu như các người ở bên trong xảy ra chuyện, chúng ta tốt đập ba hộp son trang đại môn, tiến đến cứu viện mà!"

Cái này hơn hai mươi cái tiểu đệ, không quên cho Mục Phong khách sáo một phen, Mục Phong lái Bentley, trực tiếp hướng ba hộp son trang đại môn lái đi.

Đi vào cửa chính, không có gì bất ngờ xảy ra, Mục Phong Bentley, bị giữ cửa bảo an trực tiếp cản lại.

Bàng Đại Đầu lại lấy ra một bó tiền mặt, đưa cho những cái kia chó giữ nhà, nói: "Đủ rồi a?"

Kia lính đội bảo an, gặp một vạn nguyên cả, thế nhưng là trong mắt đều lóe ra quang trạch tới.

Nhìn ra, những lính gác cửa này, đều rất yêu tiền, nhưng là ai cũng không dám đi đón.

Một cái khôi ngô gác cổng nói: "Mấy vị, thật không có ý tứ, lần này từ thiện tiệc rượu, cỗ xe hết thầy không được đi vào, cho nên, xin các người cũng đừng khó xử chúng ta."

Một cái khác vệ môn, nói tiếp: "Coi như chỉ là người tiến vào ta ba hộp son trang, cũng là cần thư mời. Các người, nhanh chóng dừng xe lại, mang theo thư mời tới đi!"

Giờ phút này, Đường Tiểu Kiếm đột nhiên nhớ tới một sự kiện, đối Mục Phong nói: ", đúng đúng, bọn hắn chính là cần thư mời."

Lỗ Thiên Hữu nói tiếp: "A, chúng ta quên hướng người báo cáo, chúng ta từ tối hôm qua bắt đầu, vẫn không có chộp mắt, một mực chờ lấy Thẩm Thanh Tuyết. Chúng ta lúc trước đi theo Thẩm Thanh Tuyết đi tới ba hộp son trang, thế

nhưng là Thẩm đại tiểu thư đã mang theo mấy cái tùy tùng tiến vào, mà chúng ta không có thư mời, chết sống không cho chúng ta đi vào. Chúng ta ngay tại khó khăn, đã nhìn thấy người xuất hiện ở Vương thiếu Rolls-Royce bên cạnh."

Mục Phong cười nói: "Chuyện này, ta đã sớm biết. Khi ta tới, liền nhận ra một cỗ Lamborghini. Ta kết luận Thẩm Thanh Tuyết đã sớm tiến vào ba hộp son trang, các người vào không được, cũng không trách các người!"

Về sau, Mục Phong quay cửa kính xe xuống, nhếch miệng vui lên: "Hai người các người gác cổng, biết ta sau xe trang tất cả đều là tiền mặt sao, một ngàn vạn a! Chúng ta là lái xe đưa tiền tiến đi, bởi vì đội chút nữa từ thiện đại hội, không thể thiếu muốn tiến hành quyền tiền nghi thức."

Một môn vệ đạo: "Đừng lừa phỉnh chúng ta, coi như muốn cử hành quyền tiền nghi thức, người khác đều là quét thẻ, liền các người muốn dẫn tiền mặt đi vào?"

Một cái khác gác cổng, cũng không tin nói ra: "Thôi cái gì? Các người chiếc xe này mặc dù xem xét chính là xe tốt, cũng không có đồ đàn thực sẽ trong xe lắp đặt một ngàn vạn a? Nói như vậy, nếu như các người thật trang một ngàn vạn, ta liền để các người tiến vào."

"Tầm nhìn hạn hẹp!" Mục Phong nói một câu, ra hiệu phía sau Bàng Đại Đầu xuống xe đi mở ra đuôi rương, để bọn hắn mở mắt nhìn một cái.

Bàng Đại Đầu mở ra đuôi rương, bên trong tất cả đều là xếp chỉnh tờ tiền mặt, thế nhưng là để năm sáu cái vệ môn lập tức sợ choáng váng! .

"Chúng ta có thể vào không?" Mục Phong hỏi.

Cái kia khen cửa biển gác cổng, giống như là bị trùng điệp đánh mặt, thật lâu không dám trả lời.

Nhưng là, môn kia vệ vẫn là da mặt dày nói ra: "Vị tiên sinh này, ta vừa rồi nói mò, có thể hay không đi vào, chúng ta nói không tính, nhưng là chúng ta trước tiên có thể cho cấp trên gọi điện thoại, nghe một chút ý kiến của bọn hắn. Hiện tại, các người trước tiên đem thư mời lấy ra đi!"

Thư mời, chỉ có Liễu Như Yên có, Mục Phong bốn người, đều tính "Hắc hộ" .

Một người gác cổng gặp được Liễu Như Yên, tranh thủ thời gian vui vẻ nói: "Nguyên lai, người chính là đại danh鼎鼎鼎鼎 đẹp nhất bác sĩ Liễu Như Yên

a, kính đã lâu kính đã lâu! Nhưng là , dựa theo quy tắc, Liễu Như Yên bác sĩ, chỉ có

thể mang ba cái tùy tùng đi vào, các người coi như lái xe, cũng nhất định phải người kế tiếp."

Nhất định phải lưu lại một người? Mục Phong nghe xong liền không cao hứng!

Mục Phong cũng không muốn ở chỗ này trì hoãn thời gian, nếu là cùng An Ninh đụng vào nhau, khả năng lại muốn giải thích một phen.

Mục Phong gọi Bảng Đại Đầu nhốt đuôi rương, mau lên xe.

Về sau, Mục Phong cười nhạt một tiếng: "Các người ba hợp sơn trang, làm sao nhiều như vậy cầu thí quý cù a? Các người còn muốn hay không lăn lộn? Ta cùng các người Hà hội trường rất quen!"

Mục Phong cũng chỉ là nho nhỏ đánh một cái bốc lên lừa dối, Mục Phong làm sao cùng Hà hội trường rất quen đâu.

Thế nhưng là, khiến Mục Phong giật mình một màn xuất hiện.

Một cái ba hợp sơn trang mỹ lệ nhân viên nữ, chạy chậm đến cửa chính, nói: "Hà hội trường có lệnh, có cái gọi chắn cừu tiên sinh, là bằng hữu của hần , bất kỳ người nào không thể ngăn cản."

Gác công nghe xong, lập tức thề lưỡi, nói: "Nguyên lai người thật là chúng ta trang chủ bằng hữu a? Mau mời, nhanh mời vào bên trong!"

Bentley chậm rãi lái vào ba hợp sơn trang, Bảng Đại Đầu mới vui vẻ nói: ", người làm sao cùng Hà hội trường cũng là bằng hữu a? Chuyện xảy ra khi nào?"

Mục Phong cười nói: "Ta chỗ nào cùng Hà Quảng Đại rất quen a? Bằng hữu, hần cũng xứng làm bằng hữu của ta sao?"

Ba hợp sơn trang bên trong, thế nhưng là cảnh sắc như mộng huyền, các loại cảnh điểm cái gì cần có đều có.

Trong trang lâu vũ, không chỉ có tao nhã đình viện, còn có hiện đại hoá biệt thự, đủ thấy Hà hội trường xác thực tài lực hùng hậu.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Chiếm chỗ vị

Chỉ chốc lát sau, Mục Phong thấy được một cái mười phần khoáng đạt, đủ để dung nạp trên vạn người quảng trường.

Quảng trường ở giữa ngã về tây phương hướng, có cái ước chừng có cao ba trượng xa hoa đại võ đài.

Đại võ đài hậu phương, là một cái siêu cấp điện tử màn hình lớn, trên màn hình lớn, hiện tại biểu hiện ra một nhóm màu đỏ cam chữ lớn: Trung Hải thứ 109 giới từ thiện đại hội 12 điểm chính thức bắt đầu.

Đại võ đài phía trước, tả hữu phương, ba mặt đều bày biện chỉnh tề cấp cao chỗ ngồi. Hàng sau chỗ ngồi, đều so trước một loạt cao hơn, mọi người ở chỗ này xem biểu diễn thời điểm, không lo xếp tại đằng sau, ảnh hưởng tới nghe nhìn.

Bây giờ cách 12 điểm, còn có thời gian nửa tiếng.

Quảng trường xung quanh, có không ít phong cách tây lâu nhỏ. Những này trong tiểu lâu, thế nhưng là các loại quầy bán quà vật. Có là nhà hàng, có bán quà vật, có uống trà, có là bán quần áo.

Ba hợp sơn trang từ trước đến nay du khách đông đảo, tại cái này ba hợp chung quanh quảng trường thiết lập nhiều như vậy quầy bán quà vật, cũng không lo sinh ý.

Đương nhiên, những này làm ăn người, phần lớn là ba hợp sơn trang nội bộ nhập cổ phần người.

Mục Phong đem Bentley, lái đến một nhà tiệm mì phía trước, dừng xe lại.

Một vị thanh tú cô nương, tranh thủ thời gian chạy đến chào hỏi khách khứa.

Đến bây giờ, Mục Phong còn không có ăn điểm tâm đâu. Tam đại ác thiếu, tối hôm qua một mực chưa chộp mắt, đương nhiên cũng không ăn điểm tâm.

Thế là, Mục Phong mang theo bốn người, đi trước nhà này tiệm mì ăn một bữa cơm.

Chờ Mục Phong năm người lần nữa đi ra tiệm mì thời điểm, phát hiện trên quảng trường, đã người đông nghìn nghịt.

Đại võ đài phía trên, một vị Trung Hải nổi danh người nữ chủ trì, chính cầm Microphone, thanh âm trong veo nói ra: "Trung Hải 109 giới từ thiện đại hội khai mạc nghi thức, lập tức liền muốn bắt đầu, mời Trung Hải các giới tinh anh cùng gia thuộc, ần trình tự an vị, tuyệt đối không nên chen chúc."

Đám người, ần lấy tòa hào, bắt đầu nhao nhao nhập tọa.

Mục Phong xem xét, buông tay, nói: "Ha ha, chúng ta năm cái, hiện tại còn không biết tòa hào đâu, làm sao bây giờ?"

Liễu Như Yên cười nói: "Tòa hào, là muốn bắt lấy thư mời đi đâu. Ta khóa trước từ thiện đại hội, tới qua, biết muốn đi hỏi đoái tòa hào. Nhưng là chúng ta vừa rồi tại ăn mì, chưa kịp đi đâu hào."

Bàng Đại Đầu nói: "Đổi cái gì hào a! Đợi chút nữa, chúng ta gặp nơi nào có ghế trống vị, an vị ở nơi nào tốt!"

Mục Phong gật đầu, nói: "Ta nhìn có thể! Chúng ta đi thôi, nhìn chỗ nào thuận mắt, an vị ở nơi nào!"

Mục Phong năm người lại đi một trận, đi tới đại võ đài phía dưới phía trước nhất xem xét, phát hiện phía trước ba hàng, đều có khách quý tiêu chí, thuộc về khách quý khu.

Mục Phong áp lấy mũi xem xét, một chút liền quét ngã ngồi tại hàng thứ nhất ở giữa nhất, thế mà chính là Thẩm Thanh Tuyết.

Hôm nay Thẩm Thanh Tuyết, một bộ trắng noãn sắc váy liền áo, mềm mại sợi tóc treo lưng lửng, mang theo kính mát, có mấy phần thanh thuần hương vị, thanh lệ xuất trần giống vị tiên nữ. Nhưng là Thẩm Thanh Tuyết khí đồ đồ, rất không vui.

Thẩm Thanh Tuyết bên cạnh, ngồi tiểu yêu Tô Mộng Tinh. Hôm nay Tô Mộng Tinh, mặc màu đỏ áo da quần da, ngực xẻ tà rất thấp, lộ ra như ẩn như hiện khe rãnh, hiển nhiên dẫn lửa.

Mục Phong phát hiện Thẩm Thanh Tuyết cùng Tô Mộng Tinh, tranh thủ thời gian cúi đầu, vòng qua lâm thời lối đi bộ, rất mau tới đến hàng thứ ba khách quý trên ghế ngồi.

Lúc này, có ba hợp son trang nhân viên nữ nhận ra Liễu Như Yên, tranh thủ thời gian chạy tới, nói: "Vị nữ sĩ này, chính là Liễu Như Yên bác sĩ a? Hội trưởng chúng ta thấy các người không có đi đâu hào, cố ý gọi ta đem người tòa hào lấy ra."

Liễu Như Yên tiếp nhận hai tấm tòa hào, xem xét, một trương là mình, một trương là "Chấn cừu".

Mà lại, nàng cùng Mục Phong tòa hào, vừa vặn kề cùng một chỗ.

Liễu Như Yên hỏi: "Làm sao chỉ có hai tấm tòa hào, ta còn có ba vị bằng hữu không có chỗ ngồi đâu!"

Kia nhân viên nữ nói: "Cái này ta cũng không biết, chỉ sợ là hội trưởng không có cân nhắc đi!"

Liễu Như Yên khoát khoát tay, để kia nhân viên nữ rời đi, mới lúng túng nhìn xem Trung Hải tam đại ác thiếu.

Bàng Đại Đầu biết điều nói ra: "Hà hội trưởng xem thường ba chúng ta đại ác ít không quan hệ, chỉ cần đẩy lão đại của chúng ta tòa hào liền tốt."

Đường Tiểu Kiếm nói tiếp: "Lão đại, không có quan hệ, chúng ta dù sao cũng không muốn ở chỗ này hảo hảo ngồi. Đợi chút nữa, chính chúng ta đi tìm một chút có rãnh hay không vị trí."

Lỗ Thiên Hữu nói: "Không có chuyện gì, chúng ta ngay ở chỗ này quơ, nếu là chúng ta phát hiện Vương thiếu vị trí, trực tiếp cho cướp tới ngồi, nhìn hắn có thể ăn chúng ta không!"

Mục Phong gật gật đầu: "Tốt, các người đừng đùa quá mức đầu là được! Ta cũng ngồi không được bao lâu, đợi chút nữa liền đến tìm các người!"

Tam đại ác thiếu đứng đưa rời đi, Mục Phong cùng Liễu Như Yên mới tại khách quý khu hàng thứ ba ngồi xuống.

Giờ phút này, Liễu Như Yên vỗ Mục Phong cánh tay, ngạc nhiên nói ra: "Oa, nhìn thấy chưa? Hàng thứ nhất cái kia thiên sứ áo trắng, chính là Thẩm Thanh Tuyết. Ngô, Thẩm Thanh Tuyết, thế nhưng là trong chúng ta biển hạng nhất viện a, hôm nay mặc đến như thế băng thanh ngọc khiết, là cái nam nhân đều chịu không được a?"

Mục Phong đã sớm phát hiện Thẩm Thanh Tuyết, cũng không nói chuyện, chỉ là đem mũi ép tới rất thấp, nhếch miệng Nhắc Nhắc.

Mục Phong lại liếc nhìn hàng thứ hai, phát hiện một vị ăn mặc mười phần nóng nảy đại mỹ nữ.

Ma quỷ này đáng người đại mỹ nữ, không phải người khác, chính là Hồng Liên quỳ rượu lão bản nương —— Hồng Liên.

Mục Phong thầm nghĩ: Ha ha, quả nhiên không có đoán sai a, Thẩm Thanh Tuyết cùng Hồng Liên, đều tới cùng một cái tiệc rượu.

Giờ phút này, đám người bắt đầu núi thờ đi lên:

Vương thiếu!

Vương thiếu!

Vương thiếu! ! !

Mục Phong tập trung nhìn vào, Vương thiếu cái này ác tặc, đổi một thân mười phần phong cách tây âu phục, đeo kính đen, bị hai cái đại mỹ nữ đỡ lấy, xuất hiện ở đại võ đài phía dưới.

Vương thiếu hướng ba mặt phát phát tay, đám người càng thêm bạo động bất an.

Liễu Như Yên càng xem càng muốn ói, không chịu nổi tịch mịch, sở trường người què dùng sức chen lấn chen Mục Phong, nói ra: "Người nhìn, thế giới này, chính là như vậy, mặc kệ Vương thiếu là thế nào một kẻ cận bã, luôn có vô số

người vì hắn điên cuồng!"

Mục Phong cười nhạt một tiếng: "Thế nào, người bây giờ có chút đối với hắn tâm động rồi?"

Liễu Như Yên quả muốn nôn, nói: "Xéo đi! Lão nương coi như đối một con lợn động tâm, cũng sẽ không hướng hắn động tâm a?"

Vương thiếu, hướng đám người đánh một phút chào hỏi, không ngừng ném đi hôn, về sau, mới hướng Thẩm Thanh Tuyết bên phải một cái ghế trống vị đi đến.

Liễu Như Yên lập tức kêu to lên: "Mục Phong, Mục Phong, người nhìn, đơn giản thật là không có thiên lý, Vương thiếu tại sao có thể ngồi tại chúng ta Thẩm Thanh Tuyết bên cạnh đâu? Thật chẳng lẽ muốn đem một đóa hoa tươi nằm ngâm phân trâu bên cạnh sao?"

Thế nhưng là, ngay tại Vương thiếu xong Thẩm Thanh Tuyết nhiệt tình chào hỏi, sau đó nghĩ một cái cất bước, vượt lên cái ghế thời điểm, ba người lại xông về Vương thiếu.

Ba người này, chính là Trung Hải tam đại ác thiếu.

Bàng Đại Đầu cùng Lỗ Thiên Hữu, một cái đi kéo Vương thiếu âu phục lần sau, một cái trực tiếp đi nhỏ Vương thiếu quần.

Mà Đường Tiểu Kiếm, đã sớm chạy tới Vương thiếu trên ghế ngồi, hướng bên trái Thẩm Thanh Tuyết cười nói: "Đại tiểu thư tốt! Ta là thay chúng ta Phong ca đến bảo vệ người!"

Đến bây giờ, Thẩm Thanh Tuyết còn một mực mất mặt đâu.

Chỉ là, Thẩm Thanh Tuyết mang theo kính mát, sinh khí bộ dáng không phải rõ ràng như vậy.

Thẩm Thanh Tuyết sở dĩ tức giận như vậy, chỉ là bởi vì Mục Phong gia hỏa này, thật không có theo nàng tới tham gia trận này từ thiện đại hội.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91: Khai mạc nghi thức

Thẩm Thanh Tuyết ngay tại phiên muộn đâu, nghe được Đường Tiểu Kiếm lời nói, vẫn là không khỏi liếc nhìn Đường Tiểu Kiếm.

Cái này Đường Tiểu Kiếm, kỳ trang dị phục, trên người có hình xăm, xem xét cũng không phải là người lương thiện.

Thẩm Thanh Tuyết vốn không muốn phản ứng loại này tiểu lưu manh, nhưng là nghe được

"Phong ca" hai chữ, vẫn là không nhận được nói một câu: "Người Phong ca, là chỉ Mục Phong?"

Đường Tiểu Kiếm tranh thủ thời gian nhẹ gật đầu.

Mục Phong xác thực từng nói với Thẩm Thanh Tuyết, coi như hắn không đến, cũng sẽ phái người cam đoan an toàn của nàng.

Không nghĩ tới, Mục Phong còn không có nuốt lời.

Thẩm Thanh Tuyết trong lòng, rốt cục dễ chịu một điểm.

Thế là, Thẩm Thanh Tuyết nói tiếp: "Người là Mục Phong người nào? Mục Phong hắn bây giờ ở nơi nào?"

Đường Tiểu Kiếm cũng không ngốc, cười nói: "Đại tiểu thư, yên tâm đi, có chúng ta ca ba tại, người nhất định không có việc gì! Phong ca nha, bây giờ ở nơi nào, chúng ta cũng không

biết. Nhưng là nên xuất hiện, chúng ta Phong ca nhất định sẽ chạy tới!"

Ngay lúc này, đột nhiên có người hô to: "Trời ạ, lại có thể có người đem Vương thiếu quần đều cho nhỏ xong!"

Trên đài cao mỹ nữ người chủ trì, thấy được dưới võ đài một màn, cao giọng nói: "Chuyện gì xảy ra a, làm sao có người đem chúng ta Vương thiếu quần nhỏ xong? Bảo an, bảo an mau tới đây giữ gìn trật tự."

Người chủ trì thế nhưng là cầm Microphone đang nói chuyện, ở đây tất cả mọi người nghe được câu nói này.

Trên vạn người cùng một chỗ đưa ánh mắt tập trung trên người Vương thiếu thời điểm, quả nhiên nhìn thấy Vương thiếu gắt gao bị hai người tướng mạo rất hung gia hỏa nhốt bước bất động bước chân.

Một người cầm trong tay Vương thiếu một nửa quần áo, một người cầm trong tay Vương thiếu một đầu quần.

Mà Vương thiếu, chỉ mặc một cái màu sắc quần soóc nhỏ, mười phần chật vật mắng liệt không ngớt.

Nhìn thấy cái này buồn cười một màn, một trận tiếng cười vui, quanh quần tại ba hộp quảng trường trên không.

"Trời ạ, là nơi nào tới tiểu lưu manh, thế mà nhỏ xong Vương thiếu quần?"

"Ngô, ta giống như nhận ra, hai cái này tiểu lưu manh, cũng không phải tiểu lưu manh a, bọn hắn thế nhưng là rất nổi danh Trung Hải tam đại ác thiếu thứ hai, nghe nói rất ghê tởm!"

"Nguyên lai là Trung Hải tam đại ác thiếu a, khó trách dám động thổ trên đầu Thái Tuế!"

Đám người ồn ào thời khắc, hơn hai mươi cái bảo an, lao đến, mang lấy Bảng Đại Đầu cùng

Lỗ Thiên Hữu liền đi.

Vương thiếu che chở phía dưới, reo lên: "Các người còn không có bắt xong đâu, cái kia cướp ta chỗ ngồi gia hỏa, các người cũng không thể buông tha."

Vương thiếu lời nói vừa dứt, bảo an phát hiện Đường Tiểu Kiếm, cũng đem Đường Tiểu

Kiếm cũng bắt đi.

Chật vật không chịu nổi Vương thiếu, quần áo phá, quần không có, tranh thủ thời gian cúi đầu, vội vã chạy về đi, chuẩn bị đổi lại một bộ quần áo.

Trung Hải tam đại ác thiếu bị bảo an mang đi, Liễu Như Yên có chút lo lắng: "Mục Phong, bọn hắn có thể hay không xảy ra chuyện a?"

Mục Phong cười nói: "Bọn hắn thế nhưng là Trung Hải tam đại ác thiếu, một đám bảo an liền có thể vây khốn bọn hắn sao? Yên tâm đi, bọn hắn tặc đây, đợi chút nữa khẳng định sẽ còn ra quỷ rồi!"

Cũng chính là lúc này, đại võ đài phía trên, mỹ nữ người chủ trì, hắng giọng một cái, tuyên bố: "12 điểm đã đến, phía dưới, cho mời Trung Hải tứ thiện hiệp hội thứ chín phân hội hội trưởng kiêm ba hộp sơn trang trang chủ Hà Quảng Đại Hà hội trưởng lên đài cho mọi người phát biểu!"

Hà hội trưởng chậm rãi đi lên đại võ đài, giơ một đồng lớn về nho nhã sáo lộ lời nói.

Về sau, Hà hội trưởng tuyên bố khai mạc nghi thức chính thức bắt đầu.

Hà hội trưởng cùng người chủ trì thối lui đến đại võ đài đằng sau, một đội đoàn ca múa diễn viên, bắt đầu xuất hiện ở đại võ đài phía trên, nhảy lên "Thiên Thủ Quan Âm" kinh điển vũ đạo tới.

Vương thiếu đổi xong một bộ quần áo, lần nữa lúng túng xông Thẩm Thanh Tuyết cười cười, chuẩn bị đi chính hấn trên ghế ngồi cùng Thẩm Thanh Tuyết bắt chuyện vài câu thời điểm, "Thiên Thủ Quan Âm" đã biểu diễn xong.

Hà hội trường xuất hiện lần nữa tại đại võ đài phía trên, nói: "Phía dưới, mời chúng ta Trung Hải danh viện, Khuynh Thành Quốc Tế tổng giám đốc, Trung Hải đẹp nhất đại mỹ nữ —— Thẩm Thanh Tuyết, lên đài vì hấn nhà tuyên truyền giảng giải lần này từ thiện đại hội tương quan công việc!"

Thẩm Thanh Tuyết, đây chính là Trung Hải đệ nhất nhân khí mỹ nữ. Có Thẩm Thanh Tuyết ra sân, toàn bộ hội trường đều sẽ sôi trào.

Vương thiếu vừa ngồi tại mình trên ghế ngồi, Thẩm Thanh Tuyết đã đứng lên, chuẩn bị lên đài.

Vương thiếu cười ha ha: "Tiểu Tuyết a, cô lên a! Ngươi sớm muộn là vợ ta, ta yêu ngươi!"

Thẩm Thanh Tuyết trừng mắt liếc Vương thiếu, quay người rời đi.

Tiểu yêu lại hướng Vương thiếu giơ lên nắm đấm, nói: "Vương thiếu, ngươi còn dám đối nhà ta tiểu Tuyết ý nghĩ kỳ quái a? Ngươi còn dám nói loạn, ta nhất định đập nát chó của ngươi miệng!"

Mà Vương thiếu, gặp tiểu yêu cũng là mười phần mê người, cười nói: "Tiểu yêu, ngươi đừng vội mà! Về sau tiểu Tuyết thành ta tiểu tức phụ, ngươi cũng là có thể làm của hồi môn!"

"Của hồi môn ngươi cái đầu heo! Đi chết đi!"

Tiểu yêu mắng một câu, nhặt lên một bình nước khoáng liền hướng Vương thiếu đập tới.

Giờ phút này, Thẩm Thanh Tuyết đã xuất hiện ở trên võ đài, Vương thiếu cũng không cùng tiểu yêu đưa khí, giống phát cuồng ngựa đực, hô to: "Thẩm Thanh Tuyết, ngươi là nữ thần của ta, ta yêu ngươi!"

Không chỉ có là Vương thiếu có vẻ hơi không kiểm soát, toàn bộ quảng trường trên ghế ngồi người, thấy một lần Thẩm Thanh Tuyết ra sân, tất cả đều sôi trào, nhao nhao đứng lên, không ngừng vỗ ba bàn tay.

"Nữ thần, ta yêu ngươi!"

"Tổng giám đốc, ngươi hôm nay quá đẹp!"

"Thẩm Thanh Tuyết, ngươi thật so tiên nữ còn đẹp, gả cho ta có được hay không?"

"Gả ngươi ngựa tặc, nữ thần là của ta, của ta!"

"Ngươi cái trứng, nữ thần là của ta. Nữ thần, hướng ta nhìn như vậy một chút có được hay không a?"

Đám người tiếng huyên náo, liên tiếp, giống như hải triều.

Liễu Như Yên nhìn thấy Thẩm Thanh Tuyết ra sân khí này trận, người này khí, triệt để khuất phục.

Không an phận Liễu Như Yên, lại chen lấn chen Mục Phong, nói: "Nhìn thấy chưa? Thẩm Thanh Tuyết chính là Thẩm Thanh Tuyết, người ta hôm nay chính là mặc như thế thanh lịch quần áo, một điểm không yếu điểm, nhưng là chính là như thế được người yêu mến. Nữ thần chính là nữ thần, chúng ta phàm phu tục nữ, không cách nào so sánh được a!"

Trên đài Thẩm Thanh Tuyết, thanh âm êm dịu, rất tỉ mỉ giảng lần này từ thiện đại hội một chút quá trình, bao quát khai mạc nghi thức, quyên tiền, tiệc rượu.

Mười phút về sau, Thẩm Thanh Tuyết kể xong, hướng mọi người khom người chào, chậm rãi đi xuống sân khấu.

Thẩm Thanh Tuyết kể xong, mọi người tựa hồ cũng vẫn chưa thỏa mãn, còn tại núi thờ lấy "Thẩm Thanh Tuyết" danh tự.

Lúc này, Hà hội trường xuất hiện lần nữa, mời Vương thiếu lên đài cho hấn nhà làm quyền tiền động viên.

Vương thiếu gặp Thẩm Thanh Tuyết trở về, tranh thủ thời gian đứng lên, toét miệng nói: "Tiểu Tuyết, ngươi hôm nay đơn giản có thể xưng hoàn mỹ a, ngươi mặc dù giảng chính là một chút mười phần chán ghét quy tắc quá trình, nhưng là ta một chữ không kém toàn nghe lọt được! Phía dưới, nên ta lên đài, ngươi cần phải nhìn nhiều ta vài lần nha!"

Thẩm Thanh Tuyết không để ý tới Vương thiếu, chỉ là bình tĩnh ngồi xuống.

Vương thiếu không khỏi có mấy phần thất vọng, rời đi chỗ ngồi, hướng đại võ đài chạy đi lên.

Vương thiếu đi vào sân khấu, trước bày mấy cái lạnh lùng tạo hình, lại biểu diễn một chút vũ trụ bước, mới cầm lấy Microphone, không ngừng hướng

đám người vút hôn gió.

Về sau, Vương thiếu cao giọng nói: "Ta lần này, lên đài, muốn nói nhất chính là, ta nghĩ đối một người thổ lộ! Người này là nữ thần của ta, ta Vương thiếu nhất định phải đem nàng lấy về nhà! Nàng chính là —— Thẩm Thanh Tuyết!"

Vương thiếu mới nói được nơi này, mười cái trứng thối liền hướng Vương thiếu đập tới, nện đến Vương thiếu mặt mũi tràn đầy đều là mười phần sền sệt lòng trắng trứng cùng lòng đỏ trứng, hết sức chật vật.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Từ thiện động viên

Vương thiếu bị trứng thối nện đến như thế chật vật, lập tức vừa lau mặt bên trên sền sệt vật, chửi mắng: "Ai mẹ nó lại tại đánh ta a?"

"Ha ha, cháu trai, là gia gia ngươi ta đang đánh ngươi!" Một người vui vẻ nói xong, mới xuất hiện tại đại võ đài phía trên.

"Trời ạ, người này, không phải liền là vừa rồi nhỏ Vương thiếu quần tên kia sao?"

"Nguyên lai là Trung Hải tam đại ác thiếu a? Bọn hán không phải bị bảo an bắt đi sao?"

Đám người một trận ồn ào.

Lúc này, Bảng Đại Đầu cầm trong tay mấy quả trứng gà, vui vẻ xuất hiện ở đại võ đài phía trên.

Ngay sau đó, Lỗ Thiên Hữu cùng Đường Tiểu Kiếm, cũng là cầm trong tay mấy cái trứng gà, nhảy đi lên.

Vương thiếu lần nữa bị bắt làm, trong lòng thế nhưng là lửa giận ba mươi trượng, quát: "Tại sao lại là ba người các ngươi hỗn đản? Có ai không, người tới đây mau!"

Vương thiếu hô xong, Hà hội trưởng, người chủ trì, đang theo tam đại ác thiếu chỗ chạy đến.

Hơn mười bảo an, còn có Vương thiếu mười cái tiểu đệ, cũng cùng một chỗ hướng đại võ đài vọt tới.

Mà Bảng Đại Đầu, tựa hồ còn không có đánh qua nghiện đầu, bỗng nhiên lại đem trong tay mấy cái trứng thối hướng Vương thiếu đập tới, vừa nện vừa nói: "Ngươi cái này cát so, cũng không soi mặt vào trong nước tiểu mà xem, liền ngươi cái này hùng dạng, cũng nghĩ hướng chúng ta đại tiểu thư thổ lộ?"

Vương thiếu lại bị trứng thối đập mấy lần, quát: "Mẹ nó, các ngươi còn dám nện ta?"

Lỗ Thiên Hữu nói tiếp: "Nện ngươi thế nào? Tại đại võ đài phía trên đánh ngươi chúng ta còn dám đâu!"

Lỗ Thiên Hữu nói xong, cũng là đem trong tay trứng gà, tất cả đều hướng phía Vương thiếu đập ra ngoài.

Về sau, Vương thiếu còn muốn quý hơn gọi, Đường Tiểu Kiếm lại đánh gãy Vương thiếu lời nói: "Đừng mẹ nó trứng quý kêu! Ngươi nghĩ rằng chúng ta Trung Hải tam đại ác thiếu danh hào là gọi không a? Mẹ trứng, ngươi lại đề thử một chút? Nhìn ta không đồng nhất chân đem ngươi đập đến dưới võ đài mặt đi."

Đường Tiểu Kiếm nói xong, thật xông về Vương thiếu, lập tức tới một cái toàn phong thối.

Bất quá, lúc này, mười cái bảo an, còn có Vương thiếu tiểu đệ, cũng tới đến đại võ đài bên trên.

Trung Hải tam đại ác thiếu mặc dù vẫn là một trận phản kháng, ác liệt hung ác đập, kết quả vẫn là quả bất địch chúng, một phút về sau liền bị bắt sống.

Liễu Như Yên dùng tay người què đụng đụng Mục Phong, nói: "Nhìn, bọn hán ca ba lại bị bắt ở! Ngươi có muốn hay không ra ngoài hỗ trợ a!"

Mục Phong đang trầm tư, lại cảm giác trong cổ tựa hồ có lông xù đồ vật bò qua.

Ta đi, ai tại ta đằng sau quấy rối, giống như là tại ta trong cổ thả sâu róm đồng dạng.

Mục Phong vừa quay đầu lại, phát hiện phía sau mình, cũng chính là khách quý khu hàng thứ tư trên ghế ngồi, thế mà ngồi một cái cổ lĩnh tinh quái mỹ thiếu nữ.

Cái này mỹ thiếu nữ, không phải người khác, chính là Vũ gia tiểu công chúa Vũ Quả Quả.

Nguyên lai Vũ Quả Quả cũng tại a? Ngay tại mình đằng sau một loạt?

Mục Phong đến bây giờ mới phát hiện Vũ Quả Quả, vẫn là nho nhỏ lấy làm kinh hãi.

Mà Vũ Quả Quả trong tay, cầm một cây cỏ đuôi chó đâu.

Mục Phong lập tức minh bạch, mới vừa rồi là Vũ Quả Quả tại cầm cỏ đuôi chó, trượt làm cổ của hắn.

"Phong ca, làm sao thật là ngại a?" Vũ Quả Quả hai tay chống cằm, vui vẻ nói.

Mục Phong trừng mắt liếc Vũ Quả Quả, một lần nữa giảm thấp xuống mũi, ngồi xuống.

Mà Vũ Quả Quả, hướng về phía trước vừa nhô thân tử, tiến đến Mục Phong bên tai nói ra: "Tam đại ác thiếu vốn là ta xem trọng tiểu đệ, kết quả về sau bị người nửa đường cướp đi. Hiện tại, ba người bọn hắn bị bắt lại, ta nhìn vẫn là ta đi lên cho bọn hắn giải vây được rồi!"

Mục Phong quay đầu, sờ sờ Vũ Quả Quả đầu, cười nói: "Đã ngại muốn đi lên chơi đùa, vậy ngại liền đi đi!"

"Vâng, Phong ca, nên ta Vũ Quả Quả ra sân!" Vũ Quả Quả nói xong, không mời tự đi, rất nhanh liền đi tới đại võ đài phía trên, cản lại đang muốn bị mang đi Trung Hải tam đại ác thiếu.

Chật vật không chịu nổi Vương thiếu, tại mấy cái tiểu đệ ủng hộ phía dưới, quyết định vẫn là trước rời đi, đi trước đòi một thân quần áo sạch lại đến.

Hà hội trưởng gặp Vũ Quả Quả đến đây, lập tức không hiểu: "Vũ Quả Quả, ngại cái này ranh ma quỷ quái, lại tới đảo cái quỷ gì a?"

Vũ Quả Quả chỉ vào tam đại ác thiếu, nói: "Kỳ thật, ba người bọn hắn, đã là ta Vũ Quả Quả tiểu đệ!"

Bàng Đại Đầu nghe xong liền không vui: "Vũ Quả Quả, ta lúc nào trở thành ngại tiểu đệ? Thực sẽ tự luyện!"

"Dừng lại, dừng lại!" Vũ Quả Quả đánh gãy Bàng Đại Đầu lời nói, mới đi đến Hà hội trưởng bên người, đông đưa Hà hội trưởng cánh tay, nũng nịu nói ra: "Hà thúc thúc, ta biết ngại

theo cha ta thật là tốt bạn rất thân. Lần này, có thể hay không nể tình ta, thả ta ba tiểu đệ a?"

Hà hội trưởng có chút khó khăn, nói: "Ba tên này, ngại cũng hẳn là biết đi? Bọn hắn trên cột Vương thiếu cũng không phải lần một lần hai! Nồng như vậy nặng thời gian bên trong, sao có thể tùy ý bọn hắn hồ nháo? Lúc trước, ta liền xem ở chỗ cừu tiền sinh trên mặt mũi, thả bọn hắn, kết quả bọn hắn lại ra quỷ rối tới. Cho nên, lần này, ta nhất định phải vây khốn bọn hắn, thẳng đến hội từ thiện kết thúc, mới có thể thả bọn hắn."

Vũ Quả Quả đi dạo trông mắt, sinh lòng một kẻ.

Victor Hugo lần nữa đông đưa Hà hội trưởng cánh tay, nói: "Hà thúc thúc, tiếp xuống, không phải liền là muốn tiến hành từ thiện động viên đại hội sao? Ngươi gọi Vương thiếu đến động viên mọi người, có cái gì tác động lực đâu?"

Hà hội trưởng gặp Vũ Quả Quả trong lời nói có hàm ý, hỏi: "Vậy ngại có cái gì tốt hơn động viên chủ ý?"

Vũ Quả Quả chỉ vào tam đại ác thiếu, nói: "Nếu để cho ba người bọn hắn tới làm động viên, đơn giản chính là có thể xưng hoàn mỹ!"

Hà hội trưởng lập tức mừng rỡ không ngậm miệng được, nói: "Ta làm ngại có cao kiến gì đâu, kết quả đề cử bọn hắn tới làm động viên? Cái này nói đùa cái gì."

Vũ Quả Quả kiên nhẫn giải thích nói: "Hà thúc thúc, ngại đừng vội mà! Ngươi nghĩ a, ba tên này, là Trung Hải ghê tởm nhất kẻ đáng ghét nhất, nếu là ba người bọn hắn ác nhân đều đến quỳ tiền làm việc tốt, cái này có nhiều sức thuyết phục a, có nhiều lực rung động a? Nghe ta, không sai, tam đại ác thiếu tới làm động viên, năm nay từ thiện đại hội, ngại có thể thu đến từ thiện khoản, hẳn là so sánh với nửa năm cao gấp bội."

Hà hội trưởng nghe xong, cũng cảm thấy có đạo lý.

Ngay cả tam đại ác thiếu loại này kẻ đáng ghét nhất, đều tới làm sự nghiệp từ thiện, những cái kia Trung Hải nhân vật có mặt mũi, có thể không nhiều làm điểm từ thiện sao?

Hà hội trưởng đành phải đổi tam đại ác thiếu nói ra: "Xem ở ta Đại diệt nữ quả quả trên mặt mũi, ta tạm thời có thể thả các ngại một ngựa. Hiện tại, ta hỏi các ngại, các ngại thật sự là tới làm sự nghiệp từ thiện?"

Hà hội trưởng nói muốn thả tam đại ác thiếu, những cái kia bảo an, lập tức buông lỏng ra tam đại ác thiếu.

Bàng Đại Đầu lắc lắc bị áp đến đau buốt nhức tay cánh tay, mới nhếch miệng vui lên: "Nói như vậy về nho nhả làm cái gì? Không phải liền là cho người nghèo quyền ít tiền sao? Ba chúng ta đại ác ít mặc dù ghê tởm, nhưng là cũng không có khi dễ qua người nghèo."

Đường Tiểu Kiếm nói tiếp: "Chính là. Chúng ta tam đại ác thiếu, thế nhưng là có nguyên tắc. Chúng ta cũng không thiếu tiền, tùy tiện cho người nghèo quyền cái mưòi vạn tám vạn, cũng là việc rất nhỏ."

Hà hội trưởng gật gật đầu, nói: "Như vậy, tiếp xuống, liền từ trong các người tam đại ác thiếu tới làm động viên đại hội đi!"

Bàng Đại Đầu đoạt lấy Hà hội trưởng Microphone, cao giọng nói: "Lấy ra đi! Các người đều nhanh chóng xuống đài đi. Không phải liền là động viên đại hội sao, ca ba cái so với các người làm tốt!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cự Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Ông trùm chỉ tranh

Vũ Quả Quả ngược lại là rất ủng hộ tam đại ác thiếu tới làm từ thiện động viên, hướng bọn họ làm một cái cổ lên động tác.

Bàng Đại Đầu dù sao nhìn có chút đần hờ hờ, mồm miệng cũng không có Đường Tiểu Kiếm lưu loát.

Thế là, Đường Tiểu Kiếm giành lấy Bàng Đại Đầu trong tay Microphone, hướng dưới đài phát phát tay, còn tận lực hướng Mục Phong phát phát tay, về sau lại hướng Thẩm Thanh

Tuyết đánh chào hỏi.

Lúc này, mặc dù quần chúng tiếng vọng cũng không lớn, nhưng là Đường Tiểu Kiếm hay là có mấy phần đã nghiền.

Thời khắc này Đường Tiểu Kiếm, mới hiểu được, nguyên lai đại võ đài chính là đã nghiền a, loại kia trên vạn người cùng một chỗ tập trung cảm giác của người thật sự là kích thích a, trách không được nhiều như vậy đại minh tinh đều mê luyến sân khấu đâu.

Thế là, có chút hưng phấn Đường Tiểu Kiếm, cười nói: "Ha ha, đầu tiên, tất cả mọi người không muốn kinh ngạc. Không sai, chúng ta ca ba, chính là Trung Hải tam đại ác thiếu! Hiện tại, từ ba chúng ta đại ác ít đến cho các người làm ra về từ thiện động viên."

Lỗ Thiên Hữu gặp Đường Tiểu Kiếm chính này đâu, mình cũng có chút trong lòng ngứa, lập tức đoạt lấy Đường Tiểu Kiếm ông nói, nói: "Nói nhiều như vậy đâu làm cái gì đây? Không phải liền là cái động viên đại hội sao? Trong chúng ta tam đại ác thiếu, đều muốn cho người nghèo quyền tiền, các người những này tự xưng là người tốt gia hóa, mỗi một cái đều là tinh anh, chẳng lẽ không nên nhiều quyền điểm sao?"

Bàng Đại Đầu đoạt lấy Microphone, nói: "Ha ha, ta tới nói hai câu, ta tới nói hai câu! Cái kia chó tẹ Vương thiếu có tới không?"

Bàng Đại Đầu hỏi thăm ở giữa, Vương thiếu đổi một bộ quần áo sạch sẽ, xuất hiện lần nữa.

Vương thiếu nghe được Bàng Đại Đầu lời nói, rất cảm thấy chói tai, cả giận nói: "Ngựa tẹ! Làm sao làm, hiện tại tam đại ác thiếu thế mà trên đài hào hứng không tẹ biểu diễn đi lên? Đây là ai cho phép?"

Bên cạnh một người nói cho Vương thiếu: "Tam đại ác thiếu sau lưng có Vũ Quả Quả đâu, khẳng định là Vũ Quả Quả tiểu ma nữ kia đang giờ trò."

Vương thiếu nghe được "Vũ Quả Quả" ba chữ, vẫn là rất hưng phấn.

Dù sao, Vương thiếu biết, cái này Vũ Quả Quả, cũng là một cái mê chết người không đền mạng tiểu mỹ nhân a.

Vương thiếu đã từng nghĩ tới, coi như mình không chiếm được Thẩm Thanh Tuyết, không chiếm được Liễu Như Yên, có thể của được Vũ Quả Quả, cũng không tính ăn thiệt thòi a.

Thế là, Vương thiếu lần này đã có kinh nghiệm, mang theo bốn năm cái cận vệ, mới lần nữa đi tới đại võ đài phía trên.

Bàng Đại Đầu thấy được Vương thiếu, lần nữa giật ra giọng nói: "Vương thiếu a, ngươi tại sao lại tới? Đến, tới, chúng ta ca ba cũng không đánh ngươi, chúng ta chỉ muốn hỏi một chút ngươi, lần này quyền tiền đại hội, ngươi có thể quyền nhiều ít a?"

Vương thiếu, không lo được cùng Bàng Đại Đầu đưa khí, một chút nhìn thấy Vũ Quả Quả, chính là ong mật phát hiện đóa hoa đồng dạng chăm chăm quá khứ.

Vũ Quả Quả đối Vương thiếu cũng không cảm mạo, hai tay chống nạnh, âm thanh lạnh lùng nói: "Vương thiếu, cách ta xa một chút! Ngươi thể nhưng là biết đến, lão nương, cũng không phải dễ trêu! Trung Hải tam đại ác thiếu gặp lão nương, còn sợ hãi ba phần đâu!"

Vũ Quả Quả nói xong, đi tới tam đại ác thiếu bên người, đoạt lấy Microphone, nói: "Mọi người yên lặng một chút, hiện tại, ta Vũ Quả Quả tự mình cho mọi người tuyên bố một chuyện."

Vũ Quả Quả, đây chính là Trung Hải thứ hai đại gia tộc Vũ gia tiểu công chúa, rất nhiều người đều là biết nàng.

Vũ Quả Quả có chuyện muốn tuyên bố, mọi người lập tức rất phối hợp yên tĩnh trở lại, cùng một chỗ đem ánh mắt hướng Vũ Quả Quả tập trung mà tới.

Vũ Quả Quả lúc này mới nói ra: "Tiếp xuống, chúng ta lập tức liền muốn mở ra quyền tiền quá trình! Quyền tiền mặt cũng được, hoạch thẻ cũng có thể! Năm nay sáu tháng cuối năm từ thiện ông trùm, hoa rơi vào nhà nào, mọi người rửa mắt mà đợi."

Hàng năm từ thiện đại hội, quyền tiền trước 100 tên, đều sẽ báo cáo bên trên tin tức.

Đương nhiên, quyền tiền nhiều nhất người kia, chính là giới này từ thiện đại hội tổng quán quân, mọi người tiến hấn một cái tràn ngập vinh dự cảm giác xưng hào "Từ thiện ông trùm".

Mà mấy năm qua này, từ trước đến nay đều là Vương gia cùng Vũ gia tại tranh cái này từ thiện ông trùm.

Từ thiện ông trùm, mặc dù chỉ là một cái hư danh, nhưng là đối đại gia tộc tới nói, lại là vô cùng trọng yếu xưng hào.

Bởi vì cái này xưng hào, có thể cho gia tộc bọn họ các loại xí nghiệp, làm được tuyên truyền miễn phí tác dụng, cho bọn họ thương nghiệp để quốc, mang đến tốt hơn tín dự cùng tiền cảnh.

Hơn nữa năm, Vương thiếu một hơi hiến cho 5000 vạn, trở thành khóa trước từ thiện ông trùm

Hiện tại, Vương thiếu gặp Vũ Quả Quả cũng không muốn phản ứng mình, đành phải mặt ngựa kéo một phát, cầm lấy một thanh mới đưa lên Microphone, âm thanh lạnh lùng nói: "Chẳng lẽ, hôm nay, Vũ Quả Quả còn muốn cùng ta tranh 'Từ thiện ông trùm' danh hiệu sao?"

Vũ Quả Quả cười duyên một tiếng, nói: "Ha ha, các ngươi Vương gia mặc dù có tiền, nhưng là chúng ta Vũ gia, cũng không phải quan tâm tiền người ta. Năm nay 'Từ thiện ông trùm', ta tranh với ngươi định!"

"Ha ha ha, không biết lượng sức!" Vương thiếu mừng rỡ không ngậm miệng được nói.

Mỗi năm một lần, ngẫu nhiên một năm hai độ từ thiện đại hội, nhất làm cho người kích động thời khắc, chính là tranh đoạt "Từ thiện ông trùm" thời điểm.

Giờ khắc này, rốt cuộc đã tới, tất cả mọi người nín thở, muốn nhìn hôm nay Vương gia cùng Vũ gia, đến cùng ai lợi hại hơn.

Tam đại ác thiếu gặp quyền tiền đại chiến liền muốn bắt đầu, liền tụ cùng một chỗ nói thầm một phen.

Sau một lát, Bàng Đại Đầu cảm một con đồng la đi lên.

Loảng xoảng!

Bàng Đại Đầu gõ một cái.

Đường Tiểu Kiếm lập tức cao giọng nói: "Hôm nay từ thiện ông trùm chi tranh lại muốn bắt đầu! Vũ Quả Quả, ngươi tới trước ra cái giá quy định đi!"

Vũ Quả Quả nói: "Bản cô nương ra từ thiện khoản 1000 vạn giá quy định!"

"Trời ạ, thổ hào chính là thổ hào a "

"Mới mở miệng liền muốn quyền 1000 vạn, cũng là không có người nào!"

"Ôi, chúng ta những người này, nhiều nhất quyền cái mấy vạn."

Đám người ồn ào.

Vương thiếu lặng lẽ xem xét Vũ Quả Quả, vui mừng mà nói: "Hôm nay, ta nhất hâm mộ Thẩm Thanh Tuyết nữ thần còn tại phía dưới đâu, ta làm sao có thể thua ngươi? Ta Vương thiếu ra 1001 vạn!"

Loảng xoảng!

Bàng Đại Đầu gõ một lần đồng la, ra hiệu lần thứ nhất cạnh tranh kết thúc.

Lỗ Thiên Hữu lại có mấy phần không cao hứng, mắng liệt: "Vương thiếu, ngươi có bệnh a? Liền so với chúng ta Vũ Quả Quả thêm ra một vạn?"

Đường Tiểu Kiếm liền đi tới Vũ Quả Quả bên người, nhỏ giọng nói: "Cứ việc cùng hắn đập giá! Chúng ta trong xe có một ngàn vạn tiền mặt đâu, không sợ hắn!"

"Ngươi nghĩ trợ giúp ta?" Vũ Quả Quả hỏi.

Đường Tiểu Kiếm gật gật đầu: "Dù sao loại này cao đại thượng xưng hào không thể để cho Vương thiếu cảm đi thôi! Ngươi nếu là thiếu tiền, chúng ta có thể cho ngươi mượn mấy ngàn vạn."

Vũ Quả Quả gật gật đầu, cao giọng nói: "Ta ra 2000 vạn!"

Vương thiếu nhếch miệng vui lên: "Ta ra 2001 vạn!"

Lỗ Thiên Hữu nghe xong liền khó chịu, một cước hướng Vương thiếu đá tới, vừa đạp vừa nói: "Mẹ nó cái tệ, làm sao người ta ra bao nhiêu, ngươi cháu trai này chỉ nhiều một vạn, thành tâm gây chuyện a?"

Thế nhưng là, hiện sau lưng Vương thiếu có mấy cái cận vệ, Lỗ Thiên Hữu ngược lại là không thể đạp đến Vương thiếu.

Vũ Quả Quả có chút nổi giận: "Bản cô nương năm nay muốn quyền 5000 vạn!"

Vương thiếu: "Ta quyền 5001 vạn!"

Loảng xoảng!

Vũ Quả Quả: "Ta muốn quyền một trăm triệu!"

Vương thiếu: "Ta quyền một trăm triệu lẻ một vạn!"

Loảng xoảng!

Vũ Quả Quả: "Ta quyền 10 ức!"

Vương thiếu: "Ta quyền 10 ức lẻ một vạn!"

Vũ Quả Quả lập tức "Phốc" cười một tiếng, nói: "Tốt, ta chịu thua! Vương thiếu hắn nói muốn quyền 10 ức lẻ một vạn."

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Lấy ra a

Vũ Quả Quả nhận thua, Vương thiếu mới cảm giác mình mới vừa rồi bị gạt.

Vũ Quả Quả nói nhanh như vậy, Vương thiếu đành phải nhanh chóng đi theo, mà lại mỗi lần chỉ nhiều thêm một vạn.

Kết quả, giá cả liền ra đến 10 ức.

Chỉ có chính Vương thiếu mình bạch, hơn nửa năm, vì tiếp cận Thẩm Thanh Tuyết, cũng là vì cho Vương thị gia tộc thương nghiệp để quốc một cái tốt thanh danh, Vương thiếu mới rất

không tình nguyện mở ra 5000 vạn, đoạt được từ thiện ông trùm xưng hào.

Vương thiếu quyền ra 5000 vạn, đã rất đau lòng.

5000 vạn a, đây chính là con số không nhỏ, có thể đi Nga mua lấy trăm cái ngực to muối tử.

Mà lại, chỉ có chính Vương thiếu biết, trên miệng nói là quyền ra 5000 vạn cầm đi làm sự nghiệp từ thiện, nhưng là thật quyền đi ra thời điểm, Vương thiếu chỉ xuất 1000 vạn.

Coi như quyền ra 1000 vạn, đạo cuối cùng, Hà hội trưởng lại trả lại cho Vương thiếu 500 vạn.

Khóa trước từ thiện đại hội, Vương thiếu trên thực tế, chỉ tốn 500 vạn, liền đoạt được từ thiện ông trùm danh hiệu. Mà Vương thiếu quyền ra 500 vạn, cuối cùng tới nơi nào, cũng là không người biết được.

Mà lần này, thế mà không cẩn thận, bảo tố lên 10 ức.

10 ức, đã là Vương gia non nửa tư sản.

Vương gia mặc dù là Trung Hải đệ nhất đại gia tộc, nhưng là tổng tư sản, nhất định không có một trăm ức.

Vương thiếu vốn cũng không phải là người tốt, làm sao bỏ được hiến cho ra 10 ức đâu.

Cái này 10 ức, đối Vương thiếu tới nói, cũng là thiên văn số tự a.

Trong lúc nhất thời, Vương thiếu cảm giác mình bị lừa rồi, cả kinh đầy mặt là mồ hôi.

Lúc này, Bàng Đại Đầu vút xuống đồng la, Lỗ Thiên Hữu chạy đến Hà hội trưởng bên người nhặt lên một mặt có khắc "Từ thiện ông trùm" cò thương, khoác đến Vương thiếu trên thân.

Mà Đường Tiểu Kiếm, giật ra giọng, khàn khàn mà làm nũng nói ra: "Tất cả mọi người tận mắt thấy, các loại truyền thông cùng toà báo nhân viên công tác cũng hẳn là quay chụp xuống tới đi? Cái này Vương thiếu, hẳn nói muốn quyền 10 ức lẽ một vạn, rốt cục thu hoạch năm nay từ thiện ông trùm danh hiệu vinh dự."

Mấy phần thô lỗ Bàng Đại Đầu, đoạt lấy Đường Tiểu Kiếm ống nói, nói: "Nói nhiều như vậy có ích lợi gì a? Đầu năm nay, nâng lên từ thiện, trên miệng nói muốn quyền hơn ngàn vạn người nhiều người, thế nhưng là đều là nói ăn không nói! Vốt hoàn mỹ tên, người liền chạy đến không còn hình bóng, như là cho chúng ta mở một trương ngân phiếu không. Hiện tại, Vương thiếu, người là cầm tiền mặt, vẫn là tại chỗ quét thẻ a?"

Liền xem như tại chỗ quét thẻ, Vương thiếu cũng là không tốt gian lận. Bởi vì một khi quét thẻ, điện tử trên màn hình lớn cùng giải quyết bước biểu hiện.

Vương thiếu âm thầm xấu hổ, nói: Mẹ nàng, hôm nay xem như bị Vũ Quả Quả cái này tiểu lăng hóa cho hổ! 10 ức, lão tử đi nơi nào tìm 10 ức đến quyền a? Coi như thật có 10 ức, ta sẽ đem tiền này quyền cho những cái kia nghèo so?

Vương thiếu lúng túng thời điểm, Bàng Đại Đầu tựa hồ nhìn ra Vương thiếu tâm tư, mắng liệt: "Vương thiếu, ngươi ngược lại là nói chuyện a? Ngươi không phải muốn quyền 10 ức sao? Nhanh hoạch thẻ đưa tiền a? A, đã nhìn ra, nguyên lai ngươi mẹ nó chỉ là vì mua danh chuộc tiếng a? Vốt xong danh dự, liền không muốn đưa tiền? Mau đưa tiền, tất cả mọi người nhìn xem ngươi đây!"

Hà hội trưởng, gặp Vương thiếu khó xử, liền tiến lên đây giải vây, nói: "Chư vị, tất cả mọi người là biết đến, Vương thiếu nhà, kỳ trước hội từ thiện, đều là danh liệt mười hạng đầu danh nhân. Chúng ta tin được hẳn, không cần thiết không phải buộc hẳn lập tức xuất ra 10 ức. Về sau, ta tin tưởng Vương thiếu nhất định sẽ theo giai đoạn, đem một tỷ, hiến cho cho chúng ta từ thiện hiệp hội."

Vương thiếu gật gật đầu, nói: "Đừng nói 10 ức, Vương gia chúng ta 100 ức còn cầm ra được đâu! Bất quá, ai sẽ lập tức mang nhiều tiền như vậy từ ở trên người đâu!"

Bàng Đại Đầu lập tức cười như điên: "Vương thiếu, giả mẹ ngươi a! Ngươi cũng giống cầm được ra 10 ức người sao? Có tiền, liền lập tức hoạch thẻ! Không có tiền, đừng ở chỗ này giả đại gia, chạy về nhà đi đi!"

Vương thiếu bị Bàng Đại Đầu mắng lửa cháy, cao giọng nói: "Tam đại ác tặc, ngươi làm các ngươi là ai a? Hà hội trưởng còn không có lên tiếng đâu, các ngươi ngay ở chỗ này ồn ào rồi? Các ngươi có tư cách này sao? Người tới, cho ta đem cái này ba cái ba ba tôn cầm xuống, hảo hảo đi giáo huấn một phen!"

Vương thiếu then quá hoá giận, ra lệnh một tiếng, trên trăm tiểu đệ, lần nữa hướng đại võ đài phóng đi.

Thế nhưng là, ngay lúc này, phóng tới đại võ đài, không vền vền có Vương thiếu các huynh đệ.

Cái này cùng một chỗ xông lên đài cao, còn có một đội côm.

Một cái lưu bên trong phân tao bao Viên Bình về sau, còn ra hiện một cái trước sau lồi lõm,

dáng người ma quỷ, người mặc đồng phục, vô cùng chói mắt hoa khôi cảnh sát —— An Ninh.

Vũ Quả Quả thấy một lần An Ninh xuất hiện, lập tức đối tam đại ác thiếu nói ra: "Hiện tại thế nhưng là An Ninh kia bạo lực hoa khôi cảnh sát tới, có thể là hướng về phía các ngươi tới, các ngươi vẫn là nhanh trượt đi!"

Trung Hải Tam thiếu nghe xong, cảm thấy có lý.

Ba người bọn hắn, thật là có điểm ngại cái này An Ninh.

Thế là, An Ninh từ bên trái cầu thang đi đến đại vô đài thời điểm, tam đại ác thiếu đã từ bên phải cầu thang chạy xuống, trong nháy mắt không có thân ảnh.

Viên Bình vẫn là phát giác Trung Hải tam đại ác thiếu đã trượt, đối An Ninh Đạo: "Cục trưởng, không tốt, ba cái kia ác thiếu chạy!"

An Ninh âm thanh lạnh lùng nói: "Chính ta có mắt! Ta biết bọn hắn đã trượt. Lần này, chúng ta không phải đến tìm kiếm tam đại ác thiếu."

Hà hội trưởng gặp An Ninh xuất hiện, thế nhưng là sắc mặt đại biến, trong lòng ẩn ẩn sinh một tầng hàn băng.

Hà hội trưởng thế nhưng là thật không có hướng An Ninh hoa khôi cảnh sát phát ra thư mời, lại không nghĩ An Ninh không mời mà tới.

Hà hội trưởng lúc trước còn tận lực phân phó mình gác cổng, nhất định không thể đem An Ninh bỏ vào đến, thế nhưng là cái này An Ninh cũng không phải đèn đã cạn dầu, hiện tại thế mà cố xông vào.

Trong lòng dọa đến muốn chết, nhưng là sắc mặt một mực rất bình tĩnh Hà hội trưởng, tranh thủ thời gian hướng An Ninh chào hỏi: "An Ninh cục trưởng, người thật sự là khách quý ít gặp a, làm sao các người giới cảnh sát, cũng quan tâm tới chúng ta sự nghiệp từ thiện tới?"

An Ninh cười lạnh một tiếng: "Chỉ sợ, rất nhiều người cũng không hi vọng ta tới đi? Nhưng là, nếu là Trung Hải từ thiện đại hội, làm cục trưởng, ta có nghĩa vụ phải người viên đến cam đoan Trung Hải các giới tinh anh thân người an toàn."

Hà hội trưởng liên tục gật đầu: "An cục trưởng thật sự là một lòng vì dân a, cần trọng, quả thực để cho người ta bội phục!"

An Ninh khoát khoát tay, nói ngay vào điểm chính: "Năm nay sự nghiệp từ thiện, nhất định phải từ ta An Ninh tự mình giám sát toàn bộ quyền tiền quá trình, thẳng đến mọi người quản lý số thống kê ra, sau đó báo cáo phát truyền thông."

Hà hội trưởng xem như đã hiểu, An Ninh hôm nay, thế nhưng là kẻ đến thì không thiện kẻ thiện thì không đến a.

Hà hội trưởng khó khăn nói ra: "An Ninh cục trưởng sợ có người sẽ nuốt riêng từ thiện khoản, muốn đích thân giám sát toàn bộ quá trình, ngược lại là chuyện tốt một cục. Chỉ bất quá, hôm nay đã không còn sớm, còn muốn thống kê ra kết quả đến, rất không có khả năng a? Còn có, bao năm qua từ thiện khoản, đều là cơ mật vấn đề, bình thường sẽ không hướng truyền thông cùng toà báo lộ ra cụ thể khoản."

An Ninh cười lạnh, vẫy tay, mấy vị nữ kế toán liền đi tới.

An Ninh Đạo: "Không sao, các người thống kê không ra, nhưng ta có thể thống kê ra, ta ngay cả kế toán đều mang tới!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 95: Mới hội trưởng

Hà hội trưởng nghe xong, lập tức mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Cái này An Ninh, quá phạm, thế mà còn mình đem kế toán đều mang đến.

Thế nhưng là, để Hà hội trưởng cảm thấy càng khiếp sợ còn tại đằng sau đâu.

An Ninh nhỏ giọng đối Hà hội trưởng nói ra: "Từ khi người Hà Quảng Đại đảm nhiệm Trung Hải từ thiện hiệp hội thứ chín phân hội hội trưởng đến nay, hàng năm thu hoạch từ thiện

khoản đều tung tích không rõ, giả sổ sách sai sổ sách khắp nơi đều là!"

Hà hội trưởng thế nhưng là sợ cái gì liền đến cái gì, giờ phút này thế nhưng là dọa đến sắc mặt run rẩy.

Bất quá, đến bây giờ, An Ninh còn không có cầm tới cụ thể chứng cứ, nếu không, Hà hội trưởng liền nên cùng với nàng đi trong cục uống trà.

An Ninh cho Hà hội trưởng từng cái ngựa uy, mới cầm lấy một con microphone, hướng Viên Bình vẫy vẫy tay.

An Ninh Đạo: "Các vị yêu quý sự nghiệp từ thiện bằng hữu, mọi người tốt!"

An Ninh hướng mọi người chào hỏi, toàn bộ hội trường, bắt đầu lần nữa sôi trào lên.

An Ninh nhân khí, mặc dù so ra kém Thẩm Thanh Tuyết, nhưng là cũng đủ làm cho toàn bộ hội trường sôi trào.

"An Ninh, người đẹp quá!"

"An Ninh, người cũng là nữ thần của chúng ta!"

"An Ninh, gả cho ta, gả cho ta!"

Đám người phía dưới, lại bắt đầu rối loạn lên.

Viên Bình đi đến An Ninh bên người, cầm trong tay một tờ ủy nhiệm sách, đưa cho An Ninh.

An Ninh tiếp nhận ủy nhiệm sách, ra hiệu mọi người im lặng, sau đó cao giọng nói: "Hiện tại, ta có một kiện chuyện quan trọng muốn cho mọi người tuyên bố! Trong tay của ta đây, có trương uỷ dụ. Đương nhiên, cái này uỷ dụ, cũng không phải ta phát, ta còn không có tư cách này. Cái này uỷ dụ, thế nhưng là trong chúng ta biển trọng yếu người lãnh đạo hợp nghị về sau làm ra quyết định, ta chỉ là chân chạy, tới truyền một lời mà thôi."

Về sau, An Ninh tuyên bố lên ủy nhiệm sách.

Ủy nhiệm sách ý tứ, đại khái là do ở mấy năm trước từ thiện khoản tung tích không rõ, giấy tờ trăm ngàn chỗ hở, bởi vậy, các đại nhân vật quyết định thay đổi từ thiện hiệp hội hội trưởng.

Mà tân nhiệm từ thiện hiệp hội hội trưởng, thế mà chính là —— Thẩm Thanh Tuyết.

Phía dưới tiểu yêu, nghe trương này uỷ dụ, thế nhưng là mười phần cao hứng, nói: "Tiểu Tuyết, có thể a, người bây giờ lại là Trung Hải từ thiện hiệp hội mới hội trưởng, nhanh lên đi tiếp uỷ dụ, sau đó tới một phen có trình độ lời nói."

Thẩm Thanh Tuyết ngay tại do dự, thế nhưng là hội trường một mảnh tiếng vỗ tay, vang lên lần nữa "Thẩm Thanh Tuyết" "Thẩm Thanh Tuyết" khẩu hiệu tới.

Thẩm Thanh Tuyết thế nhưng là đệ nhất nhân khí danh viện, lại là tổng giám đốc, hiện tại lại tân nhiệm từ thiện hiệp hội hội trưởng, nhân khí thế nhưng là cao hơn.

Liền ngay cả Vương thiếu cũng có chút kích động, cao giọng nói: "Oa nha, tiểu Tuyết đương từ thiện hiệp hội hội trưởng, ta cái thứ nhất giờ hai tay tán thành!"

Hà hội trưởng Hà Quảng Đại, không nghĩ tới hôm nay mở từ thiện đại hội, kết quả còn ném đi hội trưởng chức vụ, mà lại là tại mình ba hộp son trang ném đi mình chức vụ, đây quả thực quá làm cho mình mất thể diện.

Tự giác xấu hổ vô cùng Hà Quảng Đại, hừ lạnh một tiếng, một mình rời đi đại võ đài.

Ba phút về sau, Hà Quảng Đại về tới mình một tòa biệt thự bên trong.

Hà Quảng Đại một phen suy tư, vẫn là đã thông Cơ lão đại điện thoại, nói: "Cơ lão đại a, An Ninh cái này bạo lực hoa khôi cảnh sát cường thế tham gia, ta đã ném đi hội trưởng chỗ ngồi! Năm nay từ thiện quyền tiền, nàng muốn đích thân giám sát, mới hội trưởng đã là Thẩm Thanh Tuyết.

Cơ lão đại a, năm nay từ thiện đại hội, ta cảm thấy có thể quyền tiền đến 1 ức tá hữu từ thiện khoản. Thế nhưng là, đã xong. Lão đại, người nhìn làm thế nào chứ?"

Huyết Lang Bang tổng bộ.

Cơ lão đại nghe xong, thế nhưng là tức giận đến liên tục đập nát mấy cái bầu rượu.

Về sau, Cơ lão đại mới giận không thể nói nặng liệt nói: "Mã lạc qua bích, kia An Ninh, lạnh lẽo diệt nghiêm An phó cục trưởng sự tình, ta còn không có cùng với nàng tính sổ sách đâu. Hiện tại lại hạ hội trưởng của người chức vụ, còn đoạn mất chúng ta một trăm triệu tá hữu từ thiện khoản tài lộ! Ngoa tào,

ta nhất định phải giết chết cái này thôi biểu nện!"

Cơ lão đại mắng liệt sau một lát, đối Hà Quảng Đại nói: "Việc đã đến nước này, chúng ta nên chiếu nguyên kế hoạch tiến hành. Đương nhiên, ta sẽ còn phải càng nhiều cao thủ, chui vào ba hộp son trang, bảo đảm kế hoạch của người không thất bại. Nhất là đêm nay tiệc rượu, nhất định không thể hủy bỏ."

"Vâng! Ta biết phải làm sao!"

Hà Quảng Đại nói xong, rồi đi biệt thự, lần nữa bắt động thanh sắc hướng đại võ đài đi đến.

Hiện tại, Thẩm Thanh Tuyết đã phát biểu xong tiền nhiệm nói chuyện, cũng hứa hẹn, nhất định sẽ đem quyền tiền lấy được tiền khoản, làm được mỗi một món nợ, đều có thể trong suốt.

Đương nhiên, tại An Ninh giám sát phía dưới, lần này hoạch thẻ, đương nhiên là vạch đến Thẩm Thanh Tuyết một cái tài khoản bên trong, mà không phải lúc đầu từ thiện hiệp hội số thẻ bên trong.

Lúc đầu từ thiện hiệp hội, đã sớm bị Huyết Lang Bang xâm nhập, toàn bộ thành thị từ thiện khoản, toàn thành Huyết Lang Bang tiêu dao kim.

Nếu không phải An Ninh xuất hiện, Hà Quảng Đại thân phận khả năng sẽ còn ẩn tàng rất nhiều năm. Toàn bộ Trung Hải từ thiện khoản, cũng sẽ bị Huyết Lang Bang độc chiếm rất nhiều năm.

Dựa theo lệ cũ, trên vạn người, bắt đầu đăng ký, sau đó hoạch thẻ.

Quyền tiền quá trình, là cái chậm nhất khâu.

Cứ việc An Ninh mang theo vô số cái kế toán, mang đến vô số đài đánh thẻ khí, nhưng là vẫn bận bịu hồ ba, bốn tiếng, hôm nay quyền tiền nghi thức, mới tính kết thúc mỹ mãn.

Đến cuối cùng, Thẩm Thanh Tuyết cùng An Ninh, đạt được một cái thống kê kết quả: Tổng cộng đạt được từ thiện khoản hơn 70 triệu.

Đương nhiên, cái kia chết sĩ diện Vương thiếu, góp 10 vạn, liền bắt đầu trượt người.

Ngược lại là Trung Hải Tam thiếu, coi như hào phóng, trực tiếp góp 500 vạn, hơn nữa còn là tiền mặt.

Dù sao, Trung Hải tam đại ác thiếu biết Thẩm Thanh Tuyết cùng bọn hắn lão đại quan hệ không ít.

Thẩm Thanh Tuyết hôm nay làm mới hội từ thiện dài, bọn hắn nhất định phải hết sức ủng hộ một phen.

Mà Vũ Quả Quả, trực tiếp góp 1000 vạn, thành năm nay sáu tháng cuối năm từ thiện ông trùm.

Năm giờ chiều thời điểm, các loại các ký giả truyền thông, nghe một cái Thẩm Thanh Tuyết buổi trình diễn thời trang, bắt đầu nhao nhao rồi đi ba hộp son trang.

Hôm nay đến ba hộp son trang người, cũng không thấp hơn vạn người. Nhưng là mọi người quyền xong khoản, gấp tin tức không có tính sai về sau, liền nhao nhao rồi đi.

Đến bây giờ, còn lưu tại ba hộp son trang, đã không đủ một ngàn người.

Đương nhiên, dựa theo hàng năm lệ cũ, tại từ thiện trên đại hội quyền tiền trước 100 tên, đều là có tư cách đi tham gia buổi tối từ thiện từ hội.

Từ thiện tiệc rượu, không chỉ có muốn đi quyền tiền trước 100 tên, sẽ còn đến đây Trung Hải vô số đại lãnh đạo, đại nhân vật.

Mục Phong cùng Liễu Như Yên, hai người hợp lại cùng nhau, mới góp 50 vạn.

Mục Phong cùng Liễu Như Yên quyền xong khoản, gặp Thẩm Thanh Tuyết còn tại bận bịu hồ đầu, liền ra hiệu tam đại ác thiếu cùng bọn hắn đi trước ăn cơm.

Dù sao Thẩm Thanh Tuyết bên người có An Ninh mang theo một đại đội nhân mã bảo hộ lấy đầu, tạm thời không có nguy hiểm.

Mục Phong năm người, muốn đi một cái quán ăn ăn một bữa lớn.

Bắt đầu ăn trước đó, Mục Phong gọi Đường Tiểu Kiếm trước đưa ba phần đồ ăn đi cho Thẩm Thanh Tuyết, tiểu yêu còn có An Ninh.

Đường Tiểu Kiếm thật cao hứng, nhanh đi làm.

Về sau, Mục Phong lại nghĩ tới Hồng Liên. Thế nhưng là Hồng Liên quyền xong khoản, đã không biết đi tới chỗ nào đi.

Đường Tiểu Kiếm đi vào Thẩm Thanh Tuyết bên cạnh, vui vẻ nói: "Đại tiểu thư, ta đưa cơm cho người tới, kia cái gì tiểu yêu tính cũng có."

Thẩm Thanh Tuyết xem xét Đường Tiểu Kiếm, do dự một chút, hỏi: "Là hần bảo người đưa tới rồi? Hần bây giờ ở nơi nào?"

Đường Tiểu Kiếm cũng không dám nói lời nói thật, đùa: "Tẩu tử! A, không đúng, đại tiểu thư, còn có một phần cơm, là cho An Ninh cái kia bà điên. Ta có chút sợ nằng, liền từ các người làm thay đi!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96: Ta có bạn trai

Cơm nước xong xuôi, đã là lúc chạng vạng tối.

Biết điều Trung Hải tam đại ác thiếu, đã cáo biệt Mục Phong, nói là bảo hộ Thẩm Thanh Tuyết đi.

Đến tiệc rượu chính thức bắt đầu, còn có một hồi thời gian, Liễu Như Yên liền dẫn Mục Phong, đi đi dạo một chút ba hộp sơn trang dưới mặt đất khu mua sắm.

Dù sao cũng là muốn tham gia tiệc rượu, Liễu Như Yên bộ quần áo này, quá hừ nhàn, không thích hợp khiêu vũ. Mục Phong cái này một thân, thì càng không thích hợp từ hội.

"Người biết khiêu vũ sao?" Liễu Như Yên hỏi.

"Qua loa, giao nghị vũ vừa vặn, điệu Tăng-gô đều sẽ một điểm" Mục Phong trả lời.

Liễu Như Yên một trận chọn lựa, tuyển định một thân trắng nõn sắc mang lông tơ tiệc rượu chuyên dụng váy dài. Lại cho Mục Phong tuyển một thân áo đuôi tôm.

Mục Phong đương nhiên sẽ không quên một lần nữa mua sắm một đỉnh mũ. Mang theo mũ, tốt che khuất một nửa da mặt, lợi cho ẩn nấp thân phận của mình.

Liễu Như Yên từ phòng thử áo ra thời gian, dù đóng váy trắng, thế nhưng là nhào tới trên mặt đất, rất giống một đóa ngả nở rộ bạch liên.

"Mục Phong, người nhìn ta cái này thân vẫn được sao?" Liễu Như Yên hỏi.

"Ta nhìn váy chống quá lớn, người liền không sợ người khác dẫm lên váy của người?" Mục Phong nói.

Bất quá, Liễu Như Yên cũng là không quá biết khiêu vũ, đợi chút nữa đi tiệc rượu, tùy tiện xoay hai lần cũng coi như xong.

Lại nói, Liễu Như Yên còn không có bạn nhảy đâu.

"Chúng ta đi thôi!" Liễu Như Yên kéo Mục Phong tay, rồi đi dưới mặt đất thương thành, hướng ba hộp vượt thế kỷ KTV đi đến.

Hôm nay từ thiện tiệc rượu, chính là tại cái này ba hộp sơn trang vượt thế kỷ KTV bên trong cử hành.

"Mục Phong, đợi chút nữa làm ta bạn nhảy có được hay không?" Liễu Như Yên hỏi.

Thế nhưng là hồi lâu không có Mục Phong trả lời.

Liễu Như Yên nhìn kỹ, kết quả phát hiện Mục Phong thế mà không thấy.

Gia hòa này, mới vừa rồi còn tại bên cạnh mình đâu, nói thế nào không thấy đã không thấy tăm hơi?

Liễu Như Yên ngay tại chần chờ thời khắc, lại nhìn thấy cách đó không xa, đi tới một đám người, đi ở phía trước chính là Khuynh Thành Quốc Tế tổng giám đốc, mới nhậm chức từ thiện hiệp hội hội trưởng —— Thẩm Thanh Tuyết.

Thẩm Thanh Tuyết bên người, còn có một vị dẫn lửa —— tiểu yêu.

Thẩm Thanh Tuyết cùng tiểu yêu sau lưng, thì là An Ninh hoa khôi cảnh sát.

Nguyên lai, là Mục Phong phát hiện Thẩm Thanh Tuyết muốn cùng Liễu Như Yên va vào nhau, liền như một làn khói né tránh.

Thẩm Thanh Tuyết thấy được Liễu Như Yên, lập tức có lễ phép cho Liễu Như Yên chào hỏi: "Đây không phải trong chúng ta đẹp nhất bác sĩ Liễu Như Yên nữ sĩ sao? Liễu Như Yên nữ sĩ thanh danh như sấm bên tai, hôm nay may mắn gặp nhau, thế nhưng là tam sinh hữu hạnh!"

Nhìn thấy Thẩm Thanh Tuyết, Liễu Như Yên luôn cảm giác có chút cảm giác tự ti mặc cảm, hận không thể tranh thủ thời gian cách Thẩm Thanh Tuyết xa một chút.

"Ha ha, tổng giám đốc tốt, mọi người tốt, ta xác thực chính là Liễu Như Yên! Ta là tới tham gia từ hội!" Liễu Như Yên tại Thẩm Thanh Tuyết trước mặt có chút khân trương, liền lộ ra có chút lúng túng nói.

Tiểu yêu gặp Liễu Như Yên có chút ít khân trương, nói đùa: "Liễu Như Yên, chúng ta biết ngươi là tới tham gia từ hội. Vừa vặn, chúng ta cũng muốn đi tham gia tiệc rượu. Chúng ta cùng đi đi! Đúng, ngươi khân trương thần mã a? Ta hiểu được, khân trương loại tình huống này đâu, là lạc đàn triệu chúng. Ta nói với ngươi đi, đợi chút nữa, ta giới thiệu cho ngươi một cái đại suất ca làm cho ngươi bạn nhảy, ngươi nhiều nhảy một hồi, liền sẽ không cảm giác khân trương, cũng sẽ không cảm giác cô độc."

Tiểu yêu lời nói, kỳ thật tính nửa đùa nửa thật, thế nhưng là tại Liễu Như Yên nghe tới, tiểu yêu rõ ràng là đang cười nhạo nàng ngay cả một người bạn trai đều không có, còn cần người khác giới thiệu.

Liễu Như Yên cũng là có tỷ khí quái nữ nhân, giờ phút này, sắc mặt giận dữ, nói: "Ai cần các ngươi giới thiệu cho ta bạn nhảy a? Lão nương đâu, là có bạn nhảy, là có bạn trai. Bạn trai ta, nhưng đẹp trai, không chỉ có vũ dũng hơn người, còn thiết hán nhu tình. Trọng yếu nhất chính là, bạn trai của ta, đối với ta rất tốt!"

Tiểu yêu nghe xong, kém chút phun ra, nói: "Liễu Như Yên, ta nhìn ra ngươi đang nói láo! Bạn trai ngươi thật như vậy thích ngươi, hiện tại làm sao không bồi ngươi tới tham gia tiệc rượu?"

Liễu Như Yên nói: "Bạn trai ta, mới vừa rồi còn ở chỗ này đây, hiện tại đi nhà xí đi, đợi chút nữa liền cùng ta cùng đi tham gia tiệc rượu!"

Tiểu yêu cười lạnh một tiếng: "Thôi đi, thực sẽ khoác lác. Ngươi làm ta tiểu yêu là toi công lẫn lộn a? Tốt a, đợi chút nữa, tại trong tiệc rượu, chúng ta liền muốn nhìn xem bạn trai của ngươi, đến cùng đẹp trai cỡ nào nhiều uy vũ đi!"

Thẩm Thanh Tuyết gặp tiểu yêu nói chuyện quá mức, liền đối với tiểu yêu nháy mắt.

Về sau, Thẩm Thanh Tuyết còn một mặt cười ngọt ngào nói với Liễu Như Yên: "Liễu Như Yên, nhà ta tiểu yêu chính là như thế một cái tính tình, ngươi cũng không nên cùng với nàng so đo a. Đi thôi, chúng ta đi vào chung đi!"

Liễu Như Yên lại kiên trì nói: "Không, các ngươi đi trước đi! Ta còn phải đợi bạn trai ta."

Tiểu yêu có chút khinh bỉ xệ xệ miệng, nói: "Hảo hảo, ngươi chậm rãi chờ đi, chúng ta đi vào trước!"

Thẩm Thanh Tuyết lại khuyên vài câu, liền ngay cả An Ninh cũng cùng Liễu Như Yên giảng vài câu, nhưng là Liễu Như Yên bị tiểu yêu tức giận, chính là muốn ở chỗ này chết chờ.

Không có cách nào, Thẩm Thanh Tuyết thế nhưng là hội trường, còn có rất nhiều chuyện muốn an bài, đành phải rời đi trước.

Không tha người tiểu yêu, còn tận lực đã kích Liễu Như Yên: "Tiểu Yên tỷ tỷ, chúng ta tại trong tiệc rượu chờ lấy nhìn bạn trai ngươi nha!"

Thẩm Thanh Tuyết một nhóm rời đi, Liễu Như Yên trong tay mang theo mép váy, lại đợi hồi lâu, thế nhưng lại không đợi được Mục Phong xuất hiện.

"Hừ, gia hỏa này, đi nơi nào? Thật không tìm đến ta sao?"

Khí đô đô Liễu Như Yên, lại đợi năm phút, vẫn là không thấy Mục Phong thân ảnh, ngược lại là gặp được tam đại ác thiếu.

Tam đại ác thiếu vây quanh Liễu Như Yên, một trận ngó.

Bàng Đại Đầu nói: "Tiểu Yên lão tỷ, ngươi đêm nay thật giống cái vũ nương đâu, vẫn là loại kia Tây Ban Nha lớn loa váy cảm giác."

Đường Tiểu Kiếm lập tức bật thốt lên: "Tiểu Yên tỷ tỷ, ngươi mặc thành dạng này, là muốn nhảy múa ba-lê a?"

Lỗ Thiên Hữu vỗ ót một cái, cười nói: "Ha ha, múa ba-lê, ta thích nhất! Nhất là một cái chân dán lỗ tai thời điểm, từ khía cạnh xem xét, thoải mái phát nổ!"

Liễu Như Yên lập tức trừng ba người một chút, cả giận nói: "Ba tên hỗn đản, ta hiện tại đang đợi các ngươi Mục Phong đâu! Các ngươi lại dám chế giễu lão nương?"

Bàng Đại Đầu tranh thủ thời gian chịu thua: "Tẩu tử, bớt giận, bớt giận! Ta, người kia thế nhưng là xuất quỷ nhập thần người, ngươi sao có thể ở chỗ này

chờ đến hán a. Đi thôi, chúng ta cùng đi tiệc rượu đi! Tại trong tiệc rượu, chúng ta khẳng định sẽ xuất hiện."

Liều Như Yên đành phải khí đồ đồ gặt đầu, cùng tam đại ác thiếu cùng một chỗ, đi tới liền sẽ đại sảnh.

Lần này từ thiện tửu hội đại sảnh, thế nhưng là từ một tầng KTV quảng trường một lần nữa cải tạo thiết kế qua, tất cả đều là Âu Mỹ cấp cao tụ hội phong vị.

Tiệc rượu đại sảnh, chủ yếu phân hai cái khu vực, một cái khu vực chủ yếu là uống rượu, một cái khác khu vực chủ yếu là khiêu vũ.

Nhưng là hai cái khu vực cách cũng không phải là rất xa.

Coi như ngồi uống rượu, cũng có thể một bên thưởng thức người khác đáng múa.

Liền sẽ trong đại sảnh, giờ phút này đã vào sân rất nhiều đại nhân vật. Những đại nhân vật này, non nửa là hôm nay quyền qua khoản thổ hào tinh anh, càng nhiều là sáng hôm nay chưa từng xuất hiện Trung Hải các lộ chúa tể.

Những lão già này, bình thường sẽ không dễ dàng xuất đầu lộ diện. Chỉ có kia mười phần nồng đậm tiệc rượu, hoặc là thưởng công sẽ, bọn hán mới có thể xuất hiện.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 97: Nữ tử đang khóc

Liều Như Yên cùng tam đại ác thiếu vừa đi vào đại sảnh, liền phát hiện trong đại sảnh, các loại nhân vật, đã tại tương hồ mời rượu.

Tiểu yêu đang bị mấy cái anh tuấn nam tử vây quanh, muốn theo nàng uống một chén.

Tiểu yêu một chút phát hiện Liều Như Yên, lúc đầu không muốn lý những này xú nam nhân, nhưng là vì khí khí Liều Như Yên, tận lực tại mấy cái soái ca phía trước, vắn vẹo uốn éo vênh lên vênh lên sau lui.

Dù sao, tại tiểu yêu xem ra, Liều Như Yên loại nữ nhân này, chính là chết sĩ diện, không phải nàng thích loại hình.

Tiểu yêu nếu là không thích, nhất định sẽ trêu cợt Liều Như Yên một phen.

Thế là, tiểu yêu cố ý chọc giận Liều Như Yên, nói: "Nha a, Tiểu Yên mỹ nữ a, nghe nói người đang chờ người bạn trai đến tiệc rượu a, bạn trai người đâu? Chẳng lẽ phía sau người tam đại ác thiếu, chính là của người bạn trai?"

"Xéo đi! Mới không phải đâu!"

Đầy mặt đỏ bừng Liều Như Yên, đành phải dẫn theo váy, hướng tiệc rượu đi đến, bụng một chén liệt tửu liền uống.

Mà Bàng Đại Đầu, một quyền liền đá ngã lăn tiểu yêu sau lưng một cái ý đồ hướng tiểu yêu xum xoe con em nhà giàu.

Bàng Đại Đầu đánh xong người, mới đối tiểu yêu nói ra: "Tiểu yêu, xem ở chúng ta trên mặt mũi, người vẫn là đừng có lại khí chúng ta Liều Như Yên thầy thuốc. Đều là người một nhà, làm gì tương tiền quá mau đâu?"

Đường Tiểu Kiếm cũng là gặt đầu: "Tiểu yêu a, chúng ta biết người đã mạn lại yêu khí, nhưng là, người cũng không nên cùng mấy tên khốn kiếp này xen lẫn trong cùng một chỗ a? Đề bọn hán lẫn, nếu không, ba chúng ta đại ác ít bất ai diệt ai."

Tam đại ác thiếu cùng tiểu yêu đầu vũ mồm thời khác, Liều Như Yên một người thì bụng liệt tửu, uống không ngừng.

Liều Như Yên quá phiền muộn, Mục Phong không thấy, tiểu yêu thế mà nhìn như vậy không bắt nguồn từ mình, như thế khí chính mình.

Một là ưỡn lấy bụng phát tướng trung niên mập mạp, nhận ra Liều Như Yên, gặp Liều Như Yên thế mà một người đang uống rượu giải sầu, lập tức âm thầm nuốt nước miếng, nói: "Đây không phải trong chúng ta biển đẹp nhất mỹ nữ bác sĩ

Liều tiểu thư sao? Liều tiểu thư, một người lẻ loi trợ uống gì rượu đâu, đi, chúng ta ngồi bên kia đi, ta hảo hảo uống với người mấy ly, được chứ?"

"Uống mẹ ngươi đi!"

Liễu Như Yên tâm tình không tốt, mắng một câu, liền đem chén rượu hướng cái này bụng lớn nam nhân trên mặt đập tới.

"oh, nononon, Liễu tiểu thư, ngươi tại sao có thể như thế thô lỗ? Ngươi thế nhưng là Trung Hải đẹp nhất bác sĩ, làm sao như thế không có giáo dưỡng?" Cái kia trung niên mập mạp bị nện đến mặt mũi tràn đầy là rượu, cảm thấy mặt mũi mất hết, đành phải kêu lên.

Mà cách đó không xa một trương trên bàn rượu, Mục Phong chính cùng một vị áo đỏ gọi cảm đại mỹ nữ đựng chén rượu đầu.

"Mục Phong, tại sao là ngươi? Ngươi không phải nói không tới sao?" Hồng Liên có mấy phần hưng phấn nói.

Mục Phong cùng Hồng Liên đựng một cái, nói: "Ngươi là bạn tốt của ta, ngươi hôm qua mời ta, ta có thể không tới sao? Ta không đến, ngươi khẳng định sẽ tức giận đến vài ngày đều ngủ không đến cảm giác."

"Hồng quý đầu! Ta xem là Liễu Như Yên cùng ta tiệc rượu đựng vào nhau, ngươi mới nói như vậy a? Được rồi, cũng không làm khó ngươi. Có thể nhìn thấy ngươi, ta còn là rất vui vẻ, đến, chúng ta uống một chén!"

Mục Phong cũng không làm bộ, liền tiếp cùng Hồng Liên uống hai chén.

Về sau, Hồng Liên nói: "Phong ca, đêm nay ngươi mặc áo đuôi tôm a? Đi, chúng ta đi nhảy một bản?"

Mục Phong cười nhạt một tiếng, lắc đầu liên tục: "Hồng Liên, đừng làm rộn. Nói như vậy, ta như rời khỏi sân khấu, thiên hạ không múa! Ca ca mặc dù nhảy tốt, nhưng là đêm nay lại không tâm tình."

Kỳ thật, Mục Phong không phải là không có tâm tình, mà là sợ trực tiếp bị Thẩm Thanh Tuyết gặp được, tránh không được lại muốn cùng với nàng giải thích một trận.

Nào biết, chính là cái này thời điểm, Hồng Liên dịu dàng nói: "Phong ca, xong, có người đang khi dễ Liễu Như Yên."

"Ha ha, không vội, không vội! Ta nhìn đâu, ai dám động đến hán, ta tại chỗ cho hán biết Phong vương gia đến cùng có mấy cái mắt."

Lúc này, Liễu Như Yên bởi vì đập người, còn dữ dằn mắng người, rất nhiều người đã đem Liễu Như Yên vây lại.

Liễu Như Yên đánh cái tên mập mạp này, thế nhưng là rất có bối cảnh người, từ trước đến nay là bị người khác cung cấp tồn tại.

Lại một tên mập mạp đẩy ra Liễu Như Yên sau lưng, uống một ngụm rượu, nói: "Cái này Liễu Như Yên, nguyên lai như thế mạnh mẽ a. Cùng bát phụ chủi đồng đồng dạng. Ha ha, bất quá ta thích! Tiểu Yên mỹ nữ, đến, cùng ta uống hai chén, sau đó thúc thúc dẫn ngươi đi thoải mái!"

"Thoải mái mẹ ngươi!"

Liễu Như Yên mắng xong, lần này trực tiếp xóc lên một cái rượu đỏ cái bình, hướng cái kia mập mạp trên ót đập tới.

Cái này một bình rượu, nện đến cái kia mập mạp tóc xen lẫn miếng thủy tinh, sợi tóc ướt sũng, còn toát ra nhè nhẹ vết máu.

"Tiện hóa, biết hán là ai sao? Ngay cả hán cũng dám đánh?" Mập mạp một cái bảo tiêu nói.

"Nói với nàng cái chùy, trực tiếp đánh cho hán một trận, sau đó kéo đi cho các huynh đệ vui vẻ!" Mập mạp nói.

Cái kia mập mạp bảo tiêu, cắn răng, nhoáng một cái mang theo hình xăm cánh tay, liền đến bóp Liễu Như Yên cổ.

Đôi tay này khóa cổ chi thế, tựa hồ thật muốn một thanh bóp chết Liễu Như Yên.

"Tẩu tử, cẩn thận a!" Bàn Đại Đầu lập tức hô to một tiếng.

Đường Tiểu Kiếm cùng Lỗ Thiên Hữu, bắt đầu xông về hộ vệ kia.

Thế nhưng là, cái này bảo tiêu, xác thực có mấy phần bản sự, không đợi Lỗ Thiên Hữu cùng Đường Tiểu Kiếm tới gần, liền bay lên hai cước, đá bay Lỗ Thiên Hữu cùng Đường Tiểu Kiếm.

Quảng xuống đất Đường Tiểu Kiếm, nói: "Lão tam a, ngoa tào, hỗn đản này, tựa như là cái người luyện võ, đánh người rất đau."

Lỗ Thiên Hữu nói: "Lão tứ, kia nói nhảm, người ta là mập mạp này bảo tiêu, khẳng định có mấy cái, ngươi đau không? Còn có thể không? Dù sao ta là có thể."

Đường Tiểu Kiếm nói: "Tẩu tử nguy hiểm, coi như không thể, chúng ta muốn đứng dậy a."

Thế nhưng là, lúc này, một bóng người lóe lên, Mục Phong đã xuất hiện ở Liễu Như Yên phía trước.

Mục Phong chỉ là tiện tay vung ra một quyền, kia khóa cổ mà đến bảo tiêu, đã bị đánh bay ra ngoài.

"Trời ạ? Đây là ai?"

"Làm sao lợi hại như vậy?"

"Một quyền liền có thể đánh bay một cái giáo úy cấp bậc chiến sĩ?"

Đám người bắt đầu kêu la.

Có mấy người, biết mập mạp bảo tiêu, là một vị giáo úy.

Giáo úy trong mắt bọn hắn, đã rất ngu. Kết quả bây giờ bị Mục Phong hời hợt một quyền đều oanh té xuống đất, thật lâu không có đứng lên.

Liễu Như Yên gặp Mục Phong rốt cục xuất hiện lần nữa, trong mắt ngậm lấy nước mắt, một đầu nhào vào Mục Phong trên thân, khóc ròng nói: "Ngươi hỗn đản này, vì cái gì bỏ lại ta, vì cái gì bỏ lại ta? Ô ô ô! Còn tưởng rằng ngươi mặc kệ người ta đâu?"

Cũng chính là lúc này, bận bịu hồ trong chốc lát Thẩm Thanh Tuyết, cũng tới đến tiệc rượu đại sảnh.

Thẩm Thanh Tuyết nghe được tiệc rượu bên trong âm ỉ, sợ mọi người một lời không hợp, liền lên đầu sự tình, tranh thủ thời gian mang theo tiểu yêu chạy tới.

Thẩm Thanh Tuyết chạy tới bên này, còn nghe thấy một cái nữ hài tử đang đau lòng thút thít, lập tức hỏi: "Ai vừa rồi khi dễ nữ hài tử? Đến cùng là ai? Ta không tha cho hắn!"

So Thẩm Thanh Tuyết sớm đến một hồi tiểu yêu, cảm thấy kia thút thít nữ hài tử hẳn là Liễu Như Yên, liền dắt lấy tiểu Tuyết tay, vui mừng mà nói: "Tiểu Tuyết, tựa như là Liễu Như Yên bị ai đùa giỡn khóc! Bất quá, cũng là nàng tự tìm, chúng ta có thể mặc kệ nàng!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Ngươi đã bị sa thải

Thẩm Thanh Tuyết lập tức nhéo nhéo tiểu yêu lỗ tai, nói: "Ngươi tiểu yêu này, còn có hay không một điểm đồng tình tâm rồi? Liễu Như Yên như vậy nhân vật nổi danh, có thể đến chúng ta tiệc rượu, là vinh hạnh của chúng ta. Kết quả có người dám khi dễ nàng? Hừ, bất kể là ai, liền xem như Vương thiếu, hôm nay, ta cũng muốn sửa chữa hắn!"

Nào biết, cũng chính là lúc này, Vương thiếu vẫn là xuất hiện ở Thẩm Thanh Tuyết đằng sau.

Wương thiếu, năm nay quyền tiền quyền rất ít, mới 10 vạn, lúc trước là không có ý tứ tới.

Bất quá, Vương thiếu có cha của hắn vương ánh sáng ám chỉ, nhất định phải tới tham gia lần này tiệc rượu.

Thế là, tự giác không mặt mũi gặp người Vương thiếu, vẫn là mặc một bộ phong cách tây đồ vết tới.

Wương thiếu mới vừa rồi còn nghe được Thẩm Thanh Tuyết lời nói, tiến lên đi nhanh hai bước, nói: "Tiểu Tuyết nữ thần a, ta Vương thiếu tại trong lòng ngươi làm sao xấu như vậy đâu? Ta nhưng không có khi dễ người a, bởi vì ta cũng là vừa tới."

Thẩm Thanh Tuyết liếc qua Vương thiếu, nghĩ thầm: Đã không phải Vương thiếu đang khi dễ người, thì là ai đang khi dễ người đâu?

Lúc này, Liễu Như Yên khóc đến càng thêm thương tâm.

Liễu Như Yên ôm thật chặt lấy Mục Phong phần eo, đầu dán tại Mục Phong trên ngực, bởi vì uống nhiều quá một điểm rượu, có chút mất khống chế, có chút phóng túng, liền cao giọng khóc ồ lên: "Ngươi làm sao muốn bỏ lại ta, ngươi làm

sao không cần ta nữa? Ngươi cũng đã có nói muốn làm bạn trai ta. Ngươi còn nói với ta, tiệc rượu xong, còn muốn đi với ta —— "

Liều Như Yên còn chưa nói hết, Mục Phong cảm giác Thẩm Thanh Tuyết đã tới, nghĩ một hồi đẩy ra Liều Như Yên.

Nhưng nhìn đến Liều Như Yên như thế đáng thương, Mục Phong lại có chút không đành lòng.

Lúc này, tiểu yêu cùng Thẩm Thanh Tuyết, đã đi tới Mục Phong cùng Liều Như Yên bên người.

Tiểu yêu vỗ vỗ Liều Như Yên bả vai, nói: "Liều Như Yên, ngươi khóc cái gì a? Chẳng lẽ người này chính là bạn trai ngươi? Hắn còn vứt bỏ ngươi, mặc kệ ngươi rồi? Ta đi, trên đời này làm sao có ác độc như vậy bạn trai a? Nhìn ta không sửa chữa hắn!"

Thẩm Thanh Tuyết cũng ôn nhu nói: "Liều Như Yên, ngươi đến cùng thế nào! Ai khi dễ ngươi, đừng sợ, có ta ở đây đâu!"

Liều Như Yên xoa xoa nước mắt, tròng mắt liếc tiểu yêu, không khóc.

Về sau, Liều Như Yên chỉ vào Mục Phong, nói: "Lúc trước, ta không phải từng nói với các ngươi ta có bạn trai chưa, người này chính là ta bạn trai!"

Cứ việc Mục Phong mũi ép tới rất thấp, nhưng là Thẩm Thanh Tuyết hay là cảm giác Mục Phong đáng người có chút quen thuộc.

Nào biết, lúc này tiểu yêu, cũng cảm thấy không đúng, tại Thẩm Thanh Tuyết bên tai nói ra: "Tiểu thư, giống như có chút không đúng, ta làm sao càng xem người này càng giống chúng ta Phong ca a?"

Tiểu yêu một nhấc nhỏ như vậy, Thẩm Thanh Tuyết lập tức minh bạch, sắc mặt tất cả đều là vẻ giận dữ.

Thẩm Thanh Tuyết trong lòng âm thầm nói ra: Mục Phong a Mục Phong, ngươi còn muốn cho ta trốn đến lúc nào a? Ta đã sớm đoán được ngươi đã đi tới ba hộp sơn trang, kia buổi chiều cơm hộp cũng là ngươi cho ta tặng a? Hừ, thế nhưng là, thế nhưng là ngươi như thế nào là Liều Như Yên bạn trai?

Thẩm Thanh Tuyết lại tương tự, càng thêm tức giận. Theo Thẩm Thanh Tuyết, Mục Phong mấy ngày nay một mực chưa có về nhà, khẳng định là cùng Liều Như Yên xen lẫn trong cùng nhau.

Mà lại Mục Phong còn đã nói với nàng, nói là hôm nay đã hẹn người. Kết quả cùng một chỗ cùng Liều Như Yên đến tiệc rượu tới.

Thẩm Thanh Tuyết càng là sinh khí, sắc mặt liền càng thêm tái nhợt. Mục Phong thế nhưng là chính nàng cận vệ, nhưng là bây giờ lại tình nguyện cùng Liều Như Yên đến tiệc rượu, cũng không bởi nàng đến tiệc rượu, quá khinh người!

Thế là, Thẩm Thanh Tuyết đi nhanh mấy bước, một thanh kéo lấy Mục Phong quần áo, không cho Mục Phong thừa cơ đào tẩu.

Muốn nói thật muốn trốn, Thẩm Thanh Tuyết nhưng khôn không ở Mục Phong.

Nhưng là Mục Phong nếu là man lực chạy trốn, khả năng bị thương tiểu Tuyết.

"Mục Phong, xoay người lại! Cởi mũ!" Thẩm Thanh Tuyết ra lệnh.

Mục Phong biết cục diện bây giờ, coi như lại xấu hổ, cũng đành phải đi đổi mặt.

Thế là, Mục Phong cười ngây ngô, bỏ đi mũ, tiện tay quăng ra.

"A, quả nhiên là Phong ca! Phong ca ngươi làm sao thật tới?" Tiểu yêu mấy phần kích động nhảy nhót.

Mà Mục Phong, lôi kéo Thẩm Thanh Tuyết tay, tính tình tốt nói ra: "Tiểu Tuyết, ta nói qua, rượu của ngươi sẽ, ta nhất định sẽ tới cam đoan an toàn của ngươi! Hiện tại, ta chẳng phải xuất hiện tại bên cạnh ngươi sao? Chẳng lẽ ngươi không cao hứng a?"

Hô!

Thẩm Thanh Tuyết một bàn tay liền hướng Mục Phong đánh tới.

Mục Phong nhẹ nhàng vừa tiếp xúc với, lần nữa bắt lấy Thẩm Thanh Tuyết ngọc thủ, cười nói: "Tiểu Tuyết, chẳng lẽ chê ta tới chậm? Ha ha, tiểu Tuyết, đừng như vậy, đợi chút nữa chúng ta mới hảo hảo tâm sự đi!"

Không hiểu gì chỉ biết rất lợi hại tiệc rượu tân khách, giờ phút này nhìn thấy Mục Phong cùng Thẩm Thanh Tuyết do dự, như thế thân mật, đều là nhất thời mòng bức.

"Nam tử này, gọi Mục Phong? Hắn không phải Liều Như Yên bạn trai sao? Làm sao cùng Thẩm Thanh Tuyết tổng giám đốc cũng rất giống quan hệ không đơn giản a?"

"Không nghe thấy a, người ta muốn cùng nhau về nhà. Nói không chừng, chính là vừa ra Trần Thế Mỹ."

"A, giống như có chút Trần Thế Mỹ cảm giác. Bất quá cái này Mục Phong là người phương nào a, làm sao có điểm phúc như vậy a?"

Liền ngay cả Liều Như Yên, cũng ngây ngẩn cả người, nói: "Mục Phong, ngươi cùng Thẩm Thanh Tuyết, đến cùng quan hệ thế nào?"

Tiểu yêu lại khinh bỉ Liễu Như Yên một chút, vui mừng mà nói: "Vị này Mục Phong tiên sinh, các người đại khái còn không biết, thế nhưng là nhà chúng ta người! Cụ thể một chút nói, Mục Phong tiên sinh, thế nhưng là chúng ta đại tiểu thư cận vệ."

Liễu Như Yên hít vào một ngụm khí lạnh, nói: "Mục Phong, người thật sự là đại tiểu thư cận vệ? Người làm sao chưa từng có đã nói với ta?"

Giờ phút này, Vũ Quả Quả cũng bu lại.

Vũ Quả Quả, vừa thấy được Thẩm Thanh Tuyết, lập tức ngọt ngào chào hỏi, ngoan đến như là một con con thỏ nhỏ.

Thẩm Thanh Tuyết cũng một mực coi Vũ Quả Quả là thành tiểu muội của mình muội, cùng với nàng quan hệ mật thiết.

Về sau, Vũ Quả Quả chỉ vào Mục Phong, nói: "Ta Mục Phong ca ca, nhưng trâu rồi! Là ta sùng bái nam thần! Không sai, Mục Phong ca ca, vốn là ta Vũ Quả Quả coi trọng người, kết quả thành tiểu Tuyết tỷ cận vệ."

"Ta ai da, nguyên lai thật sự là Thẩm đại tiểu thư cận vệ a?"

"Khó trách vừa rồi có thể đánh như vậy!"

"Khó trách cùng Thẩm Thanh Tuyết quan hệ tốt như vậy đâu."

"Bất quá, vừa rồi chúng ta hiểu lầm bọn hắn. Nguyên lai Mục Phong cũng không phải là Thẩm Thanh Tuyết bạn trai."

"Nói cách khác, chúng ta vẫn là có cơ hội chiếm được tổng giám đốc niềm vui!"

Đám người một trận nghị luận.

Mà Thẩm Thanh Tuyết, trừng điệp hơi vùng tay, bỏ rơi Mục Phong cánh tay.

Về sau, giận không thể nói Thẩm Thanh Tuyết, dịu dàng nói: "Mục Phong, ta nhìn lầm người, từ giờ trở đi, ta muốn chính thức đối người tuyên bố: Người đã bị sa thải!"

Tiểu yêu nghe xong, lập tức chạy tới Thẩm Thanh Tuyết bên người, đóng đưa tiểu Tuyết cánh tay: "Tiểu thư, người không có uống rượu chứ? Cũng không thể nói lung tung a! Người tại sao có thể sa thải Phong ca đâu?"

Thẩm Thanh Tuyết lạnh lùng thở dài một hơi, nói: "Tiểu yêu, ta không uống rượu, ta thanh tỉnh đâu! Ta chịu đủ, ta đã nhẫn nhịn rất lâu, hiện tại, là thời điểm nên sa thải hắn!"

Thẩm Thanh Tuyết nói xong, quay người liền rời đi.

Tiểu yêu tranh thủ thời gian đi theo Thẩm Thanh Tuyết sau lưng.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 99: Gạo nấu thành cơm

Trung Hải tam đại ác thiếu, gặp đại tiểu thư khí đô đô rồi đi, đành phải cho Mục Phong lên tiếng chào hỏi, liền đi theo Thẩm Thanh Tuyết đi.

Tam đại ác thiếu, thế nhưng là một mực tại cách Thẩm Thanh Tuyết chỗ không xa. Nếu là Thẩm Thanh Tuyết có cái gì nguy hiểm, bọn hắn nhất định sẽ kịp thời xuất thủ.

Mà Vũ Quả Quả, nghe xong tiểu Tuyết tỷ tỷ đã sa thải Mục Phong, thế nhưng là cao hứng ghê gớm.

Vũ Quả Quả vỗ vỗ Mục Phong bả vai, nói: "Phong ca, quá tốt rồi, tiểu Tuyết tỷ không cần người nữa, nhưng là ta muốn người a! Ta đã nói rồi, người là trốn không thoát tỷ lòng bàn tay! Về sau, người tới làm ta Vũ Quả Quả cận vệ a?"

Mục Phong vỗ vỗ Vũ Quả Quả tiểu não cửa, nói: "Nha đầu, nên chỗ nào chơi, chỗ nào đi chơi! Đừng ở chỗ này mù pha trộn."

Mà Vương thiếu, vừa rồi nghe được Thẩm Thanh Tuyết đã sa thải Mục Phong tin tức, thế nhưng là cao hứng thẳng chênh lệch nhảy dựng lên.

Vương thiếu thầm nghĩ: Nếu là Mục Phong lưu tại Thẩm Thanh Tuyết bên người, Mục Phong bắt tử, ta Vương thiếu liền vĩnh viễn không chiếm được Thẩm Thanh Tuyết. Bây giờ, Mục Phong bị sa thải, ta Vương thiếu có hi vọng! Ha ha ha, đơn giản quá tốt rồi!

Tại tiệc rượu một cái góc tối Hà hội trưởng Hà Quảng Đại, nghe được Mục Phong bị đuổi việc tin tức, cũng là rất là chấn kinh, đi nhanh lên tiến một gian tư nhân gian phòng, cho Huyết Lang Bang tổng bộ Cơ lão đại đánh một cái khoác lác.

Cơ lão đại biết được Mục Phong cùng Thẩm Thanh Tuyết rốt cục trở mặt tin tức, cảm thấy thật sự là trời tốt a.

Cơ lão đại nói: "Tốt tốt tốt! Thượng thiên đáng thương chúng ta Huyết Lang Bang, rốt cục cho chúng ta một cái cơ hội cực tốt! Chỉ cần Mục Phong không tại Thẩm Thanh Tuyết bên người, ha ha, kia Thẩm Thanh Tuyết nhất định là Vương

thiếu người! Như vậy đi, ngươi có thể cùng Vương thiếu thương lượng một chút, thừa dịp Mục Phong cùng Thẩm Thanh Tuyết trở mặt, để Vương thiếu tìm một cơ hội người, trực tiếp đem Thẩm Thanh Tuyết thả đi!"

Hà hội trưởng hỏi: "Ý của ngươi là, trước hết để cho Vương thiếu ngủ Thẩm Thanh Tuyết, để bọn hắn hai cái gạo nấu thành cơm!"

Cơ lão đại nói: "Đúng! Hiện tại, Mục Phong quá cường đại, chúng ta Huyết Lang Bang tạm thời không muốn cùng hắn cứng đối cứng, trước từng cái diệt đi bên cạnh hắn bằng hữu, để hắn sống không bằng chết! Sau đó, thừa dịp hắn tâm thần tiêu tụy thời khắc, ta lại phải đến càng thêm lợi hại cổ vũ giả, đánh với hắn một trận!"

Hà hội trưởng cúp điện thoại, để cho người đi tìm Vương thiếu tới.

Ba phút về sau, Vương thiếu tiến đến.

Vương thiếu tâm tình rất tốt nói ra: "Hà thúc thúc, hôm nay ta thế nhưng là không may thấu, lái xe tới, xe bị Mục Phong đập; lên đài còn bị Trung Hải tam đại ác thiếu ném trứng thối; tranh cãi từ thiện ông trùm, lại nhảy vào Vũ Quả Quả

hồ to. Cho tới giờ khắc này, ta rốt cục cảm giác mình vận khí đại nghịch chuyển! Ha ha ha, nhà ta tiểu Tuyết, thế mà sa thải Mục Phong, đơn giản quá tốt rồi!"

Hà hội trưởng vỗ vỗ Vương thiếu bả vai, nói: "Vô độc bất trượng phu! Là nam nhân, liền nên nắm lấy cơ hội! Hiện tại thừa dịp Mục Phong cùng Thẩm Thanh Tuyết náo mâu thuẫn, ngươi nên lập tức vây khốn Thẩm Thanh Tuyết, sau đó

trực tiếp cùng với nàng gạo nấu thành cơm!"

Vương thiếu nghe xong, vẫn có chút chột dạ, nói: "Hà thúc thúc, như thế đối tiểu Tuyết, giống như không tốt a? Nàng thế nhưng là nữ thần của ta, ta không muốn cứng rắn làm nàng!"

"Ta nhô vào! Ngươi không cứng rắn, nàng sẽ gả cho ngươi sao? Ngươi cũng đừng quên, ngươi thế nhưng là phái người nhiều lần bắt cóc qua nàng. Hình tượng của ngươi đã sớm hết rồi! Còn giả trang cái gì?" Hà Quảng Đại nói.

Vương thiếu nghe xong, cũng đứng.

Thế là, Vương thiếu nuốt nước miếng một cái, nói: "Tốt, liền nghe Hà thúc thúc. Ta đã sớm không thể chờ đợi! Hôm nay, ta Vương thiếu liền muốn nghĩ biện pháp đem Thẩm Thanh Tuyết trong trắng trực tiếp cướp đi, ha ha ha!"

"Đi thôi! Ba chúng ta hợp sơn trang, khắp nơi đều là Huyết Lang Bang người, không có Mục Phong! Nàng Thẩm Thanh Tuyết tới nay là mọc cánh khó thoát!" Hà Quảng Đại cười nói.

Vương thiếu cũng là dữ tợn cười một tiếng: "Ha ha ha, Mục Phong a Mục Phong, đêm nay, ngươi chờ, phong bạo lập tức liền sẽ đến! Bên cạnh ngươi tất cả mọi người, đều sẽ từng cái biến mất cuối cùng, ngươi cũng sẽ biến mất!"

Thời khắc này Liễu Như Yên, có chút thanh tĩnh.

Liễu Như Yên gặp Mục Phong cùng Thẩm Thanh Tuyết chơi cồng, vẫn có chút băn khoăn.

Liễu Như Yên lau nước mắt: "Mục Phong, ta có lỗi với ngươi. Ta không biết ngươi cùng Thẩm Thanh Tuyết còn có như thế quan hệ mật thiết!"

Mục Phong một hơi, nói: "Tiểu Yên, cái này cũng không trách ngươi! Dù sao cũng đã dạng này! Bất quá, ta sẽ không mặc kệ tiểu Tuyết."

Ngay lúc này, một cái lãnh diễm hoa khôi cảnh sát, mang theo một đại đội nhân mã tiến đến.

An Ninh liếc nhìn đám người một tuần, phát hiện Mục Phong, trực tiếp đi tới, âm thanh lạnh lùng nói: "Nguyên lai Mục Phong tiên sinh cũng ở nơi đây a?"

An Ninh từ khi đêm đó cùng Mục Phong xuân phong nhất độ về sau, nhìn thấy Mục Phong, luôn có một loại đặc biệt tình cảm, nhìn Mục Phong thời

điểm, cứ việc rất lạnh, nhưng là rét lạnh bên trong vẫn là mang theo một vòng thẹn thùng.

"Ha ha, An Ninh, người cũng tới? Hạnh ngộ hạnh ngộ!" Mục Phong cười ha ha.

Mà An Ninh, không lo được cùng Mục Phong hàn huyên, cầm lấy một cái lớn loa, cao giọng nói: "Các vị lãnh đạo, các vị quý khách, các vị bằng hữu, giới này từ thiện tiệc rượu, nên đến đây kết thúc, đều đi thôi, đều đi thôi!"

Tiệc rượu mới bắt đầu một hồi, kết quả An Ninh vừa đến, liền tuyên bố muốn kết thúc giới này tiệc rượu, nhưng làm tất cả mọi người ngây ngẩn cả người.

Vũ Quả Quả đánh bạo hỏi: "An Ninh tỷ tỷ, mọi người rượu còn không có uống vui vẻ đâu, múa cũng không có nhảy, người làm sao lại muốn xua tan mọi người!"

Một cái không có đem An Ninh để ở trong mắt mập mạp, còn trực tiếp cao giọng nói: "Các người những này cóm, chính là mẹ nó chán ghét. Chúng ta mở tiệc rượu, quan các người điều sự a? Kết quả các người lại tới nhiều dân?"

Phần nộ An Ninh, âm thanh lạnh lùng nói: "Các người lập tức cho ta rời đi ba hộp son trang. Đi được muộn, mất mạng, cũng đừng trách ta An Ninh đã không có nhắc nhở cho các người!"

Không ít người, gặp An Ninh không thể nói lý, không dám cùng An Ninh chống lại, đành phải tức giận rời đi.

Những người này, lúc đầu coi là tại trong tiệc rượu, có thể gặp gỡ bất ngờ một vị mỹ nữ, cùng mỹ nữ nhảy lên một khúc, sau đó đi làm một ít chuyện.

Kết quả, tiệc rượu cứ như vậy bị An Ninh kết thúc.

Phần lớn người, thế mà không nhìn An Ninh, tiếp tục uống bọt rượu cô nàng.

An Ninh đi đến Mục Phong bên người, thấp giọng nói: "Phong ca, không xong! Hôm nay đã xảy ra chuyện lớn! Viên Bình đã tra được mấy cái người viết báo, đã chết tại ba hộp son trang. Mà lại, Huyết Lang Bang đại đội nhân mã, cũng đã đi tới ba hộp son trang."

Mục Phong rất tỉnh táo, cười nói: "An Ninh, người nói, ta đều biết! Nhưng là người biết ba hộp son trang trang chủ, lúc đầu từ thiện hiệp hội hội trưởng Hà Quảng Đại là ai sao?"

"Không biết! Ta chỉ biết là nàng cùng Huyết Lang Bang tựa hồ có mật thiết liên hệ!" An Ninh Đạo.

Mục Phong cười nhạt một tiếng: "An Ninh, người sai, kia Hà Quảng Đại, chính là Huyết Lang Bang thành viên trọng yếu, vị trí còn không thấp, có vẻ như là Huyết Lang Bang một vị đường chủ."

An Ninh nghe xong, hít vào một ngụm khí lạnh.

Liên tục Trung Hải từ thiện hiệp hội thứ chín phân hội hội trưởng nhiều năm Hà Quảng Đại, lại là Huyết Lang Bang một cái đường chủ? Khó trách những năm gần đây, từ thiện khoản tung tích không rõ bạch đầu! Nguyên lai mọi người làm sự nghiệp từ thiện, toàn cầm đi vỗ béo Huyết Lang Bang bọn này ác tặc.

Lúc này, tao bao Viên Bình chạy vào, đối An Ninh Đạo: "An Ninh cục trưởng, không xong, hiện tại, Huyết Lang Bang đã nhốt ba hộp son trang đại môn! Bọn hắn còn tuyên bố, muốn giết sạch trong tiệc rượu người!"

An Ninh sắc mặt có chút run rẩy, nói: "Thật cuồng Huyết Lang Bang a, khẩu vị thật to lớn, muốn đem từ hội người, một mẻ hốt gọn? Hôm nay từ hội người, phần lớn đều là Trung Hải phú hào a. Diệt trừ nhiều người như vậy, Huyết

Lang Bang ngược lại là có thể diệt đi không ít chứng ngại vật, thế lực càng thêm cường đại. Nhưng là, ta An Ninh sẽ không để cho kế hoạch của bọn hắn được như ý."

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 100: Tấp nập quá rồi

Giờ phút này, Vương thiếu mang theo mấy cái cận vệ, tranh thủ thời gian cùng ra đại môn, thẳng hướng Thảm Thanh Tuyết cùng tiểu yêu đuổi theo.

Thảm Thanh Tuyết bên cạnh tiểu yêu, nhắc nhở: "Tiểu thư, người thế nhưng là hội trưởng, cứ như vậy rời đi không tốt a?"

Thảm Thanh Tuyết nói lầm bầm: "Không có việc gì, ta ở bên ngoài thấu một hơi, đợi chút nữa lại trở về cùng mọi người chào hỏi chính là."

Mà Vương thiếu, một trận bước nhanh chạy chậm, vừa chạy bên cạnh nói ra: "Tiểu Tuyết, chờ một chút a, ta có cái trọng yếu sự tình muốn thương lượng với người."

Thảm Thanh Tuyết gặp Vương thiếu dẫn người đuổi theo, vẫn có chút khản trương, sắc mặt đại biến.

Tiểu yêu che lại Thảm Thanh Tuyết, nói: "Vương thiếu, người lại muốn làm cái gì? Người đừng lại đánh ta nhà đại tiểu thư chủ ý, nếu không, người sẽ chết rất thảm!"

Cách đó không xa bồn hoa đằng sau, tam đại ác thiếu, ngay tại tụ đông thương lượng.

Bàng Đại Đầu nói: "Vương thiếu hỗn đản này, lại muốn đi quấy rối chúng ta đại tiểu thư."

Lỗ Thiên Hữu nói: "Đi, trực tiếp đánh hắn!"

Đường Tiểu Kiếm từ bồn hoa bên trong lấy ra một khối dùi gạch, nói: "Đánh hắn liền đánh hắn, mặc dù bọn hắn nhiều người điếm, nhưng là chúng ta không sợ!"

Thế nhưng là, chính là cái này thời điểm, tam đại ác thiếu đằng sau, lại nhanh như thiểm điện xuất hiện một người.

Bàng Đại Đầu chỉ cảm thấy sau lưng lạnh suru suru, nhìn lại, lập tức giật nảy mình.

Người này, không phải bị người, chính là ba hộp son trang trang chủ Hà Quảng Đại.

Mà lại, Hà Quảng Đại trong tay chính cầm một thanh đen nhánh súng lục, đè vào Bàng Đại Đầu phía sau mặt.

Khó trách cảm giác lạnh suru suru, nguyên lai cái này Hà hội trưởng cầm nóng hàng đĩnh lấy hắn phần eo.

Rất nhanh, Lỗ Thiên Hữu cùng Đường Tiểu Kiếm cũng phát hiện Hà Quảng Đại, gặp hắn cầm súng lục đĩnh lấy Bàng Đại Đầu, đều là dọa đến không thở nổi.

Vẫn là Bàng Đại Đầu gan lớn điếm, rốt cục phá vỡ trầm mặc: "Hà hội trưởng, người làm cái gì vậy? Trong tay người làm sao có súng lục?"

Hà hội trưởng đeo kính đen, mặt lạnh cười một tiếng: "Hừ, các người khả năng còn không biết, ba hộp son trang, chính là Huyết Lang Bang cứ điếm một trong. Mà ta, chính là Huyết Lang Bang Hà đường chủ!"

Tam đại ác thiếu nghe xong, lập tức dọa đến lần nữa hoang mang lo sợ.

Bọn hắn như thế nào cũng không nghĩ tới, cái này ba hộp son trang, lại là Huyết Lang Bang một cái hang ổ.

Hà Quảng Đại gặp ba người có chút sợ, cười nói: "Ba người các người, đi theo ta đi! Nếu là không phối hợp, ta hiện tại liền cho các người một bông hoa gạo sống!"

Trung Hải tam đại ác thiếu, đành phải về mặt đau khổ, gơ tay lên, biểu thị sẽ phối hợp.

"Lão đại, ta có lỗi với người! Không thể bảo hộ đại tiểu thư!" Bàng Đại Đầu nói.

"Ai, lão đại, hi vọng chính người mau chóng đi cứu đại tiểu thư, chúng ta cũng không thể ra sức!" Lỗ Thiên Hữu nói.

Chỉ có Đường Tiểu Kiếm, nghĩ đến chính bọn hắn an nguy, nói: "Phong ca a, người cần phải tới cứu chúng ta a! Nếu không, chúng tiểu nhân chỉ thấy không đến người!"

Vương thiếu tiểu đệ, rất mau đưa Thảm Thanh Tuyết cùng tiểu yêu bao bọc vây quanh.

Mà Vương thiếu, lấy điện thoại cầm tay ra, nói: "Tiểu Tuyết nữ thần, người đây, trước buông lỏng, tuyệt đối không nên khản trương. Ta đây, chỉ là muốn cho người nhận cú điện thoại, cũng không có ý gì khác!"

"Cái gì điện thoại?" Tiểu yêu hỏi.

Vương thiếu cười một tiếng: "Là tiểu Tuyết nàng cha ruột đánh tới! Vẫn là tiểu Tuyết mình nghe một chút đi!"

Vương thiếu bấm Thảm Hải điện thoại, mới đem điện thoại đưa cho Thảm Thanh Tuyết.

Thẩm Thanh Tuyết có chút chần chờ nhận lấy điện thoại, trong điện thoại quả nhiên truyền tới Thẩm Hải lời nói ——

"Ôi! Đừng đánh ta! Đau nhức đau nhức đau nhức!" Thẩm Hải tựa hồ bị giam tại cái nào đó mật thất bên trong, giờ phút này đang bị người đánh đập.

"Uy, là tiểu Tuyết sao? Ta là cha ngươi a, ta liền phải chết, ngươi cần phải cứu ta a. Ta thế nhưng là ngươi cha ruột a, mặc dù ta nhiều lần làm khó dễ ngươi, nhưng là ngươi sẽ không không cứu ta đi? Ôi, đau nhức đau nhức đau nhức!"

Thẩm Hải nói xong, có tê tâm liệt phế kêu lên đau đớn.

Mà lại, trong điện thoại còn có quật Thẩm Hải thanh âm

"Cha! Ngươi bây giờ ở đâu? Ta muốn làm thế nào mới có thể cứu ngươi?" Thẩm Thanh Tuyết vẫn là vành mắt hồng hồng hỏi.

Tiểu yêu sợ đó là cái cạm bẫy, nói: "Tiểu thư, ngươi cũng đừng vội vã đi cứu cha ngươi a. Khả năng này là Vương thiếu cạm bẫy."

Mà đối diện Vương thiếu, cũng không phủ nhận, đập lên ba bàn tay đến, nói: "Tiểu yêu a tiểu yêu, ngươi xác thực so tiểu Tuyết cẩn thận một điểm ! Bất quá, ta cũng không sợ nói cho các ngươi biết, Thẩm Hải kia lão cầu, ngay tại trong tay

ta, mà lại hiện tại chính là ba hộp son trang gian nào đó trong mật thất."

"Ngươi đem cha ta thế nào?" Thẩm Thanh Tuyết mang theo tiếng khóc nức nở hỏi.

Wang thiếu càn rỡ cười một tiếng: "Ha ha, tiểu Tuyết, chớ khẩn trương a. Cha ngươi còn chưa có chết đâu! Muốn cha ngươi bắt từ, hiện tại liền đi theo ta đi! Ngươi không theo ta đi, cha ngươi lập tức liền là một bộ từ thì!"

Tiểu yêu nhắc nhở: "Tiểu Tuyết, ngươi phải tỉnh táo a! Ngươi ngàn vạn không thể cùng hỗn đản này đi, nàng nhưng mà cái gì đều làm ra được. Chúng ta vẫn là đi trước tìm Phong ca đi!"

Mục Phong, hiện tại đã là Thẩm Thanh Tuyết trong lòng một khối vết sẹo.

Mỗi khi Thẩm Thanh Tuyết trong đầu hiện hiện Liễu Như Yên dựa sát vào nhau trong ngực Mục Phong thút thít một màn kia, Thẩm Thanh Tuyết cũng cảm giác đời này sẽ không đi tha thứ Mục Phong.

Thẩm Thanh Tuyết âm thanh lạnh lùng nói: "Tiểu yêu, không muốn ở trước mặt ta nói cái gì Mục Phong! Chúng ta cùng hắn đã không có quan hệ gì! Mặc kệ cha ta trước kia làm sao đối ta, nhưng là ta chỉ có như thế một cái cha ruột a. Không được, ta phải cứu hắn!"

Wang thiếu nghe xong, âm thầm đắc ý.

Về sau, Vương thiếu nói: "Tiểu Tuyết, ngươi coi như hiếu thuận. Đi theo ta đi!"

Tiểu yêu là gắt gao lôi kéo Thẩm Thanh Tuyết, tuyệt không cho Thẩm Thanh Tuyết cứ như vậy cùng Vương thiếu đi mạo hiểm.

Wang thiếu hừ lạnh một tiếng: "Người tới, trước tiên đem cái này vương chân vương tay tiểu yêu cho ta trói lại! Miễn cho nàng xấu ta chuyện tốt!"

Bên trong đại sảnh.

An Ninh vội vã nói với Mục Phong: "Nghe nói, bên ngoài đã ra khỏi mấy lên phóng viên ly kỳ từ vong sự kiện. Ta phải ra ngoài xử lý một phen. Ngươi có muốn hay không đi giúp ta một tay a?"

An Ninh xin giúp đỡ, Mục Phong là không thể không đáp ứng.

Thế nhưng là, ngay lúc này, thần sắc hốt hoảng Hà Quảng Đại lại chạy tới Mục Phong bên người, cúi đầu khom lưng nói ra: "Chấn cừu tiên sinh, không xong, ngươi ba vị tiểu đệ, đã tung tích không rõ, ngươi là có hay không muốn đích thân đi tìm một cái!"

Mục Phong cười lạnh một tiếng: "Ta gọi Mục Phong, mà ngươi cũng biết ta chính là Mục Phong, đừng lại đóng kịch! Nói, ta ba tiểu đệ, vì cái gì tung tích không rõ rồi?"

Hà Quảng Đại tranh thủ thời gian dọa đến muốn chết nói ra: "Mục Phong tiên sinh a, lời này của ngươi nói đến, tựa như là ta ba hộp son trang người trói lại ngươi ba tiểu đệ đồng dạng. Ta cũng là vừa lấy được xuống thuộc đưa tới tin tức, liền vội vội vã tới thông tri ngươi!"

Vũ Quả Quả, thế nhưng là một mực rất thích Trung Hải tam đại ác thiếu, một mực liền muốn bọn hắn làm tiểu đệ của nàng.

Giờ phút này, Vũ Quả Quả có chút không tin, nói: "Ngươi nói, thế nhưng là Trung Hải tam đại ác thiếu? Bọn hắn lúc trước không phải còn ở nơi này sao? Làm sao đột nhiên xảy ra chuyện rồi? Nói, bọn hắn đến cùng bị thế nào?"

Hà Quảng Đại nói: "Không sai, xảy ra chuyện chính là Trung Hải tam đại ác thiếu. Cụ thể gặp nguy hiểm gì, ta hiện tại cũng không biết a."

An Ninh gặp tam đại ác thiếu vô cớ mất tích, biết Mục Phong hiện tại cũng rút không ra tay đến, đành phải đối Mục Phong nói: "Được rồi, ta cũng vội

vàng, không cùng người lãng phí thời gian. Người vẫn là đi trước tìm người ba tiểu đệ đi! Viên Bình, theo ta đi!"

"Rõ!"

Viên Bình hát một tiếng, mang theo một đội cò, cùng sau lưng An Ninh, rồi đi tiệc rượu đại sảnh.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Hai nữ thụ lấn

Vũ Quả Quả nghe xong, biết xảy ra chuyện đúng là mình thích ba tiểu đệ, lập tức giậm chân một cái: "Không được! Bản cô nương được cứu bọn hần a! Người tới, tìm kiếm cho ta! Sống phải thấy người, chết phải thấy xác!"

Vũ Quả Quả ra lệnh một tiếng, trong lúc nhất thời, hơn ba mươi khí khái hào hùng toả sáng, vũ dũng bắt phàm bảo tiêu, đã đi tới Vũ Quả Quả bên người.

Hà Quảng Đại kinh ngạc một chút, nói: "Vũ Quả Quả, nguyên lai người còn giấu diếm thúc thúc ta, mang theo nhiều người như vậy đến ta ba hộp son trang a?"

Vũ Quả Quả cũng không che giấu, nói: "Chút người này, coi là gì chứ? Gia gia của ta nói, nếu là đêm nay tiệc rượu thật xảy ra chuyện, hần lập tức tăng phái vài trăm người đến ba hộp son trang."

Hà Quảng Đại âm thầm lú lẫm, nói: May mắn không có trêu chọc cái này Vũ Quả Quả a, nếu không, gia gia của nàng bảo nổi, không dễ chọc a.

"Đều đi tìm cho ta đi!" Vũ Quả Quả lại một chút lệnh, Vũ gia phái tới bảo hộ Vũ Quả Quả bọn bảo tiêu, bắt đầu lĩnh mệnh rời đi.

Mà Hồng Liên cùng Liễu Như Yên, song song đi tới Mục Phong bên người.

Mục Phong cười lạnh, nói: "Đã Trung Hải tam đại ác thiếu đã tung tích không rõ, như vậy Thẩm Thanh Tuyết khẳng định xảy ra chuyện!"

Mục Phong nói ra Thẩm Thanh Tuyết xảy ra chuyện sự tình, thế nhưng là để nghe nói như vậy người, tất cả đều cả kinh á khẩu không trả lời được.

Liễu Như Yên đồng đưa Mục Phong cánh tay, nói: "Phong ca, đã tiểu Tuyết xảy ra chuyện, chúng ta nhanh đi tìm một chút đi!"

Hồng Liên cũng nói ra: "Chúng ta không thể không quản tiểu Tuyết, đi, chúng ta cùng đi tìm xem."

Mục Phong đốt một cây Tiểu Yên, cẩn thận suy tư một phen.

Mà Hà Quảng Đại, sợ Mục Phong đi trước tìm kiếm Thẩm Thanh Tuyết, hồng Vương thiếu sự tình.

Thế là, Hà Quảng Đại mở miệng nói: "Mục Phong a, hiện tại, người ba tiểu đệ cũng không thấy, Thẩm tiểu thư giống như cũng đột nhiên mất tích. Hiện tại, người là nên đi trước cứu ai đây?"

Ba!

Nào biết, lúc này, Mục Phong trực tiếp một bàn tay đánh vào Hà Quảng Đại trên mặt dày.

Một tát này, đánh cho còn không nhẹ, kém chút đem Hà Quảng Đại đánh một cái lăn lông lốc.

Mục Phong cử động lần này thế nhưng là đem tất cả mọi người cho ngây ngẩn cả người.

Nhất mòng bức chính là Hà Quảng Đại.

Hà Quảng Đại bị đau lần nữa bò lên, nói: "Mục Phong a, người vô cớ đánh ta làm cái gì a?"

Mặc dù bằng hữu của người cùng tiểu đệ, là tại ta ba hộp son trang xảy ra chuyện, ta là có trách nhiệm, bất quá ta cũng là vô tội, người không thể bắt ta trút giận a!"

Mục Phong cũng không giải thích, đi hướng Hà Quảng Đại, lần nữa cho Hà Quảng Đại một bàn tay, đánh cho Hà Quảng Đại mắt nổi đom đóm, máu mũi rầm rầm chảy xuôi.

Về sau, Mục Phong mới tà tà cười một tiếng: "Hà Quảng Đại, có thể a, người đang cho ta chơi chia binh kẻ sách a! Muốn cho ta khó khăn, không biết đi trước cứu mình tiểu đệ, vẫn là đi trước cứu Thẩm Thanh Tuyết đúng không? Ha ha ha, các người những này nhược trí tiểu thủ đoạn, ta Mục Phong còn không có sinh ra tới liền sẽ!"

Về sau, Mục Phong một thanh mang theo Hà Quảng Đại, nói: "Đi, trước mang ta đi tìm Thẩm Thanh Tuyết! Còn có, ta cảnh cáo người, ta ba tiểu đệ, các người Huyết Lang Bang, cũng không thể động đến bọn hán một sợi lông, nếu không, các người toàn bộ ba hợp sơn trang, coi như muốn triệt để xong rồi!"

Hà Quảng Đại nghe Mục Phong thế mà biết hán nội tình, thế nhưng là thầm giật mình.

Hà Quảng Đại biết mình nội tình đã bại lộ, thế nhưng là không còn dám tại Mục Phong trước mặt lưu lại, trong nháy mắt hóa thành một đoàn bóng đen, phi tốc chạy trốn.

"Oa, cái này Hà thúc thúc, làm sao giống ma quỷ đồng dạng? Chạy nhanh như vậy a?" Hiếu kì Vũ Quả Quả, còn lầm bầm.

Cùng lúc đó.

Một tòa biệt thự bên trong.

Tiểu yêu cùng Thẩm Thanh Tuyết, đều được đưa tới một gian trang trí đến mười phần tráng lệ trong phòng ngủ.

Trong phòng ngủ, có cái giường lớn; nơi hẻo lánh bên trong, điểm tuyết lấy tinh xảo bồn hoa; bên cửa sổ, có thể bao quát ba hợp núi mỹ cảnh.

Giờ phút này, đã bị trói gô Thẩm Thanh Tuyết cùng tiểu yêu, bị đẩy vào căn phòng ngủ này bên trong.

Mà lại, hai nữ hai mắt đều bị được màu đen khăn lụa.

Vương thiếu phân phó mười cái tiểu đệ, ngay tại ngoài cửa hào hào cho hán trông coi, ai cũng không thể thả tiến đến.

Về sau, Vương thiếu mới nuốt nước miếng, đi vào gian phòng.

Vương thiếu cỡi xuống một kiện áo khoác, mới ôm Thẩm Thanh Tuyết thân thể, liền đem Thẩm Thanh Tuyết thân thể, ném đến tận giường lớn phía trên.

"Đừng a, người muốn làm gì?" Thẩm Thanh Tuyết dịu dàng nói.

"Vương thiếu, người muốn đối tiểu thư nhà chúng ta làm cái gì a? Người làm như thế, ta Phong ca nhất định sẽ không bỏ qua người!" Tiểu yêu cũng khàn giọng gào thét.

Hai nữ càng là gọi đến kịch liệt, Vương thiếu càng là cảm thấy đã nghiền.

Vương thiếu một tay nhô xong Thẩm Thanh Tuyết trên ánh mắt che mặt khăn che mặt, mới nuốt nước miếng nói: "Ha ha, hai người các người ngốc nữ a, còn muốn hỏi ta làm cái gì? Cái này một nam hai nữ, các người nói có thể làm cái gì a? Đương nhiên là song phi a!"

Vương thiếu nói xong, thân thể lập tức hướng trên giường lớn bỏ nhào về phía trước.

Thẩm Thanh Tuyết mặc dù bị trói tay chân, hành động bất tiện, nhưng là thấy Vương thiếu hướng mình đè xuống. Vẫn là cật lực hướng bên cạnh lật một cái, tránh đi Vương thiếu thân thể.

Vương thiếu vồ hụt, lại không nghĩ mất cá chân chính mình chỗ, tựa hồ bị ai hung hăng cắn một cái.

Vương thiếu bị đau xem xét, thấy là tiểu yêu chính há hốc mồm cắn chân của mình đau.

Tức giận Vương thiếu, một thanh mớ ra tiểu yêu khăn che mặt, cười nói: "Tiểu yêu, nài nài người, người là chúc cầu a? Làm sao như thế thích cắn người? Ha ha ha, tiểu yêu, người bây giờ không có khăn che mặt, có thể thấy được. Người liền hảo hảo xem một chút đi, xem ta như thế nào hảo hảo cho người đại tiểu thư hạnh phúc!"

"Vô si! Ta Phong ca sẽ không bỏ qua người!" Tiểu yêu gào thét.

"Mẹ trứng! Quý gào gì!" Vương thiếu mắng tiểu yêu một câu, xoay người rời giường, còn đưa tiểu yêu bàn tay.

Về sau, Vương thiếu mới vui mừng mà nói: "Tiểu yêu, người gấp cái gì, lão tử nói muốn song phi. Chờ ta đạt được Thẩm Thanh Tuyết, lập tức liền sẽ đến chiếu cố người! Ha ha, người liền hảo hảo xem chúng ta làm việc đi!"

"Đừng a! Vương thiếu, ta sẽ không bỏ qua người!" Thẩm Thanh Tuyết gọi.

"Ha ha, tiểu Tuyết a, ta nghĩ ngươi đã rất lâu rồi! Hôm nay, ta rốt cục có thể đạt được ngươi! Ha ha ha, ta đã nói rồi, ngươi Thẩm Thanh Tuyết là sớm muộn muốn gả cho ta! Còn cô, cha ngươi còn trong tay ta đâu, ngươi nếu là không nghe lời, lão tử hiện tại liền phái người làm

thịt Thẩm Hải kia lão cầu!"

Vương thiếu nói xong, bắt đầu giải khai những cái kia buộc trên người Thẩm Thanh Tuyết dây thừng.

Cùng lúc đó.

Biệt thự này trong hành lang, lại xuất hiện một người mặc áo đuôi tôm mang mũ nam sĩ.

Người này, chính là Mục Phong.

Mục Phong trong tay, một thanh "Dao gọt trái cây" lóe hàn sâm sâm quang mang.

Trong hành lang, hơn hai mươi cái Vương thiếu tiểu đệ, chính tả hữu thiếp tường đứng thẳng.

Đám người phát hiện chỉ cầm một thanh dao gọt trái cây đến đây Mục Phong, vẫn là giật nảy cả mình.

"Trời ạ, gia hỏa này, là thế nào tìm tới đây rồi?" Có người nói.

Bất quá, mọi người giật mình về sau, lập tức cười nhạo.

Mọi người sờ đi chế giễu Mục Phong, là bởi vì bọn hắn phát hiện, cái này Mục Phong, chỉ là cầm một thanh dao gọt trái cây liền đến hù người.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Dao gọt trái cây cũng là rất ngu bít nhỏ

Mà trong hành lang hơn hai mươi cái bảo tiêu, cầm trong tay ra thế nhưng là sáng long lanh dài đến nửa xích dao quân dụng.

Vương gia, cùng quân đội quan hệ mật thiết, muốn làm đến dao quân dụng, cũng là việc rất nhỏ.

"Ha ha, Mục Phong tiên sinh, ngươi thực sẽ khoe khoang a? Cầm một thanh dao gọt trái cây liền đến chịu chết đến rồi!" Một cái dẫn đầu bộ dáng bảo tiêu nói.

Mục Phong cười lạnh, trên khóe miệng xách 45 độ, nói: "Ha ha, sợ ta dao gọt trái cây còn gọt không chết các ngươi sao? Ta dao gọt trái cây chất lượng xác thực rất phổ thông, lưỡi dao cũng không dài, nhưng là đối phó các ngươi bọn này chỉ là sáu kiến, đã dư xài! Tiểu bi rở nhóm, đối mặt trận bão đi!"

Mục Phong nói xong, trong nháy mắt biến thành một đạo tàn ảnh.

Mục Phong trong tay dao gọt trái cây hàn quang lóe sáng, nhanh như thiểm điện.

Mà lại đao đao trí mạng, một đao phong hầu.

Trong nháy mắt, hơn hai mươi cái Vương thiếu bảo tiêu, đã mới ngã xuống vũng máu bên trong, chỉ còn cái cuối cùng sống tạm bảo tiêu.

Hộ vệ kia cả kinh nói: "Trời ạ, Mục Phong, ngươi đến cùng là người hay quỷ? Nguyên lai ngươi dao gọt trái cây cũng là ngu như vậy bít?"

Mục Phong cười lạnh: "Ha ha, là nhỏ, ngẫu nhiên dao gọt trái cây cũng là rất ngu bít tích! Ngươi bây giờ mình bạch rồi? Như vậy, ngươi cũng có thể chết đi!"

Bạch!

Dao gọt trái cây lóe lên, cái cuối cùng bảo tiêu cũng bị một đao phong hầu, từ đây mệnh về Hoàng Tuyền.

Trong phòng ngủ, Vương thiếu ngay tại ý đồ xé rách Thẩm Thanh Tuyết quần áo.

Mà Thẩm Thanh Tuyết, cực lực chống lại, tuyết trắng bấp chân, liều mạng đá lung tung.

Mà tiểu yêu, khóc ròng nói: "Phong ca, ngươi làm sao không tới cứu chúng ta đây! Nếu là có Phong ca tại, chúng ta cũng sẽ không bị như thế khi dễ a " Oanh!

Mục Phong bay tứ tung một cước, trực tiếp đem cửa phòng cho đập bay.

Vương thiếu nghe được cửa phòng cho đập bay, tranh thủ thời gian xoay người lại nhìn.

Vương thiếu liếc nhìn Mục Phong, lập tức dọa đến muốn chết, nói: "Mục Phong, tại sao là ngươi? Ngươi là thế nào tìm tới ta sao? Có ai không, mau tới người cho ta trói lại Mục Phong!"

Mục Phong đốt một cây Tiểu Yên, lại hướng Vương thiếu lung lay trong tay mình một thanh dao gọt trái cây, vui mừng mà nói: "Ha ha, Vương thiếu, ngươi đừng quý kêu! Hôm nay, trên trời dưới đất, ai cũng cứu không được ngươi! Tiểu đệ của ngươi nhóm, đều bị ta dao gọt trái cây một đao một cái, diệt sạch!"

Dọa đến run lẩy bẩy run run Vương thiếu, tranh thủ thời gian dọa đến muốn chết đi tìm y phục của mình.

Mà tiểu yêu, khóc ròng nói: "Phong ca, ngươi rút cuộc đã đến!"

Trong mắt tất cả đều là nước mắt Thẩm Thanh Tuyết, cực lực ngồi dậy, bật thốt lên: "Mục Phong, ta còn tưởng rằng ngươi không để ý tới ta nữa nha. Ngươi vẫn là tới!"

Mục Phong đi đến Thẩm Thanh Tuyết bên người, nhìn kỹ, gấp Thẩm Thanh Tuyết quần áo mặc dù bị xé mấy lần, nhưng là Thẩm Thanh Tuyết cũng không để cho Vương thiếu thật ăn vào đậu hũ.

Mục Phong vỗ vỗ Thẩm Thanh Tuyết bả vai, nói: "Tiểu Tuyết, ngươi nói mò gì đâu? Ta làm sao lại mặc kệ ngươi đây! Vừa rồi để ngươi bị sợ hãi, nhưng là đều đi qua, đừng sợ, có ta ở đây đâu."

Về sau, Mục Phong mới giải khai Thẩm Thanh Tuyết phần eo dây thừng.

Cởi xong Thẩm Thanh Tuyết sợi dây trên người, lại cho tiểu yêu sợi dây trên người cũng cùng một chỗ giải.

Không lo được mặc vào quần ngoài Vương thiếu, vừa rồi kêu to thù hạ của mình, thế nhưng lại không có người đến đây, giờ phút này ngay tại giật mình.

Thế là, Vương thiếu chạy đến cổng xem xét, gặp trong hành lang, nằm lít nha lít nhít thi thể, máu chảy cốt cốt.

Trời ạ! Mục Phong thật không có dối ta nói láo, nguyên lai tiểu đệ của ta thật đều bị bị hấn tiêu diệt! Vương thiếu nghĩ như vậy nói.

Ngay cả hơn hai mươi cái tiểu đệ đều ngăn không được Mục Phong, mình bây giờ chỉ là một người, như thế nào đối phó được Mục Phong?

Vương thiếu nghĩ tới đây, cũng không lo được mặc quần, là nhanh chân liền chạy.

Thế nhưng là, Vương thiếu chỗ nào có thể thừa cơ chuồn mất.

Vương thiếu vừa làm ra chạy động tác, liền cảm giác mình bị ai quét ngang một cước, một chó ăn liệng liền té lăn quay trên mặt đất.

Vương thiếu tự giác chạy không thoát, mới bò lên, ra vẻ đáng thương hình, hai đầu gối quỳ xuống đất, nói: "Mục Phong, ngươi tha cho ta đi! Ngươi cũng nhìn thấy, ta mặc dù rất muốn đạt được Thẩm Thanh Tuyết, thế nhưng là ta ngay cả nàng đều không có sờ đến một chút, ngươi liền đến! Ta cái gì cũng còn không có làm, ngươi tha cho ta đi!"

Mục Phong một thanh nắm chặt Vương thiếu tóc, cười lạnh nói: "Vương thiếu, ta rất sớm trước đó liền đã cảnh cáo các ngươi Vương gia, muốn các ngươi Vương gia hảo hảo kẹp cho ta lấy cái đuôi làm người! Thế nhưng là các ngươi hết lần này tới lần khác không nghe ta, hết lần này tới lần khác đem lời của ta xem như gió bên tai. Không chỉ có cấu kết Huyết Lang Bang, bốn phía cho ta giờ trở xấu, hôm nay còn muốn khi dễ tiểu Tuyết cùng tiểu yêu! Ta cho ngươi biết người, ngươi Vương thiếu hôm nay xem như sống đến đâu!"

Vương thiếu nghe xong, dọa đến ba hồn ném đi hai hồn nửa, nói: "Phong gia, ta sai rồi, cầu ngươi cho ta một cái cơ hội! Lại nói, ta thế nhưng là Vương gia đại thiếu gia, nếu là ta chết đi, cha ta vương ánh sáng nhất định sẽ không bỏ qua ngươi!"

"Hừ! Tiểu tử rở, cho tới bây giờ, ngươi còn muốn bắt các ngươi Vương gia tới dọa ta? Hừ, ta cũng không sợ nói cho ngươi, các ngươi Vương gia, ngay từ đầu, ta liền không quan tâm qua! Các ngươi Vương gia, trong mắt ta, ngay cả một đám thổ chuột cũng không sánh nổi! Nếu là ta hôm nay tới chậm một bước, tiểu Tuyết coi như thật bị ngươi tai họa! Ha ha, tiểu tử rở, ngươi liền phải chết, nói, để cho ta tay trái đập chết ngươi, vẫn là tay phải đập chết ngươi đâu?"

Mục Phong tà tà nói.

Tiểu yêu nghe xong, có chút khẩn trương, nói: "Phong ca, ngươi sẽ không thật muốn diệt Vương thiếu a? Vương thiếu nhà hoàn toàn chính xác rất lợi hại,

chúng ta tạm thời không thể chọc hấn!"

Vương thiếu gặp tiểu yêu nói đỡ cho hấn, tới mấy phần tự tin, nói: "Mục Phong, ngươi tuyệt đối đừng đụng đến ta! Nếu không, cha ta nhất định sẽ báo thù cho ta. Khi đó, các ngươi tất cả mọi người, đều sẽ chết không yên lành!"

Ba!

Mục Phong một bàn tay lần nữa đem Vương thiếu đánh cho nằm rạp trên mặt đất dậy không nổi.

Lần này, đừng nhìn Mục Phong trên mặt mang tiểu dung, thế nhưng là trong lòng đã sớm tức giận rồi.

Mục Phong vỗ Vương thiếu mặt ngựa, ngồi xuống xuống dưới, hỏi: "Vương thiếu, ngươi nghe qua sao? Huyết Lang Bang phái người, làm hỏng Lý Giai eo, đã thương hứa Tiểu Nhu chân, ta lúc ấy dưới con nóng giận, liền tiêu diệt Huyết Lang Bang đông khu tứ đại đường khẩu. Hôm nay, ngươi thế mà muốn động chúng ta tiểu Tuyết, ngươi đã đụng chạm ta Mục Phong lần ranh, ngươi biết ta sẽ làm sao đối phó các ngươi Vương gia sao?"

Vương thiếu run rẩy nói: "Ta không biết!"

"Hừ! Không biết! Đụng chạm ta Mục Phong ranh giới cuối cùng, không chỉ có là ngươi, các ngươi toàn bộ Vương gia, đều sẽ triệt để tại Trung Hải biến mất! Đi chết đi, Vương thiếu, ngày này sang năm, chính là của ngươi ngày giỗ!"

Mục Phong mắng xong, một cước đem Vương thiếu đá bay, thẳng đánh cho Vương thiếu lửa

bốc kim tinh, cái mũi cùng trong lỗ tai, đều là máu tươi hơn người.

Hồ!

Mục Phong tái khởi thân bỏ sung một cước, Vương thiếu thân thể, giống một khối mì sợi, trực tiếp hướng phòng ngủ một mặt tường bích bay đi, thẳng tắp dán tại trên vách tường, mấy giây không có rơi xuống đi.

Hưu!

Dao gọt trái cây từ Mục Phong trong tay bay ra, mang theo gió táp bạo mình, chính giữa

Vương thiếu cổ họng, một đao mất mạng.

Về sau, Mục Phong nhìn không nhìn Vương thiếu thi thể, nhặt lên trên đất một cái điện thoại di động.

Điện thoại di động này, là Vương thiếu.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Vận dụng nước ngoài thế lực

Thẩm Thanh Tuyết cùng tiểu yêu, gặp Vương thiếu đã đột tử, thế nhưng là mùi phần kinh hãi. Dù sao, hai nữ còn là lần đầu tiên tự mình nhìn thấy giết người đầu.

Hai nữ dọa đến không dám nói lời nào, lẫn nhau ôm vào cùng một chỗ, nói cũng không dám nói, thậm chí ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Bọn hấn còn là lần đầu tiên nhìn thấy Mục Phong như thế hung tàn.

Mục Phong ấn mở Vương thiếu điện thoại, lật ra đến Vương thiếu lão cha điện thoại, đánh qua.

Rất nhanh, Vương Quang Diệu nhận nghe điện thoại: "Uy, là con ta Vương Hạo sao? Nghe nói hôm nay Mục Phong bị Thẩm Thanh Tuyết sa thải? Ngươi có hay không đem Thẩm Thanh Tuyết trực tiếp cho giải quyết tại chỗ a?"

Mục Phong cười lạnh, hướng về phía điện thoại cao giọng nói: "Vương Quang Diệu Vương lão chó, ngươi nghe kỹ cho ta, ta chính là Mục Phong! Vương Quang Diệu, ngươi tính sai, có ta Mục Phong tại, các ngươi liền cho rằng có thể khi dễ được nhà chúng ta tiểu Tuyết sao?"

Đối diện truyền đến Vương Quang Diệu giết mình thanh âm: "Cái gì, người chính là Mục Phong? Nhi tử ta điện thoại làm sao trong tay người? Người đem nhi tử ta thế nào?"

Mục Phong cười lạnh: "Vương Quang Diệu, con của người đã thắng thiên! Mau gọi người đến thay hân nhật xác đi!"

"A? Cái gì? Nhi tử ta chết rồi? Ai giết hân? Con a, ta nhất định sẽ báo thù cho người!" Vương Quang Diệu buồn hào.

Mục Phong nói tiếp: "Vương Quang Diệu, người cho ta hảo hảo nghe! Diệt con trai người, chính là gia gia người ta! Người muốn làm sao báo thù, tùy người, ta nhìn các người Vương gia có thể có bao nhiêu trâu xoa! Còn có, ta mình nói cho người đi, lần này, các người Vương gia mặc dù danh xưng Trung Hải đệ nhất gia tộc, nhưng là ta nhất định tại các người Vương gia trên đầu kéo ngăm liệng!"

"Mục Phong, người chờ đó cho ta! Ta coi như tiêu hết Vương gia chúng ta tất cả gia sản, cũng nhất định phải diệt người!" Vương Quang Diệu thề.

Mục Phong cười khinh bỉ: "Vương lão chó, người nghe kỹ cho ta! Huyết Lang Bang lúc trước làm tổn thương ta bằng hữu, ta liền giết hân tứ đại đường khẩu; bây giờ, các người

Vương gia cùng Huyết Lang Bang cấu kết, ý đồ tổn thương chúng ta tiểu Tuyết, đơn giản tội ác tày trời! Từ hôm nay trở đi, các người xúc phạm ta Mục Phong ranh giới cuối cùng, các người Vương gia cùng Huyết Lang Bang, đều muốn xong, tử kỳ của các người lập tức liền muốn tới!"

Mục Phong nói xong, trùng điệp rút bỏ Vương thiếu điện thoại.

Mà Vương Quang Diệu, tại đầu bên kia điện thoại mắng liệt nói: "Thật là cuồng vọng khẩu khí, chỉ là một cái ma cà bông, thế mà tuyên bố muốn triệt để diệt Vương gia chúng ta cùng Huyết Lang Bang?"

Bất quá, Vương Quang Diệu nghe thấy đối diện không có Mục Phong lời nói, đành phải cúp máy điện thoại, nước mắt tuôn đầy mặt phải người đến đây cho Vương thiếu nhật xác.

Mục Phong giờ phút này móc ra điện thoại di động của mình, bấm một cái nước ngoài điện thoại.

Chỉ chớp lát sau, một cái miệng đầy Anh ngữ gọi cảm nữ tính kết nối điện thoại.

"Alice, là người sao, ta là Mục Phong!" Mục Phong dùng Anh ngữ nói.

Alice hết sức kích động, dùng Anh ngữ nói: "Mục Phong, là người sao? Người về nước đã lâu như vậy, tại sao không có gọi điện thoại cho ta? Chúng ta ngay tại lo lắng người đây. Hiện tại, người rất cực cho chúng ta gọi điện thoại, chúng ta cũng có thể yên tâm. Đúng, ta có thể hết sức hiểu rõ người, không có chuyện gì, người nhất định sẽ không cho ta gọi điện thoại. Nói đi, có gì cần ta làm!"

Mục Phong dùng Anh ngữ nói ra: "Người, lập tức điều ra một sát thủ đoàn, để cái này sát thủ đoàn, lập tức tiến về Trung Hải đi! Đương nhiên, người ngay tại nước ngoài, đến lúc đó, ta còn cần phối hợp của người!"

Alice là lại hưng phấn lại phiên muộn, nói: "Hảo hảo, không phải liền là một sát thủ đoàn sao, ta lập tức cho người điều tới. Nhưng là vì cái gì không phải ta tự mình dẫn đội tới tìm người đâu? Ta đã nhớ người!"

"Không được. Người ngay tại nước ngoài hảo hảo ở lại, nghe ta điều khiển!"

"oh, nonono, ta kháng nghị!"

"Kháng nghị vô hiệu!"

Mục Phong nói xong, trực tiếp cúp điện thoại.

Tiểu yêu, đây chính là giới kinh doanh tinh anh, Anh ngữ từ trước đến nay rất tốt, thế nhưng là nghe hiểu Alice cùng Mục Phong nói chuyện ý tứ.

Mà Thẩm Thanh Tuyết, bởi vì đọc sách không phải rất nhiều, hiện tại chỉ là nửa hiểu.

Tiểu yêu liền cho Thẩm Thanh Tuyết giải thích: "Oa nha, ta Phong ca, giống như thật sự là hỗn tổ chức sát thủ a! Hiện tại, vì san bằng Vương gia cùng Huyết Lang Bang, Phong ca thế mà muốn triệu hồi tới một cái sát thủ đoàn."

Thẩm Thanh Tuyết nghe xong, cả kinh nói: "Mục Phong, người đến cùng còn có bao nhiêu sự tình giấu diếm ta à? Người rốt cuộc là ai, thế mà dễ dàng liền có thể điều ra một sát thủ đoàn?"

Mục Phong vỗ vỗ Thẩm Thanh Tuyết bả vai, cười nói: "Tiểu Tuyết, trước kia đâu, là Vương gia cùng Huyết Lang Bang, luôn luôn thường thường tìm chúng ta gây phiền phức, nhưng là bây giờ khác biệt. Ta vận dụng nước ngoài thế lực, liền nên ta Mục Phong thủ hạ, thường thường đi sửa chữa bọn hân!"

Tiểu yêu nói: "Ý tứ nói, trước kia chúng ta là lấy thủ làm chủ, hiện tại, người vận dụng nước ngoài thế lực, liền nên chúng ta trực tiếp lấy công làm thủ!"

"Không sai biệt lắm ý tứ này đi! Hừ, bọn hần Vương gia cùng Huyết Lang Bang, cho là bọn họ có thể tại Trung Hải một tay che trời. Trong con mắt của ta, bọn hần đã là thu được về châu châu, nhầy nhót không được mấy ngày! Đi thôi, ta còn có bằng hữu đang chờ ta. Chúng ta nên đi tìm xem bọn hần!"

Mục Phong nói xong, mang theo Thẩm Thanh Tuyết cùng tiểu yêu, rời đi nhà này biệt thự.

Rời đi thời điểm, Mục Phong còn trực tiếp tại cái này biệt thự bên trong thả một mối lửa.

Vương Quang Diệu thật nghe lời, thật đúng là phải người đến cho Vương thiếu nhật xác.

Nhưng là Vương thiếu thi thể, một hồi về sau, cũng sẽ trở thành một đồng bạch cốt.

Rời đi biệt thự, Mục Phong ba người, cùng Hồng Liên, Vũ Quả Quả, Liễu Như Yên tụ họp ở cùng nhau.

Vũ Quả Quả, Liễu Như Yên cùng với Hồng Liên thời điểm, mặc dù giám thị bí mật Huyết Lang Bang, cũng nghĩ xuống tay với các nàng, thế nhưng là cố kỵ đến Vũ Quả Quả thế lực quá lớn, lại không dám tùy tiện động thủ.

Liễu Như Yên gặp Thẩm Thanh Tuyết quần áo có chút vết rách, mau đem mình một kiện áo khoác, khoác ở Thẩm Thanh Tuyết trên vai.

Về sau, Liễu Như Yên mới hướng Thẩm Thanh Tuyết xin lỗi: "Tiểu Tuyết a, đừng không á! Lúc ấy, ta quả thật có chút sinh khí, còn uống rượu quá nhiều, mới nói lung tung. Kỳ thật, ta cùng Mục Phong, chỉ là bằng hữu, hần cũng không phải là bạn trai của ta. Ngươi đừng có lại giận ta, đừng không á!"

Tiểu yêu khí độ đo lường mất liếc Liễu Như Yên, nói: "Ta liền biết ngươi là gạt người. Chúng ta Phong ca làm sao lại coi trọng ngươi đâu? Thực sẽ xú mỹ!"

Liễu Như Yên gặp tiểu yêu cùng mình giống như là oan gia, trong lòng mặc dù lửa giận ầm ầm, nhưng là vẫn âm thầm khuyên bảo mình: Được rồi, được rồi, ta nhẫn!

Mọi người an ủi một phen Thẩm Thanh Tuyết, Vũ Quả Quả mới hướng Mục Phong báo cáo, nói là nàng phái ra bảo tiêu, cũng không có điều tra đến tam đại ác thiếu hạ lạc.

Không chỉ có không có tìm được tam đại ác thiếu hạ lạc, liền ngay cả Hà Quảng Đại thân ảnh cũng không thấy.

Lúc này, Thẩm Thanh Tuyết nhớ ra cái gì đó, rất kích động, kéo một cái Mục Phong tay, nói: "Phong ca, cha ta bị Vương thiếu bắt được, giống như cũng bị vây ở ba hợp sơn trang nơi nào đó! Mà lại, bọn hần còn tại đánh đập cha ta, cha ta khả năng liền phải chết!"

Mục Phong nhưng không có nghĩ đến, Thẩm Hải lão gia hỏa kia hôm nay cũng sẽ xuất hiện tại ba hợp sơn trang.

Đối với Thẩm Hải, Mục Phong cũng không ưa.

Nhưng là Thẩm Hải là Thẩm Thanh Tuyết cha ruột, Mục Phong không thể không quan.

Thế là, Mục Phong vỗ vỗ tiểu Tuyết bả vai, nói: "Tiểu Tuyết, không sợ! Chúng ta cái này đi tìm Hà Quảng Đại tính sổ sách! Hần nếu không giao ra ta ba tiểu đệ, còn có ngươi cha, chúng ta liền triệt để đem hần cái này ba hợp sơn trang, đưa nó lật một cái úp sập!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Thiên Tiên đường

Mục Phong mang theo đám người đi vài bước, lại phát hiện mấy cỗ thi thể.

Một cỗ thi thể phục sức, lại là cóm chế phục.

Xem ra, đã chết đi người, hần là An Ninh thuộc hạ.

Mà đối thành bên ngoài hai cỗ thi thể trên đầu, có rất rõ ràng vết đạn.

Đủ thấy, An Ninh nhân mã, đã cùng Huyết Lang Bang giao chiến ác chiến qua.

Thế là, Mục Phong chém đinh chặt sắt nói ra: "Hiện tại, chúng ta đi trước tìm kiếm An Ninh đi!"

Vũ Quả Quả một cái bảo tiêu, tiến lên một bước, nói cho Mục Phong: "Mười mấy phút trước,

An Ninh cục trưởng tại Thiên Tiên cư biệt uyển xuất hiện qua."

Thiên Tiên cư biệt uyển? Mục Phong không biết đất này tên, đành phải để cái này bảo tiêu dẫn đường.

Một đoàn người vừa tới đến ba hợp quảng trường thời điểm, Mục Phong nhớ tới mình lái vào đây Bentley xe sang trọng.

Mục Phong mang theo mọi người đi tới nguyên bản Bentley cất giữ địa phương, phát hiện xe đều đã không thấy.

Liễu Như Yên lập tức khí đô đô nói ra: "Phong ca, xong, chúng ta Bentley đều bị Huyết Lang Bang đệ tử lái đi. Chúng ta trong xe nhưng còn có một ngàn vạn tiền mặt na!"

Mục Phong cau mày một cái, khinh thường nói ra: "Tiểu Yên, không có chuyện gì, bọn hắn lái đi xe của chúng ta, cướp đi tiền của chúng ta, nhưng là đợi chút nữa liền sẽ phun ra, mà lại nhà càng nhiều!"

Mục Phong đứng tại trên quảng trường quét qua xem, lập tức phát hiện một cỗ tám thành mới xe van.

Nhiều người như vậy, nếu là dựa vào đi đường đi tìm người, tốc độ liền sẽ chậm không ít.

Thế là, Mục Phong nói: "Chúng ta ngồi kia xe MiniBus đi thôi!"

Liễu Như Yên cùng Vũ Quả Quả, đối với Mục Phong bản sự, biết cũng không nhiều.

Thẩm Thanh Tuyết, tiểu yêu cùng Hồng Liên, ngược lại là đối Mục Phong tương đối quen thuộc, biết Mục Phong tùy tiện một cái chìa khóa có thể lái đi bất luận người nào xe.

Vũ Quả Quả không hiểu: "Phong ca, kia xe van, xác thực có thể ngồi hạ rất nhiều người. Nhưng là kia là xe của người khác, người làm sao mở động đầu?"

"Chen vào chìa khoá, uốn éo, chẳng phải chạy sao?"

Mục Phong nói xong, mang theo đám người, đi hướng xe van, tùy tiện lấy ra một cái chìa khóa, liền mở ra xe van cửa xe.

Liễu Như Yên có chút buồn bực: "Phong ca, mặt này xe tài là người? Người làm sao có xe này chìa khoá."

"Ha ha, người sai! Cái này chìa khoá rõ ràng chính là người Trung Hải hiện đại chìa khoá. Chính người nhìn xem, người chìa khoá có phải hay không thiếu một đem?" Mục Phong nói xong, ngồi xuống chủ ghế lái phía trên, ra hiệu đám người mau lên xe.

Thẩm Thanh Tuyết ngồi ở chỗ ngồi kế tài xế từ phía trên, Liễu Như Yên, Hồng Liên, Vũ Quả Quả cùng tiểu yêu, ngồi ở đằng sau.

Một cái dẫn đường bảo tiêu, cũng tới xe van.

Mục Phong chiếu vào hộ vệ kia nhắc nhở, oanh một cái chân ga, liền đem xe van mở ra ngoài.

Liễu Như Yên một kiểm tra mình chìa khoá, phát hiện xác thực thiếu một đem.

Liễu Như Yên cả kinh nói: "Trời ạ, Phong ca, người làm sao bắt ta chìa khóa xe, cũng có thể thúc đẩy xe van!"

"Ha ha, kỳ quái sao? Liền người thanh này phổ thông chìa khoá, ta không chỉ có thể thúc đẩy xe van, ngay cả xe bọc thép cũng mở!" Mục Phong thần nhiên nói.

Giờ phút này, đã là ban đêm hơn tám giờ.

Vừa tới Thiên Tiên cư biệt uyển, Mục Phong một nhóm xe van, liền đáp lên trăm cái Huyết

Lang Bang đệ tử chắn đoạn mất đường đi.

Những này Huyết Lang Bang đệ tử, trong tay phần lớn là đại khảm đao.

Cũng không ít cấp bậc cùng chức vị cao một điểm, bên hông treo lấy thổ thương, súng săn.

Mấy cái hương chủ bộ dáng Huyết Lang Bang tiểu đầu mục, bên hông đeo chính là hơi có chút cấp bậc nhập khẩu súng lục.

Trên trăm bang chúng, tại ven đường sơn khẩu vừa đứng, vẫn là có loại đen nghịt cảm giác, dọa đến chúng nữ cũng không dám thở mạnh.

"Sợ sao? Các ngươi!" Mục Phong hỏi.

Thời khắc này Thẩm Thanh Tuyết, đã tha thứ Mục Phong, nhu hòa nói ra: "Mục Phong, đã mọi người chịu cùng ngươi cùng đi, đừng nói là có sợ hay không lời nói."

Tiểu yêu nói tiếp: "Đúng đấy, chính là, cùng lắm thì, chúng ta chết chung mà thôi!"

Mục Phong dừng xe lại, đốt một cây Tiểu Yên, đang suy nghĩ giải quyết như thế nào cái này trên trăm cái Huyết Lang Bang đệ tử, một cái Hà Quảng Đại tâm phúc liền chạy ra.

Kia Hà Quảng Đại tâm phúc, hát vang nói: "Là Mục Phong đến đây sao?"

"Đúng vậy!" Mục Phong trả lời.

Kia tâm phúc, đi đến Mục Phong xe van trước, cẩn thận tra xét một phen, gấp trong xe lại có

mấy cái như hoa như ngọc đại mỹ cô nàng, thế nhưng là mừng đến liên tục nuốt nước miếng.

Về sau, kia tâm phúc tài cao tiếng nói: "Mục Phong, tính ngươi có gan, vẫn là tới tìm chúng ta đường chủ, mà lại mang theo nhiều như vậy mỹ nữ đến, còn có Trung Hải đệ nhất mỹ nữ Thẩm Thanh Tuyết, các huynh đệ đêm nay có chơi!"

"Về nhà chơi lão nương ngươi đi!"

Mục Phong mắng xong, nhảy xuống xe chính là một cước, trực tiếp đá bay kia Hà Quảng Đại tâm phúc.

Kia tâm phúc, không chịu nổi Mục Phong cái này không lưu tình chút nào một cước, kêu thảm một tiếng, bị mất mạng tại chỗ.

Mục Phong xuất thủ như thế hung tàn, thế nhưng là đem ở đây tất cả mọi người cho kinh trụ.

Trong xe chúng nữ, cũng là khá giật mình. Dù sao, hiện tại thế nhưng là địch mạnh ta yếu,

Mục Phong tại Huyết Lang Bang địa bàn, không thể phách lối như vậy ương ngạnh.

Mà Huyết Lang Bang bang chúng, thì là càng thêm chấn kinh. Trong lúc khiếp sợ, còn đẩy lên phần nộ.

Một cái phối súng lục hương chủ, lập tức đứng dậy, móc ra súng lục, tê thanh nói: "Mục Phong, đều nói ngươi hung ác giống ma quỷ, hôm nay lão tử xem như thấy được! Ngươi biết cái này thiên tiên cư biệt uyển là địa phương nào sao? Cái này thiên tiên cư biệt uyển thế nhưng là chúng ta Huyết Lang Bang 'Thiên Tiên đường' tổng bộ. Ngươi lại dám ở chúng ta Thiên Tiên đường hang ổ hành hung? Ha ha ha, Mục Phong, diệt ta Huyết Lang Bang nhiều huynh đệ như vậy, tối nay, tử kỳ của ngươi chấm dứt!"

"Tiểu bi rồi, nguyên thoại trả lại cho ngươi, tử kỳ của ngươi chấm dứt! Nơi này là các ngươi Huyết Lang Bang Thiên Tiên đường thì thế nào? Thiên Tiên đường? Chớ liệng đường đâu! Trong mắt ta, các ngươi ngay cả một đám người ở hợp cũng không tính! Địa bàn của các ngươi làm sao vậy, nhiều người của các ngươi thì thế nào? Hiện tại, ca ca chính là muốn giẫm tại các ngươi trên đầu nhảy nhót!"

Mục Phong trong lúc nói chuyện, trong nháy mắt hóa thành một đạo tàn ảnh, đoạt lấy một người một thanh đại khảm đao, chính là một mạch mà thành mấy chục đao chém ra, đao đao trí mạng, trong nháy mắt ngã xuống một mảnh Huyết Lang Bang đệ tử.

Ngay tại kia hương chủ muốn hướng phía Mục Phong nổ súng thời khắc, Mục Phong đã đi tới kia hương chủ sau lưng, đưa tay liền đoạt lấy kia hương chủ trong tay súng lục.

Về sau, Mục Phong "Phanh phanh" số phát đạn, lại diệt đi mười cái Huyết Lang Bang đệ tử.

Mục Phong không chút kiêng kỵ diệt lấy Huyết Lang Bang đệ tử, thế nhưng là những đệ tử này, cũng đã không dám phản kháng.

Vừa đến, mọi người nhìn thấy Mục Phong đáng sợ như vậy, dọa đến chân căng như nhũn ra, nào dám lại xông đi lên chịu chết.

Thứ hai, kia hương chủ bị Mục Phong bắt được, xem như con tin chính chộp trong tay đâu.

Ai dám loạn động, kia hương chủ xác định vững chắc mất mạng.

Mục Phong một cái nhấc lên kia hương chủ, thấy mọi người chỉ là vây quanh mình, cũng không dám loạn động, cũng không dám nổ súng bậy, cười nói: "Đánh ta a, trong tay các ngươi súng săn là thiêu hỏa côn sao? Hướng ta nổ súng a? Sợ à nha?"

"A, không dám không dám!" Có người trả lời.

Mục Phong dẫn theo kia dọa đến muốn chết hương chủ, một lần nữa lên xe van, mới một lần nữa giẫm mạnh chân ga, lái vào Huyết Lang Bang Thiên

Tiên đường tổng bộ trong sân.

Giờ phút này, Thiên Tiên đường đại viện bên trong, An Ninh cùng Viên Bình, bị treo ở hai cây cọc gỗ phía trên.

Hà Quảng Đại, tay trái cầm một đầu roi, lưng đeo súng lục, chính ngoài cười nhưng trong không cười nhìn xem Mục Phong dùng xong xe van, mang theo chúng nữ đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 105: Liên hỏi người có mấy cái đầu

Trên mặt cọc gỗ bị treo An Ninh, quần áo đã bị roi rút phá, vết máu loang lổ; bờ môi khô nứt, ánh mắt băng lãnh mà suy yếu, tóc xoã tung lại có chút lộn xộn.

"Phong ca, người rốt cuộc đã đến!"

An Ninh nói xong câu này, lập tức ngất đi, đầu đột nhiên gục xuống.

Bành!

Mục Phong mở ra một thương, tuyệt đối tinh chuẩn đạn, trong nháy mắt đánh gãy cột An

Ninh dây thừng.

Dây thừng vừa đứt, An Ninh thân thể lập tức rơi xuống xuống dưới.

Hà Quảng Đại gặp Mục Phong đơn giản quá ngang ngược, đơn giản ngang ngược e rằng xem hấn.

Thế là, Hà Quảng Đại nổi giận: "Mục Phong, tại cửa ta bàn, hi vọng người tuyệt đối đừng lỗ mãng! Người nếu là còn dám loạn động, ta một thương liền đánh chết nàng!"

Hà Quảng Đại nói xong, móc ra súng lục, liền nhắm ngay đang sa xuống An Ninh thân thể.

Bành!

Mục Phong cũng không nói lời nào một tiếng, trực tiếp hướng Hà Quảng Đại bắn một phát súng.

Mà Hà Quảng Đại, cũng không phải người bình thường, thế mà một cái tránh gấp, tránh thoát

Mục Phong đánh ra một thương này.

Sau một lát, Hà Quảng Đại mới đứng vững thân thể, nói: "Mục Phong, người làm thật sự là ngớ ngẩn sao? Ta bảo người chớ lộn xộn, người còn không nhìn thẳng ta, lại hướng ta nã một phát súng?"

Mục Phong một cái tránh gấp, tiếp nhận An Ninh thân thể, lại lóc lên, đem An Ninh dẫn tới chúng nữ bên người.

Liễu Như Yên thế nhưng là bác sĩ, tranh thủ thời gian đi vào Mục Phong bên người, cho An Ninh cấp cứu.

"Nước! Cho ta nước!" Liễu Như Yên vội la lên.

Vũ Quả Quả nghe xong, chạy đến trong xe tải, lấy ra một bình nước khoáng tới.

Liễu Như Yên dùng thành thạo thủ pháp, ổn định An Ninh khí tức, mới thận trọng tại An Ninh miệng bên trong cho ăn một điểm nước.

Rốt cục, An Ninh lần nữa mở mắt.

Mục Phong ra hiệu chúng nữ trước tiên đem An Ninh đỡ đến xe van phía trên, nghỉ ngơi cho khỏe.

Về sau, Mục Phong mới một liếm trên ngón tay vết máu, nói: "Hà Quảng Đại, ngươi bỏ tới đây cho lão tử!"

Mà Hà Quảng Đại, cầm thương chỉ vào Mục Phong, nói: "Nơi này là địa bàn của lão tử, ngươi thế mà tuyệt không sợ ta? Ngươi coi như không sợ ta, cũng nên vì ngươi bên người mấy vị đại mỹ nữ suy nghĩ a? Ngươi còn dám làm ầu, ta lập tức hạ lệnh trước diệt ngươi bằng hữu ngươi! Nhìn ngươi có thể tiếp tục phách lối không!"

Mục Phong vuốt vuốt trong tay súng lục, cười nói: "Hà Quảng Đại, ngươi lại dám treo lên đánh bằng hữu của ta? Ta hiện tại chỉ hỏi ngươi một câu: Ngươi đến cùng lớn mấy khóa đầu? Nói, tự ngươi nói, ngươi đến cùng lớn mấy khóa đầu?"

Hà Quảng Đại không nghĩ tới Mục Phong còn dám đe dọa mình, lập tức dữ tợn cười như điên: "Mục Phong, ngươi đơn giản quá ngây thơ! Tại của ta bàn, ngươi thế mà hỏi ta có mấy khóa đầu? Mẹ nó, lão tử mới muốn hỏi ngươi có mấy khóa đầu đầu! Ngươi mặc dù xác thực lợi hại, nhưng là ngươi cũng có uy hiếp. Ngươi uy hiếp, chính là ni bên người bọn này mỹ nữ! Ngươi tới, trước cho ta buộc mấy cái này mỹ nữ."

"Trời mẹ ngươi đầu! Tại ca trước mặt, ngươi bọn này thùng com tiểu đệ, lập tức liền là người chết!"

Mục Phong nói xong, về sau "Phanh phanh" vài tiếng, lập tức diệt đi bảy cái Huyết Lang Bang đệ tử, mà lại khóa viên đạn đều là một thương nổ đầu.

"Tốt chuẩn thương pháp!" Hà Quảng Đại cũng không thể không khiếp sợ bật thốt lên nói.

Bất quá, Thiên Tiên đường các huynh đệ, cũng không phải ăn không ngồi rồi. Gặp Mục

Phong lớn lối như thế, thế mà ngay cả tôn thương hơn mười đầu nhân mạng, tất cả đều hướng xe van giết tới.

Một cái tóc muối tiêu hương chủ, khàn khàn bạo hồng một tiếng: "Hắn a, cho tới bây giờ không người nào dám tại chúng ta Huyết Lang Bang trên đầu kéo dài phân, kết quả cái này Mục Phong thế mà tại chúng ta địa bàn bên trên không chút kiêng kỵ liên hoàn miểu sát. Các huynh đệ, trước chém chết mấy cái này nương môn lại nói."

Mục Phong biết mình súng lục bên trong, đã không có đạn, dứt khoát ném xuống trong tay súng lục.

Hà Quảng Đại gặp Mục Phong trong tay không có súng lục, lập tức đại hỉ, nói: "Mục Phong, chịu chết đi, ngươi đã hết đạn! Ngươi thật sự cho rằng ngươi có thể nhanh hơn được trong tay của ta súng lục sao?"

"Nhanh! Ngươi có bao nhanh a! Trong mắt ta, ngươi ngay cả ốc sên đều không phải là!"

Mục Phong nói xong thời khắc, đã xuất hiện ở Hà Quảng Đại sau lưng, hướng phía Hà Quảng Đại hoa cúc đã là một cước bay ra.

Thuận thế, Mục Phong hướng Hà Quảng Đại cổ tay chụp tới.

Chỉ là, đương Mục Phong cùng Hà Quảng Đại cướp đoạt kia súng lục thời điểm, Mục Phong cảm thấy Hà Quảng Đại trên thân, chính bộc phát một cỗ lực lượng cực kỳ cường đại.

Mục Phong cười nói: "Hà Quảng Đại, nguyên lai ngươi cũng là cổ võ giả a!"

Hà Quảng Đại ăn Mục Phong một cước, thế nhưng là Hà Quảng Đại dù sao cũng là cổ võ giả, không đến mức thật bị Mục Phong một cước đạp bay.

Hà Quảng Đại ổn định thân thể, cùng Mục Phong cướp đoạt trong tay súng lục, nói: "Mục Phong, ngươi coi như có chút kiến thức! Không sai, ta Hà Quảng Đại, cũng là cổ võ nhà về sau, vẫn luôn là cổ võ giả. Chỉ là lão phu rất điệu thấp, từ trước đến nay không giống ngươi như thế trương dương. Mục Phong, ngươi đánh chết Đoạn Khánh Long, trọng thương chúc mình, hủy ta Huyết Lang Bang mấy đại đường khẩu sự tình, ta đã sớm muốn tìm ngươi tính sổ, hôm nay liền để chúng ta làm một cái kết thúc đi!"

Giờ phút này, Hà Quảng Đại thủ hạ, đã bắt đầu vây công xe van. Mà Hà Quảng Đại, lóe lên, gọi được Mục Phong phía trước.

Hà Quảng Đại cười đắc ý nói: "Mục Phong, đây chính là ngươi đến của ta bàn quá phách lối hạ tràng. Hiện tại, ngươi là trước cùng ta chiến đấu, vẫn là đi trước cứu ngươi mấy cái đại mỹ nữ?"

Bất quá, thế cuộc trước mắt, Mục Phong cũng không có cảm thấy khó giải quyết.

Mục Phong tà mị cười một tiếng: "Ha ha, ta nhìn có thể đồng thời tiến hành! Ngươi Hà Quảng Đại mặc dù cũng là cổ võ giả, nhưng là tu vi của ngươi mới hậu thiên giai đoạn trước, không phải ta xem thường ngươi, ngươi thật ngay cả quý ản sơn lâm chúc mình cũng không sánh nổi!"

Ngay sau đó, Mục Phong bàn tay, đã xuất hiện một chút yếu ớt chân khí.

Hà Quảng Đại xem xét, sắc mặt lập tức đại biến.

Cổ võ giả đều biết, chân khí, đây chính là Tiên Thiên cảnh giới cổ võ giả mới có thể bạo phát đi ra tinh thuần khí tức.

Hà Quảng Đại bật thốt lên: "Mục Phong, chẳng lẽ cảnh giới của ngươi đã đột phá Tiên Thiên cảnh giới rồi?"

"Còn không có ! Bất quá, đầy đủ diệt đi ngươi!"

Mục Phong nói xong, chân khí hội tụ ở trên nắm tay, toàn thân cổ võ chi lực, cũng hội tụ đến chân khí ngưng tụ chỗ.

Bành!

Mục Phong một quyền bay ra, giống như điện quang hỏa thạch , mặc cho Hà Quảng Đại cũng là cổ võ giả, thế nhưng là chính là muốn tránh cũng không được.

"Ngao! Làm sao có thể!" Hà Quảng Đại chỉ là hét thảm một tiếng, phun ra một ngụm lão huyết, thân thể liền hướng về sau mặt bay ra ngoài.

Bất quá, Mục Phong thật không nghĩ thật đánh chết cái này Hà Quảng Đại, bởi vì tiểu Tuyết cha, còn có Trung Hải tam đại ác thiếu hạ lạc còn không rõ đầu.

Diệt Hà Quảng Đại, tìm tới bọn hắn liền càng thêm phí sức.

Mục Phong đánh bay Hà Quảng Đại, cũng không có dừng lại, mà là lấy tốc độ nhanh hơn, xông về những cái kia vây chặt xe van bang chúng.

Một cái mặt xanh hương chủ, vừa vịn ra cửa xe, một đao hướng Thẩm Thanh Tuyết bổ tới, nhưng không ngờ Mục Phong đã xuất hiện trước người hắn.

Mục Phong thuận thế một quyền, cái này hương chủ thân thể, liền bay ra ngoài, ngã ầm ầm ở một cây cọc gỗ phía trên, thẳng tắp đem kia cọc gỗ cũng đụng vì hai đoạn.

Mà kia hương chủ, nương đều không có la hét một tiếng, lập tức mất mạng.

Hô hô hô!

Thiết quyền tung bay.

Thi thể bay tứ tung.

Bá bá bá!

Khảm đao cuồng vũ, lại là hơn mười người bị một đao phong hầu.

"Má ơi! Quá kinh khủng á! Hỗn đản này là người hay quỷ a?"

"Thao, cháu trai này rất có thể đánh, ngay cả chúng ta đường chủ cũng không phải là đối thủ

của hắn, chúng ta vẫn là mau trốn chạy!"

"Đúng đúng đúng, đào mệnh quan trọng."

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Ngàn cân cửa sắt

Bang chúng ồn ào vài câu, xoay người chạy.

Thế nhưng là, Mục Phong chính nộ khí khó tiêu, sao có thể cứ như thế mà buông tha bọn này ác tặc, là tái xuất hóa thành một đạo tàn ảnh, trong nháy mắt diệt đi mười mấy cái Huyết Lang Bang bang chúng.

Về sau, Mục Phong mới không có đi chết truy nã cái kia cá lọt lưới, mà là đi tới Hà Quảng Đại bên người.

Mục Phong một thanh nắm chặt Hà Quảng Đại cổ áo, một cái tay khác vuốt Hà Quảng Đại mặt mo, hỏi: "Hà Quảng Đại, hiện tại ngươi phục không?"

"Mục Phong, ta phục ngươi! Phục, cầu ngươi tha cho ta đi!" Hà Quảng Đại mấy phần khiếp đảm nói.

Mục Phong nhếch miệng vui lên, nói: "Hà Quảng Đại, như vậy hiện tại, ta hỏi ngươi một lần nữa, ngươi đến cùng mục ra mấy khóa đầu a?"

"Một viên, liền một viên!"

"Liền một cái đầu, làm sao cũng dám treo lên đánh bằng hữu của ta a?"

"Phong gia, lần sau cũng không dám nữa!"

"Không có lần sau!"

"Phong gia, cho cái cơ hội đi!"

Mục Phong lại vỗ vỗ Hà Quảng Đại da mặt, cười nói: "Cho ngươi cơ hội, cũng là có thể. Nói, ngươi đem ta ba tiểu đệ, giấu đi nơi nào. Mau mau đem bọn hán phóng xuất, nếu không, ta lập tức liền chặt đoạn tay trái của ngươi!"

Trung Hải tam đại ác thiếu, thế nhưng là Hà Quảng Đại trong tay sau cùng một cọng cỏ cứu mạng. Hà Quảng Đại đương nhiên không nghĩ là nhanh như thế liền giao ra ba người. Hà Quảng Đại cũng minh bạch, nếu là mình thật giao ra ba người, Mục Phong cũng là sẽ không tha cho hắn.

Thế là, Hà Quảng Đại nói láo: "Phong gia, ta thật không biết như lời ngươi nói ba tiểu đệ ở nơi nào!"

"Còn dám nói láo?" Mục Phong hỏi ngược một câu, lạnh đao lóe lên, tốc độ như điện quang hỏa thạch, trong nháy mắt Hà Quảng Đại tay trái ngón tay cái liền bị Mục Phong cho nạo xuống tới.

Tay đứt ruột xót, loại này toàn tâm thấu xương đau đớn, lập tức để Hà Quảng Đại cảm giác đau đến không muốn sống, gất gao dùng tay phải nắm tay trái miệng vết thương.

"Hừ! Đau? Biết đau vì cái gì không nói thật? Nhanh, đem ta ba tiểu đệ nhanh chóng phóng xuất! Nếu không, lần này, thật muốn gọt sạch ngươi một cái tay, mà không phải một cái ngón tay á!"

Mục Phong lần nữa đe dọa, mà lại lạnh đao đã gác ở Hà Quảng Đại tay trái trên cánh tay, Hà Quảng Đại không thể không từ bỏ sau cùng quần nhau.

Hà Quảng Đại đành phải vẽ mặt đau khổ, cao giọng nói: "Ngươi ba tiểu đệ, đều tại ta Thiên Tiên cư trong địa lao. Không chỉ có là ngươi ba tiểu đệ, chính là Thẩm Thanh Tuyết cha hắn, cũng là ta Thiên Tiên nơi ở trong lao. Các ngươi thật muốn gặp bọn họ, liền đi theo ta đi!"

Mục Phong liệu định Hà Quảng Đại lần này không có nói láo, liền hướng xe van vẫy tay, ra hiệu mọi người trước xuống tới.

Thẩm Thanh Tuyết nghe được cha mình tin tức, thế nhưng là mười phần lo lắng nói ra: "Mục Phong, cầu ngươi mau cứu cha ta đi!"

Mục Phong liền tục gật đầu, nói: "Tiểu Tuyết, đừng nóng vội! Đã ngươi cha tại địa lao bên trong, hắn là còn sống. Chỉ cần cha ngươi còn sống, ta liền có thể cứu hắn ra. Nếu là bọn hán dám động cha ngươi, bọn hán liền đợi đến nỗ lực gấp trăm lần đại giới đi."

Trung Hải tam đại ác thiếu, thế nhưng là Vũ Quả Quả trước hết nhất coi trọng người. Hiện tại ba người tung tích không rõ, Vũ Quả Quả là lo lắng nhất ba người bọn họ.

Wũ Quả Quả vỗ vỗ Mục Phong bả vai, nói: "Phong ca, đã tam đại ác thiếu tại địa lao, chúng ta nhanh đi cứu bọn họ a."

Nếu là đem cái này chúng nữ lưu tại phía trên, Mục Phong cảm thấy không an toàn.

Đến thời khắc này, An Ninh thể lực, cũng đã khôi phục được không sai biệt lắm. Liễu Như Yên đã đem mình một kiện áo khoác, đưa cho An Ninh thay đổi.

An Ninh nghe được phía ngoài nói chuyện, cật lực đứng lên, đi ra xe van, mới phát hiện; một căn khác trên mặt cọc gỗ, còn treo đã hôn mê Viên Bình đầu.

An Ninh gặp Mục Phong chỉ cứu mình, không cứu mình thuộc hạ, trong lòng vẫn là có mấy phần phiền muộn, nói: "Các ngươi, không thể thật mặc kệ Viên Bình a? Ta mang tới 30 mấy người thuộc hạ, đến bây giờ, ngoại trừ Viên Bình, toàn bộ đang cùng Huyết Lang Bang sống mái với nhau thời điểm hi sinh!"

Mục Phong đương nhiên đã sớm thấy được bị treo Viên Bình, thế nhưng là đối với hắn không có hảo cảm, cũng không nghĩ lập tức cứu hắn.

Mục Phong nói: "An Ninh, ngươi cũng đừng tức giận. Cái này Viên Bình, nhưng giao hoạt đầu. Hắn căn bản không có thụ thương, mà là tại giả chết đâu! Các ngươi ai gọi hắn một chậu nước lạnh, hắn lập tức có thể nhảy dựng lên."

Mục Phong nói xong, lạnh Đao Nhất Phi, lập tức chặt đứt cột Viên Bình dây thừng.

Viên Bình trừng điệp quảng xuống đất, lập tức mở ra con mắt, không ngừng xoa cái mông của mình, nói: "Mục Phong, người hỗn đản này, quá không đủ ý tứ! Người thật muốn ngã chết ta à?"

Mục Phong cười một tiếng: "Nhìn thấy chưa? Gia hỏa này, một mực tại giả chết, không phải là vì ít chịu vài roi từ sao?"

Tao bao Viên Bình đứng lên, xoa có chút cứng ngắc hai tay cùng đùi, phát ra một chuỗi vệt đục âm thanh: "Mục Phong, người ngay cả người ta giả chết cũng nhìn ra được? Thật là không có thiên lý!"

Mục Phong cũng không muốn cùng Viên Bình nói nhảm, chỉ là phun ra một câu: "Đi thôi, đều đi với ta bọn hần địa lao xem một chút đi."

Mười phút về sau, một đoàn người, đi tới Huyết Lang Bang Thiên Tiên đường trong địa lao.

Địa lao này, ánh đèn mờ nhạt, trong không khí đều là tanh hôi mốc meo mùi thối.

Địa lao rất rộng, có vô số ở giữa nhà tù.

Mà phòng giam bên trong, giờ phút này còn nhốt vô số người sống.

Những này người sống, có là trước kia Huyết Lang Bang cừu nhân. Huyết Lang Bang cảm thấy còn có giá trị lợi dụng, liền đem bọn hần nhốt ở trong địa lao.

Cũng không ít người, chính là hôm nay trong tiệc rượu khách quý. Những người này, đều là phú hào, bị Huyết Lang Bang bắt được, đương nhiên muốn dọa dẫm một chút, mới có thể thả bọn hần.

Trong địa lao người sống, phần lớn đều là nhận biết Thẩm Thanh Tuyết.

Mọi người xem xét Thẩm Thanh Tuyết đến, ồn ào không nghĩ nói "Thẩm tiểu thư cứu lấy chúng ta" loại hình lời nói.

"Lão đại, lão đại, là người tới cứu chúng ta tới rồi sao?"

"Đúng đúng, chính là chúng ta lão đại!"

"Lão đại, chúng ta ở chỗ này, ở chỗ này!"

Giờ phút này, trong địa lao mặc dù rất ồn ào náo, nhưng là tam đại ác thiếu thanh âm đàm thoại, vẫn là truyền đến Mục Phong trong lỗ tai.

Mục Phong mang theo đám người đi vài bước, rốt cục phát hiện một gian trong địa lao tam đại ác thiếu.

Mục Phong bắt được kia nhà tù hàng rào sắt, vừa dùng lực, trực tiếp đem cái này nhà tù chi môn cho tháo xuống tới.

Tam đại ác thiếu rốt cục được tự do, vui vẻ thành một đoàn.

"Cha ta ở nơi nào đâu?" Giờ phút này, lo lắng Thẩm Thanh Tuyết hỏi.

Thẩm Hải ở nơi nào, Mục Phong tạm thời còn không biết, đành phải hỏi thăm Hà Quảng Đại.

Thế nhưng là Mục Phong vừa quay đầu lại, phát hiện Hà Quảng Đại thế mà không có ở đây.

Mục Phong từ đó một lần nghĩ, liền minh bạch, Hà Quảng Đại hỗn đản này, thừa dịp mình tháo bỏ xuống cửa sắt thời khắc, thừa cơ chạy trốn.

"Muốn chạy trốn? Trốn được sao?"

Mục Phong phun ra một câu, trong nháy mắt hóa thành một đạo tàn ảnh, xông về một đạo ngay tại chậm rãi hạ xuống ngàn cân cửa sắt.

Mục Phong trong nháy mắt lóe ra cửa sắt, một thanh bắt được ngay tại khởi động cơ quan Hà Quảng Đại, mới lần nữa về tới địa lao.

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, tiếng oanh minh giống như son băng địa liệt, chấn động đến tất cả mọi người cảm giác màng nhĩ run lên.

Cái này tiếng nổ, chính là kia ngàn cân cửa sắt hạ xuống mặt đất lúc, cùng mặt đất nặng nề tầm sắt đụng nhau tiếng oanh minh.

Hà Quảng Đại vốn định hạ xuống đạo này cửa sắt, nhốt Mục Phong một nhóm. Không nghĩ tới, hiện tại mình cũng bị vây ở trong địa lao.

Địa lao này, nhưng chỉ có như thế một cái cửa ra, nếu như bị ngàn cân cửa sắt chắn đoạn, thế nhưng là chỉ có tại địa lao bên trong chờ chết.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cự Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 107: Hai quyền

Cái này hạ xuống ngăn cản cửa sắt, cơ quan có thể ở bên ngoài, từ bên trong là không cách nào mở ra.

Hà Quảng Đại dữ tợn cười nói: "Ha ha, Mục Phong, hiện tại cửa ra duy nhất đã bị ngăn cản cửa ngăn chặn, người ta đều ở bên trong chờ chết đi! Ha ha ha, có người Mục Phong cho ta chôn cùng, ta Hà Quảng Đại cũng không tính chết được oan uổng!"

Mục Phong cười lạnh: "Ai muốn cùng người chôn cùng rồi? Thực sẽ tự luyện! Không phải liền là một đạo ngăn cản cửa sao, đợi chút nữa đem hắc thảo bỏ xuống không được sao?"

Hà Quảng Đại cười đến không ngậm miệng được, nói: "Ta gặp người mặc dù có chút chân khí, nhưng là chân khí không nhiều. Dù thấy, người chỉ là một cái hậu thiên trung kỳ, hoặc là trung hậu kỳ cổ võ giả. Hậu Thiên cảnh giới cổ võ giả, còn không có năng lực hủy hoại như thế một tòa ngăn cản cửa!"

Mục Phong ôm tay cười một tiếng: "Không phải liền là một cánh cửa sắt sao? Oanh hấn một quyền chẳng phải hỏng sao?"

"Ta nhỏ vào, thực sẽ khóa lặc! Ta cái này ngăn cản cửa, chỉ từ độ dày tới nói, chính là 10 centimet dày! Người một quyền liền có thể hủy hoại hấn? Người hủy hoại cho ta xem một chút?" Hà Quảng Đại không phục nói.

Mục Phong hướng mấy cái đại mỹ nữ phát phát tay, nói: "Các người cảm thấy ca ca một quyền có thể đánh nát đạo này cửa sắt không?"

Mấy cái đại mỹ nữ người nhìn ta, ta nhìn người, cuối cùng cùng một chỗ lắc đầu.

Viên Bình trực tiếp kêu la mở: "Mục Phong, đầu óc người không có tâm bệnh a? Người làm quả đấm của người thật sự là bộ cánh cam a? Làm sao có thể đánh xuyên qua 10 centimet dày cửa sắt đâu? Thực sẽ khóa lặc, người gọi cho ta nhìn a!"

Trung Hải tam đại ác thiếu, lại trăm miệng một lời nói ra: "Chúng ta tin tưởng lão đại có thể làm được!"

Nhưng là Bàn Đại Đầu nói xong, lập tức hướng Đường Tiểu Kiếm nháy mắt, nhỏ giọng nói: "Người cảm thấy lão đại của chúng ta thật có thể đánh xuyên qua dày như vậy cửa sắt?"

Đường Tiểu Kiếm tranh thủ thời gian lắc đầu.

Nghiêm nhiên, tam đại ác thiếu mặc dù trên miệng ủng hộ Mục Phong, không quét Mục Phong hào hứng, nhưng là trong lòng kỳ thật vẫn là không tin.

Đồng đảo trong phòng giam bị giam người sống, nghe Mục Phong lời nói, lắc đầu liên tục xep miệng, nói: "Người này đầu óc không có bệnh a?"

Hà Quảng Đại gặp tất cả mọi người không ủng hộ Mục Phong, lập tức cười nói: "Da trâu ai không biết thổi! Người đến là đánh a? Làm hỏng cửa sắt, ta theo họ người!"

Mục Phong cười nói: "Ha ha, không phải liền là một đạo 10 centimet dày cửa sắt sao? Ta gọi ngay bây giờ xấu cho người nhìn một cái!"

Mục Phong nói xong, một quyền đánh vào tại cái kia đạo trên cửa sắt.

Bành!

Một tiếng trầm muộn tiếng vang vang lên.

Nhưng là, kia cửa sắt cũng không có hư mất.

Lần này, Hà Quảng Đại thế nhưng là cười đến ngửa tới ngửa lui, nói: "Mục Phong a Mục Phong, lớn bao nhiêu năng lực mới có thể thổi bao lớn trâu! Người liền một cái hậu thiên trung hậu kỳ người, cũng có thể đánh nát một cánh cửa sắt? Thật quá vô tri! Hiện tại tốt, người ta đều không ra được, đều ở nơi này chờ chết đi!"

"Dừng a! Còn muốn một quyền đánh nát cửa sắt, thật sự là nhảm chán!" Trong địa lao càng nhiều người vây xem, cảm thấy không thú vị, liền nằng nết.

Mà Mục Phong, một điểm không cảm thấy ném đi mặt mũi, cười to nói: "Ha ha ha, một quyền oanh không nát cái này cửa sắt, ta đánh hai quyền không được sao?"

"Người coi như đánh mười quyền cũng vô dụng!" Hà Quảng Đại bắt đầu đi lắc đầu, chỉ coi Mục Phong quá mức nhục trí.

Oanh!

Mục Phong thật đúng là bổ sung một quyền.

Bành!

10 centimet dày cửa sắt, tại Mục Phong hai quyền phía dưới, đã bị đánh ra một cái trong suốt lỗ thủng lớn tới.

Một khối bất quy tắc tám sắt, đã hướng ngàn cân cửa bên ngoài, bay ra ngoài.

Hà Quảng Đại xem xét, lập tức cả kinh trợn mắt hốc mồm.

Hà Quảng Đại không thể tin được, đây hết thầy lại là thật.

"Người, người chẳng lẽ đã đột phá Tiên Thiên cảnh giới rồi?" Không tin Hà Quảng Đại còn hỏi thăm.

"Ha ha, cũng không có! Ta nếu là đột phá Tiên Thiên cảnh giới, còn cần đánh hai quyền mới đánh nát cái này cửa sắt sao?" Mục Phong nói.

Coi như Mục Phong đánh hai quyền, mới đánh nát cái này cửa sắt, đã để Hà Quảng Đại mười phần khuất phục. Nếu là đối hán đến, coi như oanh bên trên 100 quyền, cũng nhất định đánh không thủng cái này cửa sắt.

Giờ phút này, tam đại ác thiếu gặp Mục Phong thật đánh nát cửa sắt, thế nhưng là hoan hô lên:

"Lão đại uy vũ! Chúng ta liền biết người làm được!"

"Lão đại, người đơn giản chính là thần nhân!"

"Lão đại, trâu trâu trâu, ta muốn cho người điểm một vạn cái tán."

Những người khác, cũng là cả kinh trợn mắt hốc mồm, bắt đầu châu đầu ghé tai.

Mục Phong cũng không đi quản bọn hán là thế nào một vài bức biểu lộ, chỉ là nắm chặt Hà

Quảng Đại, nói: "Nói, tiểu Tuyết cha hán Thẩm Hải ở đâu?"

Vừa nhắc tới Thẩm Hải, Hà Quảng Đại lập tức dọa đến sắc mặt xám ngoét, đi đứng bắt đầu như nhũn ra.

Mục Phong gặp Hà Quảng Đại không dám nói lời nào, lần nữa truy vấn: "Thẩm Hải đến cùng ở đâu?"

Hà Quảng Đại cuối cùng vẫn là run rẩy nói ra chân tướng: "Phong gia, người tha cho ta đi, Thẩm Hải hán đã chết! Nhưng là giết chết Thẩm Hải người, không phải ta Huyết Lang Bang người, mà là người của Vương gia!"

Cái gì? Thẩm Hải chết rồi?

Liền ngay cả chính Mục Phong cũng đỏ hớt một hơi khí lạnh.

Cách đó không xa Thẩm Thanh Tuyết, nghe được tin dữ này, hô một tiếng "Cha a", liền trong lòng lấp kín, ngất đi.

Làm bác sĩ Liễu Như Yên, ra một cái tùy thân bình thuốc, giữ ra mấy viên thuốc hoàn, để tiểu yêu giúp đỡ nàng cho Thẩm Thanh Tuyết ăn vào.

Liễu Như Yên còn nói cho tiểu yêu, thuốc này, thế nhưng là từ Yên Kinh mang tới dược phẩm, Trung Hải không nhất định mua được, là chuyên môn trị liệu tâm thần có chút không tập trung, khí huyết ngăn chặn dùng. Chính Liễu Như Yên tâm tình không tốt, hoặc là quá căng thẳng thời điểm, cũng sẽ len lén đập mấy khóa.

Mục Phong một bàn tay hô tại Hà Quảng Đại trên mặt, mới nói ra: "Sống phải thấy người, chết phải thấy xác, mang bọn ta đi gặp Thẩm Hải."

Hà Quảng Đại không có cách nào, đành phải mang Mục Phong đi nhất cạnh góc một gian mật thất. Thẩm Hải thi thể, quả nhiên bị treo ở căn này mật thất trên vách tường.

Hà Quảng Đại lần nữa cầu xin tha thứ: "Phong gia, Thẩm Hải thật không phải ta giết, cầu người ——!"

"Hừ!" Mục Phong đánh gãy Hà Quảng Đại lời nói, nói: "Thẩm Hải liền xem như Vương gia giết, nhưng là người cũng thoát không khỏi liên quan! Người là người Huyết Lang Bang bắt, chấm dứt tại người trong địa lao, người không đền mạng, ai đền đền mạng! Đi chết đi!"

Mục Phong nói xong, phàn phật một chướng hướng Hà Quảng Đại đỉnh đầu đánh ra. Huyết Lang Bang lại một vị đường chủ, cũng một mạng hô ô.

Thẩm Hải, danh phù kỳ thực Nhị lão cha. Nhất là Thẩm Hải bị Vương thiếu bắt được cái đuôi nhỏ về sau, Thẩm Hải liền một mực giúp đỡ Vương thiếu cho Thẩm Thanh Tuyết tìm phiền toái.

Thậm chí chính Thẩm Thanh Tuyết cũng hoài nghi qua: Thẩm Hải thật sự là mình cha ruột sao!

Mục Phong gặp Thẩm Hải tử tướng vẫn có chút đáng thương, nói: "Ai, Thẩm Hải loại người này, tự gây nghiệt thì không thể sống a! Cuối cùng vẫn mình bị mình hổ chết! Ba vị tiểu đệ, hiện tại, làm phiền các người —— "

", đây là chúng ta phải làm, không phiền phức! ! !" Bàng Đại Đầu nói.

Biết điều ba tiểu đệ, tranh thủ thời gian đi tìm một khối vải trắng, bao lại Thẩm Hải thi thể, chuẩn bị mang về, chờ đợi Thẩm Thanh Tuyết xử lý.

Chờ Thẩm Thanh Tuyết lúc tỉnh lại, An Ninh đi tới Mục Phong bên người, nói: "Người nhìn, những này trong địa lao người, đều là Huyết Lang Bang bắt cóc tới người vô tội. Người có thể hay không giúp ta cứu ra bọn hắn?"

Mục Phong đương nhiên minh bạch, An Ninh muốn cứu ra những này người vô tội, nhưng là khổ vì tìm không thấy nhà tù chìa khoá.

Mà Mục Phong, ngay cả cửa sắt đều có thể hai quyền đánh nát, đối phó những này cửa nhà lao càng là nhẹ nhõm.

Răng rắc!

Răng rắc!

Mục Phong một trận mảnh vàng vụn đoạn khóa, thả ra hết thảy mọi người.

Về sau, tam đại ác thiếu ở phía trước giờ lên Thẩm Hải thi thể, Mục Phong vịn Thẩm Thanh Tuyết, một đoàn người, bắt đầu rời đi địa lao.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 108: 72 mưa mình

Tại địa lao thời điểm, điện thoại di động của mọi người đều không có tín hiệu.

Kỳ thật, chính là tại ba hộp son trang phía trên, tín hiệu cũng chỉ là qua loa.

Rời đi địa lao, Vũ Quả Quả phát hiện điện thoại di động của mình nhắc nhở có mấy cái điện thoại chưa nhận.

"Mẹ a, là gia gia của ta đánh cho ta mấy cái điện thoại đâu! Đáng tiếc người ta không có tiếp vào." Vũ Quả Quả nói lầm bầm.

Mục Phong đoán được: "Khẳng định là gia gia người cho là người gặp được nguy hiểm, không yên lòng chứ sao."

Mục Phong vừa nói xong, Vũ Quả Quả điện thoại lại vang lên.

Vũ Quả Quả nẩy phần hạnh phúc xông Mục Phong cười một tiếng, nói: "Nhìn, gia gia của ta lại đánh tới!"

Vũ Quả Quả kết nối điện thoại.

Đầu bên kia điện thoại truyền tới một hiền lành lão gia gia thanh âm đàm thoại: "Ôi, ta tiểu

quả quả, người bây giờ rốt cục tiếp điện thoại. Mấy cái bảo tiêu đã cho ta tự mình gọi điện thoại tới, các người ba hộp son trang sự tình, ta đã hiểu tám thành. Nói, Huyết Lang Bang cùng Vương gia có hay không khi dễ người? Bọn hắn nếu là dám đụng đến ta vợ con công chúa một sợi lông, lão phu lập tức để bọn hắn biết ta Vũ gia lợi hại!"

Vũ Quả Quả ngòn ngọt cười, làm nũng: "Gia gia, người không ngủ a? Gia gia a, nói cho người một tin tức tốt. Hôm nay, ta thành công đoạt lấy từ thiện ông trùm xưng hào, nhưng là quyền tiền cũng không ít a, ba ba khẳng định sẽ phê bình ta đi? Ta đây, hiện tại rất tốt, người không cần lo lắng, ai cũng

không dám khi dễ ta à! Lại nói, có Mục Phong ca ca bảo hộ ta đây!"

Gia gia cười nói: "Ha ha, rốt cục giành lấy Vương gia tử thiện ông trùm xưng hào, tôn nữ của ta chính là trâu a! Quyên tiền là làm việc tốt nha, cha ngươi dám phê bình ngươi, nhìn ta không quát hần! Ta đây, đã phái ra Vũ gia vương bài tới đón tiếp ngươi, ai dám khi dễ ngươi, ta san bằng toàn bộ ba hợp sơn trang cũng phải vì ngươi xuất khí. Còn có, cái kia Mục Phong, thật sự là hậu sinh khả uý a! Ta đã nghe qua hần lẻ loi một mình hủy diệt Huyết Lang Bang mấy đại đường khẩu sự tình. Có thời gian, ngươi để Mục Phong đến nhà chúng ta làm khách a!"

Vũ Quả Quả ngọt ngào xông Mục Phong cười một tiếng, nói: "Mục Phong ca ca, ta cũng đặc biệt thích ngươi, rút cái thời gian đi nhà ta chơi đùa thôi?"

Thảm Thanh Tuyết nghe xong, hơi biến sắc mặt.

Tiểu yêu sắc mặt, liền càng thêm rõ ràng, trực tiếp trừng Mục Phong một chút, ý tứ đang nói:

Phong ca, tiểu thư nhà ta vừa tha thứ ngươi, ngươi còn dám tại cái này trong lúc máu chốt đi Vũ gia?

Mục Phong thế nhưng là thông minh người, nhìn thoáng qua Thảm Thanh Tuyết, đành phải cười nói: "Quả quả, nói cho gia gia ngươi, nếu có duyên, chúng ta tự sẽ gặp lại!"

Vũ Quả Quả gật gật đầu: "Gia gia, Mục Phong ca ca nói, qua một lúc lâu, hần nhất định phải tự mình đến xem ngươi."

"Ừm, ha ha ha, tốt tốt tốt. Như vậy, gia gia không quấy rầy ngươi. Gia gia chờ ngươi về nhà cùng một chỗ ăn khuya a!"

Gia gia nói xong, cúp điện thoại.

Mục Phong mấy phần im lặng: "Vũ Quả Quả, ngươi thế nhưng là da mặt thật dày a, ngay trước nhiều người như vậy nói láo? Ca ca lúc nào đáp ứng muốn đi nhà ngươi?"

Vũ Quả Quả cũng không tức giận, chạy đến Thảm Thanh Tuyết bên người, như cái bướng bình tiểu muối muối, đóng đưa Thảm Thanh Tuyết cánh tay, nói: "Tiểu Tuyết tỷ, về sau Phong ca đi nhà ta làm khách, ngươi sẽ không để tâm chứ?"

Thảm Thanh Tuyết trong lòng đương nhiên là có mấy phần không nguyện ý.

Nhưng là xét thấy mình cùng Vũ gia quan hệ coi như qua loa, mình cùng Vũ Quả Quả cũng rất quen biết, đành phải mỉm cười gật đầu.

Đương một đoàn người một lần nữa ngồi lên xe van, chuẩn bị rời đi Thiên Tiên cư biệt uyển thời điểm, Bàn Đại Đầu hỏi: "Lão đại, chúng ta Bentley đâu? Chúng ta Tân Lợi Lý mặt còn có hơn 9 triệu tiền mặt đâu!"

Mục Phong nói: "Các ngươi xe, ta biết ở nơi nào! Chúng ta về ba hợp quảng trường đi!"

Hai mươi phút về sau, một đoàn người đi tới ba hợp quảng trường.

Xuống xe.

Trên quảng trường, đang có hai đội nhân mã đang chém giết lẫn nhau.

Nhưng là chiến cuộc rất rõ ràng, một đội người mặc y phục dạ hành chiến đoàn, rất nhanh lấy được thắng lợi.

Vũ Quả Quả xông Mục Phong nói ra: "Phong ca, các ngươi nhìn, đây đều là chúng ta Vũ gia tinh anh đoàn đội —— 72 mưa mình."

72 mưa mình, Vũ gia vương bài thế lực, từ Vũ Quả Quả gia gia tự mình chỉ huy. Chỉ có Vũ gia nhất định phải xử lý đặc biệt chuyện khó giải quyết lúc, mới có thể vận dụng cái này

Chiến Minh.

72 mưa mình mình chủ, thế nhưng là Vũ Quả Quả gia gia.

Mà chân chính lĩnh đội chấp hành nhiệm vụ tối cao chỉ huy, chỉ là một cái Phó mình chủ.

Phó mình chủ giờ phút này phát hiện Vũ Quả Quả, tranh thủ thời gian dẫn người chạy đi qua.

Phó mình chủ là cái ánh mắt âm đức, dáng người khôi ngô, mặt phương tai lớn trung niên hán tử.

Phó mình chủ trước rất cung kính cho Vũ Quả Quả hành lễ, về sau, mới cùng mọi người lên tiếng chào hỏi, còn cố ý hướng Mục Phong bái.

Phó mình chủ đối Mục Phong nói: "Phong ca, chúng ta đều nghe nói qua ngươi, ngươi lẻ loi một mình diệt đi Huyết Lang Bang mấy đại đường khẩu sự tình, chúng ta thế nhưng là bội phục gấp a. Chúng ta đều là ngươi fan hâm mộ."

Phó mình chủ nói xong, 72 mưa mình còn trăm miệng một lời hát một tiếng: "Phong ca tốt!"

Về sau, Phó minh chủ còn nói cho mọi người, bọn hấn 72 người tới ba hộp son trang, đã tiêu diệt Huyết Lang Bang còn sót lại.

Hiện tại, toàn bộ ba hộp son trang, xem như đã trở thành một mảnh "Phế tích". Cho dù có cá lọt lưới, cũng là cực thiểu số.

Mục Phong hài lòng gật đầu, nói: "Đến bây giờ, Huyết Lang Bang lại tồn thất một cái cực kỳ trọng yếu ở điểm a, tồn thất giá trị đoán chừng tại một trăm triệu phía trên, kia Cơ lão đại, khẳng định chính khí đến thổ huyết đầu."

An Ninh giờ phút này xen vào một câu: "Huyết Lang Bang lần này diệt ta mười mấy cái có, đã phạm vào tội lớn ngập trời. Bọn hấn Huyết Lang Bang cái này ba hộp son trang, về sau sẽ cải biến tính chất, trở thành miễn phí du lịch khu."

Tam đại ác thiếu, quan tâm nhất, vẫn là bọn hấn Bentley, không thể không lần nữa nhắc lên Bentley.

Phó minh chủ lại tiến lên một bước, nói: "Phong ca, các người nói Bentley, thế nhưng là bên kia chiếc xe kia? Xe kia vừa muốn mở ra ba hộp son trang, vừa vụn gặp chúng ta, bị ta ngăn lại, bên trong còn có không ít tiền đâu."

Mục Phong mấy cái xem xét, đúng là bọn họ Bentley.

Tam đại ác thiếu tranh thủ thời gian mở ra xe, xem xét, phát hiện tiền mặt thiếu đi hơn 10 vạn, nhưng là tổng thể tới nói, còn không có hi sinh bao nhiêu.

Mục Phong nhất thời cao hứng, hướng 72 mưa mình, giơ ngón tay cái lên.

Liễu Như Yên gặp Vũ Quả Quả thể lực cao mình, âm thầm tắc lưỡi, nói: "Oa nha, các người đều rất ngu, muốn người có người, muốn tiền có tiền. Về sau tiểu nữ tử tại Trung Hải hỗn, sẽ phải dựa vào các vị!"

Luôn luôn cùng Liễu Như Yên có chút ít ngăn cách tiểu yêu, không có cho Liễu Như Yên mặt mũi, nói: "Liễu Như Yên, không sai, chúng ta nơi này, ai không phải Trung Hải là nhân vật có tiếng tăm lưng lầy? Nhà ta tiểu Tuyết liên không nói, Vũ Quả Quả, An Ninh, Hồng Liên cũng là nhân vật có mặt mũi. Liên người, ha ha, chỉ là một cái bác sĩ, lại muốn tới gần ta Phong ca!"

Liễu Như Yên bị tiểu yêu đánh chỉ kém thổ huyết.

Liễu Như Yên âm thầm nói ra: Tiểu hỗn đản, các người lại dám xem thường ta? Các người thật sự cho rằng lão nương chỉ là một trong đó biển mỹ nữ bác sĩ? Nếu như các người biết lão nương thân phận, có thể sẽ dọa đến chân nhũn ra a? Trung Hải đại gia tộc đã cảm thấy không tầm thường rồi? Nếu là lão nương thật hướng Yên Kinh xin giúp đỡ, vài phút liền có thể giảm bớt các người những nhân vật có mặt mũi.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Lệnh Hồ tinh vũ

Liễu Như Yên, đó cũng là thân phận cực kỳ thần bí người, cùng Yên Kinh đại gia tộc có không tầm thường quan hệ.

Nếu là tiểu yêu biết Liễu Như Yên chân thực thân phận, nhất định không dám ở trước mặt nàng nhảy nhót.

Liễu Như Yên, bác sĩ ngoại khoa, rùa biển, truyền thống đại gia tộc khuê tú, đã từng hi vọng thoát khỏi gia tộc trói buộc, truy cầu tình cảm mình độc lập hiện đại nữ tính, nhưng cuối cùng phát hiện nhân sinh của mình một mực tại người nhà trong khống chế. Sẽ làm việc nhà, thiếu đến một tay thức ăn ngon, mặc dù tính tình không bị cản trở, tính tình có đôi khi có chút cổ quái, nhưng là tâm địa thiện lương.

Liễu Như Yên không muốn làm một cái không làm đại tiểu thư, muốn dựa vào lấy mình bản lĩnh thật sự xông ra một phiến thiên địa, mới dứt khoát đi tới Trung Hải.

Nghĩ không ra, Liễu Như Yên hiện tại thế mà bị một cái tiểu yêu cho đập.

Bất quá, Liễu Như Yên cũng không muốn tạm thời tiết lộ thân phận của mình.

Liễu Như Yên đành phải khí đô đô đối với mình nói ra: "Ta nhẫn!"

Đêm khuya.

Vũ Quả Quả cùng 72 mưa mình rời đi.

Liều Như Yên mở ra ca ca xe, mang theo An Ninh về bệnh viện. Kỳ thật, Liều Như Yên tại

Trung Hải cũng không có ca ca. Xe này, không phải ca ca của nàng, chính là chính nàng.

Nguyên bản trong xe kia đỉnh nam sĩ nữ, cũng là chính Vũ Quả Quả mang, Mục Phong tưởng lầm là ca ca của nàng.

Liều Như Yên gặp An Ninh còn có mấy phần suy yếu, muốn mang nàng đi bệnh viện, hảo hảo hộ lý một phen.

Hồng Liên mang theo mấy cái tiểu đệ, cũng bái biệt đám người.

Tam đại ác thiếu, rời đi thời điểm, hỏi Mục Phong có muốn hay không muốn bọn hắn Bentley. Nếu là Mục Phong thích, bọn hắn tình nguyện đưa cho Mục Phong.

Mục Phong cự tuyệt, cùng Thẩm Thanh Tuyết cùng tiểu yêu, trở lại cảm tử biển trang.

Trở lại cảm tử biển trang, Mục Phong gọi mấy cái bảo an, đi trước bảo tồn Thẩm Hải di thể.

Thời khắc này Thẩm Thanh Tuyết, nước mắt người.

"Tiểu Tuyết, việc đã đến nước này, người cần phải nén bi thương." Mục Phong an ủi.

Tiểu yêu cũng cho Thẩm Thanh Tuyết động viên: "Tiểu Tuyết, không có quan hệ, Thẩm Hải

cái này hai, kỳ thật chết rồi, cũng chưa hẳn không phải chuyện tốt một cục! Ai nha, phi phi, ta

lại nói sai bảo! Dù sao, có ta, có mỹ nữ, còn có Phong ca bồi tiếp người đây, người sẽ không cảm giác cô độc!"

Thẩm Thanh Tuyết vượt một cái nước mắt, nói: "Ta Thẩm Thanh Tuyết nhiều như vậy khó khăn đều chịu nổi, lần này, ta tin tưởng vững chắc mình chịu được! Ngày mai, chúng ta liền cho ta cha xử lý linh đường đi!"

Trở lại biệt thự, mỹ nữ cùng Đại Hoàng đều chạy ra. Không an phận Đại Hoàng, còn tại đoạt mỹ nữ đồ ăn.

Lúc đầu, Thẩm Thanh Tuyết biệt thự, Mục Phong là không thể tùy tiện bên trên tầng 2.

Nhưng là Mục Phong gặp Thẩm Thanh Tuyết quá mức tiểu tụy, vẫn là tự mình vịn nàng lên tầng 2.

Đi vào tầng 2 đại sảnh, Mục Phong điện thoại di động vang lên.

Tiểu yêu lập tức chu môi: "Phong ca, sẽ không lại là Liều Như Yên tiểu yêu tinh kia cho

người đánh tới à? Mới phân biệt như thế một hồi, nàng lại nhớ người!"

Mỹ nữ thế nhưng là lung lay nắm đấm, nói: "Mục Phong, người quả nhiên công ta nhóm ở bên ngoài vậy muối! Nhìn ta không thu thập người!"

Thẩm Thanh Tuyết nghe được Liều Như Yên danh tự, vẫn là hơi biến sắc mặt, nói: "Được rồi, Mục Phong tiên sinh chỉ là ta cận vệ, ta không có tư cách can thiệp tự do của hắn."

Mục Phong cảm giác mình bị hiểu lầm, lập tức cầm điện thoại cho Thẩm Thanh Tuyết tự mình xem qua.

"Ta không nhìn! Tùy người làm sao điên!" Thẩm Thanh Tuyết băng lãnh nói.

Tiểu yêu lại nhảy tới, xem xét, gặp điện báo biểu hiện phía trên có bốn chữ: Lệnh Hồ tinh vũ.

"A, Phong ca, nguyên lai không phải Liều Như Yên à? Lệnh Hồ tinh vũ? Đây là ai a, làm sao làm cái nếp xưa danh tự?" Tiểu yêu nói.

Mỹ nữ nghe xong, tranh thủ thời gian buông xuống nắm đấm, cho Mục Phong nhẹ nhàng xoa bả vai, nói: "Phong ca, ta hiểu lầm người, thật xin lỗi a. Nói một chút a, cái này Lệnh Hồ tinh vũ là ai?"

Thẩm Thanh Tuyết nghe không phải Liều Như Yên cho Mục Phong gọi điện thoại, vẫn là liếc nhìn Mục Phong màn hình điện thoại di động.

Mục Phong lúc này mới cười nói: "Ha ha, cái này Lệnh Hồ tinh vũ a, là ta ở nước ngoài một cái bộ hạ cũ hạ! Cũng coi như tiểu đệ của ta á! Các người gọi hắn 'Tao tiện hóa' liền có thể."

Mục Phong trong lúc nói chuyện, trong đầu, còn hiện lên một chút liên quan tới Lệnh Hồ tinh vũ hình tượng.

Lệnh Hồ tinh vũ, người xưng "Minh Thần" .

Mục Phong đồng đảng, Bách Lý Sương người yêu, Thục Sơn đại đệ tử, không hiểu thế sự, đại đạo lý luận chí thượng.

Cũng là Mục Phong trong miệng 'Tao lăng tiện', bởi vì nhập thế tu hành, cùng Mục Phong ở nước ngoài nhận biết.

Có một lần, Mục Phong gặp Lệnh Hồ tinh vũ luôn là một bộ ra vẻ đạo mạo đáng vẻ, liền mê hoặc hắn đi quán ăn đêm bên trong chơi đùa, tức giận đến Lệnh Hồ tinh vũ truy sát Mục Phong nửa năm.

"Ha ha, cái này tao tiện hóa, nghĩ như thế nào gọi điện thoại cho ta?" Mục Phong nói xong, điểm kết nối cái nút.

Trong điện thoại, truyền ra một vị thanh âm hùng hậu, nhưng là có chút cao lạnh thanh âm: "Mục Phong, nghe nói ngươi muốn tại Trung Hải đối phó Vương gia cùng Huyết Lang Bang, chúng ta đã lấy ra một cái tinh anh chiến đội, đã dự định về mấy bay, nhiều nhất một ngày, liền có thể đuổi tới Trung Hải. Phong ca, ta muốn tự mình dẫn đội tới."

Thẩm Thanh Tuyết nghe xong, hơi biến sắc mặt, nói: "Mục Phong, ngươi đến cùng ở nước ngoài là làm cái gì? Ngươi làm sao dễ dàng liền có thể triệu hồi một cái tinh anh đoàn chiến đội?"

Tiểu yêu cũng nằm sấp Mục Phong bả vai, nói: "Phong ca, nói một chút nha, ngươi trước kia đến cùng là làm cái gì?"

Mục Phong cười cười: "Tiểu Tuyết, tiểu yêu, ta đã sớm từng nói với các ngươi, ta trước kia là sát thủ! Còn muốn nói bao nhiêu lần? Vương gia cùng Huyết Lang Bang không phải cho là mình rất ngu sao, ta hiện tại liền để bọn hắn mở mang kiến thức một chút, cái gì mới gọi trên thế giới đỉnh cấp nhất lưu Vampire!"

"Vampire lại là cái gì a?" Tiểu yêu hỏi.

Mục Phong cười cười, tiếp tục cùng Lệnh Hồ tinh vũ nói: "Tao tiện hóa a, được rồi, đối phó chỉ là Vương gia cùng Huyết Lang Bang, cần phải ngươi cái này Minh Thần tự mình trở về sao? Không cần thiết như thế chuyện bé xé ra to, ta cần một cái tiểu chiến đội, vẹn vẹn là bảo vệ tiểu Tuyết các nàng mà thôi."

Đối diện Lệnh Hồ tinh vũ không bình tĩnh, lạnh lùng nói ra: "Mục Phong, ngươi vô sỉ! Tại sao lại gọi ta tao tiện hóa? Bán nhân say nằm sa trường tồn thương xót, chui vào bụi hoa không nghe thấy hương, thế nhưng là hàng thật giá thật người tu hành, chỗ nào làm ra qua cái gì qua cách sự tình, ở đâu là tao tiện hóa? Ngươi nếu là ở trước mặt ta, ta nhất định cùng ngươi đại chiến ba trăm hiệp!"

"Minh Thần?" Tam nữ trăm miệng một lời hỏi?

"A, Minh Thần a, nghe danh tự rất xâu!" Tiểu yêu nói.

Mục Phong cười cười, nói: "Minh Thần danh tự là có chút xâu, nhưng là đáng tiếc hắn chính là đánh không lại ta a! Tao tiện hóa a, coi như vậy đi, ngươi coi như sử xuất ăn n AI sức lực, cũng là đánh không lại ta. Ngươi đây, liền ở tại nước ngoài, hảo hảo cùng ngươi nữ vương

Bách Lý Sương song tu song tu thôi! Ngươi không cần tự mình đến đây, ngay tại nước ngoài chờ đợi điều khiển. Ta cần ngươi thời điểm, tự sẽ bảo ngươi trở về."

"Phong ca, ta chưa từng cùng Bách Lý Sương song tu qua? Có thể ăn vậy, nói không thể nói lung tung! Ta thật muốn gặp ngươi một chút, vẫn là ta trở về thôi? Cho cái cơ hội?" Lệnh Hồ tinh vũ tiếp tục năn nỉ.

Mục Phong quả quyết nói ra: "Không cho! Ngươi tạm thời ngay tại nước ngoài! Bởi vì ta muốn triệt để diệt đi Vương gia, còn cần các ngươi ở nước ngoài quần nhau. Vương gia đáng giá nhất kiều ngạo, không phải liền là thế giới kia Top 100 'Thiên Tinh chế được tập đoàn' sao? Lần này, bọn hắn Vương gia chế được tập đoàn, lập tức liền muốn cải biến cổ đông!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 110: Điều lệnh nữ vương

Lệnh Hồ tinh vũ thế nhưng là mòi phần hiểu rõ Mục Phong.

Biết Mục Phong làm ra quyết định, không ai có thể thay đổi.

Thế là, Lệnh Hồ tinh vũ nói: "Tốt a, Phong ca, ngươi khá bảo trọng. Ta lẳng chờ ngươi kế tiếp nhiệm vụ. Đúng, ta nghe ngươi bên người mấy cái nữ hài tử đang lú lú cái lộn không ngừng a. Phong ca, ngươi quả nhiên đến mỗi cái địa phương, đều sẽ đưa tới một đám hoa si mỹ nữ a! Ân, bí nhân nhắc nhở ngươi, điểm tâm uống chút tráng dương canh, chú ý thân thể, tu vi mới có thể lần nữa vượt qua ta!"

"Ngươi cái tao tiện hóa, mau mau cút!"

Mục Phong nói xong, cúp điện thoại.

Sau một lát, Mục Phong đã thông một người khác điện thoại.

Người này, cũng là Mục Phong một cái bộ hạ cũ.

Mà lại, người này, cùng Lệnh Hồ tinh vũ, còn có quan hệ lớn lao.

Người này chính là nữ vương —— Bách Lý Sương.

Bách Lý Sương, có được cùng Da Vinci siêu 200 trí thông minh, cho nàng một đài máy tính,

nửa phút bên trong khóa chặt trên thế giới bất kỳ góc ngách nào.

Hiếu kị tiểu yêu, hỏi: "Phong ca, ngươi lại phải cho ai gọi điện thoại a? Là Liễu Như Yên, Hồng Liên vẫn là An Ninh đại mỹ nữ?"

Mục Phong cười nói: "Dừng a! Tiểu yêu, trí tưởng tượng của ngươi, kém chút liền vượt qua ta! Ta gọi điện thoại người này, cũng là ta ở nước ngoài bộ hạ, người xưng 'Nữ vương'?"

"Nữ vương?" Tam nữ cùng kêu lên hỏi?

"Oa nha, lại là một cái uy vũ bá khí xưng hào a? Còn nữ vương? Cứng bái a! Phong ca, bên cạnh ngươi, làm sao nhiều như vậy trâu bút lờ lờ nhân vật cường hãn a?" Tiểu yêu không khỏi hỏi.

Không chỉ có tiểu yêu mười phần giết mình, liền ngay cả Thẩm Thanh Tuyết loại này rất khó trong lòng lên cơn sóng gió kinh doanh tinh anh, cũng đối Mục Phong càng ngày càng bội phục.

Điện thoại tiếp thông.

Đối diện nữ vương, thanh âm thom ngọt mà hỏi: "Phong ca a, ngươi còn chưa có chết a? Ta còn tưởng rằng ngươi chết đâu, lâu như vậy không đến điện thoại?"

"Ha ha, nữ vương bộ hạ, còn ngóng trông ca ca chết a? Để ngươi thất vọng, ca ca sống được già tự tại!" Mục Phong cười nói.

Nữ vương nói: "Không cùng ngươi cãi cọ! Nói đi, có phải hay không muốn ta tự mình dẫn đội trở về?"

"Ha ha, đối phó chỉ là Vương gia cùng Huyết Lang Bang, cần phải Nữ Vương đại nhân tự mình trở về sao? Được rồi, ngươi cũng ở tại nước ngoài đi. Bất quá, có cái nhiệm vụ, cần ngươi phối hợp một chút." Mục Phong nói.

Nữ vương: "Nhiệm vụ gì?"

Mục Phong nói: "Nữ Vương đại nhân, IQ của ngươi, thế nhưng là siêu việt 200 tồn tại a. Máy tính kỹ thuật cũng liền chênh lệch ta một chút như vậy. Ân, ngươi đây, giúp ta điều tra một chút Huyết Lang Bang, còn có Vương gia quốc tế đại cổ đông. Đương nhiên, ngươi nhiệm vụ thiết yếu là, mau chóng tìm tới đáng tin cậy phe thứ ba, mua được Vương gia Thiên Tinh chế được tập đoàn tất cả cổ phần!"

Tiểu yêu lần nữa chấn kinh: "Phong ca, ngươi làm sao có tiền như vậy? Một hơi liền muốn mua đi Vương gia thương nghiệp đế quốc tất cả cổ phần?"

Mà điện thoại đầu kia, truyền đến nữ vương khinh thường âm thanh: "Phong ca, nói ta Hacker kỹ thuật chỉ so với ngươi kém một chút, viên này tự tin tâm đến cùng là thế nào dưỡng thành? Ngươi nếu là ở trước mặt ta, ta nhất định cho ngươi một cái bạo kích giá trị 10000 điểm bàn tay. Tốt a, nhiệm vụ của ngươi, ta hiểu rồi! Như thế một cái tiểu nhiệm vụ, bản vương động động đầu ngón chân, cũng có thể vì ngươi làm tốt. Hãy chờ tin tức của ta!"

Mục Phong lúc này mới cúp điện thoại.

Về sau, Mục Phong vui vẻ vỗ vỗ tiểu yêu đầu, nói: "Tiểu yêu a, hiện tại có phải hay không rất sùng bái ca ca? Sùng bái ca ca, muốn hay không biểu thị điểm thần mã? Ngô, ca ca rất nghèo, bất quá mua xuống Vương gia tất cả cổ phần, có vẻ như vẫn là có thể làm được tích."

Rất nhanh, đến ngày thứ hai.

Cầm tú biển trang bên trong, xếp đặt linh đường.

Thẩm Thanh Tuyết một đêm không ngủ, đã sớm phát ra vô số phản phúng viếng văn kiện.

Trong lúc nhất thời, cảm tử biến trang ngoài cửa lớn, có thể nói là người đông nghìn nghịt.

Trung Hải các đại nhân vật, nhao nhao đến đây phúng viếng.

Ngay tại lúc đó, Vương gia cũng tại bầy linh đường.

Chỉ bất quá, Vương gia chỉ tìm được Vương thiếu mấy khối bạch cốt.

Vương thiếu quy thiên, ngay cả một bộ toàn thân đều không có.

Vương gia một tòa trong biệt thự xa hoa.

Quần áo lỏng lẻo, tay trụ quai trượng, ánh mắt ngoan độc, sắc mặt tím xanh, khoe mắt còn có nước mắt Vương Quang Diệu đang ngồi ở một gian bên trong đại sảnh.

Hai cái trái phải đáng người ma quỷ, người mặc sườn xám, đường cong rõ ràng cô nương, chính thận trọng hầu hạ Vương Quang Diệu.

Một người gõ cửa mà tiến, nói cho Vương Quang Diệu, Huyết Lang Bang bang chủ Cơ lão đại tự mình tới cửa.

Vương Quang Diệu sắc mặt hơi vui, lập tức hạ lệnh, cung nghênh Huyết Lang Bang Cơ lão đại.

Sau một lát, Huyết Lang Bang Cơ lão đại, mang theo Huyết Lang Bang Tả hộ pháp, đi vào đại sảnh.

Cơ lão đại, ước chừng hơn 40 tuổi, thân hình cao lớn, đã mập ra, mặt rộng tai lớn, mùi phàn chắc nịch.

Đầy mặt râu ria xồm xoàm, ánh mắt như độc hạt.

Cơ lão đại bên người Tả hộ pháp, ánh mắt quỷ dị, thâm bất khả trắc. Chính thể tướng mạo, xem xét cũng không phải là người lương thiện.

Vương Quang Diệu cùng Cơ lão đại một phen khách sáo, rốt cục đàm mở chính đề.

Cơ lão đại nói: "Cái này Mục Phong, hẳn phải chết. Hẳn hừ ta tứ đại đường khẩu không nói, còn hừ ta ba hợp sơn trang. Ba hợp sơn trang thế nhưng là ta Huyết Lang Bang mạch máu kinh tế một trong, tổn thất mấy ức a!"

Vương Quang Diệu càng là tức giận đến đấm ngực: "Cơ lão đại a, người mặc dù tổn thất nặng nề, nhưng là cũng vền vẹn là ném đi điểm tài sản. Tài sản mất đi, có thể lại kiếm về đến, tiêu đệ chết rồi, chỉ cần có tiền không thiếu người tay. Thế nhưng là ta à, ta chỉ có như thế một cái nhi tử bảo bối, bây giờ đột tử ba hợp sơn trang, thì cốt không được đầy đủ, sao mà đau lòng a!"

Tả hộ pháp khom người chào: "Vương thúc, chúng ta bây giờ là người một nhà! Chúng ta nhất định phải liên thủ, mau chóng diệt Mục Phong!"

Vương Quang Diệu nói: "Kia nói nhầm, ta Vương Quang Diệu coi như hao hết gia sản, cũng muốn diệt Mục Phong. Còn có Thẩm Thanh Tuyết tiện nhân kia, cũng nhất định phải chết!"

Cơ lão đại nói: "Vương thúc, vì một biểu ta Huyết Lang Bang thành ý, ta hiện tại tiêu hết cả tiền vốn, trực tiếp để cho ta bên người Tả hộ pháp dẫn đội, tự mình diệt Mục Phong."

Tả hộ pháp, đây chính là Huyết Lang Bang vương bài chiến tướng một trong. Có thể nói Cơ lão đại phụ tá đắc lực, cũng là hậu thiên trung kỳ cổ võ giả. Không phải vận bất đắc dĩ thời điểm, Cơ lão đại sẽ không vận dụng cái này viên mãnh tướng.

Vương Quang Diệu gật đầu: "Cơ lão đại a, ta cảm giác ra thành ý của người. Người lần này, đã như thế đại thủ bút, ta cũng không sợ nói cho người, lão phu trực tiếp mời một cái quân đoàn về Trung Hải."

Cơ lão đại gật đầu: "Vương thúc a, người cũng là ra vương bài a. Chúng ta đều biết các người Vương gia, cùng trong quân quan hệ giao hảo. Hôm nay, người rốt cục phải vận dụng quân đoàn!"

Về sau, Cơ lão đại cùng Vương Quang Diệu, quyết định, việc này không nên chậm trễ, ngay tại ngày mai, liền giết Mục Phong một trở tay không kịp.

Hai người coi là Mục Phong vừa đánh một cái "Thắng trận", hiện tại nhất định còn đắm chìm từ a kiều ngạo trong không khí, nhất định đề phòng sơ suất.

Rất nhanh, lại qua một ngày.

Thẩm Thanh Tuyết tại linh đường giữ đạo hiếu, mặc dù treo nước mắt trúc, nhưng là cũng không hề khóc lóc.

Thẩm Thanh Tuyết một mực rất kiên cường.

Ngày này, An Ninh, Liễu Như Yên đã sớm để tể điện.

Vũ Quả Quả cũng mang theo mười mấy người nhiều đến giúp đỡ.

Trung Hải tam đại ác thiếu, mà là hôm qua liền đến đây hỗ trợ.

Mà Hồng Liên, mang theo đã khang phục hứa Tiểu Nhu cùng Lý Giai tới tể điện.

Giữa trưa mười phần, Mục Phong cùng mọi người cùng nhau ăn cơm, đột nhiên cảm giác thân thể khó chịu, thể mà ngất đi.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 111: Chúc mừng lớn đột phá

Mục Phong đột nhiên té xỉu, vẫn là để mọi người chấn kinh không nhỏ.

Bất quá lúc ăn cơm, Thẩm Thanh Tuyết chưa tới, còn không biết Mục Phong đã té xỉu sự tình.

Tiểu yêu sợ Mục Phong té xỉu sự tình, để Thẩm Thanh Tuyết biết, sẽ càng thêm thương tâm, liền nói cho mọi người, trước không nên đem tin tức này, nói cho trong linh đường giữ đạo hiệu tiểu Tuyết.

Tam đại ác thiếu, mau đem Mục Phong nhắc trở về nhà từ.

Mục Phong té xỉu, mọi người cũng không tâm tình ăn cơm, đều tràn vào Mục Phong gian phòng.

Hồng Liên, An Ninh, tiểu yêu, Vũ Quả Quả, hứa Tiểu Nhu cùng Lý Giai đều là hô hào Mục Phong danh tự, đã thấy Mục Phong không có phản ứng.

Liễu Như Yên đi đến Mục Phong bên người, sờ một cái Mục Phong cái mũi, chỉ có ra khí, không có đi vào khí, dọa đến sắc mặt đại biến.

Hồng Liên gặp Liễu Như Yên cái này thầy thuốc chuyên nghiệp sắc mặt đều đại biến, càng thêm lo lắng, nói: "Liễu bác sĩ, ta Phong ca có nghiêm trọng hay không."

Liễu Như Yên âm thầm nói ra: Má ơi, triệu chứng này, nhanh không có hít thở, giống như là chết bất đắc kỳ tử triệu chứng a!

Bất quá, Liễu Như Yên vì để cho mọi người đừng quá mức lo lắng, liền nói hoang: "Không có việc gì, Phong ca hẳn là chẳng mấy chốc sẽ sẽ khá hơn!"

Về sau, Liễu Như Yên tranh thủ thời gian viết ra một cái phương thuốc, để tiểu yêu nhanh đi chế bị cần thiết dược phẩm.

Tiểu yêu lĩnh mệnh, tranh thủ thời gian phái người trừ hoả nhanh mua thuốc.

Chính Liễu Như Yên, thì tranh thủ thời gian cho Mục Phong tiến hành các loại chuyên nghiệp cấp cứu thuật.

Nhưng là, năm phút đồng hồ trôi qua, Mục Phong khí tức là càng ngày càng yếu ớt.

Lần này nhưng làm Liễu Như Yên dọa sợ.

"Dưỡng khí, Mục Phong nhu cầu cấp bách dưỡng khí!" Liễu Như Yên yên lặng tự nhủ.

Thế nhưng là, Thẩm Thanh Tuyết biệt thự, nhưng không có phân phối dưỡng khí.

Thế là, Liễu Như Yên nói ra lời nói thật: "Hiện tại, Phong ca cần gấp dưỡng khí, nhưng là chúng ta không có."

Hồng Liên nghe xong, lập tức bật thốt lên: "Còn chờ cái gì a, nhanh cho Phong ca làm hô hấp nhân tạo đi!"

Liễu Như Yên lập tức gặp khó khăn: "Làm hô hấp nhân tạo, ai đến a?"

Vũ Quả Quả lập tức trên mặt hồng hồng, nói: "Trọng trách này, đương nhiên giao cho người cái này đại mỹ nữ bác sĩ đến rồi! Chúng ta dù sao không

chuyên nghiệp a."

Liễu Như Yên cũng sắc mặt đỏ bừng: "Cái này, cái này, người ta là cái khuê nữ đâu, cả tay đều không cùng người khác kéo qua."

An Ninh không thể làm gì khác hơn nói: "Như vậy, chỉ có để tam đại ác thiếu đến cho Mục Phong làm hô hấp nhân tạo!"

Bàng Đại Đầu, Lỗ Thiên Hữu nghe xong, tranh thủ thời gian che miệng lại, cùng một chỗ chỉ vào Đường Tiểu Kiếm.

Đường Tiểu Kiếm lập tức choáng váng: "Nhị ca tam ca, các ngươi chỉ vào người của ta làm cái gì a?"

Bàng Đại Đầu nói ngay vào điểm chính: "Lão đại nguy cơ sớm tối, đương nhiên ngươi đưa cho hắn làm hô hấp nhân tạo a!"

"Phốc! Ta Đường Tiểu Kiếm mặc dù ở trong mắt các ngươi tiện một điểm, nhưng là ta cũng là tiêu chuẩn thẳng nam a, không tốt cái này một ngụm!" Đường Tiểu Kiếm ngay biện nói.

Hồng Liên gặp mọi người còn tại ồn ào, lập tức rất tức giận, nói: "Đến lúc nào rồi, các ngươi còn ở nơi này nói đùa. Phong ca trước kia đối với các ngươi tốt, các ngươi đều quên sao? Mặc dù lão nương cũng chưa hề không có chạm qua nam nhân, nhưng là đã các ngươi đều mặc kệ Phong ca, vậy vẫn là ta tới đi!"

Hồng Liên nói xong, hít vào một hơi thật sâu,, liền nhắm mắt lại, hướng Mục Phong dán vào.

An Ninh xem xét, trong lòng cũng không cao hứng, một thanh ngăn cản Hồng Liên.

Về sau, An Ninh mới lạnh lùng nói ra: "Hồng Liên, ngươi không có kinh nghiệm, vẫn là để ta tới đi. Ta thân là cục trưởng, đối cái khác nữ đồng sự, làm qua nhiều lần hô hấp nhân tạo, ta có kinh nghiệm."

Kỳ thật, chính An Ninh thật đúng là chưa làm qua hô hấp nhân tạo.

Chỉ là, An Ninh đã là Mục Phong nữ nhân, không sợ cùng Mục Phong tới một lần hô hấp nhân tạo.

Liễu Như Yên gặp An Ninh cùng Hồng Liên, hiện tại thế mà muốn đoạt lấy cho Mục Phong làm hô hấp nhân tạo, không khỏi sắc mặt lần nữa thêm đỏ.

Liễu Như Yên mặc dù sắc mặt đỏ bừng, nhưng là trong lòng cũng không vui Mục Phong thế mà bị An Ninh cho làm hô hấp nhân tạo.

Thế là, Liễu Như Yên vừa hạ quyết tâm, nói: "Coi như vậy đi, coi như vậy đi! Ta thấy các ngươi hai cái đều là nghiệp dư. Lão nương mới là chuyên nghiệp mà! Thầy thuốc tám lòng của cha mẹ, hiện tại Mục Phong trong mắt ta, chính là một bệnh nhân, không có phân biệt giới tính. Các ngươi cũng không cho chê cười ta. Hiện tại, vẫn là từ ta Liễu Như Yên tự thân xuất mã đi!"

Hồng Liên cùng An Ninh nghe xong, đương nhiên vẫn là cảm thấy Liễu Như Yên tự mình xuất thủ càng tốt hơn. Dù sao người ta là bác sĩ, khẳng định so với các nàng hiểu nhiều lắm.

Liễu Như Yên đành phải nhắm mắt lại, hít thở sâu một hơi, quyết tâm liều mạng, chuẩn bị cho Mục Phong đến mấy lần hô hấp nhân tạo.

Liễu Như Yên một hơi làm hơn mười lần hô hấp nhân tạo, Mục Phong vẫn là không có phản ứng.

Liễu Như Yên làm một lần cuối cùng hô hấp nhân tạo thời điểm, Thẩm Thanh Tuyết, tiểu yêu tốt đẹp cô nàng đều tiến đến.

Liễu Như Yên liếc thấy Thẩm Thanh Tuyết, trong lòng vẫn là có chút ít hơi sợ. Dù sao, Thẩm Thanh Tuyết thực sự quá đẹp. Coi như Thẩm Thanh Tuyết địa vị, kỳ thật còn không đuổi kịp chính Liễu Như Yên chân thực thân phận, nhưng là tại Thẩm Thanh Tuyết mỹ diệu dung nhan phía trước, Liễu Như Yên vẫn có chút nhỏ tự ti.

Liễu Như Yên sợ Thẩm Thanh Tuyết trách cứ mình, nói: "Tiểu Tuyết, ta là bác sĩ, ngay tại cho Mục Phong làm hô hấp nhân tạo."

Kỳ thật, đều là chính Liễu Như Yên suy nghĩ nhiều.

Thẩm Thanh Tuyết làm sao lại trách cứ Liễu Như Yên đâu, Liễu Như Yên đây chính là y giới tinh anh, Thẩm Thanh Tuyết là tin được nàng.

Thẩm Thanh Tuyết vọt vào, chen qua đám người, một thanh nắm chặt Mục Phong tay.

Thẩm Thanh Tuyết lại tìm tòi Mục Phong cái mũi, trời ạ, một tia khí cũng không có.

Thẩm Thanh Tuyết lập tức chảy ra óng ánh nước mắt, nói: "Tiểu Yên, ngươi nói cho ta, ta Phong ca có phải hay không đã chết?"

Thẩm Thanh Tuyết mở khóc, mấy nữ hài tử đều bị Thẩm Thanh Tuyết kéo theo cảm xúc, tất cả đều khóc lên, nhất mậ mỹ nữ vẫn là trực tiếp lên tiếng khóc lớn lên.

Liền liền thân vì nam tử hán tam đại ác thiếu, cũng là nước mắt tí tách trượt xuống.

Liều Như Yên không vội mà cho Thẩm Thanh Tuyết trả lời, chỉ là nói ra: "Tiểu Tuyết, đừng vội, ta cuối cùng liều một phát! Tiểu yêu, ta bảo ngươi mua được phẩm đâu!"

Tiểu yêu nói: "Tiểu Yên, nào có nhanh như vậy a. Dược phẩm còn không có đưa tới đâu!"

Liều Như Yên lập tức cảm giác một loại bất lực khủng hoảng cảm giác, nói: "Xong, lần này thật xong!"

An Ninh vượt một cái nước mắt, nói: "Cho tới bây giờ, hô hấp nhân tạo vô dụng, dược phẩm không tới, như vậy, nếu không thử một chút điện giật? Dù sao, trước kia trọng phạm tại ta trong cục té xỉu, dùng điện giật, có thể có hiệu quả."

Liều Như Yên nói: "Điện giật chỉ cần là đối hôn mê hữu dụng. Mà Phong ca, là không còn thờ. Ta kết luận không có dùng."

Thẩm Thanh Tuyết lại dứt khoát quyết nhiên nói ra: "Đã trước mắt không có biện pháp tốt hơn, liền ngựa sống đương ngựa chết y thôi! Mỹ nữ, tốc độ tìm một chiếc đèn bàn đến, đập nát đèn bàn, cho Phong ca điện giật một chút."

"Ngươi là ta nhỏ nha quả táo nhỏ!"

Giờ phút này, Mục Phong điện thoại thể mà vang lên.

Thẩm Thanh Tuyết lấy ra Mục Phong trong túi quần điện thoại, thấy là Lệnh Hồ tinh vũ đánh tới.

Lệnh Hồ tinh vũ, Thẩm Thanh Tuyết là biết đến, nghe nói còn gọi cái gì Minh Thần, khả năng tương đương có bản lĩnh.

Thế là, Thẩm Thanh Tuyết tranh thủ thời gian nhận nghe điện thoại, nói: "Lệnh Hồ tinh vũ, ta là Thẩm Thanh Tuyết, ngươi cũng chớ gấp nói lời nói, ngươi trước hết nghe ta nói, Phong ca đã té bất tỉnh, mà lại đã không còn thờ. Ngươi nhìn, ta Phong ca có phải thật vậy hay không không đùa!"

Lệnh Hồ tinh vũ nghe xong, chậm ung dung nói ra: "A, ngươi chính là Thẩm Thanh Tuyết a, nghe nói ngươi lão trâu a, một người chống lên toàn bộ Khuynh Thành Quốc Tế? Ta Lệnh Hồ tinh vũ bình sinh rất ít bội phục người khác, nhưng là ta còn rất bội phục ngươi. Ta là fan của ngươi nha."

Đến cái này trong lúc mấu chốt, cái này Lệnh Hồ tinh vũ còn không nóng nảy, thế mà còn cùng Thẩm Thanh Tuyết lời kéo làm quen, thế nhưng là đem Thẩm Thanh Tuyết tức giận đến nghĩ vung điện thoại.

Nào biết, Lệnh Hồ tinh vũ lúc này mới chậm ung dung nói tiếp: "Các ngươi một đám ngốc muối từ, sót ruột cái gì a? Ta Phong ca, đây chính là huyết thần, khả năng ợ ra rầm sao? Hấn nha, là có đại tạo hóa, hấn lại có lớn đột phá, thật sự là thật đáng mừng a!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Huyết thần chiếc nhẫn

"Huyết thần?"

Tại Mục Phong người trong phòng, nghe Lệnh Hồ tinh vũ, đều là trăm miệng một lời kêu gọi ra.

Cùng Mục Phong quen thuộc nhất Thẩm Thanh Tuyết cùng tiểu yêu, ngược lại là nghe Mục Phong nhắc qua "Huyết thần". Nhưng là Mục Phong cũng minh xác đã nói với các nàng, hấn chính là huyết thần.

Những người khác, thì càng không biết Mục Phong là huyết thần sự tình.

Tam đại ác thiếu nghe được "Huyết thần" cái này danh hiệu, cảm giác cái này danh hiệu bức cách rất cao, thân là Mục Phong tiểu đệ, bọn hấn cảm nhận được kiêu ngạo.

"Nguyên lai lão đại của chúng ta ngu như vậy a?" Bàn Đại Đầu bật thốt lên.

Mấy phần kích động Vũ Quả Quả, giờ phút này không an phận nhảy nhót: "Huyết thần đến cùng là cái gì a? Có vẻ như rất lợi hại đáng về!"

Hồng Liên hừ lạnh một tiếng: "Chúng ta Phong ca lợi hại, ta là rõ nhất. Lúc trước, chính là ta đi theo Phong ca, tự mình đi đập Huyết Lang Bang tứ đại đường khấu. Tại địa lao thời điểm, chúng ta Phong ca ngay cả cửa sắt đều có thể hai quyền đập nát, mọi người cũng là chính mắt thấy, hiện tại không cần

thiết kinh ngạc như vậy a?"

An Ninh có chút cao lạnh mao bệnh, trong lòng mặc dù có chút kích động, nhưng là cảm giác mình bây giờ thể mà không chen lời vào ngữ, có chút ít xấu hổ.

Liễu Như Yên đang muốn đặt câu hỏi, nhảy nhót tung bừng tiểu yêu, liền muốn đi đoạt Thẩm Thanh Tuyết trong tay điện thoại, muốn tự mình hỏi một chút Lệnh Hồ tinh vũ, huyết thần đến cùng là thể nào kiểu như trâu bò một tôn đại thần.

Thẩm Thanh Tuyết gặp tiểu yêu lại nghĩ quấy rồi, tranh thủ thời gian vừa trốn, nói: "Tiểu yêu, thành thật một chút, ta đang có muốn nói với Lệnh Hồ tinh vũ nói sao."

Tiểu yêu đoạt không đến điện thoại, đành phải nằm sấp Thẩm Thanh Tuyết bả vai, nói: "Thật nhỏ tuyết, người ta trước cùng Lệnh Hồ tinh vũ tâm sự đi!"

Tiểu yêu Tô Mộng Tinh thể nhưng là Thẩm Thanh Tuyết "Khuê mật Đại tướng", Thẩm Thanh Tuyết đương nhiên sẽ không thật không nể mặt nàng, nói: "Bớt tranh cãi, ta Phong ca còn hôn mê, ngay cả một hơi đều không có, ta chính lo lắng đây."

"Hi hi, tiểu Tuyết, Lệnh Hồ tinh vũ đều nói Phong ca sẽ không ợ ra rầm, ta Phong ca nhất định sẽ không ợ ra rầm!" Tiểu yêu nhận lấy điện thoại, đối Lệnh Hồ tinh vũ nói: "Hồ ly tinh vũ, người chính là ta Phong ca tiểu đệ a? Người xếp hàng thứ mấy a? Dung mạo người có đẹp trai hay không a? Đương nhiên, cái này không phải trọng điểm, người nếu là xấu giống đầu heo, người ta cũng sẽ không để ý người bề ngoài. Hiện tại, ta muốn người nói cho ta, huyết thần đến cùng là cái gì ý tứ a?"

Nước ngoài Lệnh Hồ tinh vũ, giờ phút này nhất định tức đỏ mặt, hận không thể đập nát chút gì.

Chỉ nghe Lệnh Hồ tinh vũ băng lãnh lại mang theo phẫn nộ nói ra: "Vừa rồi cái kia Thẩm Thanh Tuyết, người ta có nhiều lễ phép, nói chuyện dễ nghe cỡ nào! Người tiểu cô nương này vừa đến, làm sao như thể không biết nói chuyện a?"

Ngay cả danh tự đều cho ta sửa lại? Ca không gọi hồ ly tinh vũ, ta gọi Lệnh Hồ tinh vũ! Hừ, còn nói ta giống heo, ca ca đối với mình tương mạo luôn luôn rất tự tin, chỉ ít so người Phong ca đẹp trai!"

"Phi phi phi, so ta Phong ca đẹp trai? Trừ miệng ba cùng ta Phong ca đồng dạng sẽ thôi, ta nhìn người cũng chẳng có gì ghê gớm! Hồ ly tinh vũ, chúng ta không nói cái này, người liền nói cho ta thôi, huyết thần đến cùng là cái gì!" Tiểu yêu mấy phần buồn cười lại nghịch ngợm nói.

Lệnh Hồ tinh vũ hừ lạnh một tiếng: "Hừ, vốn không muốn phản ứng người, nhưng là thấy người tiểu cô nương này lòng hiếu kỳ mãnh liệt, ca ca liền nói ngắn gọn, tùy tiện cho người xách hai câu đi! Bất quá, huyết thần, một lát, cũng là giải thích không rõ ràng. Nhưng là, Phong ca cái này 'Huyết thần' danh hiệu, cùng hãn trên người một chiếc nhẫn 'Huyết thần chiếc nhẫn' có quan hệ a. Chiếc nhẫn này lại gọi Vampire. Đương nhiên, ta nghe ra được, các người cùng Phong ca quan hệ không ít, liền nói cho các người bí mật này. Bất quá, bí mật này, các người nhất định không thể lại để cho trừ các người bên ngoài người biết, nếu không, Phong ca tai họa không xa!"

Huyết thần chiếc nhẫn?

Cái gì là huyết thần chiếc nhẫn?

Còn nói đến như thể thần bí, giống như máu này thần chiếc nhẫn không hề tầm thường.

Tiểu yêu còn muốn truy vấn cái gì là huyết thần chiếc nhẫn, huyết thần chiếc nhẫn bây giờ tại không tại Mục Phong trên thân loại hình vấn đề.

Nhưng là, Thẩm Thanh Tuyết gặp tiểu yêu vui vẻ liền không dứt, lập tức đoạt lấy điện thoại.

Về sau, Thẩm Thanh Tuyết mới ôn nhu nói: "Lệnh Hồ tinh vũ, người yên tâm đi, chúng ta sẽ không đem Phong ca có huyết thần chiếc nhẫn sự tình tiết lộ ra ngoài, chúng ta trong phòng này người, đều là Phong ca bạn tri kỷ. Ân, không trò chuyện cái này, ta Phong ca hiện tại một tia khí đều không có, người lại nói hãn không có việc gì, còn thu được cái gì lớn đột phá, giải thích thể nào a?"

Lệnh Hồ tinh vũ nói: "Tiểu Tuyết, người trước nhìn kỹ một chút Mục Phong, có phải hay không sắc mặt so trước kia tốt hơn?"

Tất cả mọi người cẩn thận nhìn qua xem xét Mục Phong sắc mặt, quả nhiên rất không tệ.

Thẩm Thanh Tuyết nói: "Sắc mặt là có thể, nhưng là không có khí a, trái tim cũng rất giống không có nhảy lên!"

Liễu Như Yên nhắc nhở: "Tiểu Tuyết, nhịp tim không phải giống như không có, là thật không có!"

Đối diện Lệnh Hồ tinh vũ nói: "Ha ha, cái này đúng rồi. Các người đều không cần lo lắng! Chúng ta Phong ca a, thể nhưng là khoáng thể kỳ tài a, 22 tuổi liền đột phá đến tiên thiên hậu kỳ cảnh giới, từng tại 'Thần Ma bảng' bên trên xếp hạng 16 siêu cấp cường giả!"

Vũ Quả Quả tựa hồ rốt cục có chút minh bạch, chạy đến tiểu yêu sau lưng, nói: "Tiên thiên hậu kỳ cảnh giới? Nói như vậy, ta Phong ca là loại kia lâu dài bị người khác cung cấp cổ võ giả?"

Cổ võ giả sự tình, Thẩm Thanh Tuyết thể nhưng là đã sớm đoán được, bởi vì Thẩm Thanh Tuyết một mực không tin Mục Phong chỉ là một cái đơn thuần sát thủ.

Thẩm Thanh Tuyết thay Lệnh Hồ tinh vũ nói: "Ta Phong ca ngu như vậy, khẳng định là cổ võ giả. Bất quá, các ngươi cũng không thể đem tin tức này tùy tiện tiết lộ ra ngoài."

Tam đại ác thiếu, rốt cục đạt được đáp án rõ ràng, biết mình lão đại thực là cổ võ giả, thế nhưng là lại lần nữa hưng phấn đến liên tục nhảy nhót.

Bất quá, mọi người kích động sau khi, liền nghĩ tới kia "Thần Ma bảng".

Thần Ma bảng lại là cái gì đồ vật a, Phong ca còn có thể đứng vào 16 tên?

Tiểu yêu đang muốn mở hỏi, Thẩm Thanh Tuyết tranh thủ thời gian cầm điện thoại trốn xa một điểm, miễn cho tiểu yêu tiếp tục cùng Lệnh Hồ tinh vũ trò chuyện chút vô dụng.

Thẩm Thanh Tuyết nói tiếp: "Coi như Phong ca trước kia là siêu cấp cường giả, nhưng là ta hay là có chút lo lắng, dù sao, không có khí, không tìm đập, cái này bình thường sao?"

Lệnh Hồ tinh vũ nói: "Tiểu Tuyết a, bình thường, quá bình thường! Cổ võ giả mỗi đột phá một cảnh giới, đều là cũng phải cần chăm chỉ tu luyện mới có thể làm đến. Mà lại lúc tu luyện, thường thường còn muốn hóa dụng một ít linh đan linh thảo, thiên tài địa bảo. Nhưng là Phong ca khác biệt, hắn hiện tại tình trạng, không cần tu luyện cũng có thể đột phá. Ngươi biết tại sao không?"

Thẩm Thanh Tuyết nói: "Đại khái, là Phong ca trước kia quá lợi hại, hiện tại chỉ là khôi phục một chút năng lực của mình, liền có thể lần nữa thu hoạch được đột phá."

Lệnh Hồ tinh vũ tán thưởng: "Ừm, tiểu Tuyết a, ta nghe ngươi nói chuyện, liền biết ngươi rất có thiên phú a, ngươi về sau không tu luyện cổ võ, thật sự là nhân tài không được trọng dụng a. Ca ca rất ngu, chỉ ít thiên phú so ngươi Phong ca mạnh, có hứng thú hay không làm đồ đệ của ta a? Ngươi nói rất đúng, Phong ca thực lực thần bí biến mất, ta đoán chỉ là bị năng lượng gì tạm thời chế trụ. Phong ca đang khôi phục đến trước kia tiên thiên hậu kỳ cảnh giới trước đó, không cần quá nhiều tu luyện liền có thể làm được."

Thẩm Thanh Tuyết gặp Lệnh Hồ tinh vũ thế mà kích lệ mình, mừng thầm, nói: "Cám ơn ngươi đề mắt ta. Nhưng là làm ngươi đồ đệ sự tình, coi như xong đi, ta không thích chém chém giết giết. Chỉ cần ta phải biết Phong ca hiện tại rất an toàn, mà lại khôi phục một chút tu vi, ta liền rất vui vẻ."

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Tiểu yêu bị cướp

Tiểu yêu nghe Thẩm Thanh Tuyết lời nói, không khỏi âm thầm thề lưỡi. Lệnh Hồ tinh vũ thế nhưng là Minh Thần đầu, nghe danh tự rất lợi hại đáng vẽ, nghĩ thu tiểu Tuyết làm đồ đệ, tiểu Tuyết thế mà trực tiếp cự tuyệt.

Tiểu yêu nhìn không được, xông điện thoại nói: "Hồ ly tinh vũ, tiểu thư nhà ta không thích chém chém giết giết, nhưng là ta thích á! Ta tiểu yêu cũng là rất thông minh, thiên phú nhất định so với chúng ta tiểu Tuyết không kém là bao nhiêu, nếu không, ngươi thu ta làm đồ đệ a?"

Lệnh Hồ tinh vũ nói: "Dừng a! Ta coi như thu một con lợn làm đồ đệ, cũng sẽ không thu ngươi a!"

Tiểu yêu tức giận đến dậm chân: "Hồ ly yêu tinh, ngươi quá khinh người, ta muốn đánh ngươi!"

Mà Lệnh Hồ tinh vũ, đối Thẩm Thanh Tuyết nói: "Tiểu Tuyết a, đã Mục Phong còn không có tỉnh lại, ta liền ăn tối rồi. Về sau, chính ta sẽ lần nữa cho Mục Phong gọi điện thoại."

Về sau, Lệnh Hồ tinh vũ cúp điện thoại.

Lại là năm phút đồng hồ trôi qua.

Một bảo an tìm kiếm mỹ nữ, để mỹ nữ cho Thẩm Thanh Tuyết truyền lời, nói là lại có tể diện người tới trước, muốn Thẩm Thanh Tuyết tiến đến chào hỏi.

Thẩm Thanh Tuyết hiện tại thế nhưng là duy nhất hiếu nữ, đương nhiên không thể không đi cùng đến đây phúng viếng người chào hỏi.

Bất quá, Mục Phong một mực không có tỉnh lại, Thẩm Thanh Tuyết lại không nguyện ý rời đi.

"Tiểu Tuyết, người vẫn là đi linh đường chào hỏi khách khứa đi!" Liễu Như Yên nhắc nhở.

Tiểu yêu gặp Thẩm Thanh Tuyết khó khăn, nói: "Không có việc gì, ta tiểu yêu tiến đến đại biểu tiểu Tuyết, chào hỏi khách khứa đi!"

"Cám ơn người rồi!" Thẩm Thanh Tuyết nói.

Tiểu yêu mỉm cười một tiếng, rồi đi biệt thự.

Lại là năm phút đồng hồ trôi qua.

Tất cả mọi người yên lặng tại Mục Phong bên giường chờ lấy, không nhúc nhích nhìn thấy Mục Phong, chỉ hi vọng hán sớm một chút tỉnh lại.

Rốt cục, Mục Phong ngáp một cái, dụi dụi con mắt.

Tùy theo, Mục Phong một cái đập giường, thân thể dựng đứng lên.

Mục Phong liếc thấy đám người, thấy mình áo đã mở rộng ra, bật thốt lên: "Các người làm cái gì a? Chẳng lẽ phi lễ người ta? Ngay cả người ta quần áo cũng cho giải khai? Các người phi lễ người ta còn chưa tính, làm sao một đám người đến phi lễ người ta?"

Phốc!

Tất cả mọi người không hện mà cùng phun ra một ngụm trọc khí.

Bất quá Mục Phong vỗ đầu tưởng tượng, lập tức tất cả đều nhớ lại.

Trời ạ, tu vi của ta lại khôi phục một chút?

Cảm giác này, ta giống như lại lần nữa đột phá hậu thiên hậu kỳ?

Ha ha ha, người thần bí a người thần bí, người không phải thả ỏn ẻn nói, nói ta cả đời này, học được quá tạp, vĩnh viễn sẽ không lại có đột phá sao? Ha ha ha, để người thất vọng, ca ta lại có lớn đột phá.

Mục Phong một trận mừng rỡ, tranh thủ thời gian rời giường.

Còn có nước mắt Thẩm Thanh Tuyết, khoe miệng hiển hiện vẻ tươi cười, đem đầu tựa vào Mục Phong trên vai, mang theo tiếng khóc nức nở: "Phong ca, người vừa rồi hù chết chúng ta!"

Mục Phong sửa sang Thẩm Thanh Tuyết sợi tóc, nói: "Ha ha ha, ta Mục Phong kia là người nào, chính là cùng Diêm vương lão tử đều là có một chân, ca ca tại sao có thể có sự tình đâu? Được rồi, ta thật đói, chúng ta ra ngoài ăn một bữa cơm."

"A, tốt đâu!" Mọi người đồng nói.

Ăn cơm trong lúc đó, Mục Phong cảm giác mình lượng cơm ăn, tăng nhiều, lúc trước lượng cơm ăn gấp hai nhiều, là người bình thường 10 người còn nhiều lượng cơm ăn.

Mọi người ngay tại cao hứng lần nữa liên hoan thời khắc, bảo an Tần ca về mặt cầu xin, vọt vào, nói: "Phong ca, tiểu Tuyết, không xong, tiểu yêu xảy ra chuyện!"

Bang!

Mục Phong giận dữ, hung hăng đem bát cơm ngã ở trên mặt đất.

Về sau, Mục Phong một thanh nắm chặt Tần ca cổ áo, nói: "Tiểu yêu thế nào? Nói!"

Tần ca đành phải nói cho Mục Phong, mười phút trước đó, Mục Phong còn tại mê man thời điểm, tiểu yêu tiến đến linh đường thay Thẩm Thanh Tuyết chào hỏi khách khứa, nào biết tới một cái khoác áo trắng trung niên hán tử.

Mười cái bảo an đề ra nghi vấn hán tử kia nội tình, biết hán tử là mưa nhà người, liền cũng không có nhiều hơn ngăn cản.

Nhưng là, đại hán kia, tiến vào linh đường, nhanh đến mức hình như ma quỷ liền cướp đi tiểu yêu.

"Oa kha! Nói như vậy, trong linh đường tới giật cướp? Hừ, thật sự là lá gan mập, dám đến tiểu Tuyết nhà linh đường nháo sự, thật là sống đến không kiên nhẫn được nữa!" Mục Phong nói.

Vũ Quả Quả nghe cướp đi tiểu yêu người cùng nhà mình có quan hệ, tranh thủ thời gian đứng dậy, giải thích nói: "Phong ca, ta đã sớm cho ta gia gia nói qua, ta chính là đại biểu Vũ gia đến giúp đỡ. Chúng ta Vũ gia sẽ không lại phái người

để tế điện, người kia nhất định là giả mạo ta Vũ gia người."

Mục Phong gật đầu, nói: "Cái này khẳng định là giả mạo, bọn hán không phải liền là nghĩ ly gián Thẩm gia cùng Vũ gia sao? Ta đoán, hỗn đản này, không phải Huyết Lang Bang người, chính là người của Vương gia!"

Tần ca ra một tờ giấy, đưa cho Mục Phong: "Phong ca, đại hán kia cướp đi tiểu yêu về sau, còn tại trong linh đường lưu lại một trương tờ giấy, mời người tự mình xem qua."

Mục Phong tiếp nhận tờ giấy, thấy phía trên viết:

Mục Phong: Muốn gặp Tô Mộng Tinh, người tự mình mang theo Thẩm Thanh Tuyết, ở buổi tối 7 điểm trước đó, mau tới hưng thịnh nhà máy hóa chất. Nhớ lấy, đánh phải người cùng Thẩm Thanh Tuyết cùng đi, như người đưa nghịch tiểu thông minh, nhìn thấy nhất định là tiểu yêu thì thả!

Mục Phong cười nhạt một chút, đem tờ giấy truyền cho mọi người nhìn một chút.

Thẩm Thanh Tuyết lập tức nói: "Vi cam đoan tiểu yêu an toàn, Phong ca, chúng ta lập tức đi hưng thịnh nhà máy hóa chất đi! Lập tức, ngay tại lúc này."

Thẩm Thanh Tuyết mười phần lo lắng, dù sao Tô Mộng Tinh là nàng tốt nhất khuê mật, nàng một mực đem tiểu yêu làm thân muội muội nhìn, tuyệt không hi vọng tiểu yêu nhận nửa điểm tổn thương.

An Ninh lập tức ngăn lại: "Mục Phong, tiểu Tuyết, hai người các người, không thể như thế tiến đến chịu chết a! Đây rõ ràng chính là một cái bẫy. Hai người các người tiến đến, nhất định đi vào bọn hán thiết kế tốt vòng mai phục, coi như Phong ca người thập phần cường đại, nhưng là có tiểu yêu cùng Thẩm Thanh Tuyết tại, Phong ca cũng là không thi triển ra được, cuối cùng đánh phải nghe bọn hán bài bố!"

An Ninh lời nói, tất cả mọi người đồng ý, nhất trí cho rằng không thể liền Mục Phong cùng Thẩm Thanh Tuyết tiến đến.

"Phong ca, ta lập tức điều ra 72 mưa mình, tiến đến nhà máy hóa chất giúp người!" Vũ Quả Quả nói.

"Ta lập tức trở về trong cục điều người!" An Ninh cũng xung phong nhận việc.

Hồng Liên nói: "Phong ca, người giúp ta nhiều lần như vậy, ta cũng không thể gặp người đi mạo hiểm. Nếu không, ta triệu tập một nhóm tiểu đệ tới?"

Liền ngay cả Liễu Như Yên, cũng âm thầm đối với mình nói ra: "Ta muốn hay không xin giúp đỡ người kia? Ngô, mặc dù ta rất đáng ghét hán!"

Tam đại ác thiếu, trách nói là nhất định phải bồi Mục Phong tiến đến.

Mục Phong khoát khoát tay, nói: "Trên tờ giấy, nói đến rất rõ ràng. Các người lần này, không sẽ giúp ta, vì tiểu yêu an toàn, các người đều nghe lời. Có ta cùng tiểu Tuyết, như vậy đủ rồi! Các người ngay ở chỗ này hảo hảo vì Thẩm Thanh Tuyết chiếu khán linh đường liền tốt!"

"Người là ta nhỏ nha quả táo nhỏ!"

Mục Phong điện thoại di động vang lên.

Là cái số xa lạ.

Mục Phong kết nối, nói: "Ai vậy? Có việc nói sự tình!"

Trong điện thoại lập tức truyền một tiếng hét sức cao hừng thanh niên nam tử âm thanh: "Phong ca, ta là tiểu Cửu! Người còn nhớ ta không? Ta mang theo 25 người chiến đội, đã ngồi máy bay, trở lại Trung Hải! Hiện tại, chúng ta đã máy bay hạ cánh, đang theo cảm tử biển trang chạy đến!"

Nguyên lai, là Mục Phong điều khiển sát thủ đoàn đội trở về nước.

Tốc độ này, vẫn là để Mục Phong rất hài lòng.

Mục Phong cười nói: "Tiểu Cửu? Ta đương nhiên nhớ kỹ người á! Người gọi 'Tửu Long', mọi người vui người tiểu Cửu. Năm đó ta nhặt được người thời điểm, người vẫn là cái mười bốn mười lăm tuổi nhóc con a! Hiện tại, trưởng thành? Ha

ha ha, tốt tốt tốt ! Bất quá, các người hiện tại lập tức đình chỉ hướng cảm tử biển trang chạy đến. Các người có cái nhiệm vụ mới!"

Chương 114: Mười phút giải quyết

Tiểu Cửu nói: "Ha ha ha, Phong ca trí nhớ tốt a, thế mà ngay cả ta như thế không có ý nghĩa tiêu đệ cũng còn nhớ kỹ. Bất quá a, ngươi nhất định được ta thời điểm, ngươi không phải cũng là nhóc con sao? Phong ca, chúng ta không tán gẫu nữa, chính là quan trọng, nói đi, nhiệm vụ gì!"

Mục Phong nói: "Có người bắt bằng hữu của ta tiểu yêu, đại danh gọi là Tô Mộng Tinh. Áp chế ca ca ta đi hưng thịnh nhà máy hóa chất gặp bọn họ đâu!"

Tiểu Cửu một điểm liên thông, quả quyết nói ra: "Phong ca, ta đã hiểu! Không cần nói thêm nữa! Ta cam đoan, mười lăm phút bên trong, không, cho ta mười phút liền tốt! Ta cam đoan mười phút bên trong, nhất định hoàn hảo không chút tổn hại mang cho ngươi về tiểu yêu. Còn có, ta sẽ một mồi lửa đốt đi cái gì cầu thí hưng thịnh nhà máy hóa chất! Mà lại, ngươi không cần cho ta làm cụ thể địa điểm, hỗn chúng ta nghề này, ngay cả mình khóa chặt địa chỉ năng lực đều không có, ta còn thể nào làm tiêu đệ của ngươi?"

Mục Phong cười nói: "Tiểu Cửu quả nhiên trưởng thành a! Hảo hảo, ta chờ ngươi tin tức tốt a ! Bất quá, nơi này không phải Châu Phi, Châu Âu a, ngươi không thể lại có như thế lớn sát khí a! Phóng hỏa đốt đi nhà máy hóa chất sự tình, cũng không thể làm a!"

Tiểu Cửu nói: "Đều là trước kia Phong ca dạy thật tốt, mới có tiểu Cửu hôm nay. Là, Phong ca nói không đốt liền không đốt. Nhưng là, ta mang về 25 người, từng cái đều có thể một mình gánh vác một phương, cứu ra tiểu yêu, ta chỉ cần 10 người là được, nhiều ngược lại bất lợi cho hành động. Còn lại 15 người, ta đã hạ lệnh bọn hắn tiếp tục chạy về cấm tú biến trang."

Quả nhiên là hậu sinh khả ư a. Cứu ra tiểu yêu, tiểu Cửu chỉ cần 10 người, mà lại chỉ cần mười phút.

Mục Phong cười cười, nói: "Tốt tốt. Nhiệm vụ hoàn thành, ta mời các ngươi ăn cơm."

Tiểu Cửu vui mừng mà nói: "Phong ca, mời ăn cơm nhất định! Chúng ta lần này trở về, chính là muốn hưng hăng làm thịt ngươi tiền mặt!"

Phốc!

Nhắc đến ăn, tiểu Cửu nhưng một điểm không khách khí a.

Mục Phong cúp điện thoại, nói với An Ninh: "An Ninh, ngươi tạm thời trông nom một chút tiểu Tuyết nhà linh đường đi. Ta 15 cái tiêu đệ, sau đó liền sẽ tới."

An Ninh gật đầu.

Bàng Đại Đầu cướp đường: "Phong ca, chúng ta lại có huynh đệ tới? Chuyện tốt a!"

Đường Tiểu Kiếm hết sức cao hứng, nhưng là còn có lo nghĩ: "Phong ca, bọn hắn tới, chúng ta ca ba cái có thể xếp thứ mấy a?"

"Cuối cùng!" Mục Phong không chút nào hàm hồ nói.

Mục Phong cũng không có đã kích người, bởi vì Trung Hải tam đại ác thiếu cùng mình bộ hạ cũ cùng so sánh, luận bản sự, bọn hắn nhất định sắp xếp cuối cùng.

Mấy phần ngay thẳng Lỗ Thiên Hữu nói: "Cuối cùng liền cuối cùng, tới nhiều huynh đệ như vậy, ta dù sao thật cao hứng."

Mục Phong gật gật đầu, đối Thẩm Thanh Tuyết nói: "Tiểu Tuyết, ngươi đi đổi bộ quần áo, theo ta ra ngoài hóng gió một chút đi."

Tiểu Tuyết thập phần lo lắng tiểu yêu, mau tới lâu đi thay quần áo.

Về sau, Mục Phong gọi đám người không cần tiễn xa, mang theo Thẩm Thanh Tuyết liền đi.

"Tiểu Tuyết, mở một chút người Lamborghini thôi?" Mục Phong nói.

Lamborghini thế nhưng là Thẩm Thanh Tuyết xe yêu, Thẩm Thanh Tuyết không khỏi do dự một chút.

Bất quá, tiểu yêu an nguy quan trọng, Thẩm Thanh Tuyết cũng không cùng Mục Phong tranh luận, tự mình đi mở ra Lamborghini.

Rất nhanh, năm phút đồng hồ trôi qua.

Lần này, Mục Phong đuổi tốc độ, tự mình lái xe, lại siêu tốc vô số lần.

Hưng thịnh nhà máy hóa chất, Thẩm Thanh Tuyết trước kia nghe nói qua, tựa như là Vương gia nghề phụ tài sản, tại Trung Hải Bắc khu.

Giờ phút này, Mục Phong lại lái xe hơi, lái hướng Tây khu.

Thẩm Thanh Tuyết không hiểu, vội la lên: "Mục Phong tiên sinh, chúng ta đây là muốn đi nơi nào đâu?"

"Ha ha, ca ca dẫn người đi hóng mát a!" Mục Phong Nhạc đạo.

"Đứng đắn một chút! Tiểu yêu tại Bắc khu, người đi Tây khu làm cái gì?" Thẩm Thanh Tuyết có mấy phần ảo não.

"Ai nha nha, tiểu Tuyết a, chúng ta không đi nhà máy hóa chất, đi trước Vương gia hang ổ chơi đùa!" Mục Phong rốt cục nói ra lời trong lòng.

Thẩm Thanh Tuyết có chút mộng: "Mục Phong, người mặc kệ chúng ta tiểu yêu rồi? Người đi Vương gia làm cái gì a?"

Mục Phong cười nói: "Tiểu yêu có ta tiểu Cửu đi cứu đâu? Chúng ta còn đi, không phải sợ việc dư thừa sao? Hừ, bọn hần Vương gia dám bắt ta tiểu yêu, chúng ta bây giờ đi bắt cái cang lớn!"

Thẩm Thanh Tuyết hít vào một ngụm khí lạnh, nói: "Mục Phong, người muốn đi bắt ai vậy? Người làm như thế, có phải hay không quá mạo hiểm rồi?"

Mục Phong y nguyên khuôn mặt tươi cười một bộ: "Ha ha, ta muốn đi nắm Vương Quang Diệu này lão tặc! Mạo hiểm? Bốc lên cái gì hiểm a? Người chẳng lẽ đi với ta Vương gia hang ổ, có chút sợ hãi?"

"Ta chỗ nào sợ? Ta chỉ là lo lắng tiểu yêu, ta chỉ như vậy một cái hảo muội muội."

Thẩm Thanh Tuyết lời nói vừa dứt, tiểu Cửu điện thoại trực tiếp đánh tới.

Mục Phong một đo lường tính toán, cách tiểu Cửu lần trước gọi điện thoại thời gian, vừa vặn mười phút.

Mục Phong kết nối điện thoại, cười nói: "Tiểu Cửu a, có thể a, vừa vặn mười phút, không nhiều không ít! Người thật là được a!"

Tiểu Cửu vui mừng mà nói: "Phong ca, chớ khen ta, đều là người trước kia dạy thật tốt a, ta tính người nửa cái không có cử hành nghi thức bá sự đồ đệ mà! Phong ca, chúng ta không có đi nhà máy hóa chất, trực tiếp nửa đường liền cản lại bọn hần một cổ dài hơn xe con. Giơ tay chém xuống, toàn diệt 8 người, thành công cứu tiểu yêu, mà lại tiểu yêu không bị bắt cứ thương tổn gì. Ta nói miệng không bằng chứng, trước hết để cho tiểu yêu cho người kít cái âm thanh!"

Tiểu yêu đoạt lấy điện thoại, nói: "Phong ca, Phong ca, ta là tiểu yêu, ta hiện tại rất tốt. Ta vị hôn thê tiểu Tuyết ở chỗ nào?"

Phốc! Lại tới vị hôn thê.

Mục Phong đem điện thoại đưa cho Thẩm Thanh Tuyết, Thẩm Thanh Tuyết vui vẻ nói: "Tiểu yêu, thật là người sao? Người an toàn liền tốt! Vừa rồi ta tốt lo lắng a!"

Tiểu yêu nói: "Tiểu Tuyết, mấy tên này đáng đáp quá kỳ hoa, ăn mặc cang kỳ hoa, nhưng là từng cái rất ngu a. Có bọn họ, tiểu yêu an toàn cực kì."

Về sau, tiểu yêu đem điện thoại đưa cho tiểu Cửu.

Tiểu Cửu nói: "Tẩu tử sao? A, nói sai, là tiểu Tuyết tỷ sao? Ta là tiểu Cửu!"

Thẩm Thanh Tuyết nghe xong "Tẩu tử" hai chữ, thế nhưng là sắc mặt đỏ bừng.

Nghe được tiểu Cửu sửa lại miệng, Thẩm Thanh Tuyết mới thở dài một hơi.

Tiểu Tuyết cảm kích nói ra: "Tiểu Cửu a, các người tốt lợi hại a! Mười phút liền thành công cứu ra tiểu yêu, thật sự là không có người nào! Cảm ơn các người a, đêm nay đều đi nhà chúng ta, ta mời khách a. Nhà chúng ta có biệt thự, phòng trống nhiều, về sau các người liền ở ta nơi đó đi!"

Tiểu Tuyết biệt thự, xác thực tính phung phí của trời.

Bây giờ Mục Phong tiểu đệ trở về, vào ở biệt thự của nàng, cũng coi như đề cao nàng biệt thự giá trị lợi dụng.

Tiểu Cửu nói: "Tẩu tử, a, nên đánh! Tiểu Tuyết tỷ a, tốt đâu, có biệt thự a, đãi ngộ tốt như vậy, điều phát nổ! Người hỏi gió ca, còn có cái gì nhiệm vụ không?"

Thẩm Thanh Tuyết nghe được "Tẩu tử" hai chữ, sắc mặt đỏ đến lợi hại, đem điện thoại đưa trả lại cho Mục Phong.

Mục Phong đối tiểu Cửu nói: "Ta cùng tiểu Tuyết, đang muốn đi Vương Quang Diệu nhà hóng mát đâu! Hần cái này ác tặc thế mà không nhớ lâu, dám bắt ta tiểu yêu, ca nhất định tiến đến bắt cái cang lớn! Nhiệm vụ bây giờ không có, nếu

như các người nghĩ đến Vương gia chơi đùa, cũng là có thể mạng theo tiểu yêu cùng đi!"

Tiểu Cửu vội vàng nói: "Ha ha ha, đương nhiên đi! Dám cướp đi ta Phong ca người, chúng ta không đánh tới hần hang ổ làm hần mới là lạ. Cứ như vậy,

ngươi không cần phải nói địa chỉ, chính chúng ta có thể khóa chặt. Còn có, Phong ca, ngươi nhưng nhanh lên a, đừng rơi tại chúng ta đằng sau đuổi tới nhà!"

"Xéo đi! Ngươi còn có thể nhanh hơn ca ca ta?"

"Không dám không dám!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 115: Bắt chó

Lamborghini bên trong.

Thẩm Thanh Tuyết sắc mặt y nguyên đỏ bừng, nói: "Mục Phong, ngươi cũng cho các ngươi tiểu đệ đã nói những gì a? Bọn hần làm sao làm sao gọi ta _____"

"Bảo ngươi tẩu tử đúng không? Ha ha, ta thật không có nói với bọn hần qua cái gì! Mồm dài trên người bọn hần, ta cũng không xen vào a!"

"Luru manh!"

Lại là năm phút đồng hồ trôi qua.

Lamborghini, đã xuất hiện ở Vương Quang Diệu nhà bên ngoài biệt thự một đầu ngõ hẻm sâu trong đường phố.

Dừng xe xong tử, hai người xuống xe.

Mục Phong xuống xe, không vội mà đi, chỉ là đốt một cây Tiểu Yên, giống đang chờ đợi người nào đồng dạng.

Mục Phong gặp Thẩm Thanh Tuyết có chút không hiểu, nói thẳng: "Chúng ta đợi chờ tiểu Cửu cùng tiểu yêu bọn hần."

Vừa nghe đến tiểu yêu, Thẩm Thanh Tuyết lập tức mặt lộ vẻ ra vui mừng.

Đương nhiên, đối với tiểu Cửu, Thẩm Thanh Tuyết cũng là có chút điểm chờ mong. Dù sao, mười phút liền có thể thành công cứu ra tiểu yêu người, Thẩm Thanh Tuyết vẫn là từ đáy lòng tôn kính.

Lại là một phút đồng hồ trôi qua.

Trong đường phố xuất hiện một nhóm 11 người.

Đi ở trước nhất chính là tiểu yêu cùng tiểu Cửu.

Tiểu Cửu, chừng hai mươi, so Mục Phong bàn nhỏ tuổi, là Mục Phong từng tại nước ngoài nhặt được Hoa Kiều cô nhi.

Bây giờ, tiểu Cửu dáng dấp cao gầy tuấn lãng, giữ lại một đầu ngắn tóc quăn màu đỏ thẫm hai tác đầu, ánh mắt sắc bén, trên mặt tiểu dung.

Tiểu Cửu cùng tiểu yêu sau lưng chín người, năm cái là Hoa kiều về sau, 4 cái người nước ngoài tiểu đệ. Cái này bốn cái người nước ngoài tiểu đệ, có người da đen, có mũi ưng người da trắng.

"Phong ca tốt!" Các tiểu đệ liếc thấy Mục Phong, lập tức hô to.

Tiểu yêu kêu một tiếng Phong ca, liền chạy đến Thẩm Thanh Tuyết bên người, ôm chặt lấy lẫn nhau thân thể.

"Tiểu yêu, ta lúc trước thế nhưng là lo lắng gần chết!"

"Tiểu Tuyết, ta cũng không sợ chết. Chính là sợ không có ta, ngươi ban đêm ngủ không yên cảm giác!"

"Ngô, tiểu yêu, hiện tại tốt!"

"Là đất, tiểu Tuyết, về sau chúng ta vĩnh viễn không muốn tách ra!"

Hai nữ tướng ôm vào cùng một chỗ, 10 cái tiểu đệ cùng Mục Phong cũng ủng làm một đoàn, đầy mặt tiểu dung, kích động không thôi.

Sau một lát, Mục Phong cho song phượng lẫn nhau giới thiệu một phen.

"Tàu tử tốt!" Các huynh đệ cùng kêu lên đối Thẩm Thanh Tuyết hô.

Thẩm Thanh Tuyết lập tức xấu hổ tranh thủ thời gian bưng kín hai gò má.

Tiểu yêu tranh thủ thời gian hai tay chống nạnh, giậm chân một cái, mắng: "Các ngươi bọn này thẳng ranh con, tiểu Tuyết thế nhưng là ta tiểu yêu vị hôn thê, làm sao trở thành các ngươi tàu tử rồi?"

Tiểu Cửu cùng tiểu yêu cũng ở chung được một hồi, hai người đều là nói gốc rễ, đã sớm biết lẫn nhau tính tình.

Tiểu Cửu liệu định tiểu yêu không phải người nhỏ mọn, lập tức cười nói: "Tiểu yêu, ngươi có đem sao? Còn muốn cướp chúng ta tàu tử?"

"Muốn chết, nhìn ta không đánh các ngươi!" Tiểu yêu nói xong, chuyên dụng giày cao gót gót giày đập người.

Thẩm Thanh Tuyết gặp mọi người vừa cứu được tiểu yêu, không tốt tức giận, đành phải hé miệng cười một tiếng: "Được rồi, các ngươi nhưng không cho loạn nói đùa!"

"Vâng, tàu tử! Chúng ta không ra trò đùa!" Các tiểu đệ đồng nói.

Nói không được kêu tàu tử, kết quả các ngươi còn gọi? Thẩm Thanh Tuyết nhất thời cảm giác rất im lặng.

Mục Phong gặp các tiểu đệ có chút quá mức, nói: "Đi đi đi! Đừng mù gọi! Không gặp các ngươi tiểu Tuyết tỷ tức giận sao? Vội vàng xin lỗi."

"Tiểu Tuyết tỷ tốt! Mới vừa rồi là chỉ đùa một chút." Tiểu Cửu tranh thủ thời gian đổi giọng.

Thẩm Thanh Tuyết lúc này mới mặt mỉm cười, nói: "Ta nhìn tiểu yêu cũng hoàn hảo không chút tổn hại trở về, chúng ta vẫn là đừng đi Vương gia nháo sự!"

Mục Phong nói: "Tiểu Tuyết, chúng ta thế này sao lại là nháo sự đâu? Đến mà không trả lễ thì không hay! Bọn hần dám bắt chúng ta tiểu yêu, chúng ta có thể không bắt cái cang lớn sao? Lần này tha bọn hần, bọn hần còn tưởng rằng chúng

ta sợ hần, lần sau bọn hần còn sẽ tới quấy rối."

Tiểu Cửu phụ họa nói: "Tiểu Tuyết tỷ, không sai! Không hung hăng cho bọn hần điểm nhan sắc nhìn xem, bọn hần còn không biết ta Phong ca có mấy cái mắt đâu. Hôm nay, chúng ta liền đi vào bắt chỉ lão cẩu ra chơi đùa."

Tiểu yêu vừa nghĩ tới mình bị bắt sống sự tình, liền tức giận đến khuôn mặt trắng bệch: "Hừ, bắt ta người kia chính là Vương Quang Diệu người. Nghe nói, vẫn là quân chính quy đoàn trở về người. Hôm nay, ta tiểu yêu không rút Vương Quang Diệu mấy cái miệng rộng, trong lòng không thoải mái a."

Mà Thẩm Thanh Tuyết, tâm địa thiện lương, không muốn chủ động tìm người phiền phức, còn có chút do dự.

Mà Mục Phong vẫy tay, ra hiệu mọi người hướng Vương Quang Diệu gia lão tổ xuất phát.

Hôm nay, Vương Quang Diệu nhà cũng đang làm linh đường đâu.

Vương Quang Diệu nhà biệt thự đại môn, chính mở ra.

Hai bên đại môn, chính tề đứng vững hai đội bảo an.

Trước cổng chính mặt, ngừng lại vô số xe sang trọng.

Vương gia thế nhưng là Trung Hải đệ nhất đại gia tộc, hôm nay, Vương gia xử lý linh đường, đến Vương gia tặng lễ cùng phúng viếng người, có thể nói người đông nghìn nghịt, không so với trước người của Thẩm gia ít.

Đến Vương gia phúng viếng, không ít là Vương gia gia tộc mình thân thích, cũng có từ quân đội triệu hồi tới quân đoàn, còn có vô số Trung Hải đại nhân vật.

Đi đến trước cổng chính, một cái dẫn đầu bảo an, lập tức đi về trước ba bước, hỏi: "Các ngươi là tới làm cái gì? Nếu là phúng viếng, lấy trước ra thiệp mời, lại đến kiểm an cửa kiểm tra, bất kỳ người nào không được đeo vũ khí đi vào."

Vương gia thế nhưng là Trung Hải đệ nhất gia tộc, không phải ai đều có thể đi vào phúng viếng a, nhất định phải cho mời thiệp.

Ra ngoài yếu tố an toàn, bọn hắc Vương gia bên cửa, còn sắp đặt một đạo kiểm an cửa, chuyên môn kiểm tra khách nhân trên thân phải chăng mang theo vật nguy hiểm.

Mục Phong cười nhạt nói: "Chúng ta là tới làm cái gì? Chúng ta đương nhiên là tới bắt chó!"

Mục Phong nói xong, sau lưng các tiểu đệ cùng một chỗ cười to.

"Bắt chó? Ngươi khi không đúng!" Nhân viên an ninh kia lập tức cảm giác không đúng, nghĩ thầm Mục Phong có thể là đến đập phá quán, nói tiếp: "Các huynh đệ, khẩn cấp đề phòng, có người đến Vương gia chúng ta nháo sự!"

Tại Trung Hải chợ đen trong tin tức, Mục Phong đại danh đã sớm truyền ra.

Thế nhưng là Mục Phong bản nhân, phần lớn đều chưa thấy qua.

Chính là, chỉ nghe tên không thấy một thân.

Bất quá, Thẩm Thanh Tuyết liền không đồng dạng, Thẩm Thanh Tuyết thế nhưng là Trung Hải hạng nhất viện, thường xuyên báo cáo lên ti vi, cơ hồ hơn phân nửa Trung Hải người, đều có thể nhận ra Thẩm Thanh Tuyết tới.

Lúc này, một cái mắt sắc bảo an, vội la lên: "Các huynh đệ, các người nhìn, đây không phải là Khuyên Thành Quốc Tế tổng giám đốc Thẩm Thanh Tuyết Thẩm đại tiểu thư sao?"

Đầu lĩnh kia bảo an, nhìn kỹ Thẩm Thanh Tuyết, hít vào một ngụm khí lạnh, nói: "Quả nhiên là Thẩm đại tiểu thư tự mình tới cửa a! Các huynh đệ, lão gia chúng ta nói, cái kia Thẩm Thanh Tuyết cùng Mục Phong, chính là hại chết thiếu gia của chúng ta người. Hôm nay, bọn hắc thế mà tự mình đánh tới cửa rồi, chúng ta cùng tiến lên."

Một cái thông minh một điểm bảo an, lập tức cao giọng nói: "Nhị ca, chậm! Thẩm đại tiểu thư đều tự mình đến, Mục Phong có thể không theo tới sao? Mục Phong tựa như là Thẩm đại tiểu thư cận vệ, như hình với bóng!"

Đầu lĩnh kia bảo an, nghe xong, lần nữa giật nảy cả mình.

Mục Phong uy danh, bọn hắc những này nhỏ bảo an, cũng là đã sớm nghe nói, hiện tại làm sao không sợ.

Bất quá, sợ lại có thể thế nào? Hiện tại, Mục Phong đã đánh lên cửa, bọn hắc làm bảo an nếu là tại cửa nhà mình cũng không dám động thủ, bọn hắc nhất định sẽ bị đuổi việc.

Thế là, đầu lĩnh kia bảo an, quyết tâm liều mạng, nói: "Các huynh đệ, vì chính chúng ta không vứt bỏ bát cơm, coi như kia Mục Phong là Diêm Vương gia, hôm nay, chúng ta như thường làm hắc!"

Về sau, nhân viên an ninh kia mới miệng cộp gan thò rống lên một câu: "Ai là Mục Phong, đứng ra lộ cái mặt?"

Tiểu Cửu cười lạnh nói: "Ta Phong ca cũng là có thể cho các người lộ mặt? Thật sự là tự nâng giá trị bản thân a! Muốn chết!"

Trong chốc lát, Mục Phong các tiểu đệ, trực tiếp oanh một cái mà lên, gặp người liền một chiêu đánh cho con số.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Vương quản gia

Mục Phong gặp các tiểu đệ đánh cho đang vui, cũng không có nhân rồi, trực tiếp hướng bên cửa một đạo cửa điện tử đi đến.

Mục Phong tìm được kiểm an khí, lập tức đâm tới một quyền.

Một cái phụ trách cửa điện tử kiểm trắc nam viên chức, tranh thủ thời gian tại cửa giám trong phòng gỗ pha lê la to: "Uy uy uy, người đến cùng muốn làm cái gì đâu?"

Bang!

Mục Phong xoay người đắm lại, chính giữa kia cửa nhỏ giám trước mặt pha lê, cường hãn quyền kinh chấn động đến miếng thủy tinh nhao nhao bay xuống.

Mục Phong ghé vào không có thủy tinh bên cửa sổ, phun ra một vòng khói: "Ha ha, ta muốn làm gì a? Đương nhiên là muốn hủy các ngươi cái này kiểm an cửa a! Có ý kiến gì không?"

Môn kia giám, gặp Mục Phong tiểu đệ trong nháy mắt liền đánh bại một mảnh bảo an, đã sớm dọa đến sắc mặt xám ngoét.

Bây giờ, Mục Phong lại ở trước mặt hãn, oanh ra mười phần cường hãn một quyền, càng là dọa đến hãn hận không thể tìm kẻ đất trước tránh một chút.

Môn này giám, coi như sáng suốt, nói: "Vị gia này, cứ việc hủy đi, ta không có ý kiến!"

Mục Phong cười lạnh, lần nữa đi vào kiểm an cửa, một quyền đánh nát kiểm an hạch tâm hệ thống chỗ cái hộp đen, lại hai tay vừa dùng lực, trực tiếp phá hủy cái kia đạo kiểm an cửa.

Mục Phong mở ra, còn cảm thấy chưa hết giận, xoay trái đi đến cốt thép trước cổng chính, bên trái sử dụng kinh, hủy đi một mặt cánh cửa, bên phải tách ra tách ra, môn kia phi cũng trong nháy mắt hướng về phía trước ngã xuống.

Tiểu Cửu gặp Mục Phong hủy đi rất có hào hứng, cũng vì Mục Phong cảm thấy cao hứng.

Tiểu Cửu thế nhưng là biết Mục Phong không ít chuyện xưa. Mục Phong đã từng cường hãn tu vi, đột nhiên thần bí biến mất.

Có người khẳng định Mục Phong cả đời này không có khả năng lại có đột phá, nhưng là thấy Mục Phong đồng tâm hủy đi cửa như thế nhẹ nhõm, nhìn ra được Mục Phong tu vi lại trở về một chút, không khỏi âm thầm vì Mục Phong cao hứng.

Nằm dưới đất dẫn đầu bảo an, gặp Mục Phong trực tiếp phá hủy bọn hãn đại môn, không khỏi bật thốt lên: "Đây rốt cuộc là quái vật gì a, làm sao khí lực lớn như vậy?"

Tiểu Cửu gặp an ninh này lại dám xưng lão đại của mình là "Quái vật", vượt ngang một bước, ngồi xổm nhân viên an ninh kia trước mặt, âm thanh lạnh lùng nói: "Ngươi mới vừa nói cái gì? Hừ, ta Phong ca trước kia, muốn đánh bay một

cánh cửa, căn bản không cần dùng tay. Quái vật? Ngươi tổ tông tám đời đều là quái vật!"

Tiểu Cửu nói xong, trực tiếp lại tại cái này dẫn đầu bảo an trên đầu một quyền, đánh cho hãn ngất đi, miệng sùi bọt mép.

Mục Phong mang lên kính râm, lại móc ra một bộ kính râm đưa cho Thẩm Thanh Tuyết, nói: "Tiểu Tuyết, ngươi rất nổi danh a, rất chói mắt, đem kính râm mang lên đi!"

Thẩm Thanh Tuyết cũng không quá thích mang kính râm giả mốt.

Bất quá, Thẩm Thanh Tuyết cũng không phản đối, tiếp nhận kính râm mang lên.

Không nghĩ, Thẩm Thanh Tuyết mang lên kính râm, thế mà càng thêm bắt mắt, vừa đứng đường cong càng thêm chộc người, trong trắng lộ hồng khuôn mặt thôi qua liên phá, hơi nhếch lên khóe miệng bị nổi bật đến mười phần gợi cảm.

Vương gia biệt thự, chiếm diện tích mấy chục mẫu, thế nhưng là mười phần rộng lớn.

Mục Phong cùng Thẩm Thanh Tuyết đi ở phía trước, tiểu Cửu cùng tiểu yêu theo sát phía sau, cái khác chín cái tiểu đệ, bước tư chỉnh tề đi tại phía sau cùng.

Xa xa, liền có thể trông thấy trên quảng trường, có cái dùng lều vải lâm thời lập nên cao lớn linh đường.

Linh đường phía trước cùng hai bên, đều là người người nhón nháo.

Mục Phong một nhóm vừa rồi đánh vỡ cửa vệ sự tình, đã bị kia trốn ở cửa giám phòng quan sát bên trong viên chức, báo cáo cho Vương Đại quân gia.

Giờ phút này, Vương Đại quân gia cùng Vương Quang Diệu gọi một cú điện thoại, sau đó mang theo một đội quân đoàn tiểu phân đội, chính hướng Mục Phong một nhóm, vọt lên.

Vương Đại quân gia, coi là Mục Phong là đến phá hủy bọn hãn Vương thiếu linh đường, cho nên quyết định nhất định phải tại Mục Phong một đoàn người đến linh đường trước liền tất cả đều bắt sống bọn hãn.

Vương Đại quân gia, 45 tuổi khoảng chừng, giữ lại một đầu đầu đỉnh, mang theo tròn kính mắt, mặc trường bào, có điểm giống trước kia tiên sinh kế toán.

Vương Đại quân gia đi vào Mục Phong một nhóm phía trước, hơn hai mươi cái âu phục cách lĩnh binh sĩ, lập tức đều nắm tay sờ về phía âu phục lần sau chỗ.

Tiểu Cửu cả kinh nói: "Phong ca, người nhìn đám người kia thù thế, giống như ngay tại móc súng."

Mục Phong cười nói: "Ta nhìn thấy! Bọn gia hỏa này, thân thể đều rất cứng, bước tư trầm ổn, trên mặt đều là lâu dài đã ngoại huấn luyện gian nan vất vả chi sắc, đủ thấy bọn họ đều là mới từ quân đội chính quy trở về nhất lưu chiến sĩ. Phía sau bọn họ, đều có nóng hàng."

Vương Đại quân gia gặp Mục Phong nói đến một điểm không tệ, lần nữa liếc nhìn đám người, còn tận lực thò người ra nhìn xem Mục Phong một nhóm sau lưng còn có hay không viện binh.

Về sau, Vương Đại quân gia mới lạnh lùng cao giọng nói: "Thâm đại tiểu thư, khách quý ít gặp a! Nghe nói nhà các người cũng tại bầy linh đường a, làm lệnh tôn duy nhất hiếu nữ, người không ở đây người nhà ở lại, đến Vương gia chúng ta làm cái gì a?"

Thâm Thanh Tuyết dù sao không phải thích chém giết người, nói chuyện khẩu khí không phải mạnh mẽ như vậy.

Thâm Thanh Tuyết chỉ là nhân nhạ nói ra: "Ta hôm nay đến, cũng không muốn cùng các người không qua được. Ta chỉ muốn tìm các người lão gia nói vài lời, muốn tự mình hỏi hấn tại sao muốn cướp đi nhà chúng ta tiểu yêu."

Vương Đại quân gia chỉ vào tiểu yêu: "Nói bậy, Vương gia chúng ta lúc nào cướp đi nhà các người tiểu yêu rồi? Các người tiểu yêu chẳng phải đang nơi này sao?"

Về sau, Vương Đại quân gia lần nữa cẩn thận xem xét Thâm Thanh Tuyết bên cạnh Mục Phong một chút. Cái này Mục Phong, mặc dù tướng mạo cũng không phải mười phần suất khí, nhưng là lông mi bất phàm, ánh mắt như ngôi sao sáng tỏ, sáng tỏ bên trong lại lộ ra sắc bén như lưỡi đao rét lạnh chỉ khí.

Vương Đại quân gia liệu định người này chính là Mục Phong, liền nói với Mục Phong: "Mục Phong a, toàn bộ Trung Hải đều biết là người Mục Phong giết nhà ta Vương đại thiếu gia, người không sợ tội lần trốn, còn dám tới nhà ta nháo sự? Người đến cùng nghĩ đến làm cái gì a!"

Mục Phong mỉm cười: "Vương quân gia, hiện tại toàn bộ Trung Hải đều biết các người Vương gia cấu kết hắc Lang Bang, muốn nuốt riêng quỹ từ thiện, các người đã tội ác tày trời! Các người Vương gia còn không mau rút đi ra Trung Hải, các người chờ ở chỗ này làm cái gì a? Ta đây, hôm nay đến, chính là tới bắt chó!"

Vương Đại quân gia giận dữ, quát: "Mục Phong, người đơn giản quá phách lối. Diệt chúng ta Vương thiếu không nói, còn dám tại cái này trong lúc mầu chót đến đây nháo sự. Hừ, mặc dù lão phu nghe nói người Mục Phong xác thực rất biết đánh nhau, nhưng là hôm nay, người đụng phải vua ta đại quân gia, người liền muốn xui xẻo!"

"Phốc!" Mục Phong bật cười lên, về sau nói tiếp: "Vương Đại quân gia, hôm nay là có người muốn xui xẻo, nhưng là xui xẻo lại không phải chúng ta a!"

Vương Đại quân gia giương một tay lên, sau lưng hai mươi mấy cái chiến sĩ, lập tức móc súng lục ra, nhắm ngay Mục Phong một nhóm.

Vương Đại quân gia lúc này mới cười nói: "Mục Phong, người thật quá ngây thơ! Nhìn thấy không? Tất cả đều là thương a! Ta cũng không tin người Mục Phong, thật đối phó được 20 mấy cái súng ngắn. Ha ha ha, Mục Phong a, thức thời một chút, thức thủ chịu trời đi."

Sưu!

Mục Phong lóe lên, đã thuận tay bắt được Vương Đại quân gia.

Tốc độ này, nhanh đến mức 20 mấy người lính cận bản không có kịp phản ứng.

Về sau, Mục Phong mới vỗ vỗ Vương Đại quân gia mặt mo, cười nói: "Có 20 mấy cái thương lại có thể thế nào a? Hiện tại người tại trong lòng bàn tay của ta, ta chỉ cần động động một đầu ngón tay, ngay mai các người Vương gia liền muốn nhiều bày một cái linh đường!"

Tiểu Cửu gặp Mục Phong nhẹ nhõm bắt được Vương Đại quân gia làm con tin, lập tức xông 20 mấy người lính quát: "Thức thời, mau đem thương giao ra."

"Không thể giao, không thể giao!" Vương Đại quân gia tranh thủ thời gian mở miệng ngăn lại.

20 mấy cái từ quân đoàn trở về chiến sĩ, giờ phút này không thể không quan Vương Đại quân gia chết sống, là người nhìn ta, ta nhìn người, nhất thời không quyết định chắc chắn được.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cự Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Tử Vong Cẩm Khu

Mà Mục Phong, cũng không cho bọn hắn do dự thời gian.

Mục Phong âm thanh lạnh lùng nói: "Ta đếm một hai ba! Các ngươi nếu là còn không tước vũ khí. Liền đợi đến cho các ngươi Vương quân gia nhất xác đi!"

"Một, hai, hai nửa!" Mục Phong vừa hô nơi này, những cái kia chiến sĩ, đều biết Vương quân gia thế nhưng là Vương Quang Diệu phụ tá đắc lực, nếu là Vương Đại quân gia ném đi mạng nhỏ, bọn hắn không có cách nào trở về cùng quân đoàn trưởng bàn giao.

"Chúng ta trả lại không được sao?" Một tiểu đội trưởng nói.

Về sau, 20 mấy cái súng lục nhỏ, tất cả đều đến Mục Phong tiểu đệ trong tay.

Mục Phong lúc này mới cười nói: "Vương quân gia, thấy được không? Quân đoàn lại có thể làm gì được chúng ta? Vô dụng! Trong mắt ta, bộ đội trở về người, bất quá là tay cầm thiêu hỏa còn một đám công nhân đốt lò! Hiện tại, ngươi theo chúng ta đi một chuyến đi. Ngươi liền mang bọn ta đi gặp lão gia các ngươi Vương Quang Diệu."

Cũng chính là lúc này, Vương Quang Diệu cho Vương quân gia gọi điện thoại tới, nói là nguyện ý gặp Mục Phong một nhóm, gặp mặt địa điểm ngay tại Vương gia sân huấn luyện.

Vương gia, bảo an đông đảo, bảo tiêu cũng không ít, là có nhà mình cao cấp sân huấn luyện.

Trước kia, Vương thiếu vì bồi dưỡng một đám tiểu đệ, cũng tại nhà mình sân huấn luyện bên trong huấn luyện.

Đã Vương Quang Diệu đều tự mình đồng ý, Vương quân gia đành phải đáp ứng cho Mục Phong một nhóm dẫn đường.

Mục Phong gặp Vương quân gia nguyện ý dẫn đường, liền ra hiệu tiểu Cừu thả Vương quân gia, để chính hắn hành tẩu.

Vương quân gia, cũng không dám mang theo Mục Phong một nhóm, đi ngang qua linh đường bên cạnh.

Linh đường người chung quanh thực sự nhiều lắm, nếu như mang theo Mục Phong tiến đến, Mục Phong một nhóm tại linh đường bên cạnh đại khai sát giới, nhất định sẽ ngộ thương không ít phúng viếng người.

Còn nữa, Vương quân gia sợ Mục Phong một cái không cao hứng, trực tiếp đập Vương thiếu linh đường.

Thế là, Vương quân gia đánh lấy tính toán nhỏ nhất, muốn đem Mục Phong một nhóm, từ một đầu nhỏ hành lang con đường đưa đến sân huấn luyện đi.

Thế nhưng là, Vương quân gia tâm cơ, không thể gạt được Mục Phong cùng tiểu Cừu.

Tiểu Cừu hỏi Mục Phong: "Phong ca, chúng ta muốn hay không một mồi lửa đốt đi Vương thiếu linh đường, lại đi sân huấn luyện chiếu cố Vương Quang Diệu."

Thẩm Thanh Tuyết lập tức ngăn cản: "Tiểu Cừu, không thể! Vương thiếu khi còn sống việc ác bất tận, xác thực đáng hận, nhưng là người chết vì lớn, chúng ta không cần thiết ngay cả hắn linh đường cũng cho một mồi lửa đốt đi!"

Tiểu Cừu, Mục Phong là minh bạch, ở nước ngoài thời điểm, một cái không cao hứng, liền thích đốt đi người khác tràng tử.

Mục Phong cười nói: "Tiểu Tuyết nói đúng, Vương thiếu linh đường, chúng ta liền tạm thời buông tha đi."

Xuyên qua hành lang, đi vào một đầu đường hẹp quanh co, lại xuyên qua một hoa viên, rốt cục đi tới Vương gia tư nhân sân huấn luyện ngoài cửa lớn.

Mục Phong còn không có vào cửa, liền chọn lấy bốn cái tiểu đệ, kéo sang một bên, tại bọn hắn bên tai, nói nhỏ một trận.

Bốn cái tiểu đệ lĩnh mệnh, nói: "Phong ca, cam đoan hoàn thành nhiệm vụ."

Bốn cái tiểu đệ nói xong, trong nháy mắt biến mất tại Vương gia trong hoa viên.

Vương quân gia lập tức giật nảy mình: "Mục Phong, ngươi phái ra bốn cái tiểu đệ, nghĩ tại Vương gia chúng ta vườn hoa làm cái gì?"

Bành!

Tiểu Cừu đập Vương quân gia một cước.

Về sau, tiểu Cừu mới âm thanh lạnh lùng nói: "Tất tất mẹ nó! Ta Phong ca làm cái gì cần ngươi quản?"

Liền muốn chính thức tiến vào sân huấn luyện, Thẩm Thanh Tuyết vẫn là có mấy phần lo lắng, nói: "Mục Phong, địa điểm này, là Vương Quang Diệu chọn, ta đoán Vương Quang Diệu chịu khắp nơi sân huấn luyện có mai phục. Chúng ta mạo muội đi vào, khả năng rất nguy hiểm."

Mục Phong khoát khoát tay: "Ngay cả chúng ta tiểu Tuyết đều biết Vương Quang Diệu khẳng định tại sân huấn luyện có bày trọng binh, như vậy bên trong nhất định có!"

Vương quân gia gặp Mục Phong mấy cái, tựa hồ có chút sợ, lập tức khích tướng nói: "Ha ha ha, Mục Phong, các ngươi không phải mới vừa tuyên bố muốn bắt sống lão gia chúng ta sao? Lão gia chúng ta, ngay tại sân huấn luyện bên trong xin đợi các ngươi đâu, hiện tại mời đi, đừng sợ a!"

Ba!

Tiểu Cửu quạt Vương quân gia một cái bàn tay.

Mục Phong một nhìn Vương quân gia, nói: "Chúng ta nói qua không dám tiến vào sao? Các ngươi cái này sân huấn luyện, liền xem như núi đao biển lửa, ca hôm nay cũng nhất định phải giẫm bằng nó!"

Mục Phong nói xong, mang theo mọi người, liền bước vào sân huấn luyện đại môn.

Mà Vương quân gia, quay đầu hướng mấy cái chiến sĩ làm cái nháy mắt.

Chờ Mục Phong một nhóm triệt để tiến vào sân huấn luyện, một cái chiến sĩ nói: "Vừa rồi, Vương quân gia giống như tại ra hiệu chúng ta, đi trước giải quyết kia bốn cái trốn vào vườn hoa gia hỏa."

Một cái khác là binh sĩ nói: "Chúng ta nhưng có 20 người, cũng không tin bất không đến bốn người bọn họ. Đi, các huynh đệ, lập tức thăm thức lục soát cái này vườn hoa."

Thế là, cái này 20 mấy cái chiến sĩ, cũng không cùng tiến sân huấn luyện, mà là truy tung Mục Phong bốn cái tiểu đệ mà đi.

Đám người đi vào cái này sân huấn luyện, vẫn là âm thầm sợ hãi thán phục, cảm thấy cái này sân huấn luyện quả thật không tệ a.

Cái này sân huấn luyện, thật giống bộ đội huấn luyện binh sĩ doanh địa.

Sân huấn luyện phân mấy cái khu, có chuyên môn huấn luyện cưỡi ngựa đồng cỏ, có chuyên môn huấn luyện xạ kích sân tập bắn, có chuyên môn huấn luyện cách đầu chém giết bao cát, một nhân cái cọc chuyên khu.

Giờ phút này, sân tập bắn trước mặt bóng cây xanh râm mát trên đồng cỏ, chính tề đứng vững hai đội nhân mã.

Một đội nhân mã là từ bộ đội triệu hồi tới quân đoàn, ước chừng có 40 người.

Một cái khác đội nhân mã, thế nhưng là Huyết Lang Bang Tà hộ pháp dẫn đầu tiểu đệ.

Mục Phong một nhóm, lại đi trong chốc lát, đi tới sân tập bắn phía trước.

Lúc này, mọi người mới nhìn rõ, đối diện phía trước nhất, có một thanh vàng óng ánh ghế bành.

Nổi gân xanh, sắc mặt âm lãnh, vành mắt tràn ngập tơ máu Vương Quang Diệu, đang ngồi ở lưng ghế bành phía trên.

Cái ghế hai bên, là hai cái đáng người mà quý xinh đẹp nữ tử.

Vương Quang Diệu sau lưng, đứng vững hai cái thần sắc mười phần âm trầm đại hán.

Vương Quang Diệu gặp Mục Phong thật là có mấy phần đảm lượng, thế mà chỉ đem lấy mấy người liền dám đến đây huấn luyện của hắn trận, trong lòng vẫn là giật mình không nhỏ.

Bất quá, Vương Quang Diệu thấy rõ Mục Phong sau lưng còn mang theo hai cái nữ hài tử, mà lại hai cô bé này hắn đều biết, chính là Thẩm Thanh Tuyết cùng tiểu yêu, liền âm thầm vui mừng.

Mang theo hai cái cô nương đến đây, thế nhưng là chiến đấu tối kỵ, nữ nhân đều là vương vãi a.

Vương Quang Diệu cảm thấy tình thế đối với mình rất có lợi, liền ngoan độc hiển hiện một cái vắn vẹo mỉm cười.

Chờ Mục Phong đi tới trước mặt hắn, Vương Quang Diệu mới cực kỳ băng lãnh cao giọng nói: "Mục Phong, Thẩm Thanh Tuyết, các ngươi quả thật đến rồi! Đến hay lắm a! Hoan nghênh các ngươi đi vào ta Vương gia Từ Vong Cấm Khu!"

Từ Vong Cấm Khu?

Thẩm Thanh Tuyết cùng tiểu yêu liếc nhau, sắc mặt có chút ít sợ hãi.

Vương quân gia tranh thủ thời gian hấp tấp chạy tới Vương Quang Diệu một bên, trước cho lão gia vẫn an.

Về sau, Vương quân gia mới cho Mục Phong giải thích: "Mục Phong, ta lão gia nói chúng ta cái này sân huấn luyện là Từ Vong Cấm Khu, các người hiểu được lên không? Ta đoán các người nhất định không hiểu!"

Chúng ta Vương gia này cao cấp tư nhân sân huấn luyện, tứ phía kiên cố, giống như tường đồng vách sắt, coi như một con chim sẽ bay vào, cũng nhất định sẽ không bay ra được.

Còn có, chúng ta cái này sân huấn luyện, sắp đặt Italy nhập khẩu điện tử quầy nhiều radar. Bất luận cái gì công nghệ cao tín hiệu, đều không thể xâm nhập chúng ta cái này giống như chân không Từ Vong Cấm Khu. Đương nhiên, chúng ta sân huấn luyện bên trong hết thấy tín hiệu, cũng truyền đạt không đi ra."

Thẩm Thanh Tuyết cùng tiểu yêu nghe xong, lấy điện thoại ra xem xét, quả nhiên phát hiện điện thoại không có tín hiệu chút nào.

Tiểu Cửu tranh thủ thời gian cho Mục Phong đốt một điếu thuốc.

Một tiểu đệ, lại từ sau lưng trong túi du lịch, lấy ra một thanh thổi phồng chỗ ngồi, nạp xong rồi khí, để Mục Phong ngồi xuống trước.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 118: Cầu thẳng tâm

Các tiểu đệ trước cho Mục Phong an một cái thổi phồng tùy thân chỗ ngồi, lại lấy ra một cái, lại vì Thẩm Thanh Tuyết gấn.

Mục Phong cùng Thẩm Thanh Tuyết thổi phồng cái ghế, mặc dù không có Vương Quang Diệu ánh vàng rực rỡ ghế bành lông lầy, nhưng là cũng hầu như so không có tốt.

Dù sao, mọi người là đến đập phá quán, đi vào Vương Quang Diệu địa bàn, không thể thật khiêng hai thanh mười phần cao quý chỗ ngồi đến đây khoe khoang.

Bất quá, Thẩm Thanh Tuyết tại Mục Phong bên người trên ghế một tòa, cái này phô trương, lập tức đem Vương Quang Diệu hạ thấp xuống.

Bởi vì Thẩm Thanh Tuyết kia từ trong ra ngoài vẻ đẹp, vượt xa cái gì lông lầy chỗ ngồi.

Tiểu Cửu lập tức chỉ vào Vương Quang Diệu chớp mũi, cười nói: "Vương lão chó, thấy được không? Chúng ta Phong ca anh hùng, khí khái anh hùng hùng hực; tiểu Tuyết tỷ dung nhan khuynh thế, sau lưng như có quang hoàn! Như thế trai tài gái sắc, người bây giờ tại chúng ta bày cái gì đại ngạc phải đoàn a? Người đơn giản suy thấu."

Vương Quang Diệu nghe tiểu Cửu mắng hần là lão cầu, lập tức tức giận đến mặt mo vằn vẹo.

Vương Quang Diệu người đứng phía sau, mở cùng một chỗ phần nộ hát vang: "Tập da, người miệng sạch sẽ một chút."

Mục Phong phun ra một vòng khói, mỉm cười, khoát khoát tay, ra hiệu người đối diện nhóm trước yên tĩnh.

Về sau, Mục Phong chậm ung dung nói ra: "Vương Quang Diệu, người cái này Từ Vong Cấm Khu xác thực tốt! Nói cách khác, hôm nay ca ca diệt người, người bên ngoài nhất định không biết, là ý tứ này a?"

Vương Quang Diệu lại lần nữa tức giận đến sắc mặt tối đen, quát: "Mục Phong, quá cuồng vọng! Nơi này chính là ta Từ Vong Cấm Khu, các người là đi vào đến, lại không ra được!"

Ha ha ha!

Vương Quang Diệu sau lưng hai người cùng kêu lên cười như điên.

Hai người này cười một tiếng, đằng sau càng nhiều người cũng cùng một chỗ nở nụ cười.

Kia cuồng tiểu hai người, một trái một phải, chính là Huyết Lang Bang Tả hộ pháp quách thượng thanh, cùng quân đoàn trưởng la mãnh.

Giờ phút này, la mãnh dẫn đầu tiến lên một bước, xông Vương Quang Diệu nói: "Vương thúc, đây chính là Mục Phong a? Ta nghe người ta truyền ngôn, hần rất lợi hại! Thế nhưng là ta nhìn kỹ, hần cũng không có gì đáng sợ. Với ta mà nói,

ta hần chính là sâu kiến một cái. Ta la mãnh ngàn dặm xa xôi gấp trở về, cần phải dẫn đầu cùng Mục Phong phân cao thấp!"

Huyết Lang Bang Tả hộ pháp, mặc dù cũng nghĩ tại Vương Quang Diệu trước mặt tranh công, nhưng là sẽ không như thế mau ra tay. Quách thượng thanh nghĩ xem trước một chút Mục Phong cùng la đột nhiên chiến đấu, phán đoán một chút Mục Phong thực lực, trở ra kết thúc.

Vương Quang Diệu gặp la bỗng có chút không chịu nổi, cười nói: "Đại chất tử a, tốt! Mục Phong giết nhi tử ta Vương Hạo, ta hận không thể uống máu của hần, ăn thịt của hần, nguoi nhất định tay ta lưỡi dao hần! Nguoi như cắt lấy đầu của hần, ta nhất định tiền thưởng trăm vạn!"

La mãnh lại tạ, về sau nhảy ra ngoài, quát lên một tiếng lớn: "Mục Phong ác tặc, không phải rất phách lối sao? Nhanh chóng ra cùng ta nhất quyết sinh tử!"

Tiểu Cửu thể nhưng là một cái thông minh nguoi, không cần Mục Phong mở miệng, mình liền nhảy ra ngoài.

Tại tiểu Cửu xem ra, cái này quân đoàn trưởng, cũng quá không hiểu quy củ a. Hai phe ác chiến, đều là con tôm nhỏ trước đánh, cuối cùng mới là lão đại xuất thủ nha. La mãnh mẽ đến liền muốn khiêu chiến lão Đại ta, cũng không biết hần vì sao như thế cát so.

Tiểu Cửu khinh thường cười nói: "Tân binh dân tử, nhanh chóng xưng tên ra! Muốn khiêu chiến ta Phong ca, nguoi cũng xứng? Ta nhỏ vào! Giết gà sao lại dùng dao mổ trâu, nghe qua sao? Tới tới tới, trước hết để cho ta chiếu cô nguoi. Đương nhiên, tự giới thiệu mình một chút, ta gọi tiểu Cửu!"

Nào biết, tiểu Cửu nhảy ra, cái khác 5 cái Mục Phong tiểu đệ lại không cao hứng.

Một tiểu đệ nhảy ra ngoài: "Cửu ca, ở trong mắt chúng ta, nguoi cũng là dao mổ trâu a. Hiện tại, nguoi sao có thể tự mình đi đối phó như thế một một tân binh viên đâu? Để chúng tiểu nhân bên trên, liền đầy đủ hần chịu được!"

Một cái mũi ung tiểu đệ, không đi năn ni tiểu Cửu, trực tiếp năn ni Mục Phong: "Phong ca, để cho ta lên trước. Nguoi nhìn ta cường tráng như vậy, ken két hai tiếng liền có thể bẻ gãy tân binh này viên đâu!"

Cái này tiểu đệ, Châu Âu nguoi da trắng, thể trạng cao lớn, cơ bắp thành khối, thủ pháp chuyên nghiệp, có một cỗ chơi liêu.

Mục Phong liền cao hứng nói ra: "Tốt a, liền nguoi lên trước."

Cái này tiểu đệ, đạt được Mục Phong cho phép, còn không khỏi xông tiểu Cửu cười một tiếng, tựa hồ muốn nói: Ha ha, Cửu ca, nguoi không giành được đầu công, đầu công là ta á!

Mũi ung lại trở lại đầu, đi về trước ba bước, hướng la mãnh ngoắc ngoắc đầu ngón út, dùng không lưu loát quốc ngữ nói ra: "Tiểu binh viên, đến, phóng ngựa tới, nhìn ta không rằng rắc một tiếng bẻ gãy cổ của nguoi!"

Quân đoàn trưởng la mãnh, thể nhưng là tức giận đến sắc mặt xanh xám. Cái này mũi ung quá ghê tởm, lại còn nói ta là tân binh dân tử, lão tử thể nhưng là quân đoàn trưởng!

Trở ngại mặt mũi, la mãnh đương nhiên không có khả năng cùng cái này mũi ung động thủ. Nếu không, lộ ra hần thật không có thân phận cùng mặt mũi.

Vừa vặn, hần trong quân đoàn, cũng có thông minh tiểu đệ.

Một cái khoẻ mạnh kháu khinh chiến sĩ, nhảy ra ngoài, nói: "Quân đoàn trưởng, bọn hần thật sự là ếch ngồi đáy giếng, lại còn nói nguoi là tân binh. Nếu là bọn hần biết thân phận chân thật của nguoi, nhất định dọa đến tè ra quần. Quân đoàn trưởng, đã bọn hần phách lối như vậy, liền để ta tới trước chiếu cổ cái này mũi ung đi!"

La mãnh rốt cuộc tìm được xuống đài cơ hội, gật đầu nói: "Tốt, nguoi tới trước! Hung hăng cho ta giết chết cái này mũi ung, để hần hiểu được, chúng ta Vương thúc nhà Từ Vong Cẩm Khu, là không thể tùy tiện giương oai!"

Cái này khoẻ mạnh kháu khinh binh sĩ, cũng là nóng nảy tính tình, vọt tới mũi ung tiểu đệ trước mặt, không nói hai lời, xuất thủ liền đánh.

Cái này khoẻ mạnh kháu khinh chiến sĩ, thể nhưng là bị la mãnh tuyển chọn tí mĩ ra. Sức chiến đấu cũng không yếu.

Kỳ thật lần này, la mãnh trong quân đoàn lựa đi ra mỗi một vị chiến sĩ, đều là tinh anh binh sĩ.

Mà kia mũi ung, mặc dù không phải cổ võ giả, nhưng cũng là tương đương sát thủ chuyên nghiệp. Mục Phong bộ hạ cũ, đây chính là mạnh nhất trên thế giới sát thủ đoàn đội thành viên.

Mũi ung nhưng minh bạch, mờ mẫn nhất định phải đánh thắng. Mà lại lần này thực sự Mục Phong trước mặt đánh, nhất định phải biểu hiện tốt một chút. Nếu là đánh thua, hần không mặt mũi gặp lại Mục Phong.

Bình bình bang bang!

Hai người đều không yếu, chiêu chiêu trí mạng, ác chiến hơn mười hiệp.

Thế nhưng là hai người chính là kỳ phùng địch thủ, ai cũng chiếm không được tiện nghi.

Mà người châu Âu cùng Hoa Hạ quốc người khác biệt.

Người châu Âu không hiểu được muốn giương trước ức, sẽ không bảo tồn thực lực.

Liên lấy hai người đánh tới nói, kia khoẻ mạnh khẩu khinh binh sĩ, là hút mạnh một hơi, lại cũng không phun ra một hơi này, kìm nén khẩu khí này cùng mũi ưng đánh.

Mũi ưng thì lại khác, ngay từ đầu liền "A" quát to một tiếng, đem trong bụng bên trong khí đều phun ra, mới đánh.

Mũi ưng loại này tay chân, mở màn lực sát thương cùng lực bộc phát đều rất cường thế. Nhưng là một khi gặp được kình địch, cần đánh đánh lâu dài, nhất định sẽ cảm giác khí tức bất ổn, độ dài lớn nhất hạ xuống.

Mục Phong liệu định mũi ưng qua không được hai phút, liền sẽ bị đánh lật, đành phải cười nói: "Mũi ưng huynh đệ, để hấn một quyền!"

Kia mũi ưng, hiện tại chính cùng đối thủ tương xứng đâu, nào có vốn liếng để hấn một quyền?

Thật làm cho hấn một quyền, mình không bị một quyền oanh lật mới là lạ.

Mũi ưng mặc dù không hiểu, nhưng là rất sùng bái Mục Phong.

Mục Phong gọi hấn để một quyền, khẳng định là có đạo lý.

Thế là, kia mũi ưng nói: "Tốt, ta Phong ca nói để ngươi một quyền, ta liền để ngươi một quyền đi!"

Kia khoẻ mạnh khẩu khinh chiến sĩ, gặp mũi ưng thật nếu để cho hấn một quyền, cầu thắng tâm bạo tăng, cười nói: "Ha ha ha, ngu xuẩn, ngươi lập tức liền muốn thua với ta, lại nói muốn để ta một quyền? Đã ngươi muốn chết, ta thành toàn ngươi!"

Kia chiến sĩ nóng lòng cầu âm thanh, lập tức sử xuất toàn thân man kinh, hi vọng một kích trí mạng.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 119: Dao quân dụng có độc

Khoẻ mạnh khẩu khinh chiến sĩ, đột nhiên một quyền đánh vào mũi ưng trên lồng ngực, vẫn là đem mũi ưng đánh cho lui về sau mấy bước.

Thế nhưng là cái này khoẻ mạnh khẩu khinh chiến sĩ, cho là mình thật có thể một quyền trí mạng, cũng đã hao hết toàn lực, mà lại hạ bàn đã cực không ổn định.

Mũi ưng nhường một quyền, cũng không có bị đánh lật, ngược lại hít thở sâu mấy hơi thở, đạt được tạm thời nghỉ ngơi.

Mũi ưng thế nhưng là tóm được cơ hội người, gặp đối với thủ hạ bàn bất ổn, lập tức thở nói: "Ha ha, ta nhường ngươi một quyền, hiện tại, đến phiên ta hảo hảo giáo huấn ngươi!"

Mũi ưng nói xong, một cái quét đường chân, trực tiếp quét ngã kia chiến sĩ. Ngay sau đó là một cái cấp tốc khóa cổ.

Răng rắc một tiếng, kia chiến sĩ cổ đã bị mũi ưng bẻ gãy, đã sống không được bao lâu.

Mũi ưng đắc thắng trở về, tranh thủ thời gian tại Mục Phong bên tai nhỏ giọng nói một câu: "Vẫn là lão đại chỉ điểm thật tốt, nếu không, ta liền thua mất!"

Khai chiến đắc thắng, Mục Phong mặt khác bốn cái tiểu đệ, cũng là kích động, nhảy ra khiêu chiến la đột nhiên chiến sĩ.

Trải qua ác chiến, Mục Phong tiểu đệ, một lần không có bại, mà đối phương đã bị đánh tàn phế hơn mười người.

Tiểu Cửu gặp các tiểu đệ đều thở hồn hển, liền nhảy ra ngoài.

Tiểu Cửu cũng không phải cỏ vớ giả, nhưng là tuyệt đối xứng với nhất lưu sát thủ xưng hào.

Tiểu Cửu vừa xuất mã, thắng liền tiếp 10 trận, đánh cho tàn phế hơn 20 người.

Đến bây giờ, la đột nhiên quân đoàn, còn đứng lấy, chỉ có hơn 10 người.

La mãnh cũng không dám lại xem nhẹ tiểu Cửu, nói: "Tiểu Cửu, ta la mãnh, hiện tại liền đến chiếu cố ngươi đi!"

Tiểu Cửu cười nói: "La mãnh, ngươi một tân binh viên, cũng dám khiêu chiến ta rồi? Về nhà bú sữa đi thôi!"

Mục Phong lại xuất thủ ngăn cản, nói: "Tiểu Cửu, ngươi đánh lâu như vậy, còn có thể chịu đựng được không?"

Tiểu Cửu mặc dù trên miệng rất cường ngạnh, nhưng là quả thật có chút không chịu nổi. Mới vừa rồi bị tinh anh binh sĩ một phen xe chiến, vẫn là thể lực tiêu hao quá độ.

Có lúc, tiểu Cửu một trận liền muốn đánh bốn cái tinh anh chiến sĩ, rất cật lực.

Đối diện liền tiếp thua hơn mười trận, cái này khiến Vương Quang Diệu cảm thấy mười phần mất mặt, thậm chí trên mặt dày còn hiện ra sắc mặt giận dữ.

La mãnh lần này tự mình xuất chiến, thế nhưng là hạ quyết tâm, nhất định phải chuyển về một trận, tốt cổ vũ một chút sĩ khí.

La mãnh sắc mặt dữ tợn cười một tiếng, trở lại dò hỏi: "Bọn hần nói ta là tân binh đần từ, ha ha ha, ta là tân binh đần từ sao?"

Một sĩ binh rất phối hợp nói ra: "Ha ha ha, La đoàn trưởng, bọn hần là ếch ngồi đáy giếng, đương nhiên không nhận ra Chân Long. Đoàn trưởng chúng ta, đây chính là thiếu tá cấp bậc lính đặc chủng, vừa ra tay liền sẽ giết người!"

"Đoàn trưởng, đánh chết hần, giúp chúng ta báo thù!" Đứng đấy cùng trọng thương chiến sĩ, đều gọi hô lên.

La mãnh khoe khoang một chút thân phận của mình, lúc này mới hài lòng gật đầu, hướng tiểu Cửu ngoắc ngoắc ngón tay, nói: "Nhỏ tạp da, đến, chịu chết đi. Hiện tại ta liền để ngươi mở mang kiến thức một chút, cái gì là thiếu tá cấp bậc lính đặc chủng!"

Tiểu Cửu quyết tâm liều mạng, cười như điên nói: "Ngươi như thế một cái thối ma cà bông, cũng có thể từ chối thiếu tá? Ngươi như thế low tân binh, ta coi như đi bảo vệ môi trường công đội ngũ bên trong, cũng có thể tùy ý chọn ra một nắm lớn tới."

Tiểu Cửu nói xong, biết mình lại không có thể đánh đánh lâu dài, nhất định phải tốc chiến tốc thắng, liền ngay cả ngay cả phóng đại chiêu, trong tay một thanh nửa thước hắc đao, mỗi một lần tiến công, cũng có thể làm cho la mãnh bay ra mấy đạo huyết hoa tới.

Thế nhưng là, cái này la mãnh, cũng không phải đóng, mặc dù trên thân thể bị vẽ vô số vết thương, nhưng không có làm bị thương yếu hại.

La mãnh kết luận tiểu Cửu là đang ráng chống đỡ, lập tức bay ra ba thanh đao quân dụng, chia trên dưới ba đường, bay về phía tiểu Cửu cổ, trái tim hòa.

Mục Phong xem xét, lập tức kinh hãi.

Mục Phong sờ đi giật mình, không phải cho rằng tiểu Cửu nhất định bị chiến bại.

Chỉ là, Mục Phong phát hiện ba thanh đao quân dụng có vấn đề.

Cái này đao quân dụng, một khi đụng phải tiểu Cửu, tiểu Cửu sẽ không còn mạng nhỏ.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Mục Phong cũng không ngồi yên nữa, trong nháy mắt biến thành một đạo tàn ảnh, tiếp nhận ba thanh đao quân dụng.

Vương Quang Diệu xem xét, lập tức cười trêu nói: "Mục Phong, ta gặp ngươi là cái hiểu quy tắc người, làm sao bây giờ nghĩ hai người liên thủ vậy công la mãnh thiếu tá rồi? Lấy nhiều khi ít, ngươi không cảm thấy mất mặt sao?"

Mục Phong ra hiệu tiểu Cửu đi trước trên ghế ngồi nghỉ ngơi một chút, uống nước cái gì, mau chóng khôi phục thể lực.

Về sau, Mục Phong mới lấy ba thanh đao quân dụng, nói: "Các ngươi vừa rồi bốn người một khối khiêu chiến ta tiểu Cửu đệ đệ, có tính không mất mặt a? Lại nói, thân là thiếu tá la mãnh đồng học, thế mà sử dụng kịch độc đao quân dụng, đơn giản hèn hạ cực độ!"

Tiểu Cửu lập tức khề kêu một tiếng: "Cái gì, thân là quân đoàn trưởng, hần còn tại đao quân dụng phía trên đặt vào kịch độc? Nếu là chà phá tiểu Cửu một điểm da, chúng ta tiểu Cửu không coi như trận ợ ra rắm rồi?"

Tiểu Cửu minh bạch Mục Phong đột nhiên xuất thủ nguyên nhân, cảm kích nói ra: "Tạ ơn Phong ca, ngươi lại cứu ta một lần a!"

Người đối diện, nghe được la mãnh dao quân dụng phía trên, lại có kịch độc, đều là nửa tin nửa ngờ.

Mà Mục Phong đối diện la mãnh, lại sắc mặt có chút xấu hổ, đem đầu thấp xuống.

Mục Phong lúc này mới cười nói: "Ha ha, cái này dao quân dụng phía trên xác thực có kịch độc, làm bị thương hẳn phải chết, một chút cũng hẳn phải chết a ! Bất quá, ta lại không sợ!"

Mục Phong nói xong, trả có độc dao quân dụng.

"Cái gì, có độc, hẳn còn dám?" Đám người đối diện một trận ồn ào.

Liền ngay cả một mực tại quan chiến Huyết Lang Bang Tà hộ pháp, cũng bị Mục Phong cử động dọa sợ.

Tà hộ pháp quách thượng thanh không khỏi trầm nghĩ: Trời ạ, đây rốt cuộc là thế nào một cái quái vật a? Thật chẳng lẽ bách độc bất xâm?

Người khác nhìn không ra kia dao quân dụng có độc, nhưng là quách thượng thanh là cảm thụ được kia dao quân dụng phía trên kịch độc khí tức.

Vương Quang Diệu thấy thế, cười đến chảy ra nước mắt, cao giọng nói: "Các ngươi thấy được không? Kia dao quân dụng khẳng định không có độc nha, có độc hẳn sẽ tự mình? Xem như mình bạch, cái này Mục Phong là tại vu chúng ta la mãnh thiếu tá!"

Mục Phong không đi quản Vương Quang Diệu, chỉ là đối la mãnh thiếu tá nói: "Có hay không độc, để la mãnh mình thử một chút chẳng phải sẽ biết?"

Huru!

Một thanh phi đao, nhanh như thiểm điện, để la mãnh muốn tránh cũng không được, trong nháy mắt nát phá la đột nhiên da mặt.

A!

Chỉ nghe la mãnh mẽ tiếng kêu thảm thiết, bộ mặt cấp tốc biến thành đen, còn toát ra một chút xì xì xoạt xoạt khói đen.

Lập tức, la mãnh cũng không còn có thể động đậy, chết yểu ở trên mặt đất, bộ mặt phía trên huyết nhục, còn tại chậm rãi tan chảy.

Đây quả nhiên là trúng độc mà chết triệu chứng.

Tất cả mọi người lần nữa hít vào một ngụm khí lạnh.

Tại trong mắt mọi người, Mục Phong đơn giản thật đáng sợ.

Mục Phong gặp Vương Quang Diệu hiện tại á khẩu không trả lời được, cười nói: "Vương lão chó, hiện tại, ngươi có tin hay không cái này dao quân dụng phía trên có kịch độc a? Nếu không, ngươi đến tự mình thử một chút?"

Vương Quang Diệu tranh thủ thời gian dọa đến muốn chết lắc đầu: "Ta tin ngươi, tin ngươi!"

Mà Mục Phong, tại Vương gia Thiên Tinh chế được tập đoàn không có đóng cửa trước đó, là sẽ không thật diệt Vương lão chó.

Diệt Vương lão chó dễ dàng, thế nhưng là giết hẳn cũng không có bao nhiêu ý nghĩa.

Đương Mục Phong toàn bộ mua xuống Vương gia thương nghiệp đế quốc ngày đó, để chính Vương Quang Diệu nhìn thấy rách nát không chịu nổi Vương gia, sống không bằng chết, đây mới là Mục Phong muốn.

Vù vù!

Mục Phong lại thuận tay ném đi, hai thanh dao quân dụng hướng mười cái binh sĩ bay đi, trong nháy mắt trầy da bảy tám người.

Cái này bảy tám người, tiếng kêu rên liên hồi, kịch độc phát tác, ngã xuống đất mà chết.

"Còn có ai không phục? Đến a, đi lên!" Mục Phong khí diễm phách lối hồ.

Chương 120: Đầu của ta giá trị 10 ức

Vương Quang Diệu dựa vào thân thích, còn tồn không ít trọng kim, mới mời về cái này quân đoàn, đến bây giờ, ngay cả la mã đều đã chết, còn sống trọng thương binh sĩ cũng không đến 15 cái.

Cái này theo Vương Quang Diệu, đơn giản chính là như là toàn quân bị diệt.

Vương Quang Diệu mặt mày càng thêm khó coi, trong lòng càng thêm e ngại Mục Phong, đành phải âm thanh lạnh lùng nói: "Các ngươi những này chiến sĩ, trước khi đến, không phải cho ta nói, các ngươi từng cái có thể một mình đâm

đương một phía sao? Làm sao hiện tại như thế không tốt? Các ngươi không tốt còn chưa tính, chẳng lẽ trong tay các ngươi thương, đều là thiêu hỏa còn sao?"

Vương Quang Diệu là ám chỉ các binh sĩ vận dụng súng ngắn đầu.

Thế nhưng là, tiểu Cửu mấy cái, lúc trước vừa thu được không ít súng ngắn, hiện tại bọn hắn mỗi người đều mang theo hai thanh đầu.

Tiểu Cửu không đợi những cái kia chiến sĩ rút súng, móc ra một thanh đen nhánh súng lục nhỏ, nhắm ngay Vương Quang Diệu trán, nghiêm nghị nói: "Vương lão chó, ngươi tốt nhất thành thật một chút! Ngươi dám loạn động, ta liền đưa ngươi một bông hoa gạo sống."

Vương Quang Diệu dọa đến liên tục khoát tay, hỏi: "Bọn hắn hẳn là Mục Phong tiểu đệ, trên thân làm sao có súng lục nhỏ?"

Giờ phút này, Vương quang gia mới khom lưng hỏi đáp: "Lão gia, những này thương, đều là ta mang đến trông coi lĩnh đường kia một tiểu đội chiến sĩ thương, kết quả đều bị bọn hắn đoạt lại!"

Vương Quang Diệu nghe xong, tức giận tới mức chênh lệch thổ huyết, vỗ đùi, mắng liệ nói: "Phế vật, thật sự là một đám phế vật!"

Cũng chính là giờ phút này, Mục Phong tại Vương Quang Diệu trước mặt trên đồng cỏ, ôm hai tay, lần nữa khiêu khích: "Còn có hay không dám ra đây cùng ta phân cao thấp người a!"

Vương Quang Diệu đành phải nhìn một chút Huyết Lang Bang Tả hộ pháp Quách Thượng Thanh, nói: "Tả hộ pháp a, ta mời về quân đoàn không nhiều lắm, thật sự là mất mặt a. Diệt đi Mục Phong cùng Thẩm Thanh Tuyết chức trách lớn, cũng chỉ có giao cho ngươi!"

Quách Thượng Thanh sau lưng một đám tiểu đệ, thế nhưng là Huyết Lang Bang tinh anh bang chúng, Bọn hắn cùng Quách Thượng Thanh ở chung nhiều năm rồi, đều biết Quách Thượng Thanh thực lực.

Một cái Huyết Lang Bang đệ tử lập tức đứng dậy, nhếch miệng mừng rỡ: "Vương thúc a, lúc trước chúng ta Quách lão đại liền từng nói với ngươi, ngươi cũng tồn kém mời quân đoàn, còn không bằng trực tiếp mời chúng ta Quách lão đại

đầu. Các ngươi tiền kia, xem như mất trắng!"

Lại một người nói tiếp: "Chính là a! Chúng ta Quách lão đại là ai, đây chính là chúng ta Cơ lão đại phụ tá đắc lực a! Mà lại, ta dám đoán chắc, chúng ta Quách lão đại, nhất định là toàn bộ Trung Hải, số một số hai cổ vũ giả!"

Dù sao, tại Quách Thượng Thanh tiểu đệ trong mắt, lão đại bọn họ chưa từng có thua trận. Nếu không phải trở ngại bọn hắn Quách lão đại chỉ là một cái Tả hộ pháp, vị trí so Cơ lão đại thấp, bọn hắn khẳng định phải thổi Quách Thượng Thanh là Trung Hải lợi hại nhất cổ vũ giả.

Quách Thượng Thanh trở lại xông tiểu đệ của mình liền ôm quyền, vui mừng mà nói: "Ha ha, chúng tiểu nhân, ta Quách Thượng Thanh chưa từng thua trận, hôm nay cũng sẽ không cho ta Huyết Lang Bang mất mặt. Mặc dù Mục Phong

cũng là cổ vũ giả, còn đánh bại ta Huyết Lang Bang Đoạn Khánh Long cùng chúc mừng, nhưng là cũng trách Đoạn Khánh Long cùng chúc mừng quá vô năng!"

"Chúng ta Quách lão đại cũng không phải Đoạn Khánh Long cùng chúc mừng!"

"Chúng ta Quách lão đại tất thắng!"

"Quách lão đại, đánh hắn!"

Các tiểu đệ hô lên khẩu hiệu.

Quách Thượng Thanh khoe khoang một chút thực lực của mình, lúc này mới xông Vương Quang Diệu ôm quyền, nói: "Vương thúc a! Không có quan hệ, ngươi mời về quân đoàn vô dụng, nhưng là cũng không cần sinh khí mà! Sinh khí thương thân. Cái này khu khu Mục Phong, ta nhất định động động ngón út liền giết hắn!"

Vương Quang Diệu bị Quách Thượng Thanh lời nói nói đến sắc mặt càng thêm khó xử.

Bất quá, Vương Quang Diệu nhưng không lo được mặt mũi. Chỉ cần có người có thể diệt Mục Phong, hấn liền cao hứng.

Thế là, Vương Quang Diệu nói: "Quách hộ pháp, ta là biết đến, thế nhưng là Cơ lão đại bên người cao thủ mãnh tướng a. Ta cùng Cơ lão đại thế nhưng là huynh đệ, người cũng là biết đến. Quách hộ pháp, chỉ cần người hôm nay thay ta nhai từ báo thù, ta không chỉ có muốn cho các người Huyết Lang Bang thu tiền, ta còn muốn hôn từ ban thưởng người 100 vạn! Cái này một trăm vạn, chỉ chuyên môn ban thưởng một mình người!"

Quách Thượng Thanh thế nhưng là một người tham tiền người.

Mặc dù Huyết Lang Bang cùng Vương gia hiện tại là minh hữu, nhưng là Quách Thượng Thanh thừa cơ dọa dẫm là bản năng, cười lạnh, nói: "Vương Quang Diệu, người mới thưởng ta 100 vạn? Ta nói với người đi, cái này Mục Phong, cũng là một cái cổ võ giả a! Ta còn sớm liền phái người âm thầm điều tra qua hấn, biết hấn là hậu thiên trung kỳ cổ võ giả. Ta muốn chiến bại như thế một cái không kém cổ võ giả, người ít nhất cũng phải cho ta 1000 vạn a?"

1000 vạn, đối Vương Quang Diệu loại này thần giữ của tới nói, xác thực rất đau lòng.

Bất quá, vì báo thù cho con trai, Vương Quang Diệu cái này thần giữ của thế: Coi như hao hết gia sản cũng ở đây không tiếc.

Đối mặt Quách Thượng Thanh thừa cơ dọa dẫm, Vương Quang Diệu không do dự, nói: "Ta nhìn Mục Phong đầu người này, đáng giá lên 1000 vạn cái giá tiền này! Tốt a, người như thành công, ta liền đáp ứng thưởng người 1000 vạn!"

Mục Phong mấy cái tiểu đệ, giờ phút này đều bật cười lên, hét lên: "Bọn hấn nói lão Đại ta đầu mới giá trị 1000 vạn!"

Tô Mộng Tinh có chút mộng bức, quay đầu nói: "Ta Phong ca đầu giá trị 1000 vạn, đã rất cao? Các người cười cái gì?"

Tiểu Cửu trợn nhìn tiểu yêu một chút, nói: "Tiểu yêu, người làm sao nói đầu? Ta Phong ca đầu, đây chính là vô giá!"

Tiểu yêu tranh thủ thời gian đổi giọng, nói: "Vâng vâng vâng, ta Phong ca đầu tại sao có thể dùng giá tiền để cân nhắc đâu?"

Mục Phong hài lòng cười một tiếng, đối tiểu yêu nói: "Đây đều là lời khen tặng! Bất quá, ta không sợ nói cho các người biết một sự thật, mấy năm đầu, thế nhưng là có người hoa 10 ức trọng kim, muốn lấy đi ca ca đầu của ta a!"

10 ức?

Mục Phong đầu giá trị 10 ức?

Thâm Thanh Tuyết có chút giật mình, hỏi: "Mục Phong, trước kia thực sự có người ra 10 ức ám sát người?"

Tiểu Cửu cướp đường: "Tiểu Tuyết tỷ, cái này thế nhưng là thật! Ta có thể làm chứng! Bất quá, tiền thưởng 10 ức lại có thể thế nào? Ta Phong ca đầu, bây giờ không phải là còn rất tốt sinh trưởng ở trên đầu của hấn sao?"

Mục Phong mấy phần đắc ý gật đầu: "Đúng vậy a, ca ca đầu của ta xác thực rất đáng tiền a, thế nhưng là không ai có bản sự kia lấy được đi a! Quách Thượng Thanh, chính người sờ lấy lương tâm nói một chút, người có bản lĩnh này sao?"

Nào biết, Quách Thượng Thanh một điểm không e ngại, nói: "Ha ha ha, Mục Phong, ta nhìn ta có bản sự này! Ta đây, đã nói qua, người chỉ là hậu thiên trung kỳ cổ võ giả. Mà ta, đã là sắp đột phá hậu thiên hậu kỳ cổ võ giả! Hôm nay, người gặp được ta Quách Thượng Thanh, đầu của người liền nhất định dọn nhà!"

Vương Quang Diệu nghe Quách Thượng Thanh tu vi cảnh giới so Mục Phong còn cao, lập tức vui vẻ hướng Quách Thượng Thanh vuốt mông ngựa: "Quách hộ pháp chính là Quách hộ pháp, nguyên lai tu vi so Mục Phong còn cao! Ân,

Quách hộ pháp, người thật đúng là Cơ lão đại bên người một cái bảo bối a! Ta hiện tại, cho người hứa hẹn, chỉ cần người tiêu diệt Mục Phong, ta cho người ra 2000 vạn tiền thưởng!"

Quách Thượng Thanh gặp Vương Quang Diệu lại cho mình nâng giá, trong lòng lại không phải mười phần vui vẻ, thầm nghĩ: Ta vừa rồi làm sao ngốc như vậy a? Vương gia này, là có tiền, ta làm sao không cho hấn ra giá 2500 vạn? Như thế, hấn hiện tại khê đảo giá, ta chẳng phải có thể đạt được 5000 vạn rồi?

Có chút hối hận Quách Thượng Thanh, ôm một cái nắm đấm: "Vương thúc, người liền đem tâm đặt ở trong bụng đi, hôm nay, Mục Phong hấn là chết chắc!"

Chương 121: Phán đoán sai lầm

Quách Thượng Thanh như thế có tự tin, càng đốt lên hân các tiểu đệ nhiệt tình, không ngừng quơ nắm đấm, hô hào "Quách lão đại tất thắng" khẩu hiệu.

Quách Thượng Thanh tự báo cũng nhanh sau khi đột phá thiên hậu kỳ, Mục Phong mấy cái tiểu đệ, cùng Thẩm Thanh Tuyết đều có chút lo lắng.

Mục Phong các tiểu đệ, đương nhiên biết bọn hân Phong ca trước kia rất lợi hại, thế nhưng là không biết Mục Phong cảnh giới bây giờ đến cái nào đẳng cấp. Lại nghe Quách Thượng Thanh nói lão đại bọn họ tu vi còn tại hậu thiên trung kỳ, đều vì Mục Phong lau một vết mồ hôi.

Mà Thẩm Thanh Tuyết cùng tiểu yêu, ngược lại là biết Mục Phong giữa trưa hôn mê, Lệnh Hồ tinh vũ nói hân lại đột phá đại cảnh giới.

Nhưng là, Thẩm Thanh Tuyết cùng tiểu yêu, đều là ngoài nghề, hiện tại nào biết được Mục Phong có thể hay không chiến thắng Quách Thượng Thanh.

Có chút lo lắng tiểu yêu, là người nóng tính, trực tiếp hỏi: "Phong ca, ngươi bây giờ, có thể đánh đến thắng Quách Thượng Thanh sao?"

Mục Phong cười nhạt một tiếng: "Ha ha, tiểu yêu, hỏi cái này chút vô dụng làm cái gì? Hôm nay, đánh thắng được, đánh không thắng, ca cũng phải đánh a! Đánh không thắng, chúng ta cũng đều phải chết tại Vương gia Tử Vong Cấm Khu."

Quách Thượng Thanh mười phần phách lối cười một tiếng: "Mục Phong, ngươi còn tính là cái người biết chuyện. Không sai, hôm nay, các ngươi tất cả tiến vào Tử Vong Cấm Khu người, đều phải chết!"

Mục Phong hướng Quách Thượng Thanh ngoắc ngoắc đầu ngón tay, nói: "Quách Thượng Thanh, ngươi tới đây cho ta! Ta cam đoan không đồng nhất quyền đá chết ngươi!"

"Ha ha, cái này Mục Phong, thật là cuồng vọng a, tu vi rõ ràng không có chúng ta Quách lão đại cao, còn dám khoác lác!"

"Mục Phong, ngươi sẽ không ngốc a? Còn một quyền liền muốn đánh chết chúng ta Quách lão đại, ngươi viên này tự tin tâm đến cùng là thế nào đường thành!"

"Quách lão đại, đánh hân, đánh cho hân cũng không dám lại phách lối!"

Quách Thượng Thanh tiểu đệ bắt đầu kêu la.

Quách Thượng Thanh khoát tay chặn lại, toàn trường yên tĩnh.

Về sau, Quách Thượng Thanh mới nhìn nhìn Thẩm Thanh Tuyết, đối Vương Quang Diệu

nói: "Vương thúc, nếu là ta đợi chút nữa vì ngươi tiêu diệt Mục Phong, ngươi có thể hay không đem cái này Thẩm Thanh Tuyết thưởng cho ta à? Cô gái nhỏ này thực sự quá đẹp, ta muốn mang trở về làm cái hộ pháp phu nhân!"

Vương Quang Diệu không do dự: "Mặc dù ta là nghĩ ngay cả Thẩm Thanh Tuyết cùng một chỗ diệt! Nhưng là ngươi tốt cái này miệng, ta có thể thỏa mãn ngươi! Trước kia, cái này Thẩm Thanh Tuyết vốn là nhi tử ta coi trọng cô nàng, bây giờ nhi tử ta cũng đã chết, ngươi phải thích, liền mang đi đi!"

Tại Mục Phong trước mặt địch nhân, nếu là xem thường Mục Phong, các loại trào phúng Mục Phong, Mục Phong cũng là có thể tạm thời nhịn một chút.

Nhưng là, nếu là có người nghĩ đối với mình nữ nhân bên cạnh nghĩ cách, cái này nhưng phạm vào Mục Phong tối kỵ.

Mục Phong cũng không còn cách nào dễ dàng tha thứ, quát lên một tiếng lớn: "Quách Thượng Thanh, ngươi còn không có đánh thắng ta, liền nghĩ thành quả chiến đấu rồi? Ngươi có thể mắng, nhưng là thế mà đối với chúng ta tiểu Tuyết bắt kính, hôm nay, ta nhất định đánh cho ngươi thi cốt không được đầy đủ! Tiểu bi rở, đối mặt trận bão đi!"

Mục Phong nói xong, lập tức hóa thành một đạo tàn ảnh, trực tiếp hướng Quách Thượng Thanh trán đánh ra một quyền.

"Nhanh! Quá nhanh!" Quách Thượng Thanh không khỏi nói một mình.

Bất quá, Quách Thượng Thanh thế nhưng là Hậu Thiên cảnh giới liền muốn sau khi đột phá thiên hậu kỳ cổ vũ giả, trong lòng mặc dù giật mình, cũng không cam lòng yếu thế.

"Mục Phong, ngươi mặc dù xác thực rất nhanh, nhưng là gặp được ta Quách Thượng Thanh, ngươi nhất định phải chết!"

Quách Thượng Thanh mắng xong, một bên phòng ngự hộ đầu, một bên chân phải tiến công, mang theo cường hãn cổ vũ chi lực, thẳng oanh Mục Phong hạ bộ.

Giờ phút này, hai đại cổ vũ giả giao thủ, hai cổ đất bằng mà lên cuồng phong, cào đến đám người da mặt có chút khó chịu, con mắt cũng chỉ có thể híp, quần áo còn tại trong cuồng phong bay phất phới.

Đầy trời bụi mù, từ hai người nắm đấm đụng nhau địa phương, phóng lên tận trời, sau đó cấp tốc hướng bốn phương tám hướng khuếch tán mà đi.

Mục Phong nắm đấm, giờ phút này quang mang ầm ầm, "Răng rắc" một tiếng liền đánh gãy Quách Thượng Thanh cổ tay.

Mục Phong trực tiếp một cái góc vuông thái thức đối xông chân, từ dưới đường chấn động đến Quách Thượng Thanh đùi phải run lên, xương cốt sai chỗ.

Ngao!

Một tiếng hét thảm vang lên.

Mục Phong nắm đấm, đánh gãy Quách Thượng Thanh cổ tay, lại một đường thẳng tiến, trực tiếp oanh trúng tại Quách Thượng Thanh trên ót.

Phốc!

Quách Thượng Thanh không khỏi phun ra một ngụm lão huyết đến, đầu não ngất đi, muốn bốc lên kim tinh, màng nhĩ tại oanh minh.

Trong lúc nhất thời, Quách Thượng Thanh thân thể, cũng trực tiếp hướng về sau bay ra ngoài.

"Làm sao có thể?"

Quách Thượng Thanh phun ra câu nói này thời điểm, đã bị đánh bay cách xa hơn một trượng địa phương, ngã ầm ầm ở trên mặt đất.

"A, tại sao có thể như vậy?" Vương Quang Diệu cả kinh mồ hôi lạnh lâm ly, nói.

Quách Thượng Thanh các tiểu đệ, cũng tuyệt không có nghĩ đến kết cục sẽ là dạng này, bọn hắn chưa từng thua trận Quách lão đại, làm sao còn không tiếp nổi Mục Phong một chiêu?

Ngay tại Vương Quang Diệu cùng Quách Thượng Thanh tiểu đệ chấn kinh đến không ngậm miệng được sùng thời điểm, đối diện Thẩm Thanh Tuyết mấy cái, thể nhưng là cao hứng liên tục nhảy dựng lên.

"Mục Phong, thật tuyệt!" Không phải mười phần hoạt bát Thẩm Thanh Tuyết, giờ phút này gặp Mục Phong như thế cường hãn, cũng là kim lòng không được duyên dáng gọi to.

Tiểu yêu, thể nhưng là nhảy nhót tung bồng, đã tính mười phần yêu nữ, giờ phút này gặp Mục Phong đắc thắng, trực tiếp chạy đi lên, dịu dàng nói: "Phong ca, ta muốn ôm ngươi một cái, ngươi đơn giản quá mạnh!"

Tiểu Cửu lúc trước cũng rất lo lắng Mục Phong, dù sao, hắn không mò ra Mục Phong tu vi hiện tại thực lực. Bây giờ nhìn thấy Mục Phong nhẹ nhàng treo lên đánh Quách Thượng Thanh, biết Phong ca tu vi nhất định cao hơn Quách Thượng Thanh, lập tức cao hứng xông về Mục Phong.

Tiểu Cửu một bên chạy một bên vui mừng mà nói: "Tiểu yêu, ngươi ôm ta Phong ca làm cái gì a? Muốn ăn ta Phong ca đậu hũ a? Chúng ta tiểu Tuyết tỷ nhìn xem đâu, ngươi vẫn là đi một bên chơi đi!"

Tiểu yêu tưởng tượng, cũng đứng, cũng không thể tại Thẩm Thanh Tuyết trước mặt cùng Mục Phong quá mức thân mật. Làm Thẩm Thanh Tuyết duy nhất khuê mật, tiểu yêu là đã sớm biết Thẩm Thanh Tuyết đã thích Mục Phong sự thật. Minh tại sao có thể cùng tiểu Tuyết tranh đấu!

Thế là, tiểu yêu thông minh chạy trở về Thẩm Thanh Tuyết bên người.

Năm cái khác tiểu đệ, cũng muốn phóng tới Mục Phong, cùng Mục Phong ôm làm một đoàn, chúc mừng một chút.

Mục Phong lại khoát khoát tay, nói: "Quách Thượng Thanh còn chưa có chết đâu, các ngươi cao hứng cái gì a? Đều cho ta trở về."

Mục Phong lên tiếng, tiểu Cửu cùng những tiểu đệ khác, lúc này mới không tình nguyện lui trở về.

Một trượng có hơn Quách Thượng Thanh, thể nhưng là cổ vũ giả, tự cứu năng lực rất mạnh, giờ phút này tự lành một phen, lần nữa cất lực bò lên.

Sắc mặt bụi đất Quách Thượng Thanh, cất lực hướng Mục Phong lần nữa đi tới, âm thanh lạnh lùng nói: "Mục Phong, ta thể nhưng là điều tra qua ngươi, biết ngươi là hậu thiên trung kỳ cổ vũ giả, thể nhưng là ngươi lại đánh bại ta, đây rốt cuộc là vì cái gì?"

Mục Phong cười lạnh: "Ngươi điều tra ta thời điểm, nhất định phía trước mấy ngày a?"

Quách Thượng Thanh gật đầu.

Mục Phong cười nói: "Đó chính là người sai lầm phán đoán thực lực của ta! Ca ca vào hôm nay giữa trưa, nhưng lại lấy được lớn đột phá a!"

"Vậy người bây giờ tu vi, đến cùng đột phá đến cảnh giới gì a?" Quách Thượng Thanh hỏi.

Mục Phong đương nhiên sẽ không trực tiếp nói cho Quách Thượng Thanh, mình đã đột phá hậu thiên hậu kỳ sự tình.

Mục Phong chỉ là mấy phần đắc chí cười nói: "Ha ha ha, ca ca cảnh giới của ta, cũng là như người loại này nhóm lửa công nhân đốt lò có thể biết? Đừng hỏi nhiều như vậy a, dù sao, hôm nay, người sẽ chết á!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cự Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 122: Sâm La Vạn Tượng quyết

Quách Thượng Thanh thế nhưng là cổ võ người trong nghề. Coi như Mục Phong không nói rõ tu vi của hắn, chính Quách Thượng Thanh cũng là có thể đại khái đoán được.

Quách Thượng Thanh nói: "Mục Phong, ta rõ ràng cảm giác được, trong cơ thể người chân khí yếu ớt, tu vi của người nhiều nhất đột phá hậu thiên hậu kỳ."

Mục Phong cười một tiếng: "Hậu thiên hậu kỳ thế nào? Đánh chết người đã thối tha xước có thừa!"

Ha ha ha!

Quách Thượng Thanh một trận cuồng tiếu.

Quách Thượng Thanh tiếu dung, thế nhưng là để tiêu đệ của hắn đều có chút không hiểu.

Sắc mặt khó xử, có hơi thất vọng Vương Quang Diệu, còn trực tiếp bật thốt lên: "Quách Thượng Thanh, ta vốn cho là người có chút bản sự, kết quả người rõ ràng không phải người ta đối thủ nha. Người bây giờ liền phải chết, người còn cười cái gì kình a?"

Người khác xem thường Quách Thượng Thanh thì cũng thôi đi, hiện tại thế mà Vương Quang Diệu đều đối với hắn châm chọc khiêu khích, Quách Thượng Thanh trong lòng đương nhiên rất phẫn nộ.

Nếu không phải ra ngoài Vương gia cùng Huyết Lang Bang là liên minh, Vương Quang Diệu lần này chế giễu, Quách Thượng Thanh nhất định sẽ tức giận đến đi đánh Vương Quang Diệu mặt mo.

Quách Thượng Thanh cố nén nộ khí, nói với Vương Quang Diệu: "Vương thúc, người nghe ta nói! Liền trước mắt mà nói, tu vi của ta xác thực so Mục Phong kém một chút. Nhưng là ta chỉ cần sử xuất mình đại sát chiêu, ta là có thể diệt Mục Phong."

Vương Quang Diệu đổi giận thành vui, nói: "Quách hộ pháp a, người nguyên lai còn có lưu đại sát chiêu a? Người đã có đại sát chiêu, làm sao không sử dụng đến a? Mau mau, xuất ra người đại sát chiêu, diệt cho ta Mục Phong!"

Quách Thượng Thanh gật đầu, sau đó xông Mục Phong nói ra: "Chiến đấu thắng lợi cuối cùng nhất, không phải cùng tu vi lực lượng thành có quan hệ trực tiếp, lấy yếu thắng mạnh ví dụ người nên nghe qua không ít đi! Hừ, ta Quách Thượng Thanh, nhưng có một cái đại sát chiêu. Cái này đại sát chiêu, thế nhưng là một vị người thần bí truyền cho ta, thần bí nhân này, thế nhưng là chúng ta Cơ lão đại bạn tri kỉ. Lúc trước, thần bí nhân kia gặp ta tư chất rất tốt, thiên phú lạ thường, liền truyền ta một cái đại sát chiêu, nói là ta có thể thăm dò kia đại sát chiêu một chiêu nửa thức, liền có thể tung hoành toàn bộ Trung Hải!"

Mục Phong vui lên: "Nói như vậy, người Cơ lão đại bạn tri kỉ truyền cho người đại sát chiêu, người còn căn bản không có học được mà! Học đều không có học được, người liền nhảy ra giả trang cái gì so? Ta khuyên người a, vẫn là trở về, hảo hảo tu luyện một chút người đại sát chiêu, lại tới tìm ta chịu chết đi!"

Quách Thượng Thanh thịnh nộ: "Mục Phong, người đơn giản quá cuồng vọng cùng vô tri! Ta cái này đại sát chiêu, tên là 'Sâm La Vạn Tượng quyết'! Mặc dù ta vẫn không có thể thăm dò đến Sâm La Vạn Tượng quyết chân lý, nhưng là ta tin tưởng vững chắc, diệt đi người đã dư xài!"

Sâm La Vạn Tượng quyết?

Bề ngoài như có chút bức cách a!

Lúc này, Quách Thượng Thanh thân thể hơi cúi, vận động thể nội kỳ kinh bát mạch bên trong cổ võ chỉ lực, lập tức tại chính hần trên thân, bộc phát ra một cỗ không thể coi thường màu đen sát khí tới.

Tiểu yêu cả kinh nói: "Phong ca, cái này Quách Thượng Thanh, trên thân sẽ còn bốc lên khói đen, ma quỷ, người cũng phải cẩn thận một điểm!"

Cái này màu đen sát khí, thế nhưng là cổ võ giả tu luyện chân khí thời điểm, vứt bỏ roi trọc hắc chi khí.

Mà rất nhiều tà phái, lại đi ngược lại con đường cũ, tu luyện chân khí thời điểm, từ bỏ tinh thuần chân khí, chuyên môn tu luyện loại kia độc không chịu nổi hắc sát chi khí.

Loại này hắc sát chi khí tu luyện nhiều, nhẹ thì tẩu hỏa nhập ma, nặng thì ma diệt nhân tính, trở thành vạn kiếp bất phục sát nhân ma quỷ.

Hô hô hô!

Rầm rầm rầm! !

Quách Thượng Thanh trên thân thể hắc sát chi khí, mãnh liệt đến càng thêm nồng đậm.

Quách Thượng Thanh lần nữa đứng thẳng người thời điểm, không chỉ có trên hai tay hắc sát chi khí cuộn cuộn, liền ngay cả con mắt, máu mũi bên trong đều bốc lên bùng bùng hắc khí.

Quách Thượng Thanh dữ tợn cười một tiếng, bộ mặt cấp tốc vận vạo, nói: "Ha ha ha, Mục Phong, bây giờ sợ a? Sợ cũng không có đường lui! Hôm nay, ngoại trừ ta nhìn trúng Thẩm Thanh Tuyết có thể sống, các người những người khác, đều đi tìm Diêm Vương báo đến đi!"

Quách Thượng Thanh trong lúc nói chuyện, trong mồm cũng toát ra bùng bùng hắc khí.

Mục Phong cùng các tiểu đệ, giờ phút này thật vì Mục Phong lau một vệt mồ hôi.

Thẩm Thanh Tuyết cảm giác Mục Phong muốn thua, vành mắt hồng hồng, liền muốn chảy ra nước mắt tới.

Đối diện Vương Quang Diệu cùng Huyết Lang Bang bang chúng, gặp Quách Thượng Thanh giờ phút này cường đại như thế, đều là hưng phấn dị thường, lần nữa hô lên "Quách lão đại tất thắng" khẩu hiệu tới.

Mà Mục Phong, cuồng tiếu một tiếng: "Ha ha ha, Quách Thượng Thanh, người cái này Sâm La Vạn Tượng quyết, thế nhưng là công pháp tà môn a! Người khác sợ người, thế nhưng là người Sâm La Vạn Tượng quyết trong mắt ta, ngay cả cái rắm cũng không bằng! Tiểu bi rõ, ca cũng không khi dễ người, ca trước hết để cho người mười chiêu!"

"Ca để người mười chiêu!" Mấy chữ này, như sấm bên tai, thật lâu quanh quẩn tại mọi người màng nhĩ bên trong, cả kinh những người khác coi là Mục Phong đúng là điên.

Tại trong mắt mọi người, Mục Phong còn không có khả năng chiến thắng Quách Thượng Thanh, nhưng là cuồng vọng Mục Phong, thế mà trang cái này đại nhất cái bức, thế mà còn

muốn trước hết để cho Quách Thượng Thanh mười chiêu.

Đương nhiên, Mục Phong nói ra câu nói này, cũng không phải vì trang cái bức.

Mục Phong là có lo nghĩ của mình.

Một tháng trước, Mục Phong thực lực tu vi, đột nhiên thần bí biến mất, người khác không biết chuyện gì xảy ra, nhưng là Mục Phong là biết một chút.

Tu vi của hần thần bí biến mất, nhất định cùng hần trên người huyết thần chiếc nhẫn có quan hệ, cũng cùng hần cái trán nội ẩn cát giấu cái thứ ba sẽ không mở ra ngăm mắt —— "Phục chế chi nhãn" có quan hệ.

Nói thật, đối với Quách Thượng Thanh Sâm La Vạn Tượng quyết, Mục Phong vẫn có chút nhỏ e ngại, đành phải trước hết để cho Quách Thượng Thanh, xem trước một chút Sâm La Vạn Tượng quyết uy lực cùng chiêu thức lại nói.

Mười chiêu, đầy đủ để Mục Phong thăm dò Sâm La Vạn Tượng quyết uy lực cùng chiêu thức.

Chỗ vị, biết người biết ta, trăm trận trăm thắng.

Giờ phút này, Quách Thượng Thanh quát lên một tiếng lớn: "Ha ha, Mục Phong, người đã muốn chết, ta có thể thành toàn người! Bất quá, ta không dùng đến mười chiêu, ta chỉ cần một chiêu liền có thể đánh chết người!"

Trần đầy tự tin Quách Thượng Thanh, thân pháp cực nhanh, tốc độ như điện quang hỏa thạch hướng Mục Phong ném ra một đạo hắc sát quyền kinh.

Mục Phong cũng không dám tự mình ném thủ hắc sát chỉ khí hương vị, liền tranh thủ thời gian trốn tránh.

Dù sao, Mục Phong chân khí trong cơ thể, cũng nhanh không có.

Nếu là Mục Phong hiện tại thể nội còn có chân khí, làm sao tránh né, trực tiếp liền muốn nhắm nháp hạ hắc sát chỉ khí mùi vị.

Thiên hạ võ công, không công không phá được, duy nhanh không công.

Mục Phong tốc độ, thể nhưng là Quách Thượng Thanh gấp mười còn nhiều hơn. Cho nên,

Mục Phong muốn nhiều mở Quách Thượng Thanh chiêu thức, cũng là như là tay trái nắm chặt tay phải đơn giản như vậy.

Ngay tại lúc đó, Mục Phong trên trán, ần ần thoáng hiện một chút đỏ sạm quang mang.

Mắt sắc Thảm Thanh Tuyết, phát hiện Mục Phong cái trán có gì đó quái lạ, coi là Mục Phong là bị hắc sát chỉ khí bị thương, hỏi: "Phong ca, trên trán ngươi làm sao như vậy kỳ quái?"

Ngươi có chuyện gì hay không a?"

Mục Phong có phục chế chỉ nhân bí mật này, tiểu Cửu loại này cấp bậc sát thủ, đương nhiên không biết.

Biết Mục Phong có phục chế chỉ nhân bí mật, cũng chỉ có Lệnh Hồ tinh vũ, nữ vương, Từ thần, bảy đêm mấy cái cùng Mục Phong quan hệ rất tốt chiến tướng biết.

Tiểu Cửu giờ phút này cũng là kinh hãi, nói: "Phong ca, ngươi còn chịu đựng được không?"

Ngươi nếu là nhịn không được, chúng ta cùng nhau lên, cùng bọn hắn nói cái gì quy củ!"

Mục Phong lại cười nói: "Các ngươi lo lắng cái gì a! Ca tốt đây. Chờ hắn mười chiêu đánh xong, liền nên ta tới biểu diễn!"

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 123: Học trộm ta

Quách Thượng Thanh gặp một chiêu đánh hụt, lập tức liên tiếp xuất kích, một hơi đánh ra tám chiêu.

Thế nhưng là, Quách Thượng Thanh hay là thất bại, cũng không có đã thương lấy Mục Phong mấy may.

Chỉ còn một chiêu cuối cùng!

Quách Thượng Thanh lúc này mới có chút sợ lên.

Cái này Mục Phong thực sự quá mạnh, nếu là một chiêu cuối cùng oanh bất tử hắn, ta liền mất mặt ném đến nhà bà ngoại đi! Quách Thượng Thanh nghĩ như vậy, liền làm ra được ăn cả ngã về không quyết định: Nhất định phải tại một chiêu cuối cùng, diệt Mục Phong.

Quách Thượng Thanh làm ra được ăn cả ngã về không quyết định, lập tức bộc phát xong toàn thân cổ võ chi lực, từng mảnh hắc sát chỉ khí cuộn cuộn mà ra.

Tung hoành cuồng đằng hắc sát chỉ khí, trong lúc nhất thời động tám cái phương hướng bao vây Mục Phong, để Mục Phong lần này, muốn tránh cũng không được.

Trong lúc nhất thời, Mục Phong cảm giác mình chung quanh, đều là rừng rậm hắc khí, hắc khí như thiên la địa võng, để hắn cảm giác hô hấp có chút khó khăn.

Mục Phong biết, cái này Quách Thượng Thanh Sâm La Vạn Tượng quyết, mới nhập môn, uy lực còn không phải thập phần cường đại. Nếu là Quách

Thượng Thanh ngộ ra được một chút Sâm La Vạn Tượng quyết áo nghĩa, như vậy, cái này Sâm La Vạn Tượng quyết, thật đúng là tà ác đại sát chiêu, một chiêu xuống dưới, giãy mất hàng trăm hàng ngàn đám người, cũng là khả năng.

Hắc khí quá mức nồng đậm, chặn tầm mắt của mọi người, mọi người đã không thấy được Mục Phong.

"Phong ca!" Mục Phong bằng hữu cùng tiểu đệ, đều cùng một chỗ hô lên.

Mục Phong cười nói: "Các ngươi đừng nóng vội, ca hảo hảo đây này!"

Về sau, Mục Phong xông Quách Thượng Thanh hết lớn một tiếng: "Quách Thượng Thanh, ngươi biểu diễn xong, lần này tới phiên ta! Lời nói thật nói với ngươi đi, ngươi cái này Sâm La Vạn Tượng quyết, chính là học trộm bản nhân công pháp! Mà ngươi, học trộm bản nhân công pháp, lại không sờ đến một điểm môn đạo. Hiện tại, các ngươi mở mắt, nhìn xem ta cái này Sâm La Vạn Tượng quyết chủ nhân, là thế nào sử dụng Sâm La Vạn Tượng quyết a!"

Sâm La Vạn Tượng quyết ——!

Mục Phong một tiếng hô to.

Trong một chớp mắt, vây quanh Mục Phong hắc sát chi khí, tất cả đều bị Mục Phong hút tới trên thân thể.

Hắc khí bị Mục Phong hút đi, tầm mắt của mọi người cũng liền sáng suốt.

Mọi người tập trung nhìn vào, hiện tại Mục Phong, cũng là toàn thân hắc khí bùng bùng, hình như ma quỷ.

Mục Phong, thể nội nhưng không có hắc sát chi khí, trước kia hắn tu luyện là chân khí.

Thế nhưng là thông qua phục chế chi nhãn, Mục Phong đã phục chế Quách Thượng Thanh trong đầu tất cả Sâm La Vạn Tượng quyết khẩu quyết cùng chiêu thức.

Mục Phong tại ngăn ngừa một phút thời gian về sau, tìm được làm sao tạm thời hấp thu hắc sát chi khí, biến hoá để cho bản thân sử dụng biện pháp: Trước dùng chân khí bảo vệ tâm mạch, không để cho mình đen nhánh sát khí ăn mòn, sau đó mặc niệm Sâm La Vạn Tượng quyết khẩu quyết, liền có thể ngưng tụ lại phóng ra những này hắc sát chi khí.

"Ngươi cũng sẽ Sâm La Vạn Tượng quyết, làm sao có thể?" Quách Thượng Thanh không khỏi đặt câu hỏi.

Mục Phong phun ra một ngụm cuồng đằng hắc sát chi khí, cười nói: "Ha ha, Quách Thượng Thanh a Quách Thượng Thanh, cái kia truyền cho ngươi Sâm La Vạn Tượng quyết người thần bí, nhất định là học trộm ta không truyền bí pháp! Ngươi coi như ta đồ tôn, còn không mau gọi sư tổ?"

Mục Phong nói xong, ba đạo tựa như cuồng long hắc sát chi khí, từ Mục Phong trên thân thể bộc phát ra, phân ba đường hướng Quách Thượng Thanh đánh tới.

Ngao!

Ba đầu hắc long oanh trúng Quách Thượng Thanh, Quách Thượng Thanh kêu thảm một tiếng, ngã xuống đất mà chết, tử tướng cực kỳ khó coi.

Mà lại, chết đi Quách Thượng Thanh, còn không có tìm hiểu được Mục Phong vì sao lại Sâm La Vạn Tượng quyết, là chết không nhắm mắt.

Quách Thượng Thanh chết đi, Mục Phong bằng hữu cùng tiểu đệ, tranh thủ thời gian vọt lên, cùng Mục Phong ứng làm một đoàn.

Tiểu Cửu còn nửa tin nửa ngờ mà hỏi: "Phong ca, cái này Sâm La Vạn Tượng quyết thật là của ngươi bí pháp?"

Đối diện còn có người đâu, trang B liền muốn chứa vào ngón ngón.

Thế là, Mục Phong gật đầu: "Đương nhiên, cái này Sâm La Vạn Tượng quyết thế nhưng là bản nhân bản gốc công pháp!"

Mọi người cao hứng thời khắc, Vương quân gia gặp đại thế đã mất, đối Vương Quang Diệu nháy mắt, ra hiệu Vương Quang Diệu chạy mau.

Nào biết, Huyết Lang Bang hơn hai mươi cái tiểu đệ, gặp lão đại chiến tử, biết rõ không phải là đối thủ của Mục Phong, dẫn đầu chuẩn đi.

Mục Phong nắm cái tiểu đệ, cũng nghỉ ngơi một hồi, bổ sung nguồn nước cùng đồ ăn, hiện tại thế nhưng là tình lực dồi dào.

Bọn hắn gặp Huyết Lang Bang đệ tử chạy ra, lập tức móc ra hắc đao, tiến lên chính là một trận miểu sát.

Chẳng qua là sáu cái tiểu đệ, nhưng là không đến một phút, Huyết Lang Bang đệ tử cũng không ai sống sót.

Giờ phút này, chỉ còn lại một chút trọng thương chiến sĩ, còn có Vương Quang Diệu, Vương quân gia cùng hai cái hầu gái.

Tiểu Cửu hết sức cao hứng, là muốn ngay cả Vương Quang Diệu cùng một chỗ trối lại.

Lúc này, Vương Quang Diệu mới một tiếng cuồng tiếu một tiếng: "Ha ha ha, Mục Phong a Mục Phong, coi như lão tử hôm nay đưa tại trong tay của ngươi, mấy người các ngươi, cũng tất cả đều sẽ cùng ta chôn cùng! Coi là, lão tử còn có hậu chiêu đâu!"

Mục Phong đi vào Vương Quang Diệu phía trước, đối hai cái hầu gái nói: "Ca ca không thích giết nữ tử, hai người các ngươi đi nhanh đi!"

Kia hai cái đáng người ma quỷ hầu gái, cảm ơn Mục Phong, mau trốn chạy.

Cũng chính là giờ phút này, Vương Quang Diệu vỗ vầng óng ánh ghé bành, một viên đạn tín hiệu liền hướng bầu trời bên trong nhẹ nhàng đi lên, sau đó tại thiên không bên trong xuất hiện một đóa màu xanh tím khói lửa.

Nguyên lai, Vương Quang Diệu người thái sư này trong ghế, còn cất giấu đạn tín hiệu đâu.

Vương Quang Diệu phát xong đạn tín hiệu, mới tiếp lấy cười như điên nói: "Ha ha ha, mạng của lão tử khiến đã hạ đạt, các ngươi lập tức liền biết lão tử còn chuẩn bị cho các ngươi lấy cái gì tốt quả ăn."

Mục Phong cởi một con giày da, giật một cái Vương Quang Diệu mặt mo, cười nói: "Vương lão chó, ta còn không có tiền huấn luyện của ngươi trận, liền biết ngươi tại sân huấn luyện chỗ bí mật, mai phục mười lăm cái tay bắn tía."

"Ngao! Làm sao ngươi biết? Ta cuối cùng đại chiêu, ngươi cũng biết? Ngươi đến cùng là người hay quỷ?" Vương Quang Diệu một bên kêu lên đau đớn, vừa nói.

Mục Phong cười cười: "Ta không chỉ có biết, còn phái ra bốn cái tiểu đệ đi giải quyết bọn hắc! Ngươi tay bắn tía, hiện tại hắc là không ai sống sót!"

Mục Phong nói xong, cầm giày da, lần nữa quật Vương Quang Diệu đến mấy lần.

Lúc trước, mọi người vẫn không rõ Mục Phong tại kia phái đi bốn cái tiểu đệ bên tai nói thầm một chút cái gì đâu.

Nguyên lai, Mục Phong là phái bọn hắc tiến đến diệt đi 15 cái tay bắn tía.

Không đến một phút, bốn cái toàn thân quần áo là máu tiểu đệ, đi tới Mục Phong bọn hắc nơi này.

Một tiểu đệ nói cho Mục Phong, bốn người bọn họ, không chỉ có tất cả đều xử lý 15 cái tay bắn tía, còn diệt truy tung bọn hắc hơn 20 cái chiến sĩ.

"Làm tốt!" Mục Phong khích lệ nói.

Một tiểu đệ vội vàng nói: "Đều là Phong ca chỉ điểm thật tốt. Chúng ta tiến đến tiêu diệt bọn hắc, bọn hắc còn không có kịp phản ứng là thế nào một chuyện đâu. Cho nên, chúng ta căn bản không có ra bao nhiêu khí lực."

Mục Phong đánh một trận, gặp Vương Quang Diệu mặt mo sưng giống đầu heo, mới mặc vào giày da, đối tiểu yêu nói: "Tiểu yêu, ngươi bị bắt đi, không phải có oán khí sao? Đến, đánh một chút Vương Quang Diệu mặt mo, qua đem nghiệm!"

Tiểu yêu cũng không khách nhân, tới liền đánh.

Vừa đánh vừa nói: "Vương Quang Diệu, ngươi lại dám phái người đi bắt đi ta? Hiện tại, còn dám lại có ý đồ với chúng ta không? Về sau a, tốt nhất thành thật một chút, đừng có lại cùng Huyết Lang Bang người cầu kết cùng một chỗ, nếu không, chính ngươi mạng già cũng sẽ khó giữ được."

Tiểu yêu đánh một trận, tiểu Cửu trực tiếp lấy ra đao: "Phong ca, muốn hay không kết quả Vương lão chó?"

"Còn không phải làm thịt hắc thời điểm!" Mục Phong khoát khoát tay, nói.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 124: Chuẩn bị bán cổ phần

Mục Phong dời qua thối phòng chỗ ngồi, ngồi xuống, thần sắc hài lòng.

Mục Phong nhìn chăm chăm Vương Quang Diệu đầu đồng dạng mặt, cười nói: "Vương Quang Diệu, biết ca hôm nay tại sao tới tìm ngươi sao? Không phải ta nhất định phải tại con của ngươi còn không có quá mức bảy ngày, liền đến tìm ngươi phiền phức. Chỉ là bởi vì

ngươi không nhớ lâu, thế mà mời người đi bắt đi chúng ta tiểu yêu.

May mắn, chúng ta tiểu yêu bây giờ còn chưa nhận chút nào tổn thương, nếu không, hôm nay, chính là các ngươi Vương gia tận thế.

Tốt, ta vốn muốn đem ngươi trực tiếp bắt đi, sau đó dẫn xuất sau lưng của ngươi thể lực. Bất quá, nhìn ra được, sau lưng của ngươi thể lực, hôm nay tất cả đều bị chúng ta tiêu diệt tại Tử Vong Cấm Khu!"

Tiểu Cửu hỏi: "Phong ca, ý tứ nói, hôm nay ta không cần lại bắt đi Vương Quang Diệu sao?"

Mục Phong gật đầu: "Phải! Ca ca nhưng không có ở chỗ đâu. Nhà ta Đại Hoàng ban đêm còn cùng ta chen tại một cái phòng bên trong đâu. Năm hắc đầu này lão câu, ta sợ không có địa phương quan a! Vương Quang Diệu, lần này, coi như tiện nghi ngươi! Bất quá, ngươi nhớ kỹ cho ta, ngươi tốt nhất cho ta cái đuôi làm người, còn dám tới tìm ta bằng hữu phiền phức, lần tiếp theo, chính là các ngươi Vương gia tận thế!"

Mục Phong nói xong, ra hiệu tiểu Cửu đem Vương Quang Diệu cột vào trên một thân cây.

Về sau, Mục Phong một nhóm, rời đi sân huấn luyện, rời đi Vương gia, trực tiếp về cấm tú biển trang.

Dù sao, Thẩm Thanh Tuyết còn vội vàng đâu.

Mục Phong cũng gấp muốn trở về nhìn một chút cái khác tiểu đệ.

Mười mấy phút về sau, Vương Đại quân gia gặp Mục Phong một nhóm đi xa, mới mau đem trên cây Vương Quang Diệu để xuống.

Về sau, Vương Đại quân gia đem thoi thóp Vương Quang Diệu, đỡ trở về Vương gia biệt thự.

Một gian xa hoa trong phòng ngủ, Vương Quang Diệu bị đau cho Cơ lão đại gọi một cú điện thoại: "Cơ lão đại, không xong, lần này, chúng ta lại thất bại!"

Đầu điện thoại kia Cơ lão đại, nghe xong, có vẻ như đập lăm một cái bàn.

Cơ lão đại quát: "Vương Quang Diệu, ngươi chậm một chút nói, chúng ta lại thất bại? Ta Tà hộ pháp hiện tại thế nào? Chẳng lẽ hắc cũng xảy ra chuyện rồi? Quách hộ pháp thế nhưng là chúng ta Huyết Lang Bang trụ cột vững vàng một trong a, hắc nhưng là hậu thiên trung kỳ cổ võ giả, là lão tử vô giới chi bảo!"

Vương Quang Diệu hừ nhọc nói ra: "Cơ lão đại, ta Vương gia mời về quân đoàn, cũng tất cả đều bị diệt! Quách hộ pháp cùng đệ tử của hắc, cũng tất cả đều bị Mục Phong diệt đi. Ai ai ai, kia Mục Phong, đơn giản chính là ma quỷ a! Xem ra, nhi tử ta đại thù, là không có cách nào báo!"

"Mẹ nó!" Cơ lão đại một trận, chỉ kém đưa di động cũng cho ngã!

Sau một lát, Cơ lão đại nói tiếp: "Vương Quang Diệu, ngươi liền muốn bỏ qua như vậy? Các ngươi Vương gia là có tiền, ngươi cứ như vậy sợ rồi?"

Vương Quang Diệu có chút không còn cách nào khác: "Cơ lão đại a, ta cùng Mục Phong không đội trời chung, nhưng là ta có tiền lại có thể đem hắc như thế nào đây? Hắc hôm nay đã nói, ta còn dám lăm lăm, lần sau chính là ta Vương gia tận thế."

Cơ lão đại dữ tợn cười một tiếng: "Ha ha ha, Vương Quang Diệu, ta nhìn ngươi là bị sợ choáng váng a? Ngươi mời về quân đoàn vô dụng, ngươi cũng không biết lại mời nước ngoài dong binh đoàn? Có tiền có thể ma xui quỷ khiến, ngươi lo gì diệt không xong Mục Phong?"

Vương Quang Diệu cảm thấy có lý: "Ừm, mời nước ngoài dong binh đoàn? Cái này ngược lại là ý kiến hay a. Tạ ơn Cơ lão đại nhắc nhở, đợi chút nữa, ta liền để Vương quân gia phái người đi mời quốc tế nhất lưu dong binh đoàn đến Trung Hải! Bất quá, mời quốc tế dong binh đoàn, tốn kém hơn trăm triệu a, ta hiện tại cũng không có nhiều tiền như vậy a."

"Không có tiền? Không có tiền cái chùi! Các ngươi Vương gia không phải có Thiên Tinh chế được tập đoàn sao? Ngươi bán đi một chút cổ phần, không thì có tiền sao?" Cơ lão đại nhắc nhở lần nữa.

Bán đi Thiên Tinh chế được tập đoàn cổ phần, đây chính là Vương gia tối kỵ.

Thiên Tinh chế được tập đoàn một mực là Vương gia nghề chính, là Vương gia thương nghiệp huyết mạch, một khi cổ phần bị bán đi, về sau Vương gia chế được tập đoàn chừng không đại quyền, liền không dễ khống chế.

Bất quá, nhi tử đều đã chết, Vương Quang Diệu giữ lại nhiều như vậy tài sản, lại có có ý tứ gì?

Vương Quang Diệu vỗ, quyết tâm liều mạng, nói: "Tốt! Tạ ơn Cơ lão đại nhắc nhở! Vì nhi tử ta đại thù, ta tình nguyện bại gia, cũng muốn bán đi một nửa cổ phần! Ha ha ha, Mục Phong a Mục Phong, lão tử bán đi cổ phần, quốc tế dong binh đoàn liền muốn trở về, các ngươi tất cả đều sẽ chết!"

Mà Cơ lão đại, cả giận nói: "Vương Quang Diệu, lão tử Tà hộ pháp giúp ngươi nhĩ tử báo thù, đã chết, ngươi không bồi thường ta ít tiền? Lão tử cũng là muốn tiền. Lão tử bây giờ có thể đánh chỉ có Hữu hộ pháp cùng ta. Nhưng là liệu định còn không thể thắng dễ dàng Mục Phong, cho nên, lão tử cũng là cần lại mời cổ võ giới cao thủ trở về. Ngươi càng hèn là cho lão tử một khoản tiền, ngươi hiểu không?"

Cơ lão đại mở miệng đòi tiền, cũng là tại Vương Quang Diệu trong dự liệu.

Dù sao, Huyết Lang Bang mạch máu kinh tế một trong ba hộp sơn trang đều bị san bằng, hiện tại xác thực thiếu tiền.

Muốn mời cổ võ giả, vậy nhưng so mời quốc tế dong binh đoàn còn muốn quý.

Vương Quang Diệu trầm tư một phen, nói: "Cơ lão đại, ngươi ta là người một nhà, sự tình hôm nay, ta trước cho ngươi 5000 vạn! Chờ ta bán cổ phần, cho ngươi thêm 5 ức, ngươi xem coi thế nào? Chỉ cần ngươi thật có thể mời về có thể diệt Mục Phong cổ võ giả, 5 ức không coi là nhiều!"

Cơ lão đại lúc này mới hơi hòa hoãn mấy phần nộ khí: "Lão tử cũng không gạt ngươi, ta muốn mời cổ võ giả, đương nhiên muốn đi Yên Kinh mời cổ võ giới cao thủ, cái này Trung Hải nơi nào còn có ra dáng cổ võ giả?"

Vừa vặn, lão tử cùng Hoa Hạ ngũ đại cổ võ thế gia xếp hạng thứ tư Cơ gia có chút bằng thân quan hệ, lão tử nói không chừng thật đúng là có thể mời đến cổ võ thế gia cao thủ.

Bất quá, đây chính là Yên kinh cổ võ thế gia a, bọn hắn phải ra cổ võ giả, chào giá rất cao! 5 ức, chỉ sợ không đủ, ngươi ít nhất phải ra 10 ức!"

10 ức?

Vương Quang Diệu lập tức mòng bức.

Mục Phong lúc trước cũng đã nói đầu của hắn giá trị 10 ức. Không nghĩ tới, cái này thiên văn số tự, cũng làm cho chính Vương Quang Diệu gặp.

10 ức, cũng không phải số lượng nhỏ, ai không đau lòng.

Bất quá, mặc kệ Cơ lão đại có phải hay không thừa cơ ăn cướp, nhưng là Vương Quang Diệu cũng nhận.

Yên kinh cổ võ thế gia, nghe xong liền rất lợi hại đáng về. Nếu là Cơ lão đại thật có thể từ

Yên Kinh mời về cường hãn cổ võ giả, hãn tiền này cũng tiêu đến không oan uổng.

Thế là, Vương Quang Diệu nói: "Ta hiện tại cũng không có tiền. Chờ ta bán cổ phần, ngươi cũng thật có liên lạc Hoa Hạ ngũ đại cổ võ thế gia người, ta liền cho ngươi thu tiền, 10 ức, tuyệt không mập mờ."

Cơ lão đại cảm thấy tiền thưởng vấn đề xem như giải quyết, liền thở dài một hơi, nói: "Ngươi hận Mục Phong, lão tử so ngươi càng hận hơn hắn. Chỉ cần Mục Phong tại Trung Hải một ngày, chúng ta Huyết Lang Bang liền có triệt để bị một tổ quả nhiên tai họa. Lão tử so ngươi dụng tâm hơn. 10 ức cũng không phải lão tử muốn lừa gạt ngươi, lão tử không có tiền nữa bước khó đi! Ngươi liền đợi đến lão tử tin tức tốt đi!"

Mục Phong một nhóm, trở lại cảm tử biến trang, lại gặp được mặt khác 15 cái tiểu đệ. Những này tiểu đệ, đều không yếu, từng cái đều là sát thủ hợp cách.

Thẩm Thanh Tuyết còn phân phó mọi người, biệt thự một tầng gian phòng, tùy bọn hắn tuyển, về sau bọn hắn liền ở tại cùng Mục Phong cùng tầng nhà lầu bên trong.

Nhưng là tiểu yêu lần nữa cho mọi người cường điệu: Bất luận kẻ nào không được tùy tiện bên trên tầng 2.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Thị Vệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 125: Liễu Như Yên có việc

Ban đêm, nữ vương Bách Lý Sương cho Mục Phong gọi điện thoại tới, nói là nàng đạt được một tin tức tốt: Vương gia ở nước ngoài ngay tại đầu giá Thiên Tinh chế được tập đoàn cổ phần.

Vương Quang Diệu cũng không muốn đem mình Thiên Tinh chế được tập đoàn cổ phần bán cho Trung Hải đại cổ đông. Vừa đến, Trung Hải đại cổ đông không có nhiều tiền, trả giá không được tiền. Thứ hai, nếu là đem cổ phần bán cho người nước ngoài, người nước ngoài tại Trung Hải rất khó dùng chân, không đến mức uy hiếp được Vương gia nhìn trời tinh chế được tập đoàn chừng không đại quyền.

Bách Lý Sương vốn cho rằng muốn cho Vương gia thực hiện một điểm kinh tế áp lực, mới có thể để cho Vương Quang Diệu làm ra bán cổ phần quyết định. Không muốn, Mục Phong một nhóm đi Vương gia hang ổ một trận chiến, lại ngoài ý muốn làm cho Vương Quang Diệu chủ động muốn đầu giá nhà mình cổ phần.

Đây quả thực là chuyện tốt một cục.

Thế là, Mục Phong gọi nữ vương Bách Lý Sương, phải tất yếu mua được Vương gia cổ phần.

Mà lại, nhất định phải đem giá cả ép tới thấp nhất, không thể để cho Vương gia đầu giá đi lên.

Nữ vương nói cho Mục Phong, chuyện này đối với nàng tới nói, quả thực là việc rất nhỏ.

Vương gia cổ phần, coi như đến nước ngoài, cũng nhất định không ai dám đi mua. Thời gian kéo dài một chút, Vương gia đành phải giảm giá bán đi cổ phần.

Rất nhanh, lại qua hai ngày.

Thẩm Thanh Tuyết cũng đã tiễn hân lão cha di thể tiến đến hỏa táng tràng hỏa táng. Hủ tro cốt cũng an trí tại Thẩm gia từ đường bên trong.

Mục Phong các bằng hữu, phần lớn đều trở về.

Chỉ có Liễu Như Yên, còn đồ thừa không đi.

Trưa hôm nay.

Liễu Như Yên chạy tới Mục Phong gian phòng, sắc mặt quý dị.

Mục Phong ngay tại trước máy vi tính chơi đùa đầu, Đại Hoàng cũng ở một bên ngồi xỏm muốn nhìn phim Sếch. Tiểu Cửu thì tại trong phòng, chừng chặc đang hoàng nhìn xem một bản « sát thủ bản thân tu dưỡng ».

Tiểu Cửu gặp Liễu Như Yên đến đây, rất biết điều, nói: "Các người hảo hảo chuyện vẫn đi, ta mang Đại Hoàng ra ngoài chạy một vòng."

Tiểu Cửu nói xong, còn xỏm Mục Phong sử một cái tặc tặc ánh mắt, ám chỉ Mục Phong: Phong ca cố lên a, cho người một cái thể giới hai người, người cần phải trân quý cơ hội nha!

Tiểu Cửu mang theo Đại Hoàng rời đi, Mục Phong mới tiếp tục ba ba ba gõ máy tính, cười nói: "Ha ha ha, một đám học sinh tiểu học, dám cùng ta đoạt đầu người? Các người quá non, ca ca ta một phen tiền không mạo xưng tài khoản, như thường miếu sát các người tiểu thổ hào tài khoản! Ha ha ha, 100 người đầu, ca ca chính là ngưu như vậy!"

Liễu Như Yên còn không biết Mục Phong là Hacker cao thủ sự tình, giờ phút này có chút không hiểu: "Phong ca, người cái không có nạp tiền tài khoản, thật có thể treo lên đánh người khác thổ hào tài khoản? Người sẽ không mở treo a?"

Liễu Như Yên xem xét máy vi tính thể giới gọi hàng cửa sổ, phía trên tất cả đều là chữ mắng "Phong ca" ngôn ngữ, như là "Thao, thật sự là nói chó, lão tử hôm nay làm sao bị một cái rác nhân vật ngược rồi? Ngựa tặc, nạp tiền có trúng dùng a!" Loại hình ngôn ngữ, scroll đồng dạng hướng lên bóc lên tuôn.

Mục Phong đoạt 100 người đầu, mới cười nói: "Liễu Như Yên, người cũng vài ngày không có đi bệnh viện, người không phải là muốn ý lại chúng ta nơi này không đi a?"

"Hi hi, người ta lập tức liền muốn đi! Tới trước đánh với người cái bắt chuyện mà! Còn có, ta có chuyện yêu cầu người!" Liễu Như Yên ngôn ngữ mềm mại nói.

Mục Phong tựa hồ nhớ ra cái gì đó, mặt mũi tràn đầy cười xấu xa: "Ha ha, pháo nương Tiểu Yên, ta nhớ ra rồi! Tại bệnh viện thời điểm, chúng ta là có ước định. Người nói nếu là ta cùng người đi tham gia từ thiện tiệc rượu, người liền cùng ta hẹn pháo! Ha ha ha, Liễu Như Yên a, người chừng nào thì thực hiện lời hứa a?"

Liễu Như Yên nghe xong, mặt mũi tràn đầy đỏ bừng, tranh thủ thời gian bưng kín vạt áo, sợ Mục Phong làm ầu.

Về sau, Liễu Như Yên mới mấy phần xỏm giong xương ăn hồn nói ra: "William a pháo a!"

Người nhìn lão nương là cái loại người này sao? Lúc ấy, ta nói với người lấy chơi. Ngay từ đầu, ta tại Wechat hàn huyền với người trời, cũng là nghĩ tại mạng ảo bên trên tìm kiếm điểm kích thích, người cũng đừng coi là thật a!"

Mục Phong gật gật đầu, cười nói: "Ha ha, ta hiểu được. Ý tứ ta là bị người đùa nghịch? Người thể mà ngay cả ta thuần khiết như thể đang hoàng đại suất

ca cũng dám đùa nghịch, người biết này lại có hậu quả gì không sao?"

Liễu Như Yên tranh thủ thời gian lui ra phía sau hai bước, nói: "Mục Phong, trước mấy ngày người đột nhiên hôn mê, lão nương đã vì người làm hô hấp nhân tạo, người đã cướp đi lão nương nụ hôn đầu tiên, lão nương đã rất bị thua thiệt. Làm cho người hô hấp nhân tạo, hẳn là có thể đánh đến qua một lần hện pháo a? Được rồi, vấn đề này cứ như vậy thanh toán xong!"

Liễu Như Yên cho Mục Phong làm hô hấp nhân tạo sự tình, chính Mục Phong còn không biết đâu.

Mục Phong truy vấn: "Người thật cho ta làm qua hô hấp nhân tạo a? Người tại sao có thể như vậy chứ? Thừa dịp người ta hôn mê, liền muốn ăn ca ca đậu hũ?"

"Phốc!" Liễu Như Yên phun ra một ngụm trọc khí, về sau nói tiếp: "Ngày ấy, ta tại nhiều người như vậy trước mặt làm cho người hô hấp nhân tạo, rất mất mặt, cầu người liền bỏ qua ta thôi!"

"A, thật cho ta làm qua hô hấp nhân tạo? Đáng tiếc lúc ấy ta cũng không có cảm giác a! Nếu không, hiện tại sẽ giúp ta tới một lần?" Mục Phong nói.

"Xéo đi! Đứng đắn một chút, hôm nay, ta thật có sự tình cầu người!" Liễu Như Yên nói.

Mục Phong cảm thấy không có tí sức lực nào, đành phải tiếp lấy chơi đùa, nói: "Sự tình gì?"

Liễu Như Yên như cái tiểu nữ hài, đông đưa Mục Phong cánh tay, nũng nịu nói ra: "Mục Phong ca ca, ta đây, ngày mai có cái vô cùng trọng yếu tiệc rượu, người có thể hay không —— "

Liễu Như Yên lời nói còn chưa nói hết, Mục Phong liền đánh gãy nàng lời nói: "Tiểu Yên, người có hay không mao bệnh a? Tại sao lại có tửu hội? Không đi, không đi! Ta khuyên người cũng đừng đi. Người là một cái bác sĩ, tại bệnh viện hảo hảo chăm sóc người bị thương mới là người bản chức công việc, suốt ngày hưởng tiệc rượu chạy làm cái gì đây?"

Mục Phong như vậy dứt khoát cự tuyệt, Liễu Như Yên rất tức giận, không chỉ có bĩu môi ra.

"Người thật không bồi ta đi?"

"Thật không đi!"

"Người không đi, ta sẽ bị người khi dễ!"

"A, sợ bị khi dễ a? Ta hiện tại tiểu đệ đông đảo, tùy tiện phái hai cái đi bảo hộ người!"

"Hừ! Sự tình không có đơn giản như vậy! Không dễ ý tới người!"

Liễu Như Yên nói xong, giậm chân một cái, rồi đi Mục Phong gian phòng.

Liễu Như Yên nghĩ nghĩ, cảm thấy vẫn là đi trước tìm Thẩm Thanh Tuyết nói chuyện tốt nhất.

Vừa đến, Mục Phong là Thẩm Thanh Tuyết cận vệ, bị nàng mang đến tiệc rượu, đến có Thẩm Thanh Tuyết đồng ý.

Còn nữa, ngày mai loại này lúng túng tràng diện, vẫn là trước cho Thẩm Thanh Tuyết nói một chút tốt nhất, dù sao cùng là nữ tính, tương đối tốt nói chuyện.

Liễu Như Yên nghĩ tới đây, chạy lên lầu hai, gặp được Thẩm Thanh Tuyết, tiểu yêu tốt đẹp cô nàng.

Mọi người mau để cho Thẩm Thanh Tuyết ngồi trước.

Liễu Như Yên lại khai môn kiến sơn nói ra: "Tiểu Tuyết, ta ngày mai có cái cực kỳ trọng yếu tiệc rượu, ta muốn mang Phong ca cùng nhau đi, không biết người đồng ý không?"

Thẩm Thanh Tuyết hơi biến sắc mặt, không có trả lời ngay.

Tiểu yêu nhưng bất mãn ý: "Người cái bác sĩ, làm sao nhiều như vậy tiệc rượu a? Phong ca thể nhưng là nhà ta tiểu Tuyết bảo tiêu, sao có thể đi theo người đâu?"

Liễu Như Yên sắc mặt xấu hổ, nói: "Nơi này không có nam tính, các người cũng là ta người tin cậy. Ta liền nói thật cho các người biết đi! Kỳ thật, quê nhà của ta là tại Yên Kinh. Cha mẹ ta gặp ta lớn như vậy, qua không được mấy ngày, liền sẽ gọi điện thoại tới thúc ta mau tìm cửa người cảm đồ đúng người ta gả. Không phải sao, ngày mai ta muốn đi gặp người, chính là ta phụ mẫu cảm thấy rất không tệ bạn trai. Bất quá, ta cũng không thích hẳn, không muốn đi gặp hẳn."

Bạn đang đọc truyện *Chung Cự Thệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.